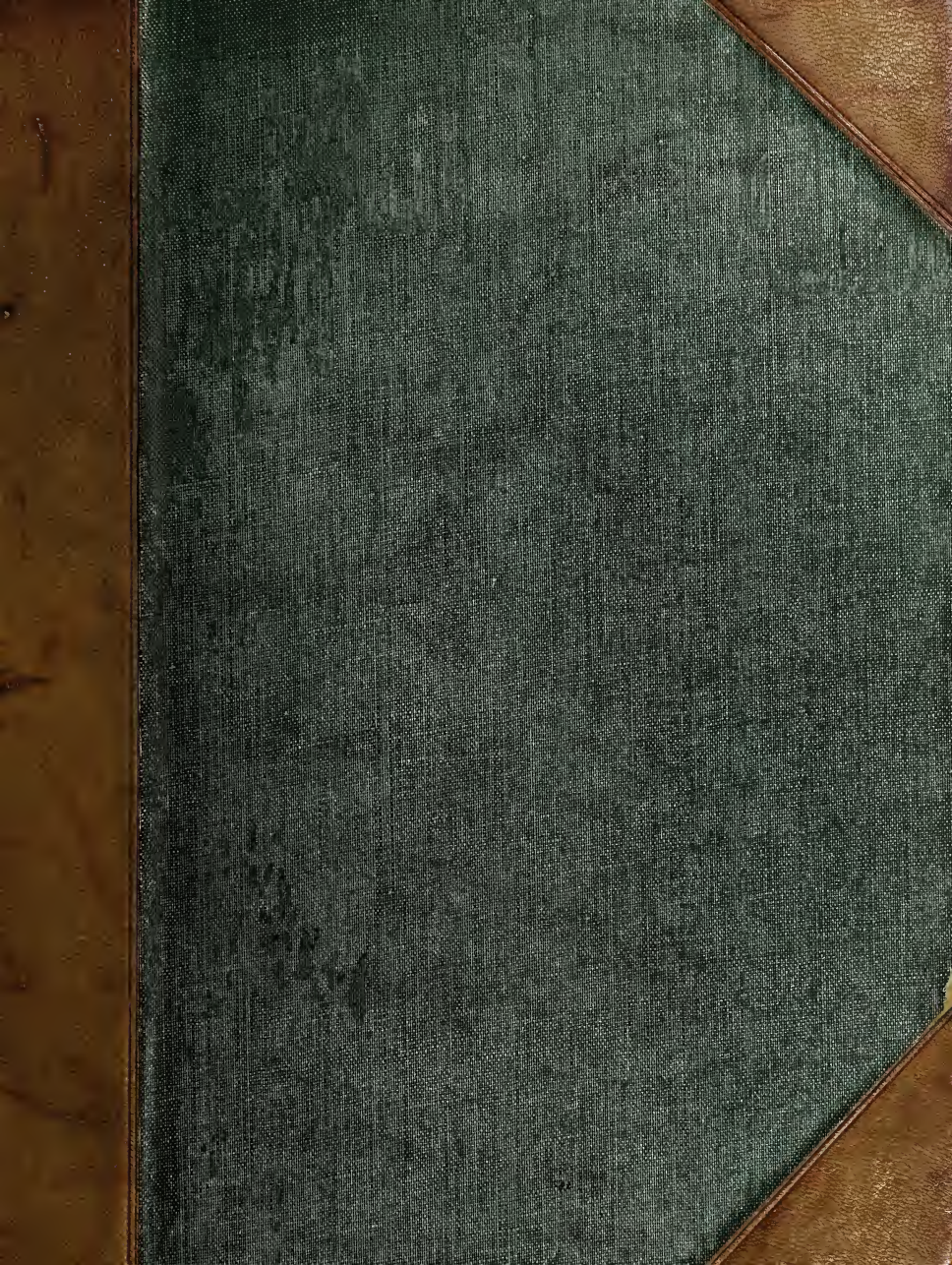

S B
582.4
CA-1
Q

58

582.4

CAV

Q

Cavanilles, A. J., *Monadelphiae classis dissertationes decem.*

cf. O. KUNTZE, *Rev. Gen. Pl.* 1 (1891) cxxvi.

<i>Part</i>	<i>Pages</i>	<i>Part</i>
1	1-48	1785
2	Up to p. 106	1786
	+4 pp. App.	
3-4	Up to p. 266	1787
5-6	Up to p. 354	1788
7-8	Up to p. 414	1789
9-10	Up to p. 464	1790

n.º 364 - V. Dutailleur, es. 28 mars 1836.

← B. Edouard Script.

Les figures sont complètes mais elles ne sont pas en ordre
dans chacune des dissertations.

MADRID MDCCCLXXXIX.
POR LA VIUDA DE IBARRA.
CON LICENCIA.

trinas de Lineo, y se desentiende de que este famoso Botánico distingue los géneros de la *Monadelphía* por el caliz. También se persuaden que no tiene presente que las mas especies de un género (generalmente hablando) varían por lo comun en algunos caracteres, bien sea de la flor u del fruto, como sucede en el *Rhamnus*, *Valeriana*, *Margarita*, *Campanula*, *Antirrhinum*, *Commelina*, *Verbena*, *Fussia*, *Lythrum*, *Portulaca*, *Trinisetia*, *Euphorbia*, *Croton*, *Spiraea*, *Laurus*, *Geranium*, *Fumaria*, y casi en todos quantos géneros hay hasta hoy descubiertos. Pero no dudan que si viajara, y practicara con su acostumbrada afición esta ciencia, se arrebintiera de la formación de tales nuevos géneros; pues observaría la genuina analogía que entre sí tienen las especies de un mismo género, y la variación en alguna de sus partes genéricas.

Finalmente en vista de las grandes dificultades que han encontrado en la formación de tales nuevos géneros, han suspendido en algun modo el juicio, como asimismo la contestación de la carta, y la dedicación que han pensado hacerle de un género nuevo hasta su llegada á esa Corte, que esperan se verifique en Agosto ó Septiembre próximo. = Dios guarde á Vms. &c. = Lima y Noviembre 11 de 1787.

Estos Botánicos se han quedado sumamente maravillados de un descubrimiento de tantos géneros en una clase como la *Monadelphbia*; quando tan solamente han hallado ellos un género nuevo de sola una especie en un país tan ameno y nuevo.

Los géneros son los siguientes: *Anoda*, *Palana*, *Laguna*, *Dombeya*, *Assonia*, *Ruizia*, *Pavonia*, *Cienfuegosia*, y *Senna*.

No acababan de concebir los pocos fundamentos que expone para separar estas especies de los nuevos géneros establecidos por Lino, y formar de ellas los mencionados nuevos géneros.

Aunque suspenden por ahora su juicio, no pueden menos de extrañar que este laborioso y loable aficionado por sola la *capsula multilocular* con sola una semilla, establezca el género de la *Anoda*, y separe las tres especies que trae del género *Sida*. La *Ruizia* según su descripción es una *Sida*. La *Pavonia* por sus caracteres genericos es un *Hibiscus*. La *Cienfuegosia* es igualmente un *Hibiscus*. Las descripciones de los demas no dan suficiente idea para determinar que género sean por la mezcla que hace de unos con otros; y así es necesario para acabar de formar concepto ver las laminas con las mismas plantas.

Olvida sin duda las inconcusas doc-

CARTA DE UN VECINO DE LIMA
 á los Autores del Memorial Literario, acerca de las diservaciones Botánicas de D. Antonio Joseph Cavanilles.

Muy Señores míos: Por este último correo acababan de recibir los Botánicos de esta expedición una carta de D. Antonio Joseph Cavanilles, Abad de Ampudia, escrita desde París, juntamente con un extracto de los nuevos géneros dedicados que ha descubierto de la clase de las *Malvaceas*, ó *Monadelphias*, diciéndoles haberse tomado la libertad de llamar y honrar á dos de ellos con sus nombres; y que esperta aprueben su determinacion, á la qual dió motivo el derecho de paisano, y el distinguido mérito que tienen contraído entre los Botánicos. Asegura que su obra abraza toda la *Monadelphia*, y que la tiene casi concluida, aumentada de muchos géneros nuevos, y enriquecida de observaciones hechas con prolixo exámen; por lo qual, y por hallarse estos profesores en un pais nuevo y fecundo, se lisonjea que quieran enviarle algunas producciones del Reyno vegetal &c.

El extracto que se compone de cinco hojas útiles, está escrito en Francés, exceptuando las definiciones específicas que pone en Latin, sin mencionar las descripciones de las plantas.

no le perderé mas en refutar anónimos
de su calibre
En fin, me persuado que le he de-
mostrado la verdadera existencia de mis
nuevos géneros, y le suplico que no dude
de la pureza de mis expresiones, como
yo quedo altamente persuadido de la
sinceridad con que escribió su carta. Dios
le guarde muchos años. Paris á 28 de
Noviembre de 1788.

B. L. M. de Vm.
su servidor y Capellan

Antonio Joseph Cavanilles.

Sr. D. Anónimo vecino de Lima.

tilocular, en vez de las muchas que tiene en rodaja, ya será *Hibiscus*; pues entonces ambos tendrán un doble caliz, de los cuales el exterior multífido: los estambres insertos á un tubo; y el mismo fruto. No olvide Vm. los fundamentos poderosos con que Lineo separó el *An-drómeda* del *Erica*, quedando la pobre especie (Daboecia) fluctuando hoy día: aquellos con que separó el *Convolutus* del *Hypomæa*, la *Trichilia* del *Turraea*, y otros muchos, y le parecerán mas sólidos los míos. En mi *Asonia* hallará Vm. un doble caliz persistente y veinte filamentos, de los cuales cinco son estériles. Tómese el tiempo que le parezca para consultar Amigos, y revolver Autores, y favorecerame con nombrar el género á quien convengan estos caracteres: lo mismo digo en orden al género Sentría atendidos los suyos. Se queja Vm. en su carta de que mis descripciones no le presentan idea suficiente; pero acuérdesse, Señor Anónimo, que muchas veces la idea que es clara y distinta para uno, es oscura y confusa para otro. Creo que con unas quantas cartas anónimas que Vm. espere, si halla quien le responda, é instruya con sus respuestas, se irán aclarando sus ideas, pasarán á distintas, completas y adecuadas; pero, Señor Limense, le prevengo, que el tiempo me es muy precioso, y

de la misma gravedad; porque forma un *Hibiscus* de la primera, y una *Urena* de la segunda, de cuyos géneros deben salir para formar mi *Pavonia* que abraza sus caractéres, como he demostrado en mi tercera y sexta Dissertacion.

?(Que tal, Señor Anónimo, tengo suficientes motivos para formar nuevos géneros y para no seguir á ciegas á Lineo? Vm. convendrá en que vale mas ver los autores y examinar las plantas, de que hablaron, antes de declararse en favor ó contra ellos, que ser autor Anónimo ó erudito á la *Violeta*.

Si hubiéramos de seguir hasta los defectos de un hombre de mucha reputacion como lo es Lineo, diríamos con él, que el *Samyda* y *Casearia* forman un género, que el *Stewartia* y *Malacodendron* otro: error imperdonable, que hice ver en mi quinta Dissertacion; el primero lo publicaré quanto antes con otros muchísimos: tambien diríamos que el *Hibiscus populiueus* tiene el caliz exterior de una pieza; pues ignoró Lineo lo que ya publicué en mi tercera Dissertacion, en donde probé que se componia de tres hojitas. Vm. lleno de aforismos, hubiera gritado: luego el tal *Hibiscus* es una *Malva*; y pasando despues al *Hibiscus Tiliaceus*, despues de conocer que su caliz exterior era de una pieza con diez dientes, diria: luego tenemos aqui una *Alibea*.

nero tiene dos cálices, un fruto en ro-
daja y estambres unidos; pero no puede
ser malva por ser decidido su caliz exte-
rior, y tener cinco estambres estériles, ó
cinco excrecencias en forma de lengua
interpoladas entre los estambres. Lea Vm.
en el prólogo de mi tercera Disertacion
el uso de aquellos estériles, y el grosero
error en que cayó el Caballero Lineo al
mezclar entre las especies del *Pentapetes*
la planta que él llamaba *Pentapetes phœ-*
nicea, que es una especie de mi género
Dombeya.

El *Pavonia* segun sus caracteres gene-
ricos es un *Hibiscus* afirma Vm. igual-
mente suponiendo que le creerán sin pro-
barlo; pero repare Vm. que se engaña,
y que es olvido de las reglas de su di-
rector Lineo, quien dixo en su *Genera*
plantarum, que el *Hibiscus* tiene un so-
lo estilo partido en cinco hilos, y que
su fruto es una caxita con cinco celadas;
cuyos caracteres no se hallan en mi *Pavonia*, que tiene diez estilos y cinco ca-
xitas por fruto. Debía Vm leer con cui-
dado las obras de Lineo, y exâminar aten-
tamente por ahora las especies de *Hibis-*
cus, y *Urena*, y entonces hallará entre
las primeras el *Hibiscus Spinifex*, y en-
tre las *Urenas* la *Ur Typbalea*: dos plan-
tas, cuyos caracteres genéricos son los
mismos, y que separa el Sueco sin sa-
ber la causa, añadiendo á este error otro

que no me he de valer yo del mismo derecho y separar el *Palana* del *Sida* por las mismas razones? Sea Vm. consiguientemente en sus opiniones, y sin hacer tracción a su querido Lineo, hallará un nuevo género: porque no hay remedio, ó reunir aquellos, que seria un crimen de *læse paternitatis*, ó separar estos.

El *Ruizia* segun mi descripcion es un *Sida* asegura Vm. sin presentar prueba y esto debe ser sin duda el modo de criticar en Lima. ¿Pero, Señor Anónimo, no ve Vm. que mi *Ruizia* tiene dos cálices, los que segun su Padre Lineo, siendo el exterior triphillo, denotan una *Malva*? Vaya que tal vez se habrá equivocado Vm. ó el Impresor poniendo *Sida* en lugar de *Malva*. Pero escoja entre estos géneros: pues siempre será cierto que mi *Ruizia* por tener los estambres reunidos, y dos cálices, de los quales el exterior es deciuo, no podrá pertenecer á los géneros *Sida* ó *Malva*; y si Vm. los vio-lenta, habrá de hacer un *Sida* del *Gervasio*, y un *Malva* del *Gordonia*, en quien se halla el exterior deciuo, resultando de esto la mayor confusion en la Botánica, efecto indispensable del cúmulo de luces que brillan en mi Critico.

En quanto al Dombeya guarda Vm. un profundo silencio, y aunque dicen que quien calla otorga, yo he creído siempre, que el que calla no habla. Este género,

parece á Vm. que hallará en aquellas una opinion solamente sin estar fundada en la observacion mas atenta? O que yo osaría hablar contra el modo de pensar de algun autor sin demostrar con evidencia que se equivocó? Lea, lea Vm. Señor Anónimo, mis obras, y aprenda á criticar: sepa tambien que para descubrir géneros y especies nuevas no es menester visitar la América, ni la India Oriental, como lo prueban los exemplos de Lineo, y su hijo, de los Señores L'Heritier, de Antonio de Jussieu y Lamarck, que nunca salieron de la Europa: porque solamente se necesitan plantas y conocimientos botánicos: aquellas nos la recogen y traen los que viajan, instruidos, ó ignorantes, con tal que las sequen y conserven bien con flor y fruto: y estos se aprenden consultando con hombres sabios y buenos libros. En quanto á la práctica de la ciencia, solo diré, que ya he publicado varias obras, y que merecieron elogios de los literatos. Pasemos ahora á demostrar la existencia de mis géneros.

Vm. cree á pies juntillos que Lineo hizo bien en separar los géneros *Malva* y *Malope*, porque el fruto de aquel se compone de muchas caxitas puestas en rodaja, y el de este de muchas semillas amontonadas en forma globulosa, sin que le sirva de embrazo el que convengan en el resto de la fructificacion: ¿pues por

vocó muchas veces ya arrastrado, para sostener la hermosura y verdad en gran parte ideal de su sistema, ya por faltarle plantas y observaciones.

Vm. se maravilla al ver tantos géneros nuevos en la Monadelphia, quando los Botánicos de la expedicion han hallado uno solo de una sola especie (1) en un País tan ameno y nuevo. Con que fuera del Perú y Chile no se pueden descubrir nuevas plantas: con que Forster no pudo encontrar en su viaje los nuevos géneros que ha publicado: con que Comerson en las Islas de Francia, Borbon, Madagascar, Brasil, y Estrecho de Magallanes: Adanson en el Senegal: Joseph de Jussieu, Sonnerat y otros en varios climas no han podido ver sino cosas conocidas. Pues sepa Vm. Señor Anónimo, que se engaña, y que yo sin haber salido de Europa he hallado nuevos géneros, como lo demostraré muy pronto. Vm. me exhorta á viajar y practicar la botánica, y entonces (me asegura Vm. con su grande experiencia y profundos conocimientos) me arrepentiré de haber publicado mis géneros. ¿Cree Vm. que yo publico mis obras como Vm. escribe sus Cartas? Le

A 3

(1) Sé que entre las plantas nuevamente descubiertas en el Perú se contaba como nuevo género el *D'Aubantonia tomentosa*, la qual pertenece al *Waltheria* que yo he publicado en mi sexta Disertacion Tab. 171.

tema sexual, le quitan las clases *Gynandra*, *Monœcia*, *Dicœcia* y *Polygamia*, como lo han hecho Thunberg y Willdenow en sus Flores del Japon y de Berlin. Tambien reuní yo el *Napaea* al *Sida* sin su permiso de Vm. y esta Real Academia aprobó mi opinion. 2.º ¿Por que separó el *Hermannia* del *Mabernia* poniendo diez clases entre ellos, y asegurando falsamente que este último no era de la *Monadelphia*? ¿Por que no reunió en un solo género el *Trichilia Turrea* y *Melia*, cuyos cálices son de la misma forma, los pétalos y estambres del mismo modo? 3.º ¿Por que arrancó de esta clase el *Sweetenia*, *Ticoraea*, *Turrea*, *Guarea*, *Melia*, *Sipontina*, *Aquilicia*, *Averrhoa*, *Erythroxylon*, *Malpighia*, *Sandoricum*, *Strigilia*, *Quivisia*, *Portesia* (1), y otros que tienen los estambres reunidos en un solo cuerpo, y un caliz partido hasta la mitad en cinco partes, sin que este mismo Lineo haya hecho de ellos un *Sida*, en medio de tener muchos el fruto parecido al de este género? ¿No halla Vm. en su Maestro culpable esta inconsecuencia? Vaya Vm. creyendo, Señor Anónimo, que aunque el Plinio del Norte hizo mucho, nos dexa aun mucho mas que trabajar; que se equi-

(1) Tengo trabajados y dibujados en mas de cincuenta Láminas todos estos géneros con el *Passiflora* que publicaré quando estén grabadas aquellas.

car y demostrar esto en mis Disertaciones, y Vm. no acaba de concebir los fundamentos que tuve para hacerlo; añadiendo que olvido las *inconscusas* doctrinas de Lineo, quien distingue los géneros de la *Monadelphia* por el caliz. No, no me desentendiendo, como Vm. supone, de que este famoso botánico distingue los géneros de esta clase por el caliz; antes publiqué y aseguro de nuevo, que es falsa su doctrina, y que de ella dependen muchas de las contradicciones de sus obras en este asunto. Ella le obligó á separar la *Alibea* de la *Alcea* contra el orden natural de estas plantas, en cuyas especies el número de las divisiones del caliz exterior varia desde cinco hasta nueve: y yo á vista de esto he reunido los dos géneros en uno, y la Academia de las Ciencias de París publicó que tuve razon en ello. Vm. sostendrá sin duda lo contrario; pero desde un Anónimo Limenho hasta una Academia de las Ciencias creo que hay alguna distancia.

Y si por el caliz se han de formar los géneros en esta clase, 1.º ¿por que se paró Lineo del *Sida* el *Napaea*, teniendo ambos el mismo caliz y la misma fructificacion? Si Vm. señala por causa el que una especie de Napaea es dioica, sepa que esto no ha servido de inconveniente en otras ocasiones para reunir plantas, y que hoy dia aun los que defienden el sis-

publicar mis géneros. También siento el que se le haya escapado á Vm. en su carta el asegurar que los Botánicos que estaban en la expedicion habian suspendido el contestarme, porque cabalmente con la misma fecha de 11 de Noviembre en que Vm. escribia, el Señor Pavon me honró con una carta desde Huanuco dándome gracias, y elogiando mis trabajos botánicos, á no ser que su compañero le haya comunicado á Vm. la carta que le escribí y á éste se deba atribuir quanto Vm. dice baxo la máscara de Anónimo, lo que no puedo creer.

Pero suponemos por un instante que Vm. me escribió desde Lima en dicha fecha, y que continúa aun allí su residencia para distinguirle de los que hoy día se hallan en España. Añadamos mas, y convenzamos de buena fe, que Vm. está tan enamorado de las opiniones del célebre Líneo, que por ningún título ni evidencia se quiera apartar de ellas: docilidad y entusiasmo que es laudable en un principiante; pero que impediría el adquirir y descubrir nuevas verdades, si por desgracia todos padeciesen la misma enfermedad que Vm. Porque en tal caso nadie se atrevería á publicar que el famoso Sueco erró como hombre en formar los caracteres de un gran número de géneros, que otros piden ser corregidos, y otros suprimidos. Yo tuve la desgracia de publi-

C A R T A

DE D. ANTONIO CAVANILLES

*en respuesta á la que se insertó en la
segunda parte del Memorial Literario del
mes de Septiembre de 1788, donde se
hace crítica de sus Disertaciones botá-
nicas por uno que se titula
vecino de Lima.*

Muy Señor mio: Conozco que Vm. vió
el extracto que de mis tres primeras Di-
sertaciones hizo el Redactor del Diario
de Física de esta Corte en el mes de Fe-
brero de 1787 tocante á mis nuevos géne-
ros, y siento que la grande distancia que
nos separa le haya privado el ver las seis
Disertaciones, y las doscientas láminas que
tengo publicadas, como tambien el saber
los elogios que ellas han debido á la Real
Academia de Ciencias de París, á los pa-
peles públicos de esta Capital, Pisa, Zu-
rick, Gotinga, y á los sujetos distingui-
dos en la Botánica, como Thunberg, De
Jussieu, Lamarck, Willdenow, Usteri y
otros, que ciertamente suponen mas que
un anónimo de Lima. Tal vez entonces
hubiese Vm. medido sus expresiones, y
hubiese visto, si tuve fundamentos para

2574

1645

MONADELPHIÆ

CLASSIS

DISSERTATIONES DECEM.

AUCTORE

ANTONIO IOSEPHO CAVANILLES

PRESBITERO-VALENTINO.

MATRITI

EX TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. LXXXX.

Prostant { Matriti apud D. Antonium Baylo.
 { Parisiis apud D. Firminum Didot.

J. Decaisne

PRÆFATIO

IN UNIVERSUM OPUS.

INTER tot tantosque Philosophos qui operam suam ad Botanicam perficiendam contulerunt, paucos admodum invenio qui de aliqua plantarum familia, aut in systemate Linnæano classe, peculiari tractatu egerint. Laborem istum longe utilissimum neglexerunt plerique omnes, sive novarum stirpium producendarum studio capti, sive provinciæ alicuius Floræ componendæ, aut systematum constitutioni intenti; nonnulli etiam quod plantarum copia, aliisque adminiculis destituerentur. Ego vero, ut neminem contemnâ, immo laudem eos omnes, qui quocumque modo Botanices finibus promovendis insudarunt, malui tamen Plumierium, Dillenium, Scheuchzerum imitari, quorum hic de graminibus, iste de muscorum familia, ille de filicibus americanis præcipuos tractatus scripsere accuratis tabulis ornatos. Idque eo feci vel maxime quod Parisiis olim degens et amplissimæ urbis auctoritate, et doctorum humanitate ac frequentia, et plantarum librorumque copia me identidem adiutum iri confiderem. Spartam autem mihi pro viribus ornandam delegi monadelphicæ classem, ea scilicet plantarum genera in quibus filamenta sunt in unum corpus coalita, non ea solum quæ Linnæus in monadelphia complexus fuit, sed alia quoque bene multa ab ipso perperam pro varias classes disseminata, tum et illa quæ reperi in Commersonis herbario. Septuaginta hactenus examinavi genera, quorum octodecim nova plurimis speciebus aucta, eaque in operis decursu inordinata litteris consignavi, quod non omnia simul in hortis viva aut in herbariis desiccata observare pro lubito poteram: tamen absoluto nunc opere in tironum gratiam suscepto, quodque sapientibus castigandum offero, in debitum ordinem omnia redigere conabor, uti pagina 41 promissi.

Nihil regno vegetabili iucundius sive florum pulchritudinem variasque formas inspicias, sive fructificationis mirabilem fabricam scruteris: at nihil quoque difficilius videtur, quam plantarum genera et species internoscere, rectaque methodo constituere. Quapropter non parum insudarunt Botanicorum principes ut systemate aliquo faciliorem redderent herbarum cognitionem. Alii eas in familias diviserunt prout habitus et fructificationis differentiæ poscere videbantur: alii in corolla apud vulgus præstantiore fundamentum posuere, quo stirpes commodè riteque ordinarentur: alii denique fructum et genitalia profunde investigantes plantas omnes methodice complexi sunt. Nemo vero hucusque perfectum systema dedit, nec dabit unquam: scilicet perexiguæ sunt humanæ mentis vires, neque naturam integram metiendis pares. Itaque methodi omnes et laudanda continent et corrigenda: harum nihilominus aliqua uti necessarium est, cuius ope quasi ariadnæo filo ex plantarum labyrintho exiri possit. Cæterum quænam erit utilior atque facilior præsertim tironibus? Aggrediuntur regnum vegetabile ideis fere omnibus destituti, plantamque singularem offendant floribus ac fructibus onustam. Huius cognitio

non aliunde petenda est quam ab integra eiusdem fructificatione, quam manibus oculisque usurpant. Quod cum Linnæi systemate fiat, quin id cæteris anteponendum sit, nullus dubito. Familiarum certe peritissimus, mihiq; in primis carus Antonius Laurentius de Iussieu sexuali systemati ultro concedit (a) quod *uniforme et accuratum sit, omnesque ex unica parte classicos eruat characteres ita delinatos ac circumscriptos, ut facili negotio percipiantur, et plantis omnibus ordinatè distribuendis, ac sine præceptore agnoscendis conducant*. Multa tamen in ipso reprehendit, videlicet quod tenuissimis interdum instruat organis: quod ex staminum numero et proportionè notas eruens, discordes in eisdem sectionibus congerat plantas; discrepantes item staminum numero, ut congeneres coniungat, et alia plurima. Sed huiusmodi incommoda leviora sunt tironibus præ illis quibus passim scatet familiarum systema, quæque superari vix possunt. In hoc sæpe hærent vel ipsi coriphæi, innumera genera relinquentes a familiis seiuncta, quia characteribus gaudent nulli familiæ congruentibus. Familiæ ulterius idea non habetur, nisi innumeris plantis in atecessum cognitis; quæ nunquam clara et distincta erit nisi familiis pluribus comparatis, quod tirones nullo modo facient, proveciores admodum difficulter. Utrique item magnis obstruentur difficultatibus si cotyledonum seriem, situm, figuram, numerum; si seminis corculum proprio Marte inquirent, id quod nisi pecudum more alios sequantur, necessarium erit.

Perpolivit quidem hoc systema D. de Iussieu, sed non potuit aberrationibus, et discordantiis purgare. In ipso enim videmus CLEOME ad CAPARIDUM frontem, quod species coniungit nedum staminum numero et situ discrepantes, verum etiam germine stipitato et sessili. Atqui germinis situs in CAPARIDUM familia determinatus esse debet, scilicet stipitatus, ut apud auctores in confesso est. NISSOLIA, SECURIDACA inter LEGUMINOSAS recensentur, quamquam earum fructus a legumine distet: hic enim est omnino similis BANISTERIÆ fructui, quem nemo hucusque legumen reputavit. PTEROCARPUS quoque reluctantè fructu in dicta familia collocatur. Denique ne in re clarissima diutius immorer legatur sapientissimum Iussieui opus, in eoque insignes exceptiones, tum genera ad cuiusque familiæ calcem inserta, quæ affinia ipse nominat; addantur etiam incertæ sedis plantæ, atque centenarius familiarum numerus; et tandem pronuncietur num anteponendum sit huiusmodi systema sexuali systemati, an potius hoc illi præsertim tironibus, quibus præcipue inserviendum est. Mihi certe aptius videtur sexuale systema, quod Thunbergius emendatum dedit in Flora Iaponica, ubi *gynandriam, monæciam, diæciam et polygamiæ* classem suppræsit. Verumtamen quia corrigenda in ipso plura restant perficere tentabo ea saltem quæ ad monadelphiam spectant; et ne id pro lubito fecisse videar, observationes præmittam in plantarum iterato examine collectas, quibus tanquam fundamentis mea innitetur methodus.

I. In monadelphia plantarum folia sunt aut stipulata, aut stipulis destituta: triginta septem genera vidi stipulata; triginta tria sine stipulis: quocirca in duas phalanges ea distribuo, STIPULATA scilicet et NON STIPULATA.

II. Genitalia in monadelphix floribus aut sunt stipitata, aut sessilia, id est

(a) Pag. XXXIII præfationis operis cui titulus **GENERA PLANTARUM.**

aut stipitis longitudine germen cum antheris a calyce distat, aut in corollæ et calycis fundo sedet. Hac ergo de causa genera tam STIPULATA quam NON STIPULATA erunt aut GERMINE STIPITATO, aut SESSILI.

III. Quando germen sessile est, tunc stamina aut basi cœunt in urceolum illud cingens, aut sunt affixa corpori tubuloso magis aut minus elongato, cuius basis ambit, tegitque germen; quapropter genera *sessili germine* erunt aut *urceolata*, aut *tubulosa*.

III. In *urceolatis* et *tubulosis* calyx aut simplex est aut duplex: ergo et *urceolata* et *tubulosa* in duas sectiones distribuenda erunt pro calycum numero.

Ex quibus universam monadelphiam sic commode ordinandam esse credo. Plantæ omnes in duas partes separentur, quarum altera stipulatas complectatur, altera quæ stipulis carent. Utraque denuo in duos ordines distribuatur: horum primus genera contineat germine stipitato, secundus reliqua quibus germen sessile est. Ulterius quoniam ordinum flores sessili germine staminibus gaudent, aut in urceolum basi coalitis, aut corpori tubuloso affixis, bifariam unusquisque partiatur pro varia forma corporis quam staminum coalitio sistat, adeo ut duplici serie genera urceolata, parique numero tubulosa ordinentur. Series istæ denique flores habent unicalyculatos aut pluribus calycibus instructos, quare pro vario calycum numero in manipulos totidem distribuuntur. Itaque cum analytice ad singulos manipulos perventum sit, genera rursus claritatis gratia in sectiunculas separantur pro staminum numero, ubi characteres adijciuntur essentielles.

Hæc omnia ictu oculi clare conspiciuntur in duabus sequentibus tabulis, quarum prima continet monadelphiam genera analytice ordinata; secunda priori respondens eorundem generum characteres. Quæ vero a tironibus observari et præ oculis haberi oportet in determinando monadelphiam genere, hæc sunt. Videant 1.º num plantæ folia orrentur stipulis, aut ipsis careant. 2.º Num germen sit in floribus stipitatum aut sessile. 3.º Num stamina cœant in urceolum aut in tubum. 4.º Num flores gaudeant unico calyce aut pluribus. (a) 5.º Stamina numerent quando definita sunt. Quibus omnibus rite perspectis, percurrant analyticam tabulam, ut manipulum reperiant in quo genus continetur, cuius characteres invenient in secunda. Si vero observatis omnibus supra dictis characteres reperiantur nulli meorum generum congruentes, certo sciant me de illo in Dissertationibus non tractasse; plura enim restant elucidanda genera apud botanicos nota, multa quoque deinceps invenient peregrinatores botanici, quæ luculentius alii explicabunt.

Hucusque ego qua potui diligentia 70 examinavi: generum characteres dedi quos natura monstrare videbatur: observationes passim adiunxi quæ et fastidium arcerent, et facilitatem parerent: affinitates generum præfixi singulis Dissertationibus: auctorum errores, quos reperi, in scientiæ profectum castigavi: meaque etiam dicta ad incudem revocans, si in plantarum examine quidquam observavi diversum ab illis quæ scripseram, in mantissis correxi: tabulas adiunxi 296 in quibus plantarum ramulos et fructificationum systemata delineavi. Quod si in pluribus a Linnæi dictis recedam, non pro lu-

(a) Unicum vidi genus acalyculatum, *Criodendron scilicet*, quod inter unicalyculata reposui.

[III]

bito id facio, sed ut perfectiorem traetationem exhibeam natura duce. Ille enim diversas species in unum coniunxit, genera aliquando frustra multiplicavit, atque alia quæ separanda erant copulavit, characteres sæpe incompletos, falsos aliquando dedit; quæ omnia temporis angustiiis tribuenda puto, aut exemplaribus siccis magnam partem mutilatis, minime vero tanti hominis oscitantæ: de illius enim eximia scientia atque admirando ingenii acumine tot exstant monumenta quot opera, opera inquam præclarissima tantoque numero, vix ut credibile videatur, ea omnia ab uno homine confici potuisse! Quid Linnæus fecisset, si quas prolixè examinavi plantas ipse oculis lustrasset, nescio; illud prole scio, tantum philosophum ægre tulisse, si vel in ipsius obsequium, quæ veriora aut probabiliora videntur, quisquam silentio premeret.

GENERUM MONADELPHIÆ TABULA ANALYTICA.

		nº 1.	nº 2.	nº 3.	nº 4.	nº 5.	nº 6.
Genera sunt	aut stipulata	germine stipitato	et pentandra	AYENIA.	Pentandra.	Pentandra.	Triandra.
			et dodecandra	PASSIFLORA.			
		germine sessili		STERCULIA.	Decandra.	Octandra.	Pentandra.
				KLEINHovia.			
	aut non stipulata	et urceolata	calyce unico. nº 1.	BÜTTNERIA.	Polyandra.	Polyandra.	Decandra.
				MAHERNIA.			
				HERMANNIA.			
				MELOCHIA. (a)			
		et tubulosa	calyce duplici. nº 2.	Decandra.	Polyandra.	Polyandra.	Octandra.
				HUGONIA.			
	aut non stipulata	et urceolata		GERANIUM.	Polyandra.	Polyandra.	Decandra.
			calyce unico aut nullo. nº 3.	Dodecandra.			
				MONSONIA.			
				PENTAPETES.			
		et tubulosa		Polyandra.	Polyandra.	Polyandra.	Decandra.
			calyce duplici. nº 4.	ADANSONIA.			
	aut non stipulata	et urceolata		BOMBAX. (b)	Polyandra.	Polyandra.	Decandra.
		et tubulosa			Polyandra.	Polyandra.	Decandra.

(a) Aliquæ species gaudent calyce duplici.
 (b) Staminum numerus varius, a quinque ad plurima.
 (c) Caret calyce.
 (d) Unica species est decandra.
 (e) Aliquarum specierum folia sunt stipulata.
 (f) Gaudet calyce duplici.

CHARACTERUM TABULA.

PARS PRIOR.

GENERA STIPULATA, GERMINE STIPITATO.

* *Pentandra.*

- AYENIA..... Stylus 1. Calyx 5-phyllus. Petala 5. Capsulæ 5. monospermæ.
 PASSIFLORA..... Styli tres. Calyx sæpe triphyllus. Corolla 5-10-partita. Pericarp. pedicellatum.

* * *Dodecandra.*

- STERCULIA..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Corolla 6. Capsulæ 5. univalves.
 KLEINHOFIA..... Stylus 1. Calyx 5-phyllus. Petala 5, quorum unum latius. Capsula inflata turbinata 5-locularis.

GENERA STIPULATA, GERMINE SESSILI.

§. I. Urceolata, calyce unico.

* *Pentandra.*

- BÜTTNERIA..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. Capsulæ 5. monospermæ.
 MAHERNIA..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. parentia. Filamenta capillaria prope apicem tuberculosa. Capsula 5-locularis.
 HERMANNIA..... Styli 5. Calyx 5-partitus. Petalorum unguis in tubum cucullatum plicati. Filamenta lata. Capsula 5-locularis.
 MELOCHIA..... Styli 5. Calyx 5-partitus. Petala 5. Filamenta nuda capillaria. Capsula 5-locularis.

* * *Decandra.*

- HUGONIA..... Styli 5. Calyx 5-phyllus. Petala 5. Drupa carnosa capsulas 5. continens.
 GERANIUM..... Stylus 1. Calyx 5-phyllus aut 5-partitus. Petala 5. Capsulæ 5. rostratæ.

* * * *Dodecandra.*

- MONSONIA..... Stylus 1. Calyx 5-phyllus. Petala 5. crenata. Staminum

[VI]

urceolus 5-partitus, et in unaquaque lacinia filamenta tria. Capsulæ 5. rostratæ.

PENTAPETES..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. Capsula 5-locularis. Semina alata.

* * * * *Polyandra.*

ADANSONIA..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. magna. Capsula magna lignosa non dehiscens. Semina involuta pulpa friabili.

BOMBAX..... Stylus 1. Calyx 3-5-partitus. Petala 5. magna. Capsula 5-locularis. Semina lanata.

§. II. Urceolata, calyce duplici.

* *Dodecandra.*

DOMBEYA..... Stylus 1. Calyx exterior 3-phyllus: interior 5-partitus. Petala 5. Filamenta 5. sterilia longiora. Capsulæ 5.

ASSONIA..... Styli 5. Calyx exterior monophyllus bracteiformis: interior 5-partitus. Petala 5. falcata. Filamenta 5. sterilia breviora. Capsulæ 5. coalitæ.

* * *Polyandra.*

RUIZIA..... Styli 10. Calyx exterior 3-phyllus: interior 5-partitus. Petala 5. falcata. Capsulæ decem in orbem positæ.

§. III. Tubulosa, calyce unico aut nullo.

* *Enneandra.*

QUARARIBEA..... Stylus 1. longissimus. Calyx 3-4-5-dentatus. Petala 5. oblonga, undulata. Anthera novem sessiles versus tubi apicem. Capsula bilocularis.

* * *Decandra.*

CRINODENDRON.... Stylus 1. Calyx 0. Corolla campanulata, 6-petala. Capsula coriacea trigona.

* * * *Polyandra.*

PALAU..... Stylus 1. multifidus. Calyx 5-partitus. Petala 5. Stamina in extremitate tubi. Capsulæ numerosa in capitulum conglomerata.

[VII]

- ANODA..... Stylus multifidus. Calyx 5-partitus. Petala 5. Capsula supra stellato-plana multilocularis.
- SIDA..... Styli plures aut unicus multifidus. Calyx 5-partitus. Petala 5. Capsulae tot quot stigmata, bivalves.
- LAGUNA..... Stylus 1. Stigma peltatum. Calyx apice 5-dentatus, expansione corollae altero latere rumpendus. Petala 5. Capsula 5-locularis, 5-valvis.
- SOLANDRA..... Stylus 1. quinquefidus. Calyx 5-partitus. Petala 5. Capsula 5-locularis, 5-valvis.
- PACHIRA..... Stylus longissimus. Calyx tubuloso-campanulatus. Petala 5. ensiformia longissima. Capsula ovata multivalvis.

5. IIII. Tubulosa, calyce duplici.

* *Pentandra.*

- WALTHERIA..... Stylus 1. Calyx exterior triphyllus deciduus: interior 5-partitus. Petala 5. parva. Semina solitaria intra pelliculam bivalvem.

* * *Decandra.*

- SENRA..... Stylus quinquepartitus. Calyx exterior triphyllus maximus: interior minimus 5-partitus. Petala 5. Fructus ovatus polyspermus.

* * * *Polyandra.*

- MALOPE..... Stylus multifidus. Calyx exterior triphyllus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae numerosae in capitulum conglomeratae.
- LAVATERA..... Stylus multifidus. Calyx exterior trifidus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae plures, bivalves. monospermae, in orbem posita.
- ALTHEA..... Stylus multifidus. Calyx exterior 6-9-fidus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae plures, bivalves, monospermae, in orbem posita.
- MALVA..... Stylus multifidus. Calyx exterior triphyllus, quandoque monophyllus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae octo aut plures in orbem posita.
- MALACHRA..... Stylus decempartitus. Calyx communis involucriformis triphyllus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae quinque monospermae, in orbem posita.
- PAVONIA..... Stylus 1. Stigmata 10. Calyx exterior polyphyllus: interior 5-partitus. Petala 5. patentia. Capsulae 5. bivalves, monospermae, in orbem posita.

[VIII]

- URENA..... Stylus 1. Stigmata 10. Calyx exterior monophyllus, 5-partitus: interior 5-phyllus, foliolis interne glandulosis. Capsula 5. echinata bivalves, monospermæ.
- MALVAVISCUS..... Stylus decemfidus. Calyx exterior 8-fidus: interior 5-dentatus. Petala 5. basi auriculata, in tubum convoluta. Drupa 5-locularis.
- HIBISCUS..... Stylus 1. Stigmata 5. Calyx exterior polyphyllus, aut multipartitus: interior 5-partitus. Petala 5. Capsula 5-locularis, 5-valvis.
- CIENFUEGOSIA..... Stylus 1. Stigma clavatum. Calyx exterior 12-phyllus: interior 5-partitus. Petala 5. Capsula trilocularis, tri-valvis.
- GOSSYPIUM..... Stylus 1. Calyx exterior magnus, monophyllus, tripartitus: interior brevis 5-emarginatus. Petala 5. Capsula 3-4-locularis, 3-4-valvis. Semina lanata.

PARS SECUNDA.

GENERA NON STIPULATA, GERMINE STIPITATO.

- MORISSONIA..... Stylus 0. Stigma capitatum. Calyx bifidus. Filamenta subviginti. Petala 4. Bacca globosa, unilocularis, pedicellata.

GENERA NON STIPULATA, GERMINE SESSILI.

§. V. Urceolata.

* *Pentandra.*

- AQUILICIA..... Stylus 1. Calyx hemisphæricus, quinquedentatus. Corolla monopetala semiquinquepartita. Capsula quinquesulcata, quinquelocularis.

** *Octandra.*

- PORTESIA..... Stylus 1. Stigma clavatum aut capitatum. Calyx 4-dentatus. Petala 4. Capsula bivalvis, bilocularis, disperma.
- GUAREA..... Stylus 1. Stigma peltatum. Calyx 4-crenatus. Petala 4. Capsula 4-valvis, valvis subcarnosis.
- QUIVISIA..... Stylus 1. Calyx 4-5-dentatus. Petala 4-5. Capsula 4-locularis.

*** *Decandra.*

- AQUILARIA..... Stylus 0. Stigma simplex, brevis. Calyx turbinatus 5-par-

- titus. Corolla 6. Urceolus 5-partitus, laciniis bifidis. Capsula pyriformis lignosa bivalvis.
- STRIGILIA..... Stylus trigonus. Stigmata 3. Calyx tubulosus 5-crenatus. Corolla 5-partita. Capsula sexlocularis?
- SWIETENIA..... Stylus brevis. Calyx campanulatus 5-fidus. Petala 5. Capsula magna, ovata lignosa, 5-valvis basi dehiscens. Semina imbricata unialata.
- CONNARUS..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. Filamenta alterna breviora. Capsula oblonga, gibba, unilocularis, bivalvis.
- ERYTHROXYLON.... Styli 3. Calyx 5-dentatus. Petala 5. basi squamata. Drupa oblonga fœta nuce 1-3-loculari.
- MALPIGHIA..... Styli tres aut pauciores. Stigmata globosa. Calyx 5-partitus inferne glandulosus. Petala 5. fimbriata longe unguiculata. Drupa fœta nuce triloculari, aut nucibus 3. 1-locularibus.
- BANISTERIA..... Styli tres. Stigmata foliosa. Calyx 5-partitus, inferne glandulosus. Petala 5. fimbriata, unguibus longis. Scrotula unialata.
- TRIOPTERIS..... Styli tres. Calyx 5-partitus, inferne glandulosus. Petala 5. Scrotula trialata.
- TETRAPTERIS..... Styli tres. Calyx 5-partitus, inferne glandulosus. Petala 5. Capsulæ bivalves, monospermæ, tetrapteræ.
- MOLINA..... Stylus 1. longus. Calyx 5-partitus, inferne uniglandulosus. Petala 5. fimbriata. Stamen decimum duplo longius. Scrotula alis quatuor.
- FLABELLARIA..... Styli 3. Calyx 5-partitus, eglandulosus. Corolla.... Scrotula unialata, ala orbiculata magna emarginata.
- AVERROA..... Styli 5. Calyx 5-phyllus. Petala 5. Stamina alterna breviora. Pomum ovatum, 5-loculare, loculis polyspermis.

* * * *Dodecandra.*

- HALESIA..... Stylus 1. Calyx superus minimus, denticulis quatuor. Corolla monopetala campanulata, ore 4-lobo. Nux corticata, 4-locularis.
- STYRAX..... Stylus 1. Calyx turbinatus 5-dentatus. Corolla monopetala infundibuliformis, limbo 5-7-partito. Drupa nucem osseam continens.

* * * * *Polyandra.*

- CIPONIMA..... Stylus 1. Calyx turbinatus 5-partitus basi squamulis cinctus. Corolla monopetala tubulosa 5-partita. Nux corticata 5-locularis calyce coronata.
- GORDONIA..... Stylus brevis. Stigmata lanceolata radiatim posita. Calyx duplex, exterior 4-phyllus: interior 5-phyllus. Petala 5. Capsula ovata 5-locularis, 5-valvis.

- CAMELLIA..... Stylus 1. Stigmata 3. Calyx 5-7-phyllus. Petala 5. 7. Capsula ovato-conica trilocularis.
 STEWARTIA..... Stylus 1. Calyx 5-partitus. Petala 5. magna. Capsula 5-valvis, valvulis pyramidalibus crassis.
 MALACODENDRON. Styli 5. Calyx 5-6-partitus. Petala 5-6. lacero-fimbriata. Capsulae 5. coadunatae, bivalves.

§. VI. Tubulosa.

* *Triandra*.

- GALAXIA..... Stylus 1. Stigmata 3. Calyx: spatha univalvis uniflora. Corolla monopetala infundibuliformis, limbo 6-partito. Capsula oblonga trilocularis, trivalvis.
 FERRARIA..... Stylus 1. Stigmata tria bifida. Calyx: spathæ binæ. Petala sex alternis brevioribus. Capsula oblonga trilocularis, trivalvis.
 SISYRINCHIUM..... Stylus 1. Stigmata 3. Calyx communis: spatha diphylla multiflora. Petala sex patentia. Capsula ovata trilocularis, trivalvis.

* * *Pentandra*.

- TICOREA..... Stylus longus. Stigma subrotundum. Calyx 5-dentatus. Petala 5. basi in tubum coalita, limbo patulo. Capsula 5-locularis.

* * * *Octandra*.

- AYTONIA..... Stylus 1. Calyx 4-partitus. Corolla campanulato-patens. Petala 6. Capsula obtuse trigona, unilocularis, apice elastice dehiscens.

* * * * *Decandra*.

- SANDORICUM..... Stylus 1. Calyx 5-dentatus. Petala 5. patula. Drupa-sphaerica, fœta nucibus 5. bivalvibus, monospermis.
 TURRÆA..... Stylus 1. Stigma clavatum. Calyx 5-dentatus. Petala 5. linearia longissima. (Capsula subrotunda pentacocca. ex Lin.)
 MELIA..... Stylus 1. Stigma capitatum, valvulis 5. conniventibus. Calyx 5-partitus. Petala 5. linearia. Drupa ovata, cuius nux 5-locularis.

DISSERTATIO
BOTANICA
DE SIDA,
ET DE QUIBUSDAM PLANTIS
QUÆ CUM ILLA AFFINITATEM HABENT.
AUCTORE ANTONIO JOSEPHO CAVANILLES HISPANO-VALENTINO.

PARISIIS,
APUD FRANCISCUM AMB. DIDOT.
M. DCC. LXXXV.
CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ.

DISSERTATIO BOTANICA.

DE SIDÆ,

Et de quibusdam plantis, quæ cum illa affinitatem habent.

INTRODUCTIO.

NIHIL ad physicas disciplinas promovendas utilius, magisque necessarium quam accuratæ observationes; quibus suffulta recta ratio primum experientiam tum scientiam comparat. Id præsertim in botanica usu venit. Numquam certe ad istam perfectionem deducta esset hujusmodi scientia; quin potius confusa etiamnum & inordinata compages existeret, nisi recta ratio observationes & experientiam in auxilium vocasset. Hac via Cl. Tournefortius botanicam ornavit, immo creavit & exivit ad scientiæ dignitatem. Linnæus deinde Tournefortii inventis excitatus, ejusque erroribus cautior, methodum excogitavit à plantarum sexu mutuata, quæ & singulare auctoris ingenium prodit, & scientiam solidissimis firmat fundamentis atque principiis, quibus studiosi tuto ac brevi tempore in illius abdita penetrare possint.

Dici non potest quantum his, & aliis bene multis nostri sæculi botanicis debeatur, sive inventa spectemus, sive methodos; ceterum & has perpoliri, novaque luce perfundi posse, & illorum numerum insigniter augeri, ultro fatebuntur quotquot botanicam vel à limine salutaverint. Siquidem vastissimum Floræ regnum est, novæque in dies plantæ deteguntur, tum peregrinantium solerti cura, tum etiam domi, quarum fructificatio & facies a cognitis discrepant. Quocirca necesse est in id incumbere totis viribus ut genera & species compleantur, ordinentur atque illustrentur.

Mihi vero de his interdum cogitanti venit in mentem ad eam classẽ conatus vertere, in qua filamenta sunt bali in unum corpus coalita (quæque hac de causa monadelphæ nominatur) & primum ad Sidæ. Videbam enim hocce genus multitudine specierum in dies augeri, nullumque jam limitem præfinitum, quin plures stirpes, fructu diversæ, ad ipsum referri possent; unde confusio, aut fastidium saltem oriretur. Hæc ergo de causa quotquot licuit species vivas (1) iterum iterumque examinavi; fructificationis partes omnes prolixè observans, similitudinem, proportionem, differentias quæ potui solertia detexi: herbaria dehinc lustravi selectissima D. D. de Jussieu & Thouin, quorum in me benevolentiam & humanitatem nec laudare fatis potero, nec unquam obliviscar.

(1) Vingt-sex vidi.

Hæc omnia initio faciebam plantarum amore atque dulcedine ductus, in privatos dumtaxat usus: verumtamen tot ibi species novas atque pulcherrimas; tot observationes Josephi de Jussieu, Commerçonis, Aubletii, aliorumque inveni nondum editas, ut operæ pretium facturum me existimaverim, si eas cum orbe litterario communicarem.

Dum autem nova quædam lectoribus offero, peto ab illis vicissim, ut si quid minus rectum, aut inconditum reperiant, condonare dignentur mihi prima vice in Floræ campum prodeunti. Si enim à Linnæi doctrina discedo in assignando fidei caractere, observationibus innixus & coactus feci ut claritati consulerem & veritati. Ille enim à calyce dumtaxat (1) monadelphicæ genera petenda iudicavit: ego vero quamquam calycem ceterasque fructificationis partes magni facio, à fructu potissimum duco characterem essentialem, tam fidei, quam reliquis de quibus hic agam. Linnæus 21 species vidit, plures ego quam octoginta: Quid ille fecisset, si has omnes oculis lustrasset, nescio; illud probe scio, tantum philosophum agere tulisse, si, vel in ipsius obsequium, quæ veriora, aut probabiliora videntur, quicquam silentio premeret.

Sed videre mihi videor, dum hæc scribo, nonnullos, qui stomachari incipiunt, ubi primum audiunt quidquam, quod a Magistrorum dictis, vel minimum discedat. Scio equidem genera & species non pro lubito, sed certa, constantique ratione constituenda, ut studium utiliter, tute, ac breviter conficiatur. At nihil firmius, nihil certius erit unquam eo, quod stabiliatur natura ipsa dirigente, characteres non arbitrarios, sed naturales ab ipsa mutuando, utpote quæ constans semper est in operandi modo. Characteris nomine nihil aliud intelligo, quam notam illam singularem, aut notarum congeriem, quæ semper & uniformi modo reperiuntur in quarumdam plantarum fructificatione; quæque basis sunt atque fundamentum generis. Neque enim existet umquam genus rite constructum, nisi accurata specierum omnium, si fieri potest, præcedat investigatio, ut character ipsis communis & constans eruatur. Illæ omnes, etiam si se invicem distinguantur differentiis specificis, convenire tamen debent in quibusdam rebus, ut ad idem genus reducantur; aliter enim arbitraria, confusa, & inutilis esset nomenclatura & divisio.

Si qua observantur genera minus accurata, dicam melius impropria, id inde provenire arbitror, quod perpauca, certe non omnes species auctor viderit, quum ea constituit; quæ si hucusque cum plausu recepta sunt, nunc tamen tot inspectis speciebus, reformari debent. Scientiis omnibus suæ sunt, ut ita dicam, ætates, infantia, adulescentia, virilitas, perfectio; at non est præfinita temporis duratio, nec ad summum perfectionis fastigium illæ unquam pervenient, qui sunt humanæ cognitionis fines; verum eo perfectiores sint necesse est, quo plures accumulenter observationes, majorque fuerit nostrarum cognitionum acervus.

Botanicam quod atinet, permulta hodieque in desideratis esse, vel fidarum exemplo evinceretur. Sane si numerus specierum quas nunc offero, cum illis conferatur, quas Clar. Linnæus descripsit, invenietur quam proxime ut quatuor

(1) Nos genera (monadelphicæ) distinguimus à calyce, qui magni momenti est, & limites absolutos ponit. Linn. *Genera plant. in observ. ad classen 16*, editionis Francofurti ad Mœnum, 1778.

ad unum: si observationes nostræ cum hucusque editis; nonnihil novi, ni fallor deprehendetur; staminum nempe situs, feminum numerus, pedunculorum genicula, proportio denique inter corollæ figuram & capsularum semina. Sidarum characterem essentialem posui in capsularum & staminum situ, calycisque simplicitate; quum nihil aliud in illis constans repererim atque perpetuum. Plantas omnes sidæ similes, quæ tamen characterē isto destituuntur ad opusculi calcem reieci, diversis nominibus insignitas. Quod si quis novitate nominum offendantur, illud animadvertat, haud aliter potuisse me quæ nova credidi explicare. Alii post me de botanica benemeriti aptiora invenient, & accuratius hæc omnia explicabunt.

Opusculum autem nostrum in duas partes divisum est. Prima sidas complectitur, altera vero stirpes sidis affines, sed fructu ab eisdem differentes. Sidas omnes in tres divisi sectiones: harum prima illæ continentur, quarum fructus componitur ex capsulis monospermis; secunda reliquæ, quarum fructus continet capsulas polyspermas; tertia denique omnes quarum capsularum aut feminum numerum non vidi. Has rursus divisi in pentagynæ & polygynæ, quas tandem separavi in plures sectiunculas pro foliorum varia figura & proportionē. Fere omnes demum sic delineavi in tredecim tabulis ad calcem adiectis, ut facile quisque possit & novas species videre, & has à iam cognitis separare atque distinguere. Veritati semper consulens, proportionem debitam observavi inter pedunculos & petiolos: stipulas, fructus, corollas, capsulas ad vivum qua potui diligenter depinxi, ita ut si meæ tabulæ non ceteras nitore superent, at nulli veritate cedant. Ad hæc, icones Dillenii, Rumphii, Plukenetii, Plumierii, Rhedii, aliorumque vidi, cum quibus meas plantas comparavi, ne aut nomina mutarem, quod vitium maximum esset, aut novas species sine causa multiplicarem. Singulis apposui descriptionem Linneana methodo, cui præfixi synonymia auctorum qui de illis tractarunt. In antecessum vero placuit, observationes biennio à me collectas præmittere. Quæ omnia num ad scientiæ profectum quidquam utilitatis afferant, sapientibus iudicandum relinquo.

OBSERVATIONES.

1. Sidæ omnes habent folia petiolata & alterna, quorum petioli utrimque stipulis ornantur (1): harum varia est figura & directio.
2. Tot stylos in sidis observavi quot capsulas: quare harum numerus stylo-
rum (2) numerum indicabit, & vicissim.

(1) Sidam Palmatam excipio, quæ stipulis caret.

(2) Quamquam frequenter assignetur sidis stylus simplex & multifidus: ego tamen tot vidi diversos, quot capsulas in omnibus fere speciebus: duas tantum reperi *Spinosam* & *Palmatam*, quibus stylus fuerit simplex: & unam *Triquetram* scilicet, in qua stylo-
rum fasciculus in unum corpus basi coalesceret, (tuncque capsularum ejusdem styli divisionibus meretur). Cujus rei ut certior fierem plurimos legebam flores, quibus auferrebam calycem, ut facilius interiora tentarem. Deinde corpus illud tubulosum, quod germen cingens in conum astringit & terminatur staminibus, quodque in posterum *tubus* appellabitur, acui fidebam ab infima parte usque ad apicem: tum caute ejusdem basin à placenta separabam, stylis supra germen remanentibus, quos enumerabam facillime: ac tandem germine horizontaliter secto, appa-
rebat

3. Tubus, cui petala inhaerent, terminatur staminibus, nec ulla reperiuntur filamenta in illius superficie conica. Hoc unum sufficeret ad separandas Sidas à Malvis, Malachris, Lavateris, Hibiscis &c. quorum tubus & terminatur staminibus, & plurima alia sustinet in extrema superficie.

4. Petala quinque in sidis omnibus basi sunt angustiora, atque ampliori tubi parti firmiter adhaerent, ut unum idemque corpus cum ipso efformare videantur. Quumque utraque decidunt fecundato germine, unita perseverant, tuncque pars infima apparet quinquecrenata.

5. Quum sidarum fructus non ultra decem capsulas monospermas continet, tunc corollae petala ita sunt emarginata ut pars altera multo sit longior ac sepiissime acuta, altera vero & latior & brevior, (à quo nonnihil differt Sida *Palmata*); si vero plures quam decem capsulas monospermas contineat, aut capsulae sint polyspermae, petala tunc temporis erunt integra, crenata, aut aliter emarginata (1).

6. Capsulae aut unicum dumtaxat semen continent aut tria: aliquando in polyspermis duo, unum etiam licet rarius vidi in una aut altera ejusdem fructus capsula.

7. Capsularum numerus fere semper impar, & numquam quinario minor: in monospermis ad decem extenditur, raro ad triginta (2): In polyspermis variat à quinque usque ad 30 & amplius.

8. In monospermis fructus est calyce minor ab eoque continetur quum non ultra decem capsulas foveret: Contrarium evenit polyspermis (quamvis in Sida *Umbellata* fructus sit parvis cum calyce magnitudinis), & monospermis etiam, quarum fructus ex triginta fere capsulis componitur.

9. In floribus pedunculo & prope calycem exstat annulus, in pluribus incrassatus, geniculi instar, in reliquis notatus obscuriori & circulari linea. Quumque flores casu aliquo ante fructus maturitatem decidunt, tunc annulus est separationis limes, remanente pedunculo usque ad ipsum annulum.

In hujus operisculi decursu pedunculum geniculatum, aut annulatum dicam, ut diversitas notetur.

10. Plantarum omnium, quae sub sidæ nomine demonstrantur, fructus ad tres

apsulae cum seminibus. Quae omnia nudis oculis observari poterunt, quamquam commodius microscopio.

Nemo est quem lateat, nisi plane hospes sit in botanica, naturam quandoque ludere, partes aliquas fructificationis multiplicando, aut minuendo: neque praetermittendum, saepe saepius abortiri germina, tumque capsularum numerum minui, pelliculis remanentibus, quae progressu temporis evanescent.

(1) Fateor equidem hanc regulam non ita magno numero observationum inniti, ut pro generali & reciproca haberi possit inter corollae structuram & numerum capsularum atque seminum; verumtamen id semper observavi ubicumque vivas plantas reperi, quod jam pridem innuerat Rumphius lib. 10, cap. 32, Amb. ubi de *flagurio longifolio* disserit, & Dillenius in suo horto Elthamensi ubicumque de malvindis est sermo, quae nostrae sunt sidæ, quorum fructus ex capsulis monospermis componitur, quae numerum denarium non praetergrediuntur. Consulatur Commerfonis manuscr. sapientissimis conferta observationibus apud D. Ant. Lau. de Justieu.

(2) Tres dumtaxat agnosco, *Multifidam* scilicet, *Occidentalem* & *Spicatam*, in quibus fructus componitur ex triginta quamproxime capsulis monospermis; idque notandum corollam in eisdem ad eam figuram accedere, quam in polyspermis observamus.

classes possunt quamoptime revocari. Aut enim componitur ex capsulis in orbem positis, quæ distinctæ; integræque conspiciuntur; aut in unica dumtaxat consistit capsula, suprus hemispherica, superius plano-stellata, multiloculari, loculis monospermis; aut ex pluribus tandem constat capsulis, vel potius seminibus tunicatis in capitulum convexum conglobatis.

Hæc fructuum diversitas me cœgit ut tria genera ex his omnibus efformarem. Neque indulgerem sententiæ meæ; nisi prius ipse Linnæus exemplum dedisset, Malvas à Malopis separando, quod illis sint arilli verticillati, his vero conglomerati. Plurimum etiam apud me valuit Equitis de Lamarck sententia in suo opere encyclopedico, in quo elaborando quantum solertiæ, criterii, ac laboris improbi impendat, norunt omnes; sed hi præsertim, qui ejus humanitate atque familiaritate fruuntur: ibi enim pro Sidarum charactere inter alia statuit plurium capsularum numerum in orbem dispositarum. Facies ulterius plantarum, annulorum defectus in plurimis, calycum figura, maximus denique sidarum numerus, poscebant ut ad diversa genera revocarentur. Tanto ergo & rationum & auctorum pondere hæc audeo, atque characteres inter alia ita dispono ut *Sidæ* character sit *Capsulæ quinque aut plures in orbem positæ*: Anodæ (1) *Capsula unica subtus hemispherica, superius plano-stellata, multilocularis, loculis monospermis*: Palauæ (2) *semina tunicata in capitulum conglomerata*.

Si quid novisti rectius istis,

Candidus imperti; si non, his utre mecum. HOR.

(1) ANODÆ nomen datum fuit olim plantæ cuidam sidæ affini, teste Ioan. Burman. in Thesaur. Ceylanic. hac ergo de causa illud assumo, ut novum genus nomen plantarum quas appellavit Cl. Linnæus Sidam hastatam & cristatam.

(2) In honorem D. Antonii Palau & Verdera professoris botanici in Regio horto Matritensis, qui Philosophiam botanicam Linnæi in hispanum sermonem & translulit & ornavit, nunc autem genera & species persequitur; ejus magni operis prodit jam primum volumen, cui accedunt genera & species nuperime repertæ, tum etiam & plantarum accurata descriptio & usus sive æconomicus sive officinalis.

PARS PRIOR.

SIDAS COMPLECTENS.

CHARACTER COMMUNIS, SIDÆ, ANODÆ, PALAUÆ.

Calyx monophyllus, simplex, semiquinquefidus, persistens.
Petala quinque, basi connata, & imo staminum tubo inserta, sensim latiora.
Stamina, filamenta plurima basi in tubum connata seu monadelpha, apice libera, ibique dumtaxat non in tubi superficie existentia. Antheræ totidem, distinctæ, subrotundæ.
Germen orbiculatum : Styli plures, aut unicus multifidus : Stigmata capitata.
Capsulæ tot quot styli aut stigmata, uniloculares : aut capsula unica multilocularis. Semina definita; quorum figura varia, ut plurimum subrotundo-acuta.
Caulis herbaceus aut frutescens, ramis alternis : folia alterna, petiolata, stipulacea.

SIDÆ CHARACTER PROPRIUS.

Calyx sæpissime angulatus : germen striatum : styli plures, nonnumquam unicus multifidus : Capsulæ plures quam quatuor in orbem dispositæ, uniloculares, mono aut trispermæ, dehiscendo sæpius birostratæ.

Sidæ omnes sunt exoticiæ, unica *Abutilo* excepta : Sunt ut plurimum annuæ ; Ælectantur in regionibus calidioribus Americæ, Africæ atque Indiæ orientalis ; pereunt prima glacie ; florentque mensibus Septembri & Octobri in nostris hortis. Corollæ earum sunt flavescentes aut sulfureæ magis aut minus saturatæ ; si sidæ *Reflexa* & *Terminalis* excipiantur, quibus sunt saturatæ coccineæ, aut purpurascentes ; rubescunt vero in *Sida Flavescenti* & in *Capillari*.

SECTIO PRIMA.

CAPSULÆ MONOSPERMÆ.

§. I. Capsulæ quinque.

A. Foliorum longitudo latitudini equalis, aut ipsa maior, non tamen dupla.

I. SIDA PUSILLA. (Tab. 1, f. 4).

S. caule fruticoso reclinato minimo : foliis ellipticis dentatis glabris.
Caulis lignosus, pilis minimis stellatis vestitus, teres, vix tripolicaris.

Folia rotundato-elliptica, dentata, glabra. Stipulæ subulato-capilares, erectæ, parvæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis erectis, petiolo longioribus.

Calyx basi acutus, semiquinque fidus, laciniis lanceolatis.

Corolla flava.

Fructus intra calycem: capsulis muticis.

Habitat in Insula Mahe: observata à D. Commerſon. Vidi ſiccam apud DD. de Juſſieu & Thouin, qui mihi humaniſſime exemplar communicarunt.

Obſ. Variat quandoquoque foliis acutis, omnino ſimilibus althææ puſillæ ſupinæ Pluk. Alm. 14, t. 132, fig. 4, quæ eſt melochia ſupina Linnæi.

2. SIDA PLUMOSA. (Tab. XII, f. 4).

S. foliis ovatis dentatis reſuſis: floribus terminalibus glomeratis; foliolis longis linearibus longe ciliatis, cancellatis.

Caules plures ex eadem radice ramiſi, ſemipedales, pilis adpreſſis veſtiti.

Folia petiolata, ovata, ſupra dentata, reſuſa, ſubvilloſa. Stipulæ capilares erectæ.

Flores in ſummitate caulis & ramulorum (10-12) glomerati, cincti corona foliorum, quæ ſenſim ſunt anguſtiora, & interiora ita ciliata ut plumulas referant, flores obvallantia. Floſculi breviter pedunculati.

Calyx monophyllus, ſemiquinque-fidus, laciniis lanceolatis, ciliatis.

Corolla lutea.

Fructus intra calycem: capsulis muticis ſubrotundis.

Habitat in Braſilia: obſervata à D. Commerſon. V. S. (1) communicatam à D. Thouin.

3. SIDA VERONICÆ FOLIA. Lamarck. (Tab. 1, f. 3).

S. caule hirtio: foliis cordatis acutis inæqualiter dentatis: pedunculis longiſſimis ſuberectis piloſis.

Abutilon à ſeuilles de véronique. Encyc. n° 11.

Althæa minima ſurrecta, veronicæ villoſis foliis è Maderaspatan. Pluk. t. 132, f. 3.

Caulis erectus, pilis hiſpidus.

Foliorum petioli ſexties pedunculis breviores. Stipulæ patentes, ſubulatæ.

Flores ſolitarii, pedunculis geniculatis.

Calyx ut in Sida puſilla.

Corolla albefeſcens.

Fructus intra calycem: capsulis biroſtratis.

Habitat in India Orientali. V. S. apud Equit. de Lamarck.

4. SIDA REPENS. Dombeey. (Tab. 1, f. 2).

S. Caule filiformi longo proſtrato: foliis cordatis crenatis utrumque hiſpidis: pedunculis uniſloris.

(1) Quum plantam vidi vivam, his litteris V. V. deſigno; quum vero ſiccam, ſequentibus V. S.

Caulis hirsutus, ramosus, teres, prostratus, nec radicans.

Folia longe petiolata, acuta, nonnihil aspera. Stipulae subulatae, patulae.

Flores axillares, solitarii; pedunculis filiformibus, erectis, annulatis, unifloris.

Calyx pentagonus, semiquinquefidus; laciniis ciliatis.

Corolla lutea, ungue lineis purpureis notata.

Fructus intra calycem: capsulis muticis, & birostratis.

Habitate in Perù; & praesertim in umbratis Lima: ibi observavit hanc speciem D. Josephus de Jussieu; hic D. Dombey. Floret mense Junio.

Plantae a dictis botanicis observatae nonnihil differunt. Dombeya capsulas habet birostratas, non item altera: haec calycis lacinias habet ciliatas, quod non convenit prima. An specie differant? dicant qui utrasque viderint.

5. SIDA HEDERAEFOLIA. (Tab. IX, f. 3).

S. caule nodoso radicante: foliis cordatis obtuse crenatis subhirsutis; capsularum corniculis erectis longis hamatis.

Malva hederæ terrestris folio & facie, capsulis bifurcatis. *Plum. spec. pag. 2, manuscr. lib. 2, t. 143.*

S. foliis cordatis obtusis, caule repente, pedunculis unifloris capsulis aristatis. *Plum. apud Ioan. Burm. t. 169, f. 3.*

Caulis tenuis, repens, ramosus, nodosus; ad nodos tenuissimis fibris radicans.

Folia longe petiolata, subrotundo-cordata, crenata, brevissimis pilis hirsuta. Stipulae....

Flores axillares, solitarii; pedunculis unifloris, petiolo quandoque longioribus. Calyx quinquefidus; laciniis lanceolatis.

Corolla lutea.

Fructus calyce minor, acuminatus: capsulis bisulcis, birostratis; corniculis erectis, longis, hamatis.

Habitat in Insula S. Dominici. Floret mense Oct. Vidi in manuscr. Plum. quorum accuratam translationem possidet D. de Jussieu.

6. SIDA RADICANS.

S. caule repente, furculis radicanibus: foliis cordato-acutis pilosis dentatis; dentibus in setam terminatis.

Nela-Vaga Rheed. hort. Mal. t. 10, p. 137, fig. 79.

Caulis repens, pilis albicans, furculis rotundis circumquaque diffusis, radiculis affixis.

Folia cordata, mollia, pilosa, dentata: dentibus magnis in setam terminatis. Stipulae....

Flores parvi, solitarii; pedunculis petiolo longioribus.

Calyx quinquecuspidatus.

Corolla venis candidis notata.

Germen subrotundum; tubus terminatus staminibus croceis.

Capsulae subrotundae, muticae.

Nullibi hanc speciem vidi praeterquam in horto Malab. Rheed. atque sedis annunero quia calyx in ea simplex, stamina in summitate tubi, & capsulae in orbem

orbem reperiuntur. Facies ulterius totius planta fidarum est. Nihil auctor de stipulis dixit, neque Plumierius in precedenti.

7. SIDA MORIFOLIA. (Tab. I, fig. 1).

S. Foliis subrotundo-acutis cordatis lato-crenatis : crenulis acuminatis : pedunculis annulatis petiolo paulo majoribus : calycibus pilosis.

Althæa morifolia Indiæ Orientalis ad foliorum sinus capitulis singularibus parvis. Pluk. Alm. 25 Phyt. t. 132, f. 5.

Caulis, teres, ramosus, tenuis, bipedalis.

Folia pilosa. Stipulae setaceae, breves, patentes.

Flores axillares, solitarii : pedunculis erectis.

Calyx pilosus : laciniis acutis.

Corolla lutea.

Fructus globosus intra calycem : capsulis parce birostratis.

Habitat in Insula Franciæ. Observata à D. Commerçon. V. S. communicatam à D. Thouin.

Varietas exstat apud D. de Jussieu, in qua folia sunt magis rotunda, crenaeque maiores.

8. SIDA BOURBONICA. (Tab. X, f. 2).

S. Caule erecto ramofo hirtio : foliis cordatis subrotundo acutis dentatis : floribus solitariis axillaribus ; pedunculis petiolo paulo longioribus.

Caulis hirtus, ramofo, bipedalis.

Folia petiolata, cordata, dentata, acuminata. Stipulae . . .

Flores solitarii, axillares, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus.

Calyx semiquinquefidus, denticulis acutis, basi aequalibus.

Corolla lutea, petalis emarginatis, ungue angustissima.

Fructus intra calycem, ipsoque minor : capsulis quinque, rostratis.

Habitat in Insula Bourbon. Observata à D. Commerçon, qui & iconem dedit & descriptionem. Vidi delineatam apud D. de Jussieu.

9. SIDA CALYCINA. (T. VIII, f. 2).

S. Foliis cordatis crenatis : calyce magno quinque-partito : corollis magnis patentibus.

Caulis ut in precedenti.

Folia inaequaliter crenata ; petiolis folio minoribus. Stipulae setaceae, arcuato-erectae.

Flores axillares solitarii : pedunculis geniculatis, petiolo duplo maioribus.

Calyx magnus : laciniis acutis profundius fissis quam in congeneribus.

Corolla magna, lutea, patens.

Fructus intra calycem. Capsulis piriformibus, muticis.

Habitat in Insula Bourbon. Observata à D. Commerçon. Vidi S. communicatam à D. Thouin.

10. SIDA PILOSA. (Tab. I, f. 8).

S. Caule piloso ramofo : foliis crenatis, inferioribus cordatis subrotundis parvis, reliquis cordato-ovatis : pedunculis longis geniculatis pilosis.

Tota plantula pilis est numerosis hirta.

Caulis tenuis, ramofo, bipedalis.

Folia ut nuperrimè dixi. Stipulae subulatae, parvae, patentes.

Flores axillares, solitarii, ad latus ramuli.

Calyx parvus, globoso-pentagonus : laciniis apice acutis.

Corolla lutea.

Fructus intra calycem : capsulis birostratis.

Habitat in Insula S. Domin. Observata à D. Desportes. V. S. communicatam à D. de Jussieu.

Exstant & alia exemplaria in herbario misso à D. Mazure ex Insula S. Dom. quod asservatur apud D. de Jussieu, quae glabra apparent : omnia tamen ad eandem speciem arbitror referenda.

11. SIDA CAPILLARIS. (Tab. I, f. 7).

S. foliis cordato-oblongis tomentosis : pedunculis longissimis capillaribus : corollis minimis maculatis subreflexis.

An Sida atrofanguinea foliis cordatis, acutis ferratis utrimque villosis, pedunculis unifloris solitariis capillaribus caule fruticoso? Jacq. in litt. miss. V. 3 Icon. rar. apud D. Murray n° 15, pag. 622, edit. 1784.

Caulis fruticosus, tomentosus, bipedalis & ultra.

Folia superiora vix petiolata. Stipulae fetacae, erectae.

Flores axillares, solitarii : pedunculis geniculatis.

Calyx globosus, parvus.

Corollae petala quinque, saturatè lutea, parte infima nigricantiâ, reflexa. *Commers.*

Tubi pars superior villosa, longa, gracilis, staminibus terminata : Styli quinque rubri : stigmata capitata, villosa.

Fructus intra calycem : capsulis parce birostratis.

Habitat in Brasilia, observata à D. Commerçon.

Hanc pulcherrimam plantam debeo amicitiae D. Thouin, apud quem exstant alia exemplaria & apud D. de Jussieu. V. S.

12. SIDA MULTICAULIS. (Tab. I, f. 6).

S. caulibus tenuibus tomento canescentibus : foliis subrotundo-cordatis dentatis pulverulentis villosis.

Ex eadem radice plures caules prodeunt graciles, ramosi, bipedales.

Folia ut supra. Stipulae capillares, breves, patentes.

Flores axillares, solitarii ad ramulorum latus ; pedunculis petiolo longioribus, geniculatis, à geniculo nutantes.

Calyx pentagonus, parvus.

Corolla lutescens.

Fructus calyce multò minor : capsulis parvis, muticis.

Habitat in Malabar. V. S. communicatam à D. de Jussieu.

13. SIDA JAVENSIS. (Tab. I, f. 5).

S. caule reclinato subglabro : foliis cordatis acutis sublobato-crenatis.

Ex eadem radice caules ramosi prodeunt pedales.

Folia distantia, cordata, crenata, acuminata, æqualis longitudinis ac latitudinis ;

subglabra. Stipulæ capillares, minimæ, arcuato-erectæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis geniculatis, petiolo maioribus.

Calyx ut in *S. pusilla*.

Fructus subglobosus intra calycem: capsulis birostratis.

Habitat in Java: observata à D. Commerf. communicata à D. Thouin. V. S.

14. *SIDA TRILOBA*. (Tab. I, f. 11).

S. foliis inferioribus cordato crenatis; superioribus dentatis trilobatis; medio lanceolato.

An *S. Ternata*, foliis ternatis, foliolis serratis. *Lin. fl. in suplem. pag. 307 Encyclop. num. 32?*

Caulis teres, ramosus, villosus bipedalis.

Folia subvillosa. Stipulæ, parvæ lanceolatæ, ciliatæ, erecto-patulæ.

Flores solitarii, axillares: pedunculis longissimis, erectis, geniculatis, à geniculo deflexis.

Calyx angulato-pyramidalis, laciniis in acumen desinentibus.

Corolla lutea.

Capsulæ non exsistebant in unico exemplari, quod asservatur apud D. de Jussieu, at ex calycis inspectione & capacitate ad hanc primam divisionem refero.

Habitat ad Caput Bone Spei, unde eam adportavit D. Sonnerat.

Obs. *Cl. Lin. in Philosophia Botanica, pag. 230, figuris 64 & 65, folium ternatum dupliciter explicat: aliud, cujus folia basi sunt unita, & aliud, cujus quodlibet proprium habet petiolum, affixum communi. Si ergo filius Linnæi hanc plantam nominavit S. ternatam, primam assumpsit definitionem non verò secundam.*

15. *SIDA PYRAMIDATA*. *Desportes* (Tab. I, f. 10).

S. foliis cordatis subrotundis magnis dentatis: panicula terminali, flosculis numerosis.

Abuilton palustre, spica florum pyramidata, flore parvo exalbido. *Desportes herbarium.*

Caulis teres, erectus, bipedalis.

Folia longe petiolata. Stipulæ subulatæ, erectæ, breves.

Flores paniculati, terminales, ramulis foliosis, flosculis pedunculatis.

Calyx globoso-pentagonus, parvus.

Corolla flavescentes, parva, patens.

Fructus intra calycem: capsulis bidentatis.

Habitat in Insula S. Domin. ubi observavit hanc speciem D. Desportes. V. S. apud D. de Jussieu.

16. *SIDA SPINOSA*. *Lin.* (Tab. I, f. 9).

S. foliis cordato-oblongis serratis: stipulis setaceis: axillis subspinosis. Lin. Spec. Plant. n° 1.

S. foliis cordato-ovatis serratis: capsulis quinque bicuspidatis. Hort. Cliff. 346.

Alcea carpinifolia, americana frutescens, flosculis luteis, femine duplici rostro.

Comm. hort. 1, p. 3, t. 2.

Althæa carpinifolia flosculis luteis. *Bocc. sic.* 11, t. 2.

Althæa virginiana bidens, pimpinellæ majoris acutiore folio, flosculis minimis luteis. *Pluk. Alm.* 25, t. 9, fig. 6.

Alcea utriusque Indię, carpinifolia, semine duplici arista donato. *Boher. Lugd.* 1, pag. 275.

Malva ulmifolia, semine cum duplici rostro, *Tournef. Inst.* 96.

Abutilon épineux, *Encyc. n° 2.*

Caulis teres, atro-rubescens, ramosus, pedalis.

Folia, cordato-oblonga, atro-virentia, petiolo subtrus ad basim trium spinularum rudimentis instructo. Stipulæ setacæ, erectæ.

Flores axillares: pedunculis petiolo multo minoribus, erectis, unifloris, annularis.

Calyx angulato-pyramidalis, laciniis planis, acutis.

Corolla lutescens ex petalis quinque patentibus, calyce maioribus, petalorum altera extremitate acutiore, longiore.

Stamina in extremitate tubi: antheræ subrotundæ.

Germen orbiculatum, quinque-sulcatum: stylus simplex quinque-fidus. Stigmata capitata.

Fructus intra calycem: capsulis birostratis.

V. V. in *Reg. hort. Par. Floret mensibus Aug. Sept. Oct.*

Habitat in utraque India, in Senegal. ☉

17. *SIDA FRUTESCENS.* (Tab. X, f. 1).

S. foliis ovato-oblongis ferratis subtrus albicantibus: pedunculis erectis unifloris folio duplo minoribus.

Caulis fruticosus, teres, erectus, ramosus, 4-pedalis.

Folia subcordata, ovata, numeroſa, parce petiolata, glabra, ferraturis minimis. Stipulæ capillares, erectæ.

Flores axillares, pedunculis solitariis, geniculatis, petiolo duplo maioribus.

Calyx & corolla ut in præcedenti, at parum aperta.

Styli quinque: reliqua ut in præcedenti.

Habitat V. V. in R. h. P. florentem in hibernaculo mense Decemb. 1783. 74.

Hæc planta diversa est à Sidis frutescentibus Comm. & Dombey, de quibus sermo erit ubi de Sida Rhombifolia, à quibus omnibus differt & numero capsularum & pedunculorum brevitate, tum etiam foliorum multitudine.

18. *SIDA ALNIFOLIA.* Lin. (Tab. I, f. 13).

S. foliis ferratis subvillosis, inferioribus rotundatis cordatis, mediis ellipticis, superioribus lanceolatis.

Malvinda stellata alnifolia. *Dill. elth. p.* 215, t. 172, f. 211.

S. foliis orbiculatis ferratis plicatis. Lin. *Spec. plan. n.* 4.

Abutilon à feuilles d'aulne *Encyclop. n° 5.*

Caulis teres, ramosus, pedalis.

Folia petiolis maiora. Stipulæ subulatæ, erectæ subciliatæ.

Calyx & corolla ut in *Spinosa*.

Fructus intra calycem: capsulis birostratis.

Habitat in Insula Franciæ, observata à D. Comm. V. S. communicatam à D. Thouin.

Dillenius sex aut septem capsulas numeravit : ego non nisi quinque vidi.

19. SIDA VERTICILLATA. (Tab. I, f. 12).

S. caule piloso : foliis cordatis acuminatis, crenatis floribus subverticillatis sessilibus.

Caulis teres, pilosus, erectus.

Folia distantia, petiolis duplo longiora. Stipulæ brevissimæ, capillares, patulæ. Flores axillares, sessiles, plures ut verticillati videantur.

Calycis lacinia pilosæ, acutæ : capsulis submuticis.

Habitat circa Rio-Janeiro; observata à D. Comm. V. S. apud D. de Jussieu.

20. SIDA BIVALVIS. (Tab. XI, f. 3).

S. Foliis cordatis orbiculato-acuminatis tomentosis : floribus subsessilibus fructu pentagono depresso glabro patenti.

Tota planta tomentosa.

Caulis teres, bipedalis.

Folia petiolata, petiolis sensim brevioribus, crenata. Stipulæ subulatæ, villosæ, patentes.

Flores solitarii, breviter pedunculati.

Calyx subquinquepartitus, laciniis longis, acutissimis, fructu maturo patulis.

Corolla lutea, patens.

Fructus calyce multo minor, patens, pentagonus, angulis obtusis : capsulis ad latus leviter bidentatis.

Habitat in Insula S. Dom. ab Aubletio observata. V. S. apud DD. de Jussieu & Thouin, qui mihi exemplaria communicarunt.

Obs. *Hujus speciei capsula, quum dehiscunt, in duas valvulas hemisphericas separtur; ita tamen ut harum qualibet unita persistat alterius proximæ hemisphærio : quod nisi attente examinetur fructus integer pro capsula simplici quinqueloculari sumi falso poterit, quod & mihi primo intuenti accidit.*

21. SIDA PROSTRATA. (Tab. XIII, f. 3).

S. Caule prostrato : foliis cordatis laetis crenatis tomentosis flavescentibus; floribus flavis geminis : capsulis muticis.

Planta prostrata caulibus duris, & quasi lignosis, flores flavicant. *In Commer-*

sonis animadversionibus, quæ asservantur in herbario D. Thouin.

Caulis fruticosus, teres, pedalis.

Folia cordata, crenata. Stipulæ subulatæ, erectæ.

Flores duo, aliquando tres in eadem axilla, pedunculis parvis, geniculatis.

Calyx globofo-pentagonus, subinflatus, angulis adpressis; profunde quinquefidus; laciniis ovatis, venosis.

Corolla calyce paulo longior.

Fructus intra calycem, capsulis subrotundis, apice acutis.

Habitat in rupibus Montevideo. Observata à D. Commerçon. V. S. Communicatam à D. de Jussieu.

B. FOLIORUM LONGITUDO LATITUDINE DUPLA AUT ETIAM MAIOR.

22. SIDA FLAVESCENS. (Tab. XIII, f. 2).

S. caule erecto : foliis cordatis oblongis tomentosis flavescens : floribus rubescentibus geminis.

Planta perennis suffruticosa; caules erectiusculi; calyx simplex: flores rubelli; folia cordato-ovata, tomentosa; tota planta flavescit. *Commerſon ubi ſupra.*

Caulis fruticosus, erectus, pedalis.

Folia cordata, oblonga, crenata.

Reliqua ut in præcedenti.

Obſ. *Sex capſulas ſemel vidi.*

Habitat in rupibus Montevideo: obſervata à D. Commerſ. communicata à D. Thouin.

23. SIDA LINIFOLIA. *Juffieu.* (Tab. II, f. 1).

S. Foliis linearibus hirsutis integerrimis: floribus corimboſo ſpicatis; ſpicis terminalibus.

Malva hirsuta gramineo folio. *Barrer. Franc. Æquin. p. 72 apud Aublet. Guay. pag. 704.*

Malva linariæ folio, flore albo. *Joſeph. de Juffieu herb.*

Caulis teres, hirsutus, fruticosus, ramosus, bipedalis.

Folia breviter petiolata. Stipulæ ſubulatae, erectæ.

Floſculi pedunculati; pedunculis geniculatis.

Calyx angulatus; laciniis lanceolatis.

Corolla alba.

Fructus intra calycem: capſulis ſubmuticis.

Habitat in Inſula Caiena & in Peru, ubi eam obſervavit D. Joſ. de Juffieu. V. S. communicatam à D. Ant. L. de Juffieu.

Obſ. *In diſto herbario aſſervatur exemplar cujuſdam plantæ, ad formam graminæ accedentis. Caulis in ea eſt ſimpliciſſimus, gracilis, tripedalis & ultra, ſpica ſorum terminatus ut in noſtra Linifolia. In reliquis omnino cum hac convenit, quare ad eandem ſpeciem ut varietatem reſero.*

24. SIDA ANGUSTIFOLIA. *Juffieu.* (Tab. II, f. 2).

S. Foliis anguſtis oblongis ſerratis; axillis ſubſpinofis: trium ſpinularum media maiore.

Abutilon à feuilles étroites. *Encyc. n° 5.*

Caulis erectus, ſubtomentoſus, ramosus, fruteſcens, tripedalis.

Folia breviter petiolata; ſub petiolo tria ſpinularum rudimenta. Stipulæ erectæ, capillares.

Flores axillares, ſolitarii, pedunculati: pedunculis annulatis, petiolo brevioribus.

Calyx & corolla ut in S. Spinofa.

Stamina, filamenta 16 in extremitate tubi: antheræ parvæ, ſubrotundæ.

Germen orbiculatum, quinque-ſulcarum; ſtyli quinque, purpurei, vix baſi coaliti: ſtigmata globofa.

Fructus intra calycem : capsulis birostratis : feminibus subtriquetris.

Habitat in Brasilia, & in Insula Bourbon, ubi eam observavit indefessus peregrinator Commerf. qui & iconem misit, quæ asservatur apud D. Justieu. V. V. in Regio hort. Paris. Floret mensibus Septem. Oct. 74.

25. SIDA ACUTA. Nicol. Burman. (Tab. II, f. 3).

S. foliis anguste lanceolatis dentatis inferne integris : floribus subsessilibus solitariis.

S. foliis lanceolatis serratis stipulis setaceis : floribus axillaribus solitariis. *Burm. Flora indica, p. 147.*

Althæa Coromandeliana angustis prælongis foliis, semine bicorni. Pluk. Mant. pag. 10, Tab. 334, fig. 2.

Silagurium longifolium. Rumph. Amb. lib. 10 cap. 32, Tab. 18, fig. 2.

An Tsjeru-parua Rheed. Hort. Mal. t. 10, fig. 53, p. 105.

Caulis teres, ramosus, in Amboin. quatuor aut sex pedum altitudinis, cuius radix longissima, extirpatu difficilis.

Folia breviter petiolata; axillæ inermes. Stipulæ lanceolatæ, petiolo longiores.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Java; observavata à D. Commer. V. S. communicatam à D. Thouin.

Obs. D. Nicolaus Laurent. Burman stipulas setaceas huic plantæ concedit, in nostris exemplaribus & in Plukennetio longas habemus & lanceolatas.

Rumphii figura ad hanc speciem accedit; at folia video fere opposita, quod nusquam in fide observavi. Notatu tamen dignum est, quod in ejus descriptione legitur de corollæ figura; ait enim: flosculus coloris pallide lutei ex quinque constans petalis superius parum bifidis, unaque dimidia pars angustior est altera: quod quintam nostram observationem confirmat. Sex capsulas item quandoque reperit Rumphius, quod & mihi quoque accidit.

Rheedii figura magis distat ab hac nostra specie, & folia habet sessilia, quod delineatoris vitio fortasse tribuendum.

26. SIDA ULMIFOLIA. (Tab. II, f. 4).

S. foliis crenatis cordatis oblongis, acumine producto: capsularum rostris longis hamatis.

Caulis teres, ramosus, bipedalis.

Folia petiolata, petiolis duplo longiora. Stipulæ subulatæ, erectæ.

Flores axillares, solitarii; pedunculis geniculatis, petiolo vix longioribus.

Calyx fusiformi-pentagonus.

Fructus intra calycem: capsularum rostris exertis, longis, hamatis.

Habitat in Insula S. Dom. V. S. communicatam à D. Thouin.

27. SIDA URENS *Linnei.* (Tab. II, f. 7).

S. foliis cordatis acuminatis serratis hispidis: pedunculis multifloris axillaribus & terminalibus.

S. foliis cordatis serratis hispidis, pedunculis multifloris glomeratis. *Lin. Spec. plant. n° 14. Confer Amanitates Academicas ejusdem t. 5, p. 402, n° 66.*

Urtica foliis cordatis serratis; floribus capitatis; pedunculis communibus alaribus. Brown. Jamai. 280, n° 6.

Caulis teres, bipedalis.

Folia longe petiolata. Stipulae setaceae, patentes.

Flores axillares : flosculus alter solitarius in pedunculo geniculato, petiolo multoties breviori : ex eadem axilla pedunculus alter multiflorus.

Calyx pentagonus, laciniis pilosis, apice subaristatis. Corollam non vidi.

Fructus intra calycem : capsulis breviter birostratis.

Habitat in Jamaica & in Senegal. Observata hic à D. Adanson. V. S. communicatam à D. Thouin.

Tota planta hispida an urens ? affirmare nec audeo nec possum, quoniam siccam vidi.

Observ. Liceat nunc mihi ab Equitis de Lamarck sententia recedere ; hic enim dum Sidam Urentem Linnæi describit in Encyclopædia n° 17 sic ait : Arbrisseau dont la tige est haute de trois à quatre pieds... Ses feuilles sont grandes, échancrées en cœur à leur base, à cinq angles divergens, bordées de grandes crenelures &c. Hunc fruticem, quem vivum vidi in R. H. P. nec unquam florentem, non audeo ad Sidam referre ; ejus folia sunt palmata, & hæc foliorum quinque angularium figura adeo notatu digna mihi videtur, ut silentium Linnæi novum suppeditet argumentum, quo mea firmetur opinio.

28. SIDA GLUTINOSA. Commerçonis (Tab. II, f. 8).

S. Caule tomentoso-glutinoso : foliis magnis cordatis oblongis acuminatis subtrus tomentosis ; superioribus parvis : pedunculis capillaribus longissimis.

Caulis teres, tomentoso-glutinosus, ramosus, panicula numerosa terminatus, bipedalis & ultra.

Folia distantia, longe petiolata. Stipulae setaceae, parvae, patentes.

Flosculi gemini, & terni pedunculati ; pedunculis geniculatis, longis, erectis.

Calyx globofo-angularis, laciniis apice acutissimis.

Fructus intra calycem : capsulis birostratis.

Habitat in Insulis S. Dom. & Franciae. Hic eam observavit Commerçon. V. S. communic. à D. Thouin, & aliud exemplar americanum à D. de Jussieu.

An ad hanc speciem revocari debeat Sida racemosa N. L. Burmani ? Videas eiusdem synonymum & descriptionem excerptam ex sua Flora indica.

S. foliis crenatis villosis cordatis : racemis axillaribus multifloris.

Caulis teretes, villosi ; folia alterna, magna, cordata, crenata, acuminata, è cinereo tomentosa, petiolis longissimis : pedunculi axillares, erectiusculi, subdichotomi, ramulis divaricatis : flores terminales, plures, minores, lutei.

29. SIDA PANICULATA. Linnæi. (Tab. XII, f. 5).

S. foliis cordato-oblongis acuminatis serratis subtrus tomentosis : pedunculis, capillaribus longissimis. *Spec. pl. n° 12. Amenit. acad. 5, p. 401.*

S. Humilior ramosa teres, foliis cordatis, serrato-crenatis, pedunculo simpliciter unifloro, altero bifloro, foliato. *Brown. Jamaï. 280.*

Abutilon panicul. Encyc. n° 13.

Caulis simplex, tenuis, teres, pubescens, bipedalis, supernè parum ramosus, paniculatusque.

Foliacordata, oblonga, sensim acuminata, inæqualiter serrata, trinervia, subtrus tomentosa,

tomentosa, et venosa; petioli brevissimi tomentosi. Stipulae subulatae, petiolis longiores.

Pedunculi capillares, foliis multoties longiores, recti, communiter bini, altero simplici unifloro, altero longiore ramoso, aliquot floribus; geniculum pedunculi spatio à calyce remoto.

Calyx semiquinquefidus.

Corolla lutea.

Stamina plura, pistilla quinque.

Fructus globoso-acuminatus, calycis magnitudinis; capsulis muticis, altera parte acutis.

Habitat in Jamaicâ & in Peru. V. S. apud D. de Jussieu in herbario Peruviano D. Dombey.

30. *SIDA VISCOSA. Linnæi.*

S. foliis cordatis crenatis tomentosis: floribus subsolitariis: capsulis septemlocularibus rotundis depressis. *Lin. spec. plant. n.º 3.*

S. viscosa vel villosa foliis cordatis acuminatis, petiolis longis, pedunculis tenuibus solitariis. *Brown Jamai. 280.*

Althæa populi folio villoso leviter ferrato. Sloan. Jamai. 98 hist. 1, p. 222, t. 139, f. 4.

Caulis, pedunculi, ac petioli pilosi ac tomentosi.

Folia profundè cordata, crenata, utrimque tomentosa, rarissimè utrimque angulata.

Petioli longitudine foliorum. Stipulae lineares, longiusculæ patentes.

Pedunculi simplices, uniflori, longitudine ferè foliorum, versùs flores geniculati, solitarii, rarissimè bini.

Calyx capsulis brevior!

Capsula subrotunda depressa, obtuse quinque-gona, quinque locularis, levissimè tomentosa: femina solitaria.

Habitat in Jamaicâ.

Ex hac descriptione, quam desumpsi ex amœnitatibus Linn. t. 5, pag. 402, & amplius adhuc ex Sloan. icone, ad quam suam speciem refert, manifestè constat, diversam esse hanc plantam a Commerstonis Glutinosa.

Obs. in Amœnit. capsulas, (fructum intelligamus) quinqueloculares dixit Linnaeus; quum in spec. plant. septemloculares dicat, & monospermas; at si calyx revera est fructu minor, hæc erit unica planta, quæ a regulâ generali recedet, repetitis observationibus suffulta.

Nullibi hanc plantam videre potui, hac ergo de causa in tabulis desideratur.

31. *SIDA JAMAICENSIS Linnæi. Tab. 2, f. 5.*

S. foliis ovatis ferratis tomentosis; floribus axillaribus subpedunculatis; feminibus quinis bicornibus. *Lin. spec. pl. n.º 8.*

An S. humilior foliis ovatis, ferratis, distiche sitis; petiolis et pedunculis brevibus; ramis floriferis alaribus, foliatis? *Brown Jama. 28.*

Abutilon, à feuilles d'orme. Encyclop. n.º 9.

Caulis teres, flexuosus, pilosus, bipedalis.

Folia quandoque ovata, sæpius ovato-acuta; ferraturis minimis in setam brevem desinentibus. Stipulæ lanceolatæ, erectæ.

Flôres axillares, solitarii, subfessilibus.

Calyx globosus, fructum continens; capsulis bicornibus.

Habitat in Jamaica & Brasilia. Hic eam observavit Commerſonius. V. S. communicatam a D. Thouin.

Obſ. Hæc species diverſa mihi videtur a S. Carpinifolia Lin. filii, quamquam cum ipſa affinitatem aliquam habeat. Huic enim capsulæ sunt quinque, floresque ſolitarii, et ſtipulæ lanceolatæ, petiolo breviores; carpinifoliæ vero, capsulæ sunt octo, flores umbellati, rarius ſolitarii, & ſtipulæ ſubulatæ, petiolo longiores. Videatur ſupplem. Linnæi fil. pag. 307.

32. SIDA GLOMERATA. (Tab. 2, f. 6.)

S. foliis ovato-lanceolatis dentatis ſubſeſſilibus; floribus conglomeratis ſeſſilibus.

Caulis ſimplex, pedalis, tomentosus.

Folia tomentosa. Stipulæ lanceolatæ, erectæ.

Calyces ciliati.

Corolla lutea. Reliqua ut in præcedenti.

Habitat. . . . V. S. communicatam a D. de Juſſieu.

Obſ. Varietatem vidi, cui capsulæ sunt muticæ, & ſolia maiora.

§ II. CAPSULÆ A 7 USQUE AD 10.

A. Foliorum longitudo minor dupla latitudine.

33. SIDA RETUSA. *Linnei.* (Tab. 3, f. 4).

S. foliis cuneiformibus retuſis ferratis ſubtus tomentosis. *Lin. ſpec. pl. n°. 6.*

Althæa indica latiori folio cordiformi ad ſummum ſinuato. *Pluk. alm. 26.*

t. 9, f. 2.

Silagurium rotundum ſeu vulgare. *Rumph. Herb. Amboi. lib. 10. c. 32, t. 19.*

Abutilon à ſeuilles émouſſées. *Encyc. n°. 6.*

Caulis teres, lignoſus bipedalis, ramoſus.

Folia breviter petiolata. Stipulæ ſubulatæ, erectæ.

Flores axillares, ſolitarii, pedunculati: pedunculis geniculatis, folio longioribus.

Corolla lutea, parentiſſima, ab hora nona matutina uſque ad primam, meridianam. *Rumph.*

Calyx angulatus, fructum continens: capsulis novem muticis.

Habitat in Philippinis, Amboin. & in iſſula Franciæ; hic eam observavit Commerſon, illuc D. Sonnerat, qui dixit indos nominare hanc plantam Culut-Culutan, quod elasticum valet. V. S. communicatam a D. Thouin. ¶

Obſ. Rumphius decem capsulas reperit, ego novem in plurimis exemplaribus.

34. SIDA MULTIFLORA. (Tab. 3, f. 3).

S. foliis ovatis dentatis tomentos: floribus numeros: pedunculis petiolo longioribus.

Caulis teres, tomentosus.

Folia breviter petiolata. Stipulæ ſubulatæ, villoſæ, erectæ.

Flores axillares, solitarii, numerosi: pedunculis geniculatis, brevibus.

Calyx subrotundo angulatus: laciniis lanceolatis.

Corolla lutea.

Fructus intra calycem: capsulis novem birostratis: rostris fasciculatis, longis.

Habitat in Brasilia; observata à D. Commerçon. V. S. communic. à D. Thouin.

Exstat varietas apud D. de Justieu, cujus folia sunt magis ovata.

35. SIDA CORDIFOLIA. *Linnaei.* (Tab. 3, f. 2.)

S. Foliis cordatis subangulatis ferratis villosis. *Lin. sp. pl. n°.* 10.

Malva bicornis balotes folio molli. *Dill. hort. elth.* 211, t. 171, fig. 209.

Althæa Maderaspatana subrotundo folio molli & hirsuto multipilis. *Pluk. alm.*

25, t. 131, f. 2.

Abutilon à feuilles en cœur. *Encyc. n°.* 16.

Caulis teres, pilosus, pedalis.

Folia cordata, petiolata; petiolis pedunculo paulo longioribus Stipulæ setaceæ, pilosæ, erectæ.

Flores axillares, pedunculati; pedunculis erectis, geniculatis.

Calyx pentagonus, decem striatus, semiquinque fidus; laciniis lanceolatis, pilosus.

Corollæ petala flavescentia, parum patentia, altera earum parte superiori, acutiore, longiore.

Germen globofo-striatum: styli decem subulbi: stigmata globosa.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Fructus intra calycem: capsulis decem birostratis; rostris fasciculatis.

Habitat in utraque India & in Senegal. Commerçonius observavit eam in Insula

Francia, & D. Dombey in Peru, quam vidi vivam. ☉

Obs. Inter exemplaria, quædam reperi, quibus erant capsula septem, aliis novem: folia etiam magis subrotunda, lobisque omnino destituta; at semper cordata, ferrata, villosa.

36. SIDA HERBACEA. (Tab. 13, f. 1.)

S. Caule erecto piloso ramoso; foliis subcordatis crenato-dentatis: pedunculis petiolo paulo brevioribus: capsulis novem birostratis.

Tota planta pilis mollibus est vestita.

Caulis teres, pilosus, ramosus.

Folia longe petiolata, subcordata, nonnulla subovata, crenato-dentata, pilosa.

Stipulæ capillares, erectæ.

Flores axillares, solitarii: pedunculis petiolo paulo brevioribus.

Calyx pentagonus, semiquinque fidus.

Corolla lutea.

Fructus globosus intra calycem: capsulis novem birostratis.

Habitat in India. V. S. apud D. de Lamarck.

37. SIDA MICANS. (Tab. 3, f. 1.)

S. Foliis subcordatis ovato-lanceolatis dentatis tomento mollissimo micantibus: calycibus globosis decem angulatis.

Caulis erectus, ramosus, ad minus bipedalis, tomentosus.

Folia subrugosa, petiolo duplo longiora. Stipulae subulatae, arcuato-erectae. Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis geniculatis, petiolo paulo brevioribus.

Calyx globosus, decem angulatus, semiquinque partitus, tomentosus.

Corolla lutea, patens.

Fructus intra calycem: capsulis novem birostratis.

Habitat in Insula S. Domin. V. S. communicatam à D. de Jussieu.

Tota planta tomentosa est.

38. *SIDA MACULATA.* (Tab. 3, f. 7).

S. Foliis ovatis ferratis tomentosis: floribus spicatis terminalibus; corollis maculatis.

Caulis durus, tomentosus.

Folia inferiora orbiculata, superiora ovata, apice truncata, denticulo medio remanente. Stipulae subulatae, erectae, tomentosae.

Flores axillares, solitarii, in spicam laxam terminalem dispositi: flosculorum pedunculis geniculatis.

Calyx pentagono-acuminatus, villosus.

Corolla magna, patens, flavescens; in centro maculis quinque rubescentibus.

Fructus intra calycem: capsulis novem birostris.

Habitat in Insula S. Dom. V. S. communicatam à D. de Jussieu.

39. *SIDA ROTUNDIFOLIA.* Lamarck. (Tab. 3, f. 6).

S. Foliis subcordatis subrotundis, crenatis, tomentosis: capsularum rostris fasciculatis, hirtis.

Abutilon à feuilles rondes. *Encyc. n°.* 15.

An althæa orientalis bidens, subrotundis foliis, floribus parvis luteis? *Chrysanthemum Malaborum. Pluk almalth. p. 11, t. 356. f. 1.*

Caulis teres, pilis numerosis hirtus, ut & tota planta.

Folia quandoque subcordata, mollia, petiolis longiora. Stipulae subulatae, erectae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati: pedunculis erectis, geniculatis, petiolo longioribus.

Corolla lutea.

Calyx sphaerico-striatus fructum continens: capsulis novem birostratis; rostris pilosis, exsertis in fasciculum.

Habitat in Inf. Bourbon. observata à D. Commerf. V. S. communic. à D. Thouin.

40. *SIDA PALMATA.* Dombey. (Tab. 3, f. 5).

S. Foliis palmatis magnis quinqueangulatis ferratis: stipulis nullis: floribus subumbellatis.

Caulis teres, tripedalis, digiti crassitiei, atro viridis, scaber, erectus, ramosus.

Folia longissime petiolata, magna, mollia, scabra. Stipulae nullae.

Flores axillares, subumbellati: flosculis pedunculatis; pedunculis scabris geniculatis.

Calyx subovatus, ventricosus, pilosus.

Corolla albo-purpurea, petalis altera parte leviter acutis.

Stamina in apice tubi, numerosa: antheræ subrotundæ.

Germen ovatum, 8-9 sulcatum: stylus simplex, 8-9 fidus. Stigmata globosa.

Fructus intra calycem: capsulis 8 aut 9 birostratis.

Habitat in Limæ siccis, observata à D. Dombey. V. V. apud me florentem mensibus oct. & novemb. ☉

41. *SIDA ORIENTALIS.* (Tab. 12, f. 1).

S. foliis ovato-acutis aut rhombis inferne integris supra inæqualiter ferratis: stipulis oblongis linearibus; capsulis muticis.

Caulis ramosus.

Folia breviter petiolata, ovato-lanceolata, inæqualiter dentata, glabra; nonnulla ad rhomboideam figuram accedentia. Stipulæ oblongæ, lineares.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis petiolo nonnihil longioribus.

Calyx angulatus, semiquinquesfidus, basi decemstriatus, fructifer urceolatus.

Corolla lutea.

Fructus intra calycem: capsulis 9-10. muticis.

Habitat in India orientali; observatu à D. Sonnerat. V. S. apud D. de Lamarck.

42. *SIDA CARPINIFOLIA.* *Linn. filii.*

S. Fruticosa foliis bifariis ovato-lanceolatis serratis: ferraturis arcuatis; umbellis axillaribus.

Rami patentes, bifarii, pilosi.

Folia breve petiolata, bifaria, ovato-lanceolata, ferrata: ferraturis terminatis pilo, vel seta rigida, venosa, glabra. Stipulæ subulatæ, petiolo longiores; erectæ, conniventes.

Pedunculi axillares, rarius solitarii, umbellati, longitudine petioli, pilosi.

Calyx glaber.

Corolla lutea.

Capsulæ octo, apice biaristatæ.

Habitat in Madera, ubi eam observavit Franciscus Masson secundum filium Linnæi in supplemento, pag. 307. ☿

Num ad hanc divisionem aut ad sequentem spectet, affirmare nequeo, quum plantam nec vivam nec desiccata viderim: at capsulas habere hanc speciem monospermas ex ipsa Linnæi descriptione nullus dubito.

Nullibi hanc plantam vidi, ideoque desideratur in tabulis.

B. *FOLIORUM LONGITUDO LATITUDINE DUPLO MAIOR.*

43. *SIDA CILIARIS.* *Linnæi* (Tab. 3, f. 9).

S. Foliis ovalibus retusis ferratis: stipulis linearibus ciliatis: seminibus muricatis. *Linn. spec. plant. n.º. 5.*

Malva minima supina, foliis oblongis ferratis, pedunculis unifloris monophyllis, calyce exteriori remoto, foliolis angustissimis ciliatis. *Brown. Jam. 282, n.º 2.*

Malva minor supina betonica folio, flore cocineo, seminibus asperis. *Sloan. Jam. 96, hist. 1, p. 217, t. 132, f. 2.*

Abuliton cilié. *Encyc. n.º. 7.*

Caulis teres, ramosus, declinatus, subvillosus, palmaris.

Folia petiolata, ovato-oblonga, parva, ciliata, apice retusa. Stipulae capillares; ciliatae, erectae, petiolo longiores.
 Flores vix pedunculati, solitarii, axillares.
 Calyx subrotundo-angulatus, laciniis lanceolatis, ciliatis.
 Corolla flava-rubescens.
 Fructus intra calycem: capsulis septem vix rostratis, muricatis.
Habitat in Jamaica, & in Insula S. Dom. V. S. communicatam à D. de Jussieu.
Obs. Semina saepius octo dixit Linnaeus in Amenitat. Acad. pag. 401. n°. 63, tomi V.

44. *SIDA MICROPHYLLA.* (Tab. 12, f. 2.).

S. Caule erecto duro ramosissimo: foliis ovatis dentatis parvis: floribus axillaribus pluvibus in caulis & ramorum apicibus.
 Caulis teres, durus, ramosus, bipedalis & amplius.
 Folia breviter petiolata, ovato-dentata. Stipulis setaceis, erectis, parvis.
 Flores in summitate ramulorum & caulis, numerosi, axillares, pedunculati; pedunculis geniculatis, petiolo paulo longioribus.
 Calyx pentagonus, semiquinquefidus; laciniis apice acutissimis.
 Corolla lutea.
 Fructus intra calycem: capsulis septem birostratis.
Habitat in India orientali; observata à D. Sonnerat. V. S. apud D. de Lamarck.

45. *SIDA ALBA.* (Tab. 3, f. 8.).

S. Foliis ovato-oblongis angustis serratis glabris; pedunculis longissimis erectis; stygmatis purpureis, axillis inermibus.
 Caulis subruber, tripedalis, ramosus.
 Folia breviter petiolata. Stipulae setaceae, erectae.
 Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis geniculatis, folio longioribus.
 Calyx, corolla, stamina & antherae ut in *S. Spinosa*.
 Germen globosum, 9-10 fulcatum: styli 9-10: stygmata purpurea.
 Capsulae 9-10 birostratae, intra calycem.
Habitat in India. Vidi vivam in R. h. P. floruit mensib. sept. oct. ☉
Obs. An Sida alba Linnæi sp. pl. n°. 2, & quam Dill. describit hort. elth. 214, Tab. 171, f. 210, ad hanc speciem pertinent affirmare nequeo. Illud probe scio, nostram hanc plantam folia habere angustiora iis, quae observamus in S. Spinosa; & valde longa, quod minime convenit Linnaeanae, quamquam utriusque sint & stygmata purpurea, & petiolorum apices purpurascens. Hac ergo de causa questionem reliquimus accuratioribus botanicis, qui utraque vivas comparare possint.

Althea rostrata coromandelensis pimpinella &c. Pluk. alm. 26, t. 9, f. 3, magis à nostra recedit, quum pedunculos habeat breves, petiolorum fere longitudinis.

46. *SIDA STIPULATA.* (Tab. 3, f. 10.).

S. Foliis lanceolatis dentatis acutis pilosis: stipulis longis linearibus ciliatis, flore longioribus.
 Caulis subtomentosus, ramosus.

Flores axillares, solitarii pedunculati; pedunculis geniculatis, petiolo subæqualibus.

Calyx globosus, laciniis apice acutissimis.

Córolla lutea.

Fructus intra calycem: capsulis septem birostratis.

Habitat in Insula Fransiæ; observata à D. Commerçon. V. S. communicatam à D. Thouin.

Varietatem sinensem habet D. de Jussieu, foliis longioribus.

47. *SIDA RHOMBIFOLIA* Linnæi. (Tab. 3, f. 12).

S. Foliis lanceolato-rhomboidibus ferratis: axillis subspinosis. *L. sp. pl. n. 3.*

Malvinda unicornis folio rhomboide, perennis. *D. elth. 216, t. 172, f. 212.*

Abutilon à feuilles en rhombe. *Encyc. n. 4.*

S. Caule fruticoso: foliis ovato-oblongis crenatis & ferratis pedunculis longissimis unifloris. *Dombey herb.*

Caulis lignosus, 4-pedalis, ramis virgatis.

Folia vix petiolata, superius glabra, nitida; basi minus ferrata. Stipulæ subulata, erectæ.

Capsulæ novem, birostratæ.

Reliqua ut in *S. Alba*.

Habitat in utraque India. Floret mens. sept. & oct. V. V. in R h. P.

D. Dombey observavit hanc plantam in humidis peruvianis, florentem mense augusto: limpion vulgo nominatur. ♂

Obf. *Species plurimum varia, foliis parvis, magnis, rhombis aut rhomboideis, vita etiam brevior aut diuturnior. An vere species distinctæ? Ab his omnibus sequentem ut diversam adiungam.*

48. *SIDA CANESCENS*. (Tab. 8, f. 3).

S. Caule humili fruticoso: foliis rhomboidibus subtus villosissimis subsessilibus. Stipulis fetaceis nigris erectis.

Caulis vix pedalis, ramosissimus, ramis decumbentibus: radice longa, pendiculari, lignosa.

Folia vix petiolata, superius glabra (sic apparent in sicco), subtus villosissima; alba, utrisque lateribus superioribus dentata, in reliquis integra. Stipulæ fetacæ, erectæ, nigricantes.

Flores axillares solitarii, pedunculati: pedunculis geniculatis, folio longioribus.

Reliqua non vidi.

Habitat in Senegal, observata à D. Adanson.

49. *SIDA CAPENSIS*. (Tab. 12, f. 3).

S. Caule ramosissimo: foliis ovato-lanceolatis quandoque subrotundo-ovatis dentatis: stipulis ciliatis: capsulis muticis.

Caulis durus, asper, erectus, ramosissimus: ramis virgatis, suberectis, bipedalis & ultra.

Folia lanceolata, dentata, subsessilia. Stipulæ lato-lineares, erectæ, ciliatæ, pedunculo longiores.

Flores axillares, solitarii, breviter pedunculati.

Calyx pyramidato-pentagonus, laciniis acutis.

Corolla lutea¹

Fructus intra calycem ; subglobosus ; capsulis decem circiter ; muticis.

Habitat ad caput B. Spei : observata à D. Sonnerat. V. S. communitatam & D. Thouin.

50. SIDA PLANICAULIS. (Tab. 3, f. 11).

S. Folii ovato-lanceolatis ferratis : caule compresso : floribus subsessilibus.

Caulis scaber, ruber, pedalis compressus.

Folia vix petiolata. Stipulae angustae, oblongae, erectae.

Flores axillares, solitarii, subsessiles.

Corolla lutea, parum patens.

Styli 7, 9, albicantes. Reliqua ut in *S. Rhombifolia*.

Habitat in India, floruit mensibus sept. & oct. V. V. in R. h. P. ☉

Obs. *Sida fruticosa*, quam observavit Commerzonius in Brasilia est omnino eadem ac nostra planicaulis, ad quam reducenda videtur altera similiter frutecens, quam idem reperit in Insula Franciae.

§ III. CAPSULÆ SUBTRIGINTA : COROLLÆ PETALÆ SUPRA LATIORA SUBROTUNDA, AUT LEVITER CRENATA AUT EMARGINATA.

51. SIDA SPICATA. (Tab. 8. f. 1).

S. Folis subcordatis acuminatis : pedunculis petiolo parvo vix longioribus : capsulis pendulis obtusis, floribus spicatis.

Abutilon vesicarium flore luteo maius. *Plumier. hist. manuscr. Tab. 4, p. 14. apud J. Burman. t. 2, f. 1.*

Frutex cujus rami erecti, numerosi, longissimi, crassi.

Folia cuspidata, cordata, subhirsuta, e viridi albicantia, et denticulis minutis per totum circuitum serrata. Stipulae...

Flores axillares, solitarii, spicati, pedunculari; pedunculis genicularis, petiolo maioribus.

Calyx quinquepartitus.

Corolla lutea, patens : petalis superne latioribus, crenatis.

Fructus calyce multoties maior, timpano similis, albescens, ex capsulis compressis compositus, monospermis, numerosis.

Semina nigricantia, subrotunda, altera parte acuta.

Habitat in Insula S. Domi. ubi eam Plumier observavit delineavit & descripsit.

Obs. Nescio qua de causa Linnæus hanc plantam ad suam *S. Americanam* reducat tamquam si unam eandemque speciem utraq. componerent. Sed illud mirandum certe est, quod homo in botanica facile princeps, Plumerii iconem malam dixerit; quia non suam fidam americanam representabat, inter quas nulla affinitas exsistit. Capsulae enim in nostra spicata sunt muticae: in Americana Linnæi desinunt in acumen lanceolatum longitudine ipsius capsulae. Mitto reliqua, quoniam vel hoc unum alteram ab alia distinguunt.

52. SIDA OCCIDENTALIS Linnæi. (Tab. 4, f. 3).

S. Folii cordatis sublobatis : stipulis patentibus : pedunculis petiolo brevioribus : capsulis multo-locularibus pendulis obtusis. *sp. pl. n.º. 15.*

Abutilon

Abutilon vesicarium flore fructuque maiore non crispo. *Dillen elth.* 7, p. 6, t. 9.

Abutilon d'occident. *Encyc. n°.* 23.

Caulis teres, tomentosus, subruber, ramosus, bipedalis.

Folia longe petiolata, subtus aspera. Stipulæ setacæ, recurvo-erectæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis annulatis, petiolo paulo brevioribus.

Calyx tubuloso-angulatus, laciniis lanceolatis.

Corolla saturate lutea : petalis supra latioribus, subcrenatis.

Stamina et antheræ ut in congeneribus.

Germen globosum, multifidum, tomentosum : styli 27-30 : stygmata capitata.

Fructus calyce multo maior, globosus, pendulus : capsulis compressis, monospermis, semine sub plumula arcuata, quam Dillenius calyptram nominat.

Habitat in America. V. V. in R. h. P. floret mensibus, sept. & oct. ☉

53. *SIDA MULTIFIDA. Dombey.* (Tab. 4, f. 2)

S. Foliis multifidis : caule prostrato : floribus secundis versus terram : seminibus alatis.

Radix fibrosa.

Caulis teres, prostratus, dichotomus, ramosissimus.

Folia longe petiolata, profunde trifida, quandoque quinque fida, laciniis latis obtusis. Stipulæ lanceolatæ, parvæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculis geniculatis, petiolorum longitudine, cernui versus terram.

Calyx globosus, semiquinquefidus, laciniis denticulato-ciliatis.

Corolla alba, patens.

Fructus orbiculari compressus, intra calycem, ipsoque maior : capsulis 28 monospermis alatis.

Nova hæc & miranda plantula explicari ulterius debet.

Supra calycem, ipsique inhærens basi, exstat pellicula circularis, fructum integrum metiens, in totique denticulos desinens, quot sunt semina, quæ omnia parte inferiori ambit. In centro assurgit columnæ segmentum, supra quod seminum apices incumbunt numero 28 aut circiter, quorum figura est altera parte subrotunda, altera acuta. Unumquodque semen ambiunt longitudinaliter fila, aut follicula duo in eisdem alus prominentes superius terminata, in conum coniventes : follicula illa ita semina quæque cingunt, ut hæc nuda appareant duabus superficibus, quibus vicinis adnectuntur : illa rursus follicula parte superiori sunt unita, fisâ vero inferiori, qua adhærent pelliculæ circulari. Num dicta follicula alata capsularum nomine digna sint, videant cæteri ; ego interea hanc plantam ad fidem refero, quamquam nonnihil à reliquis differat.

Habitat in arenosis Limæ, ubi eam observavit D. Dombey. Culta fuit in R. h. P. ego siccam vidi apud D. D. de Jussieu et Thouin. Floret mense septembri in loco natali. ☉

SECTIO SECUNDA.

CAPSULÆ TRISPERMÆ.

§. I. *Capsula quinque.*

§ 4. *SIDA TRIQUETRA* *Linnæi.* (Tab. 5, f. 1).

S. Foliis cordatis subtomentosis: ramis triquetris. *Lin. sp. pl. n.º. 7.*

S. Trifurcata, ramis trifurcatis. *Jacq. amer. 195.*

Abutilon triangulaire. *Encyc. n.º. 8.*

Caulis fructicosus, subruber, triqueter, tripedalis; ramis subtomentosis.

Folia longe petiolata, cordato-acuminata, obtuse ferrata, viridi albicantia.

Stipulæ breves, erecto-patulæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati: pedunculis tenuibus, erectis, geniculatis, petiolo longioribus.

Calycis lacinia accuræ, patentes.

Corolla flava, patens: petala subrotunda, ad ungues maculis quinque purpureis.

Stamina & antheræ ut congeneribus.

Germen prismatico-pentagonum: styli quinque, basi subcoaliti: stigmata capitata.

Fructus calyce multoties maior, figura germinis: capsulis quinque muticis, glabris, trispermis.

Habitat in America calidiore. 3 V. V. in R. h. P.

SIDA PERIPLIOCIFOLIA *Linnæi.* (Tab. 5, f. 2).

S. Foliis cordato lanceolatis integerrimis *subtus albis* caule paniculato. *Lin. sp. pl. n.º. 13.*

Abutilon periploca acutioris folio fructu stellato. *Dill. elth. 4, t. 3, f. 3, optima.*

Alcea orientalis scamonie folio, maior, floribus albis. *Pluk. alm. 17, tab. 74, f. 7, mala.*

An melior *figura Pluk. t. 254, f. 5.* Alcea Jamaicensis abutili facie, floribus exiguis flavis, folio vix crenato prona parte molli, & tenuissima lanugine canescente?

Althæa scamonie folio, flosculis albis Zeylanica. *Herm. prodr. 309.*

Abutilon à feuilles de scamonee. *Encyc. n.º. 14.*

S. Erecta glabra, foliis cordatis acuminatis integris, subtus incanis, &c. *Brown Jam. 280, n.º. 3.*

Caulis teres, ramosus, pilis stellatis minimis subscaber, tripedalis.

Folia haud longe petiolata, superiora subsessilia, superne glabra nitida, subtus venosa, albicantia. Stipulæ parvæ, subulatae, erectæ.

Flores paniculati: flosculorum pedunculis longis, tenuibus annulatis.

Calyx parvus, globosus.

Corolla ut in precedenti, at maculis orbata.

Germen globosum, quinquefulcatum: styli quinque: stigmata recurba.

Fructus (1) calyce paulo maior : capsulis quinque nigricantibus nitidis , stellam referentibus , trispermis.

Habitat in utraque India V. V. in R. h. P. ☉

Quandoque est disperma.

Obs. Planta colitur in R. h. P. quæ medium locum tenet inter hanc Sidam & sequentem : an specie ab eisdem diversa ?

56. SIDA STELLATA. (Tab. 5 , f. 4).

S. Foliis subrotundo-cordatis acutis integerrimis *Lin. sp. pl. n°.* 13 β.

Abutilon caule hirsuto , flore minore gilvo. *Plumier. manus. t. 4, p. 12.*

Abutilon amplissimo folio , caule villoso. *Plum. apud J. Burman. spec. 2, icon. 3.*

Gaulis fruticosus , teres , valde tomentosus , ramosus , paniculatus , 4-pedalis.

Folia longe petiolata , mollia , subtus albicantia. Stipulæ lineares , erectæ , villosæ.

Flores paniculati ; flosculorum pedunculis villosis , geniculatis.

Calix ut in præcedenti , sed triplo maior.

Corollæ petala flavescentia , subrotunda , magna , patentissima.

Stamina ut in congeneribus : antheræ crocæ.

Germen globosum : styli quinque longi : stigmata capitata.

Fructus calyce maior , subrotundus , suprema superficie pentagonus in modum stellæ : capsulis quinque , trispermis : semina nigricantia altera parte acuminata.

Habitat in pratis siccioribus S. Dom. ubi eam observavit Plumier. Floret in loco natali mensibus oct. & novemb. Colitur in R. h. P. ubi eam vidi mense decembris 1783. ☿

Obs. 1. Plumierius quatuor semina vidit aliquando in huius speciei aliquibus capsulis , quod ego in nulla huius generis planta unquam detexi , quamquam centies id tentaverim.

2. Varietatem Sidæ Periplocifoliæ statuit Linnæus , mihi vero diversa videtur.

57. SIDA EXCELSIOR. (Tab 5 , f. 3).

S. Foliis cordato-acuminatis integris superne rubescentibus glabris subtus villosis lutescentibus ; floribus paniculatis.

Abutilon , arbor excelsa , tiliaefolio & ligno levissimo vulgo apud Hispanos palo de balsas : gallice bois-de-radeau. *Joseph. de Jussieu herb.*

Albor excelsa , cuius folia breviter petiolata , & stipulæ parvæ.

Flores paniculati , in ramis alternis : flosculorum pedunculis geniculatis.

Calyx parvus , laciniis ovato acutis.

Fructus calyce multo maior : capsulis quinque , trispermis stellam referentibus bidentatis.

Habitat in calidioribus Peruvianis , ubi eam observavit Jos. de Jussieu. V. S. communicatam à D. de Jussieu. ☿

(1) Fructus S. Perip. est omnium fidarum huius sectionis minimus , quem sequitur fructus Sidæ bellæ.

§ II. CAPSULÆ SEX.

58. SIDA RAMOSA. (Tab. 6, f. 1).

S. Foliis cordatis acutis inæqualiter & profunde dentatis : floribus ramosis : capsulis sex, birostratis.

Tota planta pilis mollibus vestitur.

Caulis ramosus, teres. (Ex fragmentis, quæ vidi ad minus bipedalis).

Folia petiolata, cordata, subglabra. Stipulæ lineares, erectæ.

Flores in ramis axillaribus : flosculi solitarii, alterni : pedunculis geniculatis.

Calyx semiquinquefidus : laciniis acuminatis.

Fructus calyce maior : capsulis sex trispermis, birostratis.

Habitat in Senegal. Observata à D. Adanson. V. siccam apud D. de Jussieu.

§ III. CAPSULÆ A 7 USQUE AD 11.

59. SIDA LIGNOSA. (Tab. 6, f. 2).

S. Foliis cordatis crenatis tomentosis orbiculato-acuminatis acumine producto : capsulis 7-8 durissimis.

Caulis durissimus, ramosus.

Folia longe petiolata, petiolis longiora (*dupla*). Stipulæ latæ, breves.

Flores axillares, solitarii, pedunculati ; pedunculis geniculatis, erectis ; petiolis longioribus.

Calyx maximus 5-partitus, angulis plicatis, laciniarum acuminibus acutissimis.

Corollæ petala lutea, patentia, subrotunda.

Fructus calyce paulo maior, conico-truncatus : capsulis 7-8 durissimis, trispermis.

Habitat in Insula S. Dom. V. S. communicatam à D. de Jussieu.

60. SIDA UMBELLATA Linnæi. (Tab. 6, f. 3).

S. Foliis cordatis subangulatis subtomentosis : floribus umbellatis : capsulis birostratis trispermis. *Linn. sp. pl. n°. 11.*

Abutilon à ombelle. *Encyc. n°. 12.*

S. Foliis cordato-subrotundis ferratis, stipulis setaceis longis, pedunculis axillaribus multifloris ? *Dombey herb.*

Caulis pilosus, pedalis, ramosus.

Folia longe petiolata, petiolis breviora. Stipulæ lanceolatæ, ciliatæ, erectæ.

Flores axillares, umbellati, flosculis globosis 3-5.

Calyx globoso-angularus.

Corollæ petala lutea, patentissima, superne emarginata, ita ut bifida aliquando appareant.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen subrotundum : styli subnovem ; stygmata globosa.

Fructus parvus intra calycem paris cum ipso magnitudinis. Capsulis trispermis birostratis.

Habitat in Jamaica. V. V. in R. h. P. Floret mense sept. ☉

Obs. 1. *D. Dombey* S. dubitanter ad hanc refero: ut autem lector iudicare aliquomodo possit, descriptionem addungam, quam reperi in dicto herbario.

Planta frutescens bipedalis: Radix ramosa albicans: caulis erectus subhispidus, ramosus viridis: folia pedunculata sparsa, cordato-subrotunda, serrata subhispida: stipulae longae setaceae: pedunculi axillares, longi, multiflori: calyx hirsutus: corolla flava. Habitat in agris cultis Peruvianis, fioreat mense Septembri.

Septem capsulas submuticas numeravi, at seminibus orbatas.

Obs. 2. Capsulas quinque dixit *Linneus* in *amæn. t. 5*, p. 401, n°. 65, ego vero inter sex & undecim. *Synonymum Browni* omitto, quod *Cl. Lin.* dubitanter citat, quoniam *sida umbellata* minime convenit, quod *Anglus* addit in descriptione *sidae maioris*, &c. p. 281. n°. 11. And the seed-vessels *Wich* are pretty large are composed of about twenty particular depressed lodges. Ex quibus patet fructum esse satis amplum, atque componi ex viginti ferme capsulis depressis.

61. *SIDA MICROSPERMA.* (Tab. 13, f. 4).

S. Caule flexuoso ramoso; foliis cordatis orbiculato-acutis quinque nervis; fructu vix calyce maiori: seminibus minimis.

Caulis flexuosus, ramosus, teres, bipedalis.

Folia longe petiolata, cordata, orbiculato-acuta, obsolete crenata, minora quam in precedenti. Stipulae capillares, breves.

Flores solitarii, axillares, pedunculati; pedunculis erectis, petiolo paulo brevioribus.

Calyx ut in precedenti.

Corolla lutea.

Fructus vix calyce maior, globosus: capsulis sub 13 dehiscendo birostratis: rostris ciliatis: seminibus minimis.

Habitat *V. S. communicatam à D. de Jussieu.*

62. *SIDA SONNERATIA.* (Tab. 6, fig. 4).

S. Foliis cordatis crenatis acutis tomentosis: pedunculis crassis geniculatis erectis: folio duplo longioribus: fructu pilis stellatis ornato.

Alceae affinis indica abutilon dicta flore flavo, &c. Anoda Zeylanensium? *Pluk. Alm. 17. Phyt. 126. f. 5.*

Caulis ruber, villosus, ramosus.

Folia longe petiolata, crenata, sublobata, acuminata, parva. Stipulae parvae, subulatae, deflexae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati: pedunculis longis, villosis, geniculatis.

Calyx ovato-oblongus, laciniis lanceolatis.

Corollae petala lutea, emarginata.

Fructus calyce multo maior, truncatus: capsulis novem trispermis.

Habitat ad caput *B. Spei*, observata à *D. Sonnerat.*

63. *SIDA TERMINALIS.* (Tab. 6, f. 6).

S. Foliis cordatis sublobato-crenatis tomentosis: scapo longissimo spica terminali.

Fruticulus pedunculis terminalibus elongatis multifloris, floribus luteis, extus purpurascens, foliis tomentosis cordatis crenatis, *Commerſon. herbar. apud D. Thouin.*

Caulis fruticosus, ramosus, valde tomentosus, vix pedalis, terminatus pedunculo longissimo quandoque monophyllo, sæpius aphylo.

Folia longe petiolata, tomento mollissimo undique tecta. Stipulæ subulatæ, breves, tomentosæ.

Flores spicati: flosculis pedunculatis, bracteatis.

Calyx monophyllus, laciniis ovatis.

Corolla lutea, extus purpurea, calyce multo longior.

Fructus calyce maior: capsulis subnovem, lanugine albida densa obductis, trispermis, muticis.

Habitat in Rupibus Montevideo, ubi hanc pucherrimam plantam observavit D. Commerſon. V. S. communicatam à D. Thouin.

64. *SIDA TRICUSPIDATA.* (Tab. 6, f. 5).

S. Foliis cordatis subrotundo-tricuspidatis dentatis tomento canescentibus: calycum laciniis introfurm carinatis.

Tota planta tomento canescit.

Caulis durus, fruticosus, cortice albo, ramis erectis, bipedalis.

Folia deflexa, petiolata: petiolis longis erectis. Stipulæ parvæ, setaceæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati: pedunculis erectis, geniculatis, petiolorum longitudine.

Calyx pyramidalis, angulis quinque compressis, profundis, laciniis lanceolatis.

Corollæ petala sulfurea, vix exserta, apice latiora, emarginata.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen globosum, 9-fulcatum: styli novem: stigmata capitata.

Fructus calyce maior, piriformis, truncatus. Capsulis novem, trispermis.

Habitat. Floret mense octobri. V. V. in R. h. P. ☉

§. IV. CAPSULÆ PLUS QUAM DECEM.

65. *SIDA CRISPA* *Linnaei.* (T. 7, f. 1).

S. Foliis cordatis sublobatis crenatis tomentosis: capsulis cernuis inflatis crenatis repandis. *Lin. spec. plan. n°. 20.*

Abutilon vesicarium crispum, floribus melinis parvis. *Dill. elth. 6, t. 5, f. 5.*

Abutilon crepu. *Encyc. n°. 24.*

Abutilon aliud vesicarium. *Plumier.*

Caulis teres, ruber, pedalis, ramosissimus.

Folia longe petiolata, acuminata. Stipulæ subulatæ, horizontales.

Flores solitarii, pedunculati; pedunculis capillaribus, geniculatis, declinatis, petiolo quandoque maioribus.

Calix globosus, parvus, laciniis lanceolatis.

Corollæ petala albicantia, rotundato-acuta, patentissima.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen globoso-fulcatum, styli duodecim: stigmata rubra.

Fructus globosus, calyce multo maior: capsulis compressis, membranaceis, carina hirtis, trispermis.

Habitat in Carolina, Providentia, Bahama, & in Lima siccis. V. V. in R. h. P. Floret oct. ☉

Obs. Varietas, Limensis quam nuperrime observavit D. Dombey, quamque vidi siccam apud D. de Jussieu, est valde villosa, praesertim in utraque filiorum pagina.

66. SIDA ASIATICA Linnæi. (Tab. 7, f. 2.).

S. foliis cordatis dentatis: pedunculis unifloris petiolo longioribus: fructu lanuginoso, calyce paulo maiore.

S. foliis cordatis dentatis indivisis: stipulis reflexis: pedunculis longioribus petiolo, capsulis multilocularibus hirsutis, calyce brevioribus. Linn. spec. pl. n° 18.

Abutilon d'Asie. Encyc. n° 26.

Caulis teres, subtomentosus, erectus: ramis apertis.

Folia magis longa quam lata, subtus venosa. Stipulae lanceolatae, reflexae, nonnumquam arcuato erectae.

Flores axillares solitarii, pedunculati: pedunculis geniculatis, squamula in nodo quamsepissime instructis.

Calyx oblongus at minor capsulis.

Corollae petala calyce longiora, at parum exserta, flava, emarginata.

Germen globosum, lanatum, umbilicatum. Styli subviginti: stigmata globosa.

Fructus calyce maior, subtus hemisphaericus, postea cylindricus, supra concavus hirsutissimus, capsulis subviginti, trispermis, muticis.

Habitat in India V. V. in Regio h. P. Floret octob. ☉

Obs. 1. Numquam vidi fructum huius speciei calyce minore: quare valde suspicor Typographi vitio legi in synonymo Linnæi calyce brevioribus pro longioribus. Plantam Plukenetii, quam ad hanc speciem revocat Linnaeus, ego ad Sonneratiæ pertinere arbitror. Flores enim in Plukenetii aequae ac in mea parvi sunt calycesque breves; quod Sida Asiatica repugnat.

Obs. Exemplar vidi apud D. de Jussieu quod provenit ex itinere, in Senegal. D. Adanson, quod huic speciei tamquam varietas adiungi potest; variat tamen fructu globoso, minusque lanuginoso.

67. SIDA EXSTIPULARIS. Commerçon. (Tab. 7, f. 3.).

S. foliis cordato-acuminatis crenatis magnis mollissimis: pedunculis unifloris petiolo duplo brevioribus: stipulis longis capillaribus villosis cito deciduentibus.

S. foliis cordatis acutis subtomentosis exstipulatis, pedunculis axillaribus, petiolo brevioribus unifloris, Commerçon. herb.

Caulis teres, subtomentosus, tripedalis, ramosus.

Foliorum petioli longissimi. Stipulae erectae, quae cito decidunt.

Flores solitarii axillares: pedunculis petiolo duplo & amplius brevioribus.

Calyx pentagono-acuminatus, angulis profunde compressis, lacinis lanceolatis, introrsum carinatis, ciliatis.

Corolla lutea, vix exserta, petala subrotunda, emarginata.

Antheræ & stamina ut in congeneribus.

Germen spherico-sulcatum. Styli plusquam 11 : stigmata capitata.

Fructus calyce paulo maior : capsulis trispermis.

Habitat in Insula Bourbon, ubi eam observavit ac declinavit D. Commerſon, qui capsularum numerum ad triginta produxit, corollasque patentes dedit in icone, quæ asservatur apud D. de Jussieu.

Folia variant ; quandoque sunt subrotundo-acuminata, & sæpe sæpius a rotunditate recedunt V. V. in R. h. P. Floret mense octob. ☉

68. SIDA PLANIFLORA. Lamack. (Tab. 7, f. 4).

S. Foliis cordatis subrotundo-acuminatis dentatis tomentosis : capsularum rostris initio solitariis, postea binis, longis, villosis.

Abutilon à fleurs planes. *Encyc. n° 29.*

Caulis teres, villosus, tripedalis

Folia longe petiolata : petiolis folio brevioribus. Stipulæ lanceolatæ, sub erectæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis geniculatis, petiolo longioribus, folio brevioribus.

Calix ovato-pentagonus, villosus : laciniis acutis.

Corollæ petala flava, patentia, calyce multo maiora.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen globofo-villosum : styli numerosi : stigmata capitata.

Fructus calyce maior hemisphæricus : capsulis 29 circiter rostro erecto subulato terminatis, quæ fructu maturo birostratæ sunt.

Habitat in Insula Francia ; observata à D. Commerſon. V. S. apud Equitem de Lamarck, cultam olim in R. h. P. ☉

69. SIDA POPULIFOLIA. Lamarck. (Tab. 7, f. 9).

S. Foliis cordatis crenatis fuscis subrotundo-acutis ; stipulis spiraliibus patulis ; caule atro-rubefcente.

Abutilon à feuilles de peuplier. *Encyc. n° 28.*

Abutilon læve seu agreste. *Rumph. 2, lib. 6, cap. 14, fig. 11.*

Beloeire malabaricus : fruta gargantilha Lusitanis. *Hen. Rhed. Hort. Malav. t. 7, tabula 45, pag. 77.*

Caulis atro-purpureus, tener, viridis, erectus, ramosus, bipedalis, angulatus.

Folia longe petiolata, mollia, venosa. Stipulis spiraliibus, patulis.

Flores solitarii, pedunculati : pedunculis petiolo nunc brevioribus, nunc longioribus geniculatis ; a geniculo nutantibus, postea erectis ; squamula in nodo quamsepissime instructis.

Calyx hemisphærico-pentagonus, laciniis obtusis.

Corollæ petala flava, patentissima, emarginata.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen globosum, villosum : styli 11-19, stamina globosa.

Fructus calyce multo maior, superne latior, corniculatus : capsulis trispermis, dehiscendo birostratis.

Habitat in Java & insula Francia observata à D. Commerſon, qui eam delineare curavit. Icon exstat apud D. de Jussieu. V. V. in R. h. P. Floret mense oct. ☉

70. SIDA

70. *SIDA HIRTA*. Lamarck. (Tab. 7, f. 5).

S. Caule hirtio : foliis cordatis subrotundis dentatis : stipulis horizontalibus cornuina instar contra petiolum directis ; floribus solitariis maculatis.

Abutilon hériſſé. *Encyc. n° 27.*

Abutilon hirsutum. *Rumph Amboi. 2, lib. 6, cap. 13, tab. 10.*

Caulis viridis, pilis hirsutus, ramosus, bipedalis.

Folia distantia, longe petiolata, subtus albicantia. Stipulæ cornuum instar.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis petiolo paulo maioribus, geniculatis, hirtis.

Calyx, corolla, stamina, & antheræ ut in S. Occidentali, n°. 51.

Germen globosum, striatum : styli 15-17 virides, longi, reflexi : stigmata globosa.

Fructus calyce maior : capsulis trispermis.

Habitat in India orientali. V. V. in R. h. P. Floret mensibus sept. & oct. ☉

Obſ. *Diverſam eſſe ſuſpicio hanc ab ea, quam Rumphius deſcribit loco citato ; quoniam hæc noſtra nec gravem odorem ſpirat ut Rumphiana, nec viſcoſa eſt, ut alia ſilentio premam, quæ ad foliorum in tabula Rump. depictorum formam ſpectant.*

71. *SIDA PUBESCENS*. (Tab. 7, f. 6).

S. Foliis cordatis sublobatis valde tomentosis : pedunculis erectis hirsutissimis unifloris : fructu tomentoso conico-truncato.

Tota planta pilis albis numerosis est onusta.

Caulis durus, ramosus ; ramulis ut & petiolis hirsutis.

Folia longe petiolata ; petiolis æqualia, subtus nervosa. Stipulæ arcuato-erectæ, hirsutæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis geniculatis, petiolo longioribus.

Calyx hirsutus, pentagonus, angulis compressis, laciniis lanceolatis, apicibus acutis.

Corollæ petala subalba, parentissima.

Fructus calyce maior, conicus, truncatus : capsulis 15 trispermis, breviter birostratis.

Habitat in Insula S. Dom. communicata à D. de Jussieu.

72. *SIDA INDICA* Linnæi. (Tab. 7, f. 10).

S. Foliis cordatis sublobatis : stipulis reflexis : pedunculis petiolo longioribus : capsulis multilocularibus scabris, calyce longioribus. *Linn. spec. pl. n°. 19.*

Althæa theophrasti similis. *C. B. Pinax ; 16.*

Abutilon indicum. *J. B. 2, 959. Camerari hort. 3, t. 1. Tournefort, infl. 99.*

Abutilon d'Inde. *Encyclop. n° 30.*

Caulis atro-purpureus, iunior viridis, bipedalis, ramosus.

Folia petiolata, crenata, atro-viridia. Stipulæ lanceolatæ, patulo-reflexæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis erectis, geniculatis, folio longioribus.

Calyx ovato-pentagonus, laciniis lanceolatis.
 Corollæ petala saturate flava, emarginata.
 Stamina & antheræ ut in congeneribus.
 Germen globofo-fulcatum, tomentosum. Styli 13-15: stigmata globosa.
 Fructus calyce multo maior, globofo-truncatus: capsulis trispermis.
Habitat in India. V. V. in horto R. P. Floret mensibus sept. & oct. ☉

73. *SIDA ABUTILON* *Linnaei.*

S. foliis subrotundo-cordatis indivisis: pedunculis folio brevioribus: capsulis multilocularibus: corniculis bifidis. *Linnaei spec. pl. n.º 17.*

Alcea indica abutilon dicta, pericarpio membranaceo orbiculari compresso; vertice corniculis extus coronato, intus decem aut duodecim loculentis diviso. *Pluk. Alm. 17.*

Althea Theophrasti flore luteo. *C. B. Pinax 316.*

Abutilon Theophrasti flore luteo, quibusdam abutilon. *J. B. Hist. 2, pag. 958;*

Abutilon Dodoney. *Pempt. 656, Tournefort inst. 99.*

Abutilon foliis tomentosis, cordatis petiolatis siliquis bicornibus. *Hall. Helv. n.º 1075, R.*

Abutilon Avicene. *Burman Zeyl. 1.*

Abutilon ordinaire. *Encyc. n.º 21.*

Caulis tomentosus, ramosus, 4-pedalis.

Folia longe petiolata, petiolis pedunculo duplo aut triplo longioribus, molissima, tomentosa. Stipulae parvae.

Flores solitarii, ad latius ramuli, pedunculati; pedunculis geniculatis, erectis.

Calyx subtus hemisphaericus, supra quinquepartitus; laciniis carinatis, villosis, subrubris.

Corolla lutea, calyce paulo longior: petalis subrotundo-emarginatis.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen globofo-fulcatum, tomentosum: styli subquindecim: stigmata capitata.

Fructus calyce multo maior, niger, pilosus, magnus, subrotundus, supra planus: capsulis trispermis, birostratis.

Habitat in Indiis, Helvetia, Sibiria. Floret mensibus august. & septemb. V. V. in R. h. P. ☉.

Obs. Aliam plantam vidi apud D. de Justieu, huic nostræ maxime affinem:

Folia vero illi sunt dentata; acumen integrum, sublineare, acutum; ac undecim capsulae, quæ denticulos habent erectos, subulatos, longiores.

74. *SIDA* *OBTUSA. Vogel. (Tab. 9, f. 2).*

S. foliis subrotundo-cordatis sublobatis: pedunculis umbellatis: capsulis multilocularibus. *B. Chr. Vogel in cent. plant. rar. Trewii. fig. 89, colorat.*

Caulis angulatus, ramosus, erectus.

Folia subrotundo-cordata, sublobata, ferrata, obtusa, venosa, villosa, petiolata: petiolis angulatis, folio dimidio brevioribus, dependentibus. Stipulae laterales, magnæ, lineari-lanceolatae, acuminatae, patentes.

Flores umbellati: pedunculus communis solitarius, lateralis, petiolo longior; partiales breves, uniflori: umbella subquinque florum.

Calyx angulatus, femiquinquefidus.

Corollæ petala sulfurea, patentia, subrotundo-præmorsa.

Stamina & antheræ ut in congeneribus.

Germen orbiculatum: stigmata capitata.

Fructus calyce multo maior, subrotundus, hirtus: capsulis triquetris, compressis, retrorsum acuminatis, trispermis.

Habitat *Vivis coloribus depictam vidi in Trewii Centuria supra citata.*

SECTIO TERTIA.

CAPSULÆ NUMERO INCERTÆ. SEMINA NUMERO INCERTA.

75. *SIDA PERSICA Burmanni.* (Tab. 4, f. 1).

S. Foliis inferioribus petiolatis cordatis acuminatis: superioribus sessilibus lanceolatis dentatis: pedunculis solitariis unifloris.

Abutilon. Garzin herb.

Rami stricti, teretes, glabri.

Folia inferiora petiolata, magna, cordata, acuminata, glabra, lucida, profunde dentata: superiora subsessilia, tomentosa, lanceolata, denticulata ad basim, apice integerrima. Stipulæ setaceæ.

Flores axillares, solitarii, longe pedunculati: terminales, bini.

Calyx pilosus.

Corolla lutea: petalis orbiculatis, crenatis.

Fructus intra calycem, ipsoque maior: capsulis plurimis, muticis. . . .

Habitat in Persia. V. figuratam in flora indica Nicolai Burmanni, qui nihil dixit de seminum numero, contentorum in unaquaque capsula.

Obs. In descriptione dixit Cl. auctor folia superiora sessilia; & in figura quam ipse dedit, video subsessilia: quare quum hoc ultimum observetur in aliquibus speciebus: in nulla vero folia vederim sessilia; expressionem subsessilia præuli.

76. *SIDA TRUNCATA.* (Tab. 6, f. 7).

S. Foliis subovatis dentatis rugoso-tomentosis apice truncatis.

Caulis tomentosus, bipedalis, ramosus.

Folia cordata, parva, petiolata: petiolis longitudine pedunculorum. Stipulæ subulata, villosæ, erectæ.

Flores axillares, solitarii.

Calyx subrotundo-pentagonus.

Corollæ petala sulfurea: calyce longiora, subrotunda.

Antheræ & stamina ut in congeneribus.

Germen ovatum, novem sulcatum: styli novem, rubri: stigmata capitata.

Fructus. . . .

Habitat in Insula S. Dominici. Floruit mense oct. 1734, sed infructuosus. V. V. in R. h. P. ☉

77. SIDA ARBOREA *Linnaei filii.*

S. Folii cordatis ovatis acuminatis crenatis quinque nervis. mollissime tomentosis : pedunculis axillaribus unifloris. *Lin. in suppl. p. 307.*

Abutilon en arbre. *Encyc. n° 18.*

Arbor orgialis.

Stipulae subulatae.

Flos magnus, Hibisci, albus.

Fructus ex capsulis quinque....

Habitat in Africa. H

Nulibi hanc plantam videre potui, ideoque in tabulis desideratur.

78. SIDA PERUVIANA. *Juss. (Tab. 7, f. 8).*

S. Folii subrotundo cordatis acutis crenatis tomentosis : pedunculis axillaribus unifloris longis : floribus maximis : stipulis lanceolatis ciliatis patulis.

Abutilon du Perou. *Encyc. n° 19.*

Frutex quatuor pedum, ramulis villosis.

Folia & stipulae ut supra.

Flores axillares, solitarii, pedunculati : pedunculis petiolo paulo longioribus ; annulatis.

Calyx magnus basi plano-concavus, laciniis lanceolatis.

Corolla fidarum omnium maxima, albicans, petalis integris, subrotundis ; venosis.

Stamina & antherae ut in congeneribus.

Germen globosum, villosum. Styli tredecim : stygmata capitata.

Fructus....

Habitat in Peru. Floret mense septemb. V. V. in R. h. P. fructibus destitutam. H

Obs. Facies est Sidae Arboreae juxta Lin. filii sententiam, qui eam vidit in dicto orto : at capsularum numero omnino diversa videtur.

79. SIDA REFLEXA. *Jussieu. (Tab. 7, f. 7).*

S. Folii subrotundo cordatis acutis tomentosis obsolete crenatis : corollis magnis reflexis coccineis.

Abutilon à petales recourbés. *Encyc. n° 20.*

Frutex quatuor aut quinque pedum, cuius ramuli, petiolique villosi.

Folia mollissima, magna, subtus albicantia, longe petiolata. Stipulae reflexae ; amplexantes petiolos.

Flores solitarii, axillares, deflexi (an postea erecti?) pedunculati, pedunculis annulatis, ad quorum latera rami axillares.

Calyx ovario-oblongus : laciniis lanceolatis, acutis.

Corolla saturate coccinea, ex petalis ad basin macula fusca notatis, supra latioribus, crenatis, omnibus omnino reflexis.

Stamina & antherae ut in congeneribus.

Germen ovato-fuscatum : styli quamproxime 12.

Fructus.....

Habitat..... Floret mense octobris. H

Anno proxime elapso haud floruit hic frutex : ramulum vero floribus ornatum, vidi in herbario D. de Jussieu, qui & iconem conservat. Notandum tamen est, tubum, qui longissimus est in hac specie, ita depictum ibi esse, ut superficies eius extima, nedum a. ex, staminibus & antheris scateant, quod improprium est, fidarumque naturæ contrarium. Ut autem huius veritatis certior fierem, flores siccos attente examinavi, in quorum tubis nulla flaminum vestigia reperi, sed omnia insistebant apici.

80. SIDA BIFLORA. (Tab. 9, f. 1).

S. Foliis cordatis magnis crenatis tomentosis, acumine producto; inferioribus oblongis tricupidatis: floribus geminis axillaribus.

Caulis fruticosus, teres, tomentosus, ramosus.

Folia longe petiolata. Stipulae lanceolatae, erecto-patulae.

Flores gemini, axillares, pedunculati; pedunculis petiolo æqualibus, geniculatis.

Calyx ovatus, magnus, laciniis lanceolatis.

Corollæ petala magna, lutea, patentia, emarginata.

Stamina numerosa, in extremitate tubi, qui est fere petalorum longitudinis.

Styli numerosi.

Fructus

Habitat V. S. apud D. de Jussieu, ubi asservatur unicū exemplar.

81. SIDA AMERICANA Linnæi.

S. Foliis cordatis oblongis indivisis; capsulis multilocularibus longitudine calycis; loculis lanceolatis. Linn. spec. plant. n° 16.

Abutilon d'Amerique. Encyc. n° 22.

Folia duplo longiora quam lata, valde tomentosa, ferrata, petiolis duplo longiora.

Flores pedunculati; pedunculis folio brevioribus.

Calyx tomentosus.

Capsulae magnitudine S. Abutili 12-loculares, tomentosa: loculamentis definitibus in acumen lanceolatum, longitudine ipsius capsule, minime ad futuram anteriorem excisis.

Habitat in Jamaica.

Obs. Nullibi hanc speciem nec vivam nec siccam vidi; quare in tabulis desideratur. Descriptionem tamen sumpsi ex loco citato Linnæi.

82. SIDA BRASILIENSIS.

S. Caule tomentoso; foliis subcordatis ovato-acutis crenatis: crenulis acuminatis: floribus numerosis parvis, breviter pedunculatis.

Caulis teres, tomentosus, ramosus.

Folia longe petiolata, subcordata, tomentosa. Stipulae subulatae, erectae, flore longiores.

Flores in ramulis axillaribus, numerosi, parvi: flosculi breviter pedunculati; pedunculis subgeniculatis, tomentosis.

Calyx pentagono-acuminatus, tomentosus.

Habitat in Brasilia : observata à D. Commerfonio. V. S. apud D. Thouin.

Quum opusculum hoc esset prelo commissum, & tabula excisa, plantam vidi : hac ergo de causa huius figura in istis desideratur ; malui tamen hic eam describere, quam silentio premere, quamquam fructificationis partibus orbatam vidissem : sperans aliquando, quæ hic desunt, me invenire posse atque botanicis communicare ; à quibus peto vicissim ut quos ipsi sidas novas aut nondum communicare ; qui'us & grates agam dignissimas, & auctorum laudem ac nomina suo loco & tempore prædicabo.

Præter species huc usque descriptas, permultæ supersunt, quarum nec fructus vidi unquam, neque flores. Duæ coluntur in R. h. P. harum altera ad Retusam accedit, ad Hirtam altera. In herbariis præterea D. D. de Jussieu & Thouin, pluraquam decem vidi, capsulis, & floribus orbatas : silentio tandem prætermisi eas omnes, quæ reperiuntur apud quosdam auctores, qui ne vel earum corticem, ut ita dicam, attingere.

PARS ALTERA.

STIRPES COMPLECTENS SIDIS AFFINES, FRUCTU TAMEN AB EISDEM
DIFFERENTES ANODAM SCILICET, PALAUAM, ET TRIGUERAM

§ I. ANODÆ CHARACTER PROPRIUS.

Calyx simplex, femiquinquefidus, laciniis acutis, fructu maturo patentissimis, auctis, persistentibus.

Stamina, filamenta plurima monadelphæ in extremitate dumtaxat tubi.

Fructus, capsula unica subtus hemisphærica, supra stellato plana, multilocularis, loculis monospermis.

Difert à sida capsula unica multiloculari, loculis monospermis.

83. ANODA HASTATA. (Tab. 11, f. 2).

α. A. Foliis cordatis angulatis, superioribus elongatis hastatis, pedunculis longissimis unifloris axillaribus.

β. A. Caule atro-purpureo decumbenti, foliis vix cordatis, latis 5-7 angulatis inæqualiter crenatis.

γ. A. Foliis cordatis, inferioribus quinquelobatis acutis, lobo medio obtuso, floribus albis, fructu decaspermo.

Sida foliis angulatis : inferioribus cordatis, superioribus panduriformibus, capsulis multilocularibus. *Linn. spec. plant. n°. 21.*

Sida foliis inferioribus cordato-angulatis superioribus hastatis, petalis integerrimis. *Roy. Lugd. 349.*

Abutilon du Mexique. *Encyc. n°.* 31.

S. Cristata, & S. Hastata. *R. h. P.*

Caulis angulatus, atro-ruber, pilis aliquot vestitus, ramosus, bipedalis.

Folia petiolata, petiolis maiora, atro-virentia. Stipulae subulatae, arcuato-erectae, ciliatae.

Flores solitarii axillares; pedunculis erectis, folio maioribus.

Calyx initio subglobosus, postea laciniis acutis, in stellam apertis, apice acutissimis.

Corolla purpurascens in varietatibus α , β , alba in κ , patens.

Stamina numerosa.

Germen globosum: stylus 10-16 fidus: stigmata capitata, transparentia.

Fructus calyce minor: capsula superne ciliata, in tot rostra horizontalia terminata, quot sunt loculamenta.

Habitat in Mexico & in Limæ humidis, ubi eam observavit D. Dombey. Floret Limæ mensibus maio & septembri, hic in Europa mense aug. sept. ☉

Primam & secundam vidi vivas in R. h. P. tertiam siccam apud D. de Jussieu, cultam olim in dicto horto, quam sistit figura supra citata.

Obs. An plantæ α , β , κ , diversæ sint species, an vero unius eiusdemque varietates, affirmare non audeo. Facies est omnibus fere eadem: omnibus sunt folia hastata, plura tamen & longiora in prima quam in tertia: in secunda perpauca: fructus in prima variat decem, aut sexdecim seminibus: in secunda sexdecim semper reperi: decem in tertia: huius folia inferiora apice sunt obtuso-emarginata: secundæ vero, quæ cristata appellatur in R. h. P. latiora, angulata, breviora.

34. ANODA TRILOBA. (Tab. 10, f. 3).

A. Foliis inferioribus cordatis subangulatis crenatis; superioribus, trilobatis, lobo medio lanceolato longiori, reliquis inæqualibus: floribus solitariis axillaribus longissime pedunculatis.

Caulis durus, erectus, subscaber, angulatus, bipedalis.

Folia longe petiolata, alterna, pilosa, crenato-dentata. Stipulae lineares, oblongae, carnosae, ciliatae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis folio duplo longioribus, pilosissimis.

Calyx villosissimus, reliqua ut in *Anoda Hastata*.

Petala quinque purpurea, nervosa, quasi in tubum erecta, pilis albis ad unguem ciliata.

Stamina numerosa, in extremitate tubi: antherae reniformes.

Germen subrotundo-planum: stylus simplex, multifidus: stigmata (15-25) subrotunda.

Fructus calyce minor: capsula superne ciliata, in 15-25 rostra horizontalia terminata.

Habitat in Mexico: colitur Hispali in Hispania. Vidi siccam, inde missam ab amico meo D. Candido Maria de Trigueros. ♂

85. ANODA DILLENIANA. (Tab. II, f. 1).

A. Foliis triangularibus; inferioribus lato-crenatis, superioribus obsolete crenatis, longe petiolatis; pedunculis axillaribus unifloris longissimis.

Abutilon lavateræ flore, fructu cristato. *Dill. Elrh. 3, tab. 2, f. 2.*

Tota planta pilosa.

Caulis teres, bipedalis, ramosus.

Folia petiolata, petiolis sensim brevioribus, triangularia, apice acuta, basi obtusa, utrimque crenata. Stipulæ lanceolatæ, lineares, arcuato-erectæ.

Flores solitarii axillares pedunculati; pedunculis erectis, unifloris, folio longioribus.

Calyx ut in præcedenti.

Corolla violaceo-purpurea, magna, patentissima.

Capsula ut in præcedenti at magis cristata. Semina 16.

Habitat in Mexico V. S. omnino eandem ac Dillenii, apud D. de Justieu. ☉

Obs. *Hæc planta toto celo distat ab omnibus quas numero primo descripsi, atque speciem diversam constituit; quamquam enim fructu convenient omnes, utpote charactere generico & essentiali; facies tamen diversa est singulis, & folia in hac ultima longe recedunt a priorum figura. Hæc ergo de causa a Linnæi opinione recedo, qui ex omnibus unicam efformavit speciem.*

§ II. PALAUÆ CHARACTER PROPRIUS,

Calyx simplex, semiquinquefidus, persistens, sæpe angulatus.

Stylus unicus, multifidus.

Stamina monadelphica in extremitate tubi dumtaxat.

Fructus sphaerico-conicus: capsulæ plures, monospermæ, non dehiscentes, receptaculo centrali conico glomeratim impositæ.

86. PALAUÆ MALVIFOLIA. (Tab. IV, f. 4).

P. Caulibus declinatis ramosissimis: foliis cordatis obtuse & profunde crenatis aut lobatis glabris: pedunculis axillaribus unifloris, petiolo longioribus.

Caules rubri, scabriusculi, ramosissimi, declinati, vix palmares.

Folia sublobata, glabra, petiolata, alterna, petiolis ipsorum longitudinem fere merientibus. Stipulæ parvæ, nigricantes, lanceolatæ, hispida.

Flores longe pedunculati, pedunculis unifloris, rubris, folio brevioribus.

Calyx angulatus, subtus planus, semiquinquefidus, persistens, laciniis lanceolatis.

Corolla rosea, patens; ex petalis quinque calyci aequalibus, subrotundis, emarginatis, basi tubi staminum insertis.

Stamina ut in fidiis.

Germen globosum: stylus brevis, superne multifidus, ruber: stigmata capitata,

11-17.

Fructus vix calyce maior: seminibus receptaculo hemisphaerico affixis, subrotundo angulatis, insculptis,

Habitat

Habitat in Limæ arenosis, ubi eam primus observavit D. Dombey. Floret mense julio. V. V. in R. h. P. florentem mensibus julio, augusto atque septembri. ☉

87. PALAUA MOSCHATA. (Tab. 11, f. 5).

P. Foliis cordatis ovato-crenatis tomentosis: stipulis lanceolatis parvis subnigris: floribus axillariibus unifloris longissime pedunculatis.

Sida moschata foliis cordato-ovatis, sublobato-crenatis, utrimque tomentosis; subtus albicantibus; stipulis lanceolatis, parvis, subnigris. *Dombey herb.*

Tota planta tomentosa est, odorem moschi redolens: radix longe fibrosa.

Caulis erectus, ramosus, bipedalis.

Folia parce petiolata, subrugosa, cordato-ovata, sublobata, aut obtuse & lato-crenata, alterna. Stipulae lanceolatae, parvae, subnigrae.

Flores solitarii, axillares, pedunculati; pedunculis geniculatis, folio longioribus.

Calyx pyramidato-pentagonus, angulis compressis, semiquinquefidus.

Corollae petala quinque, magna, flavo-purpurascientia, subrotunda.

Fructus intra calycem, ex pluribus seminibus reniformibus, receptaculo conico affixis.

Habitat in arenosis circa Limam. Ubi eam primus observavit D. Dombey. Floret mense septembri. ☉ V. S. apud D. de Jussieu.

§ III. TRIGUERA. (1).

88. TRIGUERA ACERIFOLIA. (Tab. 11, ultima divis.)

T. Foliis petiolatis inferioribus cordatis, superioribus palmatis incis; summis trifidis aut lanceolatis; caule spica laxa terminato; pedunculis unifloris.

Pentapetes herbacea erecta, foliis brevi hirsutiae scabris, inferioribus cordatis, mediis angulosis, superioribus palmatis incis, summis trifidis, vel etiam lanceolatis, integerrimis. *Commerfonii herb. & fig. in hist. nat. Insulae Franciae manusc.*

Caulis teres, ramosus, pilosus, bipedalis; spica laxa, longa terminatus.

Folia alterna, longe petiolata, petiolis longiora, scabra, dentata, infima indivisa, cordata, subrotundo-acuta, parva; reliqua palmato-multifida. Stipulae lineares, longae, ciliatae, patulae.

Flores spicati & axillares: flosculi longe pedunculati, pedunculis villosis, ad bracteam axillariibus.

Calyx simplex, ovato-oblongus, subquinquefidus, persistens: laciniis lanceolato-acutis, subhispidis.

Corolla alba, patentissima: petala quinque, tubo staminum affixa, ovato-oblonga, venosa, altera basis parte auriculata.

Stamina numerosa, nedium in tubi apice, verum etiam in huius extima superficie (ut in *Hibiscis*).

Germen cylindrico-acuminatum: stylus filiformis, supra quinquefidus: stigmata capitata, villosa.

(1) In honorem D. Candidi Mariae de Trigueros, hispalensis botanici atque poetæ, viri variâ eruditione perpoliti, qui plurimas novas species diversorum generum detexit in Bætica, necnon & genus novum, cuius descriptionem & figuram quamprimum dabo.

Fructus intra calycem, ipsoque paulo longior: capsula unica, ovato-acuminata, subpentagona; quinquelocularis, quinquevalvis, valvulis dehiscendo ciliatis. Semina 5 aut 6 in singulis loculamentis, parva, nigra, subrotunda.

Habitat in Insula Bourbon. ubi eam observavit Commerſon, qui & iconem dedit nondum vulgatam: aſſervatur apud D. de Juſſieu, ubi eam vidi. Floret menſe octobri, V. V. in R. h. P. ☉

Obſ. Fructus eſt omnino Hibisci, at calyx ſimplex: hæcque planta tantum diſtat a Pentapete, ut non niſi errore, aut ad tempus dictum nomen, quemadmodum & pentapetes nova impoſitum eſſe putem. Qui vero Linneæanæ doctrinæ nomen ita dederit, ut ne latum quidem unguem ab eius dogmatibus audeat recedere, poterit hanc plantam inter ſidas collocare, reluſtante fruſtu, quemadmodum, Cl. Linn. hibiscum malvaviſcum, hibiscis adſcripſit. Ego vero novum genus conſtituere exiſtimo; & calycem in Monadelphis inſufficientem reputo ad genera diſtinguenda.

F I N I S.

NOUS avons examiné par ordre de l'Académie, une Dissertation latine & botanique, sur le genre appelé *Sida* de la famille des mauves & sur deux genres nouveaux, voisins du *Sida*, présentée par M. l'abbé Cavanilles.

La mauve & les genres qui lui sont analogues ont les filets de leurs étamines, réunis en un tube, au bas duquel sont attachés les pétales. Leur calice est tantôt double ou entouré à sa base de quelques écailles, tantôt & plus rarement simple. Leur pistil est surmonté de plusieurs styles, rarement réunis par le bas & terminés chacun par un stigmate. Le fruit est composé de plusieurs capsules uniloculaires, assez ordinairement disposées en anneau ou couronne, quelquefois entassées irrégulièrement, quelquefois aussi réunies en une seule capsule à plusieurs loges. La tige est herbacée ou ligneuse; les rameaux sont alternes; les feuilles sont alternes, & accompagnées de deux stipules à leur base. Ces genres sont rapportés par Tournefort dans la classe des monopétales régulières, par Linnée dans sa monadelphie, par les auteurs de méthodes naturelles dans la famille des mauves ou *malvacées*.

Le *sida* de Linnée, désigné antérieurement par Tournefort sous le nom d'*Abutilon*, se distingue des autres genres de cette famille, principalement par son calice simple. Linnée, en adoptant le caractère distinctif, a décrit sous ce genre 21 especes dans la treizieme édition de son *Systema plantarum*. On en retrouve 27 dans la quatorzieme édition, publiée après sa mort. M. de Lamarck en donne 32 dans le premier volume de Botanique de la nouvelle Encyclopédie; il n'avoit point connoissance des especes contenues dans les herbiers de Commerçon ou dans quelques autres herbiers, ni de celles qui ont été envoyées depuis par M. Dombey, & par d'autres voyageurs.

M. Cavanilles, qui a eu la facilité de parcourir ces différents herbiers, & qui a cultivé lui-même la plupart des especes vivantes au Jardin du Roi, s'est proposé de les décrire toutes dans une Dissertation particuliere, & il en a porté le nombre jusqu'à 82, sans compter les variétés remarquables qui n'ont pas été omises. Chaque espece y est désignée par un nom adjectif ou triviale à la maniere de Linnée, suivie d'une phrase descriptive, des citations des auteurs, & d'une description détaillée. Ces articles sont terminés par l'indication du lieu natal de la plante, de sa durée, de l'herbier dans lequel elle existe, du voyageur qui, le premier, l'a fait connoître, & par une critique raisonnée des diverses opinions sur la dénomination de ces plantes.

Linnée avoit subdivisé ce genre en deux sections, d'après le nombre des capsules qui composent le fruit; & selon lui, dans la plupart des especes, chacune de ses capsules ne contenoit qu'une semence. M. Adanson, l'un de nous, & d'autres après lui, ont observé que plusieurs especes avoient trois semences dans chaque capsule. Ce caractère du nombre des semences a été préféré par M. Cavanilles pour ses premieres divisions, & il a été fortifié dans son sentiment par une conformité entre ce nombre & la forme de la corolle.

Les capsules monospermes, suivant son observation, sont annoncées presque toujours par une corolle, dont les pétales ont à leur extrémité un prolongement latéral. Les corolles à pétales régulières indiquent assez généralement des capsules trispermes. Chacune de ces deux sections principales est subdivisée par le nombre des capsules & par la forme allongée ou arrondie des feuilles. Une troisième section réunit les espèces dont on n'a pas le fruit & dont on ne connoît dès-lors ni le nombre des semences, ni celui des capsules.

Toutes ces espèces ont le caractère commun au *Sida*, qui consiste, suivant M. Cavanilles, non-seulement dans un calyce simple, mais encore 1° dans un fruit composé de plusieurs capsules uniloculaires, disposées circulairement; 2° dans un tube chargé d'étamines à son extrémité, & non à sa surface extérieure, 3° dans un peduncule nouveau ou articulé. Cette détermination a obligé l'auteur de séparer de ce genre le *Sida cristata*. Lin. qui, avec deux autres espèces congeneres, forme un genre particulier sous le nom d'*Anoda*, caractérisé par un fruit qui est une seule capsule à plusieurs loges. Deux autres plantes nouvelles, envoyées par M. Dombey sous le nom de *Sida*, parcequ'elles ont un calyce monophylle, différent essentiellement de ce genre, ainsi que de l'*Anoda*, par un fruit composé de plusieurs semences ou capsules monospermes, entassées irrégulièrement sur un placenta commun & centrale. Ce caractère a suffi pour former un nouveau genre sous le nom de *Palaua* qui differe du *Malope*, autre genre de la même famille, par son calyce simple non entouré d'écaillés.

Cette énumération de genres & d'espèces est précédée par une Introduction dans laquelle l'auteur expose l'objet & le motif de sa Dissertation, ainsi que les observations générales faites sur l'ensemble des espèces. Il a placé à la fin l'explication de 13 planches gravées qui terminent l'ouvrage, & dans lesquelles sont figurées la plupart des espèces décrites.

Ce travail qui a exigé beaucoup de recherches & un examen détaillé des caracteres spécifiques, nous paroît en général bien fait, propre à donner des notions plus exactes sur un des genres les plus étendus du regne végétal. Quelques espèces, déterminées sur des individus secs pris dans les herbiers, n'ont pas de signes distinctifs suffisants; & leur examen sur des individus vivants, donnera peut-être des notions plus précises. Nous engageons M. Cavanilles à continuer les observations sur ce genre, & nous croyons que l'ouvrage dont nous présentons l'analyse, qui donne une idée très-avantageuse de son auteur, mérite d'être approuvé par l'Académie, & imprimé sous son privilege.

Au Louvre, ce 13 avril 1785. Signé ADANSON, A. L. DE JUSSIEU.

JE certifie le présent Extrait conforme à son original, & au jugement de l'Académie. A Paris ce vingt-quatre avril mil sept cent quatre-vingt-cinq.
Signé, le Marquis DE CONDORCET.

TABULARUM EXPLICATIC

In qua litteræ m. n. denotant plantam, fructus; aut illius partem; esse magnitudinis naturalis: $\frac{1}{3}$ m. n., tertiam partem eiusdem magnitudinis; $\frac{1}{2}$, dimidiam, etc.

Numeri initiales figurarum numeros designant; qui vero in fine reperiuntur, numeros Dissertationi respondentes.

TABULA I.

1. Pars fidæ morifoliæ m. n.	7
2. Pars S. repentis m. n.	4
3. Pars S. veronicæfoliæ m. n.	3
4. Sida pusilla absque radicibus m. n.	1
5. Pars S. javensis m. n.	13
6. Pars S. multicaulis m. n.	12
7. Pars S. capillaræ m. n.	11
8. Pars S. pilosæ m. n.	10
9. Ramulus S. spinosæ m. n.	16
10. Pars S. pyramidatæ m. n. at folia $\frac{1}{2}$ m. n.	15
11. Pars S. trilobæ m. n.	14
12. Pars S. verticillatæ m. n.	19
13. Pars S. alnifoliæ m. n.	18

a Capsula birostrata. b Altera vix rostrata. c Calyx quinque capsulas includens. d Idem corollam & genitalia fovens. e Corollæ figura, qualem observavi in vivis monospermis. f Germen & stylus quinquefidus ut in sida spinosa.

2. Pars S. cordifoliæ m. n. Saepius observantur folia triplo & quadruplo maiora, tum etiam angulata.	37
3. Pars S. multifloræ m. n.	34
4. Pars S. retusæ m. n. Aliquando duplo maiora folia vidi atque latiora.	33
5. Pars S. palmatæ m. n. Folia inferiora sunt quadruplo maiora.	40
6. Pars S. rotundifoliæ m. n.	39
7. Pars S. maculatæ m. n.	38
8. Pars S. albæ m. n.	45
9. Pars S. ciliaris m. n.	43
10. Pars S. stipulatæ m. n.	46
11. Pars S. planicaulis m. n.	50
12. Pars S. rhombifoliæ m. n. Folia quandoque sunt duplo latiora & maiora.	47

a Capsula fidæ ciliaris muricata. b Capsula birostrata. c Tubus. d Germen cum novem stylis ut in sida alba.

IV.

II.

1. Pars S. linifoliæ m. n.	23
2. Pars S. angustifoliæ m. n.	24
3. Pars S. acutæ m. n.	25
4. Pars S. ulmifoliæ m. n.	26
5. Pars S. jamaicensis m. n.	31
6. Pars S. glomeratæ m. n. quamquam aliquando folia sint duplo maiora.	32
7. Pars S. urentis m. n.	27
8. Pars S. glutinosæ m. n. folia inferiora sunt paulo maiora.	28

b Calyx corollam & genitalia includens. c Tubus staminibus liberis terminatus. d Germen cum quinque stylis. e Corolla. f Fructus a calyce separatus. g h i Capsulæ, quarum ultima murica.

1. Pars S. persicæ, ut in Burman.	75
2. S. multifida m. n. at ramulorum longitudine naturali multata.	53

a Fructus superne spectatus. b Pelicula subrotundo-concava inter calycem & capsulas, in cuius centro est columnæ pars. c Fructus lateraliter visus. d Capsula semen includens, sic visa ut eiusdem & alarum pateat magnitudo. e Eadem aliter visa, ut alæ conspiciantur. f Capsula semine destituta. Omnia m. n.

3. Pars S. occidentalis m. n.	52
-------------------------------	----

o Huius fructus. p Capsula clausa. q Eadem aperta, ut semen & plumula aut caliptra videatur. (Hæc omnia m. n. paulo minora.) r Germen cum stylis. s Tubus staminibus liberis terminatus. t Petalum. (Hæc omnia m. n.)

III.

1. Pars S. micantis m. n.

TABULA V.

1. Pars *Sida triquetra* m. n. 54
 2. Pars *S. periplocifolia* m. n. 55
 3. ramulus *S. excelsioris* in m. n. Folia dantur triplo maiora. 57

d Huius arboris fructus parte superiori spectatus. *e* Eiusdem capsula aperta cum seminibus. *f* Eadem dehiscens. *g* Semen. (Omnia m. n.)

4. Pars *Sida stellata* m. n. at folia inferiora sunt triplo maiora. 56

a Huius corolla. *b* Calyx clausus. *c* Tubus per cuius medium transeunt styli quinque.

VI.

1. Pars *S. ramosa* m. n. 58
 2. Pars *S. lignosa* $\frac{1}{2}$ m. n. 59
 3. Pars *S. umbellata* m. n. 60
 4. Pars *S. sonneratiæ* m. n. 62
 5. Pars *S. tricuspidata* m. n. Folia inferiora sunt duplo maiora. 64

e Tubus staminibus liberis terminatus, per cuius medium transeunt styli novem. *f* Fructus villosus, ex capsulis novem compositus. *g* Germen cum novem styli. *h* Corolla expansa. (Omnia m. n.)

6. *Sida terminalis* m. n. 63

a Huius fructus calyci insistent. *b* Capsula clausa. *c* Eadem aperta cum trium feminum infertione. *d* Semen. (Omnia m. n.)

7. Pars *S. truncata* m. n. 76

VII.

1. Ramulus *S. crispæ* m. n. at folia inferiora sunt duplo maiora. 65
 2. Pars *S. asiaticæ* vix $\frac{1}{2}$ m. n. 66
 3. Pars *S. exilipularis* $\frac{1}{2}$ m. n. at folia inferiora sunt quadruplo maiora. 67
 4. Pars *S. planifloræ* $\frac{1}{2}$ m. n. at folia reliqua & peduncula sunt triplo maiora. 68
 5. Pars *S. hirtæ* $\frac{1}{2}$ m. n. 70

a Semen. *b* Capsula cum tribus seminibus. *c* Fructus integer. *d* Tubus staminibus terminatus. *e* Capsula dehiscens, bicornis.

6. Ramulus *S. pubescentis* $\frac{1}{2}$ m. n. 71
 7. Pars *S. reflexæ* $\frac{1}{2}$ m. n. at folia inferiora sunt triplo maiora. 79
 8. Pars *S. peruvianæ* $\frac{1}{2}$ m. n. at reliqua folia sunt triplo maiora. 78
 9. Pars *S. populifoliz* $\frac{1}{2}$ m. n. at folia duplo maiora, & inferiora magis oblonga. 69
 10. Pars *S. indicæ* m. n. folia dantur duplo maiora. 72

VIII.

1. Ramus *S. spicata* ut in Plumierio. 51
 2. Pars *S. calycinæ* m. n. 9

a Fructus integer. *b* Capsula. *c* Semen. *d* Calyx expansus.

3. *Sida canescens* m. n. 48

IX.

1. Pars *S. bifloræ* $\frac{1}{2}$ m. n. 80
 2. Pars *S. obtusæ* $\frac{1}{2}$ m. n. 74

a Flos integer postice visus. *b* Tubus cum staminibus. *c* Germen cum styli. *d* Fructus integer. *e* Capsula cum tribus seminibus. *f* Semen.

3. *Sida hederæfolia* ut in Plumerio. 5

g Capsula bitrostrata. *h* Fructus integer.

X.

1. Pars *S. frutescentis* m. n. 17

a Calyx clausus. *b* Corolla. *c* Germen cum quinque styli. *d* Tubus staminibus terminatus. *e* Fructus integer ex quinque capsulis. *f* Capsula.

2. Pars *S. bourbonicæ*, qualem dedit Commerçon. 8
 3. Pars *Anodæ trilobæ* m. n. 84

XI.

1. Pars *anodæ Dillenii*, paulo minor m. n. at folia inferiora sunt maiora. 85

a Huius corolla. *b* Calyx clausus. *d* Fructus sectio horizontalis (*hæc omnia vix $\frac{1}{2}$ m. n.*)
e Valvula semen sustinens. *f* Eadem ipso orbata. *g* Semen (*hæc omnia m. n.*)

2. Pars anodæ hastatæ flore albo m. n. 8;
 3. Pars fidæ bivalvis $\frac{1}{2}$ m. n. 20

o Huius calyx corollam & genitalia includens. *p* Idem fructum continens. *q* Fructus duabus valvulis multatus. *s* Hæ duæ valvulae diversarum capsularum modo quo dehiscent. *r* Capsula. *t* Valvula unica. *u* Semen. (Hæc omnia m. n. paulo minora).

4. Pars palauæ malvifoliæ m. n. 86

n Germen cum stylo multifido. *m* Fructus intra calycem. *l* Corolla. *k* Calyx fructu orbatus. *k* Idem corollam & genitalia fovens.

5. Pars Palauæ moschatæ m. n. at folia inferiora sunt fere duplo maiora. 87

h Calyx fructum continens. *i* Idem altera parte laceratus ut fructus conspiciatur situ & magnitudine naturali.

Quæ in ultima huius tabulæ divisione videntur *Triguera* fructificationem sistunt mag. fere n. I. Corolla. II calyx clausus. III Germen cum stylo quinquesido. IV Valvula intus visa cum seminibus & diaphragmate. V Eadem aliter spectata ut appareat diaphragma. VI. Fructus integer intra calycem. VII. Idem dehiscent.

XII. (omnia in hac tabula sunt m. n.)

1. Pars fidæ orientalis. 41
a Fructus intra calycem, *b* capsula, *c* semen.

2. Pars *S. microphylæ*.

44

d Fructus. *e* calyx.

3. Pars *S. capensis*. 49
 4. *Sida* plumosa radicibus destituta. 2

f Calyx fructum continens. *g* Plumula. *h* Fructus superne spectatus. *i* Capsula. *k* Semen.

5. Pars *S. paniculatæ*. 29

l Fructus. *m* Capsula. *n* Semen.

XIII. (omnia m n.)

1. Pars *S. herbaceæ*. 36

a Calyx apertus, ut fructus appareat. *b* Capsula.

2. Pars *S. flavescentis*. 22

c Calyx fructum continens. *d* Idem apertus ut fructus conspiciatur. *e* Fructus ex quinque capsulis. *f* Capsula.

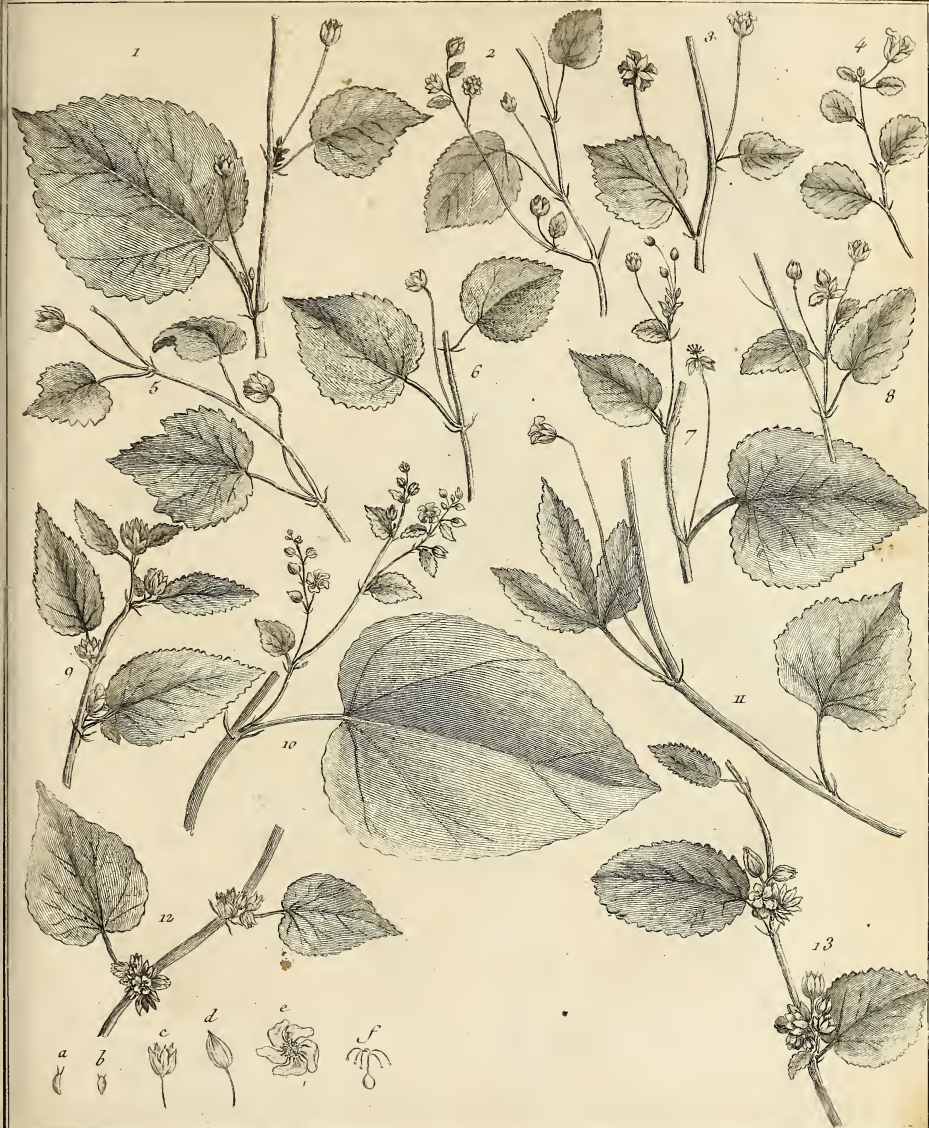
3. Pars *S. prostratæ*. 23

(Omnia ut præcedenti)

4. Pars *S. microspermæ*. 63

g Fructus. *h* Idem intra calycem. *k* Capsula. *i* Semen.

187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

SECUNDA
DISSERTATIO
BOTANICA.

De Malva, Serra, Malope, Lavatera, Alcea, Althæa
et Malachra.

ACCEDUNT

Sidæ mantissa, et tentamina de Malvarum atque Abutilonis fibris in usus
œconomicos præparandis.

AUCTORE ANTONIO IOSEPHO CAVANILLES HISPANO-VALENTINO.

PARISIIS,
APUD FRANCISCUM AMB. DIDOT.
M. DCC. LXXXVI.
CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ.

SECOND

DISSEMINATION

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

DISSEMINATION

OF THE

OF THE

OF THE

SECUNDA

DISSERTATIO BOTANICA:

*De Malva, Serra, Malope, Lavatera, Alcea, Althaea
et Malachra.*

INTRODUCTIO.

QUUM superiore anno de Sida, eiusque affinibus disseruerim, meamque opellam benigne, immo grato animo acceptam præter opinionem viderim; plantarum classem persequi institui, quas Linnaeus inter monadelphas collocavit. Inter innumeras autem stirpes, quibus huius classis character quadrat, sex earum genera illustrare in præsentia suscepi; nimirum Malvam, Malopem, Lavateram, Althæam, Alceam, Malachram, in quibus examinandis, atque delineandis in 22 tabulis, ad huius dissertationis calcem subiectis, annum fere consumsi.

Ut vero lector possit de hoc opusculo rectius iudicare, operæ pretium duxi quid in ea elaborando fecerim præmittere, quidque notatu dignum observaverim.

Generum perfectio, atque specierum accurata descriptio numquam obtinebitur, nisi hæ omnes, quoad fieri possit, vivæ examinentur. Idcirco omnium ferme semina undequaque conquisivi, suppeditante in primis honestissimo mihiq; carissimo D. Thouin. Quum vero plantæ perfectionis statum attingere, singularum ramulum elegi, meaque ipsius manu quanta potui diligentia in tabulis delineavi, sic tamen perspicuitati consulens, ut tres dumtaxat, aut quatuor unaquæque tabula complecteretur. Porro fructificationis partes omnes accurate depinxi, profecto ut nihil omisisse mihi videar eorum quæ Botanicus desiderare possit. Quas autem plantas desiccatas depinxi, non prius feci quam selectissima herbaria DD. de Jussieu, de Lamarck et Thouin diligenter perlustrarem, quibus gratias reddo maximas, nec ipsorum in me benevolentiam, atque in Botanicam præclara merita, tacitus umquam præteribo.

MALVARUM vero fructus, calycesque, ac reliquas fructificationis partes examinando, nonnulla reperi, quæ observationum nomine hic adiungam.

1^a. Calyx interior semper est monophyllus, ac parte superiori pentagonus, semi-quinque partitus (a): exterior numquam interiore maior, (una excepta

Malva stipulacea), at triphyllus (a), quamquam in aliquibus speciebus ex duobus dumtaxat foliolis componatur: uterque tamen calyx persistens est (b).

2^a. Perala sunt malvis quinque (c), basi angustiora, atque inferiori tubi parti adherentia.

An rectius diceretur in omnibus columniferis eiusdem esse substantiæ petala, tubum, stamina? Equidem sic existimo hæc tria unum idemque formare corpus, cuius centrum, ut ita dicam, est tubus, qui germen tegens parte inferiore in petala extenditur, ac terminatur; parte vero superiori, stylum vaginans, plura exserit filamenta antherifera.

3^a. Malvarum tubus (d) pluribus scatet filamentis per superficiem conicam sparsis, nedum terminalibus, cuius oppositum observatur in sidis (e).

4^a. Fructus est fere semper orbiculari-compressus, aliquando sphaericus, nonnumquam etiam hemisphaericus (f).

5^a. Capsulae sunt semper plusquam septem (g) in orbem circa columnam posita (h); quæ inter capsulas sæpissime prominēt acnmine terminata.

6^a. Capsularum figura est ut plurimum subrotundo-triquetra, corniculis quandoque instructa; superficies vero angulum acutum efformantes, quæ fructus interiora constituunt, sunt pelliculae, quandoque ita tenues, ut exsiccatione ac tractu temporis sæpe evanescant, si non omnino, aliqua saltem earum parte: adeo ut pars extima capsulae, quæ durior est ceteris, arillum concavum sistat. Unde fortasse viri doctissimi, quum de malvarum fructu disseruere, arillos pro capsulis usurparunt.

7^a. Stylus est simplex, ac in tot lacinias ac stigmata partitus, quot sunt capsulae (i).

8^a. Capsulae sunt aut monospermæ, idque sæpissime, aut polyspermæ. Quatuor observavi species, quarum capsulae erant polyspermæ, harumque duæ, biloculares (k).

Clarissimi Linnæus (l), Allionius (m), Murraius (n), ut alios præteream, capsulas monospermas requirunt in hoc genere, calycemque duplicem, quorum exteriorem triphyllum, quamquam malvam *Carolinianam*; in omnibus hortis cultam, viderint, quæ altera est ex duobus, quibus capsulae sunt biloculares.

(a) In reliquis generibus variat.

(b) In omnibus generibus.

(c) Idem in ceteris.

(d) Idem in reliquis.

(e) Sidam reflexam excipe. Consulatur Mantissa n° 79.

(f) In Lavatera, Alcea, atque Althæa, fructus est semper orbiculari-compressus; in Malope ac Malachra globosus.

(g) Idem observatur in reliquis generibus, Malachræ excepto, cuius fructus componitur ex quinque capsulis.

(h) Idem in ceteris, si Malope excipiat, quæ capsulas habet in capitulum glomeratas.

(i) Malachra excipiat.

(k) In reliquis generibus semper vidi capsulas monospermas.

(l) Genera plantarum n° 916, edit. Francofurti ad Moenum 1778.

(m) Flora Pedemontana.

(n) Linnæi Systema, &c.

et dispermæ. Hi, alique sat magno numero MALVÆ generis characterem ponunt in capsulis monospermis, et duobus calycibus, quorum exterior triphyllus. Si tenendum id foret, et quot mihi nova genera essent constituenda? Unum scilicet eas complecteretur species, quibus capsulae sunt uniloculares, polyspermæ: secundum eas, quibus capsulae sunt biloculares et polyspermæ: tertium illas, quæ calycem anteriorem habent diphylum: quartum denique malvas reliquas, in quibus capsulae observarentur monospermæ et uniloculares, calyxque exterior triphyllus. Tanta generum varietate memoriæ, simplicitati, fortassis etiam veritati bellum indiceretur.

Quod si quis confudisse me dicat, quæ diversa esse, natura ipsa monstraret, suo sensu abundet, totque genera constituat, quot velit: ego vero unum dumtaxat ex omnibus agnosco MALVÆ nomine, quod in duas sectiones distribuam. Harum prima malvas complectetur, quarum fructus ex capsulis componitur polyspermis; secunda reliquas. Hanc rursus in duas sectiones separo: prima malvas sistet, quarum calyx exterior est diphyllus; secunda vero eas omnes, in qua dictus calyx ex tribus foliolis componitur; quæ quoniam numerosior est ceteris, facilitati consulens in duas iterum partes divido: quarum prima eas species complectetur, quarum calycis exterioris foliola sunt setæ capillares, aut angustissimæ; secunda denique reliquas, in quibus calycis exterioris foliola sunt ovata, aut lanceolata. Quo fiet ut vel tyrones ipsi malvas revocent ad sectiones debitas, ubi species separare facile possint ex varia foliorum figura tum etiam ex horum ac caulis tomento, aut lavitate; florum numero ac situ, pedunculorum denique proportionem.

MALVIS subtexui plantulam, nuperrime acceptam a Cl. viro D. Iosepho Banks, cui grates reddo maximas atque publicum meæ gratitudinis testimonium. Illa ergo quamquam fructibus maturis destituta, sat notarum mihi præbuit, quibus ab omnibus huc usque notis generibus seiungerem. Quamquam vero quædam adhuc desiderarentur, quæ perfectiora specimina certe sistent, Botanice communico, SERRÆ nomine. Duplici calyce persistenti gaudent eius flores: exteriori foliaceo, magno, triphylo; interiore minimo, monophyllo, semi-quinque partito. Stylus est ipsis unicus, apice quinquefidus, laciniis oblongis stigmatiferis. Tubus item, qui parte superiori stamina decem sustinet, inferiori germen tegit, atque in petala quinque magna partitur, malvacearum more. Membranula tandem quædam reperiuntur parvæ circa germen, quod in fructum abiit ovatum, tomentosum, semina continens decem reniformia. An vero fructus sint capsulae plures, aut unica multilocularis? Observandum ulterius, quemadmodum numerus, forma, situs et membranarum existentia.

MALOPem post hanc et MALVAM collocavi, quamquam illius fructus nec minimam habeat affinitatem cum Malvæ fructu; scio enim ordine naturali, ex fructibus unice desumendo, post Palauam, Malopem numerandam esse, quemadmodum Lavateram post Malvam. Et quamquam universæ monadelphicæ genera illustranda suscepim, liceat nunc mihi de unoquoque indistinctum agere; debitum enim ordinem, meâ saltem sententiâ, tunc dabo, quum omnia perlustraverim, nova addiderim, ac vetera observationibus castigata, novis etiam aucta speciebus, in corpus unum redegerim. MALOPES ergo

genus, quod unica absolvebatur specie, tres in posterum annumerabit cura amici mei D. Candidi Mariæ de Trigueros, qui duas alias in Bœtica detexit, mihiq; humanissime communicavit ex sua Flora Carmonensi decerptas, quæ in lucem publicam aliquando prodibit. MALOPE à MALVA differt, quemadmodum et Palauam et Sida distingui solo fructu, non ex capsulis in orbem positis, sed in capitulum conglomeratis. Calyce etiam exteriori magis ad Gossypium, quam ad Malvam accedit: ceterum ut in prima dissertatione scripsi, non a calyce potissimum desumenda sunt genera, sed a fructu, utpote qui finis est intentus a natura in regno vegetabili.

LAVATERÆ genus MALOPEM sequitur. Illud, fateor, vix auctum prodo; quinimmo sex tantum species delineavi, quum non plures perfectas viderim; quatuor reliquas describo, ac delineatas dabo, quum aut vivas examinabo, aut exsiccatas; ita tamen ut characteres específicos certos ipsæ sistant; aliter enim in detrimentum potius Botanicæ, quam in eiusdem profectum insuaderem. Genus hoc non alio differt a MALVA, quam calyce exteriori monophyllo, magno, trifido. Flores sunt ut plurimum pulcherrimi, *trimestris* præsertim, quæ inter omnes eminet.

ALTHÆA post LAVATERAM reperietur. In illo uno genere contuli *Alceas* atque *Althæas* Linnæi, nec immerito, mea quidem sententia. Fructus enim est omnino idem in omnibus, ex capsulis pluribus compositus in orbem positus. Si vero in Alceis maior est semper capsularum numerus; si margine membranaceo circumdatas hæc vidimus; num hoc unum suffecerit ut pauperrima genera conservemus? Calycem exterioriorem, quem sexfidum in Alceis, novemfidum in *Althæis* dixit Cl. Linnæus, inconstantem reperi; in Alceis fere semper observavi 7-8-fidum, aliquando sexfidum: in *Althæis* vero nonnumquam octofidum et in *Althæa* hirsuta, quæ vulgatissima est in Hispania, septemfidum vidit Trigueros. Hac ergo de causa ad *Althæas* omnes refero, quarum novem delineavi; harum tres, *Aculem*, *Sinensem*, et *Narbonensem*, ut novas, certe nunc primum incisas dabo.

MALACHRA tandem claudit hoc anno malvacearum agmen. Præcedentibus ergo hoc genus adiungo, tametsi pauperrimum quod inter illa et hibiscos medium reputem, viamque adeo mihi sternat ad novum opusculum, quod de HIBISCO, RUIZIA, DOMBEYA, ASSONIA, atque PAVONIA (a), paro. Ut vero clarius pateant ea quæ MALACHRÆ cum HIBISCO communia sunt, necessarium duxi Botanicis communicare quæ in examinandis quadraginta circiter Hibiscorum speciebus observavi, quasque iam habeo delineatas.

Hibisci genus huc usque dignoscendum dixerunt in Botanica Principes per duplicem calycem, quorum exterior sit polyphyllus, per stylum simplicem

(a) *Ruizia*, *Dombeya*, *Assonia*, *Pavonia*, genera sunt nova, quæ in Commersonis-Herbario reperi, quæque honorare volui nominibus trium hominum quæ maximum iter Peruvianum et Chilense ingenti gloria perfecerunt, et quarti, qui historiam naturalem ornat, atque amplificat suis operibus. Hi ergo sunt D. Iosephus Dombey Gallus, atque DD. Hippolytus Ruiz, Iosephus Pavon et Ignatius de Asso Hispani. Qui vero dictorum generum characteres videre cupiat, Prospectum perlegat quem pro sequenti dissertatione ad huius calcem apposui, quæque, Deo favente, in lucem publicam quamprimum prodibit.

apice quinquefidum, et per capsulam unicam quinquelocularem, loculis polyspermis. Sane complures vidi species, quibus isti characteres conveniunt; atin nonnullis, undecim scilicet, quinque capsulas numeravi monospermas et stigmata octo aut decem. Quod in duas partes Hibiscos dividit, rectius genera. Etenim sola capsularum diversitas Commersonium induxit ut novum genus COLUMELLÆ formaret ex unica planta, quam reperit in Insula Bourbon ad Cafrorum vulgo planitiem; et B. Chr. Vogel item, ut aliud efficeret MALACHE nomine ex altera, quam desiccata videri atque pulcherrime pinxit, nec tamen accurate ut ex speciminibus quæ vidi comprobabo: quod quidem libentius ipsi fecissent, si quod ego reperi et ipsi vidissent; videlicet stigmatum numerum, fructum indigitare, et vicissim ex fructu, una scilicet aut quinque capsulis, stigmatum numerum erui constanter posse. Probè itaque notandum atque alte reponendum, quod quum stigmata quinque in Hibiscorum floribus appareant, pro fructu sequitur capsula unica quinque locularis (a) loculis polyspermis, raro monospermis (b): quum vero octo aut decem, uno verbo plusquam quinque; tunc fructus erit ex capsulis quinque monospermis compositus. Neque vero hanc meam observationem pro lege trado generali, quum pulcherrimi vastissimique huius generis species omnes nondum examinaverim. At illud certissimum semper erit, dari plurimās, in quibus calyx sit duplex, stigmata plusquam quinque, et fructus ex quinque capsulis monospermis compositus. Qua una observatione illorum opinio cadit, qui stigmata putant capsularum numerum metiri in Columniferis.

Quum ergo MALACHRÆ sint stigmata decem (pace Cl. Linnæi qui quinque dixit, fortasse typographi vitio) et capsulæ quinque monospermæ, ne dicam amplius de calyce medio in Malachris radiata et bracteata, hæc erunt huic generi cum Hibiscorum parte communia, a quibus involucro calyciformi recedunt et floribus capitatis. Num vero hoc satis esse videatur, his præsertim qui fructu, ut ita dicam, obvallantur, ut genera construant, non ausim pronuntiare.

Huic operi præfixi mantissam de Sidis, quinque additis novis speciebus: superioris anni plures observationibus illustravi, ac quædam emendavi circa Sidas reflexam et exstipularem. Ordine reperietur ante Malvas mantissa, ut propius ad congeneres plantas singulæ accedant. Dissertationes enim omnes, quas typis dabo decursu temporis, unum idemque corpus cum hac et præcedenti debent efformare. Hac ergo de causa tabulis ita numeros adfixi, ut quæ prima est huius operis, decima-quarta reperiat, quo facillime Sidarum tredecim adiungentur novæ viginti-duo. Tentamina in hac mantissa scripsi, quæ in Malvis pluribus ac Sida abutilone feci, ex quarum fibris materiam eduxi aptam tum funibus construendis, tum et pluribus textoriæ artis operibus.

(a) Unicam vidi Hibiscorum speciem cui capsula sit 8-10-locularis.

(b) Tres habeo huius generis species, quibus capsulæ loculamenta sunt monosperma.

MANTISSA PRIMÆ

DE SIDA.

2. (a) SIDA PLUMOSA. Consulatur pars octava post *Malachram bracteata*.
24. SIDA ANGUSTIFOLIA. Duos colui frutices alterius alterum fortasse varietatem; in uno folia sunt duplo breviora et angustiora, quam in alio: colui tamen in eodem solo; erexipsorum seminibus novæ plantæ constantes sunt in dicta differentia.
40. SIDA PALMATA. Hæc species, quæ ab omnibus huc usque notis differt et foliorum figura et stipularum defectu, folia habet palmata 7-9- angulata, digitationibus profundis, dentatis, utraque extremitate angustatis, medio latoribus, subpinnatis. Quatuor item inferiora et prima folia sunt pagina inferiore saturate violacea; superiore læto-viridia: in reliquis foliis reperitur maculæ in apice petioli, quæ ipsum ambiens in tot denticulos violaceos partitur quot sunt nervi. Colui anno proxime elapso ex seminibus Mexicanis: floruit mensibus Novemb. et Decemb. in hibernaculo, et in altitudinem fere humanam excrevit. Capsulæ sunt nitidæ, nigricantes, communiter octo. In specimine sicco, quod nuperrime mihi donavit D. Dombey, maculæ non apparent; in reliquis omnino cum meis et illud convenit. At probe notandum huiusmodi speciem, quamquam eadem sit, quam in prima dissertatione descripsi, multum culturâ in Europa variasse anno præsertim 1784: foliorum enim digitationes, aut potius anguli, fuerunt 3, 5, 7 nec ita profundiores; color item violaceus defuit.
45. SIDA ALBA. Fruticulus est vulgarissimus in Insulis Canariis, semperque virens, ubi biennis est et ultra: *The* vulgo nominatur, ex eo scilicet quod nonnulli in dictis insulis eius foliis utantur loco *the* orientalis, quæ hoc modo parantur. Forcepe aut quovis instrumento separantur a frutice folia, quæ papyro mundo recepta, exsiccanda locantur in parte aliqua solis radiis impervia: ut vero ad perfectam siccitatem illa reducantur, lamina ferrea, parce prius calefacta, huc illucque fertur supra folia, charta cooperta, donec illa siccissima appareant, tuncque in vasis mundis inodori servanda ad usum reconduntur. Canarii, quos colui probatæ fidei homines, referunt dicta folia saporis esse nonnihil amari at gratissimi, earumque vires sudoriferas. Exemplar Canariense communicavit D. Iosephus Viera et Clavijs.
47. SIDA RHOMBIFOLIA. Huius folia, quæ primo anno rhomboideam figuram

(a) Numeri initiales usque ad 82 ad primam Dissertationem de *Sida* referendi sunt.
sistunt,

sistunt, ad ovato-oblongam sequentibus accedunt: corticis fibræ separatae omnino sunt inutiles, ut experientia comprobavi.

49. SIDA CAPENSIS. Addi potest synonymum Plukenetii alm. 25 Phyt. T. 240, f. 5. *Althæa maderaspatana melochiæ angustis foliis, fructu ex aliis foliorum, pediculo curto.*

66. SIDA ASIATICA. Pro corollæ petala parum exerta legatur: corolla patentissima.

67. SIDA EXSTIPULARIS. Anno superiori duas diversissimas species hoc numero in unam coniunxi: quæ itaque ibi diximus delenda sunt, atque eius loco reponenda:

67. SIDA MOLLISSIMA. Tab. XIV, fig. I.

S. Caule erecto tomentoso: foliis cordatis, orbiculato-acuminatis, dentatis; mollissimis; floribus solitariis; calyce fructifero decagono magno.

Caulis teres, tomentosus, ut et tota planta, 4-5 pedalis ramosissimus. *In Peru ad decem pedes excrescit.*

Folia magna, longissime petiolata, cordata, lobo altero alium tegente aliqua sui parte, mollissima, ac ita tenuia, ut vix quidquam habere putes quum inter digitos ea premas. Stipulæ erectæ, longæ, capillares, villosæ, cito decedentes.

Flores axillares, solitarii, pedunculati: pedunculis erectis geniculatis, pollice paulo longioribus.

Calyx pentagono-acuminatus angulis quinque compressis: fructifer basi decagonus, angulis obtusis, alternis brevioribus, qui ex laciniarum carina oriuntur.

Corollæ sulphurea, patentissima ex quinque petalis parvis, obcordatis, calyce paulo longioribus.

Stamina numerosa in summitate tubi: antheræ subrotundæ.

Germen globoso-sulcatum: styli undecim: stigmata capitata.

Fructus vix calyce maior, ovato-truncatus, apice angustior, umbilicatus.

Capulæ undecim villosæ, trispermæ, apice breviter birrostratæ, quum dehiscunt.

Habitat in Peru iuxta fluvium Maragnon prope sylvas. ☉, ♀. Floruit apud me a mense Augusto usque ad Decembr. Colitur in R. h. P. ex seminibus olim missis à D. Dombey, qui exemplar Peruvianum mihi communicavit.

Obs. *Sida exstipularis reperietur inter novas species ad calcem huius mantissæ.*

73. SIDA ABUTILON.

TENTAMINA DE ABUTILONIS ATQUE MALVARUM FIBRIS IN USUS ÆCONOMICOS PRÆPARANDIS.

Nonnullas plantas ab Hispanis meis noveram in varios artium vitæ usus, haud ubique compertos adhiberi. Ex AGAVE AMERICANA, qua sepes fiunt,

ipsimet agrorum cultores fibras separant, et variis tingunt coloribus, ex eisquē funes, lora pulcherrima, aliaque id genus parant. STIPA TENACISSIMA in compluribus Hispaniæ provinciis obvia, quæque vernacule *Esparto* nominatur, multum commodi et divitiarum affert. Funes ex huius graminis foliis conficiuntur, qui cum cannabinis certant, in aqua præsertim immersis: item storeæ affabre contextæ, quibus pavimenta per hiemem frigori depellendo sternuntur: calceamenta denique rusticana, opera textoria, aliaque innumera domesticis agricolarum præsertim usibus perutilia. CHAMÆROPS HUMILIS dici non potest quantum utilitatis Valentinis meis afferat. Magna enim huius pars, ea scilicet terræ infossa; quæque radicibus incumbit, est edulis; utpote quæ substantia est firma, albicans, dulcis, pollicem et amplius crassa, ac trium pollicum plerumque diametri: flores item dum teneri sunt et spathis semipedalibus inclusi, saporis sunt haud iniucundi: sed folia sunt præcipue, quæ utilitatem suppeditant. Hæc enim materia sunt cophinis, storeis, scopis, funiculis, quibus conficiendis occupantur pueri, mulieres, ipsi etiam viri hibernis noctibus.

MORUS etiam, præter divitiarum agmen quod frondibus suis format (a), teneris ramis novam nendo materiam subtilissimam præbet, quod variis experimentis nuperrime in Catalaunia demonstrarunt DD. Melchior Guardia et Antonius Dou.

ALTHÆÆ denique OFFICINALIS cortex, ut alia præteream, aqua maceratus fila exhibet subtilia, mollia, fortia, candida, ex quibus et tinctis et rite paratis eiusmodi opera texores faciunt, quibus vel ipsi magnates primarii in Regis conspectum prodeant. Præbuit olim exemplum Excel. Marchio Villafrancæ, dignissimum sane quod omnes intemerant in artium honorem et profectum.

His ergo exemplis excitatus, eorumque etiam industria qui ex Hibisco, Dombeya, Urena, Urtica, Triumpheta (b) in utraque India funes conficiunt, subiit animum experiri num et malvæ in usus æconomicos hic in Europa adhiberi possent. Eam in rem plurima cœpi tentamina in sidis et malvis, sed feliciore successu in Sida abutilone et Malva crispa, ex quibus præcipue materiam habui artibus vitæ in primis utilem. Quocirca operæ pretium facturum me putavi, si nonnihil hoc loco adiungerem de ipsarum cultura, deque me-

(a) In regno dumtaxat Valentino serici productum annuum est 30,000,000 librarum vulgo *pesetas*, quæ idem omnino sunt ac *livres tournois*. Consulantur *Observations sur l'article Espagne de la nouvelle Encyclopédie*, anno 1784 a me editæ pro patria vindicanda.

(b) Norunt omnes quotquot Indiæ Orientalis atque Americæ regiones perlustrarunt, plurimas ibi plantas crescere, quarum cortices funibus construendis inserviunt. Verumtamen quum omnes illæ calidissimam regionem exigant, atque hic in Europa non fere alibi eas videamus, quam in hibernaculis, idque multis impensis, tamquam inutiles reiiciendæ sunt in nostro solo, ad easque animus converti debet, quæ facile hic crescunt, et sine impensis ut ita dicam; quales sunt Malvacæ plurimæ tum indigenæ, tum exoticæ, at numquam arbores.

Opusculum hoc erat absolutum, quum accepi a D. Antonio Laurentio de Jussieu Sidam abutilonem in China coli atque ac cannabim, atque ex ipsa funes fieri, qui minoris vaneunt, restante imprimis Parre d'Incarville. Utinam et hic dixisset et plantarum altitudinem et duritiem, et quanto tempore illic in aqua detineantur, ut fibræ commode ac utiliter separari possint!

thodo qua ; uti in cannabi fieri solet , fibras separavi , magno usui futuras tum filis , tum funibus , operibusque textilibus conficiendis.

Et quidem Sida-abutilon vel prima facie utiliore se præ Malvaceis omnibus exhibebat ; quippe cuius caules erecti , crassi , alti , ac quatuor fere pedum altitudinem attingant tribus fere mensibus. Ergo illius aliqua semina terræ vasis inclusæ , ut fit in hortis , commisi mense Maio , quæ in plantulas octo aut decem pollices altas excrevisse reperi medio Iunio , quas tunc temporis e vasis in terram liberam posui semipedali spatio inter se distantes ; atque ut omnia tentarem alia plurima semina , hac eadem ab invicem distantia , terræ liberæ commisi ultimo Junio.

Horum cotyledones apparuerunt octavo aut decimo die. At quamquam plantulæ optime vegetaverint , numquam præcedentium altitudinem attingerunt : quo certe patet et æquo serius seminatas ipsas fuisse , et opportunum eisdem tempus constituendum esse initio Maii , ut uberiores colligantur.

Ducas fere huius speciei plantas colui , triplici ut ita dicam methodo subiectas. Nam centum circiter sæpe expoliabam inferioribus foliis , floribusque , ut caules haberem rectos , nec ramis interruptos : reliquas omnimoda libertate donavi ; et quo plura experirer , harum nonnullas in horto sparsas , maiori intervallo disiunctas , inter malvas plantavi , electo in id dedita opera ingrato solo. Omnes initio , secundo quoque die irrigabam , aut citius , si id terræ siccitas exigebat. Quum vero duorum pedum altitudinem attigerunt plantæ illæ quæ sparsæ in horto repetiebantur , sui iuris a me derelictæ creverunt , irrigatæ dumtaxat pluviis , quas copiosas vidimus superioribus Iulio et Augusto.

Malvacearum plantas nedum in humidis delectari vidi , sed et repetitis , quinimmo copiosis irrigationibus indigere. Nonnullas enim in vasis subtrus perforatis conservabam , aqua undique circumdatis , quæ humectando radices , plantis tribuebat incredibile robur ; si vero periculi gratia , eas aqua privabam trium aut quinque horarum spatio , caules tunc temporis nutabant , folia dependebant , et claudebantur flores ; uno verbo tota planta languebat. Ex quibus certissime evincitur illas terras Malvaceis convenire , quæ flumina , stagna , cænosa loca adiacent.

In miram altitudinem tandem excreverunt plantæ omnes , eæ potissimum quæ sparsæ erant in horto , maiori que disiunctas intervallo , adeo ut sex , septem pedum altitudinis has viderim initio Septembris fructibus onustas , ramisque pluribus ornatas ; illas vero quatuor pedibus altas , licet necdum debitam perfectionem attigissent. Verumtamen memor adhuc præmaturi frigoris , quod expertus fueram superiori anno 1784 , in quo plurimas amisi stirpes inopinata glacie IV Octobris , malui parte aliqua fructus privari , quam omnia perdere , si diutius exspectarem. Medio itaque Septembri omnes eradicavi , atque in fasciculos colligatas in stagnum immisi , partem e vestigio , partem posteaquam tribus diebus solis radiis desiccandas exposuissem.

Examinabam sæpe num fibræ gluten viride deposuerint , atque a parte lignosa , ut ita dicam , possent separari , quod non nisi quindecim diebus peractum vidi in illis , quæ quatuor fere pedum erant longitudinis ; nam reliquæ duplum fere tempus consumserunt , caules enim crassiores ac duriores evaserant luxurianti

ac copiosiori vegetatiōe. Iam ubi primum fasciculos ex aqua eduxi, sex aut octo caules una sumebam, quos nonnihil in illa agitabam, ut gluten et pelli- culam viridem separarem, tumque omnes cortice fibroso in integrum exspo- liabam, quem denuo aqua lotum, soli exposui per integrum diem, ita tamen ut cuiusque speciei, atque culturæ fructum, determinatis signis notatum re- cognoscerem.

Roboris, altitudinis atque duritiæ diversitas, quam in plantis reperi, duo- bus causis tribuenda est, a dissimili cultura ortis; libertati scilicet in vege- tando, aut partium quarundam amputationi; et maiori aut minori terræ parti, quam plantæ singulæ sibi vindicarunt: ex illis enim quas in horto sparsas habui, quæque maiori ab invicem intervallo præ ceteris distabant, duplum fibrarum numerum eduxi, fibrasque fortiores atque longiores.

Hæ omnes quamquam in longitudinem protrahantur, non tamen recta pro- cedunt, sed undulationes efformando a via sensim recedunt, quam iterum ingrediuntur. Nec corpus unicum efficiunt, sed tegumenta diversa formant atque tenuia, quorum sex distincte numeravi, quæ omnia vivente planta cor- ticem integrum componebant.

Odor exsiccatis fibris est omnino idem ac cannabis, color candidus, at sic- citas atque rigiditas nimia, quod non parum detrimenti adfert ut in fila atque funiculos illæ contorqueantur. Atque si huiusmodi siccitas et rigiditas malva- cearum fibris tamquam proprietates essentialis conveniret, parum ex illis utili- tatis reportandum putarem quamplurimis artis operibus, ad quæ alioquin, inspecta corticis ipsarum fabrica, destinatas esse fibras diceretur. Veruntamen aut multum decipior, aut causam reperi quæ siccitatem illam nimiam atque rigiditatem produxit, quæque facili negotio in posterum eliminari poterit. Fibras enim omnes atque ex eisdem composita tegumenta in corpus unum; glutinis cuiusdam ope coadunari, nullus inficiabitur, qui malvaceas examina- verit: gluten illud ulterius quemadmodum et gummi omnes diutina in aqua maceratione dissolvi, omnibus in confesso est. Ad hæc, fibrarum robur magna parte si non omnino a dicto glutine dependent. Quo ergo diutius in aqua ma- cerentur fibræ, et quo magis glutine orbentur necessario; eo roboris atque flexibilitatis iactura maior erit. Ego vero in hac provincia plane hospes, utpote mihi nova, qualis fortasse erit bene multis hominibus, cupiebam fibras candi- dissimas habere, atque eo perducere, ut nulla machina, sed manuum dum- taxat auxilio facile separare possem; quod et fui assequutus. Incommoda ergo siccitas scilicet atque roboris iactura, quæ præter opinionem expertus sum, nulla erunt meâ sententiâ, si modus debitus in macerandis plantis adhibea- tur, qui tentando reperiri debet. Et quamquam in præsentia experimentis demonstrare nequeam, quantum roboris amisserint plantarum fibræ nimia maceratione, at plurimum fuisse, nullus dubito.

Quidquid hucusque dictum est nedum debet intelligi de Sida abutilone, verum et etiam de Malvis, crispa præsertim, Mauritanica, Peruviana, et Limensi; omnes enim eadem methodo colui ac maceravi, omniumque fibras pari modo a parte lignosa separavi. Idque notandum Malvam crispam, quæ congenerum pulcherrima certe est, maior in fibrarum copiam præ ceteris continere, plusque glutinis; eiusque fibras et longiores esse et robustiores: quum e contrario

Malvis *Mauritiana*, *Limensi*, ac *Peruviana* breviores sint fibræ atque minoris roboris, quamquam subtilitate ac mollitie præcedentes superent: Sidarum denique, quas sapius et foliis et floribus expoliabam, fibras debiliores fuisse earum fibris, quæ omnia conservarunt ornamenta, quibus natura plantas parat vitæ, pulchritudini, atque specierum conservationi necessariis.

Ex dictis patet et quidem experientia, ex abutilone et Malvis materiam erui cannabinæ similem; at poteritne illa cum ista certare viribus, copia, atque utilitate? Quæstiones sunt equidem accurate discutiendæ, neque pronuntiandum nisi uberiori experimentorum copia. Antequam vero in experimentorum enumerationem descendam, quibus fibrarum vires examinavi, in memoriam revocari oportet, nec plantas debitam perfectionem attigisse, neque harum fibras gluten conservasse, a quo et roboris magna pars pendet, et proprietas illa; qua fibræ in fila contorqueri possint facillime. Itaque fibras examinavi, quales inexpertus habui ac temporis angustis coactus, ex quarum viribus et utilitate inferri aliquo modo poterit, quantum illæ valuissent, si aliter fuerint instituta tentamina. Hæc itaque feci:

Funiculos duos ex abutilone construxi, quorum alter erat unius lineæ diametri, duarum alter; ex cannabi item parēs sumpsi: singulos eo ponderibus oneravi, quoad omnes rumperentur; trium aut quatuor pedum interposita distantia inter puncta suspensionis et onera. Abutilonis debilior 41 libras sustinuit; fortior 140. Cannabis vero debilior 104; fortior, vero 436; ita ut vires abutilonis et cannabis sint ut 2 ad 5 respectu funiculorum unius lineæ diametri, et respectu fortiorum ut 1 ad 3.

Audieram in RIO-JANEIRO rudentes construi ex JERIQUEU, qui, aqua immerſi, multo fortiores sunt cannabinis; ubi vero ex aqua extrahuntur atque exsiccantur, et vires amittunt et evadunt omnino inutiles. Hæc ergo de causa volui etiam abutilonis robur examinare: quare et abutilonis et cannabis supra dictos funiculos per integrum diem in aqua demersi; ex qua postea eductos eodem modo atque in siccis feceram usque ad diruptionem oneravi. Abutilonis debilior 48 libras sustinuit; cannabinus 96: abutilonis fortior 185; cannabinus 376. Ex quibus constat abutilonis robur in aqua auctum fuisse; minutum cannabis.

Hoc ultimum experimentum quamquam ab instituto meo non alienum reputem (res est enim parum hucusque nota, ne dicam omnino nova), non tamen sufficiens ut iusta ratio stabiliatur inter abutilonis et cannabis vires. Idque notandum cannabinos funiculos, utpote ex molliori materia compositos, magis fuisse tortos quam abutiloneos: quare illius fibræ, quæ pro vectribus in fune haberi possunt, aquæ additione rigidiores evaserunt atque debiliores. Num hæc recte coniecta sint, sapientibus iudicanda relinquo: idque addam cannabinos funes plus materiæ continere, atque ponderosiores esse dato diametro, quod fortasse a maiori glutinis copia erit repetendum. Atque hæc de viribus.

Fibrarum harum usus in præsentiarum determinari nequit: tempus enim atque hominum industria plures deteget. Ego vero funiculos construxi ex abutilone et malva crispa; quibus peractis ex residuo, quod tanquam inutile reiciendum dicebat tursor, filum paravi, quod rudioribus linteis construendis

peraptum arbitror. Illud etiam suspicor huiusmodi fibras utilitatem minime contemptibilem allaturas esse chartarum fabricis (a) aliisque pluribus, quæ omnia ut dixi aut tempus indigabit, aut hominum industria reperiet.

Ut tandem de utilitate et copia recte iudicetur tentamina sunt iterum instituenda, quod utinam plures in reipublicæ commodum velint una mecum, renovare atque me tyronem in hac re ac cæcipientem dirigere! Par passum numerus sumendus in agro pro cannabi, pro abutilone, atque malva crispa: semina sunt ita terræ committenda, ut par sit quam proxime plantarum numerus in singulis spatiis ad lubitum determinatis, ac tandem ponderanda seorsim fibrarum producta. Tunc enim habita virium ratione, recte poterit iudicari de impensis, ac singularum utilitate. Cannabis, ni fallor, ceteris paribus, maiorem fibrarum copiam dabit; atque si terra ferax occupanda sit, cannabis ceteris anteponenda erit.

At cannabis in Europa numquam sine cultura magnisque impensis crescit, idque in agris feracibus et idoneis. Si ergo repetitis experimentis aliquando constet, quod ego valde suspicor, Malvas crispam et Mauritaniam, ac præcipue Sidam abutilonem crescere atque debitum perfectionis statum attingere in terris incultis, humiditate præditis, prope fossas scilicet et stagnantes aquas, ad rivulorum ripas, pratorumque limina et alibi passim; quin hæ plantæ cannabim utilitate ac copia tunc superent, dubitari non poterit: impensæ enim fient perexiguæ in seminandis, colligendis ac macerandis plantis, ac tandem in fibris separandis.

Monitum tandem unumquemque volo, non pro demonstratis me tradere; quæ huc usque dicta sunt, sed ut tentamina dumtaxat inchoata, non perfecta. Quod si ex his nonnihil umquam humano generi utilitatis fluxerit, abunde magnum laboris præmium existimabo.

79. SIDA REFLEXA.

Ex specimine sicco quod inter alia debeo D. Dombey, quædam sunt corrigenda eorum quæ anno superiori dixi, nonnulla etiam ipsis addenda.

Flores erecti. Corolla expansa. Tubus et terminatur staminibus et alia sustinet in superficie prope apicem: Calyx fructifer magnus fere pollicaris. Fructus (quamquam hunc incompletum, aut rectius inchoatum dumtaxat conservarent specimina, tamen) ovato-truncatus, umbilicatus, tomentosus: *Capsulæ* 12 quamproxime, polyspermæ; semina reniformia, an tria? Habitat in Peru, in arenosis Provinciæ Hoara.

Comparatis itaque recentissimis optimeque conservatis exemplaribus, quæ nuperime adportavit D. Dombey cum illo, quod asservatur apud D. de Jussieu, erroris mei causam detexi; hoc enim stamina terminalia conservat, cetera amisit. Ad hæc quum S. reflexa sit species unica quæ præter stamina terminalia et alia habeat in tubi summa superficie, mirandum non est si ex analogia et specimine inspecto ea dixerim, quæ libentissime castigo.

81. SIDA BRASILIENSIS. (Tab. XXXIV. f. 1.)

(a) Peracto opere ex D. Tessier didici huiusmodi fibras chartis conficiendis inserviisse.

84. ANODA TRILOBA.

Pulcherrima hæc planta, quam colui anno proxime elapso, flores habet magnos patentes numerosissimos a mense Augusto usque ad Decemb. ramos inferiores diffusos, plures, tripedales: capitula tandem, antequam corolla prodeat, apice contorta.

88. TRIGUERA ACERIFOLIA. Legatur = SOLANDRA LOBATA et consularur genus novum cuius descriptio ac tabula post *Malachram* reperientur.

87. SIDA VESICARIA. (Tab. XIV. fig. 3.)

S. Foliis cordatis, dentatis, subtrilobis: fructu inflato: capsulis decem pentaspermis.

Caulis erectus, fere glaber, nonnihil purpurascens, tripedalis, ramis alternis.

Folia cordata, magna, petiolis breviora, serrato-dentata, acuminata, subtriloba, glabra, mollia, subtus albicantia. Stipulæ angustæ, lineares, initio patulæ, postea reflexæ.

Flores axillares ad latus ramuli, solitarii, initio cernui, postea erecti, longissime pedunculati, pedunculis geniculatis, erectis, petiolo longioribus.

Calyx ovato-acuminatus, supra pentagonus, profunde quinque partitus, laciniis ovato-acutis, carinatis.

Corolla sulphurea, patentissima, magna, ex quinque petalis supra latioribus, obcordatis, altera parte terminali brevior.

Stamina filamenta plurima, brevia, in summitate tubi; antheræ luteæ.

Germen globoso-sulcatum. Styli decem, staminibus longiores: stigmata globosa, albicantia.

Fructus subsphærico-umbilicatus, inflatus: quum ciceris est magnitudinis, et calyce tunc continetur et figuram globosam sistit; quum vero ceresæ magnitudinem adquisivit, tunc ad ovatam figuram accedit, estque calyce maior. Capsulæ decem, pentaspermæ: semina ut in congeneribus.

Habitat in Mexico. $\mathcal{L}$ Florentem habui mensibus Octob. Nov. et Decemb. ex seminibus communicatis a D. Ortega. $\odot \mathcal{L} ?$

Tres huc usque habemus *Sidas* fructu inflato, crispam scilicet, occidentalem et hanc vesicariam, quæ a duabus ceteris differt et fructu maiori et capsulis pentaspermis.

Observ. Figuram vidi inter ineditas Commersonis, quæ asservatur apud D. de Jussieu, quæque huius vesicaria videtur: idem est habitus, eadem foliorum figura, pedunculorumque situs ac proportio. Corollam vero et calycem video duplo minorem in Commersonia.

90. SIDA ETEROSMICHOS. *Trigueros*.

S. Foliis cordato-rotundis, acuminatis, dentatis, subpeltatis, capsularum villosarum rostris brevibus.

Caulis teres, tomentosus, vix sesquipedalis, valde ramosus.

Folia, quæ peltata apparent nec sunt, longe petiolata, carnosæ, albido-tomentosa, odore saponaceo graviusculo notanda. Stipulæ breves, lineares, horizontales.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis petiolo longioribus, folio brevioribus, geniculatis; ante florescentiam pendulis, recurvis: fructiferis vero ad geniculum patentibus, a geniculo ascendentibus.

Calyx ovato-pentagonus, laciniis ovato-acutis.

Corolla patentissima, plana, calyce multo maior, saturate flava.

Stamina et antheræ ut in congeneribus.

Germen subrotundum. Stili 15-21. Stigmata globosa.

Fructus calyce maior, subrotundo-oblongus, ventricosus.

Capsulæ tot quot styli, vix rostratæ, trispermæ.

Habitat in Peru *U*? *V. Siccam communicatam a D. de Trigueros, cuius est etiam supra dicta descriptio. Floret mensibus August. et Septemb.*

Figuram dabo ubi primum vivam examinare liceat, quod fortasse fiet anno proximo, tuncque et alias novas species addam quas in hibernaculo conservo nondum floridas.

91. *SIDA EXSTIPULARIS. Commerson. (Tab. XIV. f. 2.)*

S. Foliis cordatis, acutis, subtomentosis, exstipularis: pedunculis axillaribus; solitariis, unifloris, petiolo brevioribus. *Com. herb. et manusc.*

Caulis altus, erectus, teres, tomentosus.

Folia cordata, apice peracuta, marginibus obsolete crenata aut repanda, utrinque tomentosa, subtruncata, longissime petiolata. Stipulæ nullæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo duplo aut triplo brevioribus, geniculatis.

Calyx basi obtuse quinque-angulatus, supra semiquinque fidus; laciniis lanceolatis, acutis, parulis.

Corolla lutea, immaculata, patens, sesquipollicaris, petalis inæqualiter rotundatis.

Tubus basi latus, pentagonus, stamina in apice tantum sustinens numerosa; seracea. Antheræ parvæ, subrotundæ, luteæ.

Germen globosum. Stylus femimultifidus, dicitur *Commersonius*: stigmata plura.

Fructus tomentosus, calyce paulo maior, subcylindricus, supra nonnihil cavus.

Capsulæ subtriginta monospermæ.

Habitat in Insula Bourbon, ubi eam observavit, ac delineandam curavit Commersonius. Iconem nondum editam vidi apud D. de Jussieu: plantam vero siccam apud ipsum et apud D. Thouin.

Obs. Hac species ordine ponenda est post Sidam occidentalem n° 52, atque post ipsas sequens.

91. *SIDA SYLVATICA.*

S. Caule arborescente: foliis tomentosis, cordatis, longissime acuminatis: pedunculis binis, axillaribus, unifloris: capsulis monospermis.

Caulis arborescens, valde ramosus, ramis pubescentibus, decem pedalis.

Folia petiolata, petiolis sensim versus apicem brevioribus, cordata, longissime acuminata, obsolete dentata, tomentosa: inferiora latiora; superiora angustiora. Stipulæ lanceolatæ, erectæ.

Flores axillares: pedunculi bini in singulis axillis superioribus, petiolo longiores, erecti, uniflori, geniculati.

Calyx

Calyx oblongus ; quinque angularis , laciniis lato-acutis , acumine terminatis
Corolla saturate sulphurea , calyce dupla .

Stamina : filamenta numerosa in summitate tubi : antheræ reniformes .

Germen globosum , tomentosum ; styli numerosi , tubo longiores . Stigmata globosa .

Fructus intra calycem , globoso-umbilicatus , tomentosus . Capsulæ 30-36 compressæ , muticæ , monospermæ . Semina basi acuta .

Habitat in sylvis prope flumen Maragnon in Peru. V. S. communicatam a D. Dombey.

Obs. Fructus , quem examinavi , vix ciceris magnitudinem adæquabat , qui necdum perfectionem adquisiverat , et calyce erat minor : in statu tamen perfecto maiorem hoc futurum esse arbitror .

An hæc species sit eadem cum illa quæ in R. h. P. colitur nomine S. Dianthemæ ? omnia sane congruunt , at statura pygmaea est si cum hac nostra Peruviana comparetur : fructus item S. Dianthemæ numquam vidi .

Obs. Huius et sequentis figuræ desiderantur in tabulis , quia excisissæ iam erant quum eas observavi ; dabo tamen cum secundâ mantissa .

93. SIDA CALYPTRATA.

S. Caule herbaceo glabro : foliis cordatis , ovato-lanceolatis , oblongis , dentatis : floribus solitariis : seminibus calyptratis .

Caulis teres , erectus , plusquam tripedalis , ramis erectis .

Folia distantia , petiolata , petiolis longiora , cordata , oblongo - acum. nata , dentata . Stipulæ capillares erectæ .

Flores axillares , solitarii , longissime pedunculati , pedunculis capillaribus , erectis , geniculatis , unifloris .

Calyx globosus , laciniis lato-acutis .

Corolla saturate sulphurea , calyce dupla , patens ; petalis emarginatis , latere altero brevioribus .

Stamina : filamenta plura in summitate tubi brevissimi : antheræ subrotundæ .

Germen globosum , sulcatum . Stigmata decem .

Fructus subrotundo-compressus , decem sulcatus , calyce paulo maior . Capsulæ decem monospermæ . Semen subovatum compressum in fundo capsulæ prope omnium axem , calyptra coopertum : hæc est arcuata , lanceolata , flava , denticulis utrimque prominentibus instructa , capsula dehiscente patens , semenque tegens .

Habitat in arenosis circa Limam ☉ V. S. communicatam a D. Dombey.

Obs. Quemadmodum Dillenius calyptram dixit plumulam , quæ semen utique regit in S. Occidentali , et ego pariter sic nomino foliolum semen tegens in hac nova specie .

Ordine collocanda est S. calyptrata post S. glomeratam n°. 32.

P A R S I I I ,

M A L V A S C O M P L E C T E N S .

CHARACTER COMMUNIS MALVÆ, MALOPÆ, LAVATERÆ, ALTHÆÆ,
MALACHRÆ.

Calyx duplex persistens : interior quinquefidus ; exterior polyphyllus , aut multifidus.

Petala quinque , basi connexa et adnata staminum tubo.

Stamina numerosa , inferne coalita in tubum , ad cuius superficiem et apicem infixa.

Germen unicum , superum : stylus unicus : stigmata plura.

Fructus multicapsularis ; capsulis mono , aut polyspermis , sæpius unilocularibus , plerumque in orbem dispositis.

Caulis herbaceus aut frutescens , ramis alternis : folia alterna , stipulacea.

MALVÆ CHARACTER PROPRIUS.

Calyx exterior triphyllus , aliquando diphyllus , raro tetraphyllus aut unifolius.

Germen depressum , aliquando globosum : capsulæ octo aut plures , numero stigmatum æquales , in orbem dispositæ : in plurimis uniloculares , monospermæ ; in paucis polyspermæ , aut etiam biloculares.

Malvæ ubique passim reperiuntur : delectantur in locis humidis , ac plurima præbent commoda tum officinalia tum æconomica : illa , utpote nota omnibus , silentio prætermitto ; de his in opusculi decursu.

S E C T I O P R I M A .

C A P S U L Æ P O L Y S P E R M Æ .

§. I. *Capsulæ biloculares , loculis monospermis.*

94. MALVA CAROLINIANA. *Lin.* (Tab. XV. f. 1.)

M. Caule repente radicante : foliis radicalibus , crenatis , indivisis ; superioribus multifidis ; fructu cristato.

M. Caule repente , foliis multifidis. *Lin. Spec. Plant. n° 10.*

Abutilon repens , Alceæ foliis , flore helvulo. *Dill. elth 5. Tab. 4, f. 4.*

Abutilon Carolinianum repens , Alceæ foliis gilvo flore. *Mant. Cent. 34, T. 34.*

Radix perpendicularis, fibrosa.

Caulis teres, repens, radicans ad singula folia inferiora, ramosus, pilosus tripedalis, et ultra.

Folia cordata, dentata: quæ radici propiora, latiora sunt et parum incisa; reliqua eo minorâ, atque profundius divisa, quo extremitati magis appropinquant. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculati: pedunculis petiolo brevioribus.

Calyx exterior ex tribus foliolis lato-lanceolatis, quibus quartum paulo inferius sæpe adiungitur: interior maior, hirsutus, laciniis acutis.

Corolla ex quinque petalis rubris, unguibus saturationibus, patentibus, subrotundis, calyce paulo maioribus.

Stamina fere sexdecim incarnata: antheræ subglobosæ: tubus brevis.

Germen globoso-conicum, villosum: stylus brevis, rubescens: stigmata sub-24, capitata

Fructus calyce maior, subtus hemisphæricus, supra planus, ciliatus, ex 24 capsulis compositus. Capsulæ bicornes, corniculis ad peripheriam fructus, extus dehiscentes, pilosæ. Semina nigra, glabra, reniformia.

Habitat in Carolina ☉. *Habui florentem a mense Iulio usque ad Octob. Colitur in R. h. P.*

95. MALVA PROSTRATA. (Tab. XVI. f. 3.)

M. Caule humi fuso, anguloso: foliis palmato-multifidis: floribus solitariis: fructu glabro.

M. Laciniata floribus rubris, humi fusa. *Commers. herb.*

Caulis humi fusus, angulosus, pilosus, bipedalis.

Folia longe petiolata, palmata, 5-7 partita, lobis dentatis. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores ut in præcedenti, pedunculis petiolo subæqualibus.

Reliqua ut in præcedenti, at fructus glaber.

Habitat in pascuis, fossis, et viis circa Monte-Video. Floret mense Novembri
Observata a Comm. anno 1767. V. S. communicatam a D. Thouin.

Obs. *Valde affinis præcedenti, an solum varietas? Foliorum figura ac fructuum glabrities impedimento sunt ut in unam speciem confundantur.*

§. II. Capsulæ uniloculares, polyspermæ.

96. MALVA ELEGANS. (Tab. XVI. f. 1.)

M. Caule tomentoso; foliis pinnatifidis, tomentosis, crispis, subtus albis: fructu globoso: capsulis trispermis.

Caulis teres, lanuginosus, ramosus, *frutescens?* spica laxa terminatus.

Folia pinnatifida, pinnulis crenatis, crispis, tomentosis, subtus lanugine albis.

Stipulæ ovato-lanceolatæ, parvæ.

Flores in summitate caulis et ramulorum solitarii, axillares, breviter pedunculati.

Calyx exterior ex tribus foliolis lanceolatis : interior duplo maior , semiquinquefidus , ambo canescentes.

Corolla flavo-rubescens , calyce paulo maior.

Stamina numerosa ; antheræ

Germen globosum : stylus cylindricus : stigmata numerosa.

Fructus globosus , lanatus , ex capsulis fere 24 compositus. Capsulæ compressæ , trispermæ : semina reniformia , marginata , rubescentia.

Habitat ad Caput Bonæ Spei , unde adsportavit eam D. Sonnerat. V. S. apud DD. de Jussieu et de Lamarck.

97. MALVA ABUTILOIDES. *Lin.* (Tab. XVI. f. 2.)

M. Caule malvarum maximo frutescente ; foliis angulatis , planis , tomentosis ; pedunculo axillari , multifloro.

M. Foliis lobatis , villosis ; caule erecto ; calycibus brevissimis ; capsulis globosis , striatis ; loculis polyspermibus. *Lin. spec. pl. n°.* 23.

Cbutilon Althæoides flore carneo , fructu globoso. *Dill. elth. T. 1, f. 1.*

Aaulis arborescens decem et amplius pedes altus , erectus , crassus , villosus , ramis paucis.

Folia longe petiolata , subplana , crassa , incano tomento tota obsita , crenatodentata , 5-7 angulata , angulis acutis. Stipulæ

Flores in pedunculo erecto , axillari , multifloro ; flos quilibet pedunculatus.

Calyx exterior ex tribus laciniis : interior semiquinquefidus.

Corolla ex petalis quinque carneis , striatis , obcordatis , patentibus.

Stamina brevissima : antheræ nigricantes.

Germen globosum : stigmata reflexa.

Fructus calyce maior , globosus , striatus , tenuiter villosus , ex capsulis plurimis , polyspermis compositus.

Obs. I. In figura Dillenii , ex cujus opere hac desumsi , semina sunt duo , reniformia.

Habitat in Providentia , Bahama. H.

II. *Cl. Linnaeus dixit hanc speciem a ceteris distingui pericarpis globosis polyspermibus : at plures nunc cognoscimus , quarum fructus eadem figura gaudet ; nonnullas etiam , quibus capsulae sunt polyspermæ , inter eas CAROLINIAM , ab ipso examinatas , quamquam nihil dixerit de hac re , notatu digna.*

III. *Num Malva Abutiloides Lin. filii diversa sit a præcæpenti affirmare non audeo , quamquam differentias aliquas videam : 1°. corolla in nostra carnea , in illa Lin. filii alba : folia in hac parva , non ita in nostra : facies denique illius est Malva Capensis , a qua nostra recedit. Ut vero lector possit recte iudicare ex supplemento Lin. p. 307 , sequentia adiungam.*

Malva Abutiloides fruticosa , incana , foliis profunde lobatis , sinuatisque.

Folia parva , cordata , tri vel quinquelobata : lobis incisissimis , intermedio productiore.

Flores in racemis terminalibus magni.

Calyx inferior lanceolatus.

Corolla alba.

Fructus globosus, retusus; loculis numerosis, 15-20, arcte connexis, ut in abutilo veterum.

Frutex simillimus *Malva Capensi*, sed totus, excepta pagina superiore foliorum, albo-incanus, vel subtomentosus.

Habitat ad Cap. Bonæ Spei. H.

SECTION II.

CAPSULÆ MONOSPERMÆ.

§. I. *Calyx exterior diphyllus.*

98. *MALVA ÆGYPTIA. Lin. (Tab. XVII. f. 1.)*

M. Caule erecto, scabro, pedali: foliis palmatis, dentatis: corollis calyce brevioribus, exterioribus diphyllis.

M. Caule erecto, foliis palmatis, corollis calyce minoribus. *Lin. spec. plant. n°. 22. Mill. dict. n°. 11 Jacq. hort. T. 65.*

Alcea Ægyptia geranii folio. Lipp. Ægypt. manus.

Radix tortuoso-perpendicularis, teres, ramosa, fibris capillaribus.

Caulis teres, erectus, scaber, fere pedalis, et prope radicem dumtaxat ramuli nonnulli, erecti.

Folia parva, palmata, quinque-partita; laciniis profunde fissis, dentata; supra glabra, subtus pilis aliquot brevibus. Stipulæ lanceolatae, ciliatae.

Flores axillares, solitarii: in parte superiori caulis stipula trifida loco folii, ornati, pedunculati, pedunculis erectis duplo aut triplo longioribus quam petiolus.

Calyx exterior ex duobus foliolis angustissimis, quandoque ex uno dumtaxat: interior duplo longior, laciniis latis, acuminatis.

Corolla ex petalis quinque purpureo-albicantibus, linearibus, emarginatis, calyce nonnihil brevioribus, aliquando longioribus, intra ipsum conniventibus.

Stamina plura in parte superiori tubi rosei: antheræ reniformes.

Germen parvum, rotundo-compressum: stigmata 10-13 dilute purpurea, revoluta, apicibus globulosa.

Fructus calyce tectus, figura germinis: capsula totidem circa columnam apice conspicuam. Semina subrotundo-compressa.

Habitat in Ægypto ☉ Habui florentem mensibus Iulio et Augusto. Colitur in R. h. P.

Mea observatio contraria est ei quam legimus in Linnæi opere laudato; ubi dicitur = Caulis erectus, ramis alternis in superiore caulis parte, nullis ad radicem: ego vero semper prope radicem vidi ramulos.

79. *MALVA SPITHAMEA. (Tab. XVIII, f. 3.)*

M. Caule spithameo : foliis minimis subrotundo-crenulatis ; calyce exteriore diphyllo aut monophyllo.
 Malva calycibus simplicibus bracteatis. *Trigueros Specim. Floræ Carmonensis. mss.*

Radix unica , minuta , parum fibrosa.

Caulis spithameus , vix villosus , ramosus.

Folia minima , petiolata , subrotunda , crenulata. Stipulæ capillares.

Flores axillares , solitarii , pedunculati , pedunculis capillaribus , longis , erectis.

Calyx exterior ex duobus , sæpe uno , foliis filiformibus : interior laciniis acuminatis.

Corolla alba , calyce paulo maior , patens , ex quinque petalis obcordatis.

Stamina et reliqua ut in sequenti *Malva Hispanica*

Fructus intra calycem , ipsoque multo minor ex octo aut pluribus capsulis parvis.

Habitat in Bætica et in aliis Hispaniæ partibus. Floret mense Maio ☉ *V. S. communicatam ab amico meo D. de Trigueros.*

100. MALVA HISPANICA. *Lin. (XIX. fig. 3.)*

M. Caule erecto , villosus : foliis crenato-dentatis , inferioribus semi-orbiculatis , superioribus subrhomboideis , supremis angustis : calyce exteriori diphyllo.

M. Caule erecto , foliis semi-orbiculatis crenatis , calyce exteriore diphyllo. *Lin. spec. plant. n°. 16 Læfl. it 157 apud ipsum.*

M. Rotundifolia glabra et hispanica flore amplo rubello. *Pluk. alm. 238 ; Tab. 44. f. 3.*

Radix unica , parva , parum fibrosa.

Caulis erectus ramulis aliquot , pedalis , pilis hirtus , ut et tota planta.

Folia petiolata , petiolis pedunculo brevioribus , pilosa , crenato-dentata , inferiora semi-orbiculata , superiora subrhomboidea , suprema angusta. Stipulæ lanceolatæ , oblongæ , ciliatæ , petiolo longiores.

Flores axillares , solitarii , uniflori , erecti.

Calyx exterior ex duobus foliolis lanceolatis , oblongis , acutis , serrulatis : interior subinflatus , pentagono-acuminatus , angulis angustis prominentibus.

Corolla magna ex quinque petalis obcordatis , dilute incarnatis , aut albido-roseis.

Stamina numerosa : stigmata longa , capillaria.

Fructus intra calycem , ipsoque minor , subrotundo-compressus , ex 12 quamproxime capsulis glabris.

Habitat in Hispania , passimque in Bætica. Floret Maio. ☉

V. S. communicatam a D. de Trigueros , qui et varietatem ibidem observavit , in qua calyx exterior est diphyllus aut triphyllus in eadem planta , foliolis latiusculis.

101. MALVA STIPULACEA. (*Tab. XV. f. 2.*)

M. Foliis inferioribus trilobatis , lobis subrotundis superioribus palmato-incisis : stipulis longissimis , calyce exteriore maiore setaceo.

M. Foliis inferioribus lobatis , superioribus palmato-incisis , calyce exteriori

setaceo diphyлло. *D. de Asso in synopsi stirpium indigenarum Aragoniæ*, p. 90 n°. 647, t. 5. f. 1.

M. Foliis palmato-incisis caule procumbente, calyce exteriori diphyлло *Loëf. iter. p. 214 apud Asso.*

Caules sesquipedales, declinati, scabri.

Folia pedunculata, alterna; inferiora triloba, lobis subrotundis sæpius emarginatis: media palmato-quinquepartita, laciniis trifidis, superiora tripartita.

Stipulæ lanceolato-acuminatæ, omnium malvarum longissimæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculo petiolis longiore.

Calyx exterior semper ex duabus setis hispidis, calyce interiore paulo longioribus: interior pentagono-pyramidatus, laciniis acuminatis, nervosis.

Corolla purpurascens, patens ex quinque petalis apice lato-præmorsis.

Reliqua ut in M. Hispanica.

Habitat in Regno Aragoniæ circa Morès, Calamocha, Val-de-Urrea. Floret Maio ☉.

Obs. Quandoque hæc species adeo pusilla est, ut trium pollicum altitudinem vix attingat annis præsertim siccissimis; at calyx exterior semper est ipsi diphyllus atque interiore longior, in quo a congeneribus differt.

Hanc plantam primo detectam a *D. Ignatio de Asso*, ab ipsoque publicatam, novam esse speciem, nullus dubito. Quoniam vero ingenuus ac modestissimus auctor in opere nuperrime ab ipso edito cui titulus = *Introductio in Oryctographiam et Zoologiam Aragoniæ*, sententiam mutare videtur his verbis p. 175. Quæ de *Malva Hispanica* in synopsi tradidimus delenda sunt et reponenda = *MALVA TOURNEFORTIANA*, opera pretium duxi hic addere quibus rationibus adductus primam veram deposuerit sententiam, ut hanc falsam amplecteretur, quo et illius candor pateat, et quantum ego critices in meis elucubrationibus impendam.

Absens erat *D. de Asso*, quum eruditissimus ac de Botanica benemeritus viator *D. *** Matritum* pervenit, ubi inspecta descriptione ac figura nostra plantæ pro *Tournefortiana* habendam esse dixit Hispaniæ Botanicis, idque dictitans in errorem induxisse *D. de Asso*, quod tertium calycis exterioris foliolum esset deciduum. Illos ubi primum convenit noster auctor, ab ipsis edoctus de viatoris eruditissimi sententia, de se diffidens, atque doctiori cedens, in animum induxit palinodiam canere, ubi primum posset, quod et fecit nuperrime ut supra dixi. Huic ego litteris mandavi ipsius malvam a *Tournefortiana* toto cælo distare calyce imprimis diphyлло longiori; stipulis dehin omnium malvarum maximis, foliis denique inferioribus, quibus lobi sunt tres et subrotundi. Hæc etiam addidi, perpetua suffultus experientia, malvas omnes nedom calycem interiorem, sed et exterioris folia habere persistentia dum vivunt, neque ullum unquam excidere nisi plantæ infirmitate, aut morte. Quibus ille humanissime rescripsit litteris datis Amstelodami die 29 Septembris anni 1785, in quibus aperte fatetur, ipsum semper pro nova specie nostram malvam habuisse, meisque nunc argumentis confirmari. Quod si a pristina sententia in ultimo opere recessit, id non nisi viatoris auctoritate se fecisse dixit, nuncque priorem amplectere opinionem, unaque mecum consentire.

102. MALVA PAPAVER. (Tab. XV. f. 3.)

M. Caule hirsuto parce foliato : foliis 5-3 phyllis : calyce exteriori diphyлло.
Caulis gracilis, teres, hirsutus, quemadmodum et tota planta, supra subramosus. (Fragmentum, quod vidi, pedem excedebat.)

Folia petiolata, inferiora pentaphylla, superiora triphylla, foliis lanceolato-linearibus, angustis, longissimis, hirsutis, basi insistentibus petiolo communi. Stipulae ovato-lanceolatae, caule latiores, duae aut tres ipsum cingentes.

Flores terminales, solitarii, pedunculati, pedunculis aphyllis, fere pedibus.

Calyx exterior diphyllus, foliolis linearibus : interior maior semi 5-fidus, laciniis lanceolatis, basi hirsutissimis.

Corolla : petala quinque violaceo-rubentia, magna, parentia denticulata.

Tubus basi pillosus stamina sustinens in superficie et apice ut in congeneribus : antherae reniformes.

Fructus

Habitat in Luisiana. Observata a D. Fontenette. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

Miranda haec planta inter malvas foliorum figura ; quaeque, dum Galli eam provinciam incolerent, nominabatur vulgo Coquelicot propter similitudinem scilicet quam ipsa habet cum Papavere Rhæas.

103. MALVA CUNEIFOLIA. (Tab. XX. fig. 1.)

M. Foliis lato-cuneiformibus supra crenatis : floribus solitariis : calyce exteriori diphyлло.

Caulis herbaceus, teres, ramosus, villosus, ut et tota planta.

Folia petiolata, cuneiformia, infra integra, supra crenato-dentata. Stipulae lanceolatae, erectae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati ; pedunculis petiolo longioribus.

Calyx exterior diphyllus, ciliatus ; interior semiquinquefidus.

Corolla dilute violacea ex petalis quinque, calyce duplo longioribus.

Reliqua ut in congeneribus.

Fructus

Habitat. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

§. II. CALYX EXTERIOR TRIPHYLLUS.

A. Laciniæ capillares aut angustissime.

104. MALVA ANGUSTIFOLIA. (Tab. XX. fig. 3.)

M. Foliis ovato-lanceolatis, dentatis, angustis : fructu globoso tomentoso : calyce exteriore minimo setaceo.

Caulis suffruticosus, teres, pilis numerosis stellatis coopertus, ita minimis et confertis, ut pulverulentus appareat (quemadmodum et tota planta), erectus, ramosus, tripedalis et ultra.

Folia

Folia ovato-lanceolata, dentata, angusta, breviter petiolata. Stipulae setaceae, basi callosa, truncata.

Flores axillares, pedunculati, pedunculis petiolo brevioribus uni, vel bifloris. Calyx exterior ex tribus setis minimis: interior semi-quinquefidus.

Corolla dilute violacea ex petalis quinque, basi tubi inertis, patentibus, obcordatis, planis.

Stamina ut in congeneribus, antherae reniformes, violaceae. Tubi basis pillosa albicans.

Germen globosum: stylus simplex supra multifidus: stigmata globosa.

Fructus sphaericus, villosus, calyce contentus; capsula 16-20 muticae. Semina nigra, glabra, reniformia.

Habitat in Mexico J. *Vidi S. communicatam a D. Palau, cultam in R. h. Matritensi.*

105. MALVA OPERCULATA. (Tab. XXXV. f. 1.)

M. Foliis cordatis quinque-lobatis tomentosis: floribus racemoso-spicatis; fructu operculato.

Caulis teres ramosissimus, tomentosus ut et tota planta, albicans et quasi pulverulentus.

Folia alterna, petiolata, petiolis quadruplo et amplius longiora, cordata, quinque-lobata, lobo medio productiore, lanceolata, crenata. Stipulae capillares, tomentosae.

Flores racemoso-spicati. Pedunculus communis axillaris, plerumque solitarius; teres, folio longior: nudus maxima parte, et terminali floridus: flores numerosi, subsessiles, caelum spectantes, parvi.

Calyx exterior ex tribus setulis minimis, tomentosis, mollissimis: interior multoties maior, laciniis lanceolatis.

Corolla patentissima, dilute purpurea, petalis obcordatis.

Stamina plurima in summa tubi superficie in globum conglomerata, fusco-rubentia: antherae parvae. Tubus basi villosus, dehin nudus, erectus, corollae longitudinis.

Germen globosum, villosum, striatum, corpusculo rotundo, compresso, tomentoso quasi operculatum, e cuius centro assurgit stylus purpureus, apice octo aut decemfidus: stigmata purpurea.

Fructus parvus, globosus, corpusculo operculatus, tomentosus, calyce clausus: semina 8-10 parva.

Habitat in arenosis provinciæ Hoara imperii Peruviani. P. V. S. *communicatam a D. Dombey.*

106. MALVA SCOPARIA. *Dombey.* (Tab. XXI. f. 4.)

M. Caulis fruticosus: foliis ovato-acutis latis crenato-serratis: floribus axillaribus solitariis ad latus ramuli; superioribus glomeratis; calycibus in stellam apertis.

M. Foliis ovatis crenato-serratis, floribus axillaribus confertis; caule fruticoso ramis virgatis. D. L'Heritier, pag. 53. Tab. 27.

Radix lignosa, ramosissima, fibrosa, rufescens.

Caulis orgialis ramosissimus, subscaber, supra tomentoso-lanuginosus.

Folia petiolata, petiolis foliis æqualibus, scabriuscula, ovato-acuta, lata, crenato-serrata. Stipulæ setacæ.

Flores axillares, primus solitarius peduncularis, ad cuius latus ramulus prodest multiflorus, floribus subsessilibus; in superiori vero parte plantæ flores apparent glomerati, ex eo scilicet quod ramulus floridus sæpe sit ita parvus ut flores cum axillari confundantur.

Calyx exterior ex tribus setis capillaribus: interior monophyllus, semi-quinquefidus: fructifer auctus, patentissimus, laciniis nonnihil carinatis, et in centro concavus, ubi est fructus.

Corolla flava patentissima, ex petalis quinque calyce paulo longioribus, supra emarginatis, altero latere brevioribus.

Stamina: filamenta brevia in summitate fere tubi: antheræ reniformes.

Germen globoso-compressum: stylus simplex, supra multifidus: stigmata sub 12.

Fructus in centro et in cavitate calycis truncatus, ex 12 fere capsulis tricuspidatis, cuspidibus lateralibus brevibus, acutis; centrali erecta brevissima.

Habitat passim in Lima cultis ¶.

Habui florentem a mense Julio usque ad Sept. ex seminibus ex Peruvia missis a D. Dombey.

Obs. I. *Ultimam iam manum huic articulo imponebat typographus quum D. l'Heritier tertium suum fasciculum publici iuris fecit, in quo de hac malva accuratissime pro more suo agit. Ego vero opusculum hoc meum cum tabulis Regiæ Scientiarum Academia censure subiiceram ab ultimo Ianuario, quare nihil a dicto fasciculo mutuavi, sed ex plantis quas colui et characteres et iconem erui.*

Obs. II. *Hanc eandem plantam vidi siccam in herbario quodam vetere D. de Jussieu, quæ fortasse ad eas pertinet, quas huius Patrius Joseph de Jussieu in Perua reperit, atque examinavit. Appellatur vulgo ESCOBA CIMARONA.*

107. MALVA COROMANDELIANA. Lin.

M. Ramis procumbentibus. Foliis ovato-oblongis acutis, floribus glomeratis, arillis denis tricuspidatis. Lin Sp. plant. n°. 4. Hort. Cliff. 346. Hort. Ups. 201.

Tota planta villis adpersa est.

Rami filiformes, tenues, debiles, procumbentes.

Folia ovato-lanceolata, acute serrata, utrimque viridia, petiolis laxis insidentia, solitaria. Stipulæ. . .

Flores ex alis solitarii.

Calyx exterior ex tribus foliolis linearibus, interior quinquefidus.

Corolla lutea, hora undecima se explicans, ad meridiem durans.

Stamina plurima. Stylus decemfidus, stigmatibus capitatis.

Capsulæ reniformes decem, in dorso duos aculeos oppositos gerentes singulæ, et unicum ad apicem.

Habitat in America.

Plantam non vidi. Hæc descriptio desumpta est ex Hort. Cliff.

Obs. *Ad hanc speciem refert Linnaeus Plukene ii plantam, mant. 10. tab. 343. f. 2. sic ibi definitam: Althæa Coromandeliana angustis prælongis foliis, semine bicorni; quam utpote meam SIDAM ACUTAM perfectissime sistentem, hic silentio premo. Ex dicta Linnæi citatione constat M. Coromandelianam affinem esse M. angustifolia.*

108. MALVA CRETICA.

M. Caule semi-pedali hirsuto: foliis cordatis subrotundo-lobatis crenatis: floribus solitariis longe pedunculatis.

Alcea cretica hirsuta. *Tournef. Inst. Corol. pag. 2.*

Radix filiformis, alba, fibris instructa.

Caulis herbaceus, gracilis, semi-pedalis, hirsutus ut et tota planta.

Folia alterna, inferiora longe petiolata, omniaque petiolis breviora, cordata, subrotundo-quinquelobata, crenata. Stipulæ ovato-lanceolatæ, subauriculatæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus.

Calyx exterior ex tribus foliolis angustissimis; interior, maior laciniis acutis.

Corollæ carnea, calyce paulo maior, petalis obrusis, lineis longitudinalibus notatis.

Stamina filamenta numerosa cœrulea per totam tubi superficiem sparsa: antheræ. . . .

Stylus simplex multifidus.

Habitat in Creta. ☉. *V. S. apud de Jussieu in herbario D. Isnardi. Unicum exemplar.*

Obs. *Quæ de radice ac staminibus dico, ex manuscripto Tournefortiano desumsi, quod vidi apud D. de Jussieu. Tabulæ omnes erant incisæ quum hanc plantulam examinavi: hac ergo de causa eius figura in illis desideratur.*

109. MALVA SCHERARDIANA. *Lin. (Tab. XXVI. f. 4.)*

M. Caulibus prostratis: foliis orbicularis plicatis tomentosis crenatis; pedunculis solitariis unifloris arcuatis. *Lin. Spec. pl. n°. 13.*

M. Creticæ minor hirsuta. *Buxb. Cent. app. 46. f. 32.*

M. Humi fusa minima. *Till. pis. 108 t. 35. f. 2.*

Ex eadem radice plures caules prodeunt graciles prostrati, pedales, nonnihil ramosi, tomento parvo obducti, ut et tota planta.

Folia petiolata, orbiculata, crenata, parum plicata. Stipulæ parvæ, acutæ, patentes.

Flores solitarii, longissime pedunculati, pedunculis flexuoso-arcuatis.

Calyx exterior ex tribus setis brevissimis; interior semi-quinquefidus, laciniis acuminatis, acutis.

Corollæ tubescens, calyce dupla, petalis subrotundis.

Stamina in superficie et extremitate tubi numerosa: antheræ reniformes.

Germen orbiculato-compressum: stigma 9-12.

Fructus calyce maior hemisphæricus, supra convexus, villosus 9-12 sulcatus.

Capsulæ 9-12.

Habitat in Bithynia. H. Habui florentem mensibus Iulio et Augusto. Colitur in R. h. P.

Obs. Capsula semper in orbem posita, quamquam saepe saepius inaequales.

110. MALVA PARVIFLORA. *Lin. (Tab. XXVI. f. 1.)*

M. Caule patulo, foliis angulatis; floribus axillaribus sessilibus glomeratis; calycibus glabris patentibus. *Lin. Spec. plant. n°. 11. Amœnit. Academ. 3. p. 416. Iacq. Hort. t. 39.*

Ex eadem radice perpendiculari fibrosa caulis erectus prodit, et alii decumbentes, aut humi fusi, bipedales, omnes ramosi, subscabri.

Folia alterna longissime pedunculata 7-lobata, lobis obtusis, crenatis, glabra; septem-nervia. Stipula ovato-lanceolata, ciliata, erecta.

Flores axillares, numerosi, breviter pedunculati.

Calyx exterior ex tribus foliolis setaceis: interior glaber, laciniis subrotundis, apice acuminatis, fructu maturo patentibus.

Corolla minima vix calyce maior, ex quinque petalis albis, apice roseis, bifidis.

Stamina plurima, brevissima: antherae reniformes.

Germen subrotundo-compressum: stylus viridis: stigmata octo, alba, revoluta.

Fructus octagonus, octo-sulcatus, scaber, ex octo capsulis circa columnam positus, acumine terminatus.

Habitat in Barbaria. ☉. Habui florentem mensibus Iunio, Iulio, Augusto. Colitur in R. h. P.

Obs. Nec synonymus nec figura Plukenetii a Linnaeo citata huic nostrae plantae convenire videtur: Plukenetii enim planta flores habet caeruleos, et calyce tripto longioribus; folia triloba acuminata, breviter petiolata, ac stipulas longas, lanceolatas; quae omnia longe sunt diversa a characteribus a planta viva mutuatis.

111. MALVA PERUVIANA. *Lin. (Tab. XIX. f. 1.)*

M. Caule erecto herbaceo, foliis palmatis, spicis secundis axillaribus, seminibus denticulatis. *Lin. Spec. plant. n°. 6. Mill. Dict. n°. 8. Iacq. Hort. T. 156.*

Caulis erectus, 4-pedalis, ramosissimus, pilis rarioribus.

Folia alterna, palmato-lobata, lobis saepissime 5, acutis, aut obtusis, inaequaliter dentatis, venosa, glabra, petiolis subaequalia. Stipula ovato-acuminata.

Flores spicati. Pedunculus communis axillaris, solitarius, folio longior, nudus, at foliosus ubi spica incipit: haec secunda, sursum versa, recurvata: flos quilibet subsessilis.

Calyx exterior ex tribus foliolis lineari-angustissimis, saepe incurvis: interioris laciniae lato-lanceolatae.

Corolla rubra, patens, calyce paulo longior: petala obcordata, altera extremitate longiora.

Stamina quasi laciniae tubi purpurei: antherae nigricantes.

Germen compressum sulcatum. Stylus albus : stigmata purpurea sub 13.
Fructus intra calycem ex 10-13 capsulis nigris, dentibus alternis, plurimis exasperatis.

Habitat in Lima uliginosis. ☉. *Habui florentem a mense Iunio usque ad Octob. innumeris onustam fructibus. Colitur in R. h. P.*

Varietatem colui, cuius folia omnia erant septem-lobata, lobi tamen usque ad petiolum fissi, ita ut diversam initio crederem: verumtamen floribus, fructu, facie denique Peruviana est.

Ex huius et sequentis cortice fibræ parantur mollissimæ ac tenuissimæ nendo peritiles. Consulatur mantissa de Sidis.

112. *MALVA LIMENSIS. Lin. (Tab. XIX. f. 2.)*

M. Caule erecto, scabro, ramosissimo; foliis septem-lobatis rugosis: spicis axillaribus: floribus cœruleis: capsulis lævibus.

M. Caule erecto herbaceo, folis lobatis, spicis secundis axillaribus, seminibus lævibus. *Lin. Spec. plant. n°. 7. Amœnit. Acad. 4. p. 324. Jacq. Hort. T. III.*

Caulis teres, scaber 3-4 pedalis, ramosissimus, ramis erectis.

Folia cordata, atro-virentia, septemlobata, lobis acute dentatis, petiolata; petiolis longitudine foliorum. Stipulæ lanceolatæ, coloratæ, longe ciliatæ.

Flores spicati ut in præcedenti: at pedunculus communis petiolo longior, et spicæ raro secundæ; flos quilibet pedunculatus.

Calyces ut in præcedenti, at longius ciliati.

Corolla semper cœrulea, calyce duplo longior, patens, petalis obcordatis.

Fructus orbiculato-compressus, umbillicatus, glaber intra calycem. Capsulæ 13 quamproximæ, nigrae, compressæ, glabræ.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Lima. ☉. *Habui florentem a mense Iunio usque ad Octob. Colitur in R. h. P.*

113. *MALVA BRYONIFOLIA. Lin.*

M. Caule fruticoso tomentoso; foliis pinnatis scabris, pedunculis multifloris. *Lin. Spect. plant. 2. Vet. edit. p. 968.*

Planta belle echinata per discum foliorum. Apud Lin. loco citato. Habitat in Hispania. B.

Obs. Nullubi hanc speciem nec vivam nec siccam vidi; hac ergo de causa in tabulis desideratur.

114. *MALVA BONARTIENSIS. (Tab. XXII. f. 1.)*

M. Caule tomentoso; foliis trilobatis, lobis inæqualiter crenato-dentatis; floribus glomeratis, axillaribus, subsessilibus, parvis.

Tota planta tomentosa.

Caulis striatus, ramosus.

Folia petiolata, petiolis longiora, trinervia: inferne ovata, integra; superne trilobata, lobis inæqualiter crenatis. Stipulæ ovato-lanceolatæ.

Calycis exterioris foliola capillaria : calyx interior paulo maior , acutus.
Reliqua deerant.

Habitat in Buenos-Ayres ; observata a Commers. V. S. communicatam a D. Thouin.

115. MALVA VIRGATA. Murr. (Tab. XVIII. f. 2.)

M. Caule frutescente virgato : foliis incisicrenatis glabris rigidis : corollis planis substellatis.

M. Foliis basi angustatis, multiformibus, partitis; laciniis inciso-crenatis; pedunculis unifloris; caule frutescente. Murr.

M. Foliis subcordatis, laciniatis, glabris, caule arborescente? Hort. Cliff. 3^a 7, Hort. Ups. 201. Spe. pl. 2. p. 968.

M. Frutescens capensis grosulariæ folio minori glabro. Dill. Hort. Elth. T. 169. f. 206. Tab. XXIIV. fig. 1. nobis.)

Alcea africana frutescens folio grosulariæ, flore parvo rubro. Boerh. ind. alt. p. 271. n°. 13. apud Dill.

Caulis teres, bipedalis, nonnullis pilis minimis stellatis, per totam fere longitudinem floridus.

Folia petiolata, triloba, lobis oblongis, crenatis, medio productiore, glabra, utraque pagina virentia, nonnihil rigida. Stipulæ subovatae.

Flores axillares, solitarii, aliquando bini, pedunculis petiolo longioribus, initio cernuis, fructiferis erectis.

Calyx exterior ex tribus foliolis anguste linearibus, quibus aliquando bractea accedit : interior maior, ambo glabri.

Corolla patentissima aliquando convexa, ex quinque petalis, unguibus albis, angustatis, supra subrotundo-emarginatis, rubris, striis saturatioribus ornatis : inter ungues calycis laciniæ apparent.

Stamina filamenta plurima longiuscula, in superiori superficie tubi parte locata : tubus basi albus villosus, superne purpureus : antheræ parvæ, globulosæ.

Germen album, globosum, nonnihil tomentosum : stylus purpureus, apice 16-partitus, stigmata nonnihil incrassata.

Fructus intra calycem globoso-compressus, umbilicatus : capsulæ 16-quam proxime.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui florentem mensibus Sept. et Octob. Communicatam a D. Thouin.

Nota. Si hæc descriptio cum ea comparetur quam abunde tradit Dillenius loco supra citato, eadem omnino reperietur, nisi quod mea planta folia habeat utraque pagina virentia. At figura Dilleni non ita exacte sistit hanc plantam, ut ego quidem arbitror : hæc ergo de causa, ut Botanicis morem gererem, utrasque in meis tabulis delineavi.

Linnaeus tres plantas omnino diversas in sua capensi complexus est.

Nota. Plantam capensem habeo siccam, communicatam a D. de Jussieu, quam sistit Tab. XVII. fig. III. in qua flores sunt geminati, et pedunculorum alter biflorus. Cautis item undique pilosus, pilis stellatis; folia vero nonnihil

diversa a M. virgata : num diversa sit species an solum varietas , determinare non audeo.

116. MALVA GROSULARIÆFOLIA. (Tab. XXIV. f. 2.)

M. Caule hirsuto frutescente : foliis subsinuato-lobatis serratis rugosis : floribus solitariis ; fructu hirsuto.

Malva capensis frutescens , grosulariæ folio maiore hirsuto. *Dill. Hort. Elth. T. 169. f. 207.*

Caulis teres , hirsutissimus , frutescens , elatior quam in præcedenti.

Folia petiolata , subrugosa , subsinuato-lobata , dentata , hirsuta (ut et tota planta) , serrata. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores axillares , solitarii , pedunculati , pedunculis geniculatis , petiolo longioribus.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. J.

Specimen vidi apud D. de Lamarck , quod ex Capite Bonæ Spei adportavit D. Sonnerat , quodque supra descripta planta perfecte convenit , nisi quod flores sint ipsi brevius pedunculati.

Observ. *Malva virgata et Grosulariæfolia diversæ sunt a Malva Africana frutescente , Horti Amstelodamensis part. 2. pag. 171. fig. 86. (de qua postea). Differunt etiam a Malva Africana frutescente flore parvo carneo , unguis atro-rubescensibus Plukenetii Amalth. p. 140. T. 431. f. 5. Quare quum Cl. Linnaeus omnes tam diversas plantas unico titulo Malvæ Capensis includit , aliquid humani mihi passus videtur.*

B. LACINIÆ OVATÆ , AUT LANCEOLATÆ.

117. MALVA CAPENSIS. *Lin.* (Tab. XXIV. f. 3.)

M. Caule fruticoso : foliis quinque-lobis , superioribus trilobis crenato-dentatis glutinosis : floribus binis cernuis : pedunculis fructiferis erectis petiolo longioribus.

M. Caule arborescente , foliis cordatis quinquelobis. *Lin. Spec. plant. n°. 9.*

M. Africana frutescens , flore parvo carneo , unguis atro-rubescensibus. *Pluk. Amalth. 140. T. 431. f. 5.*

Caulis fruticosus , teres , villosus , glutinosus , 4-pedalis , valde ramosus.

Folia quinqueloba , superiora triloba , crenato-dentata , glutinosa , subvillosa.

Stipulæ ovato-acutæ.

Flores gemini , raro solitarii , axillares , pedunculis petiolo longioribus , aliquando bifloris : floribus cernuis , fructiferis erectis.

Calyx exterior fere semper ex quatuor foliolis ovato-lanceolatis patulis : interior duplo maior ; fructifer pentagonus , clausus , compressus : ambo ciliati , viscosi.

Corolla : petala quinque rubescentia , unguibus saturatoribus , calyce duplo longiora subrotunda , obcordata , campanulato-patentia.

Tubus albus : stigmata purpurea. Reliqua ut in congeneribus.

Capsulæ 11-13 nigrae.

Habitat in Æthiopia, ad Caput Bonæ Spei. H. Habui florentem a mense Iulio usque ad Octob. Colitur in R. h. P. nomine Malvæ capensis minoris.

118. MALVA FRAGRANS. *Iacq.* (Tab. XXIII. f. 3.)

M. Caule frutescente viscoso, atro-purpurascente : foliis cordatis 5-7 lobatis, crenatis; floribus solitariis, pedunculis capillaribus, folio brevioribus.

M. *Fragrans. Iacq. Hort. v. 3. T. 35. pulch.*

M. *Africana frutescens, flore rubro. Hort. Amst. part. 2. pag. 171, T. 86.*

Caulis crassus, piloso-hispidus, viscosus, odorem fortem, balsamicum spirans, atro-purpureus (ut et petioli atque pedunculi), sexpedalis et ultra, ramosus, ramis inferioribus diffusis.

Folia longe petiolata, magna, atro-viridia, pilosa, aspera, 5-7-lobata, lobis subrotundis, crenatis, crenulis cuspidate brevissimo terminatis. Stipulae ovato-lanceolatae, ciliatae.

Flores axillares, solitarii, longe pedunculati, pedunculis tenuissimis, initio nutantibus, petiolo brevioribus.

Calyx exterior ex tribus foliolis lanceolatis, ciliatis; interioris laciniae acutae, pilosae.

Corolla rubra, patens, petalis subrotundis, unguibus angustatis.

Reliqua ut in precedenti.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui florentem a mense Iulio usque ad finem Novembris. Colitur in R. h. P. nomine M. Capensis maioris.

Obs. Num hæc planta sit annua, aut perennis, determinare nequeo. Anno enim 1784 proxime elapso per totum mensem Octobris floridam vidi atque virentem; at initio 1785 mortuam reperi; novas itaque quas ex seminibus nuperrime habui, in hibernaculo reposui, ut certo de ipsius vita pronunciare possim. Ad hæc eius caulis quamquam crassior et elatior sit quam in M. Capensi, potius herbaceus est quam frutescens.

Obs. Exemplar, quod vidi siccum nomine M. Africanae Hort. Amstel. nonnihil differt a planta, quam colui: folia enim sunt illi magis rotundata, lobique non ita profundi, atque pedunculi crassiores.

119. MALVA SUBHASTATA. (Tab. XXI. f. 3.)

M. Caule pilis adpressis: foliis subhastatis: floribus solitariis breviter petiolatis.

Tota planta pilosa, calyces præsertim et folia.

Caulis erectus, teres, ramosus, pilis adpressis undique vestitus, atro-viridis; bipedalis et ultra.

Folia petiolata, petioli quinque longiora; oblongo-acuminata, subhastata, dentata, pagina superiori atro-viridia. Stipulae lineares, pedunculo longiores.

Flores axillares, solitarii, breviter pedunculati.

Calycis exterioris foliola angusta: interioris laciniae apicibus acutis.

Corolla lutea.

Fructus

Fructus calyce minor : subtus hemisphaericus, supra planus ; villosus : capsula fere 12 , in centro et peripheria breviter aristata.

Habitat in Brasil, Chancay imperii Peruani, et in Insula Bourbon. V. Ex itineribus Commersonis, et Dombey, atque Hispanorum Ruizii et Payonis. V. S. communicatam a D. Thouin.

Obs. Exemplar Bourbonicum stipulas habet angustiores , et petiolos paulo longiores quam Brasiliense.

Variat foliis ovatis , et lanceolatis.

120. MALVA RETUSA. (Tab. XXI. f. 1.)

M. Foliis sublanceolatis retusis dentato - crenatis obsolete trilobatis : floribus subspicatis : fructu glabro.

Caulis duriusculus , subruher , ramosissimus , ramis villosis.

Folia breviter petiolata , ut plurimum sublanceolata , retusa , crenato - dentata ; villosa ; nonnulla ovata. Stipulae ovatae , brevissimae.

Flores solitarii axillares , spicam veluti formantes : flos quilibet pedunculatus ; pedunculis triplo et amplius petiolo longioribus.

Calycis exterioris foliola lanceolata : interioris laciniae longae , acutae.

Corollae petala saturate lutea ad rubrum accedentia , patentia , emarginata ; calyce duplo longiora.

Tubi pars inferior villosissima. Stamina et antherae ut in congeneribus.

Germen subgloboso - striatum.

Fructus intra calycem , subrotundo - umbillicatus , glaber. Capsulae decem ; compressae.

Habitat ad Caput Bonae Spei , unde adportavit D. Sonnerat. V. S. communicatam a D. Thouin.

121. MALVA TRIDACTYLIDES. (Tab. XXI. f. 2.)

M. Caule frutescente ramosissimo : foliis minimis cuneiformibus supratrilobis.

Caulis frutescens , ramosus , plusquam bipedalis.

Folia alterna , sessilia , cuneiformia ; basi acutissima (loco petioli) , supra trispartita.

Stipulae ovatae , brevissimae.

Flores solitarii , axillares , pedunculati , pedunculis folio subaequalibus.

Calycis exterioris foliola lineari - angusta.

Corollae petala patentia , foliis multo maiora , emarginata , rubescentia , unguibus saturatioribus.

Tubus villosissimus. Stamina et antherae ut in congeneribus.

Germen orbiculato - umbillicatum , decem striatum. Stylus tubo longior : stigmata decem.

Fructus calyce minor. Capsulae decem , glabrae , muticae.

Habitat ad Caput Bonae Spei. Ex itinere D. Sonnerat. V. S. communicatam a D. Thouin.

Planta miranda parvitate ac figura foliorum sessilium.

122. MALVA TOURNEFORTIANA. *Lin.* (Tab. XVII. f. 3.)

M. Caule decumbente : foliis pinnatifidis ; pinnulis linearibus ciliatis apice trifidis ; floribus solitariis ; pedunculis folio longioribus.

M. Foliis radicalibus quinquepartitis, trilobis linearibus, pedunculis folio caulino longioribus, caule decumbente. *Lin. Spec. plant. n°. 21. Amœnit. Academ. 4. p. 283. Mill. Dict. n°. 3.*

Mauve maritime. Lamarck. *Flore Française*, n°. 757. §. V.

Malva maritima Galloprovincialis geraniifolia. *Tournef. inst. 98.*

Alcea tenuifolia humilis maritima Galloprovincialis, foliis inferioribus ad geranium accedentibus. *Pluk. alm. 13. T. 44. f. 4.*

Caulis teres, procumbens, pedalis.

Folia radicalia quinquepartita, triloba ; caulina pinnatifida, apice trifida, pinnulis linearibus, obtusis, ciliatis. Stipulae lanceolatae, acutae.

Florès solitarii, axillares, pedunculati, pedunculis folio longioribus.

Calycis exterioris foliola parva, lanceolata : interioris laciniae acutae.

Corolla patens, magna, petalis angustis, cordatis.

Reliqua non vidi.

Habitat in Galloprovincia atque Hispania maritimis. ☉. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

123. MALVA CRISPA. *Lin.* (Tab. XXIII. f. 1.)

M. Caule erecto ; foliis angulatis crispis ; floribus axillaribus glomeratis. *Lin. Spec. plant. n°. 18. Miller. Dict. n°. 4. Hort. Cliff. 317. Hort. Ups. 200.*

M. Foliis crispis. *Bauh. pinax 315.*

M. Crispa. *Dod. pemp. 653.*

Radix brevis, crassa, alba, ramulis fere pedalibus undequaque scatens, e quibus fibrae capillares.

Caulis erectus, glaberrimus, sulcatus, ramosus, 6-pedalis.

Folia magna, horizontalia, aut suberecta, glaberrima, cordata, subrotundo-septem lobata, crenato-dentata, crispa : petioli erecti, folio longiores, saepe pedales. Stipulae ovato-lanceolatae, patentes.

Flores axillares, glomerati, pedunculis inaequalibus.

Calycis exterioris folia lanceolato-acuta.

Corolla alba, apice dilute purpurea, calyce paulo maior : petalis emarginatis.

Stamina pauca in summitate fere tubi brevis, albi : antherae parvae, reniformes.

Germen orbiculato-compressum : stylus brevis, decemfidus : stigmata revoluta.

Fructus intra calycem. Capsulae decem.

Habitat in Syria, Germania. ☉. Habui florentem mensibus Julio, Aug. Sept.

Obs. Hæc est planta, ex qua copiosam erui materiam fribus construendis utilem, textoriae artis operibus minime spernendam Consulatur Mañtissa de Sida, n°. 73. de Sida Abuilone, ubi fusius omnia tradidi, quæ aut experimentis comperi, aut tentanda indigitavi.

124. MALVA FASTIGIATA. (Tab. XXIII. f. 2.)

M. Caule tomentoso : foliis cordatis 5-lobatis; lobis acutis medio productiore : floribus fastigiatis conglomeratis.

Caulis teres, subtomentosus, bipedalis.

Folia cordata, crenato-dentata, quinque lobata, lobis acutis, medio productiore. Stipulae breves, lanceolatae.

Calycis exterioris foliola satis magna, ovato-lanceolata : calyx interior quasi inflatus, laciniis acuminatis.

Corolla calyce multo longior, petalis emarginatis.

Fructus intra calycem. Capsulae 12.

Habitat in montibus Arvernīs, observata a D. de Lamarck. V. S. apud ipsum: Unicum exemplar.

125. MALVA ALCEA. Lin. (Tab. XVII. f. 2.)

M. Caule erecto glabro : foliis cordatis; inferioribus subrotundo-peltatis crenatis; reliquis profunde quinquepartitis.

M. Caule erecto, foliis multipartitis, scabriusculis. Lin. Sp. plant. n°. 19. *Hort. Clif 347. Flor. Suec. 582.*

M. Caule erecto : foliis subpeltatis, multipartito-pinnatifidis. Neck. *Gallop. pag. 293.*

Alcea vulgaris maior. Bauh. *pin. 316.*

Mauve Alcée. Lamarck. *Flore Française, n°. 717. §. 8.*

Caulis erectus, glaber, ramosus, sulcis aliquot quasi angulatus.

Folia cordata : inferiora subrotundo-subpeltata, crenata; reliqua profunde quinquepartita, glabra in hortis, in agris aspera. Stipulae subovatae, aut lanceolatae, patentes, ciliatae.

Flores axillares ad folia, aut ad stipulas trifidas, solitarii, et in fine caulis et ramulorum glomerati.

Calycis exterioris foliola parva, ovato-lanceolata. Calyx interior fructifer, nonnihil inflatus.

Corolla dilute carnea, patentissima; petalis cordatis, denticulato-crenatis; unguinum marginibus barbatis.

Stamina; filamenta longa, plurima : tubus albus : antherae reniformes, purpureae, aut albicantes.

Germen orbiculato-compressum, supra villosum : stigmata saturate purpurea.

Fructus intra calycem subinflatum. Capsulae 18 quamproxime nigricantes, dorso villosae.

Habitat in Germania, Anglia, Gallia, Hispania. ꝯ. Habui florentem a mense Iulio usque ad Octob. Colitur in R. h. P.

Obs. *Varietatem reperi mense Septembri in planitie vulgo JAVELLE prope vicum Yssy, cuius folia omnia erant profunde trilobata, lobis supra latioribus crenatis : quam perfecte sistit figura 1. Tab. VI. Plukenetii, cuius synonymum est : Alcea cretica flore immaculati candoris peramplio. At in mea flores erant initio purpurei, postea dilutiores.*

116. *MALVA MOSCHATA*. Lin. (XVIII. fig. 1.)

M. Caule erecto: foliis radicalibus reniformibus incis; caulinis quinque partitis pinnato-multifidis. Linnæ. *Spec. plant.* n°. 20. *Hort. Ups.* 202. *Flor. Suec.* 2. n. 629.

Alcea folio rotundo laciniato. *Bauh. pin.* 316.

Mauve musquée. Lamarck. *Flore Française*, n°. 757. §. 7.

Radix perpendicularis, tortuosa, fibrosa, alba.

Caulis pilis aliquot, ramosus, pedalis.

Folia cordata, glabra; inferiora reniformia, incisa, crenata, longe petiolata; caulina quinquepartita, pinnato-multifida, pinnulis crenato-dentatis. Stipulæ ovato-oblongæ, ciliatæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus.

Calycis exterioris foliola ovata, ciliata. Calyx interior pentagonus, angulis prominentibus.

Corolla magna, parentissima, dilute violacea, ambrosiaca: petalis supra profunde obcordatis, crenulatis.

Stamina plura, oblonga; antheræ violacæ; tubus albus.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in India, Gallia, Hispania. Habui florentem mensibus Augusto et Septemb.

Obs. *Exemplaria culta in hortis sunt fere glabra. Quæ vidi in Belgio sunt magis pilosa, neque petala habent crenata: Alpina demum atque Hispanica sunt villosissima, foliorumque lacinia et pinnulæ sunt ipsis angustiores.*

117. *MALVA LOBATA*. (Tab. XVIII. f. 4.)

M. Foliis subcordatis quinque-lobatis crenatis tomentosis: floribus axillaribus et fastigiatis.

Caulis ramosus, tomentosus, ut et tota planta.

Folia alterna, subcordata, quinquelobata, lobis crenatis nec profundis: stipulæ ovatæ, parvæ.

Flores axillares, solitarii; in summitate caulis et ramorum fastigiati.

Calycis exterioris foliola ovata.

Corolla purpurascens, magna, petalis supra obcordatis, crenulatis.

Reliqua deerant exemplari sicco, quod vidi apud D. de Jussieu.

118. *MALVA ABULENSIS*. (Tab. XXXIV. f. 3.)

M. Caule scabro tomentoso; foliorum inferiorum basi concavo-arquata; superiorum cuneiformi: floribus breviter pedunculatis.

Caulis teres, tomentosus ut et tota planta, plusquam bipedalis.

Folia inferiora longissime petiolata, basi nonnihil concava; semi-circularia indivisa, quinque angulata, angulis obtusis crenatis; superiora sensim brevius petiolata, basi cuneiformia, supra 5-3-lobata, lobis profundis crenato-dentatis: stipulæ ovato-lanceolatæ.

Flores solitarii aliquando bini, ad stipulas bifidas axillares breviter pedunculati in summo caule.

Calycis exterioris foliola ovato-lanceolata.

Corolla ut in præcedenti at minor.

Reliqua deerant in exemplari sicco communicato a D. de Asso.

Habitat in Hispania prope opp. Mugostello ditionis Abulensis.

Hæc species distinguitur a reliquis foliorum superiorumbasi cuneiformi; inferiorum vero, obtuse arcuata.

129. MALVA SINENSIS. (Tab. XXV. fig. 4.)

M. Caule herbaceo reclinato glaberrimo: foliis quinquelobatis obtusis crenatis: floribus speciosis axillaribus numerosis.

Caulis teres, glaberrimus (ut et tota planta) erecto-reclinatus, bipedalis.

Folia longe petiolata, cordata, quinquelobata, lobis obtusis, crenatis. Stipulæ lanceolatæ, patentes, acutæ.

Flores numerosi 5-6 ad singulas axillas pedunculati.

Calycis exterioris foliola ovata.

Corolla ex quinque petalis magnis, albicantibus, ab unguibus angustissimis versus apices lineis saturate purpureis ornati.

Stamina numerosa purpurea: antheræ nigricantes. Tubus purpureus.

Germen globoso-compressum, glaberrimum: stylus simplex 10-fidus: stigmata violacea.

Fructus intra calycem: capsulæ decem, muticæ.

Habitat in China. ☉. Habui florentem mensibus Augusto, Septemb. et Octob.

Colitur in R. h. P.

130. MALVA MAURITIANA. *Lin.* (Tab. XXV. fig. 2.)

M. Caule erecto subglabro: foliis cordatis crenatis quinquelobatis; floribus numerosis magnis rubescentibus; stipulis connatis.

M. Caule erecto herbaceo, foliis quinquelobatis obrusis, pedunculis petiolisque glabriusculis. *Lin. Sp. plant n°. 15.*

Malva hederaceo folio. Bauh. pin. 315.

Radix perpendicularis, ramosissima, ramis fibrosis.

Caulis erectus, ramosus 4-5-pedalis.

Folia longe petiolata, magna, glabra (ut et tota planta), quinquelobata, lobis obtusis. Stipulæ latæ, acuminatæ, connatæ.

Flores subquinque in unaquaque axilla pedunculati, pedunculis erectis, petiolo brevioribus.

Calycis exterioris foliola ovato-lanceolata.

Corollæ petala quinque subrubra, supra latissima, emarginata, unguibus angustata, et inter singulos ungues glandula pilosa, alba.

Stamina numerosa, purpurea, quasi imbricata.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Lusitania, Italia, Hispania. ☉. Habui florentem a mense Julio usque ad Septemb. Colitur in R. h. P.

Obs. I. *Qui folia aliqua imo et qui ramulos malvarum Mauritianæ atque Sinensis desiccatos præsertim videat, poterit utrasque confundere, quoniam illa*

variat foliorum ac loborum figura; at qui vivas utrasque, atque singularum plures, ut ego feci, plantas attente examinavit, diversas nedum inter se, sed et a sequenti procul dubio fatebitur.

Obs. II. Ex *M. Mauritiana* cortice fibras erui mollissimas, quas aptissimas reputo ad opera textilia construenda.

131. *MALVA SYLVESTRIS. Lin. (Tab. XXVI. fig. 2.)*

M. Caule scabro: foliis 5-7-lobatis crenato-dentatis, calyce exteriori submonophyllo.

M. Caule scabro: foliis 5-7-lobatis, acutis, petiolis pedunculisque pilosis. *Lin. Sp. plant. n.º. 14.*

M. Foliis quinquelobatis serratis, obtusis, calycum foliolis exterioribus subtrifidis. *Neck. Gallob. p. 294.*

Mauve sauvage. *Lamarck. Flore Franç. n.º. 757. §. 3.*

Caulis erectus, parte inferiori quandoque reclinatus, bipedalis, ramosus.

Folia longe petiolata, cordata, supra glabra, 5-7-nervia, nervis scabris: inferiora septemlobata, crenata; superiora quinquelobata, dentata. Stipula ovato-acuta, ciliata.

Flores 3-5 in singulis axillis, pedunculati, pedunculis erectis, unifloris, vix pollicaribus.

Calyx exterior sæpe monophyllus, profunde partitus in tria foliola, ovata, basi adhærentia calyci interiori.

Corolla magna, patens, subcærulea, petalis oblongis, profunde cordatis, unguibus villosis.

Reliqua ut in præcedenti.

Capsula 10-12.

Habitat in Europæ viis circa agros. Floret a mense Junio usque ad Octob. V. V.

Colitur in Rh. P. ardo

Not. Plures vidi in agris caule decumbente, imo prostrato.

Hæc species sufficienter distinguitur a reliquis calyce exteriori sapissime monophyllo, quamquam profunde trifido, adeo ut media videatur inter *Malvas* et *Lavateras*.

132. *MALVA VERTICILLATA. Lin. (Tab. XXV. f. 3.)*

M. Caule erecto: foliis angulatis: floribus axillaribus glomeratis sessilibus; calycibus scabris. *Lin. Spec. plant. n.º. 17.*

Radix teres, napiformis, fibris innumeris semi-pedalibus.

Caulis teres, subglaber, erectus, bipedalis, inferne ramosus, ramis erectis, spica densa aphylla terminatus.

Folia glabra; inferiora reniformi-lobata, media et superiora cordata, quinquelobata, crenata. Stipula lanceolata.

Flores subverticillati, ad axillas glomerati, flore uno breviter pedunculato, reliquis sessilibus.

Calyx exterior ex tribus foliolis anguste lanceolatis: interior paulo longior, scaber.

Corolla calyce duplo maior, petalis ligulatis, albis, apice purpurascentibus, emarginatis.

Tabus corolla brevior, stamina sustinens prope apicem.

Germen orbiculato-compressum. Stigmata alba, revoluta.

Fructus intra calycem. Capsula decem.

Habitat in China. ☉. *Habui florentem mensibus Junio, Julio, Augusto.* *Colitur in R. h. P.*

133. MALVA ROTUNDIFOLIA. *Lin.* (Tab. XXVI. f. 3.)

M. Caule prostrato rubescente; foliis cordatis orbiculatis *plicatis* 5-7-lobis; pedunculis fructiferis declinatis. *Lin. Spec. plant. n°. 12.*

Mauve à feuilles rondes. *Lamarck. Flore Franç. n°. 757. §. II.*

Radix perpendicularis, teres:

Caulis crassus, teres, ruber, subhispidus, ramosus, prostratus bipedalis et ultra.

Folia longissime petiolata, cordata, subrotunda, crenata, 5-7-lobata, glabra. Stipula lato-acuta, ciliata.

Flores saepe quinque in singulis axillis, inæqualis pedunculati, pedunculis unifloris, fructiferis declinatis.

Calycis exterioris foliola anguste lanceolata.

Corolla patens, petalis albis, apice purpurascentibus, emarginatis; calyce triplo longioribus, ad ungues utrimque villosis.

Stamina et antheræ ut in congeneribus.

Germen rotundo-compressum: stigmata tredecim quamproxime purpurascentia, revoluta.

Fructus intra calycem: capsula 13.

Habitat passim in viis et agris. ☉. *Floret a mense Maio usque ad Novemb.* *Colitur in R. h. P.*

134. MALVA NICÆNSIS. *Allion.* (Tab. XXV, f. 1.)

M. Caulis piloso decumbente herbaceo; foliis subcordatis quinque lobis, lobis acutis, pedunculis erectis. *Carol. Allion. Flor. Pedemont. n°. 1416. p. 40.*

M. Smicrantos: caule procumbente foliis semi-orbicularibus angulatis serratis; floribus axillaribus pedunculatis glomeratis; calycibus fructus patentibus coloratis. *Trigueros Specim. Floræ Carmonensis. mss.*

Ex eadem radice ramosa, caules plures, decumbentes parum ramosi 3-4 pedales, pilis nonnullis rigidis.

Folia longe petiolata, petiolis scabris, cordata, quinque lobata, nonnihil plicata, dentato-crenata. Stipula lanceolata, membranacea.

Flores tres aut quatuor in singulis axillis, pedunculis unifloris, erectis, subæqualibus petiolo quadruplo brevioribus.

Calycis exterioris foliola patentia, subcanaliculata, ovato-lanceolata, ciliata.

Corolla patens, alba, apice purpurea, emarginata.

Reliqua ut in præcedenti.

Capsula undecim subvillosa rufescentes: semina nitida.

Habitat in Agro Nicensi et Batice; ibi observata (dicente Allionio) prope portum di Limpia a D. Bellardi; hic a D. Trigueros. ☉. Primam vidi V. florentem apud me a mense Iulio usque ad Novemb. secundam siccam communicatam ab Auctore Trigueros, qui florentem vidit mense Aprili.

Colitur in R. h. P. ex seminibus adportatis a D. Pourret.

Confundi nequit cum Malva rotundifolia, caule in primis striato, calyce exteriori latiori, foliis quinquenerviis, nec ita subrotundis, sunt enim eius folia semi-orbiculata, pedunculis tandem subæqualibus.

135. MALVA AMERICANA. (Lin. Tab. XXII. f. 2.)

M. Caule rubescente erecto ramoso: foliis ovato-lanceolatis dentatis: floribus solitariis, terminalibus spicatis: capsulis tridentatis.

M. Foliis cordatis crenatis, floribus lateralibus solitariis, terminalibus spicatis.

Lin. Sp. pl. n° 5.

Caules teretes, sesquipedales, erecti, rubescentes, pilis albis erecto-adpressis, ramosi, ramis erectis.

Folia ovato-lanceolata, dentata, duriuscula, nonnihil canaliculata, numquam erecta; petioli sulco longitudinali villosi. Stipulae lanceolatae, ciliatae.

Flores axillares solitarii; terminales vero spicati.

Calyx exterior ex tribus foliolis anguste lanceolatis: interior basi urceolatus, pentagonus, angulis compressis prominentibus; ambo ciliati.

Corolla lutea, patens, calyce longior: petalis basi angustissimis, supra subovato-falcatis, ad meridiem explicatis.

Tube brevisimus, stamina sustinens in superiori parte: antherae globosae, luteae.

Germen globoso-compressum, pilis albis circa stylum fasciculatis; stylus brevis, apice decemfidus: stigmata globosa.

Fructus intra calycem. Capsulae decem tridentatae: denticulorum alter versus centrum perpendicularis, reliqui circa peripheriam superiorem.

Habitat in Charcas, Lima, Tucumana, et passim in America. ☉. Habui florentem mensibus Iulio, Augusto, Septemb. Colitur in R. h. P.

Obs. M. Tucumana quam etiam colui, folia habet multo maiora, florumque pedunculos longiores.

136. MALVA SPICATA. Lin. (Tab. XX. f. 4.)

M. Foliis subcordatis crenatis subtrilobatis scabriusculis: floribus axillaribus solitariis; terminalibus dense spicatis.

M. Foliis cordatis, crenatis, tomentosis: spicis oblongis, hirtis. *Lin. Spec. pl. n° 10.*

Caulis teres, tomentosus, ramosus, bipedalis.

Folia subcordata, subrotunda, crenata, subtrilobata, nonnihil scabra. Stipulae lanceolato-lineares, breves, ciliatae.

Flores terminales spicati; spica densa hirta; axillares solitarii.

Calyces villosi: exterioris foliola lanceolata.

Corolla lutea, calyce paulo maior, petalis obcordatis altero latere breviori.

Tubus

Tubus flavus. Capsulæ 14 quamproxime.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Iamaica. ☉. Habui florentem mense Septembri. Colitur in R. h. P.

137. MALVA OVATA. (Tab. XX. f. 2.)

M. Caule tomentoso; foliis ovatis dentatis; floribus spicatis; spica densissima oblonga.

Althæa spicata, betonicæ folio villosissimo. *Sloan. Iam. 97. hist. 1. pag. 218.*

Tab. 138. f. 1.

Tota planta tomentosa.

Caulis teres, tomentosus.

Folia ovata, dentata, petiolis teretibus villosissimis. Stipulæ lanceolato-acutæ.

Flores spicati.

Calyx exterior ex tribus foliolis lanceolato-ciliatis: interioris lacinia lanceolata, valde tomentosæ.

Corolla lutea, parva.

Fructus intra calycem rotundo-compressus. Capsulæ 11-13.

Habitat in Brasilia, observata a Commersonio. V. S. apud D. Thouin.

138. MALVA CALYCINA. (Tab. XXII. fig. 4.)

M. Foliis cordatis crenatis indivisis piloso-hispidis: floribus solitariis longe pedunculatis; calyce exteriori maximo.

Caulis teres, cortice rubescente tectus, ramosus, ramis teneris tomentosis: an fruticosus?

Folia cordata, crenata, indivisa, nonnulla suborbiculata, pilis scabriuscula; breviter petiolata, quinque-nervia. Stipulæ parvæ, semi-amplexicaules, ovatæ, subtus concavæ.

Flores solitarii, pedunculati, pedunculis geniculatis, petiolo sexties longioribus.

Calycis exterioris foliola ovato-lanceolata, latiora et longiora quam in congeneribus, ciliata, villosa.

Corolla rubescens, petalis calyce duplo longioribus.

Tubus purpurascens, basi pilosus, stamina sustinens apice et in superficie extima.

Germei subrotundum: stylus apice multifidus.

Fructus globoso-compressus. Capsulæ 16. dorso sulcatæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. apud DD. de Lamarck et Thouin, inde adportatam a DD. Thunberg et Sonnerat.

139. MALVA TOMENTOSA. *Lin.*

M. Foliis cordatis crenatis tomentosis: floribus lateralibus congestis; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n° 2.*

M. Foliis cordatis, crenatis, villosis. *Hort. Cliff. 347.*

Caulis frutescens, tomentosus.

Folia sine lobis cordata, tomentosa.

Calyx inferior triphyllus.

Seminum rostra, deciduo flore, brevissima, angulos fructus retusi consti-
tuentia.

Ex Linnæo loco citato. Habitat in India. H.

Obs. Nullibi hanc plantam vidi, ideoque in meis tabulis desideratur.

Nota. Malvam habeo in hibernaculo, quæ necdum floruit. An eadem tomentosa?
Videbimus. Caulis eius est crassus, teres, tomentosus, bipedalis: folia
alterna, longe petiolata, (figura et magnitudine Tilliæ Europææ) subcordata,
crenata, parum villosa. Stipulæ subulatæ.

140. MALVA GANGETICA. Lin.

M. Foliis cordatis obtusis scabris; floribus sessilibus glomeratis: arillis denis
muticis crenulatis. Lin. Sp. pl. n°. 3.

M. Indica abutili subrotundo folio, flore luteo spicato. Pluk. phyth. 74. f. 6.

Folia cordata, obtusissima, serrata, strigosa. Stipulæ lineares.

Flores ad ramorum apices glomerati, sessiles, lutei.

Semina disco retuso mutica, margine superiori tuberculis minutis crenulata.

Habitat in India. ☉.

Neque hanc speciem vidi umquam; quare et desideratur in tabulis. Quæ vero
supra dixi ex Linnæo desumpsi,

141. MALVA ACAULIS. Dombey. (Tab. XXXV. f. 2.)

M. Foliis omnibus radicalibus lobatis denticulatis: pedunculis radicalibus
2-4-floris.

Radix napiformis, crassa, edulis, perennans. Dombey.

Caulis nullus.

Folia omnia radicalia, longe petiolata, petiolis pilis albis stellatis, numero-
sis; subrotundo-lobata, inæqualiter et acute denticulata, dentes setulis
duabus terminati.

Flores radicales: pedunculis numerosis 2-4-floris, folio brevioribus.

Calycis exterioris foliola lanceolato acuminata, ciliata: interioris lacinia lata,
acuta.

Corolla patens calyce triplo longior, flavescens, exsiccatione viridis: petala
oblongiuscula, apice subrotunda.

Stamina filamenta plura, per tubi superficiem sparsa: antheræ reniformes.

Germen compressum, villosum. Stylus simplex, apice multifidus.

Fructus calyce clausus, orbiculato-compressus, tomentosus. Capsulæ fere 20.
semina rubescentia, reniformia, basi acuta.

Habitat in montibus vulgo CORDILLERA imperii Peruani. H. V. S. communica-
tam a D. Dombey.

P A R S I V;

SERRAM (a) COMPLECTENS.

Quamquam sequentem plantam a me examinatam, novum genus reputem, quia tamen fructum incompletum observare mihi licuit, characteres ad tempus dumtaxat dabo, quoadusque completos ac perfectos, inspectis aliis speciminibus, eruere possim.

SERRÆ CHARACTER GENERICUS.

Calyx duplex: exterior foliosus, difformis, ex tribus foliis cordatis, subrotundis: interior minimus, monophyllus, semi-quinque partitus: uterque persistens.

Corolla, ut in malvaceis.

Stamina filamenta fere decem, superiori tubi superficiei inserta: antheræ reniformes.

Germen ovatum, tubo obductum, membranis quatuor, aut unica potius 4-crenata cinctum: stylus simplex, quinque-partitus. Stigmata globosa.

Fructus ovatus tomentosus, decem semina oblongo-reniformia continens.

Num capsula sit unica, an plures, quot loculamenta illius, aut harum numerus? incerta omnia; quamquam ex fragmentis novi fructus, quem nuper rime observavi, capsulam putem unicam 5-locularem.

142. SERRA INCANA. (Tab. XXXV. f. 3.)

S. Foliis cordatis ovato-truncatis, apice tricrenatis, incanis: floribus solitariis axillaribus subsessilibus.

Tota planta tomento incana.

Caulis (si integer fuit quem vidi) vix tripollicaris, duriusculus, solitarius.

Folia alterna, periolata, periolis longiora, cordata, ovato-truncata, crenis tribus terminata, media maiore, productiore. Stipulas aut nullas vidi, aut foliola sunt minima, cordata, subrotundo-acuta, venosa.

Flores axillares, solitarii, subsessiles, maximi; habita ad plantulam ratione.

Calycis exterioris folia fere æque magna ac caulina; suntque venosa cordata, subrotundo-acuta, apice obtuso. Calyx interior parvus laciniis acutis ciliatis.

(a) In memoriam D. . . . Serra Botanici Hispani, qui Floram insulæ Maioræ omnibus numeris absolutam reliquit, iamque in lucem publicam editurus præmatura morte discessit.

Corolla in sicco viridis, quod eam fuisse flavescentem indicat, calyce fere duplo maior petalis subrotundis, venis saturatioribus notatis.

Stamina filamenta decem purpurea in tubi parte superiori (hibiscorum ac malvarum more): antheræ subrotundo-reniformes.

Gerimen ovatum, tomentosum, membranulis quatuor (fortasse quintam, examinando destruxi) aut potius membrana 4-crenata cinctum. Stylus simplex, apice quinque-fidus, laciniis rubris tubo longioribus. Stigmata globosa.

Fructus ut supra in genere.

Habitat in Arabia, contra insulam Socotora. V. S. communicatam ab Equite Iosepho Banks.

Obs. Genus hoc differt a *Malva*: 1°. calyce exteriori difformi; 2°. stigmatibus V. 3°. membranulis germen cingentibus; 4°. fructu ut ego quidem arbitrator. A *Gossypio*; 1°. calyce exteriori triphylo non monophyllo; 2°. laciniis stigmatiferis V. 3°. membranulis. A ceteris omnibus monadelphæ operibus toto cælo distat.

P A R S V,

MALOPAS COMPLECTENS.

MALOPES CHARACTER PROPRIUS.

Calyx exterior triphyllus, foliolis latioribus, cordatis, acutis.

Gerimen globosum ex pluribus globulis compositum. Capsulæ plures in capitulum conglomeratæ, monospermæ, subrotundæ; parte qua inhaerent, elongatæ, angustiores.

143. MALOPE MALACOIDES. *Lin.* (Tab. XXXII. f. 1.)

M. Foliis cordatis ovatis crenatis: floribus solitariis magnis longissime pedunculatis.

M Foliis ovatis crenatis supra glabris. *Lin. Sp. pl. n°. 1.*

Malva betonicaefolio. Moris. hist. 2. p. 522. f. 5. t. 17. f. 11.

Alcea betonicaefolio flore purpureo violaceo. Barr. v. 1189.

Malope malacoïde. Lamarck, Flore Franç. n°. 758.

Caulis teres, pubescens, pilis aliquot brevibus ornatus, pedalis.

Folia nonnihil cordata, ovato-oblonga, crenata; radicalia numerosa, longe petiolata. Stipulæ lanceolatæ, acutæ, vix ciliatæ.

Flores solitarii, axillares, erecti, pedunculati; pedunculis petiolo longioribus.

Calyx exterior ex tribus foliolis cordatis, latis, acumine acuto terminatis: interior duplo longior, semi-quinque-partitus, laciniis acutis.

Corolla magna, patens, purpurea ex quinque petalis basi tubi affixis; supra latioribus, subrotundo-crenatis.

Stamina: filamenta numerosa, parva, maximam tubi superficiem tegentia, ipsumque terminantia: antheræ subrotundæ.

Germen globosum, ex pluribus globulis compositum: stigmata setacea.

Fructus intra calyces globosus, ex pluribus capsulis in capitulum glomeratis: capsulae monospermæ, globosæ, parte qua inhaerent receptaculo elongatæ, angustiores, supra striatæ.

Habitat in Hetruria et Hispaniæ pratis, et in Mauritania. ☉. *V. V. colitur in R. h. P.*

144. MALOPE TRIFIDA. (Tab. XXVII. f. 2.)

M. Foliis crassis trinerviis trifidis dentatis: floribus solitariis axillaribus longissime pedunculatis.

M. Foliis lavis acute-lobatis trinerviis. *Vulgo Malva de dchsa. Trigueros, Spec. Floræ Carmonensis. mss.*

Radix unica, lavis, lignosa, inferius dichotome divisa.

Caulis teres, durus, inordinate ramosus, ramis herbaceis, sesquipedalis.

Folia crassiuscula, oblonga, glabra, inordinate dentata, trinervia, acute trilobata; raro lobis quinque: petioli villosi. Stipulae subovatæ acutæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis foliis fere longioribus.

Calyx exterior ut in præcedenti ac crenulatus; interioris lacinia nervo longitudinali villosa, hic post efflorescentiam inflatus.

Corolla: figura ac magnitudine præcedentis, petalis purpureo incarnatis, striis longitudinalibus violascentibus, unguibus subcæruleis.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in pratis Baticæ prope Carmonam. Floret extremo April. ☉. *Observata a D. de Trigueros, qui et exemplar mihi communicavit.*

Nota. Exemplar Africanum vidi apud D. de Lamarck ipsi communicatum a D. Wahl, quod ab hac nostra M. Trifida parum differt. Folia habet sinuata, denticulata, lobis tribus, medio longiore ac obtuso: caulem hirsutum rubescentem: reliqua sunt ipsi cum trifida communia. Folium huius varietatis sistit Tab. 27. lit. X.

145. MALOPE MULTIFLORA.

M. Foliis subrotundis crenatis villosis: floribus 3-4. axillaribus. *Trigueros, Sp. Floræ Carm. mss.*

Caulis vix semi-pedalis, parum ramosus.

Folia subrotunda, crenata, villosa.

Flores axillares parvi, tres aut quatuor in singulis axillis.

Calyces villosi.

Corolla alba.

Fructus (habita proportionem) maior quam in ceteris.

Habitat in Baticæ pratis prope Hispalim et Carmonam. ☉. *Observata a D. de Trigueros. Quam specimen videam, delineabo, ac primo quoque tempore cum aliis plantis incidendum dabo.*

PARS VI,

LAVATERAS COMPLECTENS.

LAVATERÆ CHARACTER PROPRIUS.

Calyx exterior monophyllus trifidus : capsulæ in orbem positæ, monospermæ, stigmatum numero respondentes. Reliqua ut in malva.

* *Caulis fruticosus.*

146. LAVATERA ARBOREA, *Lin.*

L. Caule arboreo, foliis septem-angularibus tomentosis plicatis; pedunculis confertis unifloris axillaribus. *Lin. Spec. pl. n°. 1. Hort. Ups. 202. Hort. Cliff. 348.*

Malva arborea Veneta dicta, parvo flore. *Bauh. pin. 315.*

Malva arborecens. *Dod. pempt. 653.*

Caulis arboreus brachii humani crassitie, octo pedum altitudinis quamproxime, ramosissimus, glaber ut et ramuli et petioli.

Folia alterna, numerosa, fere pedalia, cordata, subrotundo-septemangulata, angulis obtusis; septemnervia, nervis albis, subcylindricis, protuberantibus; mollia, leviter tomentosa, nonnihil plicata, petiolis breviora. Stipulæ breves, glabræ, apice acuminatæ, basi latæ.

Reliqua non vidi: huius enim speciei plantæ plures, quas colui, in altitudinem eximiam provenerunt, at nullos protulerunt flores.

Habitat inter Pisas et Liburnum. Q. Colitur in R. h. P.

147. LAVATERA MICANS, *Lin.*

L. Caule arboreo, foliis septem-angularibus acutis crenatis plicatis tomentosis, racemis terminalibus. *Lin. Sp. pl. n°. 2.*

Malva foliis mollibus undulatis, in margine superius micis sulphureis ad solem splendentibus donatis. *Moris. hist. 1. p. 523 S. 5. t. 17. f. 3.*

Habitat in Hispania, Lusitania. J. V. V. at dubiam. Quare in tabulis desideratur eius figura.

148. LAVATERA OLBIA, *Lin. (Tab. XXXII. f. 2.)*

L. Foliis dentatis, inferioribus quinquelobatis, superioribus trilobatis acutis; lobo medio duplo longiore; floribus solitariis.

L. Caule fruticoso, foliis quinque lobo-hastatis; floribus solitariis. *Lin. Sp. plant. n°. 3.*

Lavatera à feuilles pointues. *Lamarck, Flore Frang. n°. 755. S. 3.*

Althæa frutescens folio acuto virente molli flore specioso. Pluk. phyt. tom.

8. fig. 1.

Caulis fruticosus, teres, ramosus, supra villosus, 5-pedalis, subruher.

Folia mollia, albicantia, tomentosa, inæqualiter serrata; inferiora subcordato-hastata, quinque angulata: superiora ovato-tricuspidata, lobo medio angustato, acuto oblongo. Stipulæ ovato-lanceolatæ, villosæ.

Flores breviter pedunculati, axillares solitarii, rarissime bini; terminales spicati.

Calyx exterior ovatus, trifidus; laciniis subrotundo-acutis; interior maior, semi-quinque partitus, laciniis lanceolatis acutis.

Corolla magna, patentissima, purpureo-rubescens: petala quinque cordiformia, unguibus angustatis, pilis albis opertis, tubo incarnato inserta.

Stamina in superficie et tubi apice numerosissima, purpurea; antheræ reniformes.

Germen subrotundo-compressum, 20-sulcatum: stylus cylindricus sub 20-partitus: stigmata longa, recurva.

Fructus intra calycem, germinis figura. Capsulæ sub 20, monospermæ, nigrae, glabræ, in orbem cono striato crasso affixæ.

Habitat in Gallia meridionali. H. V. V. apud me florentem mensibus Iun. Iul. Aug. Septemb. Colitur in R. h. P.

Obs. Capsula matura carinam referunt, includentem magnam partem seminis, cuius pars, illa scilicet quæ axi est proxima, nuda apparet, ex eo scilicet, quod pellicula, quæ capsula partem internam efformabant, axi adhæreant, seminibus decedentibus.

149. LAVATERA TRILOBA. *Lin. (Tab. XXXI. f. 1.)*

L. Foliis subcordatis obsolete trilobis in triangulum plicatis, crenatis: stipulis cordatis: pedunculis aggregatis unifloris.

L. Caule fruticoso foliis subcordatis, rotundatis crenatis; stipulis cordatis, pedunculis aggregatis unifloris. *Lin. Sp. pl. n°. 4.*

Malva foliis subcordatis trilobis obtusis serratis villosis. Hort. Cliff. 347.

Althæa fruticans Hispanica, aceris monspessulani incanis foliis, grandiflora saponem spirans. Pluk. alm. 24. t. 8. f. 3.

Tota planta tomentosa pilis minimis, eisque immixtis aliis maioribus epice stellatis.

Caulis teres ramosus 3-4-pedalis.

Folia alterna petiolata, petiolis breviora, subcordata, subrotunda, crenata, limbo ita revoluta ut sint triangularia. Stipulæ cordatæ, latæ, acuminatæ, serratæ.

Flores axillares: pedunculi tres quamproxime uniflori in singulis axillis, erecti, petiolo breviores.

Calycis exterioris lacinia lato-cordatæ, acuminatæ. Calyx interior duplo maior pentagono-acuminatus, angulis prominentibus.

Corolla magna, patens, dilute purpurea; petalorum unguibus albis, pilosis.

Stamina numerosa, alba, per integram fere tubi superficiem sparsa: antheræ magnæ reniformes.

Capsulæ subquindecim in orbem positæ circa columnam acumine terminatam. Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Hispania Gallia. Vidi florentem a mense Iulio usque ad Octob. in R. h. P.

150. LAVATERA LUSITANICA. *Lin.*

L. Caule fruticoso foliis septem-angularibus tomentosis plicatis, racemis terminalibus. *Lin. Sp. pl. n.º. 5.*

Althæa frutescens lusitanica folio ampliore minus incano. *Tournefort. inst. 97.*

Habitat in Lusitania, Cap. B. Spei J. V. siccam, at dubiam.

151. LAVATERA AMERICANA. *Lin.*

L. Caule fruticoso, foliis cordatis indivisis crenatis, acuminatis tomentosis; pedunculis solitariis unifloris. *Lin. Sp. pl. n.º. 6. Amenit. Acad. p. 400.*

Caulis frutescens tomentosus uti tota planta.

Folia petiolata oblongo-cordata, acute crenata, vel denticulata, acuminata; nervosa, utrumque tomentosa, subtus pallidiora. Stipulæ lanceolatæ, deciduæ.

Flores axillares, solitarii: pedunculi erecti, uniflori, longitudine petioli. Ramulus etiam floriflorus ex eadem ala folii.

Calyx exterior maior, foliolis cordatis, coadunatis, levissime tomentosis. *Ex Linnaeo loco supra citato.*

Habitat in Iamaica. J. Nullibi vidi.

152. LAVATERA MARITIMA. *Gouan. (Tab. XXXII. f. 3.)*

L. Foliis cordatis, subrotundo-lobatis crenatis tomentosis; floribus solitariis.

L. Caule fruticoso-lanato: foliis cordato-orbiculatis, quinque lobis, obtusis, crenatis; pedunculis unifloris, stipulis setaceis deciduis. *Ant. Gouan. illust. et observation. Botanic. p. 46. T. 25. f. 2.*

Althæa frutescens folio rotundiori incano. *Bauh. pin. 316.*

Lavater à feuilles rondes. *Lamarck, Flore Franç. n.º. 755. §. 4.*

Caulis fruticosus subruber, fasciculis pilosis coopertus ita parvis ut globuli farinacei videantur primo obtutu; ramosus, bipedalis et ultra.

Folia in vetustioribus parva, cordata, tomentosa, subrotunda, crenata, non-nihil plicata, quinque nervia: in junioribus plantis et ramis duplo maiora. (fere duorum pollicum diametri.) Stipulæ subulatæ, parvæ, tomentosæ.

Flores axillares, solitarii, raro bini, pedunculati, pedunculis declinatis, petiolo brevioribus.

Calycis exterioris lacinia ovato-acuta, interioris duplo maiores, lanceolatæ.

Corolla magna, patentissima, albescens, petalis obcordatis; unguibus angustissimis purpureis.

Stamina alba numerosa: tubus atro-purpureus,

Germen

Germen orbiculato-compressum : stylus multifidus : stigmata oblonga revoluta.

Fructus intra calycem ex 12 capsulis compositus. Capsulae reniformes circa columnam cono acuminato, brevi terminatam.

Habitat in Gallia meridionali et in Hispania. J. V. V. florentem mensibus Julio, Aug. Sept. in R. h. P.

Obs. Quamquam Ant. Gouani descriptio ab hac mea differat, eandem plantam designasse mecum arbitror : vidi enim exemplar siccum quod ipse misit ad D. de Jussieu : atque in eo reperi flores duplo et amplius maiores quam in *Malva rotundifolia*, pedunculos foliis breviores, calycemque anteriorem monophyllum, non vero ex tribus foliolis ovatis acutis ut ipse asseverat, alias enim non ad *Lavateras*, sed ad *Malvas* esset amandanda hac species.

* * CAULIS HERBACEUS.

153. LAVATERA THURINGIACA. *Lin.* (Tab. XXXI. f. 3.)

L. Foliis inferioribus cordatis crenatis subrotundo-lobatis; summis hastatis; pedunculis longis solitariis unifloris.

L. Caule herbaceo; fructibus denudatis, calycibus incis. *Lin. Sp. pl. n.º. 7. Hort. Ups. 203.*

Althea Thuringiaca gradiflora. Dill, Elth. 9. T. 8.

Caulis herbaceus, ramosus.

Folia inferiora cordata, crenata, subrotundo-lobata : superiora hastata, breviter petiolata. Stipulae lanceolatae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis folio longioribus.

Calyces subtomentosi : exterioris laciniae cordatae, acumine acutissimo terminatae; interioris oblongae, acutae.

Corolla magna patens, subviolacea; petalis emarginatis.

Capsulae sub 14. in orbem circa columnam acumine terminatam.

Reliqua ut in praecedenti.

Habitat in Pannonia, Tartaria, Suecia, Germania, &c. ad sepes. J.

V. S. communicatam a D. de Jussieu.

154. LAVATERA CRETICA. *Lin.* (Tab. XXXII. f. 1.)

L. Caule erecto scabro : foliis cordatis septemangulatis, superioribus acutis floribus confertis axillaribus; pedunculis erectis unifloris.

L. Caule erecto, ramis inferioribus diffusis, pedunculis confertis unifloris; foliis lobatis, superioribus acutis. *Lin. Spe. pl. n.º. 8. Hort. Ups. 202. Lacq. Hort. T. 41.*

Malva cretica annua altissima, flore parvo ad alas umbellato. Tournesf. Cor. 2.

Radix fibrosa, fibris crassis, pedalibus, quae innumeris aliis capillaribus scatent.

Caulis teres, scaber, quinquepedalis, ramosus, ramis inferioribus diffusis.

Folia longe petiolata, mollissima, tomentosa, dentata, septemangulata; superiorum angulis acutioribus. Stipulae lanceolatae, ciliatae, arcuato-erectae.

Flores axillares, quatuor fere in singulis axillis, pedunculati; pedunculis erectis, unifloris.

Calyx exterior cyathiformis, laciniis ovatis: interior paulo longior; supra pentagonus, laciniis lanceolatis.

Corolla calyce duplo longior dilute cœrulea; petalis oblongis emarginatis.

Germen rotundo-compressum, decemsulcatum: stylus simplex; stigmata decem.

Fructus glaber intra calycem. Capsula decem circa columnam hemisphærico terminatam, in cuius apice acumen exstat minimum: quæ fructu maturo evanescent, remanentibus tunc capsulis nigris in orbem positis, foramine interiecto in earum centro.

Habitat in Creta. ☉. *Habui florentem mensibus Iunio, Iulio, Augusto. Colitur in R. h. P.*

155. LAVATERA TRIMESTRIS. *Lin.* (Tab. XXXI. f. 2.)

L. Caule herbaceo scabro, foliis inferioribus subrotundis; mediis quinquelobatis acutis; summis lobo medio longiore: fructibus orbiculo tectis.

L. Caule scabro herbaceo, foliis lanceolatis; pedunculis unifloris, fructibus orbiculo tectis. *Lin. Spec. plant. n.º. 9. Hort. Ups. 203.*

Malva folio vario. Bauh. pin. 315. prod. 137. T. 137.

Lavatera foliis cordato-obtusis quinquelobis radice annua, fructu operculato. *Trigueros. Specim. Flora Carm.*

L. Foliis ovalibus angulatis trilobis, valde villosis, radice perenni. *Idem ibid.*

Lavateræ grandes fleurs. *Lamarck, Flore Franç. n.º. 755. §. 1.*

Radix napiformis, mediocris, alba, barbis patulis.

Caulis teres, scaber, bipedalis, ramosus, ramis inferioribus fere horizontalibus.

Folia crenato-dentata, glabra, longè pedunculata, sensim versus apicem angustiora, acutiora. Stipulae ovato-lanceolatae, ciliatae, arcuato-rectae.

Flores pulcherrimi, solitarii, axillares, pedunculati; pedunculis petiolo brevioribus.

Calyx exterior semi-trifidus, laciniis carinatis: interior maior, laciniis lanceolatis, margine crispis.

Corolla magna, campanulato patens; dilute incarnata, lineis albicantibus notata, petalis supra latioribus, crenatis, sæpe revolutis; unguium marginibus saturate purpureis.

Stamina numerosa: antherae reniformes.

Germen subhemisphaericum, glaberrimum: stylus multifidus: stigmata dilute incarnata, tubo longiora, fasciculata 13-18.

Tubus basi pentagonus albus, supra purpureus. Ibi exstant quinque cellulae perpendiculares, antice fissae.

Fructus hemisphaericus, inferne convexus, supra operculo tectus circulari, concavo, glabro.

Habitat in Syria, Hispania, Gallia Narbonensi. ☉. *Habui florentem mensibus Iulio, Aug. Sept. Colitur in R. h. P.*

Species multum varia, idque constanter. An varietates? an specie diversa, ea præsertim quæ radice annua et perenni differunt?
In vasis etiam parvulis optime conservantur si quotidie et copiose irrigentur; quibus cubacula ornari possunt floribus speciosis atque numerosis, idque per quindecim dies et amplius.

P A R S · V I I ,

ALTHÆAS COMPLECTENS.

ALTHÆÆ CHARACTER PROPRIUS.

Calyx exterior 6-9 fidus. Reliqua ut in *Malva*.

* *Capsula margine membranaceo sulcato circumdata.*

156. *ALTHÆA ROSEA.* (Tab. XXVIII. f. 1.)

A. Caule erecto: foliis rugosis, cordatis 5-7-angulatis crenatis.

Alcea foliis sinuato angulosis. *Lin. Spec. pl. Gener. Alc. n°.* 1.

Malva rosea folio subrotundo. *Bauh. pin.* 315.

Malva hortensis. *Dod. Pempt.* 652.

Alcée rose. *Lamarck, Encycl. n°.* 1.

Caulis erectus, crassus, pilosus, inferne ramosus, 4-6-pedalis, spica florum longissima terminatus.

Folia petiolata, cordata, 5-7-angulata, angulis sæpe obtusis, crenatis, mollia, rugosa, nervis septem protuberantibus: quæ vero sub singulis floribus reperiuntur, parva, ovato-trilobata, lobo medio productiore. Stipula latæ, laciniatæ, laciniis 3-4 lanceolatis inæqualibus, ciliatis, marcescentibus.

Flores axillares subsolitarii, breviter pedunculati, spicati, corolla explicata declinati.

Calyces tomentosi: exterior hemisphæricus 5-8-fidus: interior duplò longior, laciniis in utrisque lanceolatis.

Corolla rosea, maxima, patens: petalis latissimis, subcrenatis: unguibus crassis, villosis, angustatis.

Stamina, filamenta alba, numerosissima per tubi superficiem et apicem sparsa, quorum nonnulla in petala abeunt sæpissime, quum flos est multiplex: antheræ parvæ.

Germen orbiculato-compressum, multisulcatum, subtomentosum. Stylus brevius colu mnaris. Stigma numerosa, alba, oblonga, revoluta.

Fructus magnus intra calycem auctum : capsulae numerosae (subtriginta) reniformes, compressae, membrana profunde sulcata, circumdatae : semen reniforme nigrum.

Habitat in Oriente. ♂. *Habui florentem a mense Junio usque ad Octob. Colitur in R. h. P.*

157. *ALTHÆA FICIFOLIA.* (Tab. XXVIII. f. 2.)

A. Caule erecto : foliis inferioribus palmatis-7-lobatis crenatis : superioribus hastatis.

Alcea foliis palmatis. *Lin. Sp. plant. Gen. Alc. n°.* 1.

Alcée à feuilles de figuier. *Lamarck, Encyc. n°.* 2.

Malva rosea folio ficus. *Bauh. pin.* 315.

Malva rosea peregrina folio ficus obscure viridi. *Moris. Hist. plant. pag.* 524: n°. 22.

Caulis piloso-scaber, teres, orgialis, spica florum longissima terminatus.

Folia inferiora magna, longissime petiolata, petiolis prope folia incrassatis, palmata, in septem lacinias semi-partita : laciniae crenatae, apice obtusae. Media 5-lobata, profundius fissa; suprema hastata, crenato-dentata : omnia atro-viridia, subtus albicantia. Stipulae latae, trifidae, lacinii acutis.

Flores bini axillares, breviter pedunculati.

Corolla lutescens.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Siberia. ♂. *V. V. floret eodem tempore ac Alth. rosea. Colitur in R. h. P.*

Obs. *Flores quandoque subrosei.*

158. *ALTHÆA SINENSIS.* (Tab. XXIX. f. 3.)

A. Caule erecto glabro, inferne ramoso : foliis cordatis scabris crenatis angulatis, radice annua.

Alcée de la Chine. *Lamarck, Encyc. n°.* 3.

Caulis teres 3-4-pedalis per totam fere longitudinem floridus, inferne ramosus, ramis suberectis.

Folia petiolata, petiolo prope folium sursum incurvo; scabra, cordata, crenata; inferiora subrotundo-7-angulata : superiora 5-lobata, lobo medio productiore. Stipulae laciniae.

Flores laxè spicati, axillares, sæpe bini, magni, pulcherrimi, multiplices.

Calyces tomentosi : exterior globosus 6-8-fidus lacinii lanceolatis; interior duplo longior.

Corolla maxima ex pluribus petalis, quinque gradatim positis, roseis, apice purpureis, crenatis, unguibus villosis.

Reliqua ut in præcedentibus.

Habitat in China. ☉. *V. V. florentem apud me a mense Augusto ad Novemb. Colitur in R. h. P. nomine ALCÆE SINENSIS.*

Quamquam humilior præcedentibus, ipsas superat pulchritudinè.

Obs. *Omnium primus*; quod sciam, hanc plantam descripsit D. de Lamarck loco supra citato, qui et calycis exterioris lacinias novem numeravit.

159. *ALTHÆA* COROMANDELIANA.

A. Foliis subtriangularibus crenatis obtusis quinque-nerviis subtrilobis: floribus incarnatis simplicibus solitariis.

Tchima toutti apud Indos. *Comm. herb.*

Caulis herbaceus, tomentosus ut et tota planta.

Folia petiolata, petiolis subæqualia (quæ vidi), subtriangularia, crenata, obtusa, obscure triloba. Stipulæ breves.

Flores axillares, solitarii, subsessiles.

Calyx exterior sexfidus: interior duplo longior semi-quinquefidus, lacinii lanceolatis.

Corolla magna, patens, incarnata; petalis quinque lato-oblongis, unguibus angustatis; et inter singula prodeunt calycis lacinia.

Stamina brevissima, numerosa, tubi rubri superficiem tegentia: antheræ luteæ.

Germen. . . . Stigmata purpurea, numerosa, revoluta, tubo longiora.

Fructus deerat.

Habitat in Pondicheri. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu, in herbario Commersonio.

Tabula erant incisa quum hoc exemplar examinavi.

160. *ALTHÆA* ACAULIS. (Tab. XXVII. f. 3.)

Alt. caule crasso minimo: foliis numerosis, floribus spicatis.

Alcea chalepensis. R. h. P. *Cat. mss.*

Malva rosea folio subrotundo chalepensis acaulos, flore pallide luteo. *Moris.*

Hist. plant. p. 524. n°. 21.

Ex eadem radice varii prodeunt caules a duobus ad sex pollices alti, divaricati, firmi, erecti, digiti crassitie, subtomentosi, ut et tota planta.

Folia longe petiolata, numerosa, crenata, rugosa, cordata, rotundato-lobata, lobis conspicuis in foliis teneribus; in reliquis, oblitteratis. Stipulæ latæ, acuminatæ, ciliatæ.

Flores axillares, solitarii, in spicam conglomerati, breviter pedunculati.

Calyces tomentosi; exterior hemisphæricus, sexdentatus; interior globoso-acuminatus, supra pentagonus, striatus, semi-quinquefidus.

Corolla ex petalis quinque pallide luteis unguibus villosis angustis, supra latis, emarginatis.

Stamina filamenta numerosa: antheræ reniformes.

Germen subrotundo-compressum, sulcis sub 24 notatum.

Habitat. . . . ☉ V. V. in R. h. P.

Flores explicari non potuerunt hoc anno. Capsulæ tamen die 24 Octobris erant magnitudinis figuræ f.

* * CAPSULÆ ABSQUE MARGINE MEMBRANACEO

161. *ALTHÆA* OFFICINALIS. *Lin.* (Tab. XXX. f. 2.)

Al. Caule erecto tomentoso: foliis cordatis obsolete lobatis tomentosis.

Alt. Foliis simplicibus tomentosis. *Lin. Spec. plant. Gen. Alth. n.º. 1.*

Al. Dioscoridis et Plinii. *Bauh. pin. 315. Tournef. 76.*

Guimauve officinale. *Lamarck, Flore Franc. n.º. 761. §. 1.*

Caulis teretes, tomentosi, ut et tota planta, 3-4 pedales, erecti.

Folia cordata, lato-oblonga, obtuse lobata, crenato-dentata, subplana. Stipule sublineares, arcuato-erectæ, deciduæ.

Flores glomerati in racemis axillaribus : flos quilibet breviter pedunculatus.

Calyx exterior novemfidus, laciniis lanceolaris : interior longior, laciniis acutis.

Corolla dilute violaceæ, patens, petalis emarginatis.

Stamina filamenta plurima, purpurea, dimidiam tubi superficiem occupantia : antheræ violaceæ, reniformes.

Germen subrotundo-compressum, sulcatum : stylus multifidus : stigmata alba, fasciculata.

Fructus (germinis figura) intra calycem. Capsula quæproxime 16.

Habitat in Hollandiæ, Angliæ, Galliæ, Set. subhumidis. ꝯ. Habui florentem mensibus Julio, Augusto, Sept. Colitur in R. h. P.

Totius plantæ ac radicum usus officinalis adeo est omnibus notus, ut de ipso loqui supervacaneum putem. Economicus vero magni quidem est. Cautium enim fibræ ab invicem separate, cannabina methodo, fila præsent mollia, subtilia, fortia, candida, quæ tincta postmodum ac rite parata materiam textoribus subministrant perutilem.

162. ALTHÆA CANNABINA. *Lit. (Tab. XXX. f. 1.)*

Alt. Foliis inferioribus palmatis dentatis; superioribus hastatis, lacinia media longissima.

Alt. Foliis inferioribus palmatis, superioribus digitatis. *Lin. Sp. pl. n.º. 2.*

Altea cannabina. *Bauh. pin. 316. Tournefort. 98.*

Guimauve à feuilles de chanvre. *Lamarck, Flore Franc. n.º. 761. §. 4.*

Caulis erectus, teres, subpilosus, ramosus, orgialis.

Folia breviter petiolata, dentata, glabra : inferiora palmata, profundissime quinquepartita : superiora hastata. Stipulæ lanceolatae, lineares, incurvæ.

Flores axillares, longissime pedunculati, gemini; pedunculorum alter uniflorus; alter biflorus, aut ramosus.

Calyx exterior 7-9-fidus laciniis lanceolatis acutis : interior maior pentagonus, laciniis apice acuminatis.

Corolla rosea, campanulato-patens, petalis crenatis.

Stamina purpurea ut et tubus : antheræ atro-purpureæ.

Germen ac reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Hungaria, Italia, Hispania, Gallia Narbonensi ad Sylvarum margines. ꝯ. V. V. in R. h. P. florentem mensibus Julio et Augusto.

163. ALTHÆA NARBONENSIS. *H. R. P. (Tab. XXIX. f. 2.)*

Alt. Caule tomentoso : foliis cordatis dentatis, inferioribus angulatis acutis, superioribus subhastatis.

Alt. Foliis trilobis, superioribus subhastatis, leviter villosis. *Asso, Introd. in Oryctog. p. 175. n° 150. tab. 3. f. 1.*

Alt. Narbonensis. *Pourret herb. (Hic primus eam reperit prope Narbonam, atque nominavit.)*

Caulis tomentosus; teres, ramosus; tripedalis.

Folia cordata, dentata, villosa: inferiora angulata, angulis subquinque glatis, acutis; superiora subhastata, lacinia media productione. (Nonnulla praesertim tenera sunt cordato-oblonga, dentata indivisa.) Stipulae lanceolatae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus, e quorum parte superiore pedunculus alius prodiit uniflorus.

Calyx exterior 8-9fidus, lacinii ovato-acutis: interior paulo maior semi-quinquefidus.

Corolla dilute violacea; petalis obcordatis.

Stamina: filamenta plurima per tubi superficiem superiorem sparsa: antherae reniformes.

Germen orbiculato-compressum, sulcatum: stylus multifidus: stigmata oblongiuscula.

Fructus intra calycem. Capsulae 14 transverse sulcatae.

Habitat in Gallia Narbonensi et in Hispania circa Oscam. M. V. V. apud me florentem mense Augusto, Septemb. Colitur in R. h. P.

164. *ALTHÆA HIRSA. Lin. (XXIX. f. 1.)*

Alt. Foliis cordatis piloso-hispidis supra glabris: radicalibus numerosis subrotundo-lobatis, caulinis trilobis, et quinquelobis; pedunculis solitariis unifloris.

Alt. Foliis trifidis, piloso-hispidis, supra glabris, pedunculis solitariis unifloris. *Lin. Sp. pl. n° 3. Hort. Cliff. 349.*

Alt. Foliis radicalibus reniformibus, caulinis palmatis trilobis, et quinquelobis, calycibus hispidis. *Hall. helv. n° 1073.*

Alt. hirsuta. *Tournefort. 98.*

A cea villosa. *Bauh. hist. 2. p. 1067.*

Guimauve velue. *Lamarck, Flore Franç. n° 751. §. 3.*

Caules plures ex eadem radice herbacei, hispidi (ut et tota planta, paginis foliorum superioribus exceptis) diffusi, ramosi, bipedales.

Folia cordata, piloso-hispida, supra glabra, crenato-dentata: radicalia numerosa, longissime petiolata, subrotundo 5-7-lobata, lobis crenatis; caulina 3-5-loba, lobis oblongis, obtusis, dentatis. Stipulae ovato-acutae, hispidae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis petiolo longioribus.

Calyx exterior octofidus, lacinii profundioribus acutis: interior paulo maior, lacinii acutissimis.

Corolla dilute purpurascens albicans, parum aperta, calyci subaequalis, petalis crenulatis.

Stamina, filamenta numerosa, per superficiem tubi albi glabri quasi verticillatim sparsa: antherae parvae subreniformes.

Germen orbiculato-compressum, 13 sulcis notatum: stylus supra 13fidus. Stigmata incurva.

Fructus intra calycem , ipsoque multo minor. Capsulæ tot quot stigmata ; glabræ , nigræ.

Habitat in Gallia , Austria , Italia sepibus et passim in Hispania. ☉.

Habui florentem mensibus Octobri et Novemb. Colitur in R. h. P.

Calycem anteriorem 7-fidum observavit sapissime D. Trigueros. Stigmatum ac capsularum proinde numerus variat.

165. *ALTHÆA LUDWIGII. Lin. (Tab. XXX. f. 3.)*

Alt. Caule erecto , foliis subrotundo-quinque lobatis , lobis tricrenatis ; floribus minimis congestis pedunculatis.

Alt. Foliis lobatis , utrimque nudis , pedunculis congestis unifloris. *Lin. Spec. plant. n°. 4.*

Caulis erectus vix pedalis , subglaber.

Folia longe petiolata , subcordata , rotundato-quinquelobata , lobis tricrenatis. Stipulæ ovato-acutæ , ciliatæ.

Flores congesti , axillares , pedunculati ; pedunculis unifloris petiolo brevioribus.

Calyx exterior monophyllus , novemfidus , laciniis acutis : interior eiusdem fere magnitudinis semiquinque partitus , laciniis lanceolatis , fructifer lanatus , aut si mavis , villis albis hirsutissimus.

Corolla calyci subæqualis , alba , vix aperta , petalis subrotundis.

Stamina filamenta 10-12 in summitate tubi albi brevissimi : antheræ reniformes.

Germen orbiculato-compressum , sulcatum : stylus simplex , brevis , subdecemfidus , stigmata corolla longiora , contorto-revoluta , subvillosa.

Fructus intra calycem lanatum , basi auctum. Capsulæ subdecem , glabræ.

Habitat in Sicilia. ☉. V. V. florentem apud me mensibus Iulio , Augusto. Colitur in R. h. P.

Nota. *Meæ observationes valde discrepant a Linnæanis loco supra citato : ibi enim dicit Cl. Auctor , Althæam Ludwigii tota facie referre Malvam Alceam ut ovum ovo , quod longe diversum reperi. Folia enim in M. Alcea multoties maiora , profundiusque fissa , tum etiam et acutissima sunt , ut in meis tabulis poterit observari , quod minime huic Althææ correspondet : ad hæc , pedunculos dicit petiolorum longitudine , quos ego brevissimos vidi ; calyx denique exterior secundum Cl. Lin. est octofidus quem ego 9-fidum reperi. Fortasse exemplaria quæ colui , varietates erunt Althææ Linnæi.*

P A R S V I I I ,

M A L A C H R A S C O M P L E C T E N S .

M A L A C H R Æ C H A R A C T E R P R O P R I U S .

Calyx fere semper triplex : communis ; involucriformis ex tribus , quinque aut pluribus foliis maioribus quam florum capitula : partialis exterior, polyphyllus ex 8-11 foliolis linearibus aut setis : interior ceteris brevior monophyllus semi-quinque-partitus.

Stylus simplex apice decem-partitus. Capsulæ quinque, monospermæ, in orbem positæ.

Flores capitati. Reliqua ut in Malva.

166. MALACHRA CAPITATA. *Lin.* (Tab. XXXIII. f. 1.)

M. Caule erecto scabro : foliis cordatis subrotundo-angulatis denticulatis rigidis : calyce communi triphylo, septem-floro.

M. Capsulis pedunculatis triphyllis septem-floris. *Lin. Spec. plant. n° 1. Sida capitata Sp. 2. p. 965. Act. Ups. 1743. p. 137. T. 2.*

Caulis crassus, erectus, bipedalis, scaber ut et tota planta, pilis aliquot fasciculatis, aut stellatis.

Folia pedunculata, cordata, subrotundo-quinque angulata, denticulata : tenera plana ; reliqua nonnihil concava. Stipulæ quatuor aut sex subulatæ, arcuato-erectæ.

Flores aggregati pedunculati : pedunculi communes bini, axillares, hinc inde positi, erecti : flos quilibet sessilis.

Calyx communis ex tribus foliolis subtriangulari-auricularis, rigidis, acutis ; subcanalicularis, petiolis brevibus, in pedunculi communis apice in unum coalitis : ad uniuscuiusque petioli basim stipulæ subulatæ, et altera ad punctum ubi in unum coeunt.

Calyx proprius unicus, monophyllus, semi-quinquefidus, laciniis lanceolatis, apice setosis ; setis albis.

Corolla patens, flava, petalis subrotundis, integerrimis.

Stamina filamenta plurima per tubum album sparsa : antheræ reniformes, saturatæ luteæ.

Germen globosum, quinque sulcatum : stylus simplex tubo longior, supra decemfidus, stellatus. Stigmata globosa.

Fructus intra calycem : capsulæ quinque, extus subrotundæ, intus angulatæ ; subtus acuminatæ. Semina solitaria, nigricantia, capsularum figura.

Habitat in Caribæis locis paludosis. ☉. Habui florentem a mense Septembri Colitur in R. h. P. Flores semel aperiuntur sex aut octo horarum spatio.

Varietatem vidi siccam apud D. de Jussieu, cuius folia sunt subquinque-lobata ut in figura 2. dictæ tabule, cui convenit descriptio et figura P. Car. Plumierii, scilicet:

Malacoides altera hirsutissima flore luteo.

Malacoides tota villosa flore luteo. *Plum. lib. 4. f. 18.*

Malva frutescens hirsuta; floribus luteis in capitulum congestis. *Plum. Sp. 2. ic. 169. f. 1. Burm.]*

167. MALACHRA RADIATA. *Lin. (Tab. XXXIII. fig. 3.)*

M. Caulis urente hirsutissimo: foliis palmatis calyce communi 5-6-phyllo multifloro, floribus ebracteatis.

M. Capitulis pedunculatis pentaphyllis multifloris, foliis palmatis. *Lin. Sp. plant. n°. 2. Sida radiata. Sp. pl. 2. p. 965.*

Malacoides palustris hirsutissimo folio palmata. *Plumier manus. 4. fig. 17.*

Malacoides altera hirsutissima. *Eiusdem.*

Radix fusiformis, acuminata, recta, fibris longis villosis.

Caulis teres, tener, viridi-albicans, pilis pungentibus, rufis vestitus (ut et tota planta) ramosus, altitudinem humanam superans.

Folia palmata in quinque ut plurimum lacinias divisa, crenata, hirsuta, late-virentia. Stipule.

Flores aggregati multi in summitate pedunculi axillaris solitarii, longi.

Calyx triplex: communis ex quinque aut sex foliolis inæqualibus, oblongis, acuminatis, infra ampliatis, dentatis, brevissime petiolatis, in extremitate pedunculi communis concurrentibus.

Partialis exterior ex octo fere (*bracteis Plum.*) foliolis linearibus, angustis, acutis, interior monophyllus, semi-quinque-partitus.

Corolla purpurascens vix pollicis diametri; petalis subrotundis crenulatis.

Tubus corollæ.

Fructus rotundus, rugosus. Capsulæ quinque, monospermæ. Semen angulosum, nigricans.

Habitat in paludosis Insule Sancti-Dominici. Floret mense Decembri.

Nullibi hanc speciem vidi vivam aut siccam: figuram tamen ac descriptionem ex Plumierii manuscriptis desumpsi asservatis apud D. de Jussieu.

168. MALACHRA BRACTEATA. (*Tab. XXXIV. f. 2.*)

M. Caulis urente: foliis palmatis: capitulis multifloris: floribus minimis bracteatis.

Malva villosa spondifolio, flore parvo ex-albido. *Barr. Fr. Æquin. 73.*

Caulis ut et tota planta hirsutissimis, pilis rufis urentibus numerosis.

Folia longe petiolata, cordata, subrotundo-palmata, crenata, lobis septem profundis acuminatis. Stipulæ capillares, villosæ.

Flores aggregati plures (14 fere) in summitate pedunculi solitarii axillaris, folio longioris. Flos quilibet breviter pedunculatus, ac fere semper ornatus bractea foliosa, subrotundo-acuta.

Calyx triplex:

Communis ex sex aut pluribus foliolis brevibus, inæqualibus, ovato-acutis ; denticulato-serratis.

Partialis exterior ex undecim setis villosis, calyce interiore longioribus. Interior monophyllus ; semi-quinquefidus, parvus, hirsutus.

Corolla vix calyce maior albicans, in fundo striis rubris notata, quinque-crenata. An quinque-petala ?

Stamina in superficie et summitate tubi : antheræ subrotundæ.

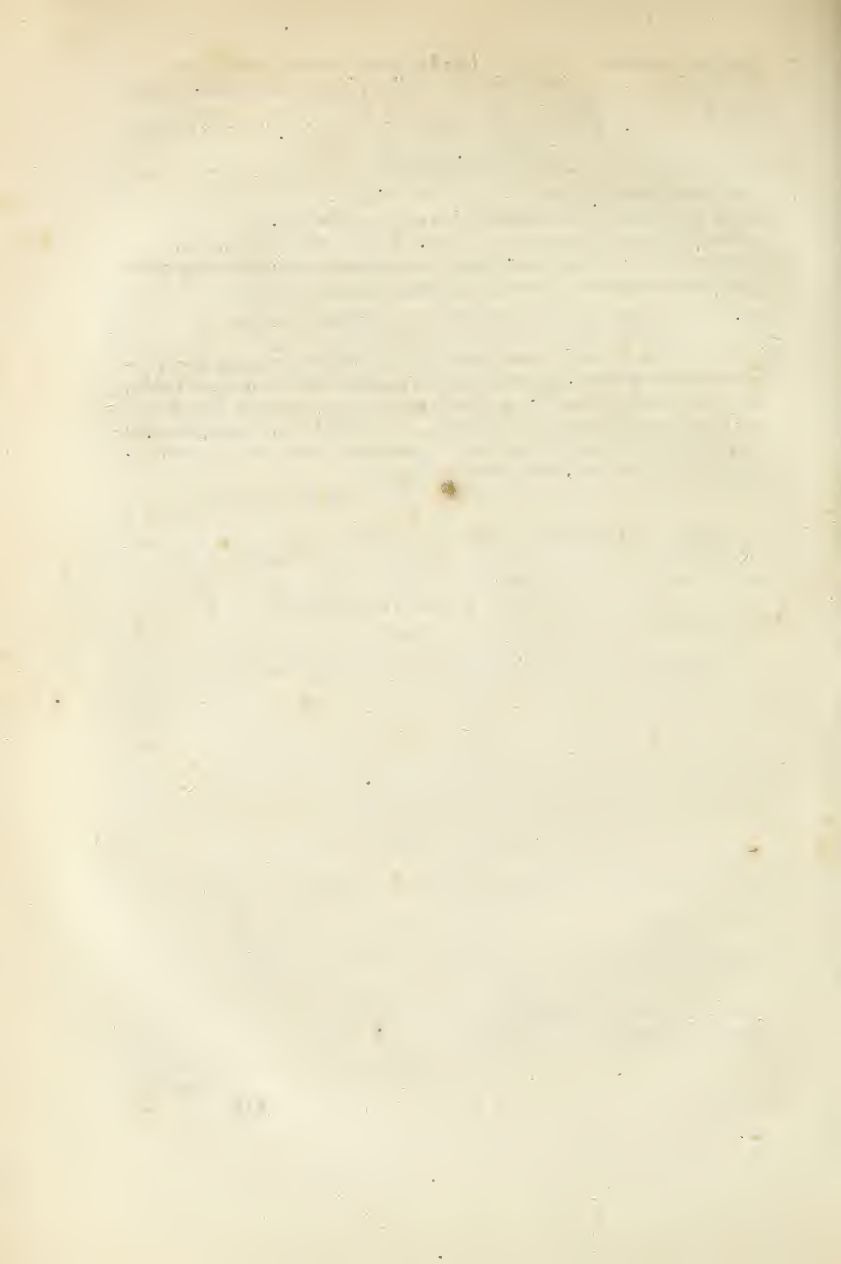
Germen globosum ? Stylus simplex apice 8-10-fidus. Stigmata revoluta.

Fructum non vidi nisi inchoatum, isque erat minimus, subovatus, striis quinque (fortasse capsulis, quum ad maturitatem pervenerit.)

Habitat in America. V. S. apud D. de Jussieu. Unicum exemplar.

Observ. *Plantula, quam in dissertatione de Sidis Sidam plumosam dixi, inter Malachras collocari aliquando poterit, quum quisque vivam examinando, id habere reperiat, quod huius generis characteribus convenit. Ego interea candide fateor, foliorum veluti coronam, aut involucrum, tum et plumulas numerosas suspicionem non parvam mihi attulisse tunc temporis, num Malachris potius quam Sidis esset annumeranda.*

FINIS SECUNDÆ DISSERTATIONIS.

TABULARUM EXPLICATIO.

Litteræ m. n. denotant magnitudinem naturalem, verbi gratia dimidium m. n. significat dimidium magnitudinis naturalis : ubi nullum est signum , ibi magnitudo repræsentatur naturalis.

Numeri initiales , figurarum numeros designant ; qui vero in fine reperiuntur , numeros Dissertationi respondententes.

TABULA XIV.

1. Summita Sidæ mollissimæ , magnitudine naturali multo minor. 67
a Flos integer. *b* Calyx. *c* Fructus integer. *d* Capsula cum tribus seminibus.

2. Sidæ exstipularis pars. 91
e Calyx subtus inspectus. *f* Fructus intra calycem. *g* Capsula. *h* Semen.

3. Sidæ vesicariæ pars. 89
k Flos integer. *l* Genitalia. *m* Germen cum stylis. *n* Fructus.

XV.

1. Portio Malvæ Carolinianæ. 94
a Fructus. *b* Capsula clausa. *c* Eadem aperta ut appareant loculamenta. *d* Germen.

2. Malva stipulacea. 101
3. Malva Papaver. 102

XVI.

1. Malva elegans. 96
a Fructus. *b* Capsula. *c* Semen.

2. Malva Abutiloides m. n. paulo minor. 97
d Fructus. *e* Capsula. *f* Semen.

3. Malva prostrata. 95
g Fructus. *h* Capsula clausa. *i* Eadem aperta. *k* Semen.

XVII.

1. Malva Ægyptia. 98
a Fructus. *b* Capsula. *c* Semen.

2. Malva Alcea. 125
d Calyces. *e* Tubus cum staminibus. *f* Germen, stylus , stigmata. *g* Fructus. *h* Capsula. *i* Semen. *k* Folium inferius.

3. Malva Tournefortiana. 112

XVIII.

1. Malva Moschata. 126

a Folium inferius. *b* Genitalia. *c* Calyces.

2. Malva virgata. 113
3. Malva spithamea , integra. 99
4. Malva lobata. 127

XIX.

1. Summitas Malvæ Peruvianæ. 111

a Flos integer. *b* Corolla.

2. Summitas Malvæ Limensis. 112

c Corolla. *d* Fructus. *e* Capsula.

3. Malva Hispanica. 100

f Fructus intra calycem inflatum. *g* Idem extra calycem. *h* Capsula.

XX.

1. Malva Cuneifolia. 103

2. *Malva ovata* summitas. 137 *a* Calyx interior. *b* Exterior. *c* Fructus. *d* Capsula. *e* Petalum.
- a* Calyx exterior. *b* Interior. *c* Fructus. *d* Capsula. 124
3. *Malva angustifolia*. 104 *f* Fructus. *g* Capsula.
- e* Fructus. *f* Capsula. *g* Semen. 118
4. *Malva spicata*. 136 *h* Calyces. *i* Fructus. *k* Capsula.
- h* Calyx exterior. *i* Interior fructum continens. *k* Fructus. *l* Capsula. *m* Petalum.

XXI.

1. *Malva retusa*. 120
2. *Malva tridactylides*. 121
- f* Genitalia. *g* Germen cum stylo et stigmatibus. *h* Fructus. *i* Capsula. *k* Semen.
3. *Malva Subhastata*. 119
- a* Calyces. *c* Fructus. *d* Capsula. *e* Semen.
4. *Malva Scoparia*. 106

p Corolla. *q* Calyces. *r* Genitalia. *s* Germen, Stylus, Stigmata. *t* Calyx fructum continens situ naturali. *u* Capsula.

XXII.

1. *Malva Bonariensis*. 114
- a* Calyces.
2. *Malva Americana*. 135
- b* Folium inferius. *c* Petalum. *d* Calyx exterior. *e* Interior. *f* Fructus. *g* Capsula. *h* Semen.
3. Varietas *Malva Virgata*. 115 *in fine*.
- i* Fructus. *k* Capsula. *l* Semen.
4. *Malva Calycina*. 138
- m* Calyx exterior. *n* Interior. *o* Genitalia.
- p* Fructus. *q* Capsula.

XXIII.

1. *Malva Crispæ* pars, m. n. multoties minor. 123

XXIV.

1. *Malva virgata* qualiter exstat apud Dillen. 115
2. *Malva grosulariaefolia*, sub qua exstat folium m. n. 116
- a* Fructus. *b* Capsula. *c* Semen.
3. *Malva Capensis*. 117
- d* Flos integer. *e* Calyx exterior qui saepe est tetraphyllus. *f* Interior. *g* Genitalia. *h* Fructus. *i* Capsula. *k* Semen.

XXV.

1. *Malva Nicensis*. 134
- a* Calyces. *b* Fructus. *c* Capsula. *d* Semen.
2. *Malva Mauritiana*, m; n. multo minor. 130
- n* Calyces. *o* Fructus.
3. *Malva verticillata*, m. n. minor. 132
- e* Flos integer. *f* Petalum. *g* Genitalia. *h* Fructus.
4. *Malva Sinensis*. 129

XXVI.

1. *Malva Parviflora*. 110
- a* Calyces. *b* Petalum. *c* Fructus. *d* Capsula. *e* Semen.
2. *Malva Sylvestris*, m; n. multo minor. 131
3. *Malva rotundifolia*. 133
4. *Malva Sherardiana*. 109
- f* Flos integer. *g* Fructus. *h* capsula. *k* Semen.

XXVII.

1. Malope Malacoides. 143
 2. Malope Trifida. 144
a Calyx exterior. *b* Interior. *c* Fructus intra calycem. *d* Ipse extra illum. *e* Capsula.
 3. Althæa Acaulis. 160
f Calyces.

XXVIII.

1. Althæa Rosea, m. n. multoties minor. 156
a Calyx revolutus ut genitalia appareant. *b* Fructus. *c* Capsula. *d* Semen.

2. Althæa Ficifolia, m. n. multoties minor. 157

XXIX.

1. Althæa Hirsuta. 164
a Folium inferius. *b* Calyx exterior. *d* Interior corollam continens. *c* Petalum. *e* Genitalia. *f* Fructus. *o* Semen.

2. Althæa Narbonensis. 163
m Calyces. *n* Fructus. *s* Capsula.

3. Althæa Sinensis, m. n. multoties minor. 158
t Fructus. *v* Capsula.

XXX.

1. Althæa Cannabina. 162
a Fructus. *b* Capsula.
 2. Althæa Officinalis, m. n. duplo minor. 161
c Calyces. *d* Genitalia. *e* Fructus. *f* Capsula. *g* Semen.
 3. Althæa Ludwigii. 165
h Calyces. *i* Petalum. *k* Genitalia. *l* Fructus. *m* Capsula.

XXXI.

1. Lavatera Triloba. 149
a Calyces. *b* Fructus. *c* Capsula. *d* Semen.
 2. Lavatera Trimestris, sub qua est folium inferius. 155
e Calyces. *f* Genitalia. *g* Germen, stylus, stigmata. *h* Fructus operculatus. *i* Capsula.

3. Lavatera Thuringiaca, sub qua est folium inferius. 153
m Calyx exterior. *n* Fructus. *o* Capsula. *p* Semen.

XXXII.

1. Lavatera Cretica. 154
a Calyces. *b* Exterior. *c* Fructus. *d* Capsula. *e* Semen.
 2. Lavatera Olbia. 148
f Calyx exterior. *g* Genitalia. *h* Germen, stylus, stigmata. *i* Fructus. *k* Capsula. *l* Eadem sine semine. *m* Semen.

3. Lavatera Maritima. 152
n Calyces. *o* Fructus. *p* Capsula.

XXXIII.

1. Malachra Capitata. 166
a Calyx communis. *b* Calyx proprius. *c* Germen, stylus, stigmata. *d* Fructus intra calycem. *e* Capsula quinque superius spectata. *f* Capsula unica.

2. Folium Malachræ, quæ varietas esse potest præcedentis.

3. Malachra Radiata, m. n. minor. 167

- g* Calyces duo persistentes, interior et medius. *h* Capsula. *k* Semen. *o* Flos integer.

XXXIV.

1. Sida Brasiliensis, de qua actum est in dissertatione de Sidis. 28

2. *Malachra bracteata.*

168

a Calyces duo, interior et medius. *b* Calyx medius. *c* Interior cum foliolo bracteiformi. *d* Corolla secta, cum genitalibus. *e* Stylus cum stigmatibus *m. n.* *f* Idem auctus. *o* Tubus cum staminibus *m. n.* *s* Idem auctus. *r* Fructus inchoatus. *t* Idem auctus.

a Calyces. *b* Germen cum stylo et stigmatibus. *c* Idem, tubo cinctus stamina sustinente. *d* Fructus cum operculo *o. e* Fructus sectio.

3. *Malva Abulensis.*

128

⌘ Folium inferius.

XXXV.

1. *Summitas Malvæ Operculatæ.*

105

2. *Malva Acaulis.*

141

f Fructus. *g* Capsula. *h* Semen.

3. *Senrà Incana* (*).

142

i Flos integer. *l* Calyx exterior expansus ut interior appareat cum membranis *m. n* Calyx interior. *p* Germen, stylus, stigmata. *q* Idem tubo obductum, membranis suffultum. *r* Fructus. *s* Semen. *R* Fructus auctus. *S* Semen auctum.

(*) *Errorę ucusque scriptum est SERRA pro SENRA.*

Nous avons examiné, par ordre de l'Académie, une seconde Dissertation latine et botanique de M. l'Abbé CAVANILLES, sur plusieurs genres de la famille des Mauves, qui sont le *Malva*, le *Malope*, le *Lavatera*, l'*Althaa* et le *Malachra*.

Dans le préambule, l'Auteur, après avoir fait quelques observations générales sur chacun de ces genres, annonce une troisième suite de ce travail, qui embrassera plusieurs autres genres analogues, dont il donne d'avance un aperçu pour prendre date de ses recherches. Il présente aussi, en forme de Supplément, des descriptions plus exactes de quelques especes de *Sida*, déjà consignées dans sa première Dissertation; il fait mention des usages auxquels sont employées quelques-unes, et des expériences qu'il a faites pour déterminer l'utilité de plusieurs autres. On verra sur-tout avec intérêt celles qu'il a tentées sur le *Sida Abutilon*, pour séparer son écorce de la partie ligneuse, et en tirer une filasse propre aux mêmes usages que celle du chanvre. Cet usage, déjà établi en Chine au rapport du P. d'Incarville, n'étoit point connu de M. Cavanilles, lorsqu'il a fait ses essais de culture, de rouissage et de filature du *Sida*; et l'on en peut conclure, ainsi que des faits énoncés par lui, que dans plusieurs lieux ce *Sida* peut être cultivé avec succès concurremment avec le chanvre. Il a aussi tiré une filasse plus ou moins parfaite de la Mauve frisée, et de quelques autres congeneres. La description de cinq nouvelles especes de *Sida*, ajoutées aux quatre-vingt-deux de la première Dissertation, termine ce Supplément.

L'Auteur passe ensuite à l'objet principal de la Dissertation actuelle, et commence par le genre de la Mauve dont il admet, avec Linnée, le caractère générique principal, tiré des capsules disposées en anneau, et du calice extérieur ordinairement composé de trois folioles, et plus rarement de deux ou de quatre. Ses especes sont au nombre de quarante-cinq, dont vingt une nouvelles non décrites par les Auteurs. Il les subdivise d'après les capsules polyspermes ou monospermes. Les premières sont simplement au nombre de quatre, dont deux ont chaque capsule biloculaire, caractère qui jusqu'à présent n'avoit point été observé. La section des capsules monospermes est divisée d'après le nombre et la forme des folioles du calice extérieur. Le *Malope*, second genre de cette Dissertation, distinct du précédent par ses capsules ramassées en tête, et dont on ne connoissoit qu'une espece, en a trois bien distinctes et caractérisées avec soin. Le troisième genre, connu sous le nom de *Lavatera*, contient dix especes toutes connues antérieurement; que l'Auteur a successivement examinées et déterminées, mais sans y rapporter toute la synonymie ancienne, qui lui a paru douteuse, et qu'il eût été cependant utile de vérifier. Dans le genre suivant, nommé *Althaa*, M. Cavanilles a réuni avec raison l'*Althaa* et l'*Alcea* de Linnée, en observant que le fruit est le même dans les deux, et que le caractère du nombre des divisions du calice extérieur qui servoit à les distinguer, devient insuffisant, puisqu'il varie quelquefois dans l'un

et dans l'autre. Il ne compte que neuf especes déjà connues, dont quatre, qui sont les *Alcea* de Linnée, se distinguent seulement par leurs capsules à bords même braneux. Le dernier genre est celui du *Malachra*, distinct principalement par son enveloppe multiflore ; il renferme trois especes, dont une seule est nouvelle, à moins qu'on n'y ajoute encore le *Sida Pluma* de la premiere Dissertation, lequel, suivant M. Cavanilles, pourra, étant mieux connu, rentrer dans ce genre.

A ce travail sont jointes vingt-une planches bien gravées, contenant soixante-huit plantes malvacées, dessinées par l'Auteur, et accompagnées de Tables explicatives.

Il présente à la suite un autre genre nouveau, isolé, absolument différent, et faisant partie de la famille des Solanées, qu'il nomme *Triguera*, en restituant à celui qu'il avoit ainsi nommé, le nom de *Solandra*, déjà consacré dans des ouvrages antérieurs.

Ce nouveau *Triguera* ; dont il cite deux especes, toutes deux originaires d'Espagne, a, selon lui, un calice à cinq divisions, une corolle monopétale irréguliere en cloche, plissée à son limbe, et découpée en cinq lobes inégaux, cinq étamines réunies à la base par une membrane dentée qui enveloppe le germe ; celui-ci est surmonté d'un style terminé par un stigmate, et devient un brou à quatre loges, contenant chacune deux semences. Les feuilles sont alternes et les fleurs axillaires. Cette Description, que nous n'avons pu vérifier, est un peu incomplète, en ce que l'attache de quelques parties n'y est pas assez spécifiée. Nous invitons l'Auteur à réparer cette légère omission, et nous pensons d'ailleurs que cette seconde Dissertation, qui contient, comme la premiere, une suite de plantes nouvelles ajoutées aux anciennes déjà connues, mérite également d'être approuvée par l'Académie et imprimée sous son privilege.

Au Louvre, ce premier Mars 1786. Signé, FOUGEROUX DE BONDAROV,
A. L. DE JUSSIEU, et le CH. DE LAMARCK.

Je certifie le présent Extrait conforme à son original et au jugement de l'Académie. A Paris, ce six Mars mil sept cent quatre-vingt-six.

Signé, le Marquis DE CONDORCET.

TRIGUERA (a).

NOVUM PLANTÆ HISPANICÆ GENUS E FAMILIA SOLANACEA.

CHARACTER GENERICUS NATURALIS.

Calyx quinquepartitus, persistens; laciniis lato-lanceolatis, erectis; infima dehiscente.

Corolla monopetala, campanulata, irregularis, quinquefida, lobis rotundatis.

Tubus brevissimus: *Faux* ampliata, ore semi-plicato, fere bilabiato, superiore breviori, plicato, reflexo; inferiore ventricosio, erecto, patulo.

Germen subrotundum, bisulcatum, cinctum et fere tectum margine membranaceo-parvo, quinquedentato, stamniifero, basi mellifluo. Stylus filiformis, staminibus paulo longior, erectus, subulatus: stigma brevissimum, subcapitatum.

Stamina, filamenta quinque, subæqualia, brevia, linearia, erecta, *Membrana* denticulis exterius inserta. Antheræ grandiusculæ, oblongæ, sagittatæ, compressæ, erectæ, in conum approximatæ.

Fructus: Drupa calyce contenta, sicca, membranacea, scariosa, rugosa, quadrilocularis. Receptaculum subrotundo-tetragonum; Dissepimenta loculorum membranacea, tenuissima, evanescentia. *Semina* cuilibet loculo nuculæ binæ, superior et inferior, subovatæ-compressæ, asperulæ, uniloculares monospermæ: nucleo subrotundo, compresso.

OBSERVATIONES.

1. *Fructus certissime drupa est, quamvis baccaformis, sicca et scariosa, verasque licet minutas nuces continet, epidermide osca nucleum includente.*

(a) In honorem amici mei D. Candidi Mariæ de Trigueros de Botanica bene meriti, qui hoc genus reperit in Bætica, descripsit, mecumque humanissime communicavit cuique plura alia debeo in hoc opusculo descripta.

Ne vero TRIGUERÆ nomen ullam pariat ambiguitatem, quum superiori anno idem alteri plantæ indiderim, sciant velim, me TRIGUERAM nominasse plantam, quam Commersonius primus reperit, descripsit, atque delineandam curavit, cui nomen PENTAPETES imposuit. Hæc certe novum genus constituebat, ut ego dixi; at ignorabam tunc temporis, D. Solandri amicos, ut iacturam repararent, quam dignissimum huius viri nomen fecerat (expunctum enim erat a filio Linnæi e generum catalogo, ut ex SOLANDRA, HYDROCOTILES species augeter) plantam, quam ego TRIGUERAM dicebam, ipsos SOLANDRAM nominasse. Nunc vero: lumbentissime PENTAPETEM Commersonis, SOLANDRAM et ego nomino, et novam hodie plantam TRIGUEROS dico.

- II. *Drupa hæc, natura subrotunda et quadrilocularis, abortu variare solet, tum figura tum loculorum numero.*
- III. *Huius generis species duæ, quæ dumtaxat hucusque cognoscuntur, sunt herbacæ, annuæ, vix pedales. Florent mense maio: atque habitant in argillaceis Carmona, Hispalis, Cordubæ, et per totam fere inferiorem Bæticam; ubi eas reperit D. de Trigueros, qui exemplar siccum, semina, descriptionem atque observationes mihi humanissime communicavit.*
- IV. *Differt genus hoc ab Atropa Lin. corolla plicata, antheris approximatis, margine membranaceo, drupa. A Physalide Lin. corolla non rotata, calyce fructus non inflato, margine membranaceo, drupa. A Nicandra D. Adansoni, floribus geminis, antheris approximatis, calyce, drupa. A Solano tandem, margine dicto, et drupa quadriloculari, nuculis, atque corolla campanulato-bilabiata. Hinc*

CHARACTER GENERIS ESSENTIALIS.

Corolla plicata, campanulato-bilabiata: margo membranaceus germen cingens quinque-dentatus stamifer: antheræ approximatae: drupa sicca, quadrilocularis, loculis dispermis.

SPECIES.

1. TRIGUERA AMBROSIACA. (Tab. A.)

T. Folis decurrentibus, obovatis serratis villosis. *Trigueros. Specim. Flora Carm. mss.*

Cotyledones ut in *Datura* at longiores: suntque sensim acuminati, glabri, integerrimi, saturate virides.

Radix unica parva, teres, fibrillis paucis stipata.

Caulis fere pedalis herbaceus, fistulosus, angulatus, ramis axillaribus paucis.

Folia alterna, sessilia, decurrentia, lato-obovalia, venosa, villosa, serrata, dentibus grandiusculis distantibus.

Flores axillares subnutantes pedunculati: pedunculus bifurcatus, biflorus; bifurcationibus ipso duplo longioribus, villosis.

Calyx villosus-lanatus.

Corolla atro-purpurea-violascens; fauce subnigricante; lobis subrotundis crenulatis acumine minimo terminatis.

Nuculæ nitidæ, granulatae, nigricantes.

Habitat loco supra citato. ☉. Habui florentem mense Iulio.

Obs. I. *Tota planta (ALMIZQUENA et MORADILLA vernacule dicta) florida emolliens, anodyna immo et narcotica est, gratissimeque muscum suave olens.*
TRIG.

Obs. II. *In examen Chymicum revocata, multum olei volatilis, plurimum aquæ acidulæ et salis volatilis, oleique crassi, fætidî aliquantulum donat. Oleum illud essenziale grate narcoticum. Aqua materia æriformi acido-nitrosa abundat, quæ etiam in sale volatili dignoscenda, et mediò alcali fixo separanda.*

TRIG.

Obs. III. *Qualitas emolliens, anodyna, narcotica. Usus externus in ulceribus veteribus tumoribusque cancerosis experiendus ulterius. Pro Atropa Belladonna Lin. et Conio Maculato Lin. in cancro mamillari contusa, applicata, dolores sedavit, nec minorem, quam nota illa planta effectum reddidit. Interius experta non est: a doctis medicis experienda.* TRIG.

Obs. IV. *In aliquibus drupis siccis novem vidi semina.*

EXPLICATIO TABULÆ A.

a Corolla antice spectata. *b* Eadem aliter visa ut tubus appareat. *c* Membrana germen cingens antherifera. *d* Eadem aucta. *e* Anthera aucta intus visa. *f* Germen cum stylo. *g* Fructus intra calycem lanatum. *h* Idem extra calycem. *k* Idem sectus ut loculamenta appareant et semina superiora. *nnnn*, cum apicibus inferiorum ss. *n* Nux. *p* Amigdalum. *x* Alia figura fructus, qualem observavi. *z* Idem sectus.

2. TRIGUERA INODORA.

T. Foliis vix decurrentibus ovato-lanceolatis integerrimis lavibus. *Trig.*

Radix unica, parva, fibrillis plurimis.

Caulis semi-pedalis, erectus, angulatus, ramis aliquot.

Folia alterna, sessilia, vix decurrentia, lanceolata, integerrima, lavia.

Flores ut in precedenti: at calyces atque pedunculi glabri, floresque speciosi, penduli.

Corollæ tubus brevior quam in precedente: *faux* dilutissime violascens; *o* luteo albicante, quinque radiata: limbus albido-violaceus vel purpureus; lobi integerrimi, nec emarginati, nec acumine terminati.

Margo membranaceus maior quam in precedente, germen fere regens.

Habitat et floret cum precedente. *○ Vernacule Moradilla blanquezina. Trig.*

G E N E R A

ELUCIDANDA IN TERTIA DISSERTATIONE.

RUIZIA (a).

Calyx duplex: exterior triphyllus deciduus; interior maior monophyllus quinque-partitus. Corolla: petala quinque patentia, basi urceoli inserta. Stamina 30-40, in urceolum basi coalita: antheræ oblongiusculæ. Germen superum globosum: styli decem. Fructus orbiculari-compressus ex capsulis decem unilocularibus dispermis. Semina subrotundo-triquetra, subtus acuminata.

-sup (supra) singl sila D O M B E Y A (b).

Calyces et corolla ut in RUIZIA. Stamina viginti, basi in urceolum coalita, quorum quinque longiora, latiora, sterilia, alternatim posita inter tria fertilia (c): antheræ oblongæ, subsagittatæ, erectæ. Germen superum, globoso-

(a) In honorem D. Hyppoliti Ruiz Hispani, qui iter Peruvianum et Chilense una cum DD. Dombey et Pavon summa laude peregit, quique adhuc hodie peregrinatur.

(b) In honorem D. Iosephi Dombey Galli, peregrinatoris indefessi, cui nonnulla debeo, quæ ex itinere Peruviano et Chilense reportavit.

(c) DOMBEYÆ characteres ita PENTAPETIS PHŒNICÆ characteribus sunt similes ut unum idemque genus debeant efformare. Verumtamen quum Cl. Linnæus in suo opere, cui titulus *Genera plantarum*, Pentapetem ita definiat ut toto cælo distet et a Dombeyæ notis essentialibus, et ab illis etiam, quas attente atque perfecte observavi in *Pentapete Phœnicæ*, nolui eodem nomine designare novas plantas, quoadusque certo liqueat, aut Linnæum diversas plantas designasse nomine Pentapetis, aut aliquid humani passum in earumcæ examine. In antecessum vero sequentia adiungam in gratiam lectorum.

PENTAPETIS SECUNDUM LINNÆUM PENTAPETIS PHŒNICÆ CHARACTERES VERI.
CHARACTERES.

Calyx. Perianthium quinque-partitum: foliolis coriaceis oblongis reflexis.

Calyx duplex: exterior ex tribus foliolis ovato-lanceolatis cito decidentibus: interior multo maior persistens 5-partitus; laciniis lanceolatis.

Corolla: petala quinque oblonga patentia.

Corolla petala quinque patentia, subrotunda unguibus angustata.

Stamina: filamenta quindecim linearia, basi connata in tubum: filamenta quinque longiora, castrata colorata, erectiuscula, longitudine corollæ inter singula tria stamina fertilia singula. Antheræ oblongæ, erectæ.

Stamina: filamenta viginti, basi in urceolum coalita: horum quinque sterilia, longiora, latiora, erecta, colorata, corolla breviora, inter tria stamina fertilia singula: reliqua quindecim breviora: antheræ erectæ, oblongæ, subsagittatæ.

Germen subrotundum: stylus cylindraceus longitudine staminum. Stigma crassiusculum.

Germen subrotundum: stylus cylindraceus, staminibus sterilibus paulo longior, apice quinque-partitus: stigmata revoluta, aut fasciculata.

sulcatum : stylus simplex, apice quinque-partitus. Fructus capsula quinque in orbem positæ arque coniunctæ, uniloculares, bivalves, immo, aut dispermæ. Semina oblongiuscula, basi acuminata.

ASSONIA (a).

Calyx duplex persistens : exterior bracteiformis, monophyllus, apice tricrenatus : interior monophyllus maior 5-partitus. Corolla, ut in præcedentibus. Stamina ut in DOMBEYA, at sterilia breviora : antheræ oblongiusculæ. Germen superum, globosum : styli quinque. Fructus globosus, nonnihil compressus in capsulas quinque partibilis. Capsula globoso-triquetra, dispermæ. Semina subrotundo-triquetra.

PAVONIA (b).

Calyx duplex : exterior polyphyllus, interior monophyllus, semi-quinque-partitus, ambo persistentes. Corolla : petala quinque, basi angusta, tubo stamniifero inserta. Stamina numerosa, per tubi longi superficiem sparsa : antheræ reniformes. Germen superum, globoso-sulcatum : stylus simplex, stigmata 8-10. Fructus : capsula quinque in orbem positæ, bivalves, monosperma.

HIBISCUS.

Calyx duplex : exterior ut in Pavonia : interior semi-quinque-partitus, aut quinque-dentatus, in primo casu persistens, in secundo deciduus. Corolla, stamina, germen, stylus, antheræ ut, in præcedenti : stigmata quinque. Fructus : capsula unica quinque-locularis, quinque-valvis ; loculis polyspermis raro monospermis.

HIB. Differt a PAV. capsularum et stigmatum numero.

LAGUNA (c).

Calyx simplex monophyllus, oblongus, apice acuminibus quinque subulatis

Pericap. Capsula lignosa, ovata, quinque-locularis, loculamentis bivalvibus.

Fructus capsula ovata nec lignosa, quinque-locularis, quinquevalvis ; aut potius capsula quinque arcte sibi invicem adherentes.

Semina plura, oblonga, compressa, ala membranacea.

Semina in singulo loculamento aut capsula octo subgloboso-acuminata, nigra, glabra, duobus ordinibus parallelis denticulatis affixa : sub valvularum limbis internis, plumula exstat, arcuata, alba, semina tegens.

(a) In honorem D. Ignatii de Asso Hispani, cui debemus inter alia plurima, *Synopsis stirpium indigenarum Aragoniæ*, et *Introductionem in Oryctographiam et Zoologiam*.

(b) In honorem D. Iosephi Pavon Hispani, præcedentium peregrinatorum comitis.

(c) In memoriam Andreæ Laguna, medici ac botanici Hispani seculi XVI, qui et commentatus

terminatus, expansione corollæ altero latere rumpendus, deciduus. Corolla : petala quinque, oblonga, patentia, unguibus angustiora; rubi flammiferi basi inserta. Stamina, germen, stylus, ut in Hibisco antheræ subrotundæ : stigma simplex, peltatum. Fructus : capsula unica oblongo - ovata quinquelocularis; loculis polyspermis. Semina reniformia.

GUARARIBEA.

Calyx simplex monophyllus tri vel quadri, et quinque-dentatus, quandoque uno latere ad medietatem fissus. Corolla : petala quinque angusta, oblonga, undulata, calycis fundo inserta (a), limbo patente recurvo. Tubus cylindraceus, tenuis, longissimus, calycis fundo insertus, antheras novem sessiles in apice sustinens : super has glandulosa corpora exstant 4-5. Germen minimum subrotundum; stylus longissimus, tubo vaginatus; stigma bilobum, incrassatum. Fructus intra calycem : capsula coriacea, ovata, bilocularis; loculis monospermis. Semina ovata, extus convexa, intus plana.

CIENTFUEGOSIA (b).

Calyx duplex : exterior ex 12 fere setulis minimis : interior semi-quinque-partitus, laciniis acuminatis, trinervis : ambo persistentes. Corolla petala quinque basi angustata tubo staminifero inserta. Stamina : filamenta pauca tubi medietati quasi in verticillum affixa : antheræ reniformes. Germen globosum; stylus simplex tubo longior supra incrassatus : stigma clavatum. Fructus intra calycem. Capsula unica, ovata cum acumine, trilocularis, trivalvis; loculis monospermis. Semina oblonga.

est et in Hispanum sermonem transtulit Dioscoridem. Scripsit etiam varia de plantis, tractatusque de peste, et de carunculis urethræ.

(a) An melius basi tubi inserta? Id saltem habemus in monadelphis reliquis, tubo ornentur aut utreolo. Ad hæc : ipsemet Aubletius, a quo characteres mutuavi, asserit : *Ils (quinque petala) sont attachés au fond du calice par un onglet*; et, *Le tube naît du fond du calice*. Ex quibus arbitror petala non calyci, sed inæ tubi parti esse inserta, quemadmodum in Hugonia observatur.

(b) In memoriam Bernardi Cienfuegos; Botanici Hipani, Casparis-Bauhin Coetanei. Dedit ille plantarum historiam ita numeris omnibus absolutam, ut merito inter Hispanos illius ævi primus omnium annumerari debeat. Synonymia plantarum diligenter quæsitit et examinavit : spartium purgans, et alias quamplurimas Hispaniæ stirpes perfecte delineavit.

T E R T I A
D I S S E R T A T I O
B O T A N I C A.

DE Ruizia, Assonia, Dombeya, Pentapete, Malvavisco,
Pavonia, Hibisco, Laguna, Cienfuegosia, Quararibea,
Pachira, Hugonia, et Monsonia.

AUCTORE ANTONIO IOSEPHO CAVANILLES HISPANO-VALENTINO;

E Societate Regia vulgo *Bascongada*, atque in Academia Valentina
Doctore Theologo.

P A R I S I I S,

APUD FRANCISCUM AMB. DIDOT.

M. DCC. LXXXVII.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ

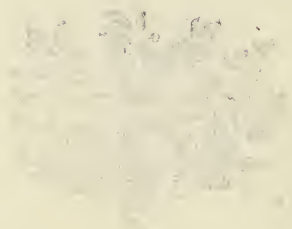
THE

STATISTICAL

TABLES

OF THE
UNITED STATES
FOR THE YEAR 1890

AS COMPILED BY
THE BUREAU OF THE CENSUS
UNDER THE SUPERVISION OF
J. EDWARD SMITH, CHIEF OF BUREAU

WASHINGTON

1892

U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

1892

T E R T I A

DISSERTATIO BOTANICA.

*De Ruizia, Assonia, Dombeya, Pentapete, Malvavisco;
Pavonia, Hibisco, Laguna, Cienfuegosia, Quarari-
bea, Pachira, Hugonia, et Monsonia.*

P R Æ F A T I O.

Opusculum initio huius anni promissum prodit tandem, quinque auctum generibus multisque speciebus; quod si non omnino novum, magna saltem sui parte iure merito tale nominari poterit. Etenim ex 97 plantis quas complectitur, vix quadraginta erant Botanicis notæ, quasque denuo examinatas, ad ea reduxi genera, quæ natura postulabat. Quædam, fateor, in ipso reperiuntur quæ Cl. Linnæi, aliorumque dictis adversantur; verumtamen non mihi virio tribuendum est, si, experientia duce, castigavi quæ falsa reperi, aut si seiunxi ea quæ immerito erant in unum coalita, reluctantæ fructu. Quamquam enim Linnæum, aliosque in Botanica principes, debita reverentia prosequar; verumtamen non nisi vera ex ipsis mutuabo: experientiæ contraria, in scientiæ profectum, respiciam.

Ut vero possit et de hoc opere iudicari, et quantum monadelphicæ classis, malvacearum præcipue, familia in dies augeatur, præmittere placuit opusculi compendium atque laboris.

Tredecim genera elucidanda sumsi, quorum septem Botanicis nota, *HIBISCUS* scilicet, *PENTAPETES*, *MALVAVISCUS*, *QUARARIBEA*, *HUGONIA*, *PACHIRA*, *MONSONIA*; reliqua nova, *RUIZIA*, *DOMBEYA*, *ASSONIA*, *PAYONIA*, *LAGUNA*, *CIENTFUEGOSIA*. Ne vero ingrati animi, aut plagii nota inurar, agrum indigitaro qui tantam segetem mihi præbuit, atque auctores, quibus scientia gloriari in perpetuum debet.

Nullum Botanicorum lateret quantum insudaverit Commersonius in regni vegetabilis augendo thesauro; at non omnibus constat quantum solertiæ, quantum criticis, adhibuerit in plantarum examine atque descriptionibus. Sciebat equidem parum ipsi gloriæ, parumque Botanicæ perfectioni futurum, si, ut ipse fecit, noti orbis lustrasset fere omnes plagas, atque ex eisdem plantas reportasset, nisi attente in singularum fructificationem introierit, atque cuiusque characteres repererit.

Itaque quo tempore peregrinationes instituebat, cuncta notabat quæ plerosque fugiunt, non ita tamen ut omnibus numeris absoluta scriberet: quædam enim; ut ego quidem arbitror, memoriæ mandabat in posterum castiganda; quæ-

dam verò examinanda ulterius manu propria conscripsit : quæ omnia , nisi præmatura morte decessisset , perfecta ipse in scientiæ profectum atque in maximam sui gloriam orbi litterario communicasset. Quântam vero iacturæ huius unius hominis morte Botanica fecerit , vel ex iis etiam , quæ imperfecta reliquit , coniiici certè potest : atque dolendum maxime , non omnes quos ipse conscripsit codices permanere , quinimo perpauca duntaxat.

Diritissimum Commersonii herbarium , codices atque plantarum icones accuratissimas æque ac nitidissimas , ubi primum de eiusdem obitu fuit cognitum in Europa , Galliarum rex adsportari iussit , ne divitiarum cumulus periret tot laboribus partus. Hunc ordinavit atque multis vigiliis in corpus vere scientificum redegit vir clarissimus D. Antonius Laurentius de Jussieu , cui quanta debeam , nec unquam obliviscar , nec facile ac satis potero prædicare. Hic itaque , Botanicæ amore atque in me benevolentia ductus , quamquam universum supradictum herbarium cum aliis bene multis atque rarioribus plantis in lucem publicam edere instituerit ; tamen et indulsit mihi illud perlustrare , et quæ ad monadelphiam pertinent excerpere , ut orbi litterario communicarem : quæ num feliciter expleverim , Botanicis iudicandum relinquo.

Itaque tria genera , *RUIZIA* scilicet , *ASSONIA* atque *DOMBEYA* , ut et *Hibiscorum* species plurimæ atque pulcherrimæ , Commersonii peregrinationibus debentur ; quæ , utpote nunc primum in lucem publicam prodeuntia , quanta potui diligentia delineavi nedum plantas , sed et fructificationum systemata , cuique generi respondentia ; quæ omnia nitidissime sculpsit D. Sellier , Chalcographus Parisiensis. Tria illa genera malvacea sunt atque inter se conveniunt calyce duplici , interiori monophyllo quinque-fido persistenti , corolla patenti , atque urceolo aut annulo germen cingente , qui parte inferiore in petala quinque extenditur , superiore vero in filamenta brevia terminatur : verumtamen signis constant ulternis , quibus ab invicem separantur. Perstringamus singula , atque primum ea quæ *RUIZIÆ* sunt propria.

RUIZIÆ calyx duplex est , quorum exterior triphyllus ut in malva , qui tamen et citissime decedit , et unilateralis est. In calycis interioris centro germen reperitur globosum , decemsulcatum , minimum , urceolo cinctum , qui basi in petala quinque oblonga , falcata , patentia extenditur ; superne vero in 30-40 filamenta terminatur , corollâ breviora , totidem antheras oblongiusculas sustentia : styli decem exsurgunt ex germinis centro , quod in fructum abit orbiculati-compressum , ex decem capsulis unilocularibus , dispermis , quorum semina sunt subrotundo-triquetra , subtus acuminata. Ex his itaque patet a *MALVA* distingui hoc genus calyce exteriori deciduo , et tubi defectu , in cuius loco urceolus brevissimus reperitur.

ASSONIA affinis præcedenti est , a quo tamen genere , quemadmodum et ab omnibus huc usque notis , distinguitur sequentibus characteribus. Calyx est ipsi duplex , uterque persistens , exterior minimus , bracteiformis , monophyllus , unilateralis , apice latior , tricrenatus : interior ut in præcedenti. Germen superum , globosum , stylis quinque brevibus terminatum , quod urceolo cingitur basi in quinque petala pariter falcata extenso ; apice vero terminato in 20 filamenta , corolla breviora , quorum quinque adhuc breviora , latiora , colorata ,

sterilia, alternatim inter tria fertilia. Fructus denique globosus, cortice coriaceo reclusus, partibilis in quinque capsulas triquetras, dispermas, quorum semina sunt subrotundo-triquetra.

DOMBEYA post ASSONIAM ordine naturali collocari debet. Constat hoc genus calyce duplici, ut in RUZIA vidimus, exteriori triphylo, unilaterali, deciduo: germinibus supero, globoso; sulcato, stylo unico oblongo persistenti terminato, cui stigmata sunt quinque reflexa. Urceolus est ipsi omnino idem ac in ASSONIA observatur; ad filamenta quinque sterilia sunt multo longiora ceteris, sublancoolata. Fructus tandem est ovatus aut turbinatus, ex quinque capsulis compositus in orbem coalitis, plerumque separabilibus, bivalvibus: semina solitaria, bina aut octo etiam in singulis capsulis, aut loculamentis, cuius figura variat.

Si ergo DOMBEYÆ atque ASSONIÆ characteres comparantur, ab ista differre DOMBEYAM observabitur calyce exteriori triphylo deciduo; stylo unico, ac stigmatibus quinque revolutis. Quum vero rarissime inveniatur genus, si plures præsertim complectatur species, quod non aliquas admittat, in quibus defectus aliquis aut excessus in partibus reperiatur, integra remanente generis essentia; mirandum non est si inter DOMBEYAS nonnullas stirpes inseruerim, quæ a reliquis differre videantur. Quum itaque huius generis essentia consistat in calyce duplici, quorum exterior triphyllus deciduus, et filamentis subviginti, quorum quinque alternatim longiora sunt, colorata atque sterilia; ad hoc genus pertinere arbitror DOMBEYAM PUNCTATAM, quæ dioica est, et DOMBEYAM DECANTHERAM, quæ decem dumtaxat constat filamentis, quorum fertilia singula duas antheras sustinent. Est etiam huic speciei stylus in tria stigmata partitus. Ad calcem denique huius generis reperitur PENTAPETES PHÆNICEA Linnaei, utpote quæ DOMBEYA est, et minime PENTAPETES.

Quoniam vero CL. LINNÆUM in hac specie determinanda errasse certum reputo, liceat mihi rem altius repetere, ut in bono lumine omnia collocentur. Colui hanc plantam in horto Exc. D. DUCIS AB INFANTADO, quæ proximo Augusto et Septembri flores ac fructus dedit. Constat calyce duplici, quorum exterior triphyllus est coloratus, atque deciduus; interior monophyllus, quinque partitus, persistens: urceolo pentagono, qui basi in quinque abit petala magna, coloris pulcherrimi phænicei; superiori vero terminatur viginti filamentis, quorum quinque, alternatim inter tria brevissima fertilia, sunt fere longitudinis corollæ, latiora, sterilia, eiusdemque cum corolla coloris. Urceolus supradictus cingit germen ovatum, quod terminatur stylo longo flavescente, qui apice partitur in stigmata quinque, sæpissime in clavam conniventia, ac tandem abit in fructum, qui est capsula globoso-ovata, submentosa, quinquelocularis; ac in singulis loculamentis reperiuntur semina octo subglobosa, duobus arcibus quadridentatis parallelis affixa.

Hæc fere omnia conveniunt cum observationibus quas CHR. JAC. TREVIUS publici iuris fecit in prima decade plantarum rariorum, qui nihilominus dixit calycem esse simplicem absque ullo involucri deciduo, ac loculamenta monosperma. Verumtamen iconem, alioquin pulcherrimam, examinanti videre mihi visum fuit in capitalis, ante corollæ expansionem, foliola, quæ et ego reperi, quæque calycem exteriorem constituunt; quæ, licet descriptioni auctoris minime respondentia, quum non casu ibi depicta existant, observationem meam

atque Linnæi apposite confirmant. Quod vero semina repererit solitaria, id evenit sæpius me quum plantas Orientis in Europa colimus. Non enim est idem solis ac teræ robur; languent hinc quandoque plantæ exoriæ, quæ aut flores nullos produunt aut fructus incompletos. Si vero TREWII planta, quod observandum ulterius arbitror, et calyce simplici constat et capsula pentasperma; quod diversa sit ab hac nostra, nullus dubito.

Ante hunc RUMPHIUS, libro 8, capite 71, pag. 288, tabula 100, figura 1, plantam descripsit suo more, quam ab incolis mutuato nomine FLOREM IMPIMUM dixit lepidâ ex causa, ex eo scilicet quod flos numquam cælum aspiat: in quo ego et conditoris providentiam admirandam video, et novum argumentum quo CL. LINNÆI systema sexuale firmatur, de quo postea.

Hæc omnia haud fugere poterant LINNÆI solertiam, atque accuratissimi observatoris acumen. Sciebatur etiam hic Botanicæ reparator ac decus omnia, quæ IOAN. AMMANIUS inserenda dedit Imperiali Scientiarum Academiae Petropolitanae, scilicet PTEROSPERMADENDRON (ex quo PENTAPETEM finxit) calyce unico crasso constare, corolla pentapetala, pluribus staminibus, atque pediculo terminato germine (embryonem dixit perapposite AMMANIUS): quod germen in fructum abit lignosum, quinquelocularem, polyspermum; cuius semina compressa sunt et aceris instar alata. Quenam ergo affinitas reperiri poterit inter PENTAPETEM PHÆNICEAM ac reliquas LINNÆI species? Quis non videat toto cælo ab invicem distare? Malvacea illa est, quod haud facile reliquis Botanicorum alibis concedat. Germen illa fovet intra calycem, quod stylo terminatur; in istis germen reperitur in pediculi apice. Capsula est denique lignosa in his atque semina alata, quod utrumque deficit in PENTAPETE PHÆNICEA. Humani ergo passum aliquid dicamus LINNÆUM in coordinandis speciebus generis PENTAPETIS.

Ex his itaque facile solvuntur quæ de meo genere DOMBEYA legimus in Dictionario Encyclopedico (a). PTEROSPERMADENDRON enim a DOMBEYA seiungo, quia earum fructus sunt omnino diversi, a quibus potissimum generadesumenda sunt. AMMANII plantis, ex quibus PENTAPETEM finxit LINNÆUS, longitudinis ac duritiei vocis vitandæ causa, fructus est lignosus, semina alata, germen pedicelatum, calyx simplex, quorum nihil omnino DOMBEYÆ convenit. Si vero Linnæus de PENTAPETE agens unicam assignasset speciem, PHÆNICEAM scilicet, tunc temporis plena roboris atque veritati consentanea essent quæ nuperime scripsit CL. auctor memorati operis.

Verumtamen memorari oportet LINNÆUM nova plantarum genera describentem anno 1749, dum ad PENTAPETEM pervenit, p. 134, duas dumtaxat numerasse species, illas scilicet quas ex IOAN. AMM. mutuavit, neque P. PHÆNICEAM, de qua in presentiarum quæstio, tunc temporis cognovisse. Quam ob rem si PENTAPETIS genus existit aliquod (quodque retinendum nullus inficiabitur), minime DOMBEYÆ convenire poterit, sed memoratis duabus plantis.

(a) Le genre *Dombey*, que doit publier incessamment M. L'ABBÉ CAVANILLES, doit être réuni selon nous aux *Pentapetes* de Linné, dont il ne paroît différer que parceque dans le caractère de *Pentapetes* publié par Linné, l'on trouve plusieurs fautes; savoir, l'oubli du calyce extérieur des trois folioles caduques, la citation d'un stigmate simple, qui est réellement à cinq divisions; celles des semences dites ailées, qui ne sont que légèrement anguleuses, &c. *Dict. Encyclop.* t. 2, art. DOMBEY.

Quid vero iudicandum de diversis LINNÆI atque IOAN. AMM. descriptionibus? In medio relinquo; idque unum dicam, istum vidisse plantas, illum vero potuisse siccas accuratius examinare: quare ut lector possit quam maluerit opinionem sequi in huius operis decursu, quum de PENTAPETE agam, utriusque auctoris characteres sistam.

Si vero ex hucusque dictis apparet errasse LINNÆUM in huius plantæ descriptione atque in generibus constituendis, iniustum utique esset silentio premere argumentum, quod illa suppeditat ad firmandum ulterius systema sexuale: illud dixi in scientiæ profectum; hoc addam libenter in Linnei gloriæ, ut et animadversionibus, et laudando veritati inserviam.

Observabam multoties plantas, quas diu et frustra florentes conquisieram: capitula tandem ultimo Augusto vidi solitaria, pedunculata, erecta ante floris expansionem, quæ sensim inclinantur atque omnino nutant corolla expansa, quæ latis petalis sphaeræ segmentum sistit; atque genitalia a pluvia et aere defendit. Stamina, ut superius dixi, sunt brevissima, et stylus cum stigmatibus valde longus; secundari ergo germen nullatenus posset nisi flore inverso, aut pollinis elasticitate, quæ nulla est. Veruntamen ne pollen decidendo stigmata præteriret, ad hæc ire cogitur filamentis castratis, quæ eiusdem fere cum stylo longitudinis ad eum approximantur in tubi laxi modum, ut magna pollinis pars, quæ subtilitate huc illuc iret, nisi suavi carcere contineretur, stigmata tangat, quæ viscositate eam retinent, ut intentus a natura finis consequatur. Quo peracto, duobus nempe diebus elapsis, corolla cadit cum staminibus, calycis laciniaæ adproximantur ad fructum, ac pedunculus de novo erigitur.

An fortasse idem eveniet Dombeyis reliquis? Siccas omnes examinavi, nec verbum de hoc dixit Commersonius. Veruntamen quum idem in omnibus reperiatur genitalium situs ac proportio, eodem fortasse munere illa fungentur ut fructus obtineatur.

PENTAPETEM certe præterirem, nisi eiusdem descriptio ac plantarum icones magno forent Botanicis adiumento, ut quæstio, si ulla esse potest, dissolvatur, atque certi tandem characteres et genera stabiliantur. Itaque PENTAPETIS genus a Cl. Linnaeo descriptum convenire aliquo modo poterit secundæ et tertiæ dumtaxat speciebus, *suberifolia* scilicet et *acerifolia*. Quia vero has plantas nullibi vidi cum fructibus ac floribus, LINNÆI atque AMMANII, ut nuperrime dixi, characteres transcribam. Et quoniam superius exposui ex Ammanio mutuatos, ne dicta repetam, reliqua genera videamus.

MALVAVISCUS proprium genus constituerebat in accuratissimis Dillenii operibus, ex quo tamen placuit LINNÆO *hibiscorum* species augere, quamvis utriusque fructus sit omnino diversus: MALVAVISCO sunt segmata decem, corolla in tubum convoluta, cuius petala basi auriculata; atque pro fructu drupa quinquelocularis, loculis monospermis. Hæc ergo de causa in pristinam dignitatem restituere, atque ab HIBISCO et PAVONIA seiuungere Dillenii plantam malui, quam in unum corpus omnia commixta iterum reproducere.

PAVONIA genus est aliud novum MALACHRÆ atque URENÆ affine, cuius nonnullæ species mixtæ conspiciuntur inter HIBISCOS LINNÆI. Qua vero de causa ab HIBISCO PAVONIAM separaverim, abunde dictum arbitror in secundæ

dissertationis præfatione, quam lector poterit consulere: additis hic generis characteribus. Calyx est duplex in PAVONIA, uterque persistens, quorum exterior polyphyllus, interior semiquinquepartitus. Germen superum, quinquesulcatum, stylo unico terminatum, qui in octo aut decem stigmata partitur. Hoc cingit tubus, qui parte inferiori in petala quinque patentia extenditur, superiore vero stylum vaginans, filamentis ornatur per eiusdem superficiem sparsis. Fructus denique sunt capsulæ quinque in orbem positæ, articulatum dehiscences, uniloculares, monospermæ, bivalves, quorum semina sunt sæpissime triquetra.

In memoriam revocare operæ pretium erit quod superiore anno scripsi pag. 47, scilicet *stigmatum numerum fructum indigitare; et vicissim ex fructu, una nempe, aut quinque capsulis, stigmatum numerum erui constanter posse*. Hac unica observatione aut potius lege suffultus, ubi primum vidi floridam in R. H. P. Sidam urentem (hoc nomine missam) mense Martio anni 1785, quamquam nullum tunc temporis fructum dederit, hunc prædixi futurum ex capsulis quinque monospermis; quia calycem vidi duplicem et stigmata decem; qua de causa in Horto Regio apparuit demonstranda ultima ætate nomine *Pavonia urentis* Cav. Neque me deceptum fuisse demonstravit eventus: mensibus enim Octobris atque Novembris proxime elapsis, fructum dedit a me prædictum.

Semina ulterius ex Hispania accepi Sidæ nomine mense Martio proxime elapso, quibus examinatis stigmata prædixi decem, utpote ad PAVONIÆ genus referendam existimans plantam inde futuram; eo scilicet quod intra calycem duplicem, capsulas quinque numeravi, bivalves, monospermas. Ut vero experimenti atque prædictionis testes haberem integros, Regio H. P. dedi plantam PAVONIÆ PANICULATÆ nomine a mense Iunio, quæ non floret, ut postea vidi, nisi ultimo Septembri et Octobri: in qua florida stigmata decem numeravi summo gaudio. Atque illud ut verissimum adstruo, nec primam umquam ante meam observationem Parisiis fructificasse, nec secundam existisse.

Nunc vero si ad fructum huius generis dumtaxat attendatur, idem omnino reperietur ac URENÆ et MALACHRÆ, cum quibus ulterius convenit tubo staminifero atque calyce duplici. Quantum vero ab eisdem differat necnon ab HIBISCO, facile reperiet, qui omnium characteres comparare velit.

Huius tandem generis species separavi in varias sectiunculas, quarum primæ complexitur, in quibus unaquæque capsula spinis tribus armatur; secundæ illas quarum calyx exterior est interiore longior; tertia reliquas.

HIBISCUS, Pulcherrimum hoc genus adeo auctum prodiit novis speciebus atque observationibus meis, ut gratum sperem Botanicis futurum. In examinandis eiusdem speciebus sequentia reperi.

1. Calyx interior (semper monophyllus) aut est semiquinquepartitus, aut oblongo-tubulosus, tuncque apice denticulis quinque terminatur. In primo casu semper persistit; in secundo vero finditur longitudinaliter, quum corolla expanditur, atque cum ipsa decidit.
2. Calyx exterior est aut polyphyllus, aut profunde multipartitus, exceptis *Hibisco tricuspidato* et *tiliaceo*, qui dicto calyce ad Althæas accedunt; verumtamen variat foliorum aut laciniarum numero: in *Hibisco* enim *populneo*

populeo tria dumtaxat reperiuntur foliola, quod latuit LINNÆUM; quum in reliquis speciebus a quinque ad 30 excurrat.

3. Hic calyx cito decidit in *Hib. Populneo Esculento* et *Sinuato*; in reliquis persistit.
4. Corolla in omnibus speciebus (*Rosa Sinensi* excepta) semel expanditur, idque sex aut octo horarum spatio; quæ plerumque postridie decidit cum tubo ac staminibus, utpote unicum cum ipsis corpus efformans.
5. Stylus est semper unicus, qui apice in quinque stigmata incrassata partitur, si *Hib. Esculentus* excipiat, cuius stigmatum numerus variat a 5 ad 10.

Hæc ultima observatio memoratam speciem ut spuriam reicere videtur a congenerum gremio: inconstans enim est *HIB. ESCULENTUS*; propterea quod ex eisdem seminibus plantas habui, quarum stigmata, numquam numero determinata, nunc sex, nunc novem exstiterunt. At quum ipsi reliqui characteres quadrent, fructus præsertim, qui semper capsula unica constat, cuius loculamenta stigmatum numero respondent, ab *HIBISCORUM* genere separari minime debet.

6. Stamina sunt ut plurimum numerosa per tubi superficiem sparsa, atque ipsum terminantia: filamenta parva; antheræ reniformes.
7. Germen est aut sphericum, aut ovatum, aliquando etiam pyramidale, quod fructus figuram prædocet, quæ varia est in hoc genere; verumtamen unica dumtaxat constat capsula quinqueloculari, quinquevalvi, *HIB. ESCULENTO* excepto, in quo loculamenta variant.
8. Fructus loculamenta sunt fere semper polysperma atque semina ovata, aut reniformia, villosa, aut glabra.

Huius generis species in varias phalanges distribui: 1^a sistit eas, quarum fructus loculamenta sunt monosperma: 2^a illas, quibus caulis est aculeatus: 3^a duas, in quibus calyx exterior est monophyllus, ac terminatur in dentes aut lacinias haud dissimiles ab illis quæ in *althæis* conspiciuntur: 4^a tres alias species, quarum calyx interior est hemisphericus, coriaceus: 5^a illas, quibus folia sunt aut indivisa, aut leviter lobata: 6^a eas, quæ foliis gaudent perfecte angulatis aut lobatis: 7^a demum reliquas, quarum folia sunt profunde angulata, aut laciniosa.

LAGUNÆ genus ita præcedenti est affine, ut non nisi defectu calycis exterioris ab ipso separetur, atque stigmate simplici peltato. Itaque inspectis fructibus, post *HIBISCUM LAGUNA* atque *SOLANDRA* collocari debent: illius calyx est monophyllus oblongus, apice acuminibus quinque subulatis, expansione corollæ latere rumpendus, deciduus.

CIENFUEGOSIA constat calyce duplici persistenti: quorum exterior ex duodecim setulis brevibus componitur; interior vero monophyllus est, et semiquinquepartitus. Corolla, tubus, stamina et antheræ, sunt ut in *HIBISCO*. Globosum germen stylum sustinet tubo longiorem, parte superiore incrassatum, cuius stigma clavatum; illudque in fructum abit, qui est capsula ovata cum acumine, trilocularis, trivalvis, loculis monospermis, quorum semina sunt oblongo-ovata. Unicam dumtaxat speciem continet, quemadmodum et præcedens.

PACHIRA, ex qua *CAROLINEAM* finxit *LINNÆUS*, genus est ab omnibus notis omnino diversum, quemadmodum accuratissime dixit *AUBLETIUS*, qui eam primus reperit, nominavit, atque delineandam curavit. Calyce simplici deciduo constat, cuius basis glandulis stipitatur. Petala sunt ipsi quinque ensiformia, in rubum parte inferiore approximata, dehin patentia, reflexa. Tubus germen cingens partitur apice in 15 lacinias, quarum quælibet multis filamentis longis antheriferis terminatur. Germen piriforme, sulcatum: stylus simplex longitudine staminum, qui terminatur stigmatibus quinque foliaceis. Fructus denique est capsula ovata, sulcata, unilocularis, multivalvis semina plurima angulata continens.

Perspectum habeo *LINNÆI* filium dixisse stigma simplex et capsulam bilocularem. At credendum arbitror *AUBLETIO*, qui plantam vivam accurate observavit, potius quam *LINNÆI* filio, qui specimina sicca dumtaxat inspexit, quæ stigmatibus orbari exsiccatione ac longis itineribus potuere. Quod ad loculamenta fructus attinet, malo etiam *AUBLETII* quam *LINNÆUM* sequi, aut saltem dicere fructum esse mono aut bilocularem.

QUARARIBEA gaudet calyce monophyllo 3-5-dentato, quandoque etiam ad medietatem usque fisso: petalis quinque oblongis, undulatis, limbo patente recurvo. Tubus est ipsi tenuis, longissimus, antheras novem sessiles in apice sustentans, supra quas glandulosa corpuscula exstant quatuor vel quinque. Germen minimum, subrotundum: stylus longissimus tubo vaginatus: stigma bilobum incrassatum. Fructus denique intra calycem, qui est capsula coriacea, ovata, bilocularis, loculis monospermis, quorum semina sunt ovata, extus convexa, intus plana.

HUGONIA genus, quod unica apud *LINNÆUM* absolvitur specie, secunda nunc augetur ex *COMMERSONII* herbario deprompta. Calyx est huic generi persistens, coriaceus, pentaphyllus, foliolis ovatis, concavis, quorum duo exteriora. Corolla malvacea, patens, petalis emarginatis. Urceolus germen cingens terminatur decem filamentis æqualibus, antheriferis. Germen globosum: styli quinque; stigmata capitata. Fructus demum est drupa carnosa, capsulas quinque continens in orbem positas, bivalves, uniloculares, monospermas.

Quamquam plura examinaverim specimina, in nullo tamen reperire potui fructum, qui ad perfectam maturitatem pervenisset. Hac ergo de causa, quum iuxta *COMMERSONII* figuram semina debuerim invenire ovato acuminata, capacitati capsularum respondentia, in his dumtaxat reperi membranam ovato-arcuatam compressam, cuius basis erat crassior et nigra. Quod ego inde provenire arbitror, quod fructus tenerrimi nec satis coagulati humor fuerit exsiccatione evaporatus.

MONSONIA est genus ultimum ex elucidandis in hoc opere. *LINNÆUS* illud inter polyadelphe collocavit: verumtamen, quum tanta intersit affinitas inter ipsum et *GERANIUM*, volui de illo in præsentiarum agere, ut viam parem ad *GERANII* opus, omnibus iam fere numeris absolutum (a). Ad hæc corpora quin-

(a) Videatur index ad calcem huius operis.

que, dicam rectius, lacinias filamentis terminatas, basi vidi coalitas in unum corpus; cuius observatio, quamquam in sicco facta, novam rationem mihi suppeditat ut de *MONSONIA* agam, quæ separari nequit a *GERANIORUM* gremio.

Calyx itaque est ovatus, profundissime partitus; in quinque lacinias, persistentes apice mucronatas. Corolla magna ex petalis quinque sensim latioribus, apice dentatis: urceolus brevissimus in quinque lacinias lineares oblongas partitus, quarum singulæ terminantur filamentis tribus antheriferis.

Specimina, quæ examinare mihi licuit, fructibus erant destituta; quapropter nihil certi affirmare possum de capsularum ac seminum numero, qui tamen, si ex affinitate coniiciendus, quinarius erit, atque semina solitaria in unaquaque capsula.

Denique, antequam præfationi finem imponam, operæ pretium erit quædam addere ut Regiæ scientiarum Academia satisfaciam, quæ superiore anno, de *TRIGUERA* disserens, ulteriorem explicationem requisivit de partium insertionem. Plantam itaque nedum colui, sed et floridam dedi Regio H. Par. ut cuicumque liceret examen iterum instituire: atque aperte vidi stamina inserta membranæ, quæ basi in corollam abit, huiusque tubum inter calycem et germen pariter insertum reperi. Quibus abunde dictum de insertionem arbitror.

Parisiis, die 29 Novembris anni 1786.

INDEX PLANTARUM

Quae in hoc opere continentur.

169	Ruizia	Cordata.	202	Hibiscus	Ovatus.	235	Urens,
170		Lobata.	203		Hastatus.	236	Ferrugineus.
171		Palmata.	204		Acuminatus.	237	Palustris.
172		Laciniata.	205		Pentacarpus.	238	Moscheutos.
173	Assonia	Populnea.	206		Vitifolius.	239	Pedunculatus.
174	Dombeya	Palmata.	207		Striatus.	240	Spicatus.
175		Acutangula.	208		Bifurcatus.	241	Simplex.
176		Angulata.	209		Trilobus.	242	Flavescens.
177		Tiliæfolia.	210		Sinuatus.	243	Brasiliensis.
178		Tomentosa.	211		Ficulneus.	244	Mutabilis.
179		Punctata.	212		Cannabinus.	245	Clypeatus.
180		Decanthera.	213		Suratensis.	246	Columnaris.
181		Umbellata.	214		Radiatus.	247	Micans.
182		Ovata.	215		Digitatus.	248	Abelmoschus.
183		Ferruginea.	216		Tiliaceus.	249	Palmatus.
184		Phœnicea.	217		Tricuspis.	250	Esculentus.
185	Pentapetes	Suberifolia.	218		Populneus.	251	Syriacus.
186		Acerifolia.	219		Liliflorus.	252	Sabdarifa.
187	Malvaviscus	Arboreus.	220		Lampas.	253	Vesicarius.
188	Pavonia	Spinifex.	221		Micranthus.	254	Trionum.
189		Aristata.	222		Æthiopicus.	255	Ternatus.
190		Typhalæa.	223		Rhombifolius.	256	Fraternus.
191		Zeylanica.	224		Rigidus.	257	Manhiot.
192		Cancellata.	225		Hirtus.	258	Aculeata.
193		Paniculata.	226		Phœniceus.	259	Cienfuegosia
194		Spicata.	227		Unilateralis	260	Quararibea
195		Urens.	228		Rosa	261	Pachira
196		Hastata.	229		Membranaceus.	262	Hugonia
197		Columella.	230		Cordifolius.	263	
198		Cuneifolia.	231		Lasiocarpus.	264	Monsonia
199		Premorsa.	232		Sororius.	265	
200		Coccinea.	233		Senegalensis.		
201		Papilionacea.	234		Tubulosus.		

PARS IX.

RUIZIAM COMPLECTENS (a).

CHARACTER GENERICUS RUIZIÆ.

Calyx duplex : exterior triphyllus, foliolis ovato-acutis, concavis, cito decidentibus : interior monophyllus, persistens, profunde quinquepartitus ; laciniis lanceolatis.

Corolla : petala quinque patentia, oblonga, falcata, apice subrotunda, integra ; unguibus angustiora, atque staminum urceolo affixa.

Stamina : filamenta 30-40 corollâ breviora, basi coalita in urceolum germen cingentem : antheræ oblongiusculæ, incumbentes.

Germen globosum, decemsulcatum. Styli decem brevissimi crassiusculi : stigmata simplicia.

Fructus : globoso-umbilicatus, nonnihil compressus, ex decem capsulis compositus in orbem positus. Capsulæ dorso lignosæ, subrotundæ : intus quæ se invicem tangunt, angulato-compressæ, membranacæ, uniloculares, dispermae. Semina subrotundo-triquetra, subtus acuminata.

- Differt ab omnibus columaiferis defectu tubi, cuius loco exstat urceolus : a MALVA (cui valde affinis est fructu), stylis decem, et calyce exteriori deciduo ; a DOMBEYA et ASSONIA, staminibus omnibus antheriferis et fertilibus.

SPECIES.

169. RUIZIA CORDATA. (Tab. XXXVI. fig. 2.)

R. foliis cordatis, oblongo-acuminatis, sinuato-crenatis, incanis, subtus farinaceis.

Konigia foliis subcordatis, crenato-sinuatis, incanis, subtus tomentosis : floribus decagynis. *Commers. manus. cod. 2. pag. 89.* BOIS DE SENTEUR BLANC, vulgo.

Konigia foliis cordato-sinuatis, crenatis, utrimque incanis : floribus decastylis.

Com. ubi supra. Figurat.

Caulis frutescens, ramosus.

Folia periolata, alterna, numerosa, cordata, ovato-acuminata, crenato-sinuata, petiolis longiora. Stipulæ subulatæ, albicantes, pulverulentæ, deciduæ.

Flores corymboso-umbellati : pedunculus communis axillaris, solitarius in ramorum finibus : flos quilibet pedunculatus.

(a) In honorem D. HIPPOLYTI RUIZ Hispani, qui Chilense et Peruvianum iter peregit.

Calyx duplex, tomentosus : exterioris foliola ovato-acuta, concava, cito decidentia : interioris lacinia profundè, lanceolata, reflexa fructu maturo.

Corolla : petala quinque, initio dilute flava, dehinc saturate sulfurea, patentissima, subrotunda, falcata, apice nonnihil revoluta, calyce breviora.

Stamina : filamenta 30-40 corollâ breviora, basi in urceolum coacta aut scyphum germen cingentem : anthera oblongiusculæ subalbicantes.

Germen globosum, villosum, decemsulcatum : styli decem, rubri, staminibus breviores : stigmata simplicia.

Fructus generis.

Habitat in Insula Bourbon prope vicum Sancti Dionysii. H. Florèt mensibus Februario et Martio. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

D. Commerson. cui debemus omnes species RUIZIÆ, ASSONIÆ, DOMBEYÆ, PHENICEÆ excepta, hanc plantam delineandam dedit D. de Jossigny, cuius iconem vidi apud D. de Jussieu, ubi exstat totum fructificationis systema : quod vero in meis tabulis reperitur, desumptum est ex siccis exemplaribus, atque locupletius esse, nullus inficiabitur, qui utrumque velit comparare.

Huius speciei, quam ut distinctam dedit Commersonius a sequente varietatem vidi, in qua foliorum sinus profundiores sunt, omnino similes sinibus quorundam foliorum sequentis speciei. An ad hanc sit referenda potius quam ad R. CORDATAM? An vero omnes unicam efforment spèciem? Dicent qui vivas iterum examinabunt. Ego vero interea ex innumeris huius generis fragmentis, quæ attente examinavi, quatuor distinguam species, quæ, quamquam varietatibus plurimis intermediis catenam ut ita dicam efforment, diversæ sunt foliorum figura : quod eo libentius facio, quod et Commersonius ipse tres dedit icones omnino diversas quæ RUIZIÆ sistunt CORDATAM, LOBATAM, et PALMATAM, quibus et ego quartam certissime ab omnibus diversam addidi pro RUIZIA LACINIATA.

170. RUIZIA LOBATA. (Tab. XXXVI. fig. 1.)

R. foliis cordatis, crenatis, 3-5-lobatis, oblongis; lobo medio productiore, acuminato.

Konigia foliis superioribus cordatis, inæqualiter crenatis; inferioribus trilobis, et quinquelobis, lobo medio productiore. *Commers. manus. codice 2, p. 15. Figurat.*

Konigia floribus decagynis, calyce exteriori, triphylo deciduo : interiore quinquepartito, foliis oblonge cordatis, margine crenato suberosis, basi obtuse quinque-angulatis, subtus incanis. *Com. ubi supra.*

Arbuscula speciosa 5-6-pedes alta, cortice cinereo incano, ramis patulis fragilibus, quæ, quum vetusta sunt, arborescunt, fœmur. humanum crassa.

Folia in extremis tantum ramulis conferta, nec opposita, petiolata; petiolis longiora; cordata, desuper glabra, subtus incana, et quasi farinacea, marginibus inæqualiter crenatis ac sinuatis: vetustiora basi plus minusve manifeste quinque-angulata, nonnumquam heptangula, totque nervis, quot lobis. Stipulæ subulatae, erectæ, pulverulento-tomentosæ, deciduæ.

Reliqua ut in R. CORDATA; at corollæ calyce longiores, quinque linearum diametri.

Habitat in Insula Bourbon ad promontorium Sancti Bernardi circa vicum D. Dionysii, et alibi. H. Floridam observavit atque descripsit Comm. mensibus Ianuario, Februario et Martio anni 1771. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Quaquam styli sint decem, nonnulli interdum deficiunt. Comm. loco supra citato.

171. RUIZIA PALMATA. (Tab. XXXVII. fig. 1.)

R. Foliis utrimque incanis, palmatis, incis, quinquepartitis: lobis acuminatis, sinuato-crenatis, medio productiore.

Konigia foliis utrimque incanis, palmatis, incis. *Comm. ms. cod. 2. pag. 89. Figurat.*

Arbor humilis, sed diffusa.

Folia alterna, conferta in extremis ramis, petiolata; petiolis longiora, oblonga, palmato-incisa; lobis quinque profundis, sinuato-crenatis. Stipulae lineari-angustae, tomentosae, deciduae.

Flores in corymbis umbellaeformibus, longe pedunculatis: pedunculis tomentoso-lanatis.

Reliqua ut in congeneribus.

Habitat in Insula Bourbon prope vicum Sancti Dionysii. H. Appellatur vulgo Bois de Senteur GALEUX, et Bois de Senteur BLEU. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Obs. I. Fructus, quos in speciminibus vidi, necdum perfectam attigerant maturitatem; capsulas tamen vidi decem cum totidem stylis brevibus, incurvis et recurvis.

II. Varietatem vidi, cuius folium magnitudine naturali sistit littera G. Tab. XXXVII. in qua lobi sunt angustiores et fissi quamproxime usque ad petiolum.

172. RUIZIA LACINIATA. (Tab. XXXVII. fig. 2.)

R. Foliis usque ad petiolum laciniatis, laciniis septem angustissimis, linearibus, pinnatifidis, pinnulis decurrentibus.

Konigia foliis multipartitis, laciniis linearibus, subdivisis. *Commers. ms. codice 2. pag. 16.*

Frutex pulcherrimus foliorum numero ac figura, ramosus.

Folia sparsa, alterna, numerosa, longe petiolata, petiolis longiora, in 5-7 lacinas usque ad petiolum partita; laciniis inferioribus brevioribus, media longissima; omnibus acutis, linearibus, pinnatifidis; pinnulis decurrentibus. Stipulae capillares, villosae.

Reliqua deficiunt in exemplaribus.

Habitat in Insula Bourbon prope vicum Sancti Pauli. H. V. S. communicatam a D. Thouin.

PARS X.

ASSONIAM COMPLECTENS (a).

CHARACTER ESSENTIALIS ASSONIÆ.

Calyx duplex persistens: exterior bracteiformis, monophyllus, apice tricrenatus: interior monophyllus, profunde quinquepartitus, laciniis acutis.

Corolla: petala quinque, oblongo-falcata.

Stamina: filamenta viginti, corollâ breviora, in urceolum basî coalita, quorum quinque sterilia, latiora, ceterisque breviora, inter tria fertilia; antheræ oblongiusculæ.

Germen superum subrotundum, pubescens. Styli quinque, brevissimi, sæpe persistentes: stigmata incrassata.

Fructus globosus intra calycem, lineis quinque notatus, cortice tectus, in quinque capsulas partibilis, triquetras, uniloculares, dispermas.

Semina glabra, nigricantia, subrotundo-triquetra.

Obs. Differt hoc genus ab omnibus columniferis defectu tubi: a RUIZIA, staminibus quinque sterilibus: a DOMBEYA, stylis V. et calyce exteriori monophyllo, persistente: a PENTAPETE, stylis V. seminibus non alatis, &c. &c.

173. ASSONIA POPULNEA. (Tab. XLII. fig. 1.)

A. Foliis cordatis, ovato-acuminatis: floribus corymbosis.

Konigia foliis cordatis integris glaberrimis, floribus pentastylis. *Commers. ms. codice 2. p. 87. Figurat.* BOIS DE SENTEUR BLEU OU GALEUX; *vernacule.*

Arbor est mediocris, cortice cinereo, vel cinereo-fuscescente, hibisci populnei facie: lignum eius perlibenter odoratum, et intimo corde cœrulescens, quandoque et dum veterascit durissimum.

Folia alternatim sparsa, cordata, magna, integerrima, quandoque oviter dentata, necnon undulata, utrimque glabra, apice acuminato prolongata, atque oblique dependentia. Stipulæ....

Flores subcorymbosi, pedunculo communi, et dichotomo elevati, sæpius cum flore in unaquaque dichotomia longius pedicellato.

Corolla: petala quinque parva, falcata, et hinc vel illinc oblique deiecta. Color floris recentissimi albus, veterascentis ad ferrugineum degener; tum maxime quum fructus maturos ambit unguibus saltem permanentibus.

Calyx persistens duplex: exterior ut supra in descriptione characteris generici:

(a) In honorem D. IGNATII DE ASSO Botanici Hispani, cui, præter alia opera, et Floram Aragoniæ debemus, et Introductionem in tria regna naturæ.

interior monophyllus, semiquinquefidus, laciniis lanceolatis, acutis, patentissimis, deorsum deinde reflexis, sursum tandem inflexis, ac fructum arcte ambientibus.

Germin subrotundum, aliquantisper depressum, pubescens. Ap. multicapsulare sit, non satis constabat licet verosimile. Styli brevissimi numero quinque; sic observavi iterum atque iterum.

Reliqua ut supra, loco citato.

Habitat in Insule Bourbon sylvis montosis Divi Pauli pago imminentibus. Floret mense Maio. H. V. S. communicatam a DD. de Jussieu et Thouin.

Obs. Hæc omnia ad verbum transcripsi ex Commersonii codice 2, illis exceptis quæ italico characterè scripta sunt. Verumtamen laudati auctoris descriptio duo continet quæ castiganda duxi, quæque ipse procul dubio correxisset, si plantam iterum observaverit, atque ultimam manum et observationibus et operi apponere potuerit. 1°. Calycem dixit simplicem, qui duplex certe est, quamquam exterior adeo minimus, ut non nisi attentè flores et fructus examinando conspiciatur. 2°. Nihil dixit de staminibus quinque sterilibus, atque omnium numerum sic exposuit 15-20-25. Ego vero viginti dumtaxat idque constanter reperi, quorum quinque sterilia, latiora, et paulo breviora.

Ne vero dicatur aliam ipsum, aliam me plantam descripsisse, consulatur figura quam ille dedit accuratam, quæque asservatur apud D. de Jussieu: consulantur etiam specimina, iuxta quæ reperietur Commersonii manu conscriptum: KONIGIA PENTAGYNA FOLIIS CORDATIS, &c. ut supra innui. Quæ omnia si cum mea descriptione ac tabula comparentur, plantæ idemitas reperietur.

P A R S X I.

DOMBEYAM COMPLECTENS (a).

CHARACTER GENERICUS DOMBEYÆ.

Calyx duplex: exterior triphyllus deciduus (figura variat); foliolis non in orbem, sed ad alteram partem positis. Interior monophyllus, profunde quinquepartitus, laciniis acutis, reflexis, persistentibus.

Corolla: petala quinque patentia, subrotunda, basi angustiora, staminum urceolo affixa, persistentia sæpissime.

Stamina: filamenta 20, corollâ breviora; quorum quinque sterilia, longiora,

(a) In honorem D. JOSEPHI DOMBEY, Galli Chilensis atque Peruviani imperii peregrinatoris.

- latiora; inter quorum singula, tria fertilia. Omnia basi coalita in urceolum germen cingentem. Antheræ oblongæ, subsagittatæ, erectæ.
 Germen globosum, quinq̄sulcatum, tomentosum. Stylus simplex, staminibus longior persistens. Stigmata quinque recurva.
 Fructus globosus aut turbinatus, quinq̄sulcatus, lana rectus sæpissime: capsulæ quinque in orbem coalitæ, separabiles, bivalves, uniloculares, mono aut polysperma. Semina fere semper oblonga.
 Dombeya differt ab omnibus columniferis defectu tubi: a Ruizia, staminibus quinque sterilibus: ab Assonia, calyce exteriori triphylo deciduo: a Pentapete, stigmatibus quinque, calyce duplici, ac seminibus non alatis.
 Obs. I. DOMBEYA PUNCTATA est dioica. D. DECANTHERA staminibus gaudet tantummodo decem, quorum quinque sterilia sunt; reliquorum quodlibet antheras duas sustinet. D. OVATA, FERRUGINEA, et ANGULATA, stylo ornantur brevissimo et stigmatibus longis; adeo ut pentagynæ primò obitu videantur.
 II. Omnes species, PHÆNICEA excepta, sunt arbores mediocres pulcherrimæ: ex earum cortice funes parantur.

Nescio qua de causa Commersonius, alioquin acutissimus atque de Botanica bene meritus, ad STEWARTIÆ genus plantas omnes amandaverit, quas nunc ego DOMBEYÆ nomine reipublicæ litterariæ communico. Nihil enim est illis cum STEWARTIA commune; et, quamquam PENTAPETI affines, ab ipso recedunt et calyce exteriori, ut dixi, stigmatibus quinque, atque seminibus non alatis.

Essentia generis D. in calyce exteriori triphylo deciduo consistit atque in staminibus quinque sterilibus, alternantibus cum aliis brevioribus fertilibus.

SPECIES.

* *Calycis exterioris foliola lata.*

174. DOMBEYA PALMATA. (Tab. XXXVIII. fig. 1.)

D. Foliis cordatis palmatis, subglabris, digitationibus septem acutis, serrato-crenatis, floribus corymbosis.

Stewartia foliis palmatis. *Commers. herb. Figurat.*

Caulis arboreus ramosus.

Folia alterna, longe petiolata, petiolis longiora, cordata, palmato-septemangulata, septemnervia, lobis oblongis, acuminatis, serratis, aut crenatis; (glabra apparebant in sicco.) Stipulæ lanceolato-acutæ, tomentosæ; deciduæ. Flores: pedunculi solitarii, axillares, in summitatē ramorum petiolo longiores; supra ramosi, subcorymbosi. Flos quilibet pedunculatus, pedunculis, ramis, petiolis atque calycibus tomentosis, tomento sæpe rufescente.

Calyx exterior ex tribus foliolis cordatis, subrotundis, concavis, deciduis; media maiore, sessili, lateralibus minoribus petiolatis: interior multo longior, laciniis acutis, reflexis.

Corolla sesquipollicaris, initio albicans, dehinc sulphurea, tandem ferruginea, quum scilicet fructum comitatur et ambit: *idemque dicendum de sequentibus speciebus.*

Stamina: filamenta 20. corollâ breviora: quinque sterilia, erecta, longiora. Antheræ subsagittatæ, erectæ, plusquam unius lineæ longitudinis.

Germen globosum, tomentosum, urceolo staminifero laxo circumdatum. Sty'us basi villosus, supra purpureus, staminibus longior; stigmatibus quinque revolutis, persistentibus.

Fructus subovatus, quinqueangulatus, angulis obtusis, lanatus. Capsulæ monospermæ.

Habitat in Insula Bourbon ac præcipue in itinere inter vicos Sancti Dionysii et Sancti Pauli. H. Vidi siccam, communicatam a D. de Jussieu. Floret mensibus Maio, Junio.

MAHOT-TAN-TAN vulgo apud incolas appellatur, ex eo scilicet quod eius folia similia sint illis RICCINI PALMA CHRISTI, quæ planta TANTAN ibi nominatur.

Obs. Specimina plurima vidi, quorum folia sunt subpalmata, quinqueangulata, angulis tamen non ita profundis ac in D. PALMATA. Num ad hanc revocanda sint tamquam varietas, num ad sequentem, aut ex ipsis nova species constituenda sit? hæreo, dicent Botanici qui plantas vivas in posterum examinabunt.

175. DOMBEYA ACUTANGULA. (Tab. XXXVIII. fig. 2.)

D. Folii cordatis, subrotundo-tricuspidatis, crenatis, initio tomentosis; floribus racemosis.

Caulis arboreus.

Folia alterna, petiolata, magna, petiolis subæqualia; cordata, subrotundo-tricuspidata cuspidibus acutis, crenata, sæpe etiam angulo aut dentē prominente inter basim et cuspides laterales, septemnervia; tenera tomentoso-ferruginea, veterascentia fere glabra. Stipulæ lanceolatæ, deciduæ.

Flores racemosi, racemis solitariis, erectis, axillaribus; petiolo longioribus: flos quilibet longe pedunculatus, pedunculis, petiolis, ramis teneribus, ac calycibus valde tomentosis.

Galyces et corolla ut in præcedenti: hæc tamen minor, pollicaris, et venosa, ac veluti coriacea, quod congeneribus plus minusve convenit.

Fructus piriformis, tomentosus. Capsulæ monospermæ.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Insula Bourbon. H. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Haud reperi codicem Commers. ubi hæc species, et alia plures sunt descriptæ; quod et dolendum est certe, et lectoribus notum volo.

addendum præcedenti, Dombeya, insula Bourbon pollicaris, foliis cordatis.

176. DOMBEYA ANGULATA. (Tab. XXXIX. fig. 1.)

D. Folii cordatis, subrotundis, supra angulatis, serrato-dentatis, tomentosis: umbellis numerosis: pedunculis communibus petiolo brevioribus.

Stewartia foliis cordato-angulatis. *Commers. herb. Figurat.*

Caulis arboreus, ramis tomentosis.

Folia cordata, subrotunda, apice tribus angulis, prope basim quandoque utrim-

que altero notata, tomentosa, septemnervia, serrato-denticulata, quinque-pollicum fere diametri. Stipulae latae, oblongae, acuminatae, amplexicaules, deciduae.

Flores umbellati, umbellis solitariis, numerosis, axillaribus. Pedunculus communis pollicaris, crassus, lignosus: radii subdecem vix trium linearum, tomentosi.

Calyx exterior.... interior tomentosus, profunde quinquepartitus, laciniis parvis, fructum continentibus.

Stylus parvus: stigmata quinque, longiora, villosa, permanentia.

Fructus globosus intra calycem. Capsulae quinque, uniloculares, bivalves, dispersae, tomentosae.

Semina subovata, subtus acuta.

Habitat in Insula Bourbon. H. V. S. apud D. Thouin, exemplar unicum.

Nota. In hoc unico exemplari, quod exactissime sistit tabula et figura supra dicta, exceptis foliis, quorum inferiora sunt duplo et triplo maiora, conservantur plures umbellae fructibus onustae, et in purimis fructibus petalorum partes ferrugineae. Quod sit species Dombeyae nullus dubito: an vero sit eadem quam Commersonius delineatam dedit nomine STEWARTIAE ANGULATAE? affirmare non audeo. Folia enim quamquam magnitudine et figura sint omnino eadem, inflorescentia tamen diversa est. In hac mea, ut dixi, flores sunt umbellati, umbellis numerosis, axillaribus, solitariis, radiis decem, pedunculo pollicari: in illa vero Commersonii, flores sunt corymboso-ramosi corymbis longius pedunculatis. Stylus quoque longus: calyx interior reflexus: ac fructus lanatus. Si ergo haec omnia, ut videatur, speciem diversam constituunt, rectius ad D. ACUT-ANGULAM revocabitur Commersonii STEWARTIA ANGULATA, cum qua omnino convenit, foliorum angulis exceptis, qui acutiores, sunt in ACUTANGULA, nec folia ita subrotunda.

177. DOMBEYA TILIÆFOLIA. (Tab. XXXIX. fig. 2.)

D. Foliis cordatis, subrotundo-acutis, crenatis, floribus racemoso-corymbosis.

Caulis arboreus, ramis teneribus, valde tomentosis, quemadmodum et pedunculi, calyces ac petioli.

Folia alterna, numerosa, petiolata, petiolis subaequalia, cordata, subrotundo-acuta (magnitudine et figura tiliæ europæ), crenata: tenebra tomentosa; veterscentia subglabra, septemnervia. Stipulae sublanceolatae, basi latae, apice acutissimae, villosae.

Flores pedunculati, pedunculis axillaribus, solitariis, erectis, petiolo longioribus, apice in duos racemos oppositos horizontales partitis, in quibus flores plures breviter pedunculati.

Calyx exterior ex tribus foliolis; media reniformi, sessili, latiori; lateralibus ovatis breviter, petiolatis; interior reflexus.

Corolla pollicaris, petalis subrotundis, unguibus angustatis.

Reliqua ut in DOMBEYA ACUTANGULA.

Habitat cum praecedentibus. H. V. S. communicata a D. de Jussieu.

Nota. Quum haec species conveniat omnino cum D. ACUTANGULA quoad inflo-

rescentiam atque habitum, nolui figuras multiplicare, eaque delineavi dumtaxat que diversa sunt: reliqua ex descriptione fluunt.

178. *DOMBEYA TOMENTOSA.* (Tab. XXXIX. fig. 3.)

D. Foliis cordatis, subrotundis, crenatis, tomentosis, venosis, venis fere circularibus, floribus umbellatis.

Caulis arboreus, ramosus, ramis ut et tota arbore valde tomentosis.

Folia alterna, longe petiolata, petiolis subæqualia, cordata, subrotundo-acuta; venosa, venis arcuatis, arcubus quasi ex petioli tamquam centro descriptis, septemnervia, valde tomentosa, crenata. Stipulæ coriaceæ, lato-ovatæ, acuminatæ, ciliatæ, semialexicaules.

Flores umbellati: pedunculus communis longissimus, axillaris, solitarius in summitate ramorum: apice bifurcatus, duabus umbellis terminatus: radii sub 20 pollicares: ex bifurcatione pedunculus solitarius longior, uniflorus.

Calyx exterior triphyllus: foliolo medio cordato, subrotundo-acuto, sessili; venoso: lateralibus subovatis, in petiolum desinentibus: interior paulo maior, laciniis reflexis.

Corollæ petala subrotundo-falcata, unguibus angustata.

Reliqua ut in congeneribus: at antheræ breves.

Fructus deest in exemplaribus.

Habitat in Madagascar. H. Observata a Commersonio. V. S. apud DD. de Jussieu et Thouin, quorum quisque exemplar unicum conservat.

** CALYCIS EXTERIORIS FOLIOLA ANGUSTISSIMA.

179. *DOMBEYA PUNCTATA.* (Tab. XL. fig. 1.)

D. Foliis ovato-lanceolatis, longis, integerrimis, subtus tomentosis, desuper punctato-scabris.

Stewartia arborea, foliis integerrimis, ovato-lanceolatis, desuper punctato-scabris, subtus tomentosis. Commers. ms. codice 2. pag. 96. Figurat.

Arbor ad tibiam femurisque crassitiem perveniens, cortice e bruno nigricante vestita. Rami alterni, annotini, tomentosi, eorumque cimis, uti et foliorum florumque pedunculis, rufa quasi ferrugine inspersi.

Folia ovato-oblonga, tres quatuorve pollices longa, latitudine circiter sesquipollicaria, marginibus subintegerrima (*in nonnullis quasi crenulas aut sinuositates parum profundas video*), et non nisi leviter repanda: basi rotundata, apice obtuse aut acute terminata: in pagina superiori punctato-scabra, quæ puncta sunt pili brevès, stellatimque radiati, depressi, exalbidi; subtus tomentosa, venis subferrugineis: petioli foliis quintuplo vel sextuplo breviores. *Stipulæ anguste lanceolatæ, acutissimæ, longæ, tomentosæ, deciduæ.*

Flores pedunculo communi, longo, axillari, elevati, umbellatim compositi, albi (*initio intelligatur; flores enim veterascentes ferruginei sunt*): umbone et staminibus purpurascete, semipollicis diametro vix maiores. Scilicet a summitate pedunculi communis oriuntur pedicelli plurimi partiales 20-30, semipollicares: singuli singulo flore terminati, collective umbellam æqualem sed globosam efformantes.

Perianthium certe duplex: exterius scilicet subtriphyllum, foliolis subulatis;

sed adeo caducis, ut etiam, antequam flos aperiatur, iam defluerint. (*Idem ceteris speciebus evenit.*) Interius monophyllum profunde quinquepartitum, laciniis anguste et acute lanceolatis, patulissimis, imo et reflexis: utrumque extreme tomentosum.

Corolla, si monopetala, ad basim usque quinquepartita, petalis patentissimis, subovatis, non tantum hinc disiectis, sed etiam obliquatim emarginatis.

Stamina: filamenta basi in coronam coalita, apice libera numero XV, quorum quinque longiora, sed antheris castrata, et apice dumtaxat complanata. (*Error hic suspicor quoniam XX sunt stamina; loco enim verbi quorum fortasse adhuc substituendum, ut dicta cum natura consentiant.*) Reliqua antherifera flore dimidio breviora: *antheræ oblongiusculæ, parvæ.*

Germen subrotundum, tomentosum, vel si mavis subhirsutum, ex cuius autem hirsutie styli nulli exerebantur. An abortum passi? *Ego arborem dioicam credo, cuius marem dumtaxat vidit Cl. auctor, qui, ni morte præoccupatus fuerit, et feminam reperisset, et nonnulla castigasset, quæ calamo currente ipsi exciderunt.*

Ex horum (*stylorum*) defectu secundum faciem proprium genus coniectabamus. Fructificationis reliqua etiam desiderabantur.

Habitat in Insula Bourbon, quum in Caffrorum planitiem versus fluminis ripam descenditur. Florebat ultimo Maio 1771. H. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

In Botanicorum gratiam articulum integrum ad verbum transcripsi ex Commers. manuscriptis; ut appareat quanta claritate quantaque diligentia id fecerit. Quæ vero characteribus italicis immixta sunt, addidi et ego claritatis gratia.

180. DOMBEYA DECANTHERA (Tab. XL, fig. 2.)

D. Foliis ovatis, acumine terminatis, repando-crenatis, glabris: staminibus quinque diantheris; floribus parvis, umbellatis.

Caulis arborescens, cortice fusco, sulcato, vestitus.

Folia alterna, sparsa, petiolata, petiolis quadruplo longiora, ovata, acumine acuto terminata, lato-crenata, vel repanda, glaberrima. Stipulæ subovata, oblongæ, deciduæ.

Flores umbellati, pedunculis communibus axillaribus, solitariis in summitate ramorum, folio brevioribus: radii 15-20 duarum aut trium linearum.

Calyx exterior ex tribus setulis minimis, lateralibus: interioris lacinia acuta. Uterque glaber.

Corolla parva, vix trium linearum diametri, figura et colore congenerum.

Stamina: filamenta decem basi in urceolum coalita, corollâ breviora: quorum quinque sterilia, latiora, longiora; fertilia quinque alternantia duplo breviora, antheras duas sustinentia, quarum altera superior breviter stipitata, inferior subsessilis: antheræ subsagittatæ, breves.

Germen ovato-pentagonum, minimum. Stylus simplex brevis, apice bi-trifidus. Stigmata rubra, revoluta.

Fructus (maturitatem nedom attigerat) parvus, pentagonus: sectusque cellulas quinque sistebat monospermas, quas capsulas esse reputo.

Habitat in Madagascar. H. Observata a D. Commerson. V. S. communicatam a DD. de Jussieu et Thouin.

Observ. *Hæc species differt a congeneribus stigmatum ac staminum fertilium numero; essentia tamen integra manet, quippe quæ in staminibus quinque sterilibus longioribus atque calyce exteriori triphylo consistit.*

181. *DOMBEYA UMBELLATA.* (Tab. XLI. fig. 1.)

D. Folis cordatis, ovato-oblongis, acuminatis, repandis, glabris: floribus umbellatis globosis.

Arbor omnino glabra, cortice fusco vestita.

Folia petiolata, petiolis longiora, cordata, ovato-acuminata glabra, repanda; vel obsoletate et lato-crenata. Stipulæ breves, sublineares, deciduæ.

Flores umbellati; pedunculi communes solitarii, axillares, in summitate ramorum rubescentes, glaberrimi, folio breviores; umbella unica terminari globosa: radii numerosi 20-30 quam proxime pollicares.

Calycis exterioris foliola parva, lanceolata, lateralia: interioris lacinia anguste lanceolata, reflexa.

Corolla maior quam in præcedenti, patens, petalis subrotundo-falcatis: initio albicantibus, fructu maturo saturate ferrugineis, persistentibus.

Fructus globosus, quinquesulcatus, tomentosus: capsulæ quinque, monospermæ, bivalves.

Reliqua ut in congeneribus.

Habitat in Insula Bourbon. H. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Ex huius cortice parantur funes.

182. *DOMBEYA OVATA.* (Tab. XLI. fig. 2.)

D. Folis ovatis, dentatis, quinquenerviis, tomentosis: stylo minimo.

Caulis frutescens, vel arborescens, ramosus, tomento ferrugineo tectus.

Folia alterna, ovato-acuta, dentata, subtus alba, tomentosa, desuper scabra, petiolis dupla. Stipulæ capillares, erectæ, tomentosæ, deciduæ.

Flores in pedunculis axillaribus, solitariis, folio brevioribus, erectis, in summitate ramorum. Pedunculi supra bifurcati, bifurcationibus corymbosis: flos quilibet pedunculatus.

Calycis exterioris foliola anguste lanceolata, tomentosa: interioris lacinia acuta, nec reflexa.

Corolla calyce paulo maior patens: petala angusta, apice subrotunda nec falcata, integerrima, colore præcedentis: eorum unguis cum fructu remanentibus, saturate ferrugineis.

Stamina ut in congeneribus, corollæ breviora; quinque sterilia parum reliquis longiora.

Germen minimum, villosum. Stylus simplex, attamen ita minimus ut nudis oculis videri nequeat, nisi fructu maturo. Stigmata quinque crassiuscula, erecta, rubra, stylo longiora, quamquam aliquin minima.

Fructus globoso-pentagonus intra calycis lacinias. Capsulæ quinque, submentosæ, uniloculares, bivalves, monospermæ. Semina ovato-acuminata, nigra.

Habitat in Insula Bourbon. H. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Obs. *Hac quoque species ac subsequens differunt a congeneribus stylo brevissimo; qui tamen manifeste patet, fructu maturo.*

183. DOMBEYA FERRUGINEA. (Tab XLII. fig. 2.)

D. Foliis ovato-oblongis septemnerviis, subtus ferrugineis, petiolis, pedunculis, calycibusque tomentosis.

Stewartia Malacodendron? foliis subterioribus, petiolis, pedunculis calycibusque tomentosis. *Commers. mss. codice 4. p. 107.*

Caulis arborescens, ab octo ad decem pedes altus in loco natali (hic in Europa vix quatuor prætergreditur), ramis præsertim iunioribus, tomento rufo vestitis.

Folia in extremis ramis alternatim sparsa, ovato-acuminata, dentato-serrulata, subtus tomentosa, tomento rufescente; in iunioribus albicante, supra viridia, glabra.

Nervi septem; intermedius utrimque ramosus; qui ad basim reperiuntur simplicissimi, breves, marginales: quatuor reliqui a latere exteriori ramosi. Stipulæ subulatæ, tomentosæ, cito decedentes.

Flores in pedunculis axillaribus, solitariis, petiolo duplo longioribus, subrecetis, in summo dichotomis, corymbatim multifloris.

Calyces et corolla ut in præcedenti: huius color xerampelinus.

Stamina ut in præcedenti: antheræ oblongiusculæ.

Germen subrotundum, hirsutiusculum, colore rubellum: stylus simplex, minimus, in quinque fila partitus staminibus breviora: stigmata simplicia.

Fructus tomentosus, subrotundo-pentagonus: capsulæ quinque, uniloculares, loculis monospermis. Semina oblongiuscula, a parte contactus carinata, illinc convexa.

Habitat in summo cacumine montis Trimamis Insulæ Mauritanæ, observata cum floribus abeuntibus, serioribus et seminibus maturis a D. Comm. Maio 1769.

V. S. cum fructibus et floribus apud D. de Jussieu: vivam vero in R. H. P. ubi necdum floruit.

Observ. I. *Eritne præcedentis varietas? Folia sunt certe diversa, hic septemnervia et valde dentata, illic quinquenervia dumtaxat dentibusque distantibus: FERRUGINEA folia habet acumine terminata, basi multo latiora; OVATA vero folia habet ovata.*

II. *Quamquam Commersonius, ex cuius manuscriptis quedam transcripsi, nihil dicat de calyce exteriori, hic nihilominus vere existit: qui tamen quum citissime decidat in hoc genere ante floris scilicet expansionem, mirandum non est si Cl. auctor non invenerit nisi calycem interiorem profundissime quinquepartitum, quum flores dumtaxat viderit abeuntes, et seriores, ac proinde expansos.*

III. *Neque stamina quinque sterilia huic speciei inesse asseruit Commersonius, quæ ego in siccis exemplaribus certissime vidi: in eundem etiam errorem incidit quum Assoniam descripsit, de qua supra diximus.*

IV. *Quum stylos quinque huic plantæ concedit auctor, humani quidquam est passus: stylus enim quamquam minimus, simplex est, stigmatibus quinque persistentibus terminatus.*

Dum vero tanti hominis et labores et scientiam libentissime atque grato animo prædico

prædico, nemo mihi in vitium vertat, si in Botanica profectum castigatas atque ornatas nunc primum prodo plantas pulcherrimas quas ipsi debemus, quarum descriptioni et ipse ultimam manum imposuisset, si præmatura morte in Botanica detrimentum non excidisset.

V. Specimen siccum vidi apud D. de Lamarck fructibus onustum, quodque provenit ex itinere D. Sonnerat, quod ad hanc speciem revoco tanquam varietatem.

184. DOMBEYA PHŒNICEA. (Tab. XLIII. fig. 1.)

D. Foliis subhastatis, longissimis, angustis, crenato-serratis: floribus saturate purpureis, cernuis.

Pentapetes Phœnicea foliis hastato-lanceolatis serratis. *Lin. Sp. pl. ad genus Pentap. n. 1.*

Alcea lamaicensis fruticosa, floribus purpureis, oblongo crenato folio, acuminato, molli, et incano? *Pluk. Almag. 16. Phyt. T. 255. f. 3.*

Pentapetes Phœnicea. *Miller illust. sist. sexualis Monad. dodecand. fig. optima,*

Pentapetes Phœnicea? *Chr. Jac. Trew. t. V. prima decadis pag. 7. et 8.*

Flos impius? *Rumph. Amboi. lib. 8, cap. 71, p. 288, tab. 100, fig. 1.*

Blattaria Zeylanica flore amplo coccineo. *Commel. hort. 1. p. 11. t. 6.*

Caulis erectus, teres, pilis minimis raris ornatus, apud me sesquipedalis.

Folia alterna petiolis multoties longiora, subhastata, angusta, longissima, acuminata, superiora serrata, inferiora crenata. Stipulæ lanceolatae, erectae, deciduae.

Flores axillares solitarii, rarius bini, pedunculati, pedunculis petiolo brevioribus, initio erectis, flore expanso cernuis, fructiferis iterum erectis.

Calyx duplex: exterior ex tribus foliolis lanceolatis rubescentibus, post floris expansionem deciduis: interior profunde quinquepartitus, laciniis ovato-acuminatis, acumine peracuto, sæpe reflexo: uterque tomentosus.

Corolla coccinea, campanulato-patens: petalis quinque subrotundis, unguibus angustis, urceolo staminum pentagono affixis.

Stamina: filamenta 20. horum quinque sterilia, coccinea, linguæformia, longitudine fere corollæ: fertilia minima; antheræ luteæ, subsagittatae, erectae.

Germen globosum: stylus simplex, persistens, longitudine fere corollæ, apice quinquepartitus: stigmatibus sæpe sæpius in clavam coalitis, aliquando revolutis.

Fructus intra calycem. Capsula globoso-ovata, subtomentosa, quinquelocularis, quinquevalvis: in singulis loculis semina octo, duabus lineis curvis quadridentatis affixa: ad valvularum suturam plumula interne reperitur semina subglobosa regens, estque albicans, sublanceolata, arcuata, utrinque barbata.

Habitat in Manilla et passim in India Orientali. Habui florentem mense Augusto nunquam vivam. Colitur in R. H. P. $\mathcal{L}$.

Obs. Filamenta fertilia quandoque a numero 15 recedunt. Corolla cum urceolo et staminibus decidit tertia die.

Consulatur præfatio, ubi explicatur præcipuum munus ac utilitas staminum steriliū; ibique reperientur momenta, quibus adductus a Linnæi sententia discesserim, quibusque auctoris encyclopedici dictis satisfeci.

PARS XII.

PENTAPETEM COMPLECTENS.

CHARACTER GENERICUS PENTAPETIS.

Secundum Amman.

Calyx simplex, monophyllus, crassus, quinquepartitus, laciniis oblongis, reflexis, intus glabris, extus fulva lanugine obsitis.
Corolla: petala quinque, longa, acuta.

Stamina: filamenta plura, corollæ fere longitudinis. Antheræ. . . .

Germen ovatum, pedicellatum, pediculo longitudine staminum, nonnihil incurvo.

Fructus oblongus, lignosus, utrimque angustatus, in medio tumidus, quinquelocularis, loculamentis bivalvibus, polyspermis.

Semina plura, oblonga, compressa, alata (a).

Secundum Linn. nov. gen. plant. 1749.

Cal. quinquepartitus: foliolis coriaceis, oblongis, reflexis, interne lanatis.

Cor. petala quinque lanceolata, patenteria, longitudine calycis.

Stamina: filamenta quindecim linearia, basi connata in tubum. Antheræ subulatae, erectæ.

Filamenta quinque, filiformia, inflexa, eodem tubo innata, sterilia, antheris longiora, inter singula tria stamina, singula.

Germen subrotundum. Stylus cylindraceus longitudine staminum. Stigma crassiusculum.

Capsula lignosa, clavato-ovata, quinquelocularis, loculamentis bivalvibus.

Sem. plura oblonga compressa, ala membranacea (a).

185. PENTAPETES SUBERIFOLIA. (Tab. XLIII. fig. 2.)

P. Foliis oblongis, repandis, apice sinuatis, acuminatis, subtus incanis.

Pterospermadendron suberis folio anguloso, subtus incano: floribus albis.

Ioan. Amman. in Comm. Acad. Imper. Petropolit. t. 8. pag. 215. et seqq. tab. 15.

Arbor Champacæ suberis folio, fructu ligneo, seminibus alatis referto. *Mus. Petiv. n°. 349. apud Am. loco citato.*

Pentapetes suberifolia foliis ovatis, repandis. *Linn. n°. 2.*

Caulis arboreus, ramis rectis, cortice fusco obductis.

Folia nullo ordine (*in sicco video alterna Cav.*) disposita, breviter petiolata, oblonga, tripollicaria, versus apicem angulosa, crassa, superne viridia, inferne incana, nervo unico longitudinali hac pagina protuberante. Stipulæ, (*nec vestigia vidi Cav.*)

(a) Si laudatî auctores eiusdem plantæ characteres dederunt (ut ego quidem arbitror), fatendum erit Ammanium incorrectos dedisse, si Linnaeus in sicco perfectius plantas observavit, qui numquam debuisset ad hoc genus reducere illam, quam P. Phœniceam nominavit reluctantante fructu, stigmatibus atque calyce duplici.

Flores in ramulorum summitatibus axillares, solitarii, bini aut terni.
Calyx monophyllus, crassus, laciniis revolutis, intus glabris, extus fulva lanugine obsitis.

Corolla : petala quinque alba, pollicaria, longa, acuta.

Reliqua ut supra in descriptione characteris generici.

Habitat in India. H. V. exemplar siccum floribus ac fructibus orbatum. Communicatum a D. de Lamarck, ex collectis a D. Sonnerat.

186. PENTAPETES ACERIFOLIA. (Tab. XLIV.)

P. Foliis cordatis repandis. *Linn. n°. 3.*

Pterospermadendron foliis auritis, flore, fructuque maiori. *Ioan. Am. loco citato, t. 16 et 17.*

Caulis arboreus.

Folia alterna, breviter petiolata, cordata, lobis inferioribus subrotundis, obtuse sinuata, apice subrotunda, semipedalia, longitudine latitudinem haud multo superante. Nervus longitudinalis protuberans ramosus, ex cuius basi et apice petioli tres ulterius nervi ramosi (*hec desumpta sunt ex figura.*)

Reliqua ut in precedenti, at multo maiora ut ex figuris patet.

Habitat in India. H. Nullibi vidi nisi depictam.

PARS XIII.

DE MALVAVISCO.

CHARACTER GENERICUS MALVAVISCI.

Calyx persistens, duplex : exterior 8-phyllus foliolis linearibus basi coalitis ; interior monophyllus, tubulosus, 10-striatus, apice quinqueidentatus.

Corolla : petala quinque basi auriculata, in tubum convoluta.

Tubus longissimus, contortus, germen cingens, tubulosus, versus apicem filamenta numerosa sustinens : antheræ reniformes.

Germen sphaericum : stylus simplex, longus, apice decemfidus : stigmata globosa.

Fructus drupa sphaerica, glabra, quinquelocularis, loculis monospermis.

Semina subreniformitriquetra.

Obs. *Differt a PAVONIA petalis basi auriculatis, tubo contorto, ac fructu drupaceo ; ab HIBISCO stigmatibus, tubo contorto et fructu.*

187. MALVAVISCUS ARBOREUS. *Dillen. (Tab. XLVIII. fig. 1.)*

M. Caule arboreo, foliis cordatis, crenatis, acuminatis, tomentosis.

M. arborescens flore miniato clauso. *Dil', Elth. 210. t. 170. f. 108.*

Hibiscus foliis cordatis, crenatis, angulis lateralibus extimis parvis; caule arboreo. *L. sp. pl. ad genus Hib. n°. 10. Hort. Clif. 349.*

Hibiscus frutescens foliis angulatis, cordatis, acuminatis; petalis ab uno latere auritis. *Brow. Jam. 284.*

Alcea indica arborea, folio molli, flore amplo eleganter coccineo. *Pluk. Alm. 14. tab. 257. f. 1.*

Caulis arboreus decempedalis et amplius, ramosus.

Folia petiolata, cordata, crenata, tomentosa, subtriloba, lobo medio productiore, acuminato. Stipulae setaceae, parvae, marcescentes.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis villosis, periclo brevioribus.

Calyces ut supra.

Corolla saturate coccinea.

Tubus coccineus contortus in spiram, erectus, longissimus.

Stigmata hispida, nigricantia.

Habitat in Mexico. *J. VV. in R. H. P. Floret mensibus Sept. Oct.*

P A R S X I V.

PAVONIAM COMPLECTENS (a).

CHARACTER GENERICUS PAVONIAE.

Calyx duplex: exterior polyphyllus; interior monophyllus semiquinquepartitus; persistentes.

Corolla: petala quinque patentia, subrotunda, unguibus angustata, atque tubi staminiferi basi affixa.

Tubus germen cingens, in columnam assurgens, stylum vaginans atque stamina sustinens apice, et in superficie.

Stamina: filamenta plura, brevia, tubo affixa: antherae reniformes.

Germen globosum, sulcatum. Stylus simplex: stigmata 8-10.

Fructus intra calyces ex quinque capsulis compositus, in orbem positus, articulatim dehiscentibus, unilocularibus, bivalvibus, monospermis.

Semina basi acuta, oblongiuscula.

Obs. PAVONIAE omnes sunt exoticae, et fere omnes fruticosa. Delectantur in regionibus calidioribus utriusque Indiae. Usus hucusque incognitus. Flores pulcherrimi lutescentes aut coccinei, semel dumtaxat explicantur ac decidunt.

(a) In honorem D. JOSEPHI PAVON Hispani, qui una cum DD. DOMBEY et RUIZ iter Chilense et Peruvianum peregit, quique adhuc peregrinatur.

* CAPSULÆ SPINOSÆ.

188. PAVONIA SPINIFEX. (Tab. XLV. fig. 2.)

P. Caule arborescente : foliis ovato-lanceolatis inæqualiter dentatis : tubo et stigmatibus decumbentibus : capsulis aristatis.

Hibiscus (spinifex) foliis cordatis, crenatis, indivisis, capsulis spinis exstantibus.

Iacq. Amer. 196. hort. t. 103. apud Linn. Spec. pl. ad genus hib. n°. 11.

Abutilon palustre, flore luteo, fructu aculeato maiore. Plum. mss. t. 4, f. 11.

Abutilon americanum fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato maiore. Burm. icon. 1.

Bichierva. Surian. herb. n°. 369.

Caulis frutico-arborescens, ramosus, in vasis 4-pedalis.

Folia breviter petiolata, subscabra, ovato-lanceolata (in aliqua varietate cordata), inæqualiter dentatâ, acuminata. Stipulæ angustæ, lanceolatæ, erectæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculati, pedunculis folio brevioribus, initio erectis; fructiferis, ad ramum, aut caulem perpendicularibus; petiolo multoties longioribus.

Calyx exterior septemphyllus, foliolis linearibus, acutis, patulis: interior vix longior: laciniis lato-acutis, ciliatis.

Corolla saturate lutea, magna.

Stamina: filamenta plurima, per tubi deflexi superficiem sparsa: antheræ reniformes.

Germen ovatum. Stylus simplex, octofidus: stigmata globosa, villosa.

Fructus intra calycem. Capsulæ quinque, subtriquetræ: harum singulis spinæ sunt duæ laterales, hamatæ; et tertia erecta terminalis, quæ in duas separatur quum valvulæ dehiscunt. Semen ovatum, interne nonnihil compressum.

Habitat in America meridionali, in umbrosis et humidis prope originem Maragnon. H. Colitur in R. H. P. Habui florentem mensibus Iulio. Aug. Sept. et in hibernaculis per integrum fere annum.

Obs: Quinque tantum foliola numerat Linnaeus in calyce exteriori: ego septem reperi.

Variat foliis cordatis subrotundis. Herb. Jus.

189. PAVONIA ARISTATA. (Tab. XLV. fig. 3.)

P. Caule fruticoso humili: foliis cordatis, ovato-lanceolatis, crenatis, scabriusculis: floribus solitariis, parvis: capsulis aristatis.

Hibiscus aristatus. Jussieu, H. R. P.

Caulis fruticosus, humillimus, ramis pluribus fere pedalibus, virgatis, glabris.

Folia alterna, duriuscula, breviter petiolata: stipulæ angustissimæ, lineares, erectæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculati; pedunculis brevibus, petiolo subæqualibus, fructiferis ad latus deflexis.

Calyx exterior ex 6-7 foliolis sublinearibus, supra paulo latioribus: fructiferis in stellam apertis: interior ut in præcedenti.

Corolla lutea calyce vix maior (numquam vidi apertam , quamquam centies apud me frutex fructificaverit .)

Stamina : filamenta minima in superficie tubi parvi : antheræ reniformes .

Germen ovatum , denticulis quinque prominentibus . Stylus simplex octofidus : stigmata villosa .

Fructus omnino idem ac præcedentis , at fere duplo minor .

Habitat in America . *H.* Habui florentem a mense Augusto usque ad Decemb. Colitur in R. H. P.

Arbuscula sunt omnino diversa quamquam fructu convenient . Pavonia spinifex ad quatuor pedes etiam in vasis crescit ; pedunculos habet petiolo quadruplo longiores , et corollam magnam , patentissimam : Pav. vero aristata vix pedalis est ; corolla minima ornatur , pedunculisque petiolo subæqualibus .

190. PAVONIA TYPHALÆA.

P. Foliis ellipticis , capsulis recurvato-tridentatis .

Urena typhalæa. *Lin. sp. pl. n°.* 3.

Urena fruticulosa , foliis serratis oblongis , floribus conglobatis , pedunculis longissimis terminalibus . *Brown. lam.* 281.

Malva scabiosæ folio , capsulis tridentatis , vestibis adhærentibus . *Barrer. Æquin.* 73.

Caulis frutescens .

Folia oblongo-ovata , utrimque acuta , serrata . Bractæ confertæ pedunculos distinguentes . Pedicelli approximati , uniflori .

Calyx exterior monophyllus , quinquepartitus : interior semiquinquefidus , ambo persistentes .

Corolla alba .

Germen . . . Stylus decemfidus stigmatibus capitatis .

Fructus quinecapsularis : capsulis mucronibus tribus , subulatis , retro denticulatis , medio longiore , monospermis .

Habitat in Surinamo , Jamaïca . *H.*

Plantam hanc nullibi vidi : supradictam descriptionem ex Lin. desumsi loco citato , ex qua inter PAVONIAS adnumeravi . URENÆ enim calyx interior est pentaphyllus , atque capsula echinata , ut reliqua prætermittam , quæ in V. dissertatione exponam .

** CALYX INTERIOR BREVIOR , EXTERIORI CANCELLATUS .

191. PAVONIA ZEYLANICA. (Tab. XLVIII. fig. 2.)

P. Caule herbaceo hirtio ; foliis cordatis , crenato-dentatis : inferioribus subrotundis , reliquis profunde 3-5 fissis : pedunculis elongatis , geniculatis , unifloris .

Alcea pentacoccus , ranunculi auricomi folio et facie . *Pluk. Alm.* 13. tom. 125, f. 3.

Hibiscus (zeylanicus) foliis cordato-hastatis , pedunculis alternis unifloris geniculatis ? *Linn. sp. pl. ad genus Hibis. n°.* 22. *Burm. ind.* 153. t. 48. f. 2.

Caulis teres , erectus , herbaceus , pilis longis albis , glanduliferis , hirtus , arenaeus , pedalis ; ramis alternis , inferioribus longioribus .

Folia cordata, crenato-dentata, scabriuscula, subtus glandulifera : inferiora subrotunda, reliqua profunde 3-5 fissa. Stipulae subulatae, parvae.

Flores solitarii, laterales, pedunculati; pedunculis erectis, pilosis, pilis glanduliferis, geniculatis, petiolo longioribus.

Calyx exterior ex decem setis pilosis, pilis glanduliferis; basi in hemisphaerium arcuatis, supra conniventibus : interior dimidio brevior, laciniis lanceolatis.

Corolla campanulato-patens, albido-rosea : petalis basi tubum ampliatus formatibus.

Stamina : filamenta decem e media tubi parte prodeuntia, horum saepe quinque ex illius basi, tuncque longiora, alba : antherae reniformes.

Germen globosum. Stylus simplex supra decemfidus. Stigmata purpurea, globosa, tomentosa.

Fructus calyce exteriori cancellatus (ut in attractili cancellata), ipsoque minor; maior tamen interiori, globosus, quinquesulcatus; ex capsulis quinque monospermis, subtriquetris. Semina subtriquetro-ovata.

Habitat in Zeylona. ☉. *Habui florentem mensibus Augusto et Septembri. Colitur in R. H. P.*

Obs. *Valde suspicor Cl. Lin. diversam a nostra plantam descripsisse nomine Hibisci zeylanici, eam scilicet quam Burmanus delineavit in sua Flora Ind. t. 48. Primo enim corolla in nostra numquam incarnata, qualem pro sua adstruit Linnaeus. 2º. Folia sunt illi plurima cordata, subrotunda, crenata, parva, quae in Linneana deficiunt. 3º. Tandem nulla in Pavonia nostra observantur folia cordato-hastata, ut in Linnei et Burmani planta reperiuntur. An fortas e specie differant?*

192. PAVONIA CANCELLATA.

P. Caule debili hirtio, foliis cordatis serratis, calycibus globosis : radiis vicenis, subulatis, hirtis. *Lin. supp. p. 311. ubi nominatur Hibiscus cancellatus.*

Caulis herbaceus filiformis, prostratus, pilosus uti tota planta.

Folia alterna, petiolata, sagittato-cordata, dentata. Stipulae. . .

Pedunculi axillares, uniflori, petiolis longiores.

Calyx exterior globoso-inflatus, e radiis viginti, seraceis, pilosis : interior parvus, quinquefidus.

Corolla, stamina, pistillum, generis.

Stigmata decem.

Capsula semi-pentacocca, loculis quinque.

Semina plurima.

Habitat in Surinamo. Dalberg. ex dicto supplemento.

Ut dubiam PAVONIS adnecto, quamquam stigmata decem capsulas quinque monospermas indicent. Si plantam vidissem, et genus certe determinassem, et qua Linnaeus pretermisit, addidissem.

193. PAVONIA PANICULATA. (Tab. XLVI. fig. 2.)

P. Caule hirtio, ramoso : foliis cordatis; subrotundis, acuminatis, crenato-dentatis, saepe tricuspidatis : floribus paniculatis genitalibus declinatis.

Hibiscus paniculatus. *Dombey herb.*

Foliis exceptis, tota planta pilis albis nec pungentibus hirta.

Caulis teres, ramosus, ramis erectis plusquam 4-pedalis.

Folia alterna, distantia, petiolata, petiolis longiora, cordata, subrotundo-acuminata, inferiora 3-5 pollicum diametri, crenata, septemnervia, nervis villosis, sæpissime tricuspidata, superiora parva, serrato-dentata, quinque nervia, breviter petiolata. Stipulæ lanceolatæ, falcatæ, nervosæ, caulem quasi amplectentes.

Flores numerosi paniculati in summitate ramulorum et caulis.

Calyx exterior ex 8-9 foliolis angustis, sublinearibus ciliatis: interior minor, semiquinquepartitus, laciniis acuminatis, ciliatis.

Corolla flava, plusquam pollicaris; petalis subrotundis emarginatis, patentissimis.

Stamina: filamenta numerosa, oblonga, per integram tubi brevis superficiem sparsa, cum stylo declinata, antheræ subrotundæ (hæc omnia flava.)

Germen globosum. Stylus simplex apice 10-fidus; laciniis subtilissimis: stigmata globosa, villosa.

Fructus parvus, calyce interiore clausus, subrotundo-compressus, subtus acutus. Capsulæ insculptæ, muticæ, subrotundo-triquetræ, subtus acuminatæ, intus sutura dehiscentes. Semina glabra, subrubra, basi acuta.

Habitat in Peru circa fluminis Maragnon originem prope sylvas. H?

Habui florentem a mense Octobris usque ad Decemb.

*** CALYX EXTERIOR INTERIORE BREVIOR.

194. PAVONIA SPICATA. (Tab. XLVI. fig. 1.)

P. Foliis cordatis, ovato-acuminatis, serratis, hirtis, rugosis: floribus thyrsis terminalibus.

Malache scabra. *B. Chr. Vogel in cent. plant. rarior. Trewii fig. 90. color.*

Abutilon foliis ovato-cordatis, acuminatis, rugosis; floribus thyrsis terminalibus. *Mill. abridg. edit. 5.*

Abutilon americanum palustre, spica florum pyramidata. Flore parvo exalbido? *Plumier. Cat. 2, ms. 4, t. 10.*

Alcea fruticosa aquatica, folio cordato scabro, flore pallide luteo. *Sloan. Cat. 97, hist. 1, 221, t. 139, f. 2.*

Herbar Surian, n°. 210, 822.

Radix filamentosa.

Caules plures, crassi, stricti, albicantes, quinquepedales, ramis pluribus.

Folia alterna, longe petiolata, cordata, ovato-acuminata, acumine producto, serrata, hirta, luteo-viridia, venosa, petiolis paulo longiora. Stipulæ lanceolatæ, acuminatæ.

Flores racemoso-spicati, terminales, pedunculati, erecti, ad stipulam axillares.

Calyx exterior profunde octofidus, ita ut compositus appareat ex octo foliolis lanceolato-acuminatis: interior subtrubulosus, quinquecrenatus, crenulis subrotundo-acuminatis, exteriore paulo longior.

Corolla lutea calyce dupla, petalis oblongis, subintegris, erecto-patulis; striae saturationibus notatis.

Stamina: filamenta plura per superiorem tubi superficiem sparsa: antherae reniformes.

Germen turbinatum truncatum. Stylus simplex, cylindraceus, crassus, tubo paulo longior, capitulo terminatus, in quo globulos 7-8 numeravi, qui sunt stigmata.

Fructus intra calyces, ipsis paulo brevior, ex quinque capsulis subtriquetris, basi acuminatis, supra obtuse tricuspidatis, in duas valvulas dehiscentibus.

Semina solitaria obovata.

Habitat in Iamaica. S. Dom. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

Obs. *Cl. Vogel* genus novum ex hac planta constituit Malache nomine, cuius calycem exteriorem 10-fidum dixit. In descriptione et figura alioquin pulcherrima, quadam vidi illustratione ulteriori digna. Stipulae enim praetermittuntur, et fructus representatur monocapsularis, quum re vera ex capsulis quinque bivalvibus componatur. Plantam ego examinavi siccissimam, atque vetustissimam; quare, si stigmata coaluerint, et si hac de causa ea haud recte enumeravi, plante statui deteriori tribuendum arbitror.

195. *PAUCNIA URENS.* (Tab. XLIX. fig. 1.)

P. Caule fruticoso suburente: foliis palmatis: floribus axillaribus, glomeratis, subsessilibus.

Caulis fruticosus villosissimus (ut et tota planta), pilis deflexis nonnihil urentibus.

Folia alterna, distantia, petiolata, petiolis longiora, cordata, palmata, 3-5-7-lobata, villosissima, suburentia. Stipulae subulatae, longae, erectae, ciliatae, marcescentes.

Flores axillares, glomerati, subsessiles, nutantes, pulcherrimi: pedunculis lanatis.

Calyx exterior 7-9 phyllus, foliolis lanceolatis ciliatis: interior illi subaequalis, laciniis ovato-acutis, ciliatis.

Corolla rosea campanulato-patens: petalorum unguibus saturate rubris: petala oblonga, obtuso-emarginata, striata, tenerima.

Stamina: filamenta incarnata, pauca, fere omnia in tubi extremitate: antherae reniformes, coccineae: pollen album.

Germen globoso-pentagonum villosum. Stylus simplex. Stigmata decem incrassata, purpurea, apice globosa, hispida.

Fructus intra calycem villosus, globoso-quinquesulcatus, ex quinque capsulis compositus in orbem positus. Capsulae subrotundo triquetrae, basi angustiores, apice acumine brevi prominente. Semina solitaria, apice obtusa, basi acuta.

Habitat... H. Habui florentem mensibus Octob. Nov. fructum necdum maturum abstuli die 20 Nov. H.

Obs. Hae planta primo floruit in hibernaculo R. H. P. mense Martio anni 1785. Illuc usque inter *Sidas* annumerata fuit, et quod facies *Sidis* congruebat, et quod donata fuerat pluribus abhinc annis dicto nomine *SIDAE* scilicet. Nihil

ergo mirandum si vir de Botanica bene meritus, temporis angustia coactus et dictis momentis ductus, inter Sidas descriperit in Dictionario Encyclopedico.

196. PAVONIA HASTATA. (Tab. XLVII. fig. 2.)

P. Foliis hastatis crenato-dentatis, desuper punctatis : floribus solitariis, longe pedunculatis.

Abutilon pedunculis axillaribus, unifloris; foliis subcordatis, tomentosis, crenatis, superne punctato-scabris. *Com. herb.*

Caulis teres, ramosus, subtomentosus, ex fragmentis quæ vidi, plusquam pedalis.

Folia alterna, petiolis multoties longiora, cordata, hastata, crenato-dentata, subrus albicantia; desuper punctato-scabra. Puncta hæc sunt pili minimi, albicanes, in fasciculos stellatos coniuncti, ut in *Dombeya punctata*. Quædam reperiuntur foliola minima, cordata, quæ sensim a figura subrotunda in hastatam perveniunt. Stipulæ brevissimæ, capillares, arcuatæ, tomentosæ, deciduæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis erectis, petiolo multoties longioribus, folio brevioribus.

Calyx exterior submonophyllus, profundissime partitus in quinque foliola subovata : interior duplo maior, semiquinquepartitus, laciniis lato-lanceolatis.

Corolla calyce duplo et amplius maior, dilute rubra, venis saturatioribus : petalis subrotundis, unguibus maculatis.

Stamina : filamenta numerosa per tubi superficiem sparsa; antheræ reniformes.

Germen globoso-sulcatum. Stylus simplex, brevis, purpureus, in decem laciniis tubo longiores partitus. Harum binæ sæpius cohererent, separabiles ramen. Stigmata decem, globosa, villosa.

Fructus intra calycem. Capsulæ absque receptaculo columnari in orbem positæ; suntque subovaræ, basi acuminatæ, venosæ, limbo brevi, membranoso a basi ad apicem cinctæ, bivalves, monospermæ. Semina glabra, rubra, subovata, basi acuminata.

Habitat in Brasilia, observata a Commers. V. S. communicatam a D. Thouin.

197. PAVONIA COLUMELLA. (Tab. XLVIII. fig. 3.)

P. Foliis dentatis angularis : inferioribus latis, superioribus oblongis : floribus axillaribus, solitariis, pedunculo brevi.

Columella malvinda foliis angulatis margine dentatis. *Commers. herb. et ms. cod. 2, p. 166.*

Caules erecri, ramosi, 3-6 pedes alti, brevissima hirsutie scabriusculi.

Folia alterna fere glabra : inferiora lata, quinqueangulata, angulis acutis dentatis, longe petiolata; superiora sublanceolata, inferiori parte lata, acumine producto. Stipulæ capillares, erectæ.

Flores in summo caule et ramulis axillares, maiusculi, purpurascens, solitarii; pedunculis vix duarum linearum.

Calyx exterior ex quinque foliolis, anguste lanceolatis : interior paulo maior,

semiquinquefidus, laciniis latioribus, acuminatis.

Corolla purpurascens, malvarum vulgarium similis.

Stamina: filamenta plura per tubum sparsa: antheræ reniformes.

Germen orbiculatum: stylus simplex, supra octofidus, laciniis rubris erectis: stigmata globosa.

Fructus intra calycem, ipsoque minor: compositus ex quinque capsulis, muticis, monospermis, absque receptaculo columnari in orbem positis. Capsulæ extus convexæ et nonnihil rugosæ: a parte contactus carinata, ipsa carina dehiscences, deciduæ.

Semina reniformia.

Habitat in Insula Bourbon, et abundat ubique iuxta vias in mediis sylvis pro conscendenda Caffrorum planitie apertas. Mense Augusto cum flore et fructu obvia. Commers. V. S. apud DD. de Jussieu et Thouin, quorum quilibet unicum exemplar possidet.

Ne plagiatus arguar, notum volo me semper auctorum ac peregrinatorum scripta consulere, atque ab ipsis mutuare quæ lucem afferunt.

198. PAVONTA CUNEIFOLIA. (Tab. XLV. fig. 1.)

P. Caule fruticoso: foliis obsolete cordatis, ovato-truncatis crenatis: floribus solitariis, erectis, longe pedunculatis: calycibus glabris.

Hibiscus cuneifolius. Jussieu, R. H. P.

Caulis fruticosus, ramosus, in vasis quatuor pedes altus.

Folia in plantis teneris primo anno subrotunda, crenata, latiora quam longa, sesquipollicaria: in vetustioribus ovato-truncata, crenato-dentata apice, basi angustata et obsolete cordata, glabra, rigidiuscula, omnia breviter petiolata. Stipulæ breves, setacæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculati, pedunculo folio longiori, supra incrassato, geniculato.

Calyx exterior ex 14 quamproxime seris, annulo parvo, glabro, insertis: interior paulo maior, subovato-pentagonus, laciniis latis, acutis.

Corolla extus ante expansionem rubens; expansa dilute lutea, petalis subrotundis, patentissimis; folio sæpissime maior.

Stamina: filamenta plurima per dimidiam tubi et superiorem superficiem partem sparsa: antheræ reniformes.

Germen globoso-pentagonum: stylus simplex supra 10-fido-stellatus: stigmata incrassata, pubescentia.

Fructus intra calycem ipsoque maior. Capsulæ subovata, altera parte gibbæ, striatæ, subtus acuminata.

Semina subovata, subtus acuminata.

Habitat. H. Habui florentem per totam æstatem et in hibernaculis hiberno tempore. Colitur in R. H. P.

199. PAVONTA PRÆMORSA.

P. Hirsuta, foliis ovatis, basi angustato-cordatis, apice præmorsis, crenatis: caly-

cibus tomentosis, seminibus tuberculatis. *Linn. F. supp. p. 329. ubi hibiscus præmorsus nominatur.*

Frutex hortensis, pulcher, floret per totam ætatem.

Folia quasi in medio truncata et crenulata, quinquenervia, mollia.

Flores parvi, lutei.

Capsulæ parvæ, quinæ, tuberculatæ, cum acumine.

Habitat in Africa. H. Differt ab H. Æthiopico calyce non hispido, ex L. supp.

An præcedenter varietas? Si Linnæi plantam siccam saltem vidissem, nullo negotio dicerem; calyx tamen in P. CUNEIFOLIA est glaber, floresque satis magni, et folia vetustiora præsertim, duriuscula; tenerrima enim, ut supra dixi, sunt duplo maiora neque præmorsa, sed transversim ovata.

200. PAVONIA COCCINEA. (Tab. XLVII. fig. 1.)

P. Foliis cordatis, subtrilobis, pubescentibus: floribus solitariis, coccineis, liliaceis, revolutis.

Malacoides frutescens coccineo flore. *Plumier. mss. 4. t. 19.*

Malva folio hederaceo, flore coccineo. *Plant. catal. 2. Burm. icon. 169. f. 2.*

Mauve épineuse à grande fleur couleur de safran. *Desportes herb. apud D. de Jussieu.*

Caulis frutescens 4-pedalis. Stipites pauci, ramiq̃ue rari et alterni.

Folia alterna petiolata, petiolis inferioribus pedunculo longioribus, omnibusque in summitate inflexis; cordata, tres pollices ampla, subtriloba, lobo medio productiore, acuminato, dentato-crenata, mollia, et albicante lanugine pubescentia. Stipulæ breves, deflexæ, angustæ, acutissimæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculari; pedunculis horizontalibus in summitate erectis, ut flos sursum spectet.

Calyx exterior ex quinque foliolis lanceolato-acuminatis, interior longior, semiquinquepartitus, laciniis lanceolatis trinerviis.

Corolla coccinea, magna, duorum pollicum, scilicet ex petalis quinque tubum longum prius formantibus, dehinc campanulato-reflexis, liliï instar.

Stamina: filamenta plurima coccinea per tubi longi superficiem sparsa: antheræ reniformes.

Germen globosum. Stylus . . . stigmata . . . (nihil de his dixit Plumier, quamquam octo aut decem depinxerit globulos in summitate tubi.)

Fructus intra calycem ciceris magnitudine, globoso-acuminatus, ex quinque capsulis compositus; quæ sunt subrotundo-triquetræ, fuscæ, duræ, apice acuminatæ, dorsali membrana erecta prominente instructæ, bivalves. Quævis valvula striis tribus brevibus notatur parte superiore. Semina reniformia solitaria, rufescentia, sublanuginosa, inferne acuta.

Habitat in Insula S. Dominici. H. Observata, descripta atque delineata a P. Plumerio. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu, fructiferum, flore orbatum.

Obs. Hanc plantam perperam reduxit Lin. ad suum HIB. MALVAVISCUM.

201. PAVONIA PAPILIONACEA. (Tab. XLIX. f. 2.)

P. Caule tereti, tomentoso; foliis cordatis, dentatis, subrotundo-acuminatis:

floribus solitariis : genitalibus declinatis.

Hibiscus papilionaceus. *Banks. herb.*

Caulis teres, ramosus, tomentosus.

Folia distantia, alterna, petiolis subæqualia, cordata, subrotundo-acuta, dentata, duos pollices et amplius lata, longitudine paulo maiore. Stipulæ ovato-acutæ, breves.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo subæqualibus.

Calyx exterior sub 10-phyllus, foliolis lineari-acuminatis, villosis : interior longior, semiquinquepartitus.

Corolla magna, lutea, patentissima, ex petalis ovato-oblongis, apice angustatis.

Tubus longus, luteus, declinatus, filamentis longiusculis onustus versus partem superiorem : antheræ reniformes.

Germen . . . Stylus simplex, longissimus, declinato-ascendens, apice in 8-10 laciniis breves partitus : stigmata parva, globosa.

Fructus (deest in exemplaribus); at ex analogia experientia suffulta, debet componi ex quinque capsulis monospermis, articulatim decidentibus.

Habitat in Insula Taheity, floret mense Aprili. V. S. communicatam a D. Ios. Banks.

Fieri potest quod Botanici Galli, jussu Regis orbem in præsentiarum lustrantes, fructus adsportent quos, ut prædixi, futuros spero.

HIBISCORUM

TABULA ANALYTICA.

Hibiscus.	Capsularum loculamenta monosperma.		202 Ovatus. 203 Hastatus. 204 Acuminatus. 205 Pentacarpus.
	Cap. s. locul. polysperma.	Caulis aculeatus.	206 Vitifolius. 207 Striatus. 208 Bifurcatus. 209 Trilobus. 210 Sinuatus. 211 Ficulneus. 212 Cannabinus. 213 Suratensis. 214 Radiatus. 215 Digitatus.
			216 Tiliacens. 217 Tricuspis.
		Caulis inermis.	218 Populneus. 219 Liliflorus. 220 Lampas.
			221 Micranthus. 222 Aethiopicus. 223 Rhombifolius. 224 Rigidus. 225 Hirtus. 226 Phoeniceus. 227 Unilateralis. 228 Rosa Sinensis. 229 Membranaceus. 230 Cordifolius. 231 Lasiocarpus. 232 Sororius. 233 Senegalensis. 234 Tubulosus. 235 Urens. 236 Ferrugineus.
	Calyx exterior monophyllus. . .	Calyx interior hemisphaericus. . . .	237 Palustris. 238 Moscheutos. 239 Pedunculatus. 240 Spicatus. 241 Simplex. 242 Flavescens. 243 Brasilensis. 244 Mutabilis. 245 Clypeatus. 246 Columbaris. 247 Micans. 248 Abelmosc' us. 249 Palmatus. 250 Esculentus. 251 Syriacus. 252 Sabdailifa.
			253 Vesicarius. 254 Trionum. 255 Ternatus. 256 Fraternus. 257 Manhiol.
		Calyx exterior polyphyllus aut multipart.	258 Folia integra aut partium lobata.
			259 Cal. interior semiquinque fid. aut tubul. quinque dentatus.
	F. lobata aut angulata.	F. profunde fissa.	253 Vesicarius. 254 Trionum. 255 Ternatus. 256 Fraternus. 257 Manhiol.

PARS XV.

DE HIBISCO.

CHARACTER GENERICUS HIBISCI.

Calyx duplex : exterior polyphyllus aut multifidus : interior semiquinquepartitus, aut quinqueidentatus ; in hoc casu deciduus, in primo persistens.

Corolla : petala quinque patentia, basi angustata, tubo staminifero inserta.

Tubus germen cingens in conum aut columnam adsurgens, stylum vaginans, atque stamina sustinens apice, et in superficie.

Stamina : filamenta plurima tubo adfixa : antheræ reniformes.

Germen globosum, aut ovatum. Stylus simplex ; stigmata quinque.

Fructus capsula unica, quinquelocularis, quinquevalvis ; loculis polyspermis, raro monospermis.

Semina ovato-reniformia, sæpe nuda ; aliquando lanata.

Obs. HIBISCI species fere omnes sunt exoticæ, atque delectantur in regionibus calidioribus utriusque Indiæ ; omnesque pereunt prima glacie, syriaco excepto. Nonnullarum usus æconomicus perutilis quidem : officinalis fere nullus, de quibus in huius partis decursu.

§. I. Capsularum loculamenta monosperma.

222. HIBISCUS OVATUS. (Tab. L. fig. 3.)

H. Foliis ovatis, integerrimis, ciliatis, trinerviis, subtus villosis : floribus axillaribus, solitariis ; pedunculis folio brevioribus.

Caulis teres, ramosus, pilis parvis, erectis obductus, frutescens ?

Folia alterna, breviter petiolata, ovato-oblonga, integra, ciliata, trinervia, subtus villosa. Stipule parvæ, lineares, ciliatæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati ; pedunculis petiolo longioribus, folio brevioribus.

Calyx exterior ex septem foliolis anguste lanceolatis, ciliatis : interior maior, semiquinquefidus, laciniis subovato-acuminatis, ciliatis, nervo dorsali. Ambo persistentes.

Fructus capsula subovata, glabra. Semina reniformia.

Habitat ad Cap. Bonæ Sp̄i, unde adportavit D. Sonnerat. V. S. apud D. de Lamarck, unicum exemplar.

Nota. Hæc planta, floribus orbata, fructum habebat exsiccatione adeo deterioratum, ut minime potuerim determinare num esset capsula unica quinquelocularis, an capsula quinque. Semen reperi unicum in altero loculamento satis

magnum, ut solitarium crediderim. An reliqua deciderint? an ad Pavoniam spectet? Dicent qui aut plantam vivam examinare valeant, aut exemplar aliud integrum.

203. *HIBISCUS HASTATUS.* (Tab. L. fig. 1.)

H. Foliis hastatis, serratis, oblongis, angustis : floribus magnis, solitariis : fructu parvo tomentoso.

Alcea maderaspatana hastatis foliis glabris, pericarpio tantum villosa. *Pluck. t. 127. fig. 2.*

Caulis (ex fragmentis quæ vidi) suleatus, subtomentosus, plusquam bipedalis. Folia hastata, serrata, anguste oblonga, breviter petiolata. Stipulæ capillares, breves.

Flores axillares, solitarii in summitate caulis, longe pedunculati.

Calyx exterior ex octo quamproxime foliolis lineari-subulatis; interior paulo maior quinquefidus, laciniis acuminatis.

Corolla patens plusquam pollicaris : petalis rubescentibus, ovatis, integerrimis.

Stamina : filamenta plurima, per tubi superficiem sparsa : antheræ subrotundæ.

Germen ovatum? Stylus simplex supra in quinque filamenta capillaria longa partitus, quæ colore sunt saturate rubro. Stigmata rubra, globosa.

Fructus parvus, globosus, tomentosus.

Habitat. . . . V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

204. *HIBISCUS ACUMINATUS.* (Tab. L. fig. 2.)

H. Caule tomentoso; foliis cordatis, subrotundo-acuminatis : fructu pentagono, tomentoso, depresso.

Ketmiastrum frutescens folio hastato. *Vaillant herb. n°. 47. inter Ketmias.*

Alcea indica frutescens hastato folio, &c. pericarpio compacto duro in quinque cellulas totidem semina includentes. *Pluk. Alm. 13. Phyt. tab. 7. f. 1.*

Caulis teres tomentosus, ut et tota planta, bipedalis et ultra.

Folia cordata, crenato-serrata, acuminata, acumine producto; inferiora magna, tricuspidata, cuspidè media multo productiore, apice acutissima. Stipulæ subulatae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati; pedunculis erectis, vix pollicaribus.

Calyx exterior 7-9-phyllus, foliolis anguste linearibus acutis : interior paulo longior, semiquinquefidus, laciniis acuminatis. Ambo persistentes.

Corolla magna purpureo-rubens : petala subrotunda, patentia, integerrima.

Stamina : filamenta plurima, per tubi superficiem sparsa. Antheræ subrotundæ.

Germen. . . . Stylus simplex, apice partitus in quinque filamenta rubra. Stigmata capitata.

Fructus supra calycem apertum, pentagono-compressus, tomentosus. Semina ovato-reniformia, nigra, glabra.

Habitat. . . . V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

205. *HIBISCUS PENTACARPOS*. *Lin.* (Tab. LXVI. fig. 3.)

H. Caule annuo glaberrimo, foliis cordatis, subhastatis, acuminatis, serratis : floribus subnutantibus.

H. Foliis inferioribus cordatis, angulatis; superioribus subhastatis, floribus subnutantibus, pistillo cernuo. *Lin. sp.* 24.

Kermia palustris minor, folio angusto, flore parvo purpurascente, fructu depresso pentagono. *Zannich. Venet.* 155. t. 91.

Hib. *Virginicus* foliis inferioribus cordatis, acuminatis, serratis, superioribus hastatis. *Lin. sp.* 23.

Ex eadem radice perenni caules prodeunt virgati, teretes, glabri, sesquipedales, simplices.

Folia alterna, petiolata, petiolis multo longiora; cordata, dentata : inferiora oblongo-acuminata; superiora subhastata, quinquenervia, magis acuta, subtus nonnihil tomentosa. Stipulae setaceae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus, folio brevioribus, erectis, versus apicem subcernuis.

Calyx exterior ex novem fere foliolis subulatis, patulis; interior longior, lacinii ovatis.

Corolla flavo-purpurea, patens; petalis apice rotundatis.

Stamina : filamenta brevina, lutea, per verticilla disposita in tubi superficie : antherae parvae.

Germen globosum? stylus simplex, apice quinquefidus : stigmata globosa.

Fructus capsula calyce vix maior globoso-compressa : loculis monospermis? Semina parva.

Habitat in Astracan. VIRGINICUS in Virginia. H. Vidi sepius vivum, numquam floridum. Quae de fructificatione dixi ex sicco desumpta sunt.

Obs. I. In unum coniunxi HIB. VIRGINICUM et PENTACARPUM LINNAEI ipso innuente. *Plukenetii* vero synonymum reiecti utpote diversum a nostro *Pentacarpus*. Consulatur huius figura IV. tab. VI. *Phytogr.*

II. Quam examinavi capsulam reperi quinquelocularem, loculis monospermis; num id constanter eveniat, affirmare nequeo.

§. II. CAPSULARUM LOCUMENTA POLYSERMA.

A. Caulis aculeatus.

206. *HIBISCUS VITIFOLIUS*. *Lin.* (Tab. LVIII. fig. 2.)

H. Caule herbaceo foliis quinqueangulatis, crenatis, villosis : floribus solitariis cernuis : capsula pentaptéra.

H. Foliis quinqueangularibus, acutis, serratis : caule inermi; floribus cernuis. *Lin. sp.* 21.

Althaea indica vitis folio, flore amplo flavo pendente. *Herm. lug.* 26. t. 28.

Katu Beloeeren. Rheed. malav. 6. p. 79. t. 46.

Abutilon indicum, fronde pampinea, fructu quinqucapsulari. *Tourn. inst.* 99.

Kermia indica, vitis folio, flore flavo pendulo? *Tourn. inst.* p. 100. Cum dubio.

ad hanc speciem referenda propter iconem H. batav. Herm. ubi dicitur:
Althæa indica, folio vitis, flore amplo, flavo, pendente. p. 28.

Caulis teres, tripedalis, digitum fere crassus, subtomentosus, scaber, mucronibus raris minutis.

Folia cordata, crenata, eiusdem fere longitudinis ac latitudinis, quinqueangulata, quinquenervia, villosa. Stipulæ brevès, setaceæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis geniculatis, petiolo subæqualibus, deflexo-nutantibus.

Calyx exterior sub 12-phyllus, foliolis angustissimis lineari-setosis: interior duplo maior, globosus; laciniis latis, apice acuminatis.

Corolla campanulato-parens, petalis ab unguibus usque ad dimidiam longitudinem purpureo-rubris, reliqua parte luteis.

Stamina numerosa, per totam tubi rubescentis superficiem sparsa: antheræ reniformes, rubræ.

Germen globosum: stylus simplex, apice quinquefidus, ruber: stigmata globosa.

Fructus hispidus calyce minor: estque capsula globosa, apice cuspidata, alis aut membranarum quinque a cuspe ad basim cincta; quæ in duas dehiscunt fructu maturo, loculamentis quinque-tetraspermis. Semina nigra reniformia.

Habitat in India orientali. V. V. in R. H. P. Floret a mense Augusto usque ad Octob.

Exemplaria ex collectis a D. Sonnerat cum dictis conveniunt; flores tamen sunt erecti.

207. *HIBISCUS STRIATUS.* (Tab. LIV. fig. 1.)

H. Caule sulcato: foliis hastatis, glabris, serratis; calyce interiori striato, inflato, inermi.

Caulis sulcatus; aculeis rigidis, parvis.

Folia subcordata, hastata, serrata, glabra, pedunculis aculeatis, fere triplo longiora. Stipulæ sublanceolatæ, erectæ.

Flores axillares, solitarii, magni, pedunculis erectis, petiolo brevioribus.

Calyx exterior sub-8-phyllus, foliolis angustis, lineari-acutis: interior multo maior, inflatus; striatus, et quasi pellucidus, laciniis latis apice acutis.

Corolla lutea bipollicaris.

Habitat. . . V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

208. *HIBISCUS BIFURCATUS.* (Tab. LI. fig. 1.)

H. Caule fruticoso: foliis serratis, inferioribus trilobatis, mediis hastatis, superioribus lanceolatis: calycis exterioris foliolis bifurcatis.

Hibiscus totus scaber, floribus amplis purpurascens. *Commers. herb.*

Caulis teres, aculeis parvis, reflexis, ramosus.

Folia omnia petiolata, serrata, scabra, nervis subtus aculeis parvis: inferiora cordata, triloba; acuminibus productis; floralia longa; media hastata; superiora lanceolata. Stipulæ lanceolatæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis crassis, erectis, aculeatis.

Calyx exterior ex undecim foliolis linearibus; apice bifurcatis: interior paulo longior, laciniis acuminatis; uterque scabri.

Corolla magna purpurascens.

Stamina: filamenta plurima per totam tubi superficiem sparsa: antheræ reniformes.

Germen ovatum; stylus simplex: stigmata quinque.

Fructus intra calycem eiusdem cum ipso fere magnitudinis; qui est capsula ovata, villosa, quinquelocularis, quinquevalvis.

Semina glabra, nigra, subreniformia decem in singulis loculamentis.

Habitat in Brasilia, observatus a Commers. V. S. communicatum a D. Thouin.

209. *HIBISCUS TRILOBUS.* *Burm.* (Tab. LIII. fig. 2.)

H. Caule arboreo: foliis trilobis serratis: floribus solitariis, pedunculis inermibus.

H. Foliis trilobis serratis, caule aculeato. *Burm. Amer. p. 152. t. 159.*

Kermia arborescens spinosa, fructu hispido. *Plumier. ms. 4. f. 23.*

K. Arborescens aculeata flore amplissimo coccineo. *Plum.*

K. Arborescens altera spinosissima fructu hispido et ovato. *Plum.*

Narinampuli. *Rheed. Mal. tom. VI. f. 44.*

Caulis arboreus triorgialis ramosus, aculeis rubris et validioribus munitus.

Folia alterna, petiolata petiolis aculeatis, triloba, carnosa, serrato-crenata, lobis acutis. *Stipulæ...*

Flores axillares, solitarii, pedunculis incrassatis, erectis, inermibus.

Calyx exterior ex duodecim fere foliolis angustis, acutis: interior duplo longior, laciniis subrotundis, apice acuminatis.

Corolla magna, dilute coccinea, campanulato-patens, petalis repandis.

Stamina: filamenta plurima per tubi lutei superficiem sparsa.

Germen ovatum? Stylus simplex: stigmata quinque globosa.

Fructus intra calycem ovatus, membranaceus, ovo columbæ æqualis, rubescens, et hispidus: loculis quinque polyspermis. Semina subrotunda e rufo nigricantia.

Habitat circa paludes et stagna Insulæ S. Dominici, potissimum circa lacum vulgo Miragoan. H. V. figuratum ac descriptum a P. Carolo Plumier.

Obs. I. *D. fert a præcedenti pedunculis inermibus, foliolis calycis acutis nec bifurcatis, ac fructu multoties maiori.*

II. *Figura Hort. Mal. supra citata ad hanc speciem potius quam ad Hib. Surat. pertinere arbitror: folia enim sunt triloba, nec calyx appendiculatus.*

210. *HIBISCUS SINUATUS.* (Tab. LII. fig. 2.)

H. Foliis cordatis, dentatis, quinquelobatis; calycibus deciduis, interioribus latere rumpendis: caule aculeato.

Kermia Zeylanica, ficifolio, perianthio oblongo integro. *Dill. Elth. 190. t. 157. f. 190.*

Caulis aculeatus, aculeis minimis, albicantibus.

Folia cordata, dentata, subrotundo-quinquelobata (ut in *Urena sinuata*), lobis circa apicem dilatis medio latiore, longe petiolata, petiolis sensim brevioribus.

ribus. Stipulæ angustæ, lanceolatæ, ciliatæ.

Flores axillares pedunculati, pedunculis petiolo brevioribus.

Calyx exterior ex 5 aut 6 foliolis lanceolatis : interior longior, tubulosus, apice quinquearistatus, latere rumpendus a corolla explicanda : ambo tomentosi decidui.

Corolla alba (in sicco) ex quinque petalis oblongis, calyce duplo longioribus.

Stamina : filamenta plura, per tubum sparsa : antheræ subrotundæ.

Germen ovarum : stylus simplex, apice quinquefidus : stigmata globosa, rubra.

Fructus capsula ovata, tomentosa . . . calycibus orbata.

Habitat in India orientali. V.S. apud D. Lamarck, ex collectis a D. Sonnerat.

Obs. Neque loculamenta vidi capsula, neque seminum numerum. Exemplar enim ad tempus dumtaxat commodatum, deteriorandum esset.

Dillenii planta supra memorata non ad Hib. ficifolium, sed ad hanc speciem reducenda est : consulantur prefatio et observationes 1. et 3. ad genus Hibisci.

211. HIBISCUS FICULNEUS. *Lin.* (Tab. LI. f. 2.)

H. Caule fruticoso verrucoso, ramosissimo : foliis quinquefido-palmatis, superioribus oblongis, ovato-lanceolatis : floribus subspicatis terminalibus.

H. Foliis quinquefido-palmatis, caule aculeato ; floribus pedunculatis. *Lin. Sp. Plant. n°. 13.*

H. Ficulneus. *Commerson. herb. Figur.*

Kermia arborescens spinosissima, acetosæ sapore. Plum. lib. 4. t. 22.

Caulis fruticosus, cortice viridi vestitus, pollicem crassus, ramosissimus, teres, aculeatus, aculeis verrucis rubris insidentibus sæpe reflexis ; 4-pedalis.

Folia petiolata, dentato-crenata, infima subrotundo-cordata, quorum nonnulla in caule ceteris immixta : superiora ovato-oblonga, reliqua quinquefido-palmata ut in ficu, villosa, costis et petiolis aculeatis, atque in costa principali circa petiolum glandula. Stipulæ subulatæ, marcescentes.

Flores axillares, et in summitate caulis quasi spicati, aphylli, stipulati.

Calyx exterior ex novem fere foliolis lineari-acutis, hispidis, carinatis : interior longior, hispidus, laciniis acutis.

Corolla campanulato-patens, flava ; petalorum unguibus macula saturate purpurea notatis.

Stamina, germen, stylus ac stigmata ut in congeneribus. Antheræ rubescentes.

Fructus intra calycem, ipsoque maior, qui est capsula hirsuta, subovata, quinquevalvis, quinquelocularis ; semina glabra.

Habitat passim in India orientali H. Commers. observavit hanc speciem in Insula Francia, descripsit, atque delineandam curavit.

Habui florentem a mense Octob. usque ad ultimum Decemb. Colitur in R. H. P.

212. HIBISCUS CANNABINUS. *Lin.* (Tab. LII. f. 1.)

H. Caule herbaceo glabro : foliis superioribus palmatis, quinquepartitis, serratis, uniglandulosis : floribus sessilibus ; calycibus glandulosis.

H. Foliis serratis, superioribus palmatis, quinquepartitis, subtrus uniglandulosis, caule aculeato, floribus sessilibus. *Lin. Sp. Pl. n. 15.*

Kermia indica, foliis digitatis, flore magno sulfureo, umbone atro purpureo : petiolis spinosis. *Ehret. t. 6. f. 1.*

Alcea Benghalensis spinosissima, acetosæ sapore; flore luteo pallido : umbone purpurascente? *Commel. hort. 1. p. 3. t. 18.*

Kermia indica, aculeata, foliis digitatis. *Disnard herb. Tournesf. instit. 101. eadem cum planta Commel. ex Tournesf.*

Kermia indica cannabini foliis, *Bangue dicta. Burm. Zeyl. 134. ind. 152.*

Radix perpendicularis fibrosa.

Caulis 5-7 pedalis glaber, viridis, teres, ramosus, nonnullis aculeis parvis erectis.

Folia longissime petiolata, petiolis patulis, aculeatis, inferiora subcordata, serrata, superiora palmato-quinquepartita, digitationibus lanceolato acutis, serratis; in basi nervi principalis, glandula. Stipulæ subulatæ erectæ.

Flores magni, sessiles, axillares, solitarii.

Calyx exterior 9-phyllus, foliolis subulatis subaculeatis : interior longior, semiquinquefidus, laciniis uniglandulosis, aculeatis.

Corolla dilute flava, tripollicaris, patens; in fundo maculis purpureis.

Stamina : filamenta plurima, rubra; antheræ saturate flavæ, reniformes.

Germen ovatum : stylus simplex : stigmata quinque, globosa, pilosa, rubra, approximata.

Fructus intra calycem : estque capsula ovato-acuminata villosa : loculamentis quinque : semina reniformia, rufescentia, glabra, 3. vel 4. in singulis loculamentis.

Habitat in utraque India. ☉. Habui florentem a mense Augusto usque ad Octob. Colitur in R. H. P.

Obs. *Præpostere mea sententia ad hanc speciem refertur a Reichardio apud Lin. Ketmia indica vitis folio ampliore Tournesf. inst. p. 100. quam Tournesf. ipse assimilat Alceæ Ægyptiæ Clus. hist. XXVII. plantæ dissimili, mihi quæ ignota, atque speciem procul dubio novam constituentem.*

213. *HIBISCUS SURATTENSIS. Lin. (Tab. LIII. f. 1.)*

H. Aculeis recurvis, foliis digitatis, calycibus appendicularis.

H. Recurvato-aculeatus, foliis quinquelobis, calycibus exterioribus appendiculatis, stipulis semicordatis, floribus pedunculatis. *Lin. Sp. Pl. n. 16. Burm. ind. 152.*

Herba crinalium domestica. *Rumph. Amboi. 4. pag. 40. fig. 16.*

Herba crinalium sylvestris *Rumph. Amb. 1. pag. 41 ?*

Alcea spinosa maderaspatana, saporis acidi, foliis profunde laciniatis, cannabis in modum pentaphyllæ. *Pluk. Alm. 25. t. V. f. 4. fig. imperfecta, ac proinde dubia; Hib. enim Cannabino Surat. et radiato aptari potest.*

Radices longæ multum in hortis spatium occupantes.

Caulis quinquepedalis, se extendens undique longis stipitibus, teres, aculeis parvis reflexis.

Folia inferiora, et nonnulla passim subcordata, ovato-acuta, subtriangularia, superiora palmata, 3-5 lobata, digitationibus lanceolatis, serratis, subtus nervis aculeatis. Stipulæ latæ, subovatæ, semiamplexicaules.

Flores axillares, solitarii, pedunculis nunc brevioribus, nunc petiolo longioribus.

Calyx exterior subdecemphyllus, aculeatus: foliolis ad mediam usque longitudinem linearibus, ibique inflexis, at terminatis tandem parte lanceolata, quæ initio primæ adpressa, postea erigitur: ad inflexum, appendiculum exsistit quod folium refert exiguum lato-acutum: calyx interior semiquinque-partitus, laciniis acutis, costa dorsali, atque limbis aculeatis.

Corolla magna, patens, flavescens, in fundo purpureo-rubens; ante meridiem semel expansa.

Stamina: filamenta numerosa, per totam tubi superficiem sparsa: antheræ luteæ.

Germen globosum: stylus simplex: stigmata globosa.

Fructus intra calyces, estque capsula villosa, globoso-acuminata: semina in singulis loculamentis quinque nigricantia, glabra, reniformia.

Habitat in India orientali. ℥. V. S. communicatum a D. de Lamarck ex collectis sonneratianis.

Obs. *Herba crinalium sylvestris Rumph. sive in hortis excolatur, sive in sylvis crescat, numquam est caule erecto, sed aut humifuso aut volubili si sustentacula reperiatur: petioli sunt ipsi in extremitate incurvi. An eadem ac demestica? Dicent qui utrasque vivas videre atque attente comparare poterint.*

214. HIBISCUS RADIATUS. (Tab. LIV. fig. 2.)

H. Caule frutescente, viridi, aculeato: foliis palmatis, digitationibus lanceolatis dentatis: floribus breviter pedunculatis.

Radices numerosæ, ramosæ, teretes, albicantes.

Caulis teres, cortice viridi tectus, ramosus, aculeis parvis undique armatus, 4-pedalis.

Folia alterna longissime petiolata; petiolis aculeatis; infima, at pauca numero, ovato-acuminata, dentibus inæqualibus; reliqua palmato-quinquefida, digitationibus profundis, inæqualibus, lanceolatis, argute serratis, glabra, virido-nigricantia. Stipulæ lanceolatæ, erectæ.

Flores axillares, solitarii, breviter pedunculati.

Calyx exterior decemphyllus, foliolis longis linearibus, apice mucronato compresso in stellam parentibus: interior longior, pyramidatus, decemsulcatus, laciniis acutis; ambo persistentes, atque aculeati.

Corolla lutea.

Germen globoso-acuminatum, tomentosum.

Fructus capsula ovato-acuminata: loculis quinque polyspermis. Semina reniformia.

Plantam habui ex seminibus communicatis a D. Banks, quæ ante perfectam florum expansionem periit. Hac ergo de causa reliqua desiderantur.

Obs. *Faciès huius plantæ est fere eadem ac Hib. surattensis, a quo differt floribus subsessilibus, ac calyce exteriori non appendiculato. Distinguitur etiam ab Hibisco cannabinò in eo quod fruticosa est; cannabis vero annuus: caret etiam glan-*

*dulis quinque, quæ reperiuntur in mediis laciniiis cannabinis : verbo utraq-
que col. i. ac toto cælo distantes vidi.*

215. *HIBISCUS DIGITATUS.* (Tab. LXX. f. 2.)

H. Foliis digitatis; laciniiis quinque inæqualibus, lanceolatis, serratis; calycibus monophylliis inermibus; floribus solitariis, subsessilibus.

Folia longe petiolata, petiolis aculeorum rudimentis exasperatis; palmato-dig-
rata, laciniiis quinque inæqualibus, lanceolatis, serratis; glabra, nervis quinque
subtus protuberantibus, atque ad basim principalis, glandula. Stipulæ seta-
ceæ, breves.

Flores axillares, solitarii, subsessiles.

Calyx exterior monophyllus, profunde partitus in septem lacinias latas, apice
acutis : interioris lacinia acuminatæ : ambo ciliati, inermes.

Corolla cum genitalibus deest in exempl.

Fructus capsula globoso-acuminata, villosa, eiusdem fere magnitudinis cum
calyce interiore, quinquelocularis, quinquevalvis, loculis polyspermis. Se-
mina glabra, reniformia.

*Habitat in Brasilia ubique cultus, et sylvestris circa Rio-Janeiro. Fructificat
mense Iulio. Observat. a D. Commerson, V. S. unicum exemplar, foliis ac
fructu calyculato constans, apud D. de Jussieu.*

Obs. *Abundè distinguitur ab omnibus speciebus : calyce nempe exteriori ab acu-
leatis; foliis vero a reliquis.*

B. *Caulis inermis; calyce exteriori monophyllo althæaformi.*

216. *HIBISCUS TILIACEUS.* Lin. (Tab. LV. fig. 1.)

H. Caule arboreo: foliis cordatis, subrotundis, indivisis, acuminatis, crena-
tis; calyce exteriori decemdentato. *Lin. Sp. Pl. n. 4.*

Malva arborea maritima folio subrotundo minore acuminato, subtus candido,
cortice in funes ductili. *Sloan. Jam. 93. hist. 1. p. 215. t. 1. 4. f. 4.*

Alcea indica Sinarum flore luteo malyaceo. *Pluk. Amalth. 6. t. 335. f. 5.* *H. Harabro*

Althæa maritima arborescens diffusa, foliis orbiculato-cordatis, crenatis, subtus
cinereis. *Brown. Iom. 284.*

Kermia amplissimo folio cordiformi, flore vario. *Plumier Cat. 3. mss. 4. t. 28.*

Kermia populifolio, flore luteo. *Plum. mss. 4. f. 20.*

Novella. *Rumph. 2. p. 218. tab. 73.*

Pariti, vel Tali pariti. *Rheed. Malab. 1. p. 53. t. 30.*

Hibiscus novella, foliis cordatis, subrotundis, indivisis, acuminatis, caule ar-
boreo, calycum exteriori decemcrenato. *Comm. herb. Madagascar. fig.*

Kermia indica Tiliæ folio. *Tournef. inst. 100.*

Caulis arboreus, mali altitudinis; cortice cinereo, succoso, vestitus, qui a ligno
facillime separatur.

Folia longe petiolata, cordata, subrotundo-acuminata; iuniora tenuissime ser-
rata, verustiora oblitterate crenulata, superne glabra, subtus cinerea, tomen-
tosa, nervis 5-9 protuberantibus. Stipulæ amplexicaules, ovatae, magnæ,
deciduae.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo subæqualibus.

Calyx exterior monophyllus decemdentatus : interior multo longior, laciniis lanceolatis, acutis.

Corolla flayescens, in centro fusca, campanulata, petalis magnis inferius firmis, supra rugosis; (primo die flores dixit aureos Plumierius, dehin purpurascences.)

Stamina : filamenta plurima, per integram tubi superficiem sparsa : antheræ reniformes.

Germen ovatum : stylus apice quinquefidus : stigmata fusca, globosa.

Fructus intra calycem subovatus; qui est capsula fusca, loculamentis quinque, decaspermis. Semina reniformia, fusca.

Habitat passim in India orientali, et in America calidiore. H. V. S. communicatum a D. Thouin.

Obs. I. *Exemplaria Americana apud D. de Jussieu folia habent integerrima; Indiæ vero orientalis, præsertim Philippina, crenulata et quandoque serrata.*

II. *Ex huius arboris cortice parantur funes, quibus australium insularum incolæ utuntur in navigiis.*

III. *Tenera ac iuniora folia, in aqua contrita, optimum præbent capitis levamen in eius ardore ac inflammatione. Radix quoque, alioquin insipida, si recenter effossa cum aqua conteratur, quamoptime refrigerat febri laborantes. Rumph. loco citato.*

217. *HIBISCUS TRICUSPIS. Banks. (Tab. LV. fig. 2.)*

H. Caule arboreo, foliis trilobis, lobis acutis productis; floribus racemosis; stipulis magnis, acutis.

H. *Tricuspis. Banks herb.*

H. (*Hastatus*) incanus, foliis oblongis simplicibus, basi trilobis integerrimis; racemo terminali. *Lin. supp. p. 310.*

Caulis arboreus, ramis tomentosus.

Folia longe petiolata, petiolis tomentosis, triloba, lobis acutis, productis, subcrenatis; superiora indivisa, ovato-lanceolata, angusta, longa. Stipulæ magnæ, basi latiores, apice acuminatæ, tomentosæ, deciduæ.

Flores axillares solitarii; terminales subracemosi, pedunculis erectis, apice incrassatis.

Calyces ut in præcedenti : exterior novemdentatus.

Corolla magna, campanulato-patens, petalis latis, crenulatis.

Reliqua ut in præcedenti : at capsula est ovato-obtrusa, villosa, inferiore parte styli remanente. Semina reniformia, nigricantia, sex circiter in unoquoque loculamento.

Habitat in Tahiti. H. Observatus a D. Banks, qui exemplar mihi communicavit.

c. Caulis inermis. Calyx exterior polyphyllus, interior hemisphericus.

218. *HIBISCUS POPULNEUS. Lin. (Tab. LVI. fig. 1.)*

H. Caule arboreo; foliis cordatis, acuminatis, integerrimis; calyce exteriori triphylo deciduo.

H. Foliis cordatis integerrimis, caule arboreo, calycum exteriori truncato. *Lin. sp. pl. n°. 3.*

Bupariti. *Commers. herb. et ms. codice 4. pag. 92. Fig. elegans apud D. de Jussieu.*

Novella littorea. *Rumph. Amb. 2. p. 224. t. 74.*

Bupariti. *Rheed. Mal. 1. p. 51. t. 29.*

Kermia indica populi folio. *Tournef. inst. 100.*

Alcea Malavariensis abutili folio, flore maiore ex albo flavescente. *Rai hist. 1069.*

Caulis arboreus, crassus, cortice molli indutus.

Folia alterna, periolata, petiolo foliis brevior, cordata, subrotundo-acuminata, integerrima, glabra, superne nitida, septemnervia. Stipulae lanceolatae, acutae.

Flores axillares, solitarii, pedunculis erectis, trisulcatis, petiolo dimidio brevioribus.

Calyx exterior ex tribus foliolis lineari-acutis, cito deciduis ante floris plerumque explicationem: interior paulo minor, hemisphaericus, coriaceus, obsoleto quinquedentatus.

Corolla certe monopetala (dixit Commersonius), ad basim proxime quinque-partita, laciniis (petalis potius?) irregularibus, hinc falcatis deiectis, apice obtusissimo integerrimo: in centro sanguinea, reliqua parte flavescent.

Stamina: filamenta numerosissima per integram tubi superficiem sparsa: antherae flavae, sulcatae, reniformicompressae.

Germen subglobosum: stylus simplex, crassus, contortus, indivisus, apice profunde quinque sulcatus: stigmata quinque quasi laciniae breves, iuxta D. Banks. (*Commersonius dixit stigma simplex acuminatum.*)

Fructus capsula orbiculata, compressa, calyce deorsum cincta; cortice tecta glabro, lignoso, durissimo, nigricante; quae tamen, licet sponte sua clausa maneat, iuxta quinque suturas findi facile et aperiri potest: estque quinquelocularis, loculis polyspermis. Semina dura, gilva, subovato-triquetra.

Habitat in litoribus praesertim saxosis Indiae orientalis; in Insulis Mauritiana et Taheity. Floret mense Aprili. *J. V. S. communicat. a D. Thouin.*

Obs. I. Mirandum non est si Linnaeus, verum calycem exterioriorem non offendens in exemplaribus, interiorem pro illo assumeret. Verumtamen ubinam tunc temporis calycem interiorem repererit, difficile est creditu, nisi corollam nondum expansam, quae in hoc statu coriacea et sulcata apparet, pro calyce interiori perperam assumeret.

II. Calyx exterior, qui occultari nequit plantam vivam examinanti, utpote qui et mihi obvis fuit etiam in capitulis exsiccatis, observatus fuit mense Aprili anni 1769 in Taheity a D. Jos. Banks, quum huius arboris ramum in signum pacis attulissent incolae celeberrimo Cook; atque eodem mense et anno a Commersonio in Insula Mauritiana.

III. Huius ligni cor fuscum supra porphyritim contritum cum aqua, et propinatum, mirifice prodest pleuritide laborantibus. *Rumph. loco citato.*

219. HIBISCUS LILIFLORUS. (Tab. LVII. fig. 1.)

H. Caule arboreo : foliis lanceolato-ovatis, oblongis, trinerviis ; nonnullis tripartitis : corolla liliacea magna speciosa : tubo longissimo.

Cremontia columnifera foliis trinerviis basi cuneiformibus, apice acuminato rotundatis, aliis integris, aliis tripartitis. *Commers. herb. atque codice 2, paginis 207-208-209. cum duabus figuris accuratissimis apud D. de Juss.*

Arbor mediocris, trunco femur humanum plerumque crasso, variis fissuris variegato, cuius rami erecti cortice subcinereo tecti.

Folia sparsa, virentia, petiolis duplo longiora, lanceolato-ovata, oblonga, integra, nonnulla tripartita. Stipulae nullae in siccis exemplaribus et iconibus Commers.

Flores axillares et terminales, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus, et utraque extremitate incrassatis.

Calyx exterior ex quinque foliolis subulatis, basi carnosio-subcylindricis : interior paulo maior, coriaceus, hemisphaericus, aut si mayoris cupulaeformis, quinqueidentatus.

Corolla phaenicea, magna, campanulato-revoluta, liliorum instar : ex quinque petalis in tubum approximatis, postea patulis reflexis : in quorum fundo forae quinque mellituae.

Tubus staminifer luteus, flore duplo longior, tripollicaris, ad dimidiam usque altitudinem nudus ; hinc ad superiora filamentis plurimis setaceis hirsutus : antherae subrotundae, luteae.

Germen subrotundum : stylus simplex tubo longior, apice quinquepartitus : stigmata capitata.

Fructus calyce maior, estque capsula ovata, cortice duro, carnosio, pubescenti tecta, quinquelocularis, quinquevalvis. Semina in singulis loculamentis fere septem, subvillosa.

Habitat in Insula Bourbon prope montes et sylvas, ubi primus eam reperit, descripsit atque delineandam curavit D. Commerson, qui novum genus CREMONTIAE nomine ex hac arbore efformavit, quamque ego HIBISCIS adnumero. Floret mense Augusto. H. Vernacule FLEUR DE S. LOUIS. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

220. HIBISCUS LAMPAS. (Tab. LVI. fig. 2.)

H. Foliis subcordatis, latis, acuminatis, trilobis, desuper punctatis : calycum exteriori minimo setaceo ; interiore laciniis angustissimis longissimis terminato.

Caulem arboreum suspicor ex fragmentis quae vidi, cuius cortex fuscus, glaber. Folia alterna, petiolata, petiolis triplo longiora, subcordata, lata, acuminata ; plura tricuspidata, nonnulla altero latere integra, oblitterate crenata, subtus ferrugineo-tomentosa, desuper punctata ; quae puncta sunt fasciculi stellati minimi pilorum. Stipulae...

Flores in summitate ramorum axillares, solitarii.

Calyx exterior ex quinque aut pluribus setis brevibus : interior coriaceus, hemisphaericus, quinque laciniis longis sensim angustioribus terminatus.

Corolla magna lutescens, ex petalis quinque basi crassis, sensim latioribus ;
venosis.

Stamina : filamenta numerosa tubum brevem regentia : antheræ reniformes.

Germen ovatum ? Stylus simplex, tubo longior, sensimque incrassatus. Stigma
clavatum, quinquesulcatum.

Fructus capsula ovato-pentagona, acuminata.

Habitat in Philippinis. *H. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu ex collectis a D. Sonnerati.*

Obs. *In dicto exemplari fructum unicum reperi, dicam potius rudimentum, quod vix pisi magnitudinem adæquabat. Quare nihil de vera eiusdem naturæ, seminum situ, numero atque figura affirmare possum. Expectandum itaque quoad usque id clarius innotescat ; quod certissime efficiet D. Joannes Cullar Hispanus, qui a mense Decembri anni 1785 Philippinas Insulas investigaturus est profectus.*

An fortasse Cienfuegosia species ?

D. Caulis inermis : calyx exterior polyphyllus, aut multifidus : interior semiquinquepartitus, aut tubulato-dentatus, foliis integris aut parum lobatis.

221. *HIBISCUS MICRANTHUS. Lin. sup. (Tab. LXVI. fig. 1.)*

H. Foliis subrotundis, serratis ; corollis reflexis, obliquis. Lin. sup. p. 308.

Ex eadem radice cylindracea plures caules prodeunt bipedales, scabriusculi.

Folia alterna, subrotunda, argute serrata, subtus pilosa. Stipulæ subulatae.

Flores solitarii, axillares, longe pedunculati, parvi.

Calyx exterior minimus ex septem fere foliolis setaceis : interior maior profunde quinquepartitus, laciniis acutis.

Corolla flavescens (in sicco) petalis parvis, reflexis.

Stamina : filamenta plurima quasi verticillatim per tubi superficiem disposita : antheræ reniformes.

Germen globosum : stylus simplex apice quinquefidus, laciniis oblongis : stigmata globosa.

Fructus-calyce maior, estque capsula subovata. Semina parva, nigra, lanugine rufescente longa obvoluta.

Habitat in India orientali. C. V. S. communicatum a D. de Lamarck ex collectis sonneratianis.

222. *HIBISCUS ÆTHIOPICUS. Lin. (Tab. LXI. fig. 1.)*

H. Caule fruticoso minimo : foliis ovato-retusis, apice dentatis ; floribus axillaribus et terminalibus.

H. Foliis subcuneatis, subtridentatis, summis oppositis, floribus terminalibus. Lin. sp. pl. n°. 25.

Alcea Vesicariae similis Æthiopica moschum redolens, summo tantum folio circa margines crenato. Pluk. Alm. 13. t. 254, f. 2.

Caulis fruticosus, ramis aliquot, vix spithameus.

Folia alterna et nonnulla subopposita, superiora præsertim, infra ovata, supra
Y ij

retusa, 3-5 crenata, parva, breviter petiolata, subtus pilis raris hispida. Stipulae breves, acerosae.
 Flores solitarii, axillares et terminales, pedunculis folio saepius longioribus.
 Calyx exterior ex 8-9 foliolis lineari-lanceolatis; interioris laciniæ lato-acutæ; ambo ciliati, pilosi.
 Corolla calyce longior, saturate sulphurea (in sicco).
 Stamina in superficie tubi, corolla brevioris: antheræ reniformes.
 Stylus simplex, apice quinquepartitus: stigmata globosa, villosa.
 Fructus intra calycem, estque capsula globoso-acuminata, loculis monospermis, sæpe etiam di-trispermis.
Habitat ad Cap. B. Spei. H. V. S. communicatum a DD. Banks et Thumberg.

223. *HIBISCUS RHOMBIFOLIUS.* (Tab. LXIX. fig. 3.)

H. Caule fruticoso glabri: foliis rhomboideis, lateribus superioribus crenatis.
 Caulis fruticosus, glaber, ut et tota planta.
 Folia alterna petiolata, petiolis duplo longiora, trinervia, lateribus superioribus crenato-dentatis. Stipulae. . .
 Flores solitarii, axillares, pedunculis brevibus.
 Calyx exterior ex septem foliolis oblongis, lineari-acutis; interior paulo longior.
 Corolla albicans? calyce triplo longior.
 Stamina per totam tubi superficiem sparsa.
Reliqua desiderantur.
Habitat in India orientali. V. S. unicum exemplar apud D. de Lamarck ex collectis sonneratianis.

224. *HIBISCUS RIGIDUS.* *Lin. sup.*

H. Suffruticosus hirsutus, ramis simplicibus; foliis oblongis, serratis; limbo corollæ reflexo, seminibus lanatis.
 Ramuli longi; filiformes, simplicissimi, rigidi.
 Folia oblonga, serrata, petiolata, parva. Stipulae erectæ, setaceæ, rigidae.
 Pedunculi axillares uniflori; limbus corollæ eximie reflexus.
 Semina lana involuta.
Habitat in graminosis Zeylona. König. H. Apud Lin. sup. pag. 310. Plantam nullibi vidi.

225. *HIBISCUS HIRTUS.* *Lin.* (Tab. LXVII. fig. 3.)

H. Caule herbaceo scabro: foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, serratis; calycum exteriore longiore, polyphyllis: floribus solitariis rubris.
 H. Foliis lanceolato-ovatis, acuminatis, serratis, caule herbaceo, ramis scabris.
Lin. sp. pl. n.º. 8.
Ketmia. Commers. herb. Figur.
 Alcea fruticosa Malabariensis angustis foliis rigidiusculis, floribus amœne rubellis, semine paposo? *Pluk. Alm. 14. t. 254. f. 3.*
 An melius — Althæa Iamaicensis arborea, foliolis oblongis mucronatis glabris, floribus amœne rubellis? *Pluk. Alm. 24. t. 259. f. 3.*

Caulis scabriusculus, ramosus.

Folia oblonga, ovato-lanceolata, serrulata, subtus scabra, petiolis vix duarum linearum insidentia. Stipulæ erectæ, setacæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis folio longioribus.

Calyx exterior ex novem foliolis lineari-acutis; interior brevior, laciniis ovato-acutissimis.

Corolla rubra, patens, petalis subrotundis.

Stamina: filamenta plurima, longiuscula, per integram tubi phœnicei superficiem sparsa; antheræ reniformes.

Germen globosum. Stylus simplex, laciniis quinque capillaribus oblongis terminatus: stigmata globosa.

Capsula subrotunda: semina lanata: dixit Linnaeus, quæ deficiunt in meo exemplari.

Habitat in India. V. S. apud D. de Jussieu.

226. HIBISCUS PHŒNICEUS. (Tab. LXVII. fig. 2.)

H. Caule fruticoso hirsuto: foliis serratis acuminatis, sæpe subtrilobatis: floribus rubris, seminibus lanatis.

H. Foliis ovatis acuminatis serratis, pedunculis articulatis, supra articulos incrassatis, lobis longioribus, calycibus nudis, semine lanato. *Linn. sup. pag. 310.*

H. Phœniceus. *Jacq. Hort. vol. 3. p. 11. t. 14. figura pulchra.*

Caulis fruticosus, ramosus, pilis hirsutus.

Folia basi ovata, apice acuta, dentato-serrata, serraturis inæqualibus, pilosis, modo integra, modo inæqualiter versus inferiora magis minusve triloba, petiolis brevibus insidentia. Stipulæ subulatæ, ciliatæ.

Flores axillares, solitarii, aliquando gemini, pedunculati, pedunculis hirtis, erectis, prope florem incrassatis, sesquipollicaribus.

Calyx exterior ex 6-9 foliolis anguste lanceolatis, pilosis: interior paulo maior, profunde quinquefidus, laciniis acutis.

Corolla rubens, patens, petalis subrotundis.

Stamina: filamenta plurima per tubi superficiem sparsa; antheræ subrotundæ.

An tubus declinatus? Siccam vidi plantam: in Jacquinii figura et descriptione certe declinatus; quemadmodum videtur in mea tab. LXVII. littera f.

Germen ovatum: stylus simplex, cuius lacinia rubra: stigmata capitata.

Fructus: capsula subglobosa: semina in unoquoque loculamento 3-4 reniformia, lanata.

Habitat passim in India orientali. H. V. S. communicatum a DD. de Jussieu et Thouin ex collectis a Commersonio et Sonneratio.

Obs. Planta supra descripta diversa omnino est a præcedenti, quamquam *Lin. fil.* ambas coniunxerit: *Hibiscus enim phœniceus D. Jacq.* non nisi glabritie differt a nostro, quod fortasse culturæ tribuendum.

Specimina vidi apud D. de Jussieu, quæ utrum ad *H. phœnic.* tamquam varietatem referam, dubius hæreo: facies enim, atque inflorescentia est fere eadem; at corolla alba, sicque observata anno 1764 in *R. H. P.* atque in herbariis legitur: *Kermia zeylanica* foliis cordato-hastatis, flore albo, seminibus hirsutis.

Folia vero nulla video cordata, sed latiora dumtaxat quam in supra descripta planta.

227. *HIBISCUS UNILATERALIS.* (Tab. LXVII. litteris *Fe.*)

H. Caule fruticoso : foliis ovato-acutis mollibus : tubo staminifero altera parte longitudinaliter nudo.

Ketmia coccinea folio ulmi. *Plum. mss.* 4. tab. 28.

Ketmia frutescens mori folio, flore purpureo. *Plum. apud Burm. icon.* 160. f. 1.

Caulis fruticosus diffusus ramosus.

Folia ovato-acuminata, dentato-serrata, mollia, e viridi albicantia, sesquipollicaria. *Stipulæ*. . . .

Flores axillares, solitarii, pedunculis longiusculis, tenuibus, erectis.

Calyx exterior ex novem foliolis lineari-acutis : interior eiusdem fere longitudinalinis, laciniis acutis.

Corolla coccinea, pollicaris, petalis obtusis.

Stamina : filamenta candida ad unam dumtaxat partem tubi candidi : antheræ aureæ.

Germen rotundum? Stigmata quinque.

Fructus : capsula membranacea, fusca, rotunda, nucis avellanæ magnitudine, quinquestriata, quinquevalvis, quinquelocularis. Semina reniformia.

Habitat in strigosis aridisque sylvis Insulæ S. Dominici. H.

Obs. *Plantam nullibi vidi, descriptionem ac floris figuram desumsi ex Plumieri loco citato.*

228. *HIBISCUS ROSA SINENSIS.* *Lin.* (Tab. LXIX. f. 2.)

H. Caule arboreo, foliis ovatis, acuminatis, serratis, glabris. *Lin. Sp. pl. n.* 6.

Flos festalis. *Rumph. Amb. t. 4. lib. 6. pag. 24. t. 8.*

Scheru-pariti. *Rheed. Malav. 2. p. 25. t. 16.*

H. *Rosa Sinensis.* *Comm. herb. fig.*

Alcea Iavanica arborescens, flore pleno rubicundo. *Breyn. Cent. 121. t. 56.*

Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Tournefort. inst.* 100.

Caulis arboreus in India Coryli altitudinem attingens, hic in hortis 4-5 pedalis ramosus, totus glaber.

Folia alterna, ovato-acuminata, serrata, glaberrima, petiolis triplo et amplius longiora. *Stipulæ* lineares, erectæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculis erecto-deflexis, supra incrassatis, petiolo longioribus.

Calyx exterior ex sex foliolis lineari-acuminatis, basi crassa inhaerentibus : interior multo maior, laciniis acutis.

Corolla incarnato-rubens, tripollicaris, petalis latoribus, in fundo macularis.

Stamina : filamenta plurima albicantia (quæ etiam videntur in flore pleno), per tubi longi rubri superficiem sparsa. Antheræ reniformes rubræ.

Germen subrotundum : stylus simplex : stigmata quinque exserta, atro-purpurea.

Fructus globosus (iuxta *Tournefort.*) numquam a me visus.

Habitat in India orientali. H. Habui florentem semperque flore pleno.

Obs. *Rumphius loquitur de alio frutice flore albo, simplici et pleno, nominatque BONGA RAJA ALBA.*

Radices et folia sunt mucilaginosa, emollientia, et refrigerantia. Florum capitula efficiaciora censentur ad mensurua pellenda. Rumph. loco citato.

229. *HIBISCUS MEMBRANACEUS.* (Tab. LVII. f. 2.)

H. Foliis cordatis, oblongo-acuminatis; obsolete denticulatis, calycum interno tubuloso magno: membranis quinque instructo.

Caulis arboreus? ramis subtomentosis.

Folia alterna, petiolis longiora, cordata, ovato-oblonga, acuminata (ad H. populn. accedentia), subhastata, limbis nonnihil crispis crenulatis, subtomentosa. Stipulae parvae, lineari-acuminatae.

Flores solitarii, axillares, in summitate ramulorum pedunculati, pedunculis erectis, geniculatis, petiolo longioribus.

Calyx exterior ex decem foliolis lanceolatis inaequalibus, basi connatis, calyce interiore quadruplo et amplius brevioribus: interior magnus, scaber, tubuloso-campanulatus, supra quinquepartitus, laciniis subrotundo-acuminatis trinerviis, a quorum divisione deorsum versus membranæ prominent quinque compressæ.

Corolla calyce maior subcoriacea, extus villosa, flavescent, intus saturatior, petalis integerimis, patulis, subrotundo-acuminatis.

Stamina numerosa per totam tubi superficiem sparsa: antheræ reniformes.

Germen. . . . Stylus apice quinquefidus: stigmata globosa purpurea.

Fructus capsula ovata, villosa, quinquelocularis, loculis polyspermis.

Habitat. . . . V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

Obs. *Fructum vidi, qui necdum debitam magnitudinem attigerat in quo tamen loculos vidi polyspermos.*

230. *HIBISCUS CORDIFOLIUS.* *Lin. sup.*

H. Arboreus, tomentosus: foliis cordatis, ovatis, serratis; floribus pedunculatis terminalibus; calyce polyphylo, lineari, longo. *Lin. sup. p. 309.*

Figura foliorum ut in *Hibisco populneo* absque ullis angulis.

Calyx ut in *H. malvavisco*, sed multo longior et magis polyphyllus.

Flores inter mediocres.

Habitat in America meridionali. Mutis. H. Ex Linneo.

231. *HIBISCUS LASIOCARPUS* (a). (Tab. LXX. f. 1.)

H. Foliis ovato-lanceolatis magnis, crenato-serratis, tomentosis, subtus canis: capsula ovato-acuminata, setosa.

Caulis, si ex fructus ac foliorum magnitudine iudicandus, fruticosus aut arboreus.

Folia longe petiolata, distantia, ovato-lanceolata, acumine acutissimo, crenata,

(a) Fructu setoso, a *Amaris* setosus, et *Karpus* fructus.

apice serrata, tomentosa, subtus albicantia, quinquenervia, longitudine quatuor fere pollicum, duorum lata. Stipulæ. . . .
 Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis erectis, crassis, vix pollicaribus.
 Calyx exterior polyphyllus ex 13 fere foliolis lineari-acutis, longis, ciliatis: interior longior, semiquinquefidus, laciniis lanceolatis, trinerviis.
 Corolla cum genitalibus deest in exemplari unico.
 Fructus capsula ovata, acumine terminata, coriacea, setis rufescentibus tecta, quinquelocularis, quinquevalvis, loculis polyspermis. Semina globoso-acuminata, fusco-rubra, glabra, sub 14. in unoquoque loculamento duobus ordinibus disposita.

Habitat V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.

Obs. Affinis videtur hæc planta præcedenti; a qua diversam reputo.

232. *HIBISCUS SORORIUS*, *Lin. sup.*

H. Calycibus exterioribus teretibus, apice dilatatis; foliis cordatis, crenatis; scabris. *Lin. sup. p. 311.*

Caulis herbaceus, vel fruticosus, teres, totus pilosus, suffultus arboribus.

Folia alterna, petiolata, cordata, absque angulis, crenata, scabra, remota. Stipulæ subulatæ, minutæ.

Pedunculi axillares longitudine foliorum, solitarii, pubescentes, uniflori.

Calyx hirsutus: exterior radiis decem teretiusculis, patentibus, distantibus; calyce interiore brevioribus, apice dilatatis in folium cordatum, obtusum, cucullatum. Interior campanulatus, maior, angulatus, quinquefidus, laciniis ovatis.

Corolla, stamina, pistilla, ut in *H. manhiot.*

Capsula glabra, pilosa, calyce brevior. Semina glabra.

Habitat in Surinamo. C. G. Dalberg. Ex. Lin. sup. deprom.

233. *HIBISCUS SENEGALENSIS*. (Tab. LXVIII. f. 1.)

H. Foliis cordatis, subangulatis, tomentosis: calycum interiore brevior, exteriore cancellato.

Tota planta valde tomentosa.

Caulis teres, ramosus.

Folia alterna, longe petiolata, cordata, rotundata, subangulata, crenato-dentata, nervis quinque præcipuis prominentibus. Stipulæ subulatæ, erectæ, tomentosæ, utrimque binæ, aut plures.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis erectis, petiolo brevioribus; ad cuius latus ramulus.

Calyx exterior ex decem foliolis lineari-acutis, arcuato-erectis calycem interiore cancellantibus: qui est paulo brevior, laciniis lanceolatis, trisulcatis intus glabris.

Corolla calyce paulo maior, flavescens.

Stamina numerosa, breviora: antheræ reniformes: tubus corolla brevior.

Germen globosum : stylus simplex : stigmata rubra , clavata.

Fructus rudimentum , ovatum.

Habitat in Senegal, observ. a D. Adanson. V. S. apud D. de Jussieu.

234. *HIBISCUS TUBULOSUS.* (Tab. LXVIII. fig. 2.)

H. Caule frutescente hirsuto : foliis cordatis , angulatis , crassis , tomentosis : floribus solitariis : calycis exterioris apicibus spatulatis , recurvis.

Ketmia flore sulphureo , fundo purpureo , abutili folio. *H. R. P. anni 1764. in quo floruit mense Septembri ; fructificavit Octob. in herb. D. de Jussieu.*

Hib. panduræformis , foliis cordato-lanceolatis , denticularis , tomentosis , caule hirsuto. *Burm. Flora indica. p. 151, t. 47, f. 2?*

Caulis teres , hispido-tomentosus (ut et tota planta) , erectus , ramosus , 4-5 pedalis.

Folia alterna , cordata , crassa , tomentosa , angulata , acuminata , inæqualiter dentata ; superiora subhastata. Stipulæ subulatæ , utrimque tres , villosæ , arcuato-erectæ.

Flores solitarii , axillares , pedunculis vix pollicaribus , genicularis.

Calyx exterior subnovemphyllus : foliolis basi coalitis , linearibus , apice spatulato-acutis , recurvis : interior tubulosus paulo maior , semiquinquefidus , ambo villosissimi , atque rubescentes quum fructum continent.

Corolla flava , fundo rubro , ex quinque petalis in tubum approximatis , apice parentibus , sæpe integris , sæpe lacinia aliqua notatis : quæ exsiccatione rubescunt.

Stamina : filamenta parva (sæpe 16) per tubi albi superficiem sparsa : antheræ saturate flavæ , reniformes.

Germen subovatum , tomentosum : stylus simplex , apice quinquefido-stellatus : stigmata globosa , saturate violacea , villosa.

Fructus intra calycem pilis numerosis adpressis tectus : capsula ovata. Semina reniformia , tomentosa , rufescentia , decem in unoquoque loculamento.

Habitat in India orientali, et in Senegal. H. Habui florentem a mense Julio usque ad finem Octob. Col. in R. H. P.

235. *HIBISCUS URENS.* *Lin. sup.* (Tab. LXVII. fig. 1.)

H. Tomentosus foliis reniformibus crenatis ; calycibus lanatis (corolla longioribus addo Cav.) *Lin. sup. p. 309.*

Herba tomentosa , leviter urens , magnitudine ac facie *Althææ roseæ*.

Caulis herbaceus.

Folia reniformia , rotundata , vix lobata , inæqualiter crenata , subtrus magis tomentosa , pallidiora , palmaria , petiolis sæpe breviora. Stipulæ...

Flores axillares , subsessiles , bini , ternive , glomerati.

Calyces tomentoso-lanati , albicantes : exterior monophyllus , profunde partitus quamproxime in duodecim lacinias lanceolatas : interior duplo longior , sesquipollicaris , semiquinquepartitus.

Corolla calyce paulo brevior , purpurea , extus villosa , intus glabra , venisque saturatoribus notata : petala quinque oblonga , angusta.

Stamina : filamenta plurima , brevia , versus superiorem tubi partem : antheræ parvæ , reniformes , luteæ.

Germen ovatum : stylus simplex, apice capitatus : hocque capitulum ex quinque globulis , qui sunt stigmata.

Fructus capsula parva , subgloboso-acuminata , tomentosa. Semina ovata , glaberrima , rubescentia , quinque in singulis loculamentis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. (quoad calyces, genitalia ac fructum spectat) communicat. a D. Banks.

236. *HIBISCUS FERRUGINEUS.* (Tab. LX. fig. 1.)

H. Caule tomentoso-ferrugineo ; foliis cordatis , oblongis , obrusis , versus basim latioribus , scabris , flavescentibus ; floribus solitariis.

Caulis teres , ramosus , tomento brevi ferrugineo tectus , quemadmodum et tota planta.

Folia petiolata , petiolis subæqualia , cordata ; inferiora præsertim oblonga , crenato-dentata , scabra , flavescentia , apice obtusa , basi latiora , medio utrimque sinu angustata. Stipulæ subulatæ , erectæ.

Flores axillares , solitarii , pedunculati , pedunculis erectis , petiolo longioribus. Calyx exterior decemphyllus , foliolis lanceolatis acutis : interior longior laciniiis acutis.

Corolla rubescens calyce duplo et amplius longior , petalis subrotundis.

Stamina : filamenta plura , longa , inferiori tubi parti ut plurimum inserta : antheræ subrotundæ.

Germen. . . Stylus simplex a media sui longitudine partitus in filamenta capilaria longitudine corollæ. Stigmata globosa , rubra.

Fructus deerat.

Habitat in Madagascar , observ. a Commers. V. S. communicatum a D. Thouin.

E. Caulis inermis : calycibus ut supra in D. Foliis lobatis , aut angulatis.

237. *HIBISCUS PALUSTRIS.* *Lin.* (Tab. LXV. fig. 2.)

H. Caule herbaceo simplicissimo ; foliis ovatis , subtrilobis , subtus tomentosissimis ; floribus axillaribus. *Lin. sp. pl. n°. 2.*

Althæa palustris. Bauh. pinax. 316.

Althæa hortensis vel peregrina. Dod. pemp. 655.

Ketmia palustris , flore purpureo. Tournef. inst. 100.

Althæa magna , quinquecapsularis , foliis superioribus in lacinias ternas leviter incisissimis et aversa parte albicantibus , floribus magnis. Pluk. tab. VI. f. 3.

Caulis teres , fistulosus , simplex , scabriusculus , 4-pedalis.

Folia ovato-oblonga , crenata , tricuspidata , cuspidem latiore , productiore ; subtus albicantia. Stipulæ subulatæ , arcuato-erectæ.

Flores axillares , solitarii , pedunculati , pedunculis erectis , geniculatis , petiolo paulo longioribus.

Calyx exterior ex decem foliolis lineari-subulatis , basi arcuatis : interior paulo longior , ovatus , laciniiis acutis.

Corolla magna luteo-albicans ; petalis unguibus incarnatis , apice subtorundis.
Stamina : filamenta numerosa per integram tubi superficiem sparsa , lutea : antheræ reniformes.

Germen ovatum : stylus longissimus, versus apicem recurvus, quinquepartitus : stigmata clypeata.

Non fructificavit.

Habitat in Virginia, Canada. ♀. Floret mense Aug. V. V. in R. H. P.

238. *HIBISCUS MOSCHEUTOS. Lin. (Tab. LXV. fig. 1.)*

H. Foliis ovatis, acuminatis, serratis : caule simplicissimo ; petiolis floriferis.
Lin. sp. pl. n.º. 1.

H. Foliis ovatis, crenatis ; angulis lateralibus obsoletis. *Hort. Clif. 349.*

Alcea rosea peregrina, forte rosa moscheutos Plinii. *Cor. Canad. 144. t. 145. Moris. hist. 2. p. 532. s. 5. t. 19. f. 6.*

Ex eadem radice caules plures, teretes, simplicissimi, 4-pedales.

Folia ovata, acuminata, serrata, subtus albicantia, nonnulla tricuspidata, angulis lateralibus parvis, sæpe obsoletis. Stipulæ angustæ, acutæ.

Flores solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus, folio brevioribus, erectis, petiolo insertis.

Reliqua ut in præcedenti, a quo differt petiolis floriferis.

Habitat in Virginia, Canada. ♀. V. S. apud D. de Jussieu.

239. *HIBISCUS PEDUNCULATUS. Lin. sup. (Tab. LXVI. fig. 2.)*

H. Caule frutescente : foliis quinquelobis, trilobisque, hirsutis ; pedunculis axillaribus unifloris, elongatis. *Thimberg. ms.*

H. Hirsutus ; foliis quinquelobis dentatis ; pedunculis axillaribus unifloris, elongatis. *Lin. sup. p. 309.*

Caulis frutescens, teres, villosus, erectus, bipedalis, simplex.

Folia alterna, petiolata, petiolis pollicaribus, teretibus, hirsutis ; inferiora quinqueloba, superiora triloba ; dentata, supra viridia, subtus pallida, utrimque hirsuta, pilis flavescentibus. (Variant figura et magnitudine, quæ sæpe sæpius est pollicaris.) Stipulæ breves, acutæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis hirsutis, spithameis, erectis usque ad florem, hic nutantibus.

Calyx exterior polyphyllus, foliolis lanceolatis, hirsutis : interior semiquinquepartitus.

Corolla campanulara, petalis quinque incarnatis, plusquam pollicaribus.

Stamina : filamenta numerosa, brevia, per tubi superficiem sparsa ; antheræ reniformes.

Stigmata quinque, capitata.

Habitat in sylva GALGEBOSCH dicta Capitis B. Spei. Floret mense Decembri. H.

Descriptionem atque figuram communicavit honestissimus vir Thimberg.

240. *HIBISCUS SPICATUS. (Tab. LIX, fig. 1.)*

H. Caule hirtio : foliis cordatis 5-7-lobatis, valde tomentosis : floribus spicatis,

subsessilibus : stipulis utrimque sex.

Caulis hirtus, pilis albis, longis, deflexis.

Folia perfoliata, periolis inferiorum longissimis, sensim versus apicem brevioribus, hirtis; cordata, subrotundo-5-7-lobata, crenata, rugosa, valde tomentosa. Stipulae fere duodecim, lanceolato-acutissimae, ciliatae, utrimque sex.

Flores spicati, subsessiles, spica longissima terminali.

Calyx exterior monophyllus, profunde partitus in 8-9 lacinias lanceolatas: intus glaber, extus lanato-rufescens: interior coriaceus, semiquinquefidus, extus lanatus, intus glaber.

Corolla, petala quinque subrotunda. (De magnitudine et colore nihil certi, vidi enim dumtaxat intra calyces.)

Stamina numerosa, brevia, tubum cooperientia; antherae reniformes, luteae.

Germen... Stylus simplex: stigmata...

Fructus deerat.

Habitat... *V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.*

Hec species (quae fortasse melius aliquando inter Althaeas connumerabitur, quum de fructu constet) abunde distinguitur a congeneribus stipularum numero, et figura: idque notandum, ne in errorem inducatur, qui exemplar viderit; stipularum duodenarium numerum ita florem cingere, ut primo intuitu calycem ipsae referant, atque calyces clausos pro capsulis sistant.

241. HIBISCUS SIMPLEX. *Lin.*

H. Foliis cordatis, trilobis, repandis, integerrimis; caule arboreo simplicissimo.

Lin. sp. p. n.º. 5.

Malva arborea, flore rotundo, flore liliaceo. *Sloan. Jam. 95. hist. 1. p. 95. t. 134. f. 1. 2. 3.*

Caulis arboreus, crassus, rectus, indivisus.

Folia integerrima, cordata, triloba, obtusiuscula, glabra, margine inaequali, nervis subtus poro mellifero.

Habitat in Asia. H. Nullibi vidi: superiora vero ex Linnaeo desumsi loco citato.

242. HIBISCUS FLAVESCENS. (Tab. LXX. fig. 3.)

H. Caule hirsuto, pilis aureis: foliis palmato-quinquelobatis, hirsutis; floribus numerosis, terminalibus.

Caulis apparet fruticosus, atque coopertus pilis rigidis aurei coloris, quemadmodum et capitula.

Folia cordata, quinquelobata, lobis profundis, acuminatis, serratis, hirsuta. Stipulae lanceolatae.

Flores terminales plures.

Habitat in Pondicheri. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu, quod figura sistit magnitudine naturali.

243. HIBISCUS BRASILIENSIS. *Lin.*

H. Foliis cordatis denticulatis, calycibus exterioribus duplo longioribus, caule

fruticoso, ramis hirtis. *Lin. sp. pl. n.º. 7.*

Facies Hibisci mutabilis.

Caulis fruticosus, ramis, petiolis, pedunculis, calycibusque hirtis.

Folia cordata, serrato-dentata. Stipulæ subulatæ.

Pedunculi uniflori, foliis longiores.

Calyx exterior octophyllus, linearis, patens: interior dimidio brevior.

Fructus capsula quinquecocca non longior calyce interiore.

Habitat in Brasilia. H. Ex Lin. desumsi omnia; plantam non vidi.

An ad Pavoniæ genus referenda sit hæc species? fructus quinquecoccus id indicat.

Synonymum Plumieri ab hæc specie separo, quoniam plantam sistit ab H. mutabilis facie longe diversam. Videatur n. 226.

244. *HIBISCUS MUTABILIS. Lin. (Tab. LXII. fig. 1.)*

H. Caule arboreo, foliis cordatis, quinqueangularis, acuminibus productis, acutis: fructu obovato rugoso.

H. Foliis cordato-quinqueangularibus, obsolete serratis, caule arboreo. *Lin. sp. pl. n.º. 9. Hort. Ups. 205. Hort. Cliff. 349. Roy. lug. 358. Brown. Jam. 286. n.º. 7.*

Hibiscus sinensis. Miller. dict. n.º. 2.

Althæa arborea rosa sinensis. Moris. his. 2. p. 530. s. 5. tab. 18. f. 2.

Rosa sinensis. Ferr. Flor. 493. t. 497. Mer. sur. 31. tab. 31.

Flos horarius. Rumph. Amb. tom. 4. lib. 6. cap. 12. tab. 9.

Hina-pariti. Rheed. Mal. 6. p. 66. tab. 38. 39. &c.

Ketmia. Comm. herb. figur.

Caulis arboreus cortice albicante tectus, ramis patulis, teneris, villosa-farinaceis, orgialis et ultra.

Folia cordata, semiquinquepartita in quinque angulos apice acutissimos, inæqualiter crenato-dentata; quinquenervia, nervis protuberantibus. Stipulæ lineari-lanceolatæ.

Flores axillares solitarii, in summitate ramulorum numerosi, pedunculis erectis longis.

Calyx exterior ex octo foliolis oblongis, lineari-acutis: interior duplo longior, lacinii acuminatis, trinerviis.

Corolla quatuor pollicum diametri, patens, uno eodemque die tricolor, mane nivei coloris, meridiano tempore dilute incatnati, vespere tandem rosea, atque cum sole occidit.

Stamina: filamenta plurima per tubi superficiem sparsa: antheræ luteæ, reniformes.

Germen globosum: stylus simplex, corollâ brevior: stigmata globosa.

Fructus calyce minor, subovatus, rugosus, villosus. Semina reniformia sex in singulis loculentis.

Habitat passim in utraque India atque in Insula Canaria. H. Colitur in R. H. P. Numquam vidi floridum; quæ ad fructificationem spectant et observavi in sicco, et communicata fuere ab amico meo D. Josepho Viera Canariensi.

Obs. Ex huius cortice construuntur funes in Canaria.

245. *HIBISCUS CLYPEATUS*. *Lin.* (Tab. LVIII. fig. 1.)

H. Foliis cordatis angulatis; capsulis turbinatis, truncatis, hispidis. *Lin. sp. pl.* n°. 20.

Ketmia amplissimo folio angulato: fructu hispido clypeato. *Plum. cat. p. 3, ms. vol. IV, tab. XXI. Burm. spec. 3. t. 160. f. 2.*

Caulis arboreus, ramosus, 15-30 pedes altus.

Folia magna, cordata, angulosa, aspera, subtus virentia, nervosa, petiolis tripollicaribus. *Stipulae*....

Flores circa ramorum summitates solitarii, axillares, pedunculis erectis, prælongis.

Calyx exterior ex 12 fere foliolis longis, angustis, acutissimis: interior campanulatus, profundus, amplus, semiquinquepartitus.

Corolla magna, pallida, profunde campanulata, petalis quinque apice revolutis.

Stamina: filamenta albicantia, tubum brevem, album tegentia: antheræ reniformes?

Fructus intra calycem amplus, hispidus, membranaceus, et tympano superius clypeato simillimus; loculis quinque polyspermis. Semina rotunda fusca.

Habitat in paludosis Ins. S. Dominici. H. Observatus, descriptus atque delineatus a Patre Plumierio. (Nullibi vidi hanc plantam.)

Obs. Ex huius cortice parantur funes.

246. *HIBISCUS COLUMNARIS*. (Tab. LIX. fig. 2.)

H. Foliis cordatis rotundato-angulatis, subtomentosis: calycibus monophyllis: tubo columnari, longissimo.

Caulis, ex fragmentis, arboreus aut fruticosus.

Folia alterna, numerosa, pedunculis subtomentosis, fere æqualia, cordata, subrotundo-angulata, sæpe angulis quinque acutis, subtomentosa, venis curvis subtus notata. *Stipulae*....

Flores plures in summitate ramulorum axillares, magni, brevibus petiolis sustentati.

Calyx exterior monophyllus, profunde partitus in sex aut septem lacinias lanceolatas: interior longior, semiquinquefidus, laciniis lanceolatis, nervo longitudinali.

Corolla magna extus villosa, petalis luteis, integerrimis, basi coriaceis.

Stamina: filamenta numerosa, parva, tubi medietatem superiorem tegentia: antheræ reniformes. Tubus cylindricus, corolla fere duplo longior, inferne nudus.

Germen ovatum: stylus simplex: stigmata quinque rubra, globosa.

Fructus deerat.

Habitat in Insula Bourbon. H. Observ. a Commersonio. V. S. communicat. a D. Thouin.

Obs. In herb. D. de Jussieu vidi plantam, cuius accuratissimam figuram delineavit D. Jossigny curante Commersonio, in qua desiderantur flores, cuique calyx exterior est octofidus; quæ, quum ab Hib. columnari non differat nisi stipulis latis, cordatis, subrotundis, quas non reperi in isto, stipulis orbato forte

deciduis, pro eadem cum columnari specie habenda erit, quoadusque, observata denuo, de eiusdem differentiis constet. Fig. 3. tab. 59. sistit stipulas.

247. *HIBISCUS MICANS.* (Tab. LX. fig. 2.)

H. Foliis cordatis, latis, quinqueangulatis, tomento lucidis: calycum exteriore monophyllo, magno, sexpartito: corolla extus tomentosa, nervosa.

Caulis tomento albicans, ramosus, ex fragmentis arboreus.

Folia petiolis breviora, cordata, latiora quam longa, serrata, quinqueangulata, acuminibus acutis, utrinque tomento micantia. Stipulae ovato-lanceolatae, breves, erectae.

Flores solitarii, axillares, pedunculati, pedunculis petiolo saepe longioribus.

Calyces magni, tomentosi: exterior monophyllus, profunde fissus in sex lacinias lato-lanceolatas, nervis longitudinalibus: interior globoso-pentagonus, angulis compressis, laciniis lato-acutis.

Corolla magna trium pollicum diametri, patens, sulphureo-rubens, in centro maculata, petalis subrotundis extus tomentosis, intus glabris, costulis ab unguibus ad periferiam divergentibus.

Stamina: filamenta numerosa, parva, per tubi superficiem sparsa: antherae subreniformes.

Germen globosum, tomentosum: stylus simplex: stigmata globosa, rubra.

Fructus capsula subovata, villosa, quinquelocularis, locusulis polyspermis: semina glabra.

Habitat in Insula Java. H. Observatus a Commers. V. S. apud DD. de Jussieu et Thouin, quorum quilibet possidet exemplar unicum.

Obs. *Exemplar D. Thouin corollam habet sine fructu: D. vero de Jussieu fructum sine corolla; hicque vix est cicere maior, neque perfectam maturitatem attigit mea sententia.*

248. *HIBISCUS ABELMOSCHUS.* *Lin.* (Tab. LXII. fig. 2.)

H. Foliis subpeltato-cordatis septemangularibus, caule hispido, (addo Cav. seminibus moschum redolentibus.) *Lin. Sp. pl. n. 18.*

Alcea hirsuta, flore flavo, semine moschato. *Marg. Bras. 45. t. 45. Brown. Iam. 285. n. 4.*

Alcea Ægyptiaca villosa. *Bauh. pin. 317.*

Flos moschatus. *Mer. Surin. 42. t. 42.*

Granum moschatum. *Rumph. Amboi. t. 4. lib. 6. cap. 18. f. 15.*

Kermia villosa, flore flavo, semine moschato. *Plum. 25.*

Cattu-gasturi. *Rheed. Mal. 2. p. 71. t. 38.*

Alcea moschata villosissima, foliis in profundiores lacinias incisis. *Pluk. Phyt. z. 127. f. 1.*

Kermia Ægyptiaca, semine moschato. *Tournef. Inst. p. 100. Burm. Zeyl. 134.*

Caulis teres, fruticoso-herbaceus, hirtus, nec urens, simplex, viridis, exceptis maculis oblongis saturate purpureis, quae infra et supra petiolos reperiuntur, 5-pedalis.

Folia distantia, longe petiolata, horizontalia, magna, subpeltato-cordata,

septemangulata, angulis acuminatis; dentato-serrata, hispida; superiora sub-hastata. Stipulae lineares, arcuato-erectae.

Florès solitarii, axillares in summitate caulis, pedunculis bipollicaribus, erectis, basi incrassatis.

Calyx exterior ex 8-11 foliolis anguste lanceolatis, ciliatis; interior quadruplo longior, tubuloso-conicus, apice quinquedentatus, rumpendus a corolla explicanda, deciduus.

Corolla ex petalis quinque dilute luteis, unguibus concavis, saturate purpureis, dehinc latioribus, patentibus.

Stamina: filamenta numerosa, parva, per totam tubi superficiem sparsa: antherae reniformes, albicantes.

Germen conicum: stylus simplex: stigmata globosa, purpurea.

Fructus bipollicaris, pyramidali-pentagonus, hirsutus: semina reniformia, gilva, quae masticata moschi odorem exactissime referunt.

Habitat in India orientali, in Guadalupè et in America calidiore. M. V. V. florentem apud me mensibus Augusto, Septemb. et Octob. Colitur in R. H. P.

Obs. Tota planta ac praesertim paginae inferiores foliorum sunt plena globulis transparentibus, facile a superficie separandis, adeo ut si planta sudaret.

249. *HIBISCUS PALMATUS.* (Tab. LXIII. fig. 1.)

H. Radice crassa alba fungosa: foliis cordatis, palmato-lobatis, pedunculis nutantibus.

Alcea Bamia Americana parvo flore, petalis rotundioribus. *Pluk. t. 6. f. 4.*

Tota planta glaberrima.

Caulis teres, crassus, subherbaceus, perennis, bipedalis.

Folia magna, cordata, palmato-lobata, crenata: superiora triloba, lobis ovatis, subaequalibus, reliqua septemlobata lobis inferioribus brevibus. Stipulae breves, lanceolato-acutae, deciduae.

Flores magni axillares, solitarii, pedunculis floridis nutantibus.

Calyx exterior ex sex foliolis ovatis, pilosis, initio patulis postea conniventibus: interior longior tubulosus, pellicula constans viridi, apice quinquedentata, rumpendus a corolla explicanda, deciduus.

Corolla concavo-patens trium pollicum diametri, petalis subrotundis dilute flavis, unguibus rubescentibus.

Reliqua ut in precedenti, excepto odore moschato seminum.

Habitat in America calidiore. J. Habui florentem a mense Julio usque ad Sept. Colitur in R. H. P.

Obs. I. *Species quasi media inter H. MANHIOT et ABELMOSCHUM: foliis enim ad hunc accedit, genitalibus et fructu a MANHIOT mutuatis.*

II. *Plantam ulterius habeo huic affinem ab H. ABELMOSCHO certe diversam: folia sunt ipsi villosa, atque facies tetra: genitalia ac fructus cum H. PALMATO communia ad quem tanquam varietatem notandam refero, licet altam viderim primo anno quatuor pedes, et ramosam.*

250. *HIBISCUS ESCULENTUS.* Lin. (Tab. LXI. fig. 2.)

H. Caule

H. Caule herbaceo, crasso, foliis quinquelobatis, crenatis, subpedatis : calycibus utrisque deciduis, fructu corniculato : stigmatibus 5 ad 10.

H. Foliis quinquepartito-pedatis, calycibus interioribus latere rumpentibus. *Lin. Sp. pl. n. 19. Jacq. Obs. 2. p. 11. Burm. Ind. 153.*

Ketmia folio ficus, flore sulphureo, fructu sulcato. *Plum. 26.*

H. Ficifolius. *Mill. dict. n. 15.*

Alcea Americana annua, flore albo maximo, fructu pyramidali sulcato. *Comm. hort. pag. 37. t. 19. Rai. supp. 518.*

Alcea maxima, malvæ roseæ folio, fructu decagono, recto, crassiore, brevior, esculento. *Sloan. Jam. 98. hist. 1. p. 223. t. 133. f. 3. Brown. Jam. 284. n. 3.*

Ketmia Brasiliensis folio ficus, fructu pyramidato sulcato. *Tournef. inst. p. 100.*

Okra. *Kalm. it. 2. p. 209.*

Quingambo. *Margraf. Bras. 31.*

Ketmia corniculata flore amplo flavescente. * *Plum. mss. 4. t. 27.*

Ketmia indica vitis folio, fructu corniculato *. *Tournef. inst. p. 100.*

Radix albicans, descendens, ramosa.

Caulis erectus, simplex, crassus, herbaceus, sesquipedalis.

Folia alterna, petiolis longiora, cordata, 5-lobata, lobis latis, oblongis, crenatis : summis petiolis, ac foliorum initio rubris. Stipulae subulate, arcuato-erectæ, deciduæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis brevibus, erectis.

Calyx exterior ex 10-12 foliolis lineari-subulatis, ciliatis, cito deciduis : interior ut in præcedenti.

Corolla campanulato-patens, petalis dilute sulphureis, unguibus rubescentibus, apicibus acuminatis.

Stamina pauca per tubi albi superficiem sparsa, parva : antheræ minutæ, flavæ.

Germen ovatum, viride, tomentosum ; stylus simplex, albus, apice in 6-10 laciniâs parvas terminatus : stigmata globosa, atro-purpurea, tomentosa.

Fructus : capsula oblonga, tripollicaris, sulcata, tomentosa, apice acumine sæpe recurvo terminata ; tor continens loculamenta, quot fuerunt stigmata. Semina globosa, cinerea, numerosa.

Habitat in Indiis. ☉. Habui florentem mensibus Julio et Augusto. Colitur in R. H. P.

Observ. Miranda species stigmatum numero ac fructus loculamentis, in quibus adeo varia, ut ex eisdem seminibus plantas habuerim, in quorum floribus sex, octo, et novem stigmata numeraverim in eadem etiam planta.

Aliam vidi siccam, cuius habitus ac folia etiam omnino eadem cum supra descripta, in qua tamen fructus octo pollices erat longus, corniculatus, apice acutissimus ; at quinquelocularis dumtaxat, ad quam reduci debent synonyma asterisco* notata : et quamquam, fructu inspecto, diversas species constituere mecum ipse reputem, coniunctas relinquo, quoadusque cultura constet num varietates sint aut species diversæ.

- H. Caule fruticoso; foliis cuneiformi-ovatis, trilobatis, inæqualiter dentatis; glabris, subcoriaceis: seminibus zona hispida.
- H. Foliis cuneiformi-ovatis, superne inciso-serratis, caule arboreo. *Lin. Sp. pl. n. 12. Hort. Cliff. 350. Hort. Ups. 250. Miller. dict. n. 1. &c. apud Lin. Ketmia Syriaca. Scop. Carn. ed. 2. n.º. 863.*
- Alcea arborescens Syriaca. *Bauh. pin. 316.*
- Alcea arborescens. *Cam. hort. t. 3. 4.*
- Caulis frutescens, ramosus, 4-5 pedalis.
- Folia cuneiformi-ovata, supra trilobata, lobis inæqualiter dentatis, medio longiore, glabra, subcoriacea, petiolis multo longiora. Stipulæ sericeæ.
- Flores axillares, solitarii.
- Calyx exterior ex octo fere foliolis linearibus, longis: interior paulo longior, basi hemisphæricus, laciniis lanceolatis.
- Corolla (variatur colore albo, flavo, purpureo, violaceo) campanulato-patens, unguibus angustatis, ciliatis, macularis; supra subrotundis.
- Stamina: filamenta plurima, alba, parva, per totam tubi superficiem sparsa: antheræ albicantes, reniformes.
- Germen ovato-acuminatum: stigmata crassa, reniformia.
- Fructus calyce maior: estque capsula ovato-acuminata. Semina nigra, reniformia, altero latere acuta, zona villosa cincta.
- Habitat in Syria, Carniola. H. Habui florentem a mense Augusto usque ad Octob. Colitur in R. H. P.*
- Obs. In hoc colitur etiam frutex nomine HIB. SYRIACUS MULTIPLEX, qui a precedenti differre videtur flore præsertim multiplici, habitu tamen ad illum accedit.

252. HIBISCUS SÆBDARIFFA. *Lin.*

- H. Caule herbaceo, glaberrimo, rubescente; foliis serratis, inferioribus ovatis, superioribus tripartitis: floribus solitariis, axillaribus, sessilibus.
- H. Foliis serratis, inferioribus ovatis, indivisis; superioribus septempartitis; caule inermi; floribus sessilibus. *Lin. sp. pl. n.º. 14. Jacq. obs. 2. p. 10. Miller. dict. n.º. 9.*
- H. Inermis, foliis serratis; inferioribus ovatis integris, superioribus trilobis. *Hort. Cliff. 350. Flor. Zeyl. 261. Roy. lugd. 350.*
- Althæa indica gossypii folio, acetosæ sapore. *Ray. hist. 1900.*
- Alcea acetosa indica mitis, foliis superioribus gossypii in modum tripartito-divisis. *Pluk. Alm. 15. tab. 6. f. 2.*
- Hibiscus inermis foliis serratis, infimis indivisis, mediis tripartitis, summis quinquepartitis. *Roy. lugd. 350.*
- Ketmia gossypii folio, acetosæ sapore. *Plum. cat. p. 2.*
- Ketmia hortensis pallida folio tricuspidato. *Plum. mss. 4. t. 24. Surian herb. n.º. 138. 143. Sæbdariffa. Lob. p. 657. t. 803. bis.*
- Ketmia indica gossypii folio, acetosæ sapore. *Tournef. inst. p. 100.*
- Radix ramosa, fibrosa, alba, descendens.
- Caulis teres, rubescens, glaberrimus ut et tota planta, herbaceus, sesquipedalis, ramulis aliquot brevibus.

Folia alterna, petiolis subæqualia, serrata: inferiora ovata, indivisa, superiora cuneiformia; supra tripartita, lobis ovatis. Stipulæ lanceolatæ, erectæ, rubro-violaceæ.

Flores axillares, solitarii, sessiles.

Calyx exterior ex duodecim fere foliolis angustis, adpressis, apice coloratis; interior semiquinquepartitus.

Reliqua non vidi: perit planta ante floris expansionem. Colam iterum, ut et delineare ad vivum possim, et quæ desunt descriptioni adnectere.

Habitat in Indiis. ☉. vulgo OSEILLE DE GUINÉE.

F. Caulis inermis: foliis profunde fissis.

253. *HIBISCUS VESICARIUS.* (Tab. LXIV. fig. 2.)

H. Caule herbaceo, hispido, urente: foliis imis subrotundo-crenatis, indivisis reliquis quinquelobis, obtusis, crenatis: calycibus inflatis.

Ketmia vesicaria africana. Tourn. inst. 101?

Tota planta atro-viridis.

Caules pedales, ramosi, teretes, hispido-pungentes.

Folia ima (at pauca) subrotundo-crenata indivisa, reliqua palmato quinquefida, lobis profundis, obtusis, crenatis. Stipulæ lineares, ciliatæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis erectis.

Calyx exterior ex duodecim fere foliolis anguste lanceolatis: interior globosus, inflatus, diaphanus, supra pentagonus, pluribus sulcis (sub 24) rubris.

Corolla campanulato-patens, petalis 5 dilute flavis subrotundis, altera parte præmorsis, macula subrotunda purpurea in ungue notatis.

Stamina: filamenta plurima purpurea per totam tubi superficiem sparsa: antheræ saturate flavæ, subreniformes.

Germen ovatum: stylus simplex: stigmata quinque, globosa, villosa, saturate purpurea.

Fructus intra calycem inflatum, venosum; estque capsula ovata, nigricans, pilis hirta. Semina nigra, reniformia, septem aut octo in unoquoque loculamento.

Habitat in Africa. ☉. *Habui florentem a mense Julio usque ad Octobr. Colitur in R. H. P.*

Obs. *Fructu ac genitalibus est omnino eadem ac duæ sequentes species, a quibus differt foliis quinquelobatis, semifissis, non usque ad petiolum ut in sequentibus observatur.*

254. *HIBISCUS TRIONUM.* *Lin.* (Tab. LXIV. fig. 1.)

H. Caule herbaceo scabro: foliis tripartitis dentato-serratis: lobo medio longissimo, lanceolato: calycibus inflatis.

H. Foliis tripartitis incisissimis, calycibus inflatis. *Lin. sp. pl. n.º. 26. Hort. Ups. 206. Sabb. hort. 1. t. 55?*

Caulis herbaceus, subruber, pilis scaber, inferne ramosissimus, ramis imis diffusis, erectus, quandoque procumbens, bipedalis et amplius.

Folia glaberrima, cordata, in tres lacinias præcipuas usque ad petiolum fere partita; laciniis dentato-serratis, media lanceolata, longissima: folia inferiora sunt subrotunda, indivisa, omniumque petioli breves. Stipulæ lineares, ciliatæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculati, pedunculis erectis, scabris, rubris, geniculatis, folio brevioribus.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Africa, Carniola. ☉. *Habui florentem cum præcedenti. Colitur in R. H. P.*

Obs. *Nonnulla reperiuntur filamenta alba, castrata, fertilibus immixta,*

255. *HIBISCUS TERNATUS.* (Tab. LXIV. fig. 3.)

H. Caule humili herbaceo: foliis ternatis, calycibus inflatis.

Alcea peregrina solisequa. *Lob. p. 656. t. 803.*

Caulis humilis, vix pedalis, gracilis, herbaceus, subtomentosus.

Folia alterna petiolis subæqualia, in tres lacinias usque ad petiolum partita: lacinie pinnatæ, obtusiusculæ denticulis aliquot, media paulo longiore. Stipulæ lanceolatæ, erectæ.

Reliqua ut in præcedentibus, at dimidio breviora.

Habitat in Africa septentrionali. V. S. communicatum a D. de Jussieu.

Obs. *Si præcedentis varietas, valde quidem notanda 1°. caule humili; 2°. foliis ternatis, pinnatis; 3°. petiolis multo longioribus quam in præcedentibus.*

256. *HIBISCUS FRATERNUS.* *Lin. sup.*

H. Calycibus exterioribus, radiis teretibus; apice mucronato-concavo, foliis trilobis. *Lin. sup. p. 311.*

Anonyma Merian. *Surian. t. 37.*

Caulis herbaceus, levis, ut et tota planta.

Folia petiolata, profunde trifida; laciniis serratis, lanceolatis; media maiore: nervo subtus poro glanduloso.

Calyx interior quinquepartitus, angulatus, duplo longior; laciniis ovato-oblongis, erectis, marginatis, rigidis.

Corolla lutea.

Capsula subglobosa, pubescens, quinquelocularis, quinquevalvis, brevis.

Habitat in Surinamo. C. G. Dalberg.

Plantam non vidi: superiora desumsi ex Lin. loco citato.

257. *HIBISCUS MANHIOT.* *Lin.* (Tab. LXIII. fig. 2.)

H. Foliis palmato-digitatis, septempartitis, caule petiolisque inermibus. *Lin. sp. pl. n. 17. Hort. Cliff. 350. Hort. Ups. 206. Roy. lugd. 358. Mill. dict. n. 4. Sabb. hort. 1. t. 56.*

Kermia folio Manhiot serrato flore amplo sulphureo. *Dill. elth. 189. t. 156. f. 189.*

Alcea sinica Manhiot stellato folio, capsula longa, pillosa, pyramidata, quinquefariam divisa. *Pluk. Amalth. 7. t. 355. f. 2.*

Radix crassa, multipartita, albicans, fibrillis aliquot.

Caulis teres, viridis, herbaceus (quamquam perennis), scabriusculus, tripedalis.

Folia alterna, petiolis subæqualia, palmato-digitata, laciniis angustis, longissimis, acuminatis, sæpe recurvis, parce dentatis, glabris. Stipulæ lanceolatae, erectæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis floridis, declinatis, fructiferis, erectis.

Calyx exterior 5-6-partitus laciniis latis, subovato-acutis : interior ut in Hib. PALMATO.

Corolla dilute sulphurea, patentissima (quatuor pollicum diametri), in fundo concava, atro-purpurea, petalis subrotundis.

Reliqua ut in Hib. PALMATO.

Semina globoso-reniformia, nigra, decem in unoquoque loculamento.

Habitat in Indiis. *H. Habui florentem a mense Augusto usque ad Nov. Colit. in R. H. P.*

Obs. *Fructus teneri edules cum saccharo. D. DOMBEY.*

P A R S X V I.

DE LAGUNA (a).

CHARACTER GENERICUS LAGUNÆ.

Calyx simplex monophyllus, oblongus, apice quinque acuminibus terminatus, expansione corollæ altero latere rumpendus, deciduus.

Corolla, petala quinque oblonga, patentia, basi angustata, tubo staminifero inserta.

Germen ovatum? Stylus simplex : stigma peltatum.

Reliqua ut in Hibisco.

258. LAGUNA ACULEATA. (Tab. LXXI. fig. 1.)

L. Caule aculeato-tomentoso, foliis profunde multipartitis, floribus axillari-bus, solitariis.

Caulis teres, tomentosus, aculeis parvis, erectis armatus, nonnihil ramosus, sesquipedalis.

Folia alterna, longe petiolata, petiolis breviora, profundissime partita in tres aut plures lacinias, serrato-dentatas; media productiore : crispa? Stipulæ....

Flores axillares, solitarii, pedunculis brevibus.

(a) In memoriam Andreæ Laguna, Medici ac Botanici Hispani seculi XVI. qui et commentatus est et in hispanum sermonem transtulit Dioscoridem. Scripsit etiam varia de plantis, tractatusque de peste, et de carunculis urethræ.

Calyx monophyllus, tomentosus, oblongo-ovatus, terminatus apice quinque acuminibus brevissimis, subulatis : expansione corollæ rumpitur altero latere usque ad mediam eiusdem longitudinem, deciduus.

Corolla lutea, calyce duplo longior, patens : petala quinque parum lata, unguibus angustiora.

Stamina : filamenta breviter per tubi integram superficiem sparsa : antheræ subrotundæ.

Germen ovatum ? Stylus simplex : stigma rubrum, peltatum, vix exsertum.

Fructus : capsula oblongo-acuminata, pentagona, tomentosa, quinquelocularis, quinquevalvis : loculis polyspermis. Semina reniformia, nigra.

Habitat in Coromandel prope Pondicheri : appellatur vernacule CATTACACHEREE.

V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu, missum olim a D. Couzier.

Huius folia sunt resolutiva. COUZIER.

P A R S X V I I .

DE CIENFUEGOSIA (a).

CHARACTER GENERICUS CIENFUEGOSIÆ.

Calyx duplex : exterior ex duodecim fere setulis minimis : interior monophyllus, semiquinquefidus, laciniis acuminatis : ambo persistentes.

Corolla, petala quinque, basi angustata, tubo staminifero inserta.

Stamina : filamenta pauca tubi mediæ altitudini quasi in verticillum affixa : antheræ reniformes.

Germen globosum : stylus simplex, supra incrassatus : stigma clavatum.

Fructus : capsula globoso-acuminata, trilocularis, trivalvis : loculis monospermis. Semina oblonga.

259. CIENFUEGOSIA DIGITATA. (Tab. LXXII. fig. 2.)

C. Caule glabro, ramoso ; foliis tri-quinquefidis, laciniis oblongis, lanceolatis.

Novum genus hibisco proximum. *Adanson herb. n. 145. apud D. de Jussieu.*

Caulis (ex fragmentis) fruticosus, nonnihil ramosus, pedalis.

Folia alterna distantia, petiolis longiora, glabra, in tres aut quinque lacinias

(a) In memoriam Bernardi Cienfuegos Botanici Hispani, Casparis Bauh. coætanei. Dedit ille plantarum historiam ita numeris omnibus absolutam, ut merito inter Hispanos illius ævi primus omnium connumerari debeat. Synonyma plantarum diligenter quæsit, et examinavit : spartium purgans, et alias quam plurimas Hispaniæ stirpes perfecte delineavit.

oblongas, sæpe integras, usque ad petiolum partita. Stipulæ minimæ, carnosæ, subulatæ.

Calyx exterior setosus, 12-phyllus: interior semiquinquefidus, laciniis acutis, trinerviis: ad nervorum latera verrucæ fuscae, numerosæ, minimæ.

Corolla calyce duplo longior (flavam suspicor ex colore viridi in sicco exemplari); petala quinque supra latiora.

Tubus ruber: stamina cum genitalibus et fructu, ut supra in generico characterè.

Habitat in Senegal, ubi reperit D. Adanson. V. S. communicatam a D. de Jussieu.

PARS XVIII.

DE QUARARIBEA. AUBLET.

CHARACTER GENERICUS QUARARIBEÆ.

Calyx simplex 3-4-5 dentatus, quandoque uno latere ad medietatem fissus, persistens.

Corolla: petala quinque oblonga, angusta, undulata, calycis fundo (*an melius basi tubi*) inserta, limbo patente recurvo.

Stamina: tubus cylindraceus, tenuis, longissimus, calycis fundo insertus, antheras novem sessiles versus apicem sustinens.

Germen minimum subrotundum: stylus longissimus, tubo vaginatus: stigma incrassatum, bilobum.

Fructus: capsula coriacea, ovata, bilocularis, loculis monospermis.

Semina ovata, extus convexa, intus plana.

260. QUARARIBEA GUYANNENSIS. *Aublet.* (Tab. LXXI. fig. 2.)

Q. Caule fruticoso: foliis ovato-oblongis, integris, mollibus; floribus subaxillaribus.

Quararibea Guyannensis. *Aublet Guyan. pag. 691. et seq. tab. 278.*

Caulis fruticosus ramis rectis, 8-10 pedes altus.

Folia alterna, breviter petiolata, ovato-oblonga, acuta, glabra, integerrima, mollia. Stipulæ binæ, deciduæ.

Flores axillares bini, terni, quaterni, aut quini, pedunculari; pedunculus florum sæpius squamulis et glandulis viridibus munitus.

Calyx scaber, sesquipollicaris.

Corollæ petala alba, undulata.

Tubus albus, quatuor pollices altus: antheræ luteæ: super has tubum terminant corpora 4-5 glanduloso-acuta viridia: infra illas et per tubi superficiem sparsæ

sunt glandulæ plures (27 numeravit Aubletius) virides , subrotundæ , concavæ.

Stigma viride , exertum.

Fructus intra calycem sesquipollicaris.

Habitat ad ripas amnis GALIBIS. H. Floret et fructificat mense Maio. AUBLET.

P A R S X I X.

DE PACHIRA. AUBLET. CAROLINEA LIN.

CHARACTER GENERICUS PACHIRÆ.

Calyx monophyllus tubuloso-campanulatus, truncatus, apice leviter quinquesinuatus, deciduus.

Corolla : petala quinque longissima, ensiformia, fundo calycis inserta.

Stamina : tubus semipartitus in quindecim lacinias, quarum quælibet filamentis 10-11 longissimis terminatur, bipartitis, antheriferis : antheræ ovato-oblongæ, bivalves, 300-320.

Germen tubo cinctum, pentagonum, angulis obtusis : stylus cylindraceus longissimus : stigmata quinque foliacea, oblongo-acuta.

Fructus : capsula ovata, sulcata, unilocularis, multivalvis, valvulis coriaceis.

Semina numerosa, crassa, angulata, mutuo sibi incumbentia.

261. PACHIRA AQUATICA. *Aublet. (Tab. LXXII. fig. 1.)*

P. Caule arboreo : foliis digitatis glabris : floribus axillaribus solitariis, pediculis.

Pachira aquatica. Aublet Guyan. p. 725. et seq. tab. 291-292.

Carolinea princeps. Lin. sup. p. 3. 4.

Xiloxochini. Flos capillaceus. Hern. Mexic. p. 68.

Arbor 20 pedes alta, trunco ramoso, cortice cinereo recto.

Folia alterna, petiolata, petiolis longiora, digitata, foliolis quinque glabris, ovato-oblongis, acuminatis, semipedalibus. Stipulæ parvæ, deciduæ.

Flores axillares, solitarii, breviter pedunculati.

Calyx pollicaris, basi quinqueglandulosus.

Corollæ petala carnea desuper flavescentia, subtus virentia, semipollicem lata, pedem longa, in tubum adproximata usque ad dimidiam longitudinem, postea patentia, reflexa.

Stamina : tubus sexpollicaris flavescentia : filamenta rubra : antheræ flavæ.

Stylus carnosus, crassus, qua parte tubo vaginatur albus, dehinc gracilior, ruber.

Stigmata rubra.

Capsula villosa, rufescens, coriacea, quinquepollicaris.

Semina membrana rufescente tecta.

Habitat in Guyanna, Surinamo, Mexico, ad ripas fluviorum. J. Floret ac fructificat mense Decembri : appellatur vulgo in Guyanna Cacao sylvestris.

Obs. Quare a Linnaeo discesserim dixi in præfatione.

Linnaeus asseruit calycem huius stirpis esse brevissimum, quod respectu floris intelligendum : atque rectius, mea sententia, genus ille descripsisset omissa calycis magnitudine ; qua in aliis fortasse speciebus nondum cognitis varia reperietur, tuncque generis characteres immutandi. Uno verbo quod constans, quod necessarium est ad genera distinguenda atque constituenda, illud dumtaxat pro characteribus requirendum est.

PARS XX.

DE HUGONIA.

CHARACTER GENERICUS HUGONIÆ.

Calyx coriaceus persistens pentaphyllus, foliolis ovatis concavis, quorum duo exteriora.

Corolla : petala quinque unguibus angusta, basi urceoli affixa, supra latiora, emarginata, patentia.

Stamina : urceolus germen cingens, brevis, apice terminatus in decem filamenta æqualia, corolla breviora : antheræ subrotundo-compressæ, sulcatæ, didymæ?

Germen globosum : styli quinque sensim incrassati : stigmata capitata.

Fructus : drupa carnosa, capsulas quinque continens : capsulæ in orbem positæ, bivalves, uniloculares, monospermæ. Semen superiori parti capsulæ affixum.

Obs. *Perperam dixit Linnaeus in opere cui titulus GENERA PLANTARUM articulo*

HUGONIA : Drupa globosa unilocularis ; semen, nux striata, globosa.

262. HUGONIA MYSTAX. *Lin. (Tab. LXXXIII. fig. 1.)*

H. Caule fruticoso : foliis ovato-lanceolatis, serratis, glabris, spinis oppositis revolutis.

H. Spinis oppositis revolutis. *Lin. sp. pl. n. 1.*

Moderà Canni. *Hort. Mal. tom. 2. p. 29. t. 19.*

La Liane à crochet. *Commers. herb. Figur.*

Ægoceratos arbor zeylanica, lauri fructu, cortice costum olente. *Rai dendr. 45.*

Mystax frutex baccifer malavarius, fructu calyculato, rotundo, monopreno.

Rai, hist. 1570.

Caulis fruticosus, glaber uti tota planta.

Folia alterna, breviter petiolata, subovato-lanceolata, serrata, nervo unico longitudinali protuberante, ex quo plures, arcuati, subparalleli. Stipulae lanceolatae, deciduae.

Flores in summitate ramorum: pedunculus axillaris, solitarius, crassus, folio longior, nudus usque ad duas aut tres spinas longas revolutas in spiram: hicque ramosus, tres plerumque flores in unoquoque ramulo: flos quilibet pedunculatus, pedunculis geniculatis: ad genicula, quemadmodum ad ramulorum divisionem, stipulae duae lanceolatae, concavae.

Calycis duo exteriora foliola sunt extus tomentoso-ferruginea; reliqua glabra, ea parte excepta quae ab illis non tegebatur.

Corolla pollicaris; flava.

Fructus vix ciceris magnitudine. Capsulae quinque, sulcatae, subrotundo-triquetrae, basi truncatae, apice acuminatae; lateribus, quibus se mutuo tangunt, excavatae.

Reliqua ut supra.

Habitat passim in India orientali, et in Insula Francia. H. V. S. communicatam a D. de Jussieu. Commersonius hanc plantam observavit, atque delineandam curavit. Icones duas vidit, quarum altera ramum floridum, altera fructiferum sistit: descriptio vero inter codices amissos reperietur, quos, dolendum! frustra quasivi.

Obs. I. *In exemplaribus siccis, quemadmodum in Commersonii figura, capitula vidi plurima, clausa, parva, in quibus stigmata et stamina erant exserta, in illis vero ne vel rudimentum corollae. An flores existent aliqui in hac specie corollae destituti? An stamina ac stigmata ante corollam multo tempore prodeunt?*

H. *Rheedius in huius plantae descriptione dixit, quod eius radix, quae crassa, lignosa, et intus fusco-rufescens est atque aromatica; inflammationibus sedandis et tumoribus resolvendis perutilis est, trita, eisque apposita: eadem est etiam praesentaneum remedium pro ictu virulento colubris, &c.*

263. HUGONIA TOMENTOSA. (Tab. LXXIII. fig. 2.)

H. Foliis ovatis, tomentosis, obsolete dentatis, basi angustatis.

Caulis (ex specimine sicco) frutescens saltem, cortice cinereo, variisque fissuris variegato tectus, ramosus, ramis teneris tomentosis, ut et tota planta.

Folia alternatim sparsa, breviter petiolata, ovata, trium pollicum longa, sesquipollicem lata, apice subrotunda, basi angustata: tenera obscure denticulata; vetustiora denticulis oblitteratis. Nervi ut in precedenti. Stipulae oblongiusculae, saepe bi-trifidae.

Flores in summis ramis. Pedunculi solitarii, axillares, foliis breviores, nudi; inermes, supra ramosi: flos quilibet pedunculatus, pedunculis geniculatis, stipulatis.

Reliqua ut in precedenti: at urceolus non ita magnus, ut germen omnino tegat;

quique apice terminatur decem sinubus e quorum summitatibus filamenta
adsurgunt. Consulatur tabula supra citata.

Fructum non vidi.

Habitat in Insula Francia. H. V. S. communicatam a D. Thouin.

Nota. MODIRA-VALLI, *Hort. Malav. tom. 6. p. 87. t. 4. fortasse ad HUGONIAM
referenda.*

PARS XXI.

DE MONSONIA.

CHARACTER GENERICUS MONSONIÆ.

Calyx ovatus, persistens, profundissime partitus in quinque lacinias ovatas;
æquales, apice mucronatas.

Corolla : petala quinque urceoli basi inserta, sensim latiora, apice dentata.

Stamina : urceolus brevissimus germen cingens, in quinque lacinias oblongas
partitus, quarum quælibet terminatur filamentis tribus antheriferis : antheræ
oblongæ.

Germen pentagonum (dicente LINNÆO.) Stylus conicus, apice partitus in quin-
que filamenta capillaria : stigmata incrassata, subovata.

Fructus, iuxta LINNÆUM, capsula pentagona, quinquelocularis. Semina soli-
taria?

264. MONSONIA SPECIOSA. *Lin.* (Tab. LXXIV. fig. 1.)

M. Foliis quinatis, foliolis bipinnatis; scapis radicalibus unifloris.

M. Speciosa. *Lin. sp. pl. n. 1. Lin. sup. p. 342.*

Geranium folio tenuissime dissecto, flori singulari, amplissimo. *Breyn. prodr. 3:
app. 31. t. 21. f. 2.*

Planta vix spithamæa, tota villosa.

Caulis vix ullus: ex eadem enim radice elongata folia prodeunt numerosa, im-
bricata, petiolis bipollicaribus, quinata, foliolis bipinnatis, pinnulis sub-
ovatis, minimis, ad singulorum pedunculorum insertionem stipula decur-
rens, bifida.

Flores in scapis unifloris, folio duplo et amplius longioribus, inter folia insertis;
axillaribus; in media scapi longitudine involucrum sexphyllum, foliolis an-
guste lanceolatis, acutis.

Calyx magnus habita ratione ad plantam.
 Corolla calyce dupla, flava, lineis rubescentibus notata.
 Laciniae staminiferae rubrae.
 Fructus rostrum sesquipollicare.
 Reliqua ut supra.

Habitat ad Caput B. Sp. 24. V. S. apud D. de Lamarck ex collectis a D. Sonnerat.

265. *MONSONIA FILIA. Lin. sup. (Tab. LXXIV. fig. 2.)*

M. Foliis cordatis, subrotundo-lobatis, dentatis, pilosis, scapis unifloris.

M. Foliis simplicibus, cordatis, lobatis, *Lin. sup. p. 341.*

Planta villosa.

Caulis brevis, quandoque ex eadem radice duo, aut plures vix pollicares; statimque

Folia plura imbricata, stipulata ut in precedenti, longius petiolata. Nervi principales quinque pilosi.

Scapi axillares, solitarii, uniflori, folio multo longiores.

Reliqua omnino ut in precedenti, at paulo maiora: magis fruticosa apparet hæc planta quam herbacea.

Habitat ad C. B. Sp. V. S. apud DD. de Jussieu et de Lamarck.

Obs. Si hæc species est filia precedentis, ut pro lubito dixit LINNÆUS in supplemento (non enim sponsalia vidit ut ego quidem arbitror), valde spurea procul dubio est: quemadmodum eveniret, si affinitates plantarum divinando quisquam diceret Malvam Hispanicam filiam esse Malvæ Tournefortianæ, aut Gernium Glaucophyllum a bene multis dissectis generatum. Missa ergo faciamus hæc omnia, quæ plantis observatis repugnant, atque ea attente examinemus, quæ natura ditissima exploranda præbet.

FINIS TERTIÆ DISSERTATIONIS.

OBSERVATIO.

Quum superiori anno *Malvam angustifoliam* descripsissem n. 104. p. 102: omnia depromsi ex fragmento misso mihi per epistolam e Matrino: proxima vero ætate plantam colui, vivamque dedi R. H. P. quamque initio diversam ab illa reputabam; folia enim inferiora sunt ovato-lanceolata, quatuor pollices sæpe longa, unum lata, crenata, acuminata, quæ sensim versus apicem caulis et ramorum breviora fiunt et angustiora; flores ulterius numerosi sunt et quasi glomerati, pedunculis pluribus brevibus bifloris aut unifloris in eadem axilla; attramen in summitate ramulorum et caulis minores numero, ita ut tandem bini, et etiam solitarii existant. Quum per otium mihi liceat, figuram dabo uberiorem: nunc vero plurimorum generum investigationi vacans, nova prodere malo quam insinuata repetere.

TABULARUM EXPLICATIO.

Numeri initiales, figurarum numeros designant : qui vero in fine reperiuntur, numeros Dissertationi respondentes.

TABULA XXXVI.

1. Ruizia lobata. 170
a Calyces. *b* Calyx exterior. *c* Corolla. *d* Urceolus cum staminibus. *e* Stamen auctum. *f* Germen *g* Idem auctum. *h* Fructus *i* Capsula. *k* Eadem cum seminibus. *l* Semen. *m* Capsulae sectio.

2. Ruizia cordata. 169
x Flos integer.

XXXVII.

1. Ruizia palmata. 171
f Folium inferius. *g* Folium varietatis.
2. Ruizia laciniata. 172

XXXVIII.

1. Dombeya palmata. 174
a Capitulum cum calycibus. *b* *c* Foliola calycis exterioris. *d* Calyx interior. *e* Petalum. *f* Fructus. *g* Urceolus cum staminibus. *sssss* Stamina sterilia. *k* Capsula. *n* Semen. *o* Germen, stylus, stigmata.

2. Dombeya acutangula. 175
p Stamen sterile. *q* Fertile. *r* Fructus. *s* Capsula. *t* Semen.

XXXIX.

1. Dombeya angulata. 176
n Stylus, stigmata. *o* Fructus. *p* Capsula. *q* Eadem aperta cum semine. *r* Eadem aliter visa. *x* Semen.

2. Dombeya tiliaefolia. 177
f Capitulum cum calycibus. *g* *h* Foliola ca-

lycis exterioris. *i* Petalum. *k* Fructus inchoatus, *l* Stamen sterile. *m* Fertile.

3. Dombeya tomentosa. 178

a Calyces. *b* Interior. *c* Germen. *d* Urceolus cum *s* staminibus sterilibus. *e* Urceolus integer, sectus, et expansus.

X L.

1. Dombeya punctata. 179

a Capitulum cum calycibus. *b* Horum exterior. *c* Huius foliolum. *d* Germen. *e* Urceolus cum staminibus. *f* Idem expansus, auctus.

2. Dombeya decanthera. 180

g Capitulum. *h* Calyx exterior. *i* Interior. *k* Corolla. *l* Germen. *m* Urceolus cum staminibus. *n* Idem auctus. *o* Fructus rudimentum.

X L I.

1. Dombeya umbellata. 181

a Capitulum. *b* Calyx exterior. *c* Interior. *d* Idem reflexus. *e* Germen. *f* Urceolus sectus, et expansus cum staminibus. *g* Fructus. *h* Idem auctus. *i* Capsula clausa, aucta. *k* Eadem aperta. *l* Semen. *m* Idem magnitudine naturali.

2. Dombeya ovata. 182

n Floris capitulum. *o* Calyx exterior. *p* Interior. *q* Corolla. *r* Germen magnit. nat. *R* Idem auctum cum stylo brevi *s*-fido. *x* Urceolus staminifer expansus. *t* Fructus. *u* Capsula. *r* Eadem aperta. *s* Semen.

X L I I.

1. Assonia populnea. 173

a Ramus. *b* Calyx exterior. *c* Idem auctus.

d Interior. *e* Germen. *f* Idem auctum. *g* Urceolus staminifer expansus. *h* Fructus. *i* Capsula. *k* Eadem extus visa. *l* Eadem alterum semen sistens. *m* Eiusdem sectio. *nn* Semina.

Fructus intra calyceem. *p* Idem a calyce separatus. *q* Capsula. *r* Semen.

XLVII.

2. *Dombeya ferruginea.*

183

XLIII.

1. *Dombeya phœnicea*

184

a Floris capitulum haud perfectum. *b* Magnitudine naturali folia. *ss* Calycis exterioris amittens. *c* Corolla expansa. *d* Germen. *e* Urceolus staminifer. *f* Idem expansus. *g* Fructus. *h* Idem apertus. *i* Plumula. *k* Semen.

1. *Pavonia coccinea.*

100

a Fructus cum calyce revoluto, ut conspiciatur. *b* Capsula. *c* Eadem aperta. *d* Semen.

2. *Pavonia hastata.*

196

e Calyces. *f* Genitalia. *g* Germen, stylus, stigmata. *h* Fructus intra calyceem. *i* Idem separatus. *k* Capsula. *l* Semen.

XLVIII.

2. *Pentapetes suberifolia.*

185

q Fructus. *r* Semen. & Folium magn. nat.

1. *Malvaviscus arboreus.*

187

a Petalum. *b* Genitalia. *c* Fructus. *d* Idem sectus. *e* Semen.

XLI V.

Pentapetes acerifolia.

186

a Plantæ fragmentum, minutum. *b* Flos. *c* Fructus. *d* Semen mag. nat.

2. *Pavonia zeylanica.*

191

f Petalum. *g* Germen, stylus, stigmata. *h* Calyces expansi. *i* Idem situ naturali. *k* Fructus. *l* Capsula. *m* Semen. *n* Genitalia. *K F* Folia inferiora magnit. nat.

XL V.

1. *Pavonia cuneifolia.*

198

a Calyces. *b* Genitalia. *c* Germen, stylus, stigmata. *d* Fructus. *e* Capsula. *F* Folium plantæ teneræ.

3. *Pavonia columella.*

197

o Calyces. *q* Fructus. *r* Capsula. *s* Semen. *p* Genitalia.

XLI X.

2. *Pavonia spinifex.*

188

f Calyx exterior. *g* Interior. *h* Genitalia. *i* Fructus. *j* Capsula clausa. *k* Eadem aperta. *l* Semen.

1. *Pavonia urens.*

199

a Flos integer. *b* Genitalia cum petalorum unguibus. *c* Germen, stylus, stigmata. *d* Calyx ext. *e* Interior. *f* Fructus nedum perfectus. *F* Idem auctus. *g* Semen. *G* Idem auctum.

3. *Pavonia aristata.*

189

2. *Pavonia papilionacea.*

201

XL VI.

1. *Pavonia spicata.*

194

a Calyx exterior. *b* Interior. *c* Petalum. *d* Genitalia. *e* Fructus. *f* Capsula. *g* Eadem aliter visa. *h* Eadem aperta. *i* Semen.

L.

1. *Hibiscus hastatus.*

203

a Calyces. *b* Fructus. *c* Semen.

2. *Pavonia paniculata.*

193

2. *Hibiscus acuminatus.*

204

d Fructus. *e* Germen.

k Calyx exterior. *l* Interior. *m* Germen cum stylo et stigmatibus situ naturali. *n* Genitalia. *o*

3. *Hibiscus ovatus.*

202

f Fructus. *g* Semen.*g* Fructus intra calyces. *h* Genitalia.

L I.

1. Hib. bifurcatus. 208
a Folium inferius. *b* Fructus. *c* Semen.
 2. Hibiscus ficulneus. 211
f Folium inferius. *d* Fructus extra calycem.

L II.

1. Hibiscus cannabinus. 212
a Fructus. *b* Semen.
 2. Hibiscus sinuatus. 210

L III.

1. Hibiscus suratensis. 213
a *b* Foliola calycis exterioris.
 2. Hibiscus trilobus. 209
c Fructus. *d* Semen.

L IV.

1. Hibiscus radiatus. 214
a Fructus intra calyces. *b* Semen.
 2. Hibiscus striatus. 207

L V.

1. Hibiscus tiliaceus. 216
a Petalum. *b* Genitalia. *c* Fructus intra calyces.
 2. Hib. tricuspis (dimidium mag. nar.) 217
d Genitalia. *e* Fructus intra calyces. *ss* *Se-*
mina.

L VI.

1. Hibiscus populneus. 218
a Calyces. *b* Exterior. *c* Genitalia cum calyce
 interiore. *d* Fructus. *e* Eiusdem sectio. *f* Semen.

2. Hibiscus lampas. 220

L VII.

1. Hibiscus liliflorus. 219
a Fructus sectio intra calyces. *c* Idem inte-
 ger. *b* Semen.
 2. Hibiscus membranaceus. 219
d Calyces. *e* membrana.

L VIII.

1. Hibiscus clypeatus. 245
a Fructus intra calyces. *b* Eiusdem sectio.
 2. Hibiscus vitifolius. 206
c Flos situ naturali. *d* Calyces. *e* Fructus. *f*
 Semen.

L IX.

1. Hibiscus spicatus. 240
a Calyx exterior expansus. *b* Ambo calyces.
 2. Hibiscus columnaris. 246
 3. Huius varietas. 246

L X.

1. Hibiscus ferrugineus. 236
 2. Hibiscus micans. 246
a Fructus intra calyces. *b* Calyx exterior. *c*
 Interior.

L XI.

1. Hibiscus Æthiopicus. 222
a Genitalia. *b* Fructus. *c* Semen.

2. Hibiscus esculentus. 230
d Calyx exterior. *e* Flos integer. *f* Fructus
 nondum maturus. *F* Idem dehiscens magnit. na-
 turali. *g* Genitalia. *h* Stylus stigmata. *s* Semen.
X Fructus perfectus cuiusdam fortasse varietatis.

L XII.

1. Hibiscus mutabilis. 248

a Genitalia. *b* Calyces. *c* Fructus. *d* Semen. *h* Calyces. *i* Corolla. *k* Petalum. *l* Genitalia.
 2. Hibiscus abelmoschus. 248 *m* Stigmata aucta. *n* Fructus. *o* Huius valvula cum seminibus. *p* Semen.

a Capitulum ante floris expansionem. 2. Hibiscus phœniceus. 226

L X I I I.

1. Hibiscus palmatus. 249 *a* Fructus intra calyces. *b* Idem dehiscens. *c* Huius valvula cum seminibus. *d* Semen. *f* Flos integer ut in lacq.

a Flos integer. *b* Calyx exterior. *c* Genitalia. 3. Hibiscus hirtus. 225

2. Hib. manhiot. 257 *P* Genitalia.

d, Fructus. *e* Semen. *F* Flos integer Hib. unilateralis. 227

e Calyces.

L X V I I I.

Nota. Proportio quæ reperitur inter corollas Hib. palmari existit etiam inter figuram et magnitudinem naturalem plantæ. Idem intellige de fructibus in Hib. manhiot.

1. Hibiscus Senegalensis. 233

L X I V.

a Calyces. *b* Exterior. *c* Interior. *d* Genitalia.

1. Hib. trionum cum folio inferiori. 254 2. Hibiscus tubulosus. 234

a Genitalia. *b* Germen, stylus, stigmata. *c* Capsula. *d* Eiusdem sectio. *e* Eadem dehiscens. *f* Valvula. *g* Semen. *e* Calyx interior cum corolla ante perfectam expansionem. *f* Calyx ext. *g* Genitalia. *h* Fructus. *i* Semen.

2. Hibiscus vesicarius. 253

L X I X.

3. Hibiscus ternatus. 255 1. Hibiscus syriacus. 254

L X V.

a Genitalia. *b* Germen, stylus, stigmata. *c* Fructus. *d* Semen.

1. Hibiscus moscheutos. 238 2. Hibiscus rosa sinensis. 228

2. Hibiscus palustris. 237 3 Hibiscus rhombifolius cum folio *f*. 223

[*a* Calyces. *A* Flos integer magn. naturali.

L X X.

L X V I.

1. Hibiscus lasiocarpus. 231

1. Hibiscus micranthus. 221 *a* Fructus intra calyces. *b* Idem dehiscens. *c* Semen.

2. Hibiscus pedunculatus. 239 2. Hibiscus digitatus. 215

3. Hibiscus pentacarpus. 205 *d* Fructus intra calyces. *e* Semen.

c Corolla postice spectata. *d* Fructus. *e* Flos integer. 3. Hibiscus flavescens. 242

L X V I I.

L X X I.

1. Hibiscus urens. 235 1. Laguna aculeata. 258

a Calyx clausus. *b* Idem expansus. *c* Genitalia. *C* Germen, stylus, stigma.

2. Quataribea Guayannensis.

260

d Calyx. *e* Idem apertus cum genitalibus. *f* Idem aliter visus. *g* Fructus. *h* Semen.

L X X I I.

1. Pachira aquatica.

261

a Flos integer magnitudine naturali multo-
ties minor. *b* Calyx cum styli parte. *c* Genitalia
reducta. *e* Semen. *d* Fructus.

2. Cienfuegosia ~~tuberculata~~ *Digitata* 259

f Flos integer. *g* Calyces. *h* Genitalia. *i* Cap-
sula clausa. *k* Eadem dehiscens. *l* Eiusdem sec-
tio. *m* Semen.

L X X I I I.

1. Hugonia mystax.

262

a Capitulum. *b* Idem staminibus ac stylis
exertis. *c* Genitalia. *d* Germen auctum cum
stylis. *e* Urceolus cum staminibus auctus. *f* Ca-
lyx expansus. *g* Fructus. *i* Capsula extra tegu-
menta. *h* Fructus sectio. *j* Capsula *k* Eadem
aliter spectata. *l* Eiusdem valvula. *F* Capsula
cum semine.

2. Hugonia tomentosa.

263

m Calyx. *n* Genitalia. *o* Urceolus auctus cum
staminibus. *p* Genitalia aucta.

L X X I V.

1. Monsonia speciosa.

264

2. Monsonia filia.

265

a Petalum. *b* Calyx. *c* Corolla revoluta ut
appareat urceolus, laciniae ac stamina.

INDEX ANALYTICUS

Corollæ regulares, glandulæ
quinque.

Corollæ irregulares, cuniculus
per pedunculum excurrens.

*Pedunculi
uniflori.*

Pedunculi biflori.

Pedunculi multiflori.

Folia zonato-
maculata.

Folia immaculata.

[illegible]

Nota. 1. Littera V. designat plantas, vivas examinatas; S. siccas; F. figuratas apud auctores; D. eas quas delineavi; I. tandem quas incisas hodie habeo.

2. *Supradivisi index non omnes competitor species videnti cum quaproxime supersunt examinande*, quorum nomina has habeo; plurimum fragmenta in dies specto, quae humanissime promissi D. Thunbergi. Si desique Botanici velint in scientiae protectionem novas ulterrum species communicare, et grato animo accipiam, et eorum nomina ad describendum calidem adiungam.

3. *NABALA*, *URENA*, *ALEINHOVIA*, *STERCULIA*, *PERECIA* sunt atque parata habeo : *GOSSEYUM*, *BOMBAX*, *ADANSONIA*, *MELUCHIA*, *HERMANIA* ; semiplena, reliqua nunc genera persequor.

Nous avons examiné, par ordre de l'Académie, une troisième dissertation latine et botanique de M. l'Abbé CAVANILLES sur quelques genres de la famille des Mauves.

Ces genres, au nombre de treize, sont l'*Hibiscus*, le *Pentapetes*, le *Hugonia*, le *Monsonia*, le *Malvaviscus*, le *Quararibea*, le *Pachira*, le *Ruizia*, le *Dombeya*, l'*Assonia*, le *Pavonia*, le *Laguna*, et le *Cienfuegosia*. Les quatre premiers sont rapportés dans les genres de Linné; le cinquième appartient à Dillenius; le sixième et septième à Aublet; et les six derniers sont nouveaux, présentés par M. CAVANILLES. L'auteur passe en revue les divers genres dans le préambule; il y parle des rapports qui existent entre eux, des signes particuliers à chacun, de ceux qui n'appartiennent qu'à quelques espèces d'un même genre, et qui servent à le diviser en sections. Il rappelle les auteurs qui ont parlé de ces genres, discute leurs opinions, et motive les changements indiqués dans sa dissertation. Ainsi il sépare de l'*Hibiscus*, caractérisé principalement par un double calice dont l'extérieur est polyphylle, et par une capsule multiloculaire, les espèces qui ont le même calice, mais dont le fruit est multicapsulaire, ou composé de plusieurs capsules uniloculaires, et il en fait un genre nouveau sous le nom de *Pavonia*. Le même caractère du fruit lui fait distinguer du *Sida* de Linné, qui est multicapsulaire, une espèce de multiloculaire, qu'il nomme *Laguna*, fort voisine du *Solandra* de Murray, mais distincte par un calice tubulé et un stigmate simple. Son *Cienfuegosia*, qui a le calice de l'*Hibiscus*, s'en éloigne par ses étamines en nombre défini, son stigmate simple, et sa capsule à trois loges monospermes. Il rétablit le genre de *Malvaviscus*, que Linné avoit confondu avec l'*Hibiscus*, et qui en diffère par son fruit en baie. Les herbiers de Commerson lui ont procuré trois des plus beaux genres de cette dissertation, le *Ruizia*, l'*Assonia*, et le *Dombeya*, que ce voyageur botaniste avoit donnés sous des noms déjà attribués à d'autres genres fort éloignés, et dont il avoit donné des descriptions que M. CAVANILLES adopte en partie, en lui rendant la justice qui lui est due. Ils ont tous trois un double calice, comme plusieurs Malvacées; mais leurs étamines ne sont réunies que par le bas en une espèce de godet. Elles sont nombreuses, et toutes fertiles dans le *Ruizia*. On n'en compte que quinze fertiles et cinq stériles dans l'*Assonia* et le *Dombeya*, suffisamment distingués l'un de l'autre par le calice extérieur trifide et les cinq styles du premier, le même calice triphylle et le style simple du second. Le caractère qu'il donne de son *Dombeya* est également propre à une plante connue des Botanistes sous le nom de *Pentapetes Phænicea*, mais qui n'a pas tous les caractères assignés par Linné au vrai genre de *Pentapetes* formé primitivement sur deux autres espèces fort différentes. M. CAVANILLES en conclut que celles-ci doivent conserver le nom de *Pentapetes*, puisqu'elles en ont les caractères principaux, et qu'elles sont plus anciennement connues sous cette dénomination; et on les retrouve ainsi nommées dans la dissertation, dans laquelle

il rappelle ce qu'en ont dit Amman et Linné. Quant au *Pentapetes Phœnicea*, rapporté mal-à-propos à ce genre, il le réunit à son *Dombeya*, dont il devient une onzième espèce. Il décrit plus exactement le fruit de l'*Hugonia* de Linné, dont le brou contient non une noix simple, mais cinq semences ou noyaux monospermes. N'ayant point vu le *Quararibea* et le *Pachira* d'Aublet, il les décrit et les figure simplement d'après cet auteur, sans adopter le changement de nom et de caractère de l'un de ces genres inséré dans le supplément de Linné fils, qui n'avoit pas été à portée de le connoître aussi bien que le premier observateur.

Tels sont les genres exposés dans ce travail ; ils comprennent ensemble quatre-vingt-seize espèces, dont la moitié n'étoit point connue, et dont plusieurs autres avoient été décrites ou figurées imparfaitement. Toutes ces plantes, à l'exception de trois ou quatre, sont dessinées par l'auteur, et gravées sous ses yeux avec le plus grand soin, dans trente-neuf planches jointes à la dissertation, et les descriptions sont tracées sur le même plan que celles des deux dissertations précédentes. On ne peut que savoir gré à M. CAVANILLES d'avoir entrepris de donner de suite toutes les planches de la famille des Mauves ; et la manière dont il l'a exécuté dans cette troisième partie lui mérite de nouveaux éloges. Il seroit à souhaiter que chaque famille de plantes fût ainsi traitée séparément, et avec les mêmes détails. M. CAVANILLES se propose de donner encore bientôt celle des *Geranium*, qui a beaucoup d'affinité avec les Mauves. Ce nouvel ouvrage, à en juger par les précédents, ne pourra manquer d'être accueilli par l'Académie. Nous pensons qu'elle doit, en l'invitant à suivre ce genre de travail, accorder son approbation à l'ouvrage présenté aujourd'hui, et permettre qu'il soit imprimé sous son privilège.

Au Louvre, ce 23 Décembre 1786. Signés, A. L. DE JUSSIEU, FOUGEROUX DE BONDAROV, et DE LAMARCK.

Je certifie le présent Extrait conforme à son original et au jugement de l'Académie. A Paris, ce 23 Décembre 1786.

Signé, le Marquis DE CONDORCET.

1

h i k l m n n

2

2

1

Cachira aquatica Aubl
Carolinea princeps L. f.

QUARTA
DISSERTATIO
BOTANICA.

1776
K 1776-1811
2018-1811

Q U A R T A
D I S S E R T A T I O
B O T A N I C A,

128 Species complectens , 50 tabulis incisas.

AUCTORE ANTONIO IOSEPHO CAVANILLES HISPANO-VALENTINO;
Collegiatæ Ecclesiæ de Ampudia Abbate , in Academia Valentina Doctore
Theologo , e Societate Regia vulgo *Bascongada* , atque Societatis
Regiæ Parisiensis Agriculturæ Correspondente.

P A R I S I I S ;
A P U D F R A N C I S C U M A M B . D I D O T .
M . D C C . L X X X V I I .
Q U M A P P R O B A T I O N E E T P R I V I L E G I O R E G I Æ S C I E N T I A R U M A C A D E M I Æ :

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

1800000

Q U A R T A

DISSERTATIO BOTANICA.

D E G E R A N I O .

P R Æ F A T I O .

BOTANICIS inventis quædam addere, facillimum procul dubio est; attamen materiam denuo pertractare, in qua elucidanda primi homines insudarunt, idque recentissime, arduum certe reputo, ne dicam periculosum. Ego vero quoniam de universa Monadelphia atque Malvacearum familia dicere promisi, Geraniorum genus difficillimum atque maximum elucidandum aggrediar, sapientium indulgentia sisus, qui præcedentia opuscula benigne recepere.

Itaque quamquam plures hucusque de Geraniis scripserint, quatuor præsertim inter omnes video, qui, aut dedita opera, aut per occasionem, bonum otium in ipsa collocarunt, Carolum Linnæum scilicet, Nicolaum Burmanum, Ioannem Iacobum Reichardum, atque Ioannem Andream Murrayum. Plukenetius enim, Dillenius, Ioannes Burmanus, Iacquinus, aliique bene multi, sparsa membra huius corporis, ut ita dicam, tabulas accuratas, atque descriptiones haud spernendas certe prodiderunt: quæ omnia si auctorem iuvant, qui de hoc genere tractare decrevit, impediunt sæpissime partium omissione, atque notarum, quæ in magna specierum copia scientifice ordinanda veluti leges sunt a natura præscriptæ. Illorum vero opera, si Nicolaum Burmanum excipias, cuius specimen botanicum magni facio, ceterisque præfero, difficultatibus scatent, utpote qui brevitati dumtaxat consulentes, obscuri fiunt, dum innumeras species explicare confidunt binis verbis. Ad hæc Murrayus et Reichardus tam arte Linnæi doctrinam amplexati sunt, ut cum mendis, oscitationibus atque erroribus eam nobis porrigant; quod si in illius reverentiam faciunt, quam parum scientiæ proficiant, vel ipsimet ingenue fatebuntur.

Ego vero quamquam viribus impar tot hominum numero, quamquam laboriosum atque iniucundum opus inspexi, toto tamen animo in id unum incubui, ut locupletius atque perfectius darem. Hac ergo de causa ex 128 speciebus, quas hoc opus continet, quamplurimas colui, sexaginta quatuor vivas examinavi, reliquas fere omnes in amicorum herbariis: atque ut de recentissimis capensibus certo pronunciarem, Cl. Carolum Petrum Thumbergium rogavi, ut quas ipse reperiisset, vellet mihi communicare, quod et humanissime fecit, et occasionem mihi præbuit, tum Linnæi filii errorem detegendi in quem incidit de Geranio emarginato tractans, tum reliquas species, quarum purum indigitavit indicem, numeris omnibus absolutas, nunc primo Botanicis offerendi. Thumbergio itaque, Jussieuo, Lamarck, atque Thouinio tribuen-

dum est si quid boni in hoc opere reperiat, utpote qui plantas mihi examinandas præbuerunt : ego interea et gratias ago maximas, et eorum nomina in perpetuum grati animi testimonium prædico.

Multum ulterius difficultatis passuros esse credens nedum tyrones sed et Botanicae professores, si in tanta specierum copia, descriptionibus contentas, tabulis privarem, quinquaginta delineavi, in quibus fere omnes species qua potui diligentia ad vivum depinxi. Et quamquam probe sciam, non æque facile accurateque delineari posse species siccas, male quandoque conservatas, ac eas quæ vivæ observari possunt; nihilominus monographiam universam dare malui, quam quorundam rumoribus commotus, lectores privare earum figuris, quas desiccatas præ oculis habeo. Hoc unum interea intellectum volo, de vivis scilicet respondendum mihi esse, utpote qui et auctor sum, et delineator; de siccis vero, si meas tabulas a vivis aliquando recessisse constet, condonandum spero. His itaque præmissis, propositum aggrediar.

Gerania vel obiter examinanti occurrent primo flores figura diversi, fructus similes: in quibusdam corollas observabit irregulares et veluti papilionaceas, in aliis regulares, rosaceas; omnes vero patentes ac striis sæpissime variegatas. Qui vero accuratius species omnes persequatur, natura veluti distributas cernet in duas phalanges fere æquales, quarum si patriam investigare velit, Africanas aut Europeas esse sciet. Verumtamen munificentissimam naturam fuisse in Bonæ Spei promontorio mirabitur, quum Geraniorum maximam copiam illuc cognoscat crescere, dum totus terrarum orbis ne vel illius terræ angulum æquare potuerit copia atque harum stirpium pulchritudine.

Si vero utriusque phalangis attentius flores examinet, in irregularibus numquam reperiet stamina decem antherifera, neque in regularibus septem: in his etenim aut quinque aut decem, in illis vero quinque aut septem numerabit, quæ basi in urceolum coalescunt germen cingentem, qui semper in decem filamenta aut denticulos partitur. Glandulas quoque quinque, unguibus petalorum alternantes, observabit in regularibus; in reliquis vero glandularum loco cuniculum aut tubum reperiet; cuius initium exstat inter duo petala superiora et calycis laciniâ latiore, qui plus minusve per pedunculum excurrit, notante finem gibba externa.

Mihi animo volenti atque admiranti Africanorum (sic enim usus invaluit, qui Gerania nominat Africana, quorum corolla irregularis est) structuram ac præcipue cuniculum, divinare cupiebam huius præcipuum munus. At, ut verum fatear, nihil certi reperi, et coniiciendo dumtaxat, a natura factum arbitror ut flores aliquo modo nutent. Quum enim pedunculi pars quædam longitudinaliter excavata sit, atque propterea levior sibi oppositâ, ex gravitatis legibus gravior hæc deorsum tenderet, atque tubus aut cuniculus, qui levior est, superiorem et horizontalem solum servabit necessario. Huiusmodi vero situs valde congruit germinis fecundationi: antheræ etenim in Africanis facile ac citissime decidunt: stamina etiam, quæ prope cuniculi faucem reperiuntur, breviora sunt ceteris dum antheras sustinent. Quare si flores essent erecti, quod fortasse eveniret, si pedunculus ubique eiusdem esset ponderis atque crassitie; nec pollen stigmata reciperent, neque antheræ possent tandiu in lectulo con-

servari quandiu satis esset ut intentus a natura finis consequeretur; verumtamen hæc omnia haud satis firma reputo, atque quæstionem integram Botanicis relinquo.

Incertis itaque prætermisissis, ad certa redeamus. Corolla in omnibus speciebus, tribus exceptis, ex quinque petalis componitur, quæ unguibus angustata, urceoli basi adherent; non tamen ita firmiter ut in malvaceis vidimus. Etenim singula seorsim decidunt remanente urceolo, qui tardius evanescit; quum fructus scilicet ad debitam maturitatem pervenerit. Hic vero semper componitur ex quinque capsulis monospermis, rarissime dispermis, stigmatum numero respondentibus, quæ capsulæ terminantur arista in funem tortili barbata, aut in spiram versus apicem receptaculi longi filiformis contorta, tuncque imberbi.

Semina in hoc genere sunt ovato-oblonga, sæpius acuminata. Operæ prærium est cotyledones aut lobos seminis examinare, quod quantum prosit Botanicae scientiæ tractandæ, dixit magnus Bernardus de Jussieu, diceretque luculentius eiusdem nepos, mihi quæ carus Antonius Laurentius de Jussieu in opere vere aureo quod iuris publici brevi faciet. Itaque Geraniorum semen est corpus teres, oblongum, utrimque acuminatum, quod ultra gravitatis centrum inflectitur, parsque brevior ita alteri incumbit et adhæret, ut primo intuitu totum semen corpus referat altera parte obtusius: commissum vero terræ, ex breviori lobo exsurgit caulis, radices ex alio: quæ omnia cognoscet, qui fructum velit examinare. Ego enim in seminibus novæ speciei, Geranii scilicet Terragoni, prope apicem lobi brevioris duas quasi minimas stipulas conspexi lente vitrea, quæ foliorum seminalium rudimenta sunt, e quorum centro erigebatur plumulla subulata, in caulem abitura suo tempore. Hæc itaque præmittenda duxi haud iniucunda Botanicis sperans; reliqua vero quæ in plantis examinandis observavi in compendium redigam, ne præfatio longius excurrat, neve lectorum patientia abuti videatur.

OBSERVATIONES.

Pro floribus regularibus.

- 1 Calyx aut pentaphyllus est aut profundissime partitus in quinque lacinias; quarum duæ sunt semper exteriores, una partim exterior, partimque priorum altera cooperta, duæ reliquæ interiores.
- 2 Calyx fere semper ornatur striis decem longitudinalibus, inter foliola ita distributis, ut quodvis exterius tribus gaudeat, in singulis interioribus unica reperiatur, quantum denique foliolum duas strias obtrineat.
- 3 Stamina decem antherifera? Ergo 1°. pedunculus uniflorus, aut biflorus. 2°. Capsulæ ovatæ basi obtusæ. 3°. Arista imberbis in spiram versus styli apicem revoluta.
- 4 Pedunculi multiflori? Ergo 1°. petala integra. 2°. Filamenta alternatim breviora castrata et antheræ quinque. 3°. Capsulæ basi acutissimæ 4°. Arista barbata in funem tortilis, minime vero in spiram versus apicem revoluta.
- 5 Petala emarginata? Ergo capsulæ ovatæ, arista imberbis in spiram revoluta.

- 6 Capsula ovata ? Ergo arista imberbis in spiram revoluta.
- 7 Capsula basi acuta ? Ergo arista barbata in funem tortilis.
- 8 Petala semper quinque, quorum ungues cum totidem glandulis mellifluis alternant.

Pro floribus irregularibus.

- 9 Calyx fere semper monophyllus, quinquepartitus, lacinia superiore latiore erecta : reliquis fere semper reflexis.
- 10 Corolla subnutans papilionacea, fere semper pentapetala ; petalis duobus superioribus erecto-reflexis, fere semper latioribus, longioribus variegatis.
- 11 Glandulæ nullæ, in quorum loco cuniculus per pedunculum excurrent.
- 12 Urceolus decempartitus : antheræ numquam plus quam septem quæ cito decidunt : stamina aut dentes steriles numquam circa cuniculum, sed in ea parte reperiuntur quæ illi diametraliter opponitur.
- 13 Capsulæ, semper basi acutæ : arista barbata, tortilis, numquam in spiram versus apicem revoluta.

Pro cunctis speciebus huius generis.

- 14 Germen est pentagonum, nonnihil turbinatum : stylus pyramidalis simplex, initio brevis, tandem auctus : stigmata quinque primo conniventia, postea revoluta.
- 15 Fructus ex quinque capsulis, aristatis.

Ex dictis hucusque constat Geranium a Monsonia (de qua in præcedenti dissertatione) unice distingui staminum numero. Hac ergo de causa et quia stamina minime numeravit Linnæi filius, in supplemento quod ante mortem dedit, alteram Monsoniæ speciem Geranii adiunxit, nomine scilicet Geranii Emarginati : ego vero, plantam siccam iterum examinando, reperi urceolum in quinque lacinias partitum, quarum quælibet tribus filamentis terminatur : germen, stylus, stigmata, fructus denique cum Geranio ita conveniunt, ut pro ipso facile habeantur ab omnibus qui non attente in singulas fructificationum partes descendunt. Plantam hanc, ut supra dixi, cl. Thumbergio debeo, a quo eam accepi hoc titulo: *Geranium emarginatum Linnæi supplementi* : procul dubio sciente a Geraniis diversam. Ut vero Botanici Monsoniæ species omnes debito ordine possideant, hanc ultimam huic operi præfixi.

Parisiis die 9 maii anni 1787.

MONSONIÆ NOVA SPECIES.

266 MONSONIA OVATA. (Tab. CXIII. f. 1.)

M. Caule tereti: foliis oppositis, ovatis, crenatis: pedunculis axillaribus longissimis unifloris.

Geranium emarginatum: pedunculis unifloris: foliis emarginatis, ovatis, crenatis. *Lin. supp.* 306.

Caulis herbaceus, teres, filiformis.

Folia opposita, petiolis subæqualia, ovata, crenata, semiuncialia, pilis aliquot.

Stipulæ utrimque binæ, subulatæ.

Flores axillares, longissime pedunculati; in media pedunculi longitudine stipulæ binæ: pedunculus floribus erectus, fructifer ab stipulis declinato-erectus, uniflorus.

Calyx ex quinque foliolis ovato-oblongis, acutis, aristatis.

Corolla ex quinque petalis, unguibus angustissimis, sensim versus apicem dilatatis, ibique crenulato-præmorsis, albido-flavis, striis tribus longitudinalibus.

Staminum urceolus germen cingens monophyllus, rubescens, in quinque laciniis partitus, quarum qualibet terminatur filamentis tribus: antheræ ovato-oblongæ.

Germen pentagonum, turbinatum, villosum: stylus simplex; stigmata quinque.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, oblongæ, basi acutæ, terminatæ arista sesquipollicari, tortili.

Habitat ad caput Bonæ spei. V. S. communicatam a D. Thumbergio.

Explicatio figuræ. *a* Urceolus cum filamentis magnitudine naturali. *b* Idem auctus. *c* Petalum.

PARS XXII.

DE GERANIO.

CHARACTER GENERICUS GERANII.

- Calyx simplex pentaphyllus aut profunde partitus in quinque lacinias ovatas, acuminatas, persistens.
Corolla regularis aut irregularis, pentapetala, patens.
Glandulæ quinque cum petalorum unguibus alternantes, aut earum loco cuniculus per pedunculum excurrentes.
Staminum urceolus germen cingens decempartitus: antheræ ovato-oblongæ, versatiles 5-7-10.
Germen turbinato-pentagonum: stylus pyramidalis, persistens; stigmata quinque reflexa.
Fructus: capsulæ quinque ovatæ, aut basi acutæ, arista terminatæ, aut in funem tortili et plumosa, aut in spiram versus styli apicem involuta, imberbi.
Semina ovato-oblonga, solitaria, raro bina.
-

SECTIO PRIMA.

COROLLÆ REGULARES: GLANDULÆ QUINQUE CUM PETALORUM UNGUIBUS ALTERNANTES.

§. I. *Pedunculi uniflori.*

267 GERANIUM GRANDIFLORUM. *Bur.* (Tab. LXXV. f. 1.)

G. Pedunculis simplicibus, unifloris: foliis tripartito-multifidis, linearibus: caule arboreo. *Burm. Ger. n° 1.*

G. Frutescens, incanum: flore magno, luteo, dentato. *Burm. Afr. 88. Tab. 34. f. 1.*

G. Africanum, flore luteo amplo: foliis absinthii pontici. *Herb. Fred. Ruysch.*

G. Abrotanifolium: flore amplissimo: semine duro. *Herm. catal. pl. af. p. 12.*

Grielum tenuifolium. *Lin. Sp. pl. vol. 2. p. 387.*

Caulis frutescens, ramosissimus; ramis tenuibus, subdivisis, lanuginosis.

Folia pinnata, multifida; pinnulis rectis, bi-trifidis; stipulæ.....

Flores solitarii, longissime pedunculati; pedunculis hirtis, albicantibus.

Calyx quinquefidus, patens; laciniis ovato-acutis.

Corolla magna, patens, flava; petalis apice dentatis.

Pistilla (*Burmanus in Prodr. Floræ cap.*) quinque distincta, nec in rostrum coadita: germina subulata: vix styli vestigium: stigmata verruciformia.

Habitat in Africa. H. V. figuratam apud Burm. loco citato.

GERANIORUM TABULA ANALYTICA.

Corollæ regulares, glandulæ quinque.

Corollæ irregulares, cuniculus per pedunculum excurrens.

Pedunculi uniflori.

Pedunculi biflori.

Pedunculi multiflori.

Folia zonato-maculata.

Folia immaculata.

	Petala bifida, aut emarginata.	Petala integra.	Folia integra, aut lobata.	Folia pinnata.		Folia integra, aut subintegra.	Folia lobata, vel ternata.	Folia pinnata.
267. Grandiflorum. t. 75. f. 1.	275. Tuberosum. t. 78. f. 1.	292. Phœum. t. 89. f. 2.	306. Crassifolium t. 90. f. 1.	315. Petraeum. t. 96. f. 2.	324. Zonale. t. 98. f. 2.	331. Ciliatum. t. 118. f. 2.	347. Africanum. t. 104. f. 1.	376. Pinnatum. t. 115. f. 2.
268. Spinosum. t. 75. f. 2.	276. Dissectum. t. 78. f. 2.	293. Pratense. t. 87. f. 1.	307. Malacoides. t. 91. f. 1.	316. Rupestre. t. 90. f. 3.	325. Marginatum.	332. Longifolium. t. 102. f. 1.	348. Althæoides. t. 123. f. 2.	377. Astragalifolium. t. 104. f. 2.
269. Sanguineum. t. 76. f. 1.	277. Columbinum. t. 82. f. 1.	294. Palustre. t. 87. f. 2.	308. Heliotropioides. t. 113. f. 1.	317. Romanum. t. 94. f. 2.	326. Tetragonum. t. 99. f. 2.	333. Lanceolatum. t. 102. f. 2.	349. Acerifolium. t. 112. f. 2.	378. Capillare. t. 97. f. 1.
270. Prostratum. t. 76. f. 3.	278. Incanum. t. 82. f. 2.	295. Barrachioides. t. 85. f. 2.	309. Glaucophyllum. t. 92. f. 2.	318. Cicutarium. t. 93. f. 1.	327. Peltatum. t. 100. f. 1.	334. Auritum.	350. Inquinans. t. 106. f. 2.	379. Hirtum. t. 117. f. 2.
271. Ranunculoides.	279. Pusillum. t. 83. f. 1.	296. Macrorrhizum. t. 85. f. 1.	310. Chium. t. 92. f. 1.	319. Charophyllum. t. 95. f. 1.	328. Tabulare. t. 100. f. 2.	335. Enotheræ.	351. Papilionaceum. t. 112. f. 1.	380. Arenarium.
272. Chamadryoides. t. 76. f. 2.	280. Humile. t. 83. f. 2.	297. Maculatum. t. 86. f. 2.	311. Littoreum.	320. Moschatum. t. 94. f. 1.	329. Elongatum. t. 101. f. 3.	336. Glaucum. t. 103. f. 2.	352. Vitifolium. t. 111. f. 2.	381. Proliferum. t. 120. f. 3.
273. Sessiliflorum. t. 77. f. 2.	281. Molle. t. 83. f. 3.	298. Asphodeloides.	312. Arduinum.	321. Laciniatum. t. 113. f. 3.	330. Alchimilloides. t. 98. f. 1.	337. Oxaloides. t. 97. f. 2.	353. Grossularioides. t. 119. f. 2.	382. Pinnatifidum. t. 120. f. 1.
274. Sibiricum. t. 77. f. 1.	282. Pyrenaicum. t. 79. f. 2.	299. Lutidum. t. 80. f. 2.	313. Incarnatum. t. 91. f. 2.	322. Ciconium. t. 95. f. 2.		338. Ovatum. t. 103. f. 3.	354. Viscosum. t. 108. f. 2.	383. Ramosissimum.
	283. Cinereum. t. 89. f. 1.	300. Rotundifolium. t. 93. f. 2.	314. Trifolium. t. 97. f. 3.	323. Alpinum. t. 96. f. 1.		339. Betulinum.	355. Quercifolium. t. 119. f. 1.	384. Minimum. t. 121. f. 3.
	284. Lupinoides.	301. Robertianum. t. 86. f. 1.				340. Acetosum. t. 104. f. 3.	356. Scabrum. t. 108. f. 1.	385. Daucifolium. t. 120. f. 2.
	285. Argenteum. t. 77. f. 3.	302. Palmatum. t. 84. f. 2.				341. Hybridum. t. 105. f. 2.	357. Hirsutum. t. 101. f. 2.	386. Triste. t. 107. f. 1.
	286. Bohemicum. t. 81. f. 2.	303. Gruinum. t. 88. f. 2.				342. Cordifolium. t. 117. f. 3.	358. Hispidum. t. 110. f. 1.	387. Appendiculatum. t. 121. f. 2.
	287. Carolinianum. t. 124. f. 2.	304. Botrys. t. 90. f. 2.				343. Hermanifolium.	359. Bicolor. t. 111. f. 1.	388. Radula. t. 101. f. 1.
	288. Striatum. t. 79. f. 1.	305. Matitimum. t. 88. f. 1.				344. Cotyledonis.	360. Capitatum. t. 105. f. 1.	389. Fruticosum. t. 122. f. 2.
	289. Nodosum. t. 80. f. 1.					345. Cucullatum. t. 106. f. 1.	361. Lobatum. t. 114. f. 2.	390. Coriandrifolium. t. 116. f. 1.
	290. Reflexum. t. 81. f. 1.					346. Odoratissimum. t. 103. f. 1.	362. Terebenthinac. t. 114. f. 1.	391. Beronicum. t. 118. f. 1.
	291. Ibericum. t. 124. f. 1.						363. Biflorum.	392. Ferulaceum. t. 110. f. 2.
							364. Variegatum. t. 118. f. 3.	393. Gibbosum. t. 109. f. 1.
							365. Articulatum. t. 122. f. 1.	394. Carnosum. t. 99. f. 1.
							366. Crispum. t. 109. f. 2.	
							367. Exstipulatum. t. 123. f. 1.	
							368. Fulgidum. t. 116. f. 2.	
							369. Bifolium. t. 115. f. 3.	
							370. Stipulaceum. t. 122. f. 3.	
							371. Trifidum. t. 115. f. 1.	
							372. Ternatum. t. 107. f. 2.	
							373. Lævigatum. t. 121. f. 1.	
							374. Aceoides.	
							375. Abrotanifolium. t. 117. f. 1.	

Nota. *Planta hæc, si ex facie coniiciendum, ad Monsoniam spectat: calycis enim atque corollæ magnitudo, huiusque apices deniati, tum etiam pedunculus uniflorus, solitarius atque longissimus, propria hæc omnia videntur Monsonia. Verumtamen videndum ulterius, atque consulendi sunt qui plantam vivam examinabunt. Quodd vero diversa sit ab RANUNCULO-PLATICARPOS Bur. Af. t. 53. quod est GRIELUM Linnæi, vel ex tabularum inspectione constat. Cum dubio tamen Geraniis adnumero propter pistilla quinque distincta.*

268 GERANIUM SPINOSUM. *Burm. (Tab. LXXV. fig. 2.)*

G. Caule carnosus, nodoso: spinis subulatis: foliis cuneiformibus, reflexis; pedunculis unifloris.

G. Spinosum et nodosum, foliis reflexis. *Burm. Afr. 18. tab. 31.*

G. Pedunculis simplicibus unifloris; foliis cuneiformibus, sinuosis; ramis nodosis, spiniferis. *Burm. Ger. n° 2.*

G. Pedunculis unifloris: caule carnosus, noduloso: spinis solitariis, strictis. *Lin. Sp. pl. n° 66.*

Radix simplex, vix fibrosa.

Caulis carnosus, erectus, humilis, ramosus, obvallatus undique nodis aut tuberculis latis, glabris, inæqualibus, ex quorum centro spina provenit, longissima, acuta, nigricans.

Folia opposita, subsessilia, cuneiformia, reflexa, sinuato-crenata. Stipulæ....

Flores solitarii, pedunculati.

Calyx pentaphyllus, apice aristatus.

Corolla purpurascens, parens, calyce maior, petalis integerrimis.

Stamina: filamenta decem, æqualia.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. Communicatum a D. Thumberg.

269. GERANIUM SANGUINEUM. *Lin. (Tab. LXXVI. f. 1.)*

G. Caule articulato, rubro, hispido: foliis orbiculatis, profunde 5-7-partitis, laciniis trifidis: pedunculis solitariis, longissimis, unifloris articulatis.

G. Pedunculis unifloris, foliis quinquepartitis, trifidis, orbiculatis. *Lin. sp. pl. n° 65. Burm. Ger. n° 3.*

G. Sanguineum maximo flore. *Bauh. pinax 318. n° 4. Tournef. 267. Morisson. hist. 2. sect. 5. t. 16. f. 17. Lamarck, Flore Française, 672, n° II. Quer et Ortega, Flora Española, n° II. Bulliard, Herbar de la France, fig. optima.*

G. VII. Hæmatodes. *Clus. hist. lib. V. p. Cl. CII. fig. Pánon. 421.*

G. Pedunculis simplicibus unifloris. *Hort. Cliff. 343.*

Caulis teres, rubescens, pilis hirtis nec rigidis, articulis incrassatis, ramosus, pedalis, et ultra.

Folia opposita, petiolis subæqualia, sæpius in septem lacinias trifidas profunde partita, mollia, atro-viridia. Stipulæ breves, acutæ, reflexæ, basi latæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculis folio multo longioribus, erectis, prope medium inflexis, utrimque stipulatis.

Calyx monophyllus, profunde partitus in quinque lacínias ovatas; mucronatas, villosas: striæ longitudinales decem. (consulatur observ. II. præfat.)

Corolla magna, patens, supina, sanguinea; petalis basi angustatis, apice rotundatis, subcordatis.

Stamina: filamenta decem, albicantia, subæqualia, in urceolum basi coalita: antheræ ovato-compressæ, cinereæ, versatiles.

Germen subgloboso-sulcatum: stylus pyramidatus: stigmata quinque reflexa.

Fructus: capsulæ quinque globoso-ovatae, glabræ, nigrae intra calycem hiantem, terminatæ arista, quæ fructu maturo in spiram versus apicem involvitur. Semina in singulis capsulis duo, nigra, glaberrima, ovata, quandoque unum, tuncque maius.

Habitat in Europæ pratis siccis umbrosis. Ψ. Habui floridum a mense maio. Colit. in R. H. P.

Tota planta vulneraria censetur et adstringens.

Explic. fig. a Urceolus cum glandulis et staminibus. b Fructus. c. Semina duorū d. Unicum.

270. GERANIUM PROSTRATUM. (Tab. LXXVI. f. 3.)

G. Caule prostrato, nodoso; nodis inflatis: foliis oppositis, profunde quinquelobatis, lobis trifidis: corollis roseis, variegatis.

G. Hematodes Lancastrense flore eleganter variegato. *Dill. Elth. p. 163. tab. 136. f. 163. Lin. sp. pl. n°. 65. β.*

G. Hematodes, flore variegato. *Tournef. inst. 267.*

G. Hematodes, flore pallido minore, striis rubris, versicolore. *Pluk. Alm. 168.*

Caules teretes, nodis inflatis rubescentibus, prostrati, vix pedales.

Folia opposita, petiolis sæpe maiora, subrotundo-quinquelobata, lobis profundis, trifidis. Stipulæ basi latæ, supra acutæ, marcescentes, rubræ, breves.

Flores solitarii, alternatim axillares, pedunculati, pedunculis folio longioribus, unifloris, ad geniculum stipulatis, stipulis duabus lineari-acutis.

Calyx ovatus, profunde partitus in quinque lacínias ovatas, aristatas; striæ decem.

Corolla rosea, lineis saturatioribus, patens; petalis subrotundis, integris, basi angustatis.

Stamina: urceolus albicans, filamentis decem antheriferis terminatus, corollæ dimidio brevioribus. Antheræ dilute flavæ.

Germen pentagonum; pyramidem sustinens, quæ terminatur in stigmata quinque flava, reflexa.

Fructus intra calycem: capsulæ quinque subovatae, terminatæ arista imberbi, quæ fructu maturo versus apicem in spiram revolvitur. Semina solitaria, raro bina, ovata.

Habitat in Anglia, Suecia. H. V. V. in R. H. P. Floret mensibus iunio, iulio, augusto.

Obs. I. Clarissimi Linnaeus et Burmanus hanc speciem cum præcedente coniunxerunt, ego vero separandas duxi propter rationes in descriptionibus contentas.

II. *Plantam colui; quæ media videtur inter præcedentes: caulis est ipsi prostratus, raso erectus: flores maximi violacei nec lineis variegati.*

271. GERANIUM RANUNCULOIDES. *Burm.*

G. Pedunculis longissimis, unifloris: foliis orbiculate-multifidis; radice tuberosa. *Burm. Ger. n.º. 4.*

Geranium africanum tuberosum, folio ranunculi, flore pallido, maculis et stella purpureis notato. *Boerh. Lugd. 1. p. 263, n.º. 21.*

Planta herbacea, rami longissimi, dichotomi.

Folia multifida, inæqualiter dissecta, laciniis utcumque trifidis, quarum media longissima. Stipulæ...

Flores solitarii, axillares: pedunculus spithamalis ex ramorum dichotomia, uti ex alis, ubi brevior, simplex, superius quoque geniculatus ac bracteatus, maximeque affinis G. sanguineo.

Corolla cœrulea, petalis æqualibus, integris, macula purpurea notatis.

Habitat in Africa. Nullibi hanc plantam vidi, nisi descriptam in Burmani opere supra citato,

272. GERANIUM CHAMÆDROIDES. R. H. P. (Tab. LXXXVI. fig. 2.)

G. Acaule, foliis radicalibus, parvis, orbiculatis, cordatis, crenato incis: scapis unifloris, bracteatis.

G. Æstivum minimum, supinum, alpinum, chamædryoides, flore albo variegato. *Paul. Bocconne, tab. 128.*

G. Minimum chamædryoides, *Tournef. 269.*

G. Parvulum, pedunculis radicalibus, nudis, unifloris, floribus pentandris. *Scopoli, Delic. Floræ p. 8. t. 3.*

G. *Reichardi* scapis unifloris, foliis plerisque oblongis, trilobis vel quinquelobis, inciso-crenatis. *Murr. in comm. Gott. 1780. p. 11. t. 3.*

Radix oblonga, teres, alba, cortice nigro tecta ex cuius summitate scapi prodeunt et folia.

Folia radicalia, longissime petiolata, petio'is erectis, numerosa atque cespitem formantia, cordata, orbiculata, crenato-incisa, nitida, glaberrima, parva, petiolis multo breviora, qui pilis raris ornantur. Stipulæ...

Flores radicales, scapis diaphanis, unifloris, petiolo paulo longioribus, bracteatis, bracteis oppositis.

Calyx parvus, profundissime partitus in quinque lacinias sublineares, patentissimas, carinatas, acumine brevi terminatas.

Corolla campanulato-patens, alba; petalis integerrimis, oblongis; unguibus villosis, inter quas totidem glandulæ virides, carnosæ, obcordatæ.

Stamina: urceolus germen cingens filamentis decem terminatus: horum quinque alternatim brevissima, sterilia: reliqua alba, longa, antherifera, quæ germine fecundato recurvantur, atque inter singula petala prodeuntia calyci incumbunt. Antheræ luteæ, ovato-compressæ, versatiles.

Germen minimum: stylus simplex staminibus brevior; stigmata quinque recurva, alba.

Fructus: capsulæ quinque, subtriquetræ, oblongæ, basi acuminatæ, villosæ;

arista terminatæ brevi, quæ fructu maturo in spiram contorquetur. Semina solitaria, rufescentia, oblongiuscula.

Habitat in Monte S. Michaelis Insula Corsica. J. V. V. florentem a mense maio usque ad aug. Colit. in R. H. P.

Explicatio fig. e Urceolus cum staminibus auctus. f Idem expansus. g Capsula aucta. F. Fructus mag. nat.

273. GERANIUM SESSILIFLORUM. (Tab. LXXVII. fig. 2.)

G. Radice napiformi, squamosa: foliis subrotundis, septempartitis; laciniis trifidis: floribus sessilibus.

G. Floribus sessilibus, purpurascens. *Commers. Her.*

Ex eadem radice, apice, sapius bifida, folia prodeunt numerosa, longissime periolata, subrotunda, septempartita, laciniis trifidis. Petioli basis est stipula lata, exsiccatione ferruginea, bifida, qualis observatur in pluribus Africanis, quorum petioli basi quasi alati apparent.

Flores solitarii, numerosi, brevissime pedunculati.

Calyx ovatus, villosus, profunde partitus in quinque lacinias ovatas, apice acuminatas.

Corolla purpurascens, calyce fere dupla.

Fructus: capsula quinque, ovata, arista lata, brevi (trium linearum) terminata, quæ fructu maturo in spiram revolvitur. Semina solitaria ovata.

Habitat in Freto Magellanico, observatum a Commersonio. V. S. communicatum a D. de Jussieu.

Obs. *Differt hæc species a G. ARGENTEO Lin. pedunculis omnibus unifloris, brevibus; foliis longissime petiolatis, nec sericeis; acu denique aut pyramide brevi, crassa.*

274. GERANIUM SIBIRICUM. *Lin.* (Tab. LXXVII. fig. 1.)

G. Caule herbaceo, villosissimo: foliis oppositis, quinquepartitis: pedunculis subunifloris.

G. Pedunculis subunifloris; foliis quinquepartitis acutis; foliolis pinnatifidis. *Lin. sp. pl. n.º. 64. Burm. Ger. 4. Iacq. hort. vol. 1. t. 19.*

G. Pedunculis unifloris; foliis triangularibus, quinquelobis, serratis. *Hall. Gott. t. 1. p. 225.*

Caulis teres, rubescens, valde villosus (glabrum dixit Iacq. loco supra citato), ramosissimus, sesquipedalis.

Folia opposita, petiolis breviora, præsertim inferiora, tenera, pubescentia, quinquepartita, lobis media sua parte latioribus, dentibus aliquot magnis: (neque ad petiolum usque incisa, nec pinnatifida, ut dicebat Burmanus.) Stipulae utrimque binæ, basi latiores, oblongæ, acutæ.

Flores alternatim axillares, pedunculis elongatis, sæpe unifloris, quandoque bifloris, geniculatis; a geniculo deflexo-erectis, quum fructum sustinent.

Calyx pentaphyllus, foliolis ovato-acuminatis, aristatis, exterioribus latioribus. Striæ decem more congenerum.

Corolla campanulato-patens, petalis nonnihil emarginatis, dilute purpureis, lineis tribus saturatioribus; glandula parva, hæmisphærica.

Stamina : urceolus germen cingens, filamentis terminatus decem antheriferis. Antherae albicantes, margine cœruleo cinctæ.

Germen pentagonum villosum : stylus pyramidalis : stigmata quinque incarnata, patentia, incrassata.

Fructus : capsula quinque ovata, nigricantes, subtomentosæ, arista brevi terminata, quæ in spiram revolvitur. Semina solitaria, nigra, glabra, ovato-oblonga.

Habitat in Sibiria et in China. ℥. Habui floridum a mense iulio usque ad septemb. Colitur in R. H. P.

Nota. Exemplar Chinense missum a Patre d'Incarville exstat apud D. de Jussieu in illius herbario sinico n°. 24.

Expl. fig. a Fructus. b Semen. c, e Antherae auctæ antice et postice spectatæ.

§. II. PEDUNCULI BIFLORI.

A. Petala bifida, incisa, aut emarginata.

275. GERANIUM TUBEROSUM. *Lin.* (Tab. LXXVIII. f. 1.)

G. Foliis albicantibus multipartitis, laciniis linearibus, subpinnatis, obtusis; pedunculis binis aut bifloris, petalis emarginatis.

G. Pedunculis bifloris, foliis multipartitis; laciniis linearibus subdivisis, obtusis. *Lin. sp. pl. n°. 42. Hort. Cliff. 343. n°. 3. Burn. Ger. n°. 9. Dodon. pempt. p. 60. fig.*

Ger. tuberosum maius. *Bauh. pin. n°. 9. Tournef. inst. 267. Moris. hist. sect. 5. t. 16. f. 21.*

Geran. bulbosum. *Lob. hist. 377.*

Radix tuberosa, profunda.

Caulis teres, erectus, dichotomus, pedalis.

Folia opposita, petiolata, petiolis teretibus folio brevioribus; usque ad petiolum quinquepartita, laciniis linearibus, subpinnatis, obtusis. Stipulae breves, subovatae.

Flores axillares, pedunculis binis, erectis, unifloris, petiolo longioribus; in dichotomia vero, pedunculus solitarius, biflorus.

Calyx profundissime quinquepartitus in quinque lacinias ovato-oblongas, brevissimo cuspidi rubro terminatas.

Corolla dilute cœrulea, campanulato-patens : petala quinque, subrotunda, biloba, unguibus angustis basi urceoli affixa (quod commune est ceteris speciebus), striis saturatioribus notata.

Stamina : urceolus brevis, germen cingens, in decem filamenta, æqualia, rubra terminatus, corollâ breviora : antheræ fuscae, ovato-compressæ.

Germen parvum, subovatum : stylus pyramidalis : stigmata quinque rubra.

Fructus : capsula quinque, ovata, monospermæ, arista terminata, quæ fructu maturo in spiram versus apicem involvitur.

Habitat in Anglia, Italia. ℥. V. V. Colit. in R. H. P. Floret mense maio.

276 GERANIUM DISSECTUM. *Lin.* (Tab. LXXVIII. f. 2.)

- G. Caule villosa, erectiusculo; foliis quinquepartito - trifidis: pedunculis bifloris, folio brevioribus.
- G. Pedunculis bifloris; foliis quinquepartito-trifidis, petalis emarginatis, longitudine calycis; arillis villosis. *Lin. sp. pl.* n°. 61.
- G. Pedunculis bifloris, foliis quinquepartito-multifidis, caule glabro, erectiusculo. *Burm. Ger.* 15: *Lin. Cent.* 1. p. 21. n°. 62.
- G. Columbinum maximum, foliis dissectis. *Tournef. inst.* 268. *Lamarck, Flore Franç.* 672 n°. 26. *Quer et Ortega, Flor. Hisp.* n°. XIV.
- G. Columbinum maius, foliis imis usque ad pediculum divis. *Moris. his.* 2. p. 511. *sect. 5. t. 3. f. 3. Vaillant, Botan. Paris.* t. 15. f. 2.
- Radix perpendicularis, fibrillis innumeris, capillaribus.
- Caules ramosi, villosi, erectiusculi, vix pedales, geniculati, geniculis inflatis.
- Folia opposita, longe petiolata subglabra, radicalia, reniformia, in novem lacinias semifida (non usque ad pediculum, ut dixit Vaillant); lacinii trifidis: caulina vero profundissime quinquepartita; lacinii sæpe trifidis, aliquando linearibus, indivisis. Stipulæ lanceolatæ, acutæ, rubescentes.
- Flores in pedunculis solitariis, alternando-axillaribus, bifloris, folio multo brevioribus: pedunculi partiales, prope calycem valde incrassati: involucrium setosum, tetraphyllum.
- Calyx ovatus, villosus, profundissime partitus in quinque lacinias ovatas, apice aristatas. Striæ decem.
- Corolla minuta, rubescens, calyce minor; petalis emarginatis.
- Stamina: filamenta decem in urceolum basi coalita: antheræ purpurascentes.
- Germen minimum; stylus simplex; stigmata quinque.
- Fructus calyce patulo, multo minor: capsulæ quinque villosæ, monospermæ; arista terminatæ trium linearum. Semina globosa, cinerea.
- Habitat in Europa Australiore. ☉ V. V. passim in agris mensibus. maio, iuniq. et iulio. Colit. in R. H. P.*
- Obs. *Differt a sequenti præsertim pedunculorum brevitate.*
- Expl. fig. a Flos integer magnitudine naturali. b Idem auctus.

277 GERANIUM COLUMBINUM. *Lin.* (Tab. LXXXII. f. 1.)

- G. Caule procumbente: foliis oppositis palmatis, lacinii pinnatis: pedunculis solitariis, longissimis, bifloris.
- G. Pedunculis bifloris, folio longioribus, foliis quinquepartito - multifidis, arillis glabris, calycibus aristatis. *Lin. sp. pl.* n°. 59. *Bur. Ger.* n°. 22.
- G. Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis. *Tournef. inst.* 268. *1 aillant, Bot. Paris.* 79. *tab. 15. f. 4. Lamarck, Flore Franç.* 672. n°. XXVII.
- G. Caule procumbente, foliis quinquepartitis, lobis trilobis, lobulis trifidis. *Hall. helv.* n°. 938.
- Caules erecto-decumbentes, teretes, sanguinei; internodiis nudis, distantibus, pedales et ultra.
- Folia opposita, petiolis rubris breviora, profunde partita in quinque lacinias pinnatas, pinnulis linearibus. Stipulæ plures trifidæ, rubræ.

Flores in pedunculis alternando axillaribus, solitariis, bifloris folio longioribus : ad bifurcationem bractearum, acutæ.

Calyx pentagonus, angulis prominentibus, latis; ex quinque foliolis basi subcoalitis, introsum carinatis, arista longa terminatis.

Corolla dilute cœrulea, petalis oblongiusculis, calycis fere longitudinis, apicibus orbiculatis, nonnihil præmorsis.

Stamina : filamenta decem basi in urceolum album coalita : antheræ totidem ; parvæ fuscæ.

Germen pentagono-globosum : stylus simplex, incrassatus : stigmata purpurascencia.

Fructus intra calycem apertum : capsulæ quinque ovatæ, glabræ, arista vix semiunciali terminatæ, quæ fructu maturo versus apicem involvitur. Semina solitaria, ovata, nigricantia.

Habitat in Helvetia, Gallia, Germania. ☉ *V. V. passim in agris umbrosis.*

Obs. In herbario D. de Jussieu exstat planta, quam Tournefortius corol. inst. descripsit, Geranium orientale columbinum magnis floribus, pediculis longis insidentibus : quæ, si superioris varietas, est valde notanda.

278 GERANIUM INCANUM. *Lin.* (Tab. LXXXII. f. 2.)

G. Caule procumbente : foliis palmatis, subtus incanis ; laciniis pinnato-linearibus ; capsulis hirsutis ; pedunculis longissimis bifloris.

G. Pedunculis bifloris, calycibus aristatis, petalis integris, arillis hirsutis, foliis subdigitatis, pinnatifidis. *Lin. sp. pl. n.º 60.*

G. Pedunculis subbifloris ; foliis palmatis, multipartitis ; laciniis pinnato-linearibus, subtus tomentosis. *Burm. Ger. 26.*

G. Africanum tenuifolium, Robertiani divisuris, flore magno striato. *Pluk. Phyt. t. 186. f. 4?*

G. Africanum folio pulsatile, infra argenteo, flore albo. *Boerh. lugd. n.º 23.*

Caules filiformes, procumbentes, nodosi, nodis incrassatis, distantibus, bipedales et ultra.

Folia opposita, petiolis breviora, subrotundo-palmata, partita in quinque præcipuas lacinias, pinnato-lineares, acutæ : desuper saturate viridia, subtus tomento brevi incana. Stipulæ plures, multifidæ, acutæ, marcescentes.

Flores longissime pedunculati : pedunculis supra bipartitis bifloris (numquam multifloros vidi in plantis vivis) : ad bifurcationem bractearum duæ subulatæ.

Calyx ex quinque foliolis basi subcoalitis, ovatis, aristatis, glabris : striæ decem.

Corolla alba, campanulato-patens, petalis subrotundis, nonnihil emarginatis.

Reliqua ut in præcedenti, at germen et capsulæ tomentosæ

Habitat ad Caput B. S. H. Habui floridum a mense iunio usque ad finem augusti. Colitur in R. H. P.

Obs. Exemplaria Africana collecta a D. Sonnerat foliorum lacinias habent angustissimas : adeo ut pro varietate reputari queant.

Synonymum Plukenetii atque figuram cum dubio ad hanc speciem refero, quia

flores in ea video solitarios. Si vero auctor voluerit meam plantam designare ; fatendum erit illius figuram esse pessimam.

279 GERANIUM PUSILLUM. *Lin.* (Tab. LXXXIII. f. 1.)

G. Caule herbaceo ramoso : foliis subrotundo-lobatis ; lobis trifidis : floribus minimis pentandris , cœruleis

G. Malacoides minus. *Bauh. pin.* 319. n°. 4.

G. Columbinum maius , flore minore cœruleo. *Vaill. Bot. Par. p.* 79. t. 15. f. 1.

G. Pedunculis bifloris , petalis bifidis , caule prostrato , foliis reniformibus palmatis , laciniis linearibus acutis. *Burm. Ger.* 23.

Bec de grue mauvin. *Lamarck , Flore Française.* 672. n°. XIII.

Radix teres , rubescens , perpendicularis , fibrosa.

Caulis teres , vix pubescens , suberectus , ramosus , ramis patulis , pedalis.

Folia radicalia longissime petiolata , subrotunda , novem lobis , tripartitis , mollia , villosa : caulina opposita , inæqualia , pedunculis subæqualia , laciniis acutioribus. Stipulæ capillares , plures , villosæ.

Flores in pedunculis axillaribus , solitariis , bifloris : pedicelli erecti , dehin deflexo-erecti. Involucra stipulis similia.

Calyx ovatus minimus , profunde partitus in quinque lacinias , subovatas , villosas , muticas , quarum duæ exteriores latiores. Striæ decem.

Corolla vix calyce maior , campanulato-hians , petalis dilute cœruleis , bifidis , alternando cum glandulis viridibus.

Stamina : urceolus albus germen cingens , in decem dentes terminatus , quorum quinque alterni steriles : antheræ quinque subovatae , purpurascentes.

Germen et stylus ut in præcedenti : stigmata ovata in stellam aperta.

Fructus : capsulæ quinque glabræ , minimæ , globosæ , arista trium linearum terminata. Semina solitaria , ovata , nigricantia

Habitat in Gallia. ☉. Floret mensibus iunio et iulio. K. V. in R. H. P.

Explicatio figuræ. *a* Flos integer magnitudine naturali. *b* Idem auctus. *c* Calyx auctus. *d* Genitalia aucta. *e* Fructus dehiscens mag. nat.

280 GERANIUM HUMILE. (Tab. LXXXIII. f. 2.)

G. Columbinum humile flore cœruleo minimo. *Raii stirp. Britan. p.* 359. tab. 16. f. 2. *Lin. sp. pl. n°. 63. ad G. pusillum reduc.*

G. Malacoides seu columbinum minimum. *Park 707. Malacoides foliis dissectis minimum. Merr. P. apud Raium loco citato.*

Geranium hoc valde exiguum est , duas saltem tresve uncias æquans.

Folia parva. Flos subcœruleus minimus , petalis bifidis , æqualibus , non hiulcicis. Ad sæpes habitat elatiores , locis minime sterilibus ut pro varietate haberi nequeat ; primo vere observavit D. Dillenius.

Ex Raii opere desumpsi descriptionem et figuram.

Obs. *Plantula hæc , nisi , dicente Raio , pigmea semper etiam in terra fertili observaretur , ad præcedentem reducenda fuisset ; verumtamen quum præcedens pedalis sit et ultra , hæc vero vix duos aut tres pollices attingat , diversæ prodeunt , eo etiam maxime , quod nullibi hanc ultimam observaverim.*

281 GERANIUM MOLLE. *Linn.* (Tab. LXXXIII. f. 3.)

G. Caule suberecto : foliis orbiculatis, subseptemlobatis, trifidis, obtusis; caulinis oppositis, superioribus alternis.

G. Pedunculis bifloris, folisque floralibus alternis, petalis bifidis, calycibus muticis, caule erectiusculo. *Lin. sp. pl. n.º. 57. Burm. Ger. 21.*

G. Columbinum minus, maiori flore, et foliis florum bifidis. *Tournef. inst. 268. Magn. monsp. Lamarck, Flor. Fran. 672. n.º. XVII. Quer et Ortega, Flora Hisp. XI. I.*

Pes columbinus. *Dodon. pemp. 61. figurat.*

G. Foliis mollissimis, hirsutis, reniformibus, semiquinquefidis; lobis semitripartitis obtusis. *Hall. Helv. n.º. 939.*

G. Columbinum villosum, petalis bifidis purpureis. *Vaill. Bot. P. 79. t. 15 f. 3.*

Caulis ex radice rubente prodeunt prostrato-erecti, graciles, vix pedales, valde villosi ut et tota planta.

Folia radicalia numerosa, longissime petiolata, stipulis latis, acuminatis, squamosis, marcescentibus stipata : caulina initio opposita, superiora alterna : omnia orbiculata, profundeque fissa in 7-8-9. lobos trifidos obtusos. Stipulae caulinae saepius bifidae.

Flores axillares ubi folia opposita ; at ubi alterna oppositifolia, pedunculis erectis, longis, supra bifurcatis, bifloris ; involucrium ex squamulis brevibus marcescentibus.

Calyx ovatus, villosissimus, ex quinque foliolis basi subcoalitis muticis.

Corolla purpurascens, calyce maior, patens : petalis emarginatis.

Stamina : filamenta decem brevia, in urceolum basi coalita : antherae totidem violaceae.

Germen globoso-striatum ; stylus incrassatus : stigmata quinque.

Fructus intra calycem. Capsulae ovatae, arista duarum linearum terminatae. Semina ovata.

Habitat passim in Europa ad plateas et agros. V. V. prope Montmorenci. Floret maio. ○ *Colitur in R. H. P.*

282 GERANIUM PYRENAICUM. *Tournef.* (Tab. LXXIX. f. 2.)

G. Caule herbaceo villosa : foliis oppositis subpeltatis orbiculatis ; lobis trifidis obtusis : corollis purpureo-violaceis

G. Columbinum pyrenaicum perenne maximum. *Tournef. inst. 268. Isnard herb. Lamarck, Flore Franç. 672. n.º. XVIII.*

G. Pedunculis bifloris ; foliis multifidis ; laciniis obtusis, inaequalibus : petalis bifidis. *Burm. Ger. n.º. 25.*

Caulis herbaceus, annuus, sesquipedales, ramosi, villosi.

Folia radicalia numerosa, petiolis saepe pedibus sustentata ; subpeltata, orbiculata, in septem lacinas, trifidas, obtusas, partita ; superiora opposita quinquepartita. Stipulae purpurascens, laciniata, marcescentes.

Florum pedunculi alterni, axillares, biflori, initio erecti, dehinc horizontales usque ad bifurcationem, ubi pedicelli fructiferi arcuantur ut fructus caelum spectet.

Calyx ovatus, profundissime partitus in quinque foliola ovato-acuminata.

Corolla calyce dupla, semipollicaris, dilute cœrulea aut purpureo-violacea, patentissima; petalis bifidis. Glandulæ quinque

Stamina : urceolus germen cingens in decem filamenta breviter terminatus. Antheræ totidem, fuscae, ovato-compressæ.

Germen minimum: stylus viridis: stigmata rubra revoluta.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, ovatæ, sutura dorsali prominente circa pyramidem et intra cellulas positæ, terminatæ arista semipollicari.

Habitat in Gallia meridionali. ♀. Habui floridum a mense maio usque ad septemb.

Nota. Silentio pressi Linnæi synonymiam, quia diversa est a vera planta, quam veteres, Tournefortius, Isnardus, et alii bene multi, tradidere: ad hæc, ipse Linnæus dixit huiusmodi G. PYRENAICUM cum quinque aliis speciebus, ALCEOIDE scilicet, CORIANDRIFOLIO, MYRRHIFOLIO, AURITO, atque PUSILLO, aut non sufficienter examinatum fuisse, aut ex speciminibus imperfectis. Quare si flores pentandros dixit, aut Geranium pusillum cum pyrenaico confudit; aut, Gerardi auctoritati cedens, a veritate recessit.

Obs. D. de Lamarck stamina fertilia quinque dumtaxat dixit; ego vero decem semper reperi. Planta prostrat in R. H. P. quotannis, atque pluribus mensibus floret, quæ potest consuli, ut quæstio, si ulla est, dissolvatur.

Explicatio figuræ. d Fructus. f Idem dehiscens. e Idem auctus cum quinque cellulis in quibus erant capsulæ ante perfectam maturitatem. g Semen.

283. GERANIUM CINEREUM. (Tab. LXXXIX. f. 1.)

G. Radicē crassa: foliis orbiculatis profunde quinquelobis cinereis; radicalibus longissime petiolatis, caulinis oppositis: flore magno variegato.

G. Pyrenaicum, foliis cineraceis, radice crassa, magno flore variegato. *Tournef. inst. 267. Isnard herb.*

Radix crassa, longa, apice stipulis quasi squamosa.

Caules herbacei, vix pedales, duabus foliorum oppositionibus.

Folia cinerea: radicalia numerosa, orbiculata, profunde quinqueloba, lobis trifidis obrutis, sustentata longissimis petiolis: caulina opposita lobis sæpe integris ovatis. Stipulæ ovato-lanceolatae.

Florum pedunculi axillares et terminales, folio longiores, parte superiori bifidi, biflores: ad bifurcationem stipulæ sæpe quatuor, longæ, acutæ.

Calyx ovatus, tomentosus, ex quinque foliolis ovatis aristatis.

Corolla magna, patens, carnea, lineis purpureis variegata; petalis bifidis.

Stamina ac reliqua ut in G. sanguineo, n°. 268

Capsulæ villosæ, monospermæ: arista pollicaris.

Habitat in montosis Galliæ meridionalis. ♀ V. S. in herb. d'Isnard et de Jussieu.

284. GERANIUM LUPINOIDES. *Burman.*

G Calycibus monophyllis; foliis orbiculatis, incisis, tomentosis, linearibus; radice tuberosa. *Burm. Ger. n°. 65.*

G. Æthiopicum parvum, flore magno candicante, lupini foliis argenteo-sericeis
Pluck. mantiss. Rai hist. 3. p. 512. n.º. 21.

Planta tuberosa, pusilla, acaulos.

Folia ex radice, petiolis longissimis donata, orbiculata, multipartita, quorum
 lacinia lineares, tomentosa, splendentes.

Florum pedunculi bini ex radice centro, superius bifidi, petiolis duplo lon-
 giores.

Corolla alba magna.

Rostrum breve.

Hæc plantula in plurimis convenit cum G. argenteo. *Pluck. phyt. t. 186. f. 3.*

Habitat ad Caput Bonæ Spei.

Obs. Quæ de hac specie dicta sunt, ex Nicolai Laurentii Burmani opere vere
 aureo transcripsi. Plantam nullibi vidi; quoniam vero laudatus auctor eam a
 G. argenteo separat, ut diversam et ego trado. Utinam et ille uberius expli-
 casset quæ ad corollæ figuram spectant! scilicet num regularis sit, aut irregu-
 laris; an petala bifida aut integra; quot antheræ, quæque capsularum figura,
 atque aristarum contortio: propter similitudinem denique cum G. argenteo hoc
 præcedit.

285. GERANIUM ARGENTEUM. *Linn. (Tab. LXXVII. f. 3.)*

G. Radice crassa: foliis subpeltatis, 5-7 partitis, lacinii trifidis, tomentoso-
 sericeis: scapis bifloris.

G. Pedunculis bifloris, foliis subpeltatis, septempartitis, trifidis, tomentoso-se-
 riceis, petalis emarginatis. *Lin. sp. pl. n.º. 52. Burm. Ger. 8.*

G. Argenteum alpinum. *Bauh. pin. 3. 8. Tournef. inst. 267. Lamarck. 671.
 n.º. XXV.*

G. Argenteum montis Baldi. *J. Bauh. hist. 3. p. 474. Pluck. t. 186. f. 3.*

Geranio Alpino. *Giov. Ponna mont. Bald. p. 201. fig.*

G. Argenteum alpinum longius radiculatum. *Seguier. Ver. tom. 1. p. 471.
 Tab. 10.*

Radix semipedalis, crassa, intus alba, extus cinero-nigra, quæ parte superiore
 in aliquot quasi ramulos partitur squamosos stipularum exsiccatione.

Caulis nullus.

Folia radicalia (raro in scapis) nunc breviter nunc longe petiolata, subpeltata,
 in 5, 6, aut septem lacinias trifidas profunde partita, tomentoso-sericea,
 splendentia: stipulæ lanceolato-acutæ.

Flores in scapis radicalibus, folio longioribus, bifloris: ad bifurcationem involu-
 crum pentaphyllum.

Calyx profunde partitus in quinque lacinias acutas.

Corolla pallide rubens, striis purpureis notata, patens, petalis emarginatis.

Stamina: filamenta decem antherifera, basi in urceolum coalita: antheræ luteæ
 (vena obscura circumscriptæ, dixit Seguier.)

Germet globoso-pentagonum: stylus simplex, stigmata quinque.

Fructus intra calycem: capsulæ quinque, arista pollicari terminatæ.

*Habitat in præruptis et saxosis montis Baldi. Fl. Floret mense julio. V. S. com-
 municatum a D. Thouin.*

Observ. *Sequierius dixit* stylos quinque, *qui pro stigmatibus certe reputandi sunt.*

286 GERANIUM BOHEMICUM. *Linn.* (Tab. LXXXI. f. 2.)

G. Caule villosio viscoso : foliis oppositis, rugosis, glaucis, viscosis; filamentis ciliatis.

G. Pedunculis bifloris, petalis emarginatis, arillis hirtis, cotyledonibus trifidis, medio truncato. *Lin. sp. pl. n°.* 54. *Amœnitat. Academ.* 4. p. 325. *Burm. Ger.* 14.

G. Batrachioides bohemicum, capsulis nigris, hirsutis. *Dill. elth.* 159. t. 133. f. 160.

G. Annuum batrachioides bohemicum purpureo-violaceum. *Morison hist. sect.* 5. Tab. 15. fig. 1. *Tournef. inst.* 267.

G. Bohemicum batrachioides annuum. *Rai hist.* 1063.

Tota planta pilosa est atque viscosa, nonnihil glauca.

Caulis teres, ramosus, dichotomus; ad dichotomiam incrassatus, pedalis.

Folia opposita, petiolis breviora, glauca, rugosa, quinque-lobata lobis dentatis, subtus præsertim viscosa: stipulæ binæ, acuminatæ.

Flores alternatim axillares, pedunculis solitariis, folio longioribus, bifloris. Involucrum ex quatuor foliolis lanceolato-acutis.

Calyx ovatus, pentaphyllus; foliolis ovatis, aristatis, arista rubra nonnihil recurva. Striæ decem.

Corolla intus saturate cœrulea, extus dilute et ad album colorem accedens, campanulato patens, calyce duplo maior; petalis emarginatis, atque lineis saturatioribus ornatis.

Stamina: filamenta decem subulata, ciliata, basi in urceolum coalita: antheræ totidem, flavescentes.

Germen pentagonum: stylus pyramidalis, pilosus, innumeris tuberculis minimis, kermesinis, pedicellatis, onustus. Stigmata quinque in stellam aperta, flavescentia.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, hirsutæ, nigricantes.

Habitat in Bohemia. ☉. *V. V.* Floret mense iunio. *Colitur in R. H. P.*

Obs. *Linnaus dixit* huius plantæ cotyledones esse trifidos, medio lobo truncato ut in foliis *Liriodendri*.

287 GERANIUM CAROLINIANUM. *Linn.* (Tab. CXXIV. f. 2.)

G. Caule herbaceo dichotomo; geniculis inflatis rubescentibus: foliis oppositis, quinquepartitis, trifidis: corollis parvis: capsulis nigris hirsutis.

α G. Caule erecto herbaceo: foliis oppositis quinquepartitis, trifidis: floribus corymbosis: pericarpis hirsutis. (Tab. LXXXIV. f. 1.)

G. Pedunculis bifloris, calycibus aristatis; foliis multifidis; arillis hirsutis, petalis emarginatis. *Lin. Sp. pl. n°.* 58. *Burm. Ger.* 24.

G. Columbinum Carolinum, capsulis nigris hirsutis. *Dill. hort. Elth.* 162. t. 135. f. 162.

Ex eadem radice fibrosa caules prodeunt pedales, herbacei, initio erecti, dehinc

declinati, valde ramosi, ita ut planta, quæ villosa est, tortuosa fiat. Genicula sunt inflata rubentia.

Folia opposita, petiolis sæpius breviora, profunde partita in quinque lacinias trifidas. Stipulæ utrimque binæ, lanceolatæ, rubentes, marcescentes.

Florum pedunculi axillares, longiusculi, erecti, bifurcati: in bifurcatione stipulæ sæpe quatuor, breves: pedicelli vix trium linearum.

Calyx pentagonus angulis prominentibus, ex quinque foliolis ovatis, intus glabris, carinatis, ciliatis, aristatis: quorum aristæ terminantur glandula rubra; fructifer ruber. Striæ quindecim.

Corolla calyce paulo maior, alba, petalis emarginatis, tribusque striis dilutissime carneis notatis. Glandulæ quinque virides.

Staminum urceolus viridis, decempartitus; filamenta brevia: antheræ decem rotundato-compressæ, dilute flavæ.

Germen parvum: stigmata incrassata in stellam patentia.

Fructus: capsulæ quinque, ovatæ nigre, hirsutæ, arista brevi terminatæ quæ in spiram involvitur versus apicem.

Habitat in Carolina, Virginia ☉. *Habui floridum mensibus maio et iunio. Colitur in R. H. P.*

I. Obs. *Quamquam ex eisdem seminibus duas plantas habuerim, adeo facie diversas observavi ut opere pretium duxerim utrasque delineare; idque notandum varietatem a, floribus scilicet corymbosis, petala habere vix emarginata, caulem erectum semipedalem, huiusque articulationes vix inflatas.*

II. *Dillenius dixit huius speciei flores esse carnei coloris: ego albos vidi. Burmanus etiam huc refert Geranium Africanum, folio eleganter crenato, flore rubro. Boerh. Lugd. 1. p. 265. n°. 68. cuius folia dixit tenuius ac profundius dissecta, quod in meis plantis haud video.*

Explicatio fig. I. tab. 84. a Calyx expansus. b Corolla. c Petalum. d Genitalia aucta. f Fructus deliiscens.

288. GERANIUM STRIATUM. *Lin.* (Tab. LXXIX. fig. 1.)

G. Caule herbaceo decumbente: foliis quinquelobis; lobis dentatis, medio dilatatis; petalis bilobis, venoso-reticulatis.

G. Pedunculis bifloris, foliis quinquelobis, lobis medio dilatatis, petalis bilobis venoso-reticulatis. *Lin. Sp. pl. n°. 48. Amæn. Acad. 4. p. 282. Burm. Ger. n°. 6.*

G. Romanum versicolor sive striatum. *Parkins. Parad. p. 229. f. 7. Moris. hist. sect. 5. t. 16. f. 24. mala. Tournef. inst. 267.*

G. Foliis septilobatis, rugosis, acute dentatis; petalis venosis, emarginatis. *Haller. Helv. n°. 936.*

Caules teretes, rubescentes, villosi, pedales, decumbentes.

Folia opposita, longe petiolata; subquinquelobata, inæqualiter dentata, lobis medio dilatatis: desuper nitida, leto-viridia, subvillosa; subtus dilutiora, nervis prominentibus, quandoque maculis fuscis ad sinus lobi intermedi. Stipulæ ad singulos petiolos binæ, angustæ, acutæ, marcescentes.

Calyx ovatus, profundissime partitus in quinque foliola oblonga, concava, cuspidè setosa terminata. Striæ decem.

Corolla campanulato-patens : petala biloba, albicantia, venis reticulatis purpurascensibus notata : unguis angustissimi, inter glandulas virides.

Stamina : filamenta decem alba, alternatim longiora, basi in urceolum coalita : antheræ totidem oblongæ, versatiles, dilute cœruleæ.

Germen ovato-acuminatum, glabrum : stylus simplex pyramidatus : stigmata quinque.

Fructus : capsulæ quinque ovatæ, subvillosæ, arista plana imberbi terminatæ, quæ fructu maturo versus apicem involvitur, more congenerum. Semina solitaria, fusca, glabra, ovata.

Habitat in Italia. ℥. Habui floridum mensibus maio et iunio. Col. in R. H. P.

Explicatio fig. a Calyx apertus cum genitalibus. b Corolla cum eisdem genit. c Fructus dehiscens situ et magnitudine naturali.

289. GERANIUM NODOSUM. *Linn.* (Tab. LXXX, fig. 1.)

G. Caule tetragono rubescente erecto : foliis 3-5lobis dentatis, desuper scabris, subtus lucidis ; petalis striatis.

G. Pedunculis bifloris, petalis emarginatis ; foliis caulinis trilobis, integris, serratis, subtus lucidis. *Lin. Sp. pl. n.º. 47.*

G. Pedunculis bifloris, foliis caulinis trilobis, integris, serratis : summis subsessilibus. *Lin. Hort. Clif. 343. n.º. 1. Burm. Ger. n.º. 8.*

G. Nodosum. *Bauh. pin. 318. Tournef. inst. 267. Clus. hist. 2. p. CI. fig. Moris. sect. 5. t. 16. f. 22. Lamarck, Flore Franç. 672. n.º. XXI.*

Caules tetragoni, glaberrimi, duriusculi, dichotomi, ad dichotomiæ basim incrassati, pedales.

Folia radicalia longissime periolata, petiolis erectis subtetragonis fere pedalibus, quinquelobata, lobis latis, acutis, dentato-crenatis, desuper scabra, subtus glaberrima, lucida ; caulina opposita, superiora sessilia, atque omnia triloba, lobo medio productiore. Stipulæ lanceolatæ, acutæ, erectæ.

Flores in pedunculis longis, axillaribus, bifloris : involucrum tetraphyllum, foliolis lineari-acutis.

Calyx ovatus, foliolis quinque ovatis, aristatis. Striæ decem.

Corolla dilute incarnata, patens, unguibus albicantibus, petalis bifidis, striis tribus rubescentibus longitudinalibus.

Stamina : filamenta decem, corollâ breviora, basi coalita in urceolum album. Antheræ totidem cœruleæ.

Germen ac reliqua ut in præcedenti : at capsulæ glabræ.

Habitat in Delphinatu. ℥. Habui floridum mensibus maio, iunio et iulio. Fructum sistit tribus quamproxime elapsis hebdomadibus, quod in reliquis fere omnibus observatur. Colit. in R. H. P.

Obs. Differt a præcedenti petalis striatis, neque reticulatis : foliis saturate viridibus, nec glaucis : caule tetragono erecto.

Petala sæpe nedum bifida sunt, sed etiam crenata.

290. GERANIUM REFLEXUM. *Lin.* (Tab. LXXXI. fig. 1.)

G. Caule herbaceo : foliis alternis 5-7-lobatis, acutis : petalis reflexis, laciniarum, basi inter se hiantibus : calycibus muticis.

G. Pedunculis bifloris, foliisque alternis; petalis reflexis, laciniatis longitudine calycis mutici. *Lin. Sp. p. n.º. 46.*

G. Foliis rugosis, hirsutis, semiseptemlobis, lobis dentatis, petalis serratis acuminatis. *Hall. Helv. n.º. 934.*

Caulis teres, herbaceus, dichotomus, pedalis, villosus, nodis rubris incrasatis.

Folia alterna: inferiora petiolis longiora, superiora subsessilia, in quinque aut septem lobos crenatos, acutos partita, villosa, mollia, nonnihil rugosa. Stipulae lanceolatae, reflexae, transparentes, marcescentes.

Florum pedunculi oppositifolii, solitarii, supra bipartiti, biflori; a dichotomia cernui, ibique involucrum tetraphyllum, foliolis lanceolatis marcescentibus.

Calyx ovatus, villosus, monophyllus, muticus, profunde partitus in quinque foliola ovata.

Corolla ex quinque petalis rubris, incis, basi reflexis, hiantibus, albis: secundo post expansionem die reflexo-patulis. Glandulae quinque mellifluae haemisphaericae, glauco-virides.

Stamina: filamenta decem subulata, longa, apice rubra, basi alba in urceolum coalita: antherae ovato-compressae, flavae, margine rubente.

Germen pentagonum villis albis obductum: stylus incrassatus, glaber, viridis: stigmata reflexa.

Fructus: capsulae quinque ovatae monospermae: arista pollicaris.

Habitat in Italia. L. V. V. in R. H. P. Floret mensibus maio, iunio et iulio.

Explicatio fig. a Flos integer.

291. GERANIUM IBERICUM. (Tab. CXXIV. fig. 1.)

G. Caule herbaceo, dichotomo, villosa: foliis oppositis, quinquepartitis, incis, petalis trilobis, medio brevioribus cuspidatis.

G. Ibericum batrachioides, minoribus foliis, maximo flore. *Tournef. corol. p. 20. Figuratum ab ipso, figura inedita.*

Caulis herbaceus, dichotomus; internodiis longissimis, aphyllis, bipedalis.

Folia opposita, inferiora longissime petiolata, 5-7lobata, lobis profundis, acutis, dentato-incis; stipulae lanceolatae, acutae, longae, utrimque duae aut tres.

Florum pedunculus simplex, axillaris, foliis longior.

Calyx ovatus, ex quinque foliis item ovatis compositus, arista terminatis.

Corolla sesquipollicaris, patens: petalis venoso-ramosis, apice trilobis, laciniis media brevioribus, cuspidatis: lateralibus rotundatis.

Stamina corollae dimidio breviora (sex video in Tournefortii figura, verumtamen decem suspicor.) Antherae oblongae.

Habitat in Oriente. Vidi figuratum a Tournefortio, apud D. de Jussieu.

B. *Petala integra.*

292. GERANIUM PHÆUM. *Lin.* (Tab. LXXXIX. fig. 2.)

G. Caule herbaceo erecto : foliis alternis hirsutis , palmato-quinquelobis , dentatis , incis : floribus subspicatis , calycibus mucronatis.

G. Fuscum pedunculis bifloris oppositifoliis , geminis , caule patulo , petalis integerrimis. *Lin. Sp. pl. n°.* 45.

G. Pedunculis solitariis oppositifoliis , calycibus subaristatis , caule erecto , petalis undulatis. *Lin. Sp. pl.* 44.

G. Pedunculis bifloris , foliisque alternis , calycibus subaristatis , caule erecto. *Burm. Ger. n°.* 11.

G. Phæum sive fuscum petalis reflexis. *Tournesf. inst.* 267. *Lamarck, Flore Franc. n°.* VIII. *Moris. tab.* 16. f. 18.

G. Phæum seu fuscum petalis rectis , seu planis. *Tournesf. inst. ubi supra.*

Geranium I. pullo flore. *Clus. p.* XCIX.

G. Phæum flore reflexo. *J. Bauh.* 3. 477.

Caulis erectus , aliquando divisus , villosus , pedalis , et amplius.

Folia petiolata , superiora subsessilia ; omniaque mollia , villosa , rugosa , subpeltata , quinqueloba , lobis dentatis incis. Stipulæ lanceolatæ marcescentes.

Florum pedunculi longi , oppositifoli , biflori , raro bini uniflori : formantes veluti spicam laxam.

Calyx villosus , ovatus , profunde partitus in quinque foliola aristata.

Corolla atro-rubens , reflexa , aliquando patens , petalis orbiculato-mucronatis.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Europa Australi. M. V. S. in variis herbariis.

Obs. I. *Hæc species valde affinis est præcedenti , a qua differt calycibus aristatis , corollis atris , atque petalis minime laciniatis.*

II. G. Phæum et fuscum *Linnaei in unum coniungo , ipso innuente , tum etiam quia in herbario Isnardi speciem vidi in quo pedunculi exstant et solitarii biflori , et bini uniflori.*

293. GERANIUM PRATENSE. *Lin.* (Tab. LXXXVII. f. 1.)

G. Caule herbaceo erecto : foliis oppositis , subpeltatis , multipartitis , rugosis : lobis pinnatis , acutis.

G. Pedunculis bifloris , foliis subpeltatis multipartitis , rugosis , acutis , petalis integris. *Lin. Sp. pl. n°.* 51.

G. Pedunculis bifloris , foliis peltatis , multipartitis , rugosis ; pinnato-laciniatis , acutis. *Burm. Ger.* 16 *Hort. Cliff.* 344.

G. Barrachioides , Gratia Dei Germanorum. *Ba h. pin.* 318. *Tournesf. ins.* 267. *Lamarck, Flore Franç.* 672. n°. 9, *Quer et Ortega, Flor. Hisp. p.* 161. n°. 5.

Caules erecti , subglabri , angulosi , ramosi , pedales et amplius.

Folia inferiora longe petiolata , superiora subsessilia , omniaque subpeltata ,

desuper viridia , subtus albicantia , profunde multipartita , lobis pinnatis , acutis. Stipulæ utrimque binæ , acutæ , marcescentes.
 Florum pedunculi axillares , solitarii , erecti , bifidi ; pedicelli semipollicares , uniflori ; ad cuius ortum quatuor foliola acuta.
 Calyx ovatus, villosus, ex quinque foliolis ovato-oblongis, aristatis. Striæ decem.
 Corolla calyce multo maior, patens, ex quinque petalis albicantibus, venis violaceis variegatis, apice orbiculato-mucronatis.
 Staminum urceolus albus, in decem filamenta partitus, corollâ breviora. Antheræ totidem oblongæ, cœruleæ. Glandulæ virides.
 Germen pentagonum : stylus viridis pyramidalis : stigmata carnea.
 Fructus ut in affinibus.
Habitat in pratis ac locis humidis Angliæ, Galliæ, &c. *ſp.* *Habui floridum a mense aprilis usque ad aug. Colitur in R. H. P.*
Obs. *Hanc speciem semper observavi in hortis flore albo, in herbariis albo et cœruleo.*

294. GERANIUM PALUSTRE. *Lin.* (Tab. LXXXVII. fig. 2.)

G. Caule herbaceo villosus : foliis oppositis, villosis, quinquelobis, incisis : pedunculis longissimis, declinatis.
 G. Pedunculis bifloris, longissimis, declinatis ; foliis quinquelobis, incisis ; petalis integerrimis. *Lin. Sp. pl. n.º. 50. Burm. Ger. n.º. 13.*
 G. Batrachioides palustre, flore sanguineo Hoffmān. *Dill. hort. Elth. 160. t. 134. f. 161.*
 G. Ranunculi pratensis folio, flore rubente striato. *Isnard her.*
 Tota planta villosa.
 Radix nodosa, fusca, intus rubescens.
 Caules erecti, ramis divaricatis, plusquam pedales.
 Folia opposita, subrugosa, cordata, profunde quinquelobata, lobis incisis : Stipulæ lanceolatae, rubescentes, utrimque binæ.
 Florum pedunculi axillares longissimi : involucrium ex quatuor foliolis acutis ; pedicelli duo uniflori, sesquipollicares, ante floris expansionem recurvi, fructiferi declinato-erecti.
 Calyx ex quinque foliolis striatis, ovato-acutis, aristatis.
 Corolla calyce maior, patens, rubro-purpurea, venis saturatioribus ; petalis rotundatis, integerrimis.
 Reliqua ut in precedenti.
Habitat in Russia, Germania. *ſp.* *V. S. exemplar optimum in herbario Isnardi.*

295. GERANIUM BATRACHIOIDES. (Tab. LXXXV. fig. 2.)

G. Caule herbaceo, erecto, dichotomo : foliis oppositis, quinque partitis, incisis : floribus cœruleis magnis ; calycibus inflatis.
 Caulis herbaceus, teres, dichotomus, villosus, pedalis, erectus.
 Folia opposita, longe petiolata, profunde partita in quinquelacinias inciso-pinnatifidas, late-viridia villosa. Stipulæ longæ, acuminatæ, utrimque binæ.

Flores in summitate caulium ; subcernui : involucrum tetraphyllum.

Calyx ovatus, postea inflatus; laciniis ovatis, aristatis, striatis.

Corolla magna patens, cœruleo-purpurea; glandulæ virides.

Staminum urceolus piriformis, in decem filamenta partitus purpureo-albican-
tia, arcuato-declinata.

Germen orbiculato - pentagonum : stylus ruber, longus, declinatus; stigmata recurva

Fructus : capsulæ quinque glabræ, ovatæ, monospermæ : arista pollicaris. Semi-
na cinerea.

Habitat in Alpibus. V. V. in R. H. P. Floret mense maio.

Obs. Si ex auctorum descriptionibus iudicandum est de *Geranio sylvatico* Lin.
nº. 49. ab hoc *Batrachioide* unice differre videtur petalis emarginatis. Ego, ut
verum fatear, numquam vidi vivum *G. sylvaticum* Lin. hoc vero *batrachioide*
sæpissime : quare illud in presentiarum omitto, ne species fortasse immerito
multiplicem ; de ipso tamen aliquando dicam quum vivum scilicet examinare
atque cum ceteris comparare potero.

Expl. fig. d Capitulum floris. e Fructus. f Idem dehiscens. g Semen. h Capsula
cum arista.

296 GERANIUM MACRORHIZUM. Lin. (Tab. LXXXV. f. 1.)

G. Foliis oppositis quinquelobatis ; calycibus inflatis, sphaericis, rubris : pistillo
declinato, longissimo.

G. Pedunculis bifloris, calycibus inflatis, petalis integris, pistillo longissimo,
scapo dichotomo. Lin. *Sp. pl.* nº. 43.

G. Pedunculis bifloris, calycibus inflatis, pistillo longissimo. *Hort. Cliff.* 343.
nº. 4. *Burm. Ger.* nº. 10.

G. *Batrachioides* odoratum. *Bauh. pin.* 318. *Tournef. inst.* 267. *Moris. hist.* 2.
sect. 5. *tab.* 16. *f.* 15.

G. *Batrachioides* longius radicatum, odoratum. I. *Bauh. hist.* 3. *p.* 477.

G. *Batrachioides* alterum, longius radicatum. *Lobel.* 660. 376.

G. *Batrachioides* alterum. *Dod. pempt. p.* 63. *fig.*

G. *Macrorhizum*. *Iacq. Miscel. vol.* 3. *f.* 134.

Caules pedales, dichotomi.

Folia mollia, radicalia numerosa, petiolis longis, crassis, erectis ; subrotundo-
septemlobata, lobis incis, subrotundis : caulina opposita, breviter perio-
lata, cordata, quinquelobata. Stipulæ breves, basi latæ.

Flores in dichotomiis, pedunculis bifloris, rubescentibus.

Calyx globosus, ruber, inflatus, profundissime partitus in quinque foliola ovata,
striata, aristata : exteriora latiora.

Corolla violaceo-rubra, patens ; petalis orbiculatis : glandulæ globosæ, virides.

Stamina : filamenta decem, saturate incarnata, basi incrassata, atque in urceo-
lum album, brevem coalita. Antheræ incarnatæ, ovatæ.

Germen viride, pentagonum : stylus longus, purpureus, declinatus : stigmata
crassiuscula, revoluta.

Fructus : capsulæ quinque ovatæ, glabræ, dorso insculptæ, arista semiunciali
terminatæ, quæ in spiram involvitur versus apicem.

Semina solitaria, ovata.

Habitat in Italia. Ψ . *Habui floridum a mense maio usque ad augustum. Colitur in R. H. P.*

Explicatio tab. *a* Stamen cum anthera. *b* Genitalia glandulis stipata. *c* Petalum. *F* Folium inferius.

297. GERANIUM MACULATUM. *Lin.* (Tab. LXXXVI. fig. 2.)

G. Caule erecto herbaceo: foliis oppositis, quinquepartitis, incis, summis sessilibus; petalis integerimis, rotundatis.

G. Pedunculis bifloris, caule dichotomo erecto, foliis quinquepartitis incis: summis sessilibus. *Lin. Sp. pl. n°. 53. Burm. Ger. 17.*

G. Batrachioides Americanum maculatum, floribus obsolete cæruleis. *Dill. hort. Elth. 158. t. 132. f. 159.*

Radix crassa, et caulis teres erectus dichotomus, internodiis longis, nudis, pedalis et ultra.

Folia radicalia longissime petiolata, septempartita, lobis medio latioribus, incis, acutis, nonnihil canaliculatis, tandem revolutis maculis flavescens: caulina opposita, sensimque brevius petiolata: superiora sessilia. Stipulae membranaceae, obtusae.

Flores in pedunculis longis, solitariis, axillaribus, bifloris: involucrum tetrafidum.

Calyx ovatus, quinquepartitus, laciniis ovato-acutis, aristatis.

Corolla dilute cærulea; patentissima, pollicaris, petalis subrotundis, integerimis; unguibus utrimque pilosis, basi urceoli affixis inter totidem glandulas.

Stamina: filamenta decem subulata, corollâ dimidio breviora, in urceolum album basi coalita: antherae decem ovatae, compressae, sulcatae, albicantes, versatiles.

Germen pentagonum, stylus viridis pyramidalis, stigmata quinque rubra.

Fructus erectus: capsulae quinque ovatae, villosae, nigricantes, arista pollicari terminata in spiram involuta. Semina solitaria, glabra, nigra, ovata.

Habitat in Carolina, Virginia, Sibiria. Ψ . *Habui floridum mense iulio.*

Obs. *Mira elasticitate semen eiicitur, ubi primum capsula a placenta, inverse fornicata, per maturitatem separantur. Itaque qui semina desideret, ubi capsulas nigras observet,umat, quum adhuc ad basim pyramidis illa adnectuntur.*

Explicatio fig. *d* Corolla. *e* Fructus. *f* Capsulae dehiscentes. *g* Semen. *h* Idem auctum ubi incurvatio lobi minoris ostenditur.

298. GERANIUM ASPHODELOIDES. *Burm.*

G. Pedunculis bifloris, foliis multipartitis, orbiculatis, laciniis acutis, radice tuberosa. *Burm. Ger. 27.*

G. Columbinum montanum saxatile, perampla radice, foliis parvis, altius incis, flore atro-purpureo. *Till. pis. 67.*

Geranium columbinum perenne elatius, Asphodei radice, foliis altius dissecis, flore purpurascens ampliore, petalis non bifidis. *Micheli, a quo hoc nomine transmissum ad D. Burmanum.*

Planta perennis. Radix crassa tuberosa.

Caules longi, filiformes, glabri.

Folia petiolata, opposita, orbiculata, profunde incisa et multipartita, laciniis inæqualibus, maioribus, obtusis.

Pedunculi verticales, biflori, ad divaricationem bracteis setaceis donati.

Corolla ampla, cuius petala æqualia, integra, purpurea.

Habitat in Italia. T^{ur}. Nullibi vidi hanc plantam : quæ vero præcedunt ex Burmano desumpsit.

Obs. In appendice Pauli Bocconi ad suum Musæum de plantis siculis, Venetiis 1702, cuius transcriptio exstat apud D. de Jussieu, hæc leguntur p. 17. n°. 172:

Geranium montanum tuberosum rotundifolium foliis viridibus: quod ego ad G. asphodeloides Burmani referendum arbitror.

299. GERANIUM LUCIDUM. *Lin.* (Tab. LXXX. f. 2.)

G. Caule herbaceo; foliis oppositis, pilosis, lucidis, rotundato-lobatis; calycibus pyramidalis transversim rugosis.

G. Pedunculis bifloris; calycibus pyramidalis, angularis, elevato-rugosis; foliis quinquelobis rotundatis. *Lin. Sp. pl. n°. 56. Burm. Ger. 19.*

G. Lucidum saxatile. *Bauh. pin. 318. Tournef. inst. 267. Vaill. 80. n°. 9. Lamarck, Flore Franç. 672. n°. XV. Quer et Ortega, Flor. Hisp. tom. 6. n°. XV.*

G. Lucidum. *J. Bauh. hist. p. 481. figurat.*

G. Rotundifolium saxatile montanum. *Fab. Colum. p. 138. f. 137.*

G. Foliis subrotundis, semiquinquelobis, lobis obtusis, calycibus transversim rugosis. *Hall. Helv. n°. 942.*

Caules ramosi vix pedales.

Folia opposita; inferiora longe petiolata, superiora brevius et inæqualiter subrotunda, 5-7-lobata, lobis apice latioribus, tricenatis, crenulis parce mucronatis; lucida pilis raris ornata. Stipulæ ovato-acutæ, marcescentes.

Flores in pedunculis alternatim axillaribus ad folium brevius petiolatum, erectis, bifloris.

Calyx pyramidatus, foliolis quinque aristatis, transversim sulcatis et veluti rugosis.

Corolla calyce paulo longior: petalis integerrimis, dilute purpureis.

Stamina: filamenta decem basi coalita: antheræ totidem, parvæ.

Germen globosum: stylus pyramidalis: stigmata quinque.

Fructus: capsulæ ovatæ, monospermæ, glabræ, arista brevi terminatæ. Semina rufescentia, ovata.

Habitat in Europæ locis montosis et umbrosis. ☉. V. S. Communicatum a D. Thouin.

Hæc species abunde distinguitur a G. Caroliniano calycibus transversim rugosis, capsulis glabris, ac floribus minime corymbosis.

Explic. fig. a Calyx auctus.

300. GERANIUM ROTUNDIFOLIUM. *Lin.* (Tab. XCIII. f. 2.)

G. Caule prostrato: foliis oppositis, inferioribus subrotundis semiquinquæ

partitis, superioribus subcuneatis; petalis integerrimis, calyce paulo longioribus.

G. Pedunculis bifloris; petalis subintegris longitudine calycis, caule postrato, foliis reniformibus incis. *Lin. Sp. pl. n°.* 62. *Burm. Ger. n°.* 20.

G. Folio malvæ rotundo. *Bauh. pin.* 318. *Tournef. inst.* 268. *Vaill. Bot. Par. part. 2.* (non vero synon. a Linneo adduct.) *Quer et Ortega, Flora Hisp. tom. 6. n°.* 3. *Lamarck, Flore Franç.* 672. *n°.* X.

G. Viscidum caule decumbente, foliis semiquinquelobis tridentatis, et quinquelobatis. *Hall. Helv.* 941.

G. Pedunculis bifloris, foliis subrotundis multifidis, caule procumbente. *Hort. Cliff.* 344. *n°.* 9.

Radix teres, perpendicularis, ramosa.

Caules procumbentes, nonnihil viscosi et villosi, sæpe prostrati, ramosi, ad bifurcationes rubescentes, incrassati, pedales.

Folia opposita, petiolata, petiolis breviora: inferiora subrotunda, semipartita in quinque, aliquando in septem lobos 3-5fidos, obtusos: superiora semiquinque partita, limbo semicirculum mentiente, basi in cunei formam contracta: omnia villosa, viscosa. Stipulae acutæ, rubentes, deciduæ, breves.

Flores in pedunculis alternis, axillaribus: pedicelli partiales, fructiferi deflexo-erecti.

Calyx ovatus ex quinque foliolis basi coalitis, ovato-acutis, aristatis, villosis. Striæ decem.

Corolla campanulato-hians, calyce paulo maior, purpurascens petalorum unguibus cum striis viridibus. Glandulae quinque.

Stamina: filamenta decem, in urceolum coalita: antheræ totidem flavescens.

Germen parvum: stylus pyramidalis viridis: stigmata dilute purpurea.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat passim in cultis Europa. ☉. V. V. floret iunio et iulio. Colitur in R. H. P.

Expl. fig. e Flos magnitudine naturali. f Petalum. g Germen auctum. E Flos auctus. F Fructus.

301. GERANIUM ROBERTIANUM. *Lin.* (Tab. LXXXVI. f. 1.)

G. Foliis ternatis, pinnatis, incis: calycibus rubris decem striatis, pilosis.

G. Pedunculis bifloris, calycibus pilosis, decemangulatis. *Lin. Sp. pl. n°.* 55. *Burm. Ger.* 18. *Buillard. figura perfecta.*

G. Pedunculis bifloris, foliis quinque, trivepartitis, lobis pinnatifidis, calycibus hirsutis. *Hort. Cliff.* 344. *n°.* 8.

G. Robertianum viride et rubens. *Bauh. pin.* 319. *Tournef. inst.* 268. *Lamarck, Flore Franç.* 672. *n°.* VII. *Quer et Ortega, tom. 6. n°.* 1.

G. Robertianum. *Dodon. pempt.* 62. *figurat.* *Lobel* 657. t. 804.

G. Foliis duplicato-pinnatis, pinnis ultimis confluentibus, calycibus striatis, hirsutis. *Hall. Helv. n°.* 943.

Caulis teres, rubescens, villosus, pedalis, et amplius.

Folia opposita, petiolata, ternata, foliolis pinnatis, pinnulis obtusis, aristula minima terminatis. Stipulæ breves, acutæ, basi latæ.

Flores axillares pedunculati, pedunculis supra bifurcatis, bifloris.

Calyx ventricosus-acutus, pilosus, profunde partitus in quinque lacinias ovato-acutas, aristatas. Striæ decem more congenerum.

Corolla hypocrateriformis, rubra vel alba, petalis apice rotundatis integerrimis; unguibus tubum formantibus, basi urceoli affixis inter tot glandulas virides, parvas.

Stamina: filamenta decem basi plana, latiora ac tandem in urceolum coalita: antheræ totidem minimæ.

Germen parvum: stylus longitudine staminum: stigmata rubra conniventia.

Fructus: capsulæ quinque in orbem circa pyramidis basim positæ, monospermæ, ovatæ, insculptæ, capillis duobus longis terminatæ, quibus ex acu pyramidalis pendent. Semina fusca, ovata.

Habitat in Europæ rupibus, et iuxta muros vulgatissimum. ♂. V. floridum a mense maio usque ad octob. Colitur in R. H. P.

Obs. Tota planta odorem hircosum spirat.

Explicatio figuræ. *a* Fructus dehiscens magnitudine naturali. *b* Capsula aucta. *c* Radix.

302. GERANIUM PALMATUM. (Tab. LXXXIV. fig. 2.)

G. Caule dichotomo, internodis aphyllis longissimis: foliis radicalibus palmatis, lobis pinnatis; superioribus hastato-trilobis.

Tota planta glaberrima, inodora.

Ex radice crassa caulis assurgit brevissimus, qui vetustate et foliorum lapsu augetur, digitum crassus, succulentus; ex quo cauliculi, aut, si mavis, rami prodeunt bipedales internodis longissimis aphyllis.

Folia radicalia et quæ in trunco reperiuntur sunt numerosa, subpeltato-palmata, quinquelobata, lobis pinnatis, pinnulis incis, crenulisque in aristam brevissimam terminatis; petioli foliis longiores, pedales, crassi, rubri, declinati: stipulæque sunt membranaceæ, rubescentes, reniformes, pollicis diametri.

Folia superiora opposita, sensim brevius petiolata, subhastato-triloba: lobis pinnatis, acutis, medio longiore; cuius stipulæ, utrimque binæ, sunt breves, ovatæ, concavæ.

Flores in dichotomia et summis ramis, pedunculati; pedunculis erectis, bifloris: involucrium tetraphyllum, foliolis ovatis, brevibus.

Calyx ovatus, profunde partitus in quinque foliola ovata, aristata. Striæ decem.

Corolla dilute cœrulea, patens, sesquipollicaris, petalis integerrimis.

Stamina: urceolus albus germen cingens, apice partitus in decem filamenta purpurea, corollâ breviora, in fasciculum deflexa: antheræ totidem lutescentes.

Germen pentagonum: stylus pyramidalis, saturate coccineus, longus: stigmata quinque, initio conniventia, dehinc separata.

Fructus: capsulæ quinque glabræ, supra calycem patulum, staminibus decem exsiccatis cancellatæ; suntque ovatæ, aristaque pollicari terminatæ, quæ

fructu maturo in spiram versus apicem involvitur. Semina solitaria, oblongo-ovata, nigra, glaberrima.

Habitat *h.* *Habui floridum mensibus iunio, iulio et augusto. Colitur in R. H. P.*

Facillime multiplicatur tum seminibus, tum et promptius ramulo tenero terra infixo.

Explicatio fig. g. Flos integer. *h* Petalum. *i* Calycis foliolum separatum. *k* Germen, stylus, stigmata. *o* Fructus. *s* Semen. *S* Stipula.

303. GERANIUM GRUINUM. *Lin.* (Tab. LXXXVIII. f. 2.)

G. Caule crasso, herbaceo, erecto: foliis radicalibus cordatis, ovatis, indivisis: caulinis oppositis subternatis, media longissima: floribus pentandris, sæpissime binis.

G. Pedunculis submultifloris, floribus pentandris, foliis ternatis lobatis. *Lin. Sp. pl. n.º. 39.*

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnatis, acutis, sinuatis. *Burm. Ger. 32.*

G. Pedunculis multifloris pentandris. *Hort. Cliff. 498.*

G. Pedunculis bifloris pentandris, radice annua. *Roy, Lugd. 352. n.º. 14.*

G. Speciosum annuum, longissimis rostris creticum. *J. Bauh. hist. 3. p. 479.*

G. Latifolium longissima acu. *Bauh. pin. 319. Tournef. inst. 269. Quer et Ortega, Flor. Hisp. n.º. X.*

G. Creticum annuum hæmatodes. *Lob. Icon. 662.*

Radix descendens albicans, fibris aliquot.

Caulis crassus, herbaceus, erectus, pilosus (ut et petioli ac pedunculi), ramosus, ad nodos incrassatus et ruber, vix pedalis.

Folia longe petiolata: duo priora radicalia, cordato-ovata, late crenata; caulina opposita, subternata; horum medium longissimum, acuminatum; duo reliqua breviora, auriculata, omniaque dentato-crenata, incisa. Stipulae lanceolatae basi, latiores.

Flores axillares et radicales, pedunculis erectis, crassis, bipartitis, bifloris (quando vero pedunculus multiflorus, quod numquam in meis plantis vivis observavi, sed dumtaxat in siccis, tunc pedunculus terminatur umbella): involucrum triphyllum, acutum, marcescens.

Calyx oblongus, profundissime partitus in quinque lacinias ovato-oblongas, arista terminatas: hic floridus potentissimus, dehinc augetur atque fructui adprimitur. Striæ decem protuberantes.

Corolla violacea, campanulato-patens, petalis integerrimis striatis, apice rotundatis, cito deciduis: glandulae carnosæ.

Stamina: urceolus brevis germen cingens, in decem denticulos partitus, quorum alterni brevissimi, steriles: reliqui longiores: antheræ quinque versatiles, parvæ, fuscæ, ovatae.

Germen pentagonum villosum: stylus pyramidalis viridis: stigmata quinque albedo-rubentia revoluta.

Fructus: capsulae quinque oblongae basi acutae, tomento ferrugineo hispidae; arista tripollicari terminatae, quæ fructu maturo contorquetur in spiram more

africanorum : atque pilis albis longis instruitur parte aut superficie interna , qui eriguntur contortione aristæ : semina oblonga solitaria , tritici granum magnitudine æquantia.

Habitat in Creta et in Africa septentrionali, atque passim in Hispania, præsertim Catalaunia, Valentia. ☉. *Habui floridum mense iunio ex seminibus nuperime adportatis ex Africa a D. Desfontaines. Colitur in R. H. P.*

Obs. I. *Quamquam in herb. D. Isnardi plantam hanc viderim uno aut altero pedunculo multiflora ; quia tamen ea frequentius ornatur pedunculis bifloris , quinimo et nonnunquam unifloris , sicque crevit in horto exc. ducis ab Infanzado , eam delineavi magnitudine naturali , qualemque observavi sapissime in dicto horto et in R. Parisiensi. Botanicorum nullus , quod sciam , accuratam hucusque dedit iconem huius plantæ , et ex diversis eorum descriptionibus non unicam sed plures species efformare initio reputabam ; quare hanc meam designavi in tabula Geraniorum analytica nomine G. MACROCARPOS , frustra quærens GERANIUM GRUINUM , quoadusque ditissimum Isnardi herbarium evolvens , innumera fragmenta reperi atque citationes auctorum veterum , quibus suffultus et characteres debitos et veram plantam Botanicis offero.*

II. *Hæc species et duæ sequentes , quamquam aliquando pedunculis ornantur multifloris , quia tamen frequentius observantur pedunculis bifloris , ad calcem huius divisionis prodeunt , ut G. Sibirico evenit , quod ultimum est primæ divisionis quamquam sæpe biflorum.*

304. GERANIUM BOTRYS. (Tab. XC. f. 2.)

G. Caule supino : foliis cordatis , oblongis , sinuato - pinnatifidis , hirsutis : fructibus longis , erectis.

G. Supinum , botrys folio ; acu sursum spectante. *Bocc. Mus. parte 2. p. 145. tab. 109. Quer et Ortega, Flor. Hisp. vol. 6. pag. 163. n°. XVIII.*

G. Maritimum annuum laciniatum , acu longissimâ. *Tourn. inst. 269.*

Tota planta pilis hirta.

Ex eadem radice parva , fibrosa , folia prodeunt numerosa , et caules supini ; spithamei , dichotomi.

Folia radicalia longe petiolata , cordata , oblonga , sinuato-pinnatifida : caulina opposita , pinnulis angustioribus. Stipulæ breves , scariosæ.

Flores axillares , et terminales , pedunculis sesquipollicaribus , erectis , bifloris.

Calyx oblongus , profunde partitus in quinque lacinias lanceolatas , arista terminatas. Striæ decem.

Corolla calyce maior , purpurascens.

Stamina ac reliqua , incerta omnia in exemplari sicco , at ex analogia desumpta ex capsularum forma erunt ut in præcedenti.

Fructus intra calycem auctum : acus versus cælum erecta : capsulæ quinque , monospermæ , oblongæ , basi acutissimæ , tomentosæ , arista sesquipollicati barbata terminatæ , quæ fructu maturo in funem aut spiram contorquetur.

Habitat passim in arenosis prope mare Hispanicum et Lusitanicum , atque in pratis Neapolitanis. V. S. communic. a D. de Jussieu.

305 GERANIUM MARITIMUM. *Lin.* (Tab. LXXXVIII. f. 1.)

- G. Caule procumbente : foliis cordatis , ovatis , crenatis , incis , scabris ; floribus parvis , pentandris : pedunculis raro trifloris.
- G. Pedunculis subtrifloris pentandris ; foliis cordatis , incis , crenatis , scabris ; caulibus depressis. *Lin. Sp. pl. n°. 36.*
- G. Pedunculis bifloris ; foliis ovatis , hirsutis , crenato-incis , obtusis ; caulibus procumbentibus. *Roy. Lugd. 451.*
- G. Minimum anglicum procumbens , betonica folio. *Moris. hist. 2. sect. 5. tab. 35 , fig. 10.*
- G. Pusillum supinum , maritimum althææ , vel betonica folio. *Rai. hist. 1056. Pluk. phyt. t. 31. f. 4. Tournef. inst. 268.*
- Caules herbacei , bifurcati ad nodos , graciles , procumbentes , quandoque pedales , villosi-scabri ut et tota planta.
- Folia parva , longissime petiolata , fere semper opposita , tuncque foliorum aliud brevius petiolatum , cordata , subovata , crenato-incisa , hirsuta . Stipulæ scariosæ , subovato-acutæ.
- Flores axillares , pedunculati ; pedunculis petiolo nunc brevioribus , nunc longioribus , bifloris , raro trifloris : involucrum breve tetraphyllum : pedicelli capillares.
- Calyx parvus , profundissime partitus in quinque lacinias oblongiusculas , arista brevi terminatas.
- Corollæ petala integra (sæpe deficiunt , dixit Linn.)
- Stamina : urceolus germen cingens in decem dentes terminatus , alternis longioribus antheriferis : antheræ quinque parvæ.
- Fructus : capsulæ quinque , subtomentosæ , basi acutæ ; parte vero superiore terminatæ arista vix trium linearum , angusta , acutissima , quæ in spiram contorquetur.
- Habitat in Angliæ et Gallo-Belgiæ maritimis. V. S. Communicatum a D. de Jussieu.*
- Obs. *Hæc species diversa est ab illa quam Burmanus dixit G. maritimum , quæque in hoc opere reperitur nomine G. littorei.*

§. III. PEDUNCULI MULTIFLORI.

A. Folia subintegra aut lobata.

306. GERANIUM CRASSIFOLIUM. *Boccon. (Tab. XC. fig. 1.)*

G. Caule humifuso : foliis cordatis , subrotundis , rugosis , crassis : floribus umbellatis parvis.

G. Malacoides supinum lato , rotundo , crasso , rugoso , integro folio , acubrevissima carinense. *Bocc. Mus. parte 2. pag. 109. t. 89. Tourn. 268.*

Caules prostrati , semipedales.

Folia radicalia numerosa , stipulis ovato-acutis distincta , longe petiolata , cordata , subrotunda , crassa , rugosa , indivisa.

Flores rosei , parvi , umbellati in scapis radicalibus et axillaribus : umbellis paucifloris.

Fructus acu brevissima terminatus.

Habitat in Sicilia circa montosa Carinensia. Nullibi hanc plantam vidi nisi figuratam et descriptam ab auctore supra citato, qui dixit folia esse magna et rugosa.

307 GERANIUM MALACOIDES. *Lin.* (Tab. XCI. fig. 1.)

G. Caule herbaceo : foliis oppositis, cordatis, subovatis, lobatis, crenatis : floribus umbellatis parvis.

G. Pedunculis multifloris : floribus pentandris : foliis cordatis, sublobatis. *Lin. Sp. pl. n°. 35. Hort. Cliff. n°. 11, ubi dicitur foliis laciniatis. Burm. Ger. n°. 34.*

G. Folio althææ. *Morison t. 15. fig. 5. (notata 7.) mala. Bauh. pin. 318. Tourn. inst. 268. Lamarck, Flore Franç. 672. n°. XXIX. Quer et Ortega, Flor. Hisp. tom. 6. n°. IX.*

G. Malacoides. *Lobel 662. t. 808.*

Caules herbacei, villosi, ut et tota planta, pedales, ramosi.

Folia radicalia numerosa, in orbem prostrata, magna, longissime petiolata : caulina multo minora, opposita petiolo altero breviora : atque omnia cordata, oblongiuscula, lobata, crenata : stipulæ utrimque binæ, basi latæ, apice acutæ, transparentes, marcescentes.

Flores umbellati : pedunculus communis alternatim axillaris, solitarius, petiolo longior : involucrum breve, multifidum, marcescens.

Calyx parvus, globosus, profundissime partitus in quinque lacinias, concavas, ovatas, aristatas. Striæ decem.

Corolla cœrulea, calyce paulo maior, petalis ovatis, integerrimis, unguibus angustis : glandulæ quinque.

Stamina : urceolus germen cingens, in decem filamenta cœrulea terminatus, incrassata ; alterna paulo breviora sterilia : antheræ quinque subovatæ.

Germen parvum, penragonum : stylus simplex : stigmata quinque in stellam aperta.

Fructus : capsulæ quinque, nigricantes, basi acutissimæ, arista pollicari terminatæ, quæ fructu maturo in funem aut spiram contorquetur. Semina solitaria, parva, subovata.

Habitat in Hispania, Gallia meridionali, Canariensibus insulis. ☉. Floret mensibus iunio et iulio. V. V. Colitur in R. H. P.

Obs. *Hæc species variat foliis obtusis et acutis, tum etiam (superioribus præsertim) dentatis, quales video in exemplaribus Canariensibus.*

Explicatio figuræ. *a* Corolla aucta cum staminibus. *c* Calyx. *b* Idem magnitudine naturali. *d* Genitalia aucta. *e* Stamina duo, alterum fertile, sterile alterum.

308 GERANIUM HELIOTROPIOIDES (Tab. CXIII. f. 1.)

G. Caule fruticoso minimo : foliis oppositis incanis, subrotundo-ovatis, crenato-dentatis : pedunculis umbelliferis atque aristis longissimis.

Radix unica descendens, sublignosa.

Caulis fruticosus, vix pollicaris.

Folia opposita, petiolis paulo breviora, vix pollicaria, subrotundo-ovata, crenato-dentata, villis candidissimis cooperta. Stipulæ lanceolato-subulata.

Flores umbellati: pedunculus communis, 4-5 pollicaris, axillaris: involucrium polyphyllum, foliolis acutissimis: radii subquatuor semipollicares.

Calyx pentagonus, basi acutus, laciniis ovatis, aristatis.

Fructus: capsulæ quinque tomentoso-rufescentes: arista tripollicaris, pilis innumeris rufis ut in *G. glaucophyllo*.

Habitat in Africa. U? V. S. Communicatum a D. Paulo Usteri.

309 GERANIUM GLAUCOPHYLLUM. *Lin.* (Tab. XCII. f. 2.)

G. Caule herbaceo: foliis ovatis, serrato-crenatis, carnosis: floribus umbellatis: rostris longissimis, coma aurea nitentibus.

G. Pedunculis multifloris, floribus pentandris; foliis ovatis, serratis, incanis, lineatis. *Lin. Sp. pl. n.º. 37.*

G. Calycibus monophyllis, foliis cordato-ovatis, crenatis, petiolo brevioribus: caule herbaceo. *Burm. Ger. n.º. 56.*

G. Ægypticum glaucophyllum, rostris longissimis plumosis. *Dill. Hort. Elth. t. 124. f. 150.*

G. Memphiticum althææ folio glauco. *D. Lippi apud herb. Isnard.*

Radix teres, oblonga, parum fibrosa, intus alba, edulis.

Caulis herbaceus, teres, ramosus.

Folia glauca, carnosa, opposita, ovata, crenato-dentata, dentibus aliquando magnis. Stipulæ breves, acuminatæ.

Flores umbellati: pedunculus communis axillaris, foliis longior: involucrium brevissimum, quinquesidum: radii subquinque vix pollicares.

Calyx ovato-oblongus, profunde partitus in quinque foliola carinata, aristata. Striæ decem.

Corolla campanulata, cito decidens, purpurea, petalis subovatis, ad ungues striæ saturatiores: glandulæ quinque.

Stamina: urceolus albicans, in decem filamenta partitus, alternis brevioribus, sterilibus. Antheræ quinque rubescentes.

Germen pentagonum: stylus pyramidalis: stigmata fusca.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, subtomentosæ, basi acutæ, apice vero terminatæ arista tripollicari angustissima, coma splendente numerosa ornata.

Habitat in Ægypto prope Memphim. Habui floridum iunio et iulio. Col. in R. H. P. ☉.

Expl. fig. d Petalum. e Capsula cum arista. f Semen. R Radicis portio.

310 GERANIUM CHIMUM. *Lin.* (Tab. XCII. f. 1.)

G. Caule herbaceo erecto: foliis oppositis cordatis incis: superioribus trilobatis, lobis pinnatifidis.

G. Pedunculis multifloris, floribus pentandris; foliis cordatis incis: superioribus lyrato-pinnatifidis. *Lin. Sp. pl. n.º. 34.*

G. Pedunculis multifloris; calycibus pentaphyllis; foliis cordato-incis, superioribus multifidis. *Burm. Ger. n.º. 37.*

G. Vernum , Chium , folio caryophyllatæ. *Tournef. cor. 20.*

Cotyledones cordati emarginati.

Caules herbacei , glaberrimi , articulis aut nodis distincti , ramosi , pedales.

Folia opposita , petiolis subæqualia , cordata : inferiora lobato-incisa , crenata : superiora profundius lobata , lobis pinnatifidis , læte viridia. Stipulæ breves , basi latiores.

Flores umbellati. Pedunculus communis , axillaris , petiolo longior : involucrum subsefidum : radii sæpe sex , semiunciales.

Calyx ovatus , laciniis profundissimis , striatis , ovato-concavis , aristatis.

Corolla patens , dilute cærulea , cito decidens , petalis ovatis. Glandulæ quinque.

Stamina : urceolus albus , decemdentatus ; dentibus quinque alternatim obtusis , sterilibus : reliquis antheriferis : antheræ purpurascentes.

Germen minimum , pentagonum : stylus pyramidalis : stigmata dilute rubra , revoluta.

Fructus : capsulæ quinque monospermæ , subtomentosæ , basi acutæ : arista sesquipollicaris. Semina oblongiuscula.

Habitat in Chio. ☉. *Habui floridum mensibus iunio et iulio. Colitur in R. H. P.*

Explic. fig. a Cotyledones. b Petalum.

311 GERANIUM LITTOREUM.

Geranium (maritimum) , calycibus monophyllis , foliis cordato-ovatis , subtrilobis , crenatis , caule nullo. *Burm. Ger. n°. 60.*

G. Monomotapense malvæ folio laciniato , inodorum , maritimum , procumbens , non descriptum. *Herb. Oldenl.*

G. Maritimum procumbens , malvæ folio laciniato , inodorum. *Cod. ms. Oldenl.*

α. G. Monomotapense maritimum foliis sinuatis et crenatis , rugosis , floribus ex dilute rubro in violaceum vergentibus. *Herb. Oldenl.*

β. G. Humile malvæ folio subrotundo , crenato , flosculis purpureis. *Herb. Oldenl.*

Planta acaulos , annua. Radix tenuis , lignoso-fibrosa , descendens.

Folia circa radicem expansa , prostrata , longe petiolata , cordato-ovata , in prima subtriloba ; lacinia media maxima , crenata , pallida , rugosa.

α. Folia profundius dissecta , foliola pinnato-incisa , crassa , glauca.

β. Folia longius petiolata , sinuosa , subrotundo-cordata , crenata , glabra , vix lobata. Caules in binis prioribus nulli , in tertia tenuissimi , breves , filiformes. Scapus in prima et in secunda petiolis brevior , ex radice ; in tertia longior , qui et ex radicis summa , et cauliculi media parte. Flores tres vel quatuor , in secunda sex , singulo insident pedunculo , quorum corollæ pusillæ , purpureæ ; calyces monophylli ; rostra brevina , tenuia.

Planta mihi ignota ; quæ præcedunt ex Burmani opere transcripsi.

312 GERANIUM ARDUINUM. *Lin.*

G. Pedunculis multifloris ; floribus pentandris ; foliis cordatis , quinquelobis , scapis radicalibus. *Lin. Sp. pl. n°. 38.*

Folia cordata, quinquelobata, crenata, obtusa, subtus scabra. Scapi radicales; caules nulli.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. 47. Ex Linnæo.

313. GERANIUM INCARNATUM. *Lin. sup.* (Tab. XCI. f. 2.)

G. Foliis incis, subquinquelobatis, punctatis, parvis; petiolis longissimis; pedunculis trifloris.

G. Pedunculis bifloris; foliis tripartitis, trifidis, glabris; petalis integris; arillis glabris. *Linn. supp.* 306.

Caulis duriusculus, vix pedalis, gracilis, glaber.

Folia alterna, longissime petiolata, parva, subquinque lobata, dentata, utrumque punctata. Stipulæ lanceolatæ, acutissimæ.

Flores umbellati: pedunculus communis solitarius, oppositifolius, sesquipollicaris usque ad involucrium, hocque ex quinque setulis compositum; radii tres; capillares, sesquipollicares, uniflori.

Calyx oblongus, profundissime partitus in quinque lacinias, lanceolatas, acutas.

Corolla incarnata, petalis æqualibus, ovato-oblongis, integerrimis.

Stamina: urceolus brevis germen cingens, in decem filamenta brevia partitus, alterna breviora, sterilia. Antheræ quinque ovatæ.

Germen minimum, pentagonum. Stylus corolla brevior: stigmata quinque.

Fructus..... deerat in exemplari: at certo certius erunt capsulæ quinque basi acutæ, arista tortili, barbata, terminatæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei in Hottentots Hollands Kloof. Floret mense decembris. V. S. communicatum a D. Thunberg.

Explicatio figuræ. f Flos integer. g Petalum. h Staminum urceolus sectus. k Germen, stylus, stigmata.

314. GERANIUM TRIFOLIUM. (Tab. XCVII. f. 3.)

G. Caule herbaceo, crasso, ramoso: foliis radicalibus ternatis, lobatis; caulinis oppositis, simplicibus lobatis: petalis venosis, superioribus maculatis.

Caulis teres, articulatus, ramosus, pilis brevibus obsitus, sesquipedalis.

Folia radicalia numerosa, longe petiolata, petiolis crassis, erectis, subtus obtusis, desuper plano canaliculatis, qui versus apicem in tres dividuntur, totidem foliola sustinentes, medio maiori: hæc sunt cordata, quinque vel septem lobata, nonnihil cucullata, crenata, villosa: caulina opposita simplicia, petiolis breviora. Stipulæ scariosæ, ovatæ, marcescentes, utrumque binæ.

Flores umbellati, axillares (at radicales, quum planta est iunior); pedunculus communis, folio longior: involucrium multifidum scariosum: radii subseptem initio erecti, fructiferi recurvato-erecti.

Calyx ovatus, ex quinque foliolis ovatis, submuticis.

Corolla calyce dupla, albicans, patens; petalorum duo superiora paulo latiora atque prope unguem maculata: maculis efformatis ex punctis cinereo-rubris: inferioribus tribus immaculatis, omnibus tamen rotundatis atque venis purpureis variegatis. Glandulæ quinque-violaceo-rubæ.

Staminum urceolus albicans; decempartitus filamentis alternatim brevioribus sterilibus. Antheræ rubescentes.

Germen parvum pentagonum: stylus simplex: stigmata quinque conniventia. Fructus: capsulæ quinque basi acutissimæ, villosæ, monospermæ, arista pollicari barbata in funem tortili terminatæ.

Habitat in Africa septentrionali, unde adportavit semina D. Desfontaines. V. V. in R. H. P. Floret a mense aprili usque ad septemb. 74?

Obs. *Quum plantam hanc delineavi mense octobri anni proximi elapsi, folia gerebat radicalia atque scapos floridos, caule vero destituebatur; qua de causa acaulem credidi: hac vero æstate caulem protulit crassum, ramosum. De his itaque lectorem volo monitum, cui figuram trado quæ plantam infantem, ut ita dicam, sistit; adultiorem et provectam dabit alius de Botanica iam multis titulis benemeritus.*

Explic. fig. a Flos expansus magnitudine naturali. b. Urceolus cum filamentis et antheris. c Filamentum auctum. F Fructus.

B. Folia pinnata.

315 GERANIUM PETRÆUM. *Gouan.* (Tab. XCVI. f. 2.)

G. Subacaule: foliis oppositis, numerosis, bipinnatis: scapis axillaribus multifloris.

G. Petræum pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis bipinnatis, foliolis incisissimis, scapis radicalibus. *Gouan. illust. 45. t. 21. f. 1.*

G. Petræum cicutæ folio, radice crassa. *Tournef. inst. 269. Magnol. Monsp. 109. figura parum correctæ: pessimam dixit Gouanus.*

G. Fœtidum. *Park. theat. 709. Lobel illust. 134. Lamarck, Flore Franç. n.º. XXXIV.*

Radix crassa, in cuius summitate exerta (quæ vix pollicaris est et pro caule brevissimo sumi potest) bi-aut trifida folia prodeunt numerosissima, imbricatim opposita, longe petiolata, petiolis villosis, bipinnata, pinnulis sæpè oppositis, foliolis incisissimis. Stipulæ breves, basi latæ, apice acuminatæ.

Flores umbellati: scapi axillares et veluti radicales, folio longiores: involucrum monophyllum profunde 5-6partitum, laciniis acutis, villosis. Radii vix pollicares, subquinque.

Calyx ex quinque foliolis ovatis, concavis, acuminatis, patentissimis.

Corolla campanulato-patens: petalis subrotundis, dilute violaceis, striis saturationibus: glandulæ quinque virides.

Stamina: urceolus viridis in decem filamenta partitus, quorum quinque alterna breviora sterilia. Antheræ ovate, sulcate, rubentes, versatiles.

Germen pentagonum: stylus pyramidalis: stigmata quinque.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, basi acutissimæ, villosæ, apice vero terminatæ arista in funem tortili.

Habitat in Gallia meridionali ad radicem montis Sancti-Lupi. H. Floret a mense maio usque ad oct. Col. in R. H. P.

Obs. I. *Lobelius dixit radicem huius plantæ esse valde fœtidam, ex qua nonnumquam cauliculi prodeunt, quod cum Magnolii icone convenire videtur.*

II. *Differt hæc planta a sequenti: 1°. fœtore radice; 2°. foliis nec canescentibus neque grate olentibus; 3°. pedunculis quinquefloris.*

Explic. fig. a Genitalia. b Urceolus sectus.

316. GERANIUM RUPESTRE. *Pourret.* (Tab. CX. f. 1.)

G. Radice crassa lignosa: foliis bipinnatis, desuper tomento - canescentibus, inodoris; scapis bi-trifloris.

G. *Hispanicum magna radice, cicutæ folio crassiori. Tournes. inst. 269. Schol. Bot.*

Radix lignosa, crassa, nigricans, brachiata.

Folia longe petiolata, radicalia, inodora, bipinnata; pinnulis principalibus alternis, foliolis ovato-lanceolatis minimis, pagina superiori canis. Stipulæ ad basim petioli bifurcatæ.

Flores in scapis radicalibus, spithameis, bi-trifloris (plerumque bi-floris): involucrum ex quinque setulis.

Calyx ovatus, profundissime partitus in quinque lacinias latiusculas, aristatas: striæ decem.

Corolla patens, petalis dilute purpureis, lineis saturatioribus.

Reliqua ut in præcedenti, cui affine.

Habitat inter saxa montis Serrati prope Barcinonem in Hispania. H. Floret mense iulio. V. siccum communicatum a D. Broussonet.

Obs. *In herb. D. de Jussieu exstat exemplar valde villosum.*

317 GERANIUM ROMANUM. *Linn.* (Tab. XCIV. f. 2.)

G. Acaule: foliis bipinnatis, hirsutis: scapis radicalibus multifloris.

G. Pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis incisis, scapis radicalibus. *Lin. Sp. pl. n°. 41.*

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnato-incisis, foliolis acutis, rugosis, caule nullo. *Burm. Ger. n°. 30.*

G. *Myrrhinum tenuifolium, amplo flore purpureo. Bar. ic. 1245. Obs. 568. Caulis nullus.*

Folia radicalia, numerosa, inferne nuda, dehin bipinnata cum impari, pinnulis subovato-acuminatis, foliolis acutis, hirsutis, ut et tota planta. Stipulæ foliorum radicibus immixtæ, ovato-acuminatæ.

Flores umbellati in scapis radicalibus semipedalibus et ultra: involucrum polyphyllum apicibus acutis: radii subsex, semipollicares.

Calyx pentaphyllus, foliolis concavis, ovatis, aristatis. Striæ decem.

Corolla purpurascens, calyce triplo longior, petalis immaculatis, apice rotundatis.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat in Romæ plateis. H. V. S. apud D. de Lamarck.

Obs. *Gerania Romanum, cicutarium, cherophyllum, et moschatum, valde affinia sunt: verumtamen distinguuntur in eo quod Romanum sit acaule; cicutarium*

caulescens, at caulibus prostratis; chærophyllum caulescens, erectus, folia cotyledonia habens triloba; et moschatum horum maximum, moschum redolens, atque cotyledonibus pinnatifidis.

318 GERANIUM CUCUTARIUM. *Lin.* (Tab. XCIII. fig. 1.)

G. Caule ramoso, prostrato; foliis pinnatis; pinnulis subovatis.

G. Pedunculis multifloris; floribus pentandris; foliis pinnatis, incisis, obtusis; caule ramoso. *Lin. Sp. pl. n°.* 42. *Hort. Cliff.* 344. n°. 10. (ubi dixit foliis duplicato pinnatis.)

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnatis, incisis, obtusis. *Burm. Ger. n°.* 33.

G. Cicutæ folium minus et supinum. *Bauh. pin.* 319. *Tournef. inst.* 269. *Lamarck, Flore Franç. n°.* XXXIII. *Quer et Ortega, Flor. Hisp. tomo VI. n°.* 7. et 8.

G. Supinum. *Dod. pempt.* 63.

Radix ramosa albicans.

Caules omnino prostrati, ramosi, pilis aliquot.

Folia radicalia numerosa, prostrata, glabriuscula, initio nuda, dehin pinnata; pinnulis raro oppositis, sessilibus, ovato-lanceolatis, incisis: caulina opposita. Stipulæ ovatæ, scariosæ.

Flores umbellati in pedunculis radicalibus et axillaribus, folio longioribus: involucrum monophyllum, subquinquefidum.

Calyx ovatus, pilosus, profundissime partitus, in quinque foliola oblonga, aristata. Striæ decem.

Corolla dilute purpurea; petalis vix calyce longioribus, integerrimis, ad quorum ungues striæ tres saturiores. Glandulæ quinque.

Stamina: urceolus decemfidus, filamentis purpureis, alternis brevioribus, sterilibus. Antheræ quinque ovatæ, violacæ.

Reliqua ut in præcedentibus: at stigmata albicantia.

Habitat in Europæ sterilibus. Tr. Floret a mense maio usque ad octob. V. V. passim. Colitur in R. H. P.

Obs. *Hæc species cultura mirum in modum crescit: folia enim habui sesquipedalia; at caules sunt illi semper prostrati.*

Explic. fig. a Genitalia. b Calyx. c Corolla, omnia aucta. D Fructus magnitudine naturali.

319 GERANIUM CHÆROPHYLLUM. (Tab. XCV. fig. 1.)

G. Caule erecto-decumbente: foliis oppositis, pinnatis, incisis; pedunculis elongatis multifloris: cotyledonibus trilobis.

G. Robertianum. *Riv. pen. t.* 112.

G. Cicutæ folio erectum Romanum. *Boccon. Mus. parte 2. p.* 93. f. 82. *Tourn. ins.* 269.

G. Caule procumbente, petiolis multifloris, foliis duplicato-pinnatis, pinnis acute incisis. *Hall. Helv.* 944.

G. Fœtidum. *Isnard. herb.*

Cotyledones cordati, oblongi, trilobi, obtusi.

Caulis erecto-decumbens, herbaceus, ramosus, pubescens, geniculis valde incrassatis.

Folia opposita, longissime petiolata, bipinnata, pinnulis acutis. Stipulae ovato-acuminatae, marcescentes.

Flores umbellari; pedunculus communis axillaris, solitarius, erectus, longissimus: involucrum pellicula septemfida, laciniis acutis, revolutis. Radii subsex, pollicares, initio erecti; fructiferi declinati, fructibus erectis.

Calyx profunde partitus in quinque foliola oblongo-ovata, cuspidate setosâ terminata, hæcque pilis duobus, sæpe deciduis. Striæ decem.

Corolla calyce paulo maior, dilute cœrulea; petalis orbiculatis, integerrimis: glandulae fuscae.

Reliqua ut in præcedenti: aristæ capsularum sesquipollicares, barbatae.

Habitat in agris prope Parisios. Habui floridum per integrum fere annum. ☉.

Fructum peragit diebus fere quindecim.

Obs. Cl. Linnaeus hanc speciem cum præcedenti coniunxit. Aptius hoc nomen reputo quam illud scilicet *Ger. trilobum*, quod in tabula analytica reperitur ad calcem tertiæ dissertationis.

Explicatio fig. A Cotyledones. a Calyx. b Petalum. c Urceolus cum staminibus. d Capsula cum arista. e Semen. f Umbella fructifera, fructusque dehiscentes.

320 GERANIUM MOSCHATUM. *Lin.* (Tab. XCIV. f. 1.)

G. Caule procumbente: foliis pinnatis, pinnulis ovatis incisissimis; cotyledonibus pinnatifidis: floribus umbellatis.

G. Pedunculis multifloris: floribus pentandris: foliis pinnatis, incisissimis; cotyledonibus pinnatifidis. *Lin. Sp. pl. n.º. 33. Burm. Ger. n.º. 29.*

G. Cicuta folio moschatum. *Bauh. pin. 319. Tournef. inst. 268. Quær et Ortega, Flor. Hisp. tomo 6. n.º. IV.*

G. Moschatum. *Riv. pent. irreg. tab. 112. Jacq. hort. 1. 55.*

Myrrhina Plinii, rostrum ciconiæ, seu acus moschata officinarum et pastoris. *Lob. Ic. p. 658.*

G. Petiolis multifloris, caule diffuso, foliis ovatis pinnatifidis. *Hall. Helv. n.º. 945.*

Geranias rudericola pentandra, corollis calyce vix maioribus, foliis pinnatis, pinnulis inciso-crenatis. *Commers. herb. Bonariense.*

G. Pimpinelloides. *Comm. ibid.*

Caules striati, procumbentes, pubescentes ut et tota planta, pedales et ultra.

Folia opposita, alterum altero longius, petiolata, pinnata; pinnulis alternis, ovatis, inciso-crenatis, 5. 6. 7. utrumque præter impari terminalem sæpius tripartitam. Stipulae ad basim petiolorum subamplexicaules, membranaceæ, emarcescentes.

Flores axillares ad petiolum breviorum, in pedunculis longissimis, umbelliferis. Involucrum breve, multifidum, scariosum: radii subdecem, pollicares.

Calyx pentaphyllus, foliolis concavis, ovatis, aristatis, patentibus.

Corolla purpurascens, petalis apice rotundatis, vix calyce longioribus.

Stamina : urceolus germen cingens, decemdentatus; denticulis alternis brevioribus, sterilibus. Antheræ quinque.

Germen, stylus, stigmata, ut in præcedentibus.

Fructus : capsulæ quinque tomentosæ, basi acutissimæ, apice terminatæ arista sesquipollicari in funem tortili. Semina solitaria oblongiuscula.

Habitat in Helvetia, Sibiria, Carniola, Buenos-Ayres, Peru, et ad Cap. Bonæ Spei. ☉. *V. S. Communicatum a DD. Thouin et Dombey. Floret Augusto et sept. in America meridionali.*

Obs. I. *Huius speciei cotyledones sunt pinnatifidi, testibus Linnaeo, Burmano, et Iacchino, qui sic etiam depinxit tabula supra citata.*

II. *Commersonii accurata descriptio quam de planta bonariensi dedit in manuscriptis, omnino convenit cum hac mea : exemplaria tamen ab ipso desiccata, quæ vidi, foliis instruuntur pedem et amplius longis, atque pinnulis pollicaribus.*

III. *Haller dixit loco supra citato huiusmodi speciem staminibus ornari decem, quod, nisi alterna castrata fuerint, observationi contrarium est. Numquam enim Geranium vidi, cui flores fuerint regulares ac pedunculi multiflori, quod non item pentandrum observaverim.*

321 GERANIUM LACINIATUM. (Tab. CXIII. f. 3.)

G. Caule herbaceo : foliis oppositis profundissime trifidis, laciniis pinnatis, linearibus : pedunculis elongatis umbelliferis, acu longissima.

Caulis herbaceus, sulcatus, ramosus, plusquam pedalis.

Folia opposita, petiolis longiora, usque ad petiolum fere partita in tres lacinias pinnatas, pinnulis linearibus cum acumine. Stipulæ scariosæ; latiusculæ.

Florum pedunculus communis alternando axillaris, folio longior. Involucrum scariosum multifidum : radii sex aut plures, semipollicares.

Calyx ovatus ex quinque foliolis ovatis, aristatis : striæ decem.

Corolla calyce paulo maior albido-cærulea, petalis æqualibus. (Glandulas observare non potui in sicco, at quinque fuisse nullus dubito.)

Fructus : capsulæ quinque acutæ, rufescentes. Arista bipollicaris in funem tortilis.

Habitat . . . V. S. Communicatum a D. de Jussieu.

322. GERANIUM CICONIUM. *Lin.* (Tab. XCV. f. 2.)

G. Caule herbaceo reclinato : foliis pinnatis, pinnulis incis : petalis duobus superioribus latioribus.

G. Pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis, pinnatifidis, obtusis. *Lin. sp. pl. n.º. 40. Amæn. acad. 4. p. 282. Burm. Ger. n.º. 28. Iacq. h. t. 18. vol. 1.*

G. Cicutefolio acu longissima. *Bauh. pin. 319. Tournef. inst. 268. Lamarck, Flore Franç. 672. n.º. 34. Quer et Ort. Flor. Hisp. to. 6. n.º. 6.*

G. Chrysanthemi Cretici folio Neapolitanum. *Bocc. part. 2. p. 93. f. 83.*

G. Petiolis multifloris, foliis pinnatis, pinnis latescentibus, dentatis, alternea maximis. *Hall. Helv. n°.* 946.

G. Apulum coriandrifolium. *Col. ecphr. 1. p.* 136.

Caulis reclinatus, rubescens, hirtus ut et pedunculi et petioli.

Folia radicalia numerosa, in circulum glomerata, longissime petiolata, petioli initio prostratis, dehin erectis, pinnata, pinnulis dentatis, alterne maximis: caulina opposita multo breviora. Stipulae utrimque binæ, acutæ, basi latiores.

Flores umbellati; pedunculis plurimis radicalibus, atque alternatim axillaribus. Involucrum subquinquefidum, marcescens. Radii 5-7. vix pollicares.

Calyx pentaphyllus, foliolis ovato-oblongis, subcarinatis, arista tereti terminatis. Striæ decem.

Corolla patens, dilute cærulea, petalis tribus inferioribus oblongo-ovatis, superioribus apice multo latioribus, nonnihil sæpe emarginatis.

Semina solitaria, aut bina.

Reliqua ut in G. Gruino.

Habitat in Gallia, Italia, Hispania. Habui floridum augusto et septembri. ☉. *Colitur in R. H. P.*

Nota. In figura desunt folia radicalia propter magnitudinem, pedem sæpe superantia.

323. GERANIUM ALPINUM. *Burm. (Tab. XCVI. f. 1.)*

G. Caule herbaceo rubescente: foliis bipinnatis: floribus umbellatis, rubescentibus, rugosis.

G. Alpinum coriandrifolio, longius radicum, flore purpureo maiori. *Michel Hort. Flor. p. 41. n°.* 24. *Isnard herb.*

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnatis, foliolis incisis et crenatis, radice tuberosa. *Burm. Ger. n°.* 31.

Caulis rubescens, glaber, pedalis, annuus.

Folia radicalia numerosa, erecta, magna, longissime petiolata, bipinnata, foliolis acutis: caulina opposita petiolis breviora. Stipulae oblongæ, acutæ, marcescentes.

Flores umbellati; pedunculus communis axillaris, erectus, foliis longior: involucrum profunde quinquefidum, laciniis acutis, marcescentibus: radii sæpe quinque, pollicares.

Calyx profunde partitus in quinque foliola ovato-oblonga, aristata.

Corolla rubescens, patens, petalis ovatis, rugosis: glandulæ quinque.

Stamina: urceolus germen cingens decemdentatus; dentibus alternis subovatis, brevibus, sterilibus; reliquis longioribus. Antheræ ovatae, parvæ.

Germen pentagonum villosum: stylus pyramidalis: stigmata incarnata, recurva.

Fructus: capsula quinque monosperma, utrimque acutæ, tomentoso-rufescentes.

Arista sesquipollicaris.

Habitat in Alpibus. Tr. Habui floridum a mense maio usque ad aug. Colitur in R. H. P.

SECTION II.

COROLLÆ IRREGULARES, CUNICULUS PER PEDUNCULUM EXCURRENS.

§. I. *Folia zonato-maculata.*324. GERANIUM ZONALE. *Lin.* (Tab. XCVIII. f. 2.)

G. Caulē fruticoso : foliis orbiculatis, crenatis, obtuse-lobatis, zona nigricante, floribus umbellatis

G. Calycibus monophyllis, foliis cordato-orbiculatis, incis, zona notatis; caule fruticoso. *Lin. sp. pl. n°. 4. Burm. Ger. n°. 43.*G. Africanum arborescens, alchemillæ hirsuto folio, floribus rubicundis. *Comm. præl. § 1. t. 1.*G. Foliis reniformibus, obtuse dentatis, nigrum circulum inscriptis. *Hall. Gott.*

144.

Caulis fruticosus, haud lignosus, ramosus, tripedalis.

Folia alterna, cordata, subreniformia, quinquelobata, crenato-dentata, petiolis subvillosis. Stipulae subovatae, ciliatae, marcescentes.

Flores umbellati: pedunculus communis oppositifolius, longus: involucri profundè multifidum, lacinias subovatis, scariosis: radii sanguinei, villosi, sesquipollicares.

Calyx profundè partitus in quinque lacinias apice acutissimas, reflexas.

Corolla rubra, aut violaceo-variegata, papilionacea, petalis duobus superioribus erecto-reflexis, emarginatis; reliquis patentibus integris. Cuniculus excurrit per totum fere pedunculum partialem.

Stamina: urceolus albus in decem filamenta terminatus, quorum septem antherifera: antherae angustae, lutescentes.

Germen pentagonum hirsutum: stylus pyramidalis: stigmata rubra.

Fructus: capsulae quinque monospermæ, basi acutissimæ: arista pollicaris, barbata, in spiram tortilis.

*Habitat ad Caput B. Spei. H. Habui floridam a mense iunio usque ad nov. Colitur in R. H. P.*Obs. *Varietatem colui floribus carneis, maculisque albicantibus, quam descripsit Burmanus loco citato.*

Explicatio fig. d Fructus dehiscens. e Semen. f Idem auctum ut cotyledonum situs et figura appareat.

325. GERANIUM MARGINATUM.

G. Caule frutescente: foliis rotundato-lobatis, limbo albo marginatis, vetustate scariosis: floribus umbellatis rubicundis.

G. Africanum arborescens alchemillæ folio, floribus rubicundis, foliorum limbo albicante. *Isnard herb.*

Planta præcedenti similis, at humilior.

Caulis frutescens, ramosissimus, subvillosus, sesquipedalis.

Folia alterna, petiolis breviora, rotundato-lobata, lobis 5-7 crenato-dentatis; glabra, limbo albo vel flavescente, vetustate scarioso, tuncque nonnihil cucullata. Stipulæ lato-acutæ, albicantes, lineis viridibus centralibus, deciduæ.

Flores saturate rubicundæ, numerosæ, umbellatæ.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. ♀ Habui floridum tota æstate.

Obs. A præcedenti separandam arbitror hanc speciem, quia facie diversæ videntur, huicque folia sunt semper limbo albicante nunquam in centro maculata; præcedenti vero zona nunquam in disco, sed in centro, hacque nigra aut fusca inest.

326. GERANIUM TETRAGONUM, *Lin. sup.* (Tab. XCIX. f. 2.)

G. Caule tetragono fruticoso: foliis lobatis carnosissimis: pedunculis bifloris: corollis tetrapetalis.

G. Carnosum, caule tetragono, scandente; foliis lobatis, crenatis, glabris; pedunculis bifloris. *Lin. sup. p. 305.*

G. Trigonum, pedunculis bifloris, corollis tetrapetalis, caule fruticuloso, angulato, foliis petiolisque pilosis. *Scopol. Deliciæ flor. p. 12. Tab. V.*

G. Tetragonum. *Iacq. Misc. tom. 3. Tab. CXXXI.*

Caules tetragoni, quandoque trigoni, angulosi, canoso-succulentii ut et tota planta, procumbentes quum elongantur atque incrassantur, initio pilosi, postea glaberimi, ramosissimi, tripedales.

Folia alterna, petiolata, petiolis subæqualia, orbiculata, quinquelobata; interiora villosa, dentato-crenata, subtus violacea, supra vero zona atro-rubente variegata: vetustiora crenata, carnosissima, saturate viridia, villis aliquot, ac sæpe zonata. Stipulæ breves, semicirculares, patentes, marcescentes.

Flores axillares, pedunculati, pedunculis erectis, scabris, bifloris: ad bifurcationem stipulæ quatuor subovata.

Calyx tubulosus, longus, pentaphyllus, laciniis acutis, patulis, superiore latiore (more africanorum).

Corolla speciosissima, tetrapetala, papilionacea: petalis duobus superioribus sesquipedalibus, basi semitubulosis, erectis, apice reflexis, extus purpureis, intus albicantibus, atque duabus maculis oblongis, plumulæ instar, saturate purpureis: duo reliqua lateralialia falcata sibi parallela, unguibus angustis, inter quæ genitalia prodeunt longa, petalis superioribus perpendicularia, dehiu arcuato-erecta.

Stamina: urceolus tubulosus, albicans, partitus in decem filamenta, quorum septem longissima, saturate rubra, fasciculata, antherifera, reliqua breviora sterilia: antheræ atro-purpureæ, ovata.

Germen pentagonum pubescens; stylus pyramidalis, initio viridis, dehin purpureus situ et longitudine staminum. Stigmata revoluta.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, oblongæ, villosæ, basi acutæ. Aristæ pollicaris, barbata, in spiram tortilis. Semina glabra, tritici granum referentia.

Habitat ad Caput Bonæ Spei, ubi eam observavit D. Thunbergius. H. Habui floridum a mense iunio usque ad octob. Colitur in R. H. P. Facile propagatur tum seminibus, tum brevius, si rami implantentur terræ tepidæ a qua declinentur radii solares.

Obs. *Singularis hæc planta sua carnositate ac pondere quo procumbit ac facile frangitur : aphylla quoque apparet, folia enim nec numero multa, neque fortius adherent.*

Expl. fig. d Fructus dehiscens. e Semen. f Idem auctum ut eiusdem cotyledones observentur, atque horum figura et inæqualitas.

327 GERANIUM PELTATUM. *Lin. (Tab. C. f. 1.)*

G. Calycibus monophyllis : foliis quinquelobis, integerrimis, glabris, subpeltatis ; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 13.*

G. Calycibus monophyllis, foliis quinquelobis, integerrimis, glabris, peltatis. *Burm. Ger. 48. Hort. Cliff. n°. 14.*

G. Africanum foliis inferioribus asari, superioribus staphidis agriæ, maculatis, splendentibus, et acetosæ sapore. *Comm. plal. 52. t. 2.*

Tota planta glaberrima et carnosæ.

Caulis sarmentosus, cuius rami partim erecti, partim declinati et prostrati, pedales, articulati.

Folia alterna, petiolis breviora, peltata, carnosæ, quinquelobata, ac sæpius versus centrum macula circulari nigricante. Stipulæ carnosæ, ovato-acutæ.

Flores umbellati ; pedunculus communis, oppositifolius, erectus, folio multo longior : involucrium ex quatuor aut quinque foliolis ovato-lanceolatis : radii subquatuor, semipollicares, versus florem incrassati.

Calyx ovatus, profunde partitus in quinque lacinias, florente planta patulas, nec reflexas. Striæ oblitteratæ.

Corolla papilionacea purpurascens ; petalis superioribus latioribus reflexis, cum striis saturatioribus circa ungues. Cuniculus per pedunculum excurrens.

Staminum urceolus albus, in decem denticulos terminatus, quorum septem longiores fertiles. Antheræ septem, ovatæ, violaceo-rubentes.

Germen ovato-pentagonum villosum : stylus albus : stigmata purpurea.

Fructus : capsulæ quinque monospermæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum a iunio usque ad oct. Colitur in R. H. P. atque multiplicatur ut præcedens, quod et de reliquis fere omnibus frutescentibus intelligatur.

328. GERANIUM TABULARE. *Lin. (Tab. C. f. 2.)*

G. Caule fruticoso : calycibus monophyllis ; foliis peltatis, rotundatis, angulosis, dentatis, glabris. *Burm. Ger. n°. 44. t. 1.*

G. Calycibus monophyllis : foliis cordatis, sublobatis, crenato-dentatis, glabris, subciliatis ; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 17.*

G. Africanum folio anguloso, circulo nigro notato. *Herm. pl. Af. p. 11.*

G. Montis tabularis. *Garç. herb.*

Tota planta glaberrima, atque a præcedente caule præsertim lignoso valde diversa.

Caulis fruticosus, glaber, purpurascens, geniculatus. (Fragmentum quod vidi, plusquam pedale erat, ac summitas plantæ videbatur.)

Folia alterna, pollicaria, subpeltata, profundissime cordata, quinquelobata, dentata, zona fere circulari rubro-nigricante desuper ornata: petioli folio multoties longiores, erecti. Stipulæ oblongæ, acutissimæ, apice purpurascences.

Flores ut in præcedenti, aliquando vero solitarii.

Calyx profunde partitus in quinque lacinias aristatas; striis decem oblitteratis: cuniculus brevis.

Corolla papilionacea, rubescens, petalis superioribus latioribus reflexis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. apud D. Thouin.

Obs. *Hæc species longe diversa est ab illa quam Linn. ad calcem numeri 17 explicat, cuius caules prostrati, strigosi, &c. minime G. tabulari, sed sequenti elongato conveniunt.*

329. GERANIUM ELONGATUM. (Tab. Cl. f. 3.)

G. Caule herbaceo prostrato, hispido: foliis longissime petiolatis, quinquelobatis: pedunculis elongatis erectis: fructibus cernuis.

Caulis duriusculus, hispidus, teres, ramosus, prostratus.

Folia opposita, et ad flores simplicia, sesquipollicaria, cordata, subrotundo-quinque-lobata, dentato-crenata, scabra, quandoque glauca, zonaque nigricante aut rufescente insignita: petioli semipedales et amplius, quandoque rubescentes. Stipulæ lanceolatæ, reflexæ.

Florum pedunculus communis, oppositifolius, erectus, longitudine foliorum: involucrum subtetraphyllum foliolis acutis: radii 1. 2. 3. semipollicares, fructiferi cernui.

Calyx oblongus, profunde partitus in quinque lacinias ciliatas, acutissima cus-pide terminatas; superiore latiore, erecta, reliquis patulo-reflexis, postea ad fructum adpressis. Striæ decem parum conspicuæ.

Corolla papilionacea flavescens, calyce duplo longior, petalis superioribus latioribus, reflexis, emarginatis, reliquis linearibus. Cuniculus more consimilium.

Staminum urceolus albicans, in decem filamenta partitus, quorum septem antherifera, corollâ dimidio breviora: antheræ kermesinae.

Germen parvum pentagonum: stylus tomentosus, viridis: stigmata reflexa.

Fructus nutans: capsulæ quinque monospermæ, basi acutissimæ: arista sesquipollicaris, candide barbata, in spiram tortilis. Semina rufescentia.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. ☉. Habui floridum a mense iulio usque ad octob., Colitur in R. H. P.

Obs. I. *Si prædicta descriptio cum illa comparetur quæ ad calcem exstat, G. tabularis Linnæi haud dissimilis reperietur: caulis tamen in mea planta est annuus, et flores lutei, non autem sic in Linnæana.*

II. *Ex seminibus quæ nomine superioris plantæ terræ commisi, quasdam habui plantas illi similes, in plurimis tamen ab eadem discrepantes: 1°. tota planta biennis, quum superior sit annua; 2°. folia immaculata, lobique profundio-*

res; 3°. pedunculi communes plusquam pedales. Num ergo pro varietate habendæ huiusmodi stirpes? an uti specie diversæ?

Explic. fig. *f* Fructus dehiscens. *g* Semen. *s s* Idem auctum ut lobi aut cotyledones conspiciantur.

330 GERANIUM ALCHIMILLOIDES. *Lin.* (Tab. XCVIII. fig. 1.)

G. Caule herbaceo : foliis orbiculatis, pilosis, quinquepartitis; lobis trifidis; umbellis longissimis multifloris.

G. Calycibus monophyllis; foliis orbiculatis, palmatis, incis, pilosis; caule herbaceo decumbente. *Lin. Sp. pl. n°. 19. Burm. Ger. n°. 55.*

G. Africanum folio alchimillæ. *Quir. Riv. flor. irreg. pent. T. T. 107. 108.*

G. Africanum, alchimillæ hirsuto folio, floribus albidis. *Herm. Lugd. 282. t. Tournesf. inst. p. 269.*

G. Africanum, alchimillæ hirsuto folio, maculato; floribus incarnatis. *Isnard. herb.*

Caules crassi, herbacei, pilosi ut et tota planta, diffusi, breves, ramosi.

Folia radicalia longissime petiolata, petiolis erectis; caulina opposita, petiolis longiora, orbiculato-quinquefida, lobis 3-5 crenatis. Stipulæ subovatae.

Florum pedunculus communis alternando axillaris, longissimus, erectus: involucri multifidum, laciniis lanceolatis, ciliatis: radii subquinque florigeri erecti, fructiferi nutantes.

Calyx profunde quinquepartitus, laciniis aristatis.

Corolla papilionacea, albicans aut rubescens, petalis superioribus latioribus; reflexis, emarginatis. Cuniculus per totam pedunculi longitudinem excurrens.

Staminum urceolus rubescens, in filamenta decem partitus, quorum septem antherifera: antheræ dilute croceæ.

Germen pentagonum, tomentosum: stylus tomentosus: stigmata rubra.

Fructus nutans: capsulæ quinque monospermæ, basi acutæ, tomentoso-ferrugineæ: arista sesquipollicaris, candide barbata. Semina nigra, oblonga.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Tr. Habui floridum a mense iunio usque ad septemb. Colitur in R. H. P.

Explic. fig. *a* Genitalia, *b* Fructus dehiscens, *c* Semen.

§. II. FOLIA IMMACULATA.

A. Folia integra, aut subintegra.

331. GERANIUM CILIATUM. (Tab. CXVIII. f. 2.)

G. Acaule, radice tuberosa: foliis ovatis, ciliatis, integerrimis: scapo radicali; umbellifero.

Radix globosa, tunicata, basi angustata, atque in radículas plures subulatas partita.

Caulis nullus.

Folia petiolis subæqualia, pollicaria, ovata, ciliata, uninervia, integerrima.

Stipulæ: pelliculæ petiolis immixtæ.

Flores umbellati, parvi: involucrum sexphyllum, setosum, villosum: radii tres duarum linearum.

Calyx ovatus, villosus, profunde quinquepartitus.

Corolla papilionacea, flavescent; petalis duobus superioribus paulo latioribus, erecto-reflexis.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Tr. Observatum et communicatum a D. Thunbergio.

Plantula vix quatuor pollices superans a radice ad summos flores, quam magnitudine naturali sistit figura.

332 GERANIUM LONGIFOLIUM. *Burm.* (Tab. CII. f. 1.)

G. Acaule, foliis lanceolatis longissime petiolatis: scapo radicali ramoso: umbellis multifloris.

G. Calycibus monophyllis, foliis simplicibus, oblongo-lanceolatis, radice tuberosa. *Burm. Ger. n°. 67. tab. 2.*

G. Monomotapense tuberosum, longifolium. *Herb. Oldenl.*

G. Africanum, folio integro, radice lignosa, tuberosa. *Herm. pl. afr. 12.*

G. Auricum. *β. Lin. Sp. pl. n°. 28.*

Radix lignoso-tuberosa, turbinata.

Caulis nullus.

Folia numerosa, longissime petiolata, oblongo-lanceolata, stipulis imbricata oblongis, acutis, basi latius.

Flores umbellati: scapus radicalis plures umbellas sustinens: involucrum polyphyllum foliolis angustis, acutis, ciliatis. Umbellarum pedunculi bipollicares: radii 5-8 vix semipollicares.

Calyx monophyllus, villosus, rubescens, quinquepartitus.

Corolla papilionacea, albicans, lineis purpureis notata: petala duo superiora latiora, longiora, reflexa, inter quæ et calycis laciniam superiorem cuniculus incipit per pedunculum excurrent.

Stamina: urceolus albus germen cingens in denticulos partitus, quorum quatuor longiores: (an hi dumtaxat antheriferi?) Antheræ ovato-compressæ.

Germen minimum, pentagonum, villosum: stylus incrassatus: stigmata purpurascencia, reflexa.

Fructus desideratur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Tr. V. S. apud D. de Lamarck ex collectis Sonneratianis.

Obs. *Linnaeus unicam efformavit speciem ex hac et ex G. aurito, quas merito separavit Burmanus.*

Explic. fig. a Corolla. b Calyx. c Idem aliter spectatus.

333 GERANIUM LANCEOLATUM. (Tab. CII. fig. 2.)

G. Caule fruticoso, ramis virgatis; foliis lanceolatis, oppositis, integerrimis, glaucis: pedunculis axillaribus subunisfloris.

G. (*Glaucum*), calycibus monophyllis ; caule erecto , foliis lanceolatis integerrimis. *Lin. Supl. p. 306.*

Tota planta glaberrima , glauca , et quasi albicans.

Caulis fruticosus , ramis teretibus , virgatis , declinatis , bipedalibus.

Folia opposita , petiolis teretibus erectis , sæpe breviora , lanceolata , acuminè acuto , glauca , crassiuscula , integerrima. Stipulæ lanceolato-acuminatæ , carnosæ , deciduæ.

Florum pedunculi alternatim axillares , longissimi , uniflori , aut biflori.

Calyx monophyllus quinquepartitus , laciniis acuminatis , superiori et duabus inferioribus latioribus.

Corolla papilionacea alba : petalis superioribus latioribus reflexis , unguibus purpureis. Cuniculus ut in affinibus.

Stamina : uterolus albus germen cingens in filamenta decem partitus quorum septem per paria sensim longiora : antheræ septem aliquando sex ovatæ , dilute crocæ.

Germen pentagonum : stylus villosus : stigmata rubra.

Fructus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Æ. Observatum a D. Thunbergio. Habui floridum a mense iunio usque a octob. Colitur in R. H. P.

Obs. Quoniam Cl. Burmanus speciem dedit (de qua postea) nomine *G. glauci* , conservandam tali nomine censi , atque huic novæ nomen aliud imponendum a *Linnaeano* diversum.

Explicatio figuræ. *d* Flos integer. *e* Petalum. *f* Stamina.

334 GERANIUM AURITUM. *Lin.*

G. Calycibus monophyllis , scapis radicalibus , umbella composita divisa ; foliis ovalibus , simpliciusculis. *Lin. Sp. pl. n.º. 28.*

G. Calycibus monophyllis ; foliis oblongis , integris , tripartitis ; pedunculis radicalibus. *Burm. Ger. n.º. 51.*

G. Africanum , foliis plerumque auritis , floribus ex rubro purpurascentibus. *Commel. Hort. Amst. 2. p. 121. tab. 61.*

Planta acaulus , cuius radix fibrosa.

Folia radicalia , petiolata , ovato oblonga , indivisa aut triloba , integerrima , utrimque pubescentia , margine piloso : crassa , late virentia , acida.

Scapus radicalis , pilosus , petiolis triplo longior (in fig. citata , pedalis). Involucrum quinquepartitum : radii plures inæquales.

Calyx monophyllus , pubescens.

Corolla papilionacea atra secundum Linnaeum , purpureo-rubra iuxta Burmanum , petalis duobus superioribus erecto-revolutis , latioribus , longioribus.

Stamina : filamenta albida connata : antheræ quinque luteæ.

Germen pentagonum ? Stylus purpureus.

Fructuum rostra brevia.

Habitat ad Cap. Bonæ Spei. Æ. Nullibi hanc plantam vidi nisi depictam in H. Amstelodamensi supra laudato , quamque inter capenses rarissimam dixit Burmanus.

Obs. *Tres species longe diversas in unam coniunxit Linnæus nomine G. Auriti;*
hanc scilicet, oxaloidem atque longifol.

335. GERANIUM CENOTHERÆ. *Lin. Supp.*

G. Calycibus monophyllis; foliis oppositis lanceolatis, serrato-dentatis, mol-
 lissime tomentosis; umbella pauciflora. *Lin. Supp.* 305.

Herba habitu cœnothæræ mollissimæ, tota tomento tenuissimo cano mol-
 lissima.

Folia petiolata, lineari-lanceolata, dentato-serrata; caulina opposita.

Stipulæ subulatæ.

Pedunculi filiformes longi: involucrium pentaphyllum; foliolis lanceolatis
 hirsutis: umbella tri-vel quadriflora; pedicellis calyce brevioribus.

Calyces magni. Flores violacei.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Planta mihi ignota.

336. GERANIUM GLAUCUM. *Burm.* (Tab. CIII. f. 2.)

G. Acaule: foliis ovato-oblongis, serratis, incano-tomentosis; scapis radi-
 calibus.

G. Calycibus monophyllis; foliis ovato-oblongis serratis, caule nullo, radi-
 ce lignosa. *Burm. Ger. n.º. 62.*

G. Malvinda foliis incanum. *Herb. Garç. apud Burm.*

G. Pusillum argenteum heliotropii minoris folio. *Shav. African. p. 41.*
n.º. 260. fig.

Planta pusilla tomento lanuginoso obsita.

Radix lignosa, teres, descendens.

Caulis nullus.

Folia numerosa, longe petiolata, ovato-oblonga, serrata, incana.

Flores in scapis radicalibus, folio longioribus: involucrium rubescens in qua-
 tuor foliola ovata partitis: radii unus aut plures: (in exemplari quod vidi,
 simplex; in illis quæ Burmanus examinavit; duo aut quatuor.)

Calyx ovatus, valde tomentosus, monophyllus, laciniis ovatis.

Corolla papilionacea, calyce dupla; petalis superioribus latioribus.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. U. V. S. apud D. de Lamarck ex collectis sonner.

337 GERANIUM OXALOIDES. *Burm.* (Tab. XCVII. fig. 2.)

G. Calycibus monophyllis, foliis ovato-hastatis, carnosiss; radice rapacea. *Burm.*
Ger. n.º. 71.

G. Auritum γ. *Linn. Sp. pl. n.º. 28*

G. Monomotapense radice tuberosa, acetosæ foliis, floribus striatis incarnatis.
Herb. Oldenl.

α. Geranium idem foliis orbiculatis minimis. *Herb. Oldenl.*

G. Floribus parvis, rubellis; foliis subrotundis, procumbens. *Herm. pl. Afr.*

Pl. p. 11.
 Planta pusilla, cuius radix singularis rapacea.

Folia petiolata ; eleganter hastata , seu ovato-acuta , et binis quasi auriculis inferius donata , crassa , carnosa.

Scapus eodem modo ut in *proliferis* speciebus umbellas sed pauciores emittit , et brevior. Flores irregulares , sex , incarnati , pedicellati.

Habitat ad Cap. Bonæ Spei. 17.

Nullibi vidi hanc plantam : iconem itaque ac descriptionem ex Burmano deprompsi , qui sequentia addit.

Huius et altera varietas ante paucos annos in Parentis horto floruit , cuius folia unguem vix superabant , carnosa , instar *Cochlearia Groënlandica* excavata. Flores pusilli , rubentes , tenuissimo et brevissimo insidentes pedunculo , umbellatim dispositi. Plantula minutissima. *Hæc ille. Verumtamen valde suspicor speciem fuisse plantam , quam ille pro varietate habuit. De Linnæi vero oscitantia in speciebus coniungendis quas accumulavit duobus nominibus G. G. prolifici , et aurii ; ipsum dicam de plantis disseruisse quas numquam vidit , aut male examinavit.*

338 GERANIUM OVATUM. (Tab. CIII. f. 3.)

G. Caule brevi suffruticoso : foliis ovatis , dentatis , tomentosis : pedunculis terminalibus paucifloris.

Ger. ovale calycibus monophyllis ; foliis ovalibus , crenatis , planis , tomentosis ; petiolis longissimis ; caule suffruticoso prostrato. *Burm. prodr. flor. cap. 19?*

Caulis (si ex exemplaribus siccis coniiciendum est) brevis , vix pollicaris , fruticosus.

Folia inferiora sive radicalia numerosa , longissime petiolata , ovata , serrata , tomentosa : caulina alterna breviusque petiolata. Stipulæ lanceolato-acuminata.

Florum pedunculi terminales , longissimi , subtriflori. Involucrum ex quatuor foliolis acutis , conniventibus : radii sesquiunciales.

Calyx ovatus , tomentosus , laciniis quinque ovatis , superiore latiore.

Corolla papilionacea , calyce duplo maior , rubescens , petalis superioribus , longioribus , latioribus , reflexis. Cuniculus brevis.

Stamina : urceolus decedentatus ; dentibus alternis sterilibus , brevioribus ; reliquis quinque longioribus. Antheræ fuscæ , oblongæ.

Germen pentagonum : stylus pyramidalis : stigmata rubra , revoluta.

Fructus : capsulæ quinque monospermæ ; basi acutæ. Arista pollicaris.

Habitat ad Caput B. Spei. 17. V. S. Communic. a D. Thumbergio.

Obs. *Hoc Geranium differt a Glauco inter alia , 1°. Stipulis lanceolatis , 2°. Foliis tomentosis , nec incarnatis , 3°. Umbellis longissimis , 4°. Caule : a Betulino vero ; corollis papilionaceis , staminibus quinque , caule brevi , etc.*

Expl. figuræ. a Stamina. b. Unum separatum. c Calyx apertus.

339 GERANIUM BETULINUM. Lin.

G. Calycibus monophyllis ; foliis ovatis , inæqualiter serratis , planis ; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 9. Burm. Ger. n°. 38.*

G. Frutescens, folio lato dentato, flore magno rubente. *Burm. Afric.* 92.

t. 33. fig. 1.

G. Frutescens folio subrotundo dentato: flore purpureo. *Burm. ibid.*

G. Fruticosum, betulæ folio, Africanum. *Pluk. mant.* 9c. t. 415. f. 3.

Caulis fruticosus; ramis crassis, lignosis, purpurascentibus, scabris.

Folia alterna, brevissime petiolata, crassa, venosa, dentata, ovata.

Flores terminales gemini, sæpius terni, pedunculis semiuncialibus.

Calyces magni, foliolis acutis hirtis.

Corolla eleganter purpurea, petalis oblongis æqualibus.

Stamina (septem video in Burmani figura.)

Semina: oblongo-acuta, fusca.

Habitat ad Cap. B. Spei. **§** Nullibi vidi hanc plantam. Quæ præcedunt transcripsi ex laudato opere.

Obs. Cum dubio ad hanc sectionem refero hanc speciem, quia Burmanus eam inter gerania numeravit, non vero inter pelargonias. Nihilominus si septem staminibus ornantur flores, ut in eiusdem figura apparet, petalorum æqualitas impedire nequit quin ad hanc sectionem iure merito reducat. Etenim tunc temporis non glandule quinque reperiuntur cum petalorum unguibus alternantes, sed cuniculus per pedunculum excurrent in quo unice consistit sectionum varietas. Consulantur observationes quæ in præfatione exstant.

340 GERANIUM ACETOSUM. *Lin.* (Tab. CIV. f. 3.)

G. Caule fruticoso: foliis cuneato-ovatis, crenatis, carnosissimis: corollæ petalis superioribus angustioribus.

G. Calycibus monophyllis; foliis glabris, obovatis, carnosissimis, crenatis; caule fruticoso, laxo. *Lin. Sp. pl.* n°. 4.

G. Calycibus monophyllis; foliis glabris, subovatis, carnosissimis, crenatis. *Burm. Ger.* n°. 47.

G. Africanum frutescens, folio crasso et glauco, acetosæ sapore *Commel. præl.* 54. t. 4.

Caulis teres, ramosus, succulentus.

Folia alterna, petiolis subæqualia, ad cuius ortum alia minora, omniaque cuneato-ovata, crenata, crassa, carnosissima, glauca, acidi saporis. Stipulæ obtusæ, patulæ.

Flores umbellati, papilionacei: pedunculus communis spithamæus, oppositifolius: involucrium ex quatuor foliolis lanceolatis; radii subtres plusquam pollicares, prope initium gibbi, quousque scilicet cuniculo producitur.

Calyx profunde quinquefidus, laciniis lanceolatis acutis.

Corolla pallide rubens; petalis duobus superioribus erectis, angustioribus, maculatis; reliquis latioribus, dependentibus.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, basi acutæ: arista plusquam pollicaris.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. **§** V. S. Communicatum a D. Thouin.

341 GERANIUM HYBRIDUM. *Lin.* (Tab. CV. f. 2.)

G. Caule fruticoso succulento : foliis alternis , orbiculatis , crenatis ; umbellis elongatis : floribus maximis coccineis.

G. Calycibus monophyllis : foliis suborbiculatis , glabris , crenatis , integris ; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 3.*

G. Africanum arborescens , malvæ folio pingui : flore coccineo. *Dill. t. 125. f. 152. varietas 2*

Tota planta glaberrima ac fere pedalis.

Caulis brevis , crassus , fruticosus nec lignosus , valde ramosus.

Folia alterna , petiolis breviora , subrotundâ , crenata , nonnihil concava , nec cuneata neque reniformia , saporis acetosæ. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores umbellati : pedunculus communis erectus , semipedalis : involucrum multipartitum : radii 10-12 pollicares , sensim incrassati , per cuius integram fere longitudinem cuniculus producitur.

Calyx ovatus , profunde partitus in quinque lacinias. Striæ parum patentes.

Corolla coccinea immaculata , omnium Geraniorum maxima (figura et colore accedit ad amarilidem formosissimam , sed minor) : petala superiora reflexa , paulo ceteris breviora.

Stamina : urceolus albus : filamenta antherifera septem , reliqua tria breviora sterilia : antheræ kermesinæ ovatæ.

Germen pentagonum : stylus pyramidalis : stigmata revoluta.

Fructus ut in præcedenti. *H.*

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Habui floridum mensibus iulio et aug. Colitur in *R. H. P.*

342 GERANIUM CORDIFOLIUM. (Tab. CXVII f. 3.)

G. Caule fruticoso : foliis cordatis , subrotundo-acutis , denticulatis , tomentosis : umbellis numerosis , terminalibus.

Caulis fruticosus , ramosus ; quum veterascit cortice cinereo tectus , tener vero ruber , tenerrimus denique viridis , villosus.

Folia alterna , petiolis subæqualia , cordata , subrotundo-acuta , affabre denticulata , tomentosa , subrus albicantia. Stipulæ subovatæ.

Flores in summo ramulorum et caulis umbellati , umbellis numerosis.

Calyx ovato-oblongus , valde tomentosus , laciniis ovato-acutis , striatis , superiore latiore.

Corolla papilionacea , magna , dilute purpurea , petalis superioribus latioribus , longioribus , lineisque saturatioribus , plumosis , rubris abunguibus ad medietatem usque : reliquis tribus inferioribus albicantibus , linearibus.

Staminum urceolus albicans : filamentis antheriferis septem longioribus ; tribus reliquis brevissimis. Anthæræ ovato-oblongæ , lutescentes ,

Reliqua ut in congeneribus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. *H. P. S. apud DD. de Jussieu et Thouin ex collectis a DD. Thunbergio et Sonnerat.*

Obs. Tabulâ incisâ plantam vidi vivam in *R. H. P.* quæ ab exemplaribus capensis differt eo quod minor sit culturâ , nec ita tomentosa. Floruit mense iunio.

343 GERANIUM HERMANIFOLIUM. *Lin.*

G. Calycibus monophyllis; foliis cuneiformibus, plicatis, scabris, superne serratis; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 6.*

Frutex erectus, ramulis pubescentibus.

Folia cuneata, plicata, apice dentata, indivisa, scaberrima.

Flores rubicundi.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H.

Differt omnino a Geranio crispo, foliis minime divis.

Obs. *Planta mihi ignota, quemadmodum et sequens, quas auctoritate Linnæi reliquis adnumero.*

344. GERANIUM COTYLEDONIS. *Lin.*

G. Calycibus monophyllis; foliis cordato-orbiculatis, peltatis, cucullatis, cre-
natis, pubescentibus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei.

345 GERANIUM CUCULLATUM *Lin.* (Tab. CVI. fig. 1.)

G. Calycibus monophyllis, foliis cucullatis dentatis; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n°. 10. Burm. Ger. n°. 42.*

G. Africanum arborescens, hibisci folio rotundo; carlinæ odore. *Herm. Lugd. 274. t. 275. Tourn. inst. 269.*

G. Africanum maximum. *Rivin. pent. t. 98.*

Caulis crassus, orgialis, ramosus; ramorum summitatibus florum multitudine fastigiatis; pubescens ut et tota planta.

Folia alterna, longe petiolata, subrotunda, cucullata, dentata, denticulis pur-
purascentibus. Stipulæ ovato-acuminatæ, marcescentes.

Florum pediculi communes axillares, solitarii, folio longiores: involucrium ex
quinque foliolis, ovato-acutis: radii fere quinque atropurpurei (ut et calyces),
vix pollicares.

Calyx oblongo-ovatus, laciniis ovato-lanceolatis: striæ decem oblitteratæ.

Corolla calyce duplo maior, papilionacea, dilute cærulea, striis plumosis satu-
ratoribus variegata: petalis tribus inferioribus, angustioribus, immaculatis.
Cuniculus semipollicaris.

Staminum urceolos decemparititus, filamentis tribus brevibus, sterilibus; reli-
quis septem longioribus, purpureis, antheras totidem sustinentibus.

Germen villosum: stylus purpureus.

Fructus: capsulæ tomentoso-rufescentes: arista semipollicaris, barbata.

*Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum a mense maio usque ad aug.
Colitur in R. H. P.*

Obs. *Cl. Linnaeus et Burmanus in unam speciem coniunxerunt plantas longe di-
versas, Geranium scilicet hoc cucullatum, et Ger. acerifolium de quo postea,
cui folia sunt angulata, angulis acutis, caulisque multo humilior.*

Explicatio fig. a Fructus integer supra calycem reflexum, ut conspici queat. b
Semen. c Idem auctum, ut eiusdem lobi horumque inflexio observentur.

346 GERANIUM ODORATISSIMUM. *Lin.* (Tab. CIII. fig. 1.)

G. Calycibus monophyllis, caule carnosobrevi, ramis herbaceis longis;

foliis cordatis mollissimis (fragrantissimis addo Cav.) *Lin. Sp. pl. n°. 21.*
Burm. Ger. n°. 45

G. *Africanum humile*, folio fragrantissimo, molli. *Dill. Elth. 157. t. 131.*
f. 138.

Caulis brevis, bipollicaris; ramis herbaceis, pedalis, decumbentibus.

Folia opposita, longissime pedunculata, cordata, subtriloba (in exemplaribus præsertim africanis), crenata, mollissima, odorem spirantia suavissimum.

Stipulæ breves, basi latæ.

Flores umbellati, pedunculis solitariis alternis: involucrum hexaphyllum acutum: radii quinque aut plures, vix semiunciales.

Calyx ovatus, lacinii acutis reflexis, superiore erecta.

Corolla papilionacea albicans aut dilute rosea. Cuniculus duarum linearum.

Reliqua more congenerum: antheræ septem: aristæ semiunciales, barbatae.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Ψ. Habui floridum mense iulio. Colitur in R. H. P.

B. Folia lobata vel ternata.

347 GERANIUM AFRICANUM. (Tab. CIV. f. 1.)

G. Foliis alternis, cordatis, dentatis, villosis; inferioribus orbiculatis, superioribus subtrilobis: floribus umbellatis parvis.

Caulis herbaceus (ex fragmento quod vidi), ramosus, villosus ut et tota planta.

Folia alterna, cordata, denticulata, villosa, petiolis subæqualia; inferiora orbiculata, obscure lobata; superiora brevius petiolata, subtriloba. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores umbellati: pedunculus communis oppositifolius, folio multoties longior: involucrum ex sex foliolis lanceolatis: radii breves, fere quatuor.

Calycis lacinia acuminata.

Corolla papilionacea, purpurascens, calyce dupla; petalis superioribus latioribus, longioribus; striis plumosis.

Stamina antherifera septem. Antheræ oblongiusculæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. apud D. de Lamarck.

Obs. *Valde affine præcedenti: an eiusdem varietas?*

348 GERANIUM ALTHÆOIDES. *Lin. (Tab. CXXXIII. f. 2.)*

G. Caule herbaceo tomentoso: foliis oppositis, cordato-ovatis, sinuatis, crenatis: umbella longissime pedunculata: floribus minimis.

G. Calycibus monophyllis, foliis ovatis, plicatis, sinuatis, tomentosis, crenatis; caule herbaceo prostrato. *Lin. Sp. pl. n°. 24.*

G. Calycibus monophyllis, foliis cordato-ovatis, plicatis, sinuatis, crenatis; caule herbaceo prostrato. *Hort. Cliff. 345.*

G. Calycibus monophyllis; foliis ovatis, sinuatis, crenatis: caule filiformi. *Burm. Germ. 54.*

G. *Africanum*, folio althææ, odore melissæ. *Boer. Lugd. 1. p. 26.*

Planta perennis depressa, tota subtomentosa.

Caules ramosi; rami longi, simplices, filiformes, rugosi, purpurascens.
Folia oppo ita, petiolis breviora, ovata, sinuata, crenata, hirsuta. Stipulae ovato-acutae.

Florum pedum. uli axillares, petiolis longiores, erecti: involucrum polyphyllum, foliolis acutis: radii 5-10 vix trium linearum.

Calyx profundissime partitus in quinque lacinias, ovato-acutas, striatas.

Corolla papilionacea, vix calyce maior, saturate purpurea, petalis duobus superioribus longioribus, latioribus margine albo, in centio striis variegatis: cucullus sesquilinearis.

Staminum arceolus albicans, decemfidus; stamina quinque subulata, longiora; antherae quinque oblongae.

Germen villosum: stigmata purpurea.

Fructus: capsulae quinque rufescentes, basi acutissimae: arista pollicaris et amplius, pilis rufis barbata.

Habitat ad Caput Bonae Spei. *W. Vidi S. Communicatum a D. de Jussieu.*

349. GERANIUM ACERIFOLIUM. (Tab. CXII. f. 2.)

G. Caule erecto fruticoso: foliis angulosis, acutis, dentatis, subcucullatis: floribus umbellatis.

G. Fimbriatum calycibus monophyllis, foliis cordato-angulatis, crenis purpureis fimbriatis. *Burm. Ger. n.º. 42. a.*

G. Africanum arborescens, foliis cucullatis angulosis. *Dill. Hort. Elth. t. 129. f. 156.*

G. Africanum arborescens, hibisci folio anguloso, floribus amplis, purpureis. *Mart. Cent. p. 28. t. 28.*

G. Capense aceris folio. *Petiv. Gazoph. t. 81. f. 1.*

Pelargonium folio cucullato, ad oras sinuoso et variegato, flore amplissimo: *Burm. Afr. 92. t. 35. f. 3?*

Tota planta villosa, odoremque gratissimum spirans.

Caulis fruticosus, erectus, ramosus, cortice cinereo tectus, tener viridis et villosus, tres pedes altus.

Folia alterna, petiolis saepe breviora, rigida, subcordata, angulata, affabre denticulata, cucullata, dentibus rubris. Nervi principales tres, ramosi, albicantes, protuberantes. Stipulae ovato-acutae, patulae.

Flores in summis ramis, umbellati: pedunculus communis oppositifolius. Involucrum ex quinque foliolis ovato-acutis: radii subquinque.

Reliqua ut in G. cucullato, at paulo breviora.

Habitat ad Caput Bonae Spei. *H. V. V. in R. H. P.*

350. GERANIUM INQUINANS. *Lin* (Tab. CVI. f. 2.)

G. Caule fruticoso, succulento: foliis cordatis, orbiculatis, lucidis, sublobatis, crenatis; flore eleganter kermesino.

G. Calycibus monophyllis, foliis orbiculato-reniformibus, tomentosis, crenatis, integriusculis; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n.º. 2. Hort. Upsal. 195. Burm. Ger. n.º. 46.*

G. *Africanum arborescens*; malvæ folio, plano, lucido; flore elegantissimo kermesino. *Mart. Cent. p. 3. f. 3.*

G. *Africanum arborescens*, malvæ folio pingui, flore coccineo. *Dill. Elth. t. 125. f. 151.*

Caulis crassus, fruticosus, ramis nitide virentibus, villis minimis obductus.

Folia alterna petiolis subæqualia, cordata, subrotunda, subquinelobata, crenata, lucida. Stipulæ magnæ, subrotundæ, extus concavæ.

Florum pedunculus communis oppositifolius, longissimus, basi incrassatus: involucrum multifidum, laciniis ovato-acutis: radii sub 20, pollicares.

Calyx ovatus; striis oblitteratis.

Corolla patentissima, petalis subæqualibus, kermesino colore spectandis; duobus superioribus paulo brevioribus. Cuniculus fere pollicaris.

Reliqua ut in præcedenti. Stamina fertilia 7. Antheræ kermesinæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum a mense iunio usque ad septemb. Colitur in R. H. P.

Variat corollis roseis.

351. GERANIUM PAPILIONACEUM. *Lin. (Tab. CXII. fig. 1.)*

G. *Caulis fruticosus: foliis alternis, cordatis, lobatis, rugosis.*

G. *Calycibus monophyllis; corollis papilionaceis, alis, carinaque minutis; foliis angulatis, caule fruticoso. Lin. Sp. pl. n°. 5.*

G. *Calycibus monophyllis, corollis papilionaceis, vexillo dipetalo maximo; foliis angulatis. Burm. Ger. n°. 49.*

G. *Africanum arborescens, flore veluti dipetalo, eleganter variegato. Dill. Elth. t. 124. f. 128. f. 155.*

G. *Africanum arborescens, malvæ folio mucronato, petalis florum inferioribus vix conspicuis. Martin. Cent. p. 15. t. 15.*

Caulis fruticosus, teres, ramosus, ramis tomentosis, bipedalis.

Folia alterna, longe petiolata, petiolis tomentosis, basi incrassatis, cordata, angulata, crenata, rugosa, scabra; nervis quinque ramosis subtus protuberantibus: stipulæ lato-acuminatæ, patentes.

Flores umbellati, umbellis pluribus villosis in summis ramis: pedunculus communis axillaris, sesquipollicaris; involucrum multifidum laciniis ovato-acutis: radii 3-5 vix pollicares.

Calyx ovato-oblongus profunde quinquepartitus, laciniis sæpe reflexis.

Corolla papilionacea, extus albicans, intus purpurea, margine albo: petalis duobus superioribus calyce duplo maioribus erecto-reflexis; maculis oblongis, plumosis, saturate purpureis ornatis: tribus reliquis adeo brevissimis ut corolla bipetala videatur, linea pariter purpurea bifida notatis: cuniculus brevissimus.

Staminum urceolus basi purpureus, decempartitus: filamenta septem longiora antherifera: antheræ dilute rubentes.

Germen minimum: stylus elongatus: stigma reflexa.

Fructus: capsulæ quinque basi acute, arista brevi tortili terminatæ.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum mense iunio. Colitur in R. H. P.

Explicatio figuræ. *a* Flos calyce destitutus. *b* Idem aliter spectatus. *c* Genitalia.

32. GERANIUM VITIFOLIUM, *Lin.* (Tab. CXI. fig. 1.)

G. Caule fruticoso : foliis oppositis, lobatis, rugosis, pubescentibus : floribus capitatis.

G. Calycibus monophyllis : foliis adcurrentibus, lobatis, pubescentibus : floribus capitatis : caule fruticoso. *Lin. Sp. p. n°.* 15. *Burm. Ger. n°.* 40.

G. Africanum arborescens, vitis folio, odore melissæ. *Dill. Elrh. 152. t. 126. f. 153.*

G. Capense, ribesii folio. *Petiv. Gazoph. t. 84. f. 6.*

Caulis erectus, fruticosus, nec lignosus; rami pubescentes.

Folia opposita, petiolis villososcapulis subequalia, cordata, triloba, lobo medio productiore, crenata, rugosa, villososcapula. Stipulæ ovato-acutæ.

Flores capitati : pedunculus communis axillaris, petiolo longior : involucrem ex quinque fere foliolis ovatis : radii plures, breves.

Calyx ovato-oblongus, villosus; laciniis breviter aristatis. Striæ decem.

Corolla papilionacea, dilute carnea; petalis superioribus latioribus, longioribus erecto-reflexis, atque maculis plumosis variegatis. Cuniculus brevis.

Staminum urceolus albus : filamenta antherifera septem : antheræ incarnatæ.

Germen villosum : stigmata, cum stylo incarnata.

Fructus : capsulæ fusæ, tomentosæ, monospermæ, basi acutæ : arista semipollinaris, candide barbata, tortilis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum a mense maio usque ad aug. Colitur in R. H. P.

33. GERANIUM GROSSULARIODES, *Lin.* (Tab. CXIX. fig. 2.)

G. Caule prostrato, lævi, herbaceo : foliis cordatis, subrotundis, lobato-incisis, crenatis : pedunculis capillaribus.

G. Calycibus monophyllis : foliis cordatis, subrotundis, lineatis, incisis, crenatis : caule herbaceo. *Lin. Sp. pl. n°.* 23.

G. Calycibus monophyllis : pedunculis multifloris ; foliis cordatis, subrotundis, lobatis, crenatis. *Burm. Ger. n°.* 53.

G. Africanum flore minuto. *Riv. pent. t. 111.*

Planta glaberrima.

Caules plures, prostrati, rubri, compressi, bipedales et amplius.

Folia radicalia numerosa, caulina opposita, longissime petiolata petiolis rubris canaliculato-triquetris. Stipulæ acutæ, reflexæ.

Flores umbellati : pedunculus communis capillaris, petiolo brevior. Involucrem trifidum : radii breves 3-4.

Calycis laciniæ acutæ, reflexæ.

Corolla minima, dilute incarnata, papilionacea; petalis superioribus reflexis; lineisque saturatioribus. Cuniculus longitudine fere pedicelli.

Staminum. urceolus albus, sæpe octofidus, laciniis quatuor antheriferis: antheræ quandoque tres dumtaxat.

Germen pentagonum minimum, stylus atque stigmata rubra.

Fructus globosus: capsulæ minimæ nigricantes: arista duarum linearum.

Habitat in Africa. ℥. Habui floridum a mense iunio usque ad august. Colitur in R. H. P.

Obs. *Folia præsertim in summis ramulis sunt profundissime laciniata. Videatur littera N. in dicta fig. a 2. t. CXIX.*

Tabula 289. Hermanii Lugd. quæ sistit Geranium africanum uvæcrispæ folio, calyculis procumbentibus, floribus exiguis rubellis, eiusdem, magis representat G. maritimum quam hocce Grossularioides. Videatur herb. D. Isnard.

G. Africanum folio Grossulariæ, Rivini t. 110 *ad hoc* Grossularioides accedit: attamen villosum ubique est, floribusque multo maioribus ornatur.

354. GERANIUM VISCOSUM. R. H. P. (Tab. CVIII. f. 2.)

G. Caule fruticoso: foliis cordatis, quinquelobatis, acutis, dentatis, viscosis; sinuatis: floribus umbellatis.

G. Glutinosum. *Iacq. Misc. vol. 3. tab. 131.*

Caulis fruticosus, cortice griseo tectus, ramosus, ramis declinato-decumbentibus viridibus glutinosis ut et tota planta, tripedalis et amplius.

Folia alterna, in summitatibus quandoque opposita, petiolis sæpe breviora, magna, cordata, dentata, quinqueangulata, acuta, sinuata. Stipulæ lato-acuminatæ, marcescentes.

Florum pedunculi communes axillares, laterales, vel oppositifolii, erecti, solitarii, foliis longiores: involucrum pentaphyllum, foliolis ovato-acutis, marcescentibus: radii 3-8 semipollicares.

Calyx ovatus, villosus, profunde quinquepartitus, laciniis reflexis.

Corolla calyce multo maior, papilionacea, dilute purpurea, striis rubris variegata: petala duo superiora latiora reflexa.

Staminum urceolus in decem filamenta partitus, quorum septem longa purpurea, villosa, fertilia, tria reliqua minima sterilia. Antheræ oblongæ, purpureæ luteæ.

Germen parvum, pentagonum, villosum: stylus pyramidalis villosus, albus: stigmata purpurascencia, revoluta.

Fructus: capsulæ quinque tomentosæ, monospermæ, basi acutæ: arista pollicaris candide barbata, tortilis in spiram.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. ℥. Habui floridum a mense aprili usque ad octob. Colitur in R. H. P.

Explic. fig. g Genitalia. h Fructus dehiscens.

355. GERANIUM QUERCIFOLIUM. *Lin. sup.* (Tab. CXIX. f. 1.)

G. Caule fruticoso: foliis sinuatis; lobis rotundatis, crenatis, oblongis; floribus umbellatis.

G. Calycibus monophyllis, foliis pinnatifidis, sinibus rotundatis, lobis crenatis, floribus umbellatis. *Lin. supp.* 306.

- Caulis fruticosus, tortuosus, ramosus, quatuor pedum altitudinem superans.
 Folia opposita, petiolis sæpe breviora, cordata, oblonga, profunde sinuata, sinubus rotundatis, lobis obliquis supra latioribus, subrotundis, crenatis. Stipulae breves, latae, semiamplexicaules, marcescentes.
 Florum pedunculi communes axillares, solitarii, petiolis longiores: involucrium monophyllum in sex aut septem lacinias ovatas, concavas partitum: radii fere sex semipollicares.
 Calyx monophyllus, oblongo-ovatus, laciniis reflexis.
 Reliqua ut in precedenti, at antherae crocae oblongiusculae.
Habitat ad Caput Bonae Spei. J. Observatum a D. Thumbergio. Habui floridum a mense aprili usque ad august. Colitur in R. H. P.
 Explicatio fig. a Genitalia ante floris expansionem. b Urceolus staminum flore aperto. c Germen, stylus, stigmata. d Capsula. e Semen. f. Idem auctum.

356. GERANIUM SCABRUM. *Lin.* (Tab. CVIII. f. 1.)

- G. Caule fruticoso lignoso; foliis cuneiformitridis, multifidisque, scabris; umbellis paucifloris.
 G. Calycibus monophyllis; foliis cuneiformibus, multifido-laciniatis, scabris; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n.º. 8.*
 G. Calycibus monophyllis; foliis alternatis multifido-laciniatis, scabris; caule fruticoso. *Burm. Ger. n.º. 39. tab. 1.*
 Caulis fruticosus, cortice rufescente, 3-4 pedalis, ramis rubescentibus, villis aliquot.
 Folia alterna, aliquando opposita, petiolis subaequalia, cuneiformia, tri aut quinquefida, serrato-dentata, subtus sæpe concava, scabra. Stipulae semiamplexicaules, acuminatae, deciduae.
 Florum pedunculi, solitarii, oppositifolii: involucrium rubescens, quinquefidum: radii duo, tresve, vix pollicares.
 Calyx profundissime partitus in quinque foliola apice aristata atque reflexa, subpubescentia, striata.
 Corolla papilionacea, dilutissime rosea, ex quinque petalis, quorum duo superiora latiora, longiora atque reflexa, omniaque integerrima. Cuniculus mediocris longitudinis.
 Staminum urceolus albus in decem lacinias partitus, quarum septem longiores toridem antheras sulfureas sustinent.
 Germen pentagono-acuminatum, villosum: stylus albus: stigmata rubra.
 Fructus: capsulae quinque monospermæ, tomento ferrugineo tectæ, basi acutæ. Arista pollicaris, candide barbata, in spiram tortilis.
Habitat ad Caput Bonae Spei. J. V. floridum in R. H. P. a mense aprili.
 Explicatio figuræ. a Corolla. b Flos integer. c Calyx. d Genitalia. e Stamina.

357. GERANIUM HIRSUTUM. *Bur.* (Tab. CI. fig. 2.)

- G. Calycibus monophyllis; foliis ovatis, laciniatis, rugosis (hirsutis addo *Cav.*); radice turbinata. *Burm. Ger. n.º. 68. t. 2.*
 G. Africanum humile, radice rapacea; foliis hirsutis, integris et dissectis;

floribus in umbellam dispositis, copiosis, ex purpura nigricantibus. *D. Scherard. Rai. hist. 3. p. 513. n°. 31. apud Burm.*

Radix turbinata, perpendicularis, parte superiori incrassata, ac stipulis rubescentibus quasi imbricata.

Caulis nullus, nisi pedunculos aut scapos pro caule sumamus, in quibus folium unum reperitur prope umbellarum ortum.

Folia radicalia, numerosa, hirsuta, quorum aliqua ovata fere integra, alia lacinata et veluti pinnata, omniaque petiolata. Stipulae oblongae, basi petioli adnatæ, bifidae.

Flores umbellati: scapus radicalis bipollicaris, ibique in tres aut plures pedicellos umbellatos partitus: involucri polyphylla, acuta, pilosa: radii 10-12 brevissimi.

Calyx monophyllus, laciniis acutis reflexis.

Corolla parva papilionacea, pallida in siccis (*Burmanus vero dixit purpurea nigrans*). Cuniculus brevis.

Fructus: capsulae quinque breves, tomentosae, monospermæ: arista vix semipollicaris in spiram tortilis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. apud D. de Lamarck ex collectis Sonneratianis.

Obs. 1. *Burmanus in laudato opere ex Raj. sententia adiunxit: In huius plantæ foliis natura mira varietate ludit; alia enim integra sunt, alia varie dissecta.*

II. *Linnaeus hanc speciem haud recte coniunxit cum G. lobato.*

358. GERANIUM HISPIDUM. *Lin. supp. (Tab. CX. f. 1.)*

G. Calycibus monophyllis; caule fruticoso hispidus; foliis palmatis, dentato-laceris, hispidis; umbellis compositis; involucri reflexis. *Li. supp. 304.*

Caulis fruticosus, teres, ramosus, bipedalis et ultra, hispidus ut et tota planta.

Folia alterna, petiolata, petiolis longiora, palmata, atque partita in quinque præcipue lacinias acutas, crenato-dentatas, quæ quasi dilaceratæ apparent dentibus aliquot maioribus. Stipulae ovato-acutæ.

Florum pedunculi communes vix pollicares, axillares et terminales: umbellis compositis: involucrum ex quatuor aut quinque foliolis cuspidatis: radii tres-quinque.

Calyx ovatus, laciniis ovato-acutis, aristatis.

Corolla parva, papilionacea; petalis superioribus latioribus. Cuniculus brevis.

Fructus: capsulae quinque parvæ, arista tortili terminatæ, vix trium linearum.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. Communicatum a D. de Jussieu ex collectis Sonneratianis.

359. GERANIUM BICOLOR. *Iacq. (Tab. CXI. f. 1.)*

G. Caule brevi fruticoso: ramis teretibus: foliis oppositis, tripartitis, hirsutis: lobis crispis, dentatis: umbellis multifloris, speciosis, capitatis.

G. Calycibus monophyllis: foliis cordatis, tripartitis, lobatis, hirsutis: floribus capitatis: caule fruticoso. *Murray in edit 13. Systh. Veget. p. 614. n^o.*

16. *Iacq. in litt. Hort. v. 1. t. 39.*

Caulis fruticosus, tortuosus; cortice cinereo tectus; ramosus; ramis teretibus, villosis, subherbaceis, pedalis.

Folia opposita, longe petiolata, glauca, scabra, trilobata, lobis crispis, dentatis, subplicato-arcuatis in alios divisis. Stipulae fere amplexicaules, acuminatae.

Florum pedunculus communis saepe oppositifolius aut lateralis, aliquando axillaris, folio longior: involucrum monophyllum multipartitum, marcescens: radii fere tredecim vix pollicares.

Calyx profunde quinquepartitus: laciniis ovatis, villosis, reflexis: striae oblitteratae.

Corolla subaequalis, papilionaceo-rotata, petalis superioribus paulo latioribus, omnibus integerrimis, limbo albo, maculisque saturate purpureis pulcherrime variegatis.

Staminum urceolus albus, decempartitus: dentes tres breves, steriles; reliqui septem longiores fertiles: antherae flavae-rubentes.

Germen pentagonum villosum: stylus basi lanatus, dehin incarnatus: stigmata revoluta.

Fructus.

Habitat. *H. V. Floridum in R. H. P. mensibus iunio et iulio.*

Explicatio fig. a Genitalia. *b* Alterum ex petalis inferioribus. *c* Unum ex superioribus.

360. GERANIUM CAPITATUM. *Lin.* (Tab. CV. f. 1.)

G. Calycibus monophyllis; foliis lobatis, undatis, villosis; floribus capitatis; caule diffuso. *Lin. Sp. pl. n°.* 16. *Burm. Ger. n°.* 41.

G. Calycibus monophyllis, floribus capitatis; foliis cordatis, lobatis, crenatis, pilosis. *Hort. Cliff.* 345.

G. Malvae folio. *Riv. pentap. t.* 99.

G. Africanum frutescens, malvae folio laciniato odorato. *Herm. Lugd.* 277. t. 278. *Tourn. inst. p.* 269.

Caulis fruticosus nodosus, ramosus, tripedalis, diffusus, tener, pilosus.

Folia alterna, petiolis subaequalia, cordata, subrotundo-quinquelobata, undata, crenata, tomentosa, odorem roseum spirantia. Stipulae ovato-acutae, basilate, et quasi auriculatae, reflexae.

Flores capitati: pedunculus communis longissimus, teres, villosus, erectus, oppositifolius: involucrum multisidum, laciniis ovatis, marcescentibus: radii brevissimi 6-8 adeo ut flores subressiles.

Calyx ovatus, tomentoso-mollissimus, laciniis profundis, acuminatis. Striae parum patentes.

Corolla papilionacea subaequalis, petalis roseis variegatis. Cuniculus omnium brevissimus.

Staminum urceolus albus, in decem filamenta paritis ut in praecedenti.

Germen villosum: stylus incarnatus: stigmata revoluta.

Fructus: capsulae quinque monospermae, ferrugineo-tomentosae, basi acutae.

Arista candide et longe barbata, in spiram tortilis. Semina nigra glabra.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. J. Habui floridum a mense iunio usque ad novemb.

Colitur in R. H. P.

Explic. fig. a Fructus dehiscens. b Semen.

361. GERANIUM LOBATUM. *Lin.* (Tab. CXIV. f. 2.)

G. Radice tuberosa : foliis ternatis, crassis, magnis, tomentosis : scapis radicalibus, divisis, umbelliferis.

G. Calycibus monophyllis, caule truncato, scapis subradicalibus, umbella composita. *Lin. Sp. pl. n.º. 29.*

G. Calycibus monophyllis; tubis longissimis subsessilibus; radice subrotunda; foliis lobatis, crenatis, hirsutis. *Bur. Ger. n.º. 58. Roy Lugd. 350. n.º. 18.*

G. Africanum noctu olens, tuberosum, vitis foliis hirsutis. *Commel. H. Amst. 2. p. 12. t. 62.*

Ex radice crassa tuberosa magna scapi prodeunt et

Folia, quorum petioli teretes, crassi, villosi, in tres alios dividuntur, foliola aut, si mavis, lobos totidem sustinentes; quæ sunt rursus lobata, crenata, convexo-recurva, mollia, tomentosa, subtus albicantia: nervi valde protuberantes. Stipulæ latæ, acutæ, marcescentes.

Florum scapi ramosi, umbellas sustinentes: involucria polyphylla: radii fere quindecim, plusquam pollicares.

Calycis lacinia oblongo-ovata.

Corolla patens, subæqualis; petalis nigricantibus, basi flavescentibus, striisque rubris notatis.

Staminum urceolus decemdentatus: antheræ sæpe sex luteæ, ovatæ.

Germen pentagonum: stylus ruber valde villosus: stigmata revoluta.

Fructus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. J. V. floridum in R. H. P. mensibus aprili et maio.

Explic. fig. d Corolla. e Petalum. f Calyx. g Germen, stylus. h Urceolus staminifer auctus.

362. GERANIUM TEREBENTHINACEUM. (Tab. CXIV. f. 1.)

G. Caule arborescente: foliis duplicato-trifidis, lobis latis, incis, crenatis: umbellis multifloris.

Caulis orgialis ramosus, ramis teneris pubescentibus.

Folia alterna, quandoque opposita, subtus glabra, albicantia, desuper saturate viridia, citrum redolentia, præsertim tenera; omniaque duplicato-trifida, lobis latis, incis, crenatis, marginibus subvillosis. Stipulæ latæ, emarginatæ aut acuminatæ, marcescentes.

Florum pedunculus communis solitarius, oppositifolius, petiolo longior: involucrium pentaphyllum: radii subquinque.

Calyx profunde partitus in quinque lacinias, nonnihil reflexas.

Corolla papilionacea, dilute purpurea, lineis saturationibus notata in petalis superioribus, quæ sunt laxiora et reflexa. Cuniculus brevis.

Staminum urceolus decemdentatus, dentibus brevibus: horum tres castrati, septem antheriferi. Antheræ oblongiusculæ.

Reliqua ut in affinibus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. floridum in R. H. P. mensibus maio et sequentibus.

Obs. *Varietatem vidi cuius folia odorem roseum gratissimum spirabant, aliam item terebenthinaceum.*

Explicatio figuræ. *a* Germen cum stylo intra calycem. *b* Genitalia. *c* Stamen auctum.

363. GERANIUM BIFLORUM. *Burm.*

G. Radice crassa nodosa : foliis binis lobato-incisis, acutis : pedunculis terminalibus bifloris.

Pelargonium bifolium et biflorum. Burm. Afric. 95. t. 37. f. 1.

G. *Africanum noctu olens, flore ruberrimo, anemones folio latiore. Pluk. Phyt. t. 186. f. 5. Tournef. inst. 269.*

E. radice crassa, nodosa, nigricante, fibrosa oritur hæc planta humilis, sessquispithamalis.

Folia petiolata, petalis longiora, bina (sic *Burmanus, nihil addens de eorum oppositione, quamquam hoc verosimilius ex figuris citatis*), prope flores solitaria; suntque lata, crassa, venosa, viridia, variis incisionibus in lobos divisa, denticulata.

Flores in ramorum summo bini (ternos video in *Plukenetii figura Cäv.*)

Corolla amœne rubens, papilionacea, petalis duobus superioribus duplo fere maioribus, erectis; reliquis dependentibus.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Planta mihi ignota: quæ vero præcedunt ex Ioan. Burmani opere transcripsi.

364 GERANIUM VARIEGATUM. *Lin. supp. (Tab. CXVIII. f. 3.)*

G. Foliis alternis, quinquelobis, lobis trifidis serrato-dentatis : stipulis latis cordatis; pedunculis bi-trifloris.

G. *Glaucum, calycibus monophyllis, foliis alternis, tri-quinquepartitis; lobis trifidis, serratis; stipulis cordatis, ovatis; umbella pauciflora. Lin. supp. p. 305.*

Tota planta glaberrima et glauca.

Caulès recti, (in sicco striati) parum ramosi.

Folia alterna, petiolis breviora, cordata, quinquelobata, lobis trifidis, serrato-dentatis, serraturis rubris : stipulæ cordatæ, latæ, rotundato-acuminatæ.

Florum pedunculi communes oppositifolii, solitarii, erecti : involucrum ex quatuor foliolis, ovato-acutis, conniventibus; pedicelli duo, tresve, plusquam pollicares.

Calyx profundissime partitus in quinque lacinias oblongas, acutas, striatas.

Corolla papilionacea, magna, ad flavum accedens (in sicco); petalis duobus superioribus longioribus, latioribus; variegatis lineis plumosis cœruleis : tribus reliquis angustioribus.

Staminum urceolus albicans; filamenta aliqua brevissima, reliqua longiora.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. Communicatum a D. de Lamarck.

Obs. *Exemplar habeo communicatum a D. Thumbergio nomine GERANII QUINQUELOBI, quod superiori ita est affine, ut pro varietate reputem. Tota enim planta est glauca et glaberrima, stipulis ornata latis: folia sunt ipsi quinqueloba, at minora quam in precedenti, lobique desinunt in acumen, dentesque aut serraturæ paucissimæ, quandoque nullæ: flores sunt duplo minores: omnes denique huius partes duplo aut triplo minores, quam in G. VARIEGATO.*

365. GERANIUM ARTICULATUM. (Tab. CXXII. f. 1.)

G. Radice squamosa, lignosa, articulata: foliis radicalibus, quinque lobis incisis: umbella subquadriflora, radiis longissimis.

Radix ima lignosa, gracilis, articulata, dehin incrassata, squamosa.

Cauliculi aut potius scapi, articulati et quasi interrupti.

Folia radicalia longissime petiolata, cordata, rotundato-quinqueloba, lobis trifidis, mollia, villosa: stipulæ orbiculatæ, imbricatæ, squamularum instar, rufescentes, villosæ.

Florum scapi quasi interrupti, folio breviores, quinque pollicum: involucrium polyphyllum, foliolis acutis, brevibus, rubescentibus: radii 1-4 scapo paulo breviores.

Calyx profundissime partitus in quinque lacinias oblongas, acutas.

Corolla plusquam pollicaris, in sicco flava, papilionacea, petalis duobus superioribus longioribus, latioribus, lineis rubescentibus notatis.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. Communicatum a D. Thumbergio.

366 GERANIUM CRISPUM. *Lin.* (Tab. CIX. f. 2.)

G. Caule fruticoso: foliis cordatis, lobatis, dentatis, crispis: stipulis cordatis: pedunculis uni-bifloris.

G. Calycibus monophyllis; foliis reniformibus, crispis, scabris; caule fruticoso. *Lin. Sp. pl. n.º. 7.*

G. Hermaniæfolium, calycibus monophyllis, caule fruticoso; foliis lobatis, crenatis, subcucullatis; stipulis cordatis, involucrisque hispido-muricatis. *Lin. supp. n.º. 305.*

Caulis lignosus, cortice fusco, ramosus, ramis plurimis tomentoso-scabris, sesquipedalis.

Folia æterna, in ramis disticha, petiolis subæqualia; inferiora subreniformia, quinquelobata; reliqua trilobata, lobis plicatis, dentatis, crispis, melissæ odore. Stipulæ cordatæ et veluti imbricatæ.

Florum pedunculi oppositifolii, foliis longiores, uniflori, aut biflori. Involucrum ex quatuor foliolis ovatis, aristatis, conniventibus.

Calyx ovatus, lacinii quatuor reflexis; superiore latiore erecta.

Corolla pollicaris, dilute violacea, papilionacea, patens; petalis superioribus subrotundis reflexis, striis saturationibus.

Staminum urceolus purpurascens; filamenta septem antherifera longiora, tria reliqua breviora: antheræ incarnatæ.

Aristæ breves. Reliqua ut in affinibus.

Habitat ad Caput Bone Spei. H. Habui floridum a mense maio usque ad octob.
Colitur in R. H. P.

Obs. *Linnæi filius in suo plemento perperam hanc speciem ad GER. HERMANIÆFOLIUM reduxit, quod d. cente Linnæo in Sp. pl. a CRISPO differt foliis minime divisis. Odor præterea melissæ, G. CRISPI propius, ac foliorum lobi, sufficienter hoc ab HERMANIÆFOLIO seiungunt. Hæc mea opinio roboratur amplius ex specimine capensi quod præ oculis habeo a D. Thumbergio misso, hoc nomine Ger. hermaniaefolium Lin. supp. quod idem omnino est cum hac mea planta, licet non ita villosum, quorum differentiam a cultura repetendam esse omnibus in confesso est.*

367. GERANIUM EXSTIPULATUM. (Tab. CXXIII. f. 1.)

G. Caule fruticoso, ramis erectis: foliis alternis duplicato-trilobis, crenatis, glabris, exstipulatis.

Tota planta glaberrima et nonnihil glauca.

Caulis fruticosus, ramis rerebibus, erectis, pedalis.

Folia alterna, petiolis breviora, in tres lobos præcipue partita, qui sunt iterum apice trilobi, crenati: tenera nonnihil cucullata, dehin parentia. Stipulæ adeo minimæ ut conspici nequeant.

Nondum mihi floruit neque in R. H. P. cui data fuit nuperrime hæc nova species nomine GERANII SUAVIS, quam ex stipularum defectu designandam duxi novo nomine. Ubi primum floreat, incidetur, atque cum Ger. alihæoide prodibit.

368. GERANIUM FULGIDUM. Linn. (Tab. CXVI. f. 2.)

G. Calycibus monophyllis; foliis tripartitis incisiss, intermedia maiore; umbellis geminis: caule fruticoso, carnoso. *Lin. Sp. pl. n.º. 1. Burn. Ger. n.º. 52.*

G. Africanum folio alcææ, flore coccineo fulgidissimo. *Dill. Hort. Elth. t. 130. f. 137.*

G. Surinamense, chelidonii folio, flore coccineo, petalis æqualibus. *Tilli. Pis. pag. 68. t. 26.*

Caulis fruticosus, carnosus, tortuosi, pedales.

Folia numerosa, petiolis longiora, mollia, tripartita, incisa, lacinia media productiore, crenato-dentata, tempore florescentiæ emarcida. Stipulæ acutæ, per basim petioli decurrentes.

Flores umbellati, umbellis duabus, aut tribus; pedunculus harum communis longus, tomentosus, terminalis: pedicelli pollicares, tres aut quatuor.

Calyx ovatus, basi utrimque gibbosus, tomentosus, lacinii quatuor reflexis, superiore latiore erecta. Cuniculus per totum pedunculum excurrens.

Corolla saturate kermesina, supina, papilionacea; petalis duobus superioribus latioribus, longioribus, reflexis.

Reliqua ut in affinis.

Habitat ad Caput Bone Spei. H. Habui floridum mense iulio. Colitur in R. H. P.

Obs. Specimen capense vidi siccum apud D. Thouin, cuius folia sunt valde tomentosa, rufescentia atque profundius fissa, quod tamen ex facie atque florum colore atque figura ad hoc tanquam varietatem reduco.

Hæc adsentior Cl. Burmano ; credenti Geranium fulgidum gibbosum atque carnosum unam eandemque plantam initio fuisse. Omnia etenim colui atque diversa reperi, foliis, caule, floribus.

369. GERANIUM BIFOLIUM. *Burm.* (Tab. CXV. f. 3.)

G. Calycibus monophyllis ; foliis binis, cordato-angulatis, radice rapacea. *Bur. Ger. n° 73.*

Pelargonium rapaceum bifolium, floribus maculatis. *Ioan. Burm. afr. 90. t. 35. f. 1.*

G. Africanum humile, latifolium, tuberosa radice, floribus incarnatis. *Herm. parad. Bat. app. et pl. afric. p. 12.*

Radix subrotunda basi angustior atque longior, fusca, esculenta.

Caulis nullus.

Folia duo cordata, angulata, dentato-crenata, lata, nervosa, viridia, plana ; petiolis uncialibus longiora.

Scapus simplex spithameus, purpurascens, erectus, umbella terminatus : involucrum ex pluribus foliolis oblongis, acutis, purpurascentibus, instar coronæ.

Radix subseptem, sesquiunciales.

Calyx ovato-oblongus, laciniis acutis.

Corolla papilionacea, calyce maior, incarnata ; petalis duobus superioribus maioribus, erectis, macula sanguinea oblonga notatis, reliquis angustioribus, dependentibus.

Fructus : capsula quinque, quæ nedum maturæ aristis longis pyramidi inhærent more congenerum.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Appellatur ab incolis HEYNTAME. Planta mihi ignota ; quæ vero præcedunt ex Burmano deprompsi.

370. GERANIUM STIPULACEUM. *Lin. supp.* (Tab. CXXII. f. 3.)

G. Caule brevissimo imbricato : foliis sublobatis, crenato-incisis : stipulis apice bifidis, lanceolatis, reflexis : florum pedicellis longissimis.

G. Acaule, calycibus monophyllis ; foliis oblongis, incisis, serratis : stipulis subulatis, rigidis, albis. *Lin. supp. 306.*

Caulis pollicaris, crassus, imbricatus. Stipularum veterum rudimentis coriaceis, rotundatis, rubescentibus.

Folia plura, petiolis breviora, villosa, sublobato-incisa, dentata, apice obtusa : stipularum bases late, coriaceæ, caulem imbricantes, et prope petioli initium bifidæ ; laciniis subulatis, rigidis, albicantibus, reflexis.

Florum scapus ex summo caule herbaceus, sulcatus, 4 pollicaris : involucrum polyphyllum : foliolis lanceolatis, brevibus, villosis : radii sæpe quatuor longitudine fere scapi, erecti.

Calyx profunde quinquepartitus, laciniis ovatis, reflexis.

Corolla in sicco lutescens, papilionacea, petalis superioribus longioribus, latioribus, reflexis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. Com nunciatum a D. Thumbergio.

371. GERANIUM TRIFIDUM. *Burm.* (Tab. CXV. fig. 1.)

G. Calycibus monophyllis : foliis ternis, trilobis, et trifidis; radice rapacea.

Burm. Ger. 74.

Pelargonium rapaceum foliis ternis, trilobatis, et tridentatis; flore sanguineo.

Burm. afr. p. 91. *t.* 35. *f.* 2. *Petiv. Gazoph.* 84. *f.* 114.

G. Africanum noctu olens, flore rubro, anemones folio angustiore. *Pluk. phyt.* *t.* 186. *f.* 6. *Tournef. inst.* 269.

Radix subrotunda, rapacea, nigricans, esculenta.

Caulis nullus.

Folia terna, crassa, triloba, lobis superne trifidis, medio productione.

Scapus solitarius, teres, spithameus : involacrum ex foliolis angustis, acutis, coronam efformantibus : radii tres, pollicares.

Calyx ut in *G.* bifolio.

Corolla papilionacea, sanguinea.

Habitat ad Caput B. Spei. H. Planta mihi ignota.

372. GERANIUM TERNATUM. *Lin. supp.* (*Tab. CVII. f. 2.*)

G. Caule fruticoso, hispido : foliis oppositis, ternatis; foliolis cuneatis, inciso-trifidis, serratis, scabris.

G. Calycibus monophyllis; foliis ternatis, foliolis lobatis, lobis dentatis : floribus subumbellatis; caule hispido. *Lin. supp.* 306.

Caulis suffruticosus, dichotomus, teres, purpurascens, villosus, erectus, bipedalis et ultra, cuius rami simplices, breves, cauli similes.

Folia opposita, petiolata, ternata, rigida, strigoso-scabra, pollicaria : lobi inciso-trifidi, serrati, subplicati, serraturis purpurascensibus : petioli villosi foliorum longitudine. Stipulae binæ, aut plures, ovato-acutæ, concavæ, lineam longæ.

Flores laterales et terminales umbellati : involucri lanceolata, purpurascens, subciliata.

Calyx ciliato-pilosus.

Corolla albo-incarnata, petalis oblongis, integris, æqualibus, basi stria duplici purpurea.

Stamina antherifera videntur septem.

Stigmata quinque setacea.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. Communicatum a D. Thunbergio, cuius est etiam supradicta descriptio.

373. GERANIUM LÆVIGATUM. *Lin. supp.* (*Tab. CXXI. f. 1.*)

G. Caule fruticoso, glabro, rubescente : foliis ternatis, sublinearibus, trifidis, glaucis : pedunculis bifloris.

G. Glaucum, calycibus monophyllis, caule erecto; foliis pinnatifidis; laciniis integris, lanceolatis. *Lin. supp.* 306.

Tota planta glaberrima.

Caulis fruticosus, rubescens, ramis aliquot.

Folia glauca, opposita, petiolis longiora, ternata, foliolis sublinearibus, sæpissime trifidis. Stipulae subulatae rubrae.

Florum pedunculi solitarii, folio longiores : involacrum ex tribus aut quatuor

foliolis lanceolato-acutissimis: radii duo (aliquando unicus) sesquipollicares.

Calyx oblongus, laciniis profundis, acutis, reflexis; superiore latiore, erecta. Corolla papilionacea albido-flavescens (in sicco) petalis superioribus longioribus, latioribus, et prope unguis lineis rubescentibus. Cuniculus longitudine pedicelli.

Fructus capsula quinque, monospermæ, tomentosæ, basi acutæ, arista pollicari tortili terminata.

Habitat ad Caput Bonæ Spei: H. V. S. Communicatum a D. Thumbergio.

374. GERANIUM ALCEOIDES. *Lin.*

G. Calycibus monophyllis: foliis ternatis, trifidis, laciniatis; caule herbaceo, hirsuto. *Lin. Sp. pl. n.º. 22.*

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis; foliis lyrato-multifidis, cotyledonibus lobatis. *Burm. Ger. n.º. 36.*

Planta annua herbacea, cuius radix fibrosa.

Caules longi, prostrati, rugosi.

Folia cotyledonia longe petiolata ac lobata, laciniis quinque profunde dissectis: caulina petiolata, tenuius dissecta, seu multifido-lyrata, cum caule terræ incumbentia.

Pedunculi verticales, longi, quinque sexve flores umbellatim gerentes, quorum petala irregularia, bina superiora maiora, tria inferiora minora, purpurea.

Calyces quinquefidi acuti.

Rostra longa, tenuiter acuminata

Habitat in Africa. Planta mihi ignota, quæ tamen cum meo GERANIO LACINIATO in multis convenit, adeo ut hoc pro G. ALCEOIDE initio sumpserim: at corolla irregularis minime LACINIATO convenit, quamquam utraque pentandra sint.

Obs. D. Burmanus dixit annuam hanc plantam, vivacem Linnaeus.

375. GERANIUM ABROTANIFOLIUM. *Lin. supp. (Tab. CXVII. f. 1.)*

G. Caule fruticoso: foliis minimis ternatis trifidis; laciniis linearibus: floribus umbellatis.

G. Calycibus monophyllis; foliis multifidis, linearibus, incanis. *Lin. supp. 304.* Caulis fruticoso-lignosus, cortice cinereo tectus, ramosus; ramis a rudimentis stipularum atque petiolorum quasi aculeatis.

Folia numerosa, petiolata, vix trium linearum diametri, limbo expanso reniformia, ternata; foliolis sæpe trifidis, linearibus, obrusis. Stipule: setulæ duæ brevissimæ basi petioli ampliati, compressi, veluti cornua infixæ.

Florum pedunculi communes versus ramulorum apices, plusquam pollicares: involucrum multifidum, laciniis lanceolatis: radii 2-3 semipollicares.

Calyx ovatus villosus, laciniis acutis.

Corolla calyce maior, papilionacea, purpurascens.

Capsularum aristæ semiunciales.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. Communicatum a DD. Thouin et Thumberg, qui primus reperit et examinavit quemadmodum et alia innumera.
 Obs. *Varietatem vidi apud D. de Jussieu ex adsportatis a D. Sonnerat, in qua foliorum laciniae erant paulo latiores, corolla saturate cœrulea, atque umbellæ brevius pedunculatæ. Ramulum sistit littera V dictæ tabulæ : F vero, folium expansum, cum stipulis.*

C. Folia pinnata.

376. GERANIUM PINNATUM. *Burm. (Tab. CXV. f. 2.)*

G. Acaule : radice turbinata tuberosa : foliis pinnatis : foliolis parvis ovatis subsessilibus.

G. Calycibus monophyllis, foliis pinnatis, foliolis ovatis. *Burm. Ger. n°. 66.*

G. Prolificum pinnatum. *γ. Lin. Sp. pl. n°. 27.*

Radix turbinata, tuberosa, intus albida, extus nigricans, edulis.

Caulis nullus.

Folia radicalia, erecta, pinnata, petiolis nudis tenuiter villosis, quatuor aut quinque paribus foliorum cum impari terminatis : hæc subsessilia, ovata, minima, superne viridia, subtus tomentosa.

Flores in scapis radicalibus spithameis, umbellati : involucrum ex quinque foliolis oblongo-acutis : radii vix pollicares, numero 2-7.

Calyx monophyllus, oblongus, quinquepartitus, lacinii acutis.

Corolla albicans, papilionacea ; petalis duobus superioribus longioribus, latioribus, reflexis, plumulla sanguinea variegatis ; reliquis obtusis brevioribus, deflexo-patulis.

Stamina antherifera quinque : antheræ ovato-oblongæ.

Fructus : capsulæ quinque basi acutæ, terminatæ arista pollicari.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. V. S. apud D. de Jussieu, figuratum vero a D. Sonnerat apud D. de Lamarck.

Obs. *Cl. Linnæus hanc speciem atque sequentem cum G. prolifero coniunxit.*

G. Tuberosum xerampelinum, foliis viciæ, quod ex codice mss. Oldenlandii citat atque describit Laur. Nic. Burmanus, ut incertum relinquo ; quod tamen ad hanc aut ad sequentem speciem spectat. Conferantur meæ tabulæ.

377. GERANIUM ASTRAGALIFOLIUM. (Tab. CIV. f. 2.)

G. Radice crassa : foliis pinnatis, foliolis ovato-acuminatis, latioribus, cinereis, hirsutis : scapis subradicalibus, elongatis, umbelliferis.

G. Africanum astragalifolio. *Commel. plant. exotic. p. 53. f. 3.*

G. Pinnatum. *Burm. Ger. n°. 66. Lin. n°. 27.*

Radix pollicem crassa, sublutea, descendens, parum fibrosa.

Caulis vix ullus, nisi scapos dixeris, qui aliquando aphylli sunt, aliquando foliis instructi.

Folia pinnata, longa, sæpe cum impari, media eorum longitudine nuda, foliola sub-16, subsessilia, ovato-acuta, cinerea, hirsuta, atque multo maiora quam in præcedenti.

Flores umbellati : scapus foliis longior : involucrum multipartitum ; foliolis ovato-acutis : radii semiunciales , fere sex.

Calyx profunde quinquepartitus , lacinia superiore , latiore.

Corolla papilionacea , albo-rubens , striis saturatioribus.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. 17. Fragmentum vidi siccum apud D. de Jussieu ; reliqua mutuavi ex Commelini opere citato.

378. GERANIUM CAPILLARE. (Tab. XCVII. fig. 1.)

G. Foliis oppositis pinnatis , pinnulis linearibus : pedunculis axillaribus solitariis , subnullifloris.

G. Hermanioides , pedunculis multifloris , floribus linearibus ; foliis pinnatis , foliolis linearibus subfalcatis , caule fruticoso. *Burm. Prodr. Floræ Capensis ?*

Planta fruticosa at pusilla , quam magnitudine naturali sistit figura.

Caules duriusculi trium fere pollicum.

Folia ima numerosa , longe petiolata , petiolis capillaribus ; pinnata , pinnulis linearibus , acutis , pubescentibus : stipulæ acutissimæ.

Florum pedunculi , folio longiores , axillares , uni-bi-triflori : involucrum profunde partitum in quinque foliola erecta , acuta.

Calyx ovatus , profunde partitus in quinque lacinias acutas , pubescentes ut et tota planta.

Corolla papilionacea , rubescens.

Reliqua deerant.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. Communicatum a D. Thumbergio , qui id reperit.

Obs. *Burmani plantam in Prodromo citatam nullibi vidi : ad hanc speciem interea cum dubio refero. Ille addidit , huius habitum esse Hermaniæ pinnatæ Plukeneti mantiss. p. 50. t. 344. f. 3. inflorescentiam vero ut in G. scabro.*

379 GERANIUM HIRTUM. *Burm.* (Tab. CXVII f. 2.)

G. Caule brevi hirtō : foliis duplicato-pinnatis : laciniiis capillaribus ; umbellis pluribus terminalibus , elongatis.

G. Calycibus monophyllis , corollis papilionaceis , foliis pinnatis multifidis , caule villosa. *Burm. Ger. n.º. 64.*

G. Calycibus monophyllis ; foliis duplicato pinnatifidis , laciniiis filiformibus. *Roy. Lugd. 354. n.º. 33.*

Planta humilis , ac villosa-hirta , cuius radix lignosa , perpendicularis , cortice nigricante , atque stipularum reliquiis apice squamosa est.

Folia radicalia numerosa , bipinnata , pinnulis capillaribus numerosis : stipulæ ad basim petioli nudi quasi adnatæ , bifidæ , acutæ.

Caulis brevis bipollicaris , apice gerens folia bina opposita ; ex quo umbellæ prodeunt sesquipollicares.

Flores umbellati : involucrum polyphyllum ; foliolis lanceolatis , acutis ; radii breves , fere quatuor.

Calyx ovatus, quinquefidus.

Corolla papilionacea, calyce dupla, dilute rubens (in sicco.)

Fructus: capsula quinque monosperma, basi acuta; arista pollicaris.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. W. V. S. Communicatum a D. de Lamarck, ex collectis Sonneratianis.

Obs. *In multis ex Burmani sententia cum sequenti convenit, a qua differt foliatura villosa lineari, et radice lignosa; quibus addi potest, quod hac species caulescens sit, sequens vero acaulis.*

380 GERANIUM ARENARIUM *Burm.*

G. Calycibus monophyllis, foliis pinnatifidis, foliolis oblongis, inciso-serratis, caule nullo. *Burm. Ger. n° 63.*

G. Monomotapense arenarium, flore miniato, rubicundo, caule brevissimo, foliis myrrhidis albæ, seu pimpinellæ sanguisorbæ, hirsutæ. *Herb. Oldenl.*

α. G. Africanum humile, adianti foliis. *Herm. parad. Bat. 180. Raj. hist. 3. p. 511. n° 9.*

Planta herbacea, acaulos, cuius radix simplex, perpendicularis, longa, vix fibrosa.

Folia pinnatifida oblongo-ovata; foliola incisa, serrata.

Scapi plerumque terni vel bini ad foliorum ortum exrescunt, folia superantes, flores quatuor vel quinque producentes, pedicellatos, irregulares, ex rubro violaceos.

Calyx aristatus.

Rostra longa, tenuia, per maturitatem superne dehiscencia.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Nullibi vidi hanc plantam: quæ vero præcedunt ex Burmani opere laudato transcripsi.

381. GERANIUM PROLIFERUM. *Burm. (Tab. CXX. fig. 3.)*

G. Calycibus monophyllis: foliis pinnatum divisis; foliolis tri et quinque partitis, linearibus: radice turbinata. *Burm. Ger. n° 70. tab. II.*

G. Africanum, umbellatis floribus carneis, duabus maculis nigricantibus insignitis, foliis tenuissimis, radice rapacea *D. Scherard. Raj. hist. 3. p. 513. n° 32.*

G. Africanum humile, radice rapacea; foliis tenuiter dissectis, glabris; floribus in umbellam dispositis, carneis, striatis. *Raj. ibid. n° 30.*

α. G. Tuberosum idem, foliis angustissimis, lineari-trifidis. *Herb. Oldenland.*

Planta vix palmatis, cuius radix turbinata, fungosa, superne lignosa.

Folia radicalia pinnata, *peucedani* instar in tenues fere capillares lacinias nunc bi-nunc tripartitas, quandoque integras.

Scapus ex summa radice prodit, foliis longior, solitarius, postea in varios quasi ramos partitus, quorum quisque umbellam sustinet: involucria polyphylla, foliolis angustis acutis. Radix 3-6 tritium linearum.

Corolla papilionacea, carnea, maculis nigricantibus variegata.

Habitat ad Caput Bonæ Spei; W. Nullibi vidi hanc plantam. Descriptionem et figuram desumpsi ex Burmani opere.

382. GERANIUM PINNATIFIDUM. *Burm.* (Tab. CXX. f. 1.)

G. Calycibus monophyllis ; foliis duplicato-pinnatifidis ; lacinii linearibus , obtusis ; radice turbinata.

G. Africanum , foliis hirsutis , longis , tenuiter dissectis , flore albo , punctis purpureis , radice tuberosa. *Herm. pl. afr. p. 11.*

Radix turbinata ; caulis nullus nisi scapum dixeris.

Folia duplicato-pinnata , linearia , apice obtusa , glabra.

Flores umbellati : radii plures (in figura Burmani 11) , breves.

Reliqua desiderantur.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Nullibi hanc plantam vidi , nisi in laudato Burmani opere.

Obs. *Hic auctor asserit hanc speciem ita cum G. hirsuto convenire ut dubius hæserit num pro varietate haberet ; quum utrisque sit eadem forma externa , idemque crescendi modus. At ego , inspectis figuris quas dedit in suo opere Burmanus , ab huius opinione recedendum arbitror , quia earum forma externa diversissima est , quod mea sententia nullus inficiabitur.*

383. GERANIUM RAMOSISSIMUM. *Burm.*

G. Caule frutescente : foliis bipinnatis ; pinnulis subrotundis glabris.

Pelargonium frutescens ramosum , foliolis plurimis subrotundis. *Ioan. Burm.*

Decas. plant. afric. p. 89. t. 34. f. 2.

Caulis fruticosus ramosissimus.

Folia pinnata ; foliolis oppositis subrotundis , glabris , minimis , sessilibus.

Flores umbellati terminales : umbella ut plurimum triflora.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. W.

Nullibi vidi hanc plantam , cuius descriptio desumpta est ex opere supra laudato.

384. GERANIUM MINIMUM. (Tab. CXXI. f. 3.)

G. Foliis pinnatis , inferioribus et radicalibus cespitosis ; caulinis oppositis : floribus terminalibus umbellatis.

Planta pusilla , glabra , cuius integram magnitudinem sistit tabula.

Caules filiformes trium aut quatuor pollicum.

Folia prope radicem numerosa , cespitosa , longe petiolata (habita ratione ad illorum magnitudinem) , pinnata , et aliquando bipinnata , pinnulis obtusis minimis : caulina opposita petiolis breviora. Stipulæ ovatæ.

Flores umbellati terminales : involucrum ex quatuor aut quinque foliolis acutis : radii subquatuor.

Calyx parvus profunde partitus in quinque lacinias acuminatas.

Corolla. . . . cuniculus duarum linearum pedicello paulo brevior.

Fructus ; capsulæ quinque parvæ , monospermæ : arista vix semipollicaris , candida barbata.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. Communicatum a D. Thumberg.

385. GERANIUM DAUCIFOLIUM. *Murray.* (Tab. CXX. fig. 2.)

G. Radice globosa, tuberosa: foliis hirsutis tripinnatis, pinnulis alternis, foliolis minimis ut plurimum lanceolatis.

G. Calycibus monophyllis; foliis hirtis, alternatim tripinnatis; foliolis pinnatifidis. *Murr. Comm. Gott. 1780. p. 13. t. 4. optima.*

G. Africanum folio staphyllini. *R. vin. flor. irreg. pentag. t. 109.*

G. (Flavum) calycibus monophyllis, foliis alternatim pinnatis, foliolis pinnatifidis, scapis radicalibus hirtis, aphyllis. *Burm. Prodrum. Floræ Cap. p. 19. Linn. Sp. pl. n°. 20.*

Radix tuberosa magna fibrillis aliquot.

Caulis vix ullus nisi scapos dixeris, sæpe foliosus duabus scilicet foliorum oppositionibus.

Folia radicalia longissima, hirsuta, tripinnata, pinnulis alternis, foliolis minimis sublanceolatis: caulina opposita. Stipulæ subcordato-acuminatae.

Flores in scapis pedibus nudis (parte inferiori excepta) umbellati. Involucrum polyphyllum, foliolis ovato-lanceolatis. Radii subdecem sesquipollicares.

Calyx profundissime partitus in quinque lacinias acuminatas.

Corolla papilionacea, albido-pallens, petalis obtusis reflexis, quorum superiora duabus lineis purpureis notantur in basi; cuniculus longitudine fere pedunculi.

Reliqua ut in sequenti.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum mense iunio. Colitur in R. H. P.

Multiplicatur facillime si ex radice pars vel minima amputetur quæ terræ haud profunde infixa intra duos menses folia profert.

Obs. *Quamquam hanc plantam pro G. FLAVO Linnæi habeam, diverso tamen nomine Botanicis offero quia D. Murray nuperrime eam distinxit nomine G. DAUCIFOLII, addita perfectissima figura quam iam dudum dedit Augustus Quirinus Rivinus in opere citato.*

386. GERANIUM TRISTE. *Lin. (Tab. CVII. fig. 1.)*

G. Radice tuberosa: foliis longissimis, bipinnatis, hirtis: floribus umbellatis noctu suave olentibus: corollis subæqualibus atro-maculatis.

G. Calycibus monophyllis sessilibus, scapis bifidis monophyllis. *Lin. Sp. pl. n°. 30. Miller. dict. n°. 35.*

G. Calycibus monophyllis; tubis longissimis, subsessilibus; radice subrotunda; foliis pinnatifidis; foliolis pinnatis, multifidis. *Burm. Ger. n°. 57.*

G. Triste sive Indicum noctu olens. *Park. theat. 709. Tourn. inst. 230.*

G. Triste. *Corn. Canad 109. t. 110.*

G. Noctu olens Æthiopicum, radice tuberosa, foliis myrrhidis latioribus et angustioribus. *Breyne. Cent. p. 126. t. 58.*

Radix ex variis tuberculis nigricantibus, subovatis, utrimque in filum angustatis, quo invicem adnectuntur.

Caulisteres, decumbens, villosus, ut et tota planta.

Folia longissime petiolata, petiolis teretibus; in caule opposita, bipinnata,

pinnulis sæpe alternis, aliquando decurrentibus, aliisque minimis interpositis, crenato-acutis. Stipulæ subovatæ, marcescentes.

Florum pedunculi communes teretes, pedales, axillares: involucrium multipartitum, concavo-acutum: radii octo, aut plures, sesquipollicares.

Calyx ovatus, laciniis ovato-concavis, dehin reflexis.

Corolla papilionacea, petalis subæqualibus, viride lutescentibus, maculis atris magnis centralibus, noctu suave olentibus: duo superiora erecta tribus reflexis. Cuniculus longitudine fere pedunculi.

Staminum urceolus decempartitus: dentibus tribus brevibus sterilibus; septem longioribus, totidem antheras luteas sustinentibus.

Germen parvum pentagonum: stylus basi valde villosus, stigmata revoluta.

Fructus: capsulæ quinque tomentosæ, oblongæ, basi acutissimæ: arista bipollicaris candide barbata. Semina solitaria, cinerea, glabra.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. Habui floridum a mense aprili usque ad sept. in diversis individuis. Colitur in R. H. P.

Explicatio figuræ. *a* Urceolus staminifer expansus. *b* Stamen auctum. *c* Capsula cum arista. *d* Semen.

387. GERANIUM APPENDICULATUM. *Lin. Supp.* (Tab. CXXI. f. 2.)

G. Radice rapacea rufescente: foliis radicalibus tomentoso-lanatis, duplicatopinnatis: stipulis longe decurrentibus, apice latissimis: umbellæ radiis scapo subæqualibus.

G. Calycibus monophyllis; foliis radicatis, supra decompositis, hirsutis; petiolis appendiculatis: umbella scapo longiore. *Lin. Supp.* 304.

Radix carnosa, rapacea, rufescens.

Caulis nullus.

Folia longe petiolata, duplicato-pinnata, pinnulis brevibus, tomentoso-lanata.

Stipulæ basi petioli in pollicis longitudinem adnatæ atque apice in duos lobos latos, cordato-acutos, desinentes, ibique petiolum quasi appendiculatum amplectentes.

Flores umbellati: scapi plerumque duo, sulcati, erecti, tomentosi, foliis breviores, ex cuius apice nascuntur radii decem, scapo paulo breviores: involucrium polyphyllum, foliolis subulatis tomentosis.

Calyx profunde partitus in quinque lacinias acutas.

Corolla violacea.

Habitat in Africa. H. V. S. Communicatum a D. Thumbergio.

Obs. Incertus de staminum numero, atque de longitudine aristarum (quæ omnia desiderantur in meo exemplari) *Botanicis determinanda relinquo: interea tamen hic prodit hæc planta ab omnibus hucusque notis diversa stipularum appendicibus.*

388. GERANIUM RADULA. *R. H. P.* (Tab. CI. f. 1.)

G. Caule fruticoso: foliis profundissime multifidis; laciniis linearibus pinnatis: pedunculis paucifloris.

G. Revolutum. *Iacq. Miscel. vol. 3. tab. 133.*

Caulis fruticosus, cortice cinereo tectus, ramosus, bipedalis.

Folia numerosa, alterna, petiolis subæqualia, profundissime quinquefida : laciniis pinnatis et bipinnatis linearibus. Stipulæ lato-acuminatæ, marcescentes.

Florum pedunculi axillares, solitarii 1-2-3; floris : involucrum sapslus quinquefidum marcescens.

Calyx monophyllus ovato-oblongus, pubescens, profunde partitus in quinque lacinias ovatas.

Corolla papilionacea rosea lineis rubris, petalorum unguibus albis; illorum duo superiora reflexa latiora. Cuniculus brevis.

Staminum urceolus albus, decempartitus : filamenta quinque longitudine fere corollæ antherifera; reliqua alternantia, sterilia, atque dimidio breviora. Antheræ saturate carneæ, ovato-compressæ.

Germen minimum ovato-pentagonum : stylus pyramidalis : stigmata villosa, purpurea, revoluta.

Fructus : capsulæ quinque villosæ, monospermæ, basi acutæ : arista barbata, tortilis, quatuor fere linearum.

Habitat ad Cap. Bonæ Spei. *§ Habui floridum a mense aprili usque ad septemb. Colitur in R. H. P.*

Obs. *Tota planta odorem terebenthinum graviter spirat. Folia in plantis teneris sunt sæpe tripollicaria; at in vetustioribus ex quibus iconem desumpsi sunt triplo minora, et numero iora.*

Explicatio figuræ. *a* Floris capitulum. *b* Calyx. *c* Urceolus staminifer sectus. *d* Germen, stylus, stigmata.

389. GERANIUM FRUTICOSUM. (Tab. CXXII. f. 2.)

G. Caule fruticoso, lignoso : foliis oppositis bipinnatis : pedunculis bifloris.

Caulis fruticosus, lignosus, valde ramosus, cortice fusco vestitus, bipedalis?

Folia opposita, petiolis longiora, bipinnata, pinnulis principalibus oppositis, utrimque tres cum impari. Stipulæ breves ovatæ.

Flores axillares, pedunculis folio longioribus bifloris.

Calyx profundissime partitus in quinque lacinias acutas.

Corolla papilionacea, dilute violacea, circa faucem saturatius. Petalis duobus superioribus fere duplo longioribus, latioribus, reflexis.

Cuniculus semipollicaris, per integram fere pedunculi longitudinem excurrrens.

Capsulæ tomentoso-rufæ : arista fere pollicaris, barbata, tortilis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. *§. V. S. Communicatum a D. Thouin.*

Obs. *Caulis erectus ac lignosus abunde distinguit hanc speciem a sequenti cum varietatibus.*

390. GERANIUM CORIANDRIFOLIUM. *Lin.* (Tab. CXVI. f. 1.)

G. Ramis reclinato-erectis, nodosis : foliis bipinnatis, linearibus : umbellis paucifloris.

G. Calycibus monophyllis ; foliis bipinnatis, linearibus, squarrosis ; caule herbaceo, lævisculo. *Lin. Sp. pl. n°. 25.*

G. Coriandrifolio. *Rivin. pentap. t. 101. 102.*

G. Africanum, coriandrifolio, floribus incarnatis, minus. *Herm. Lugd. 279. t. 280. Tournef. inst. 270.*

G. Myrrhifolium calycibus monophyllis, corollis papilionaceis, vexillo dipetalò, foliis bipinnatis. *Burm. Ger. n°.* 59.

G. Æthiopicum, myrrhidis folio tertium, flore magno striato. *Breyn. Cent.* 1, p. 129. t. 59.

G. Africanum myrrhidis folio, flore albicante, radice rapacea. *Commel. Hort. Amst.* 2. p. 125. t. 63.

Folia cotyledonia, ovato-oblonga, integerrima.

Caulis brevis ex quo plures rami pedales, teretes, rubescentes, articulato-nodosi, nodis incrassatis, flexuoso-erecti.

Folia inferiora opposita, superiora sæpissime alterna, inæqualiter petiolata, bipinnata, pinnulis linearibus. Stipulæ lato-acuminatæ.

Florum pedunculus communis oppositifolius, erectus: involucrium sexpartitum; radii 3-4 breves.

Calyx oblongus striatus; laciniis acutis, breviter aristatis.

Corolla dilute carnea, papilionacea, ex quinque aut quatuor aliquando petalis: duo superiora sunt latiora, reflexa, striata; reliquis linearibus sine striis.

Staminum urceolus decemfidus; dentibus alternis brevioribus, sterilibus: reliquis antheras incarnatas sustinentibus.

Germen pubescens: stigmata rubra, reflexa.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, rufescentes, basi acutæ. Arista bipollicaris candide et longe barbata.

Habitat ad Caput Bonæ Spei et in Æthiopia. ☉. ♂. *Habui floridum a mense maio usque ad aug. Colitur in R. H. P.*

Obs. *Species admodum varia laciniis nunc magis nunc minus angustis, corollis pentapetalis et tetrapetalis in eodem sæpe individuo. Si auctorum icones consulantur, vix duæ omnino similes reperientur: in herbariis mira varietas. Fere capillares vidi lacinias in exemplaribus nuperrime adportatis a D. Sonnerat è promontorio citato, An huiusmodi fragmenta ad G. myrrhifolium Linnæi atque Burmanî referenda sint, atque species diversæ conservandæ qualiter Linnæus dixit? Hæreo, dicant ceteri: ego interea omnes, fortasse immerito, in unum coniungo, a quibus sequentem plantam separe, certissime diversam.*

391. GERANIUM BETONICUM. (Tab. CXVIII. f. 1.)

G. Caule herbaceo? Foliis subovatis, lobato-pinnatis, crenatis, obtusis; umbellulis paucifloris.

G. Pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, foliis lobato-pinnatis, crenatis, obtusis. *Burm. Ger. n°.* 37.

G. Africanum folio betonicæ. *Rivin. pentap. t.* 106.

G. Africanum betonicæ folio laciniato et maculato, floribus incarnatis. *Herm. Lugd.* 279. t. 281. *Tournef. inst.* 269.

G. Ribesii folio. *Peiser. Gazophyl. t.* 84. f. 6?

Caulis erectus, simplex, herbaceus? vix pedalis.

Folia longe petiolata; radicalia cordato-ovata, crenulata; caulina nunc opposita, nunc alterna, petiolis breviora, pinnato-lobata, crenata, obtusa. Stipulæ ovato-acuminatæ.

Florum pedunculi elongati, fere terminales : involacrum polyphyllum, foliolis acutis; radii fere quatuor, breves.

Reliqua ut in præcedenti.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. V. S. apud D. Thouin.

Obs. Rivini atque Hermani tabulæ supra citatæ huic speciei conveniunt, minime vero GERANIS CORIANDRIFOLIO et MYRRHIFOLIO; conferantur illorum tabulæ cum hac nostra.

392. GERANIUM FERULACEUM. (Burm. Tab. CX. f. 2.)

G. Foliis pinnatis, pinnulis lobatis, incis, revolutis; petalorum unico superiore erecto, reliquis quatuor dependentibus.

G. Calycibus monophyllis; foliis laciniatis, multifidis; radice tuberosa. *Burm. Ger. n.º. 72.*

Pelargonium foliis ferulaceis, multifidis, flore rubello. *Bur. afr. 93. t. 36. f. 1.*

Ex pluribus capillaribus et nigricantibus fibris oritur caudex crassus, sesquipollicaris, nigricans, brachiatus.

Folia pinnata, pinnulis lobatis, incis, revolutis, subtus tomentosis, apicibus varie denticulatis. Stipulæ. . .

Florum pedunculus communis ex summo caudice et inter folia, his longior, superne ramosus, atque folio instructus ad ramulorum ortum: ramuli singuli umbellas sustinent paucifloras. Radii tres vel quatuor breves.

Corolla pallide rubens pentapetala: ex petalis unicuique dumtaxat superius erectum, latum; reliquis angustis, brevibus dependentibus.

Semina tenuia, oblonga, arista plumosa terminata.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Y. Ex Burmani opere laudato.

Obs. Pelargonium foliis ferulaceis crispis, floribus carneis, eiusdem auctoris p. 94. quamquam præcedenti simile, diversum reputo, quia flores sunt illi tetrapetali, et folia crispa: verumtamen, quum neutrum viderim, ne species immerito multiplicentur, Botanicis determinandum relinquo, qui utrumque poterunt examinare.

393. GERANIUM GIBBOSUM. *Lin.* (Tab. CIII. f. 1.) T. 109. f. 1.

G. Caule fruticoso carnos, geniculis gibbosis: foliis pinnato-lobatis, glaucis; corollis luteo-viridibus.

G. Calycibus monophyllis; caule fruticoso; geniculis carnos, gibbosis; foliis subpinnatis. *Lin. Sp. pl. n.º. 12. Burm. Ger. n.º. 50.*

G. Africanum noctu olens, tuberosum et nodosum, aquilegiæ foliis. *Herm. Lugd. 284. t. 285. Tournef. inst. 269.*

G. Folio aquilegiæ. *Rivin. pentap. irreg. tab. 100.*

Pelargonium foliis quinquefidis, profunde dissectis, et dentatis; radice crassa, bulbosa. *Burm. Afr. 96. t. 37. f. 2.*

Caulis fruticosus, ramis procumbentibus, sæpe tripedalis et amplius, articulatus, articulis gibbosis.

Folia nullo ordine, opposita scilicet, terna, simplicia, petiolata, pinnato-lobata, limbis conniventibus, glauca, glaberrima, dentato-crenata. Stipulæ latæ, marcescentes.

Florum pedunculus communis, oppositifolius, elongatus, erectus: involucrum polyphyllum, foliolis ovato-acutis: radii fere octo, pollicares.

Calyx ovatus, villosus, profunde partitus in quinque lacinias ovatas, reflexas.

Corolla papilionacea, subæqualis, petalis concavis, rotundatis, virido-luteis; superioribus paulo latioribus. Fovea aut cuniculus ut in affinibus.

Staminum urceolus albus in decem filamenta partitus, quorum tria breviora sterilia; reliqua antheras luteas sustentia.

Germen parvum, pentagonum: stylus tomentosus: stigmata lutescentia.

Fructus ut in sequenti; arista paulo longior.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. Habui floridum mense augusto. Colitur in R. H. P.

394. GERANIUM CARNOSUM. *Lin.* (Tab. XCIX. f. 1.)

G. Calycibus monophyllis; caule fruticoso, articulis carnosogibbosis; foliis (alternis) pinnatifidis, laciniatis; petalis linearibus. *Lin. Sp. pl. n.º. 11. Burm. Ger. n.º. 51.*

G. Africanum carnosum, petalis angustis, albicantibus. *Dill. hort. Elth. 153. t. 127. f. 154.*

Tota planta glaberrima.

Caulis fruticosus, humilis, ramosus: horum bases napiformes, carnosæ.

Folia alterna, petiolata, pinnatifida, sæpe revoluta, pinnulis latis, decurrentibus, dentato-crenatis. Stipulæ breves, subovatæ.

Florum pedunculus communis, oppositifolius, erectus, elongatus. Involucrum 5, 6-fidum, foliis ovatis. Radii quinque, semipollicares.

Calyx ovatus coloratus, laciniis revolutis, superiore latiore erecta.

Corolla papilionacea alba, petalis linearibus, carinatis, subæqualibus, patentissimis. Fovea more afinium.

Staminum urceolus albus, decempartitus, filamentis quinque brevioribus castratis, reliquis antheras totidem rubras, ovatas, sustentibus.

Germen minimum, pentagonum: stylus basi villosus, dehin incarnatus: stigmata revoluta.

Fructus: capsulæ quinque monospermæ, tomento rufescentes: arista pollicaris parce barbata.

Habitat ad Cap. Bonæ Spei, et in Æthiopia. H. Habui floridum mensibus iulio, augusto, septembri. Colitur in R. H. P.

EXTRAIT des registres de l'Académie royale des Sciences , du 6
Juin 1787.

Nous avons examiné, par ordre de l'Académie, une quatrième dissertation⁷ latine et botanique de M. l'Abbé CAVANILLES sur le genre du *Geranium*, faisant suite aux trois dissertations précédentes sur les plantes malvacées, dont il est voisin dans l'ordre naturel.

Le *Geranium* est un des genres les plus nombreux du regne végétal. Tournefort en connoissoit environ soixante especes assez distinctes. M. Burman fils en décrit soixante et quatorze dans une dissertation particulière sur ce genre, publiée en 1759. On en compte soixante-six dans l'édition de Linné, donnée en 1780 par M. Reichard, et quatre-vingt-deux dans l'édition de 1784 de M. Murray. La dissertation de M. CAVANILLES, beaucoup plus étendue, porte le nombre des especes à cent vingt-huit, dont il a observé soixante-trois vivantes; les autres ont été tirées de divers herbiers: quelques unes ne lui sont connues que par la description des auteurs. Il a décrit toutes ces especes avec soin, en ajoutant à chacune sa synonymie, et il en a dessiné la plupart dans quarante-neuf planches jointes à la dissertation, et supérieures pour l'exécution à celles de ses ouvrages précédents. Ce travail est précédé d'une introduction, dans laquelle il expose le motif et le plan de l'ouvrage, et les principaux caracteres du *Geranium*.

Ces caracteres sont un calice à cinq feuilles ou monophylle à cinq divisions; une corolle régulière ou irrégulière, à cinq pétales attachés sous le pistil; dix étamines insérées au même point, dont les filets réunis par le bas, sont ou tous fertiles, ou entremêlés de filets stériles; un pistil supérieur, tantôt entouré de cinq glandes, tantôt d'une cavité latérale prolongée dans le pédoncule; un style pyramidal, terminé par cinq stigmates; un fruit composé de cinq capsules obtuses ou aiguës par le bas, uniloculaires, surmontées chacune d'une arête lisse ou velue, appliquée contre le style, dont elle se détache ensuite de bas en haut en emportant la capsule qui lui reste adhérente. Chaque capsule contient une ou deux semences, dont l'embryon occupant tout l'intérieur, a la radicule droite et les lobes repliés à leur base. La tige est herbacée ou ligneuse; les feuilles, toujours stipulées, sont opposées ou alternes; les pédoncules chargés d'une, de deux, ou de plusieurs fleurs ombellées, sont toujours solitaires, opposés aux feuilles alternes, axillaires aux feuilles opposées.

Ce genre exige, à cause de son étendue, une méthode particulière dans la distribution des especes. M. Burman, dans sa dissertation, les avoit classées d'après les pédoncules uniflores, ou biflores, ou multiflores, et d'après les calices d'une ou de plusieurs pieces. Linné avoit distingué les especes africaines

par un calice tubulé monophylle, des pétales irréguliers, des étamines en partie stériles, une arête plumeuse et des pédoncules multiflores; il caractérisoit les especes qu'il nommoit cicutaires par les mêmes pédoncules, par un calice à cinq feuilles, une corolle presque régulière, un pistil entouré de cinq glandes, cinq étamines stériles, et une arête garnie de poils; il appelloit colombines celles qui avoient les pédoncules terminés par une ou deux fleurs, le calice à cinq feuilles, la corolle régulière, les cinq corps glanduleux, toutes les étamines fertiles, l'arête non velue. Ces caracteres ainsi présentés n'ont pas paru assez tranchés à M. CAVANILLES. En employant les mêmes en partie, il les dispose sous un autre ordre, et y ajoute d'autres considérations.

Il sépare d'abord les corolles régulières des irrégulières. Dans la première division, qui comprend cinquante-sept especes, il observe toujours les cinq corps glanduleux, un calice à cinq feuilles ou divisé profondément en cinq parties; il y retrouve aussi d'autres caracteres déterminés les uns par les autres. Ainsi les pétales entiers, avec cinq étamines stériles, annoncent des capsules aiguës, dont l'arête est tordue dans sa longueur; les pétales échancrés se trouvent avec des capsules ovales, dont l'arête est simplement réfléchie en spirale. Les pédoncules multiflores annoncent des étamines en partie stériles; elles sont ordinairement toutes fertiles sur les pédoncules qui n'ont qu'une ou deux fleurs. L'auteur subdivise cette première partie en trois sections principales, caractérisées par les pédoncules uniflores et multiflores, en quoi il se rapproche de M. Burman. Dans la section assez nombreuse des biflores, il sépare les pétales entiers des pétales échancrés. Dans les multiflores, il distingue les feuilles simples des feuilles pinnées.

La division des corolles irrégulières, riche de soixante et onze especes, offre, suivant l'auteur, un calice toujours monophylle, un pédoncule tubulé et ouvert dans la fleur, quelques étamines stériles, une capsule toujours aiguë, une arête barbuë et toujours tordue dans sa longueur. M. CAVANILLES, mettant ici de côté la considération des pédoncules, établit deux sections des feuilles maculées et non maculées, et il subdivise celles-ci en feuilles entières, feuilles lobées ou ternées, et feuilles pinnées.

Les deux principales divisions de ce genre adoptées dans cet ouvrage sont si naturelles, que quelques auteurs avoient hésité s'ils n'en feroient pas deux genres. La première contient en général les especes européennes, et a communément les feuilles opposées; la seconde réunit la plupart des especes africaines, dont les feuilles sont le plus souvent alternes. Celles-ci avoient été désignées par Burman le pere, dans ses *Plantæ africanae*, sous le nom générique distinct de *Pelargonium*. Son exemple n'a point été suivi. M. CAVANILLES, en admettant les deux divisions du genre, a, comme ses prédécesseurs, conservé le même nom générique à toutes les especes dont il présente le tableau général à la tête de l'ouvrage. Il a fixé dans ses descriptions et dans ses des-sins tous les caracteres de leur fructification; ce qui rend ses gravures très in-

téressantes pour l'étude. Son travail est le plus complet qui ait été fait sur le *Geranium* et en le parcourant, on souhaitera que d'autres familles ou d'autres genres soient traités avec la même étendue. Nous pensons en conséquence que cette dissertation mérite, comme les précédentes, d'être approuvée par l'Académie, et imprimée sous son privilège.

FAIT au Louvre le six juin 1787. Signés, FOUGEROUX DE BONDAROV,
le Chev. DE LAMARCK, A. L. DE JUSSIEU.

Je certifie le présent extrait conforme à son original et au jugement de l'Académie. A Paris ce 27 juin 1787.

Signé, le Marquis DE CONDORCET.

1

2

1

2

1

2

1

2

Q U I N T A
D I S S E R T A T I O
B O T A N I C A.

Q U I N T A
D I S S E R T A T I O
B O T A N I C A.

De Sterculia, Kleinhovia, Ayenia, Buttneria, Bombace;
Adansonia, Crinodendro, Aytonia, Malachodendro,
Stewartia et Napæa.

Accedit præcedentium dissertationum Mantissa,

36 Tabulis ære incisis ornata.

AUCTORE ANTONIO IOSEPHO CAVANILLES HISPANO-VALENTINO;

PARISIIS;
APUD FRANCISCUM AMB. DIDOT.
M. DCC. LXXXVIII.
CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIÆ SCIENTIARUM ACADEMIÆ

Q U I N T A

DISSERTATIO BOTANICA.

De Sterculia, Kleinhovia, Ayenia, Buttneria, Bombace, Adansonia, Crinodendro, Aytonia, Malachodendro, Stewartia et Napaea.

P R Æ F A T I O.

MALVACEARUM familiam atque Monadelphiam illustrare pergam hac dissertatione meis ipsius observationibus innixus, eaque libertate quæ philosophum decet, quemadmodum in quatuor præcedentibus feci. Genera vero de quibus in præsentia dicam sunt Sterculia, Kleinhovia, Ayenia, Buttneria, Bombax, Adansonia, Crinodendron, Aytonia, Malachodendron, Stewartia, Napæa; quorum quatuor priora ad monadelphiam revoco, quia stamina sunt ipsis basi coalita: Kleinhovia ulterius, Sterculia, Ayenia germine gaudent stipitato; atque stamina non huic, non stylo aut stigmati, sed urceolo germen cingenti inserta sunt. Perlustremus singula.

KLEINHOVIÆ flores examinando quindecim in unoquoque stamina numeravi, non decem ut dixit Linnæus, ceterique omnes qui eius vestigia sequuntur presso pede: petalum quoque exstat latius ceteris in cuculli modum plicatum, apice hians, super quod genitalia recubant. In stipitis apice, qui e centro petalorum exsurgit, existit urceolus semiquinquepartitus, laciniis lanceolatis: harum quælibet tria stamina sustinet, duo versus apicem, tertium paulo inferius in limbo. Urceolus hic *nectarium* audit Linnæo: cuius nominis significationem voluissæ equidem pressius determinatam fuisse à clarissimo viro, qui vocabulo nectarii abutens, illud filamentis, petalis, calcaribus, membranis, fundo floris, ut alia innumera præteream, tribuit; unde confusio oritur magno tironum incommodo.

Ad STERCULIAM retuli IVIRAM Aubletii, etsi decandra sit. Eadem est enim omnium fructificatio; et quamquam huius aliqua pars aberrer, non continuo nova sunt genera construenda, ut apposite dixit Linnæus. Stigma quoque variat in aliquibus speciebus; quinquepartitum enim vidit Aubletius in sua IVIRA, indivisum ego in sterculia fœtida; bifidum denique Parisiis observatum fuit in

sterculia platanifolia , in qua flores exsistunt et mares et hermaphroditi. Fructus in hoc genere quamquam ex quinque capsulis componatur ; sæpissime earum aliqua , aut plures abortum patiuntur.

AYENIAM perfectissime descripsit Linnæus , de ipsa consulendus. Genus construxit examinata viva prima specie , *Ayenia scilicet pusilla* : utinam et reliquas observasset , quarum ultimam suspectam habeo , eam scilicet quæ *magna* vocatur : si enim germen huic sessile est , ad Buttneriam rectius revocabitur.

BUTTNERIA in multis cum Ayenia convenit : fructus enim est idem , globosus scilicet , exasperatus aculeis magis aut minus longis , atque ex quinque capsulis compositus monospermis. Corolla est pentapetala , miranda equidem petalorum figura quæ introrsum arcuantur ut stamina tegant , eaque ab incommodis defendant : germen denique globosum cingit urceolus haud stipitatus ut in præcedentibus sed sessilis , terminatus denticulis quinque , cum quibus alternant filamenta brevia , totidem antheras sustinentia ; qua de causa Linnæus in pentandria monogynia collocavit.

BOMBAX pulcherrimum est genus Gossypio atque Adansonix affine ; verumtamen explicatu difficile propter characterum diversitatem quæ in speciebus observatur ; etenim lanugine excepta , semina obtegentia , vix quidquam illis omnibus commune reperitur , adeo ut quælibet species diversum genus efformare videatur. Octo nihilominus stirpes explicabo Bombacis nomine , quas Botanici poterunt ad alia genera revocare , si characterum numerus ac pondus sufficientes appareant ad nova genera construenda.

De ADANSONIA nihil mihi dicendum superest ; quæ enim in sicco vidi omnino conveniunt Adansonice descriptioni , a quo Linnæus characterem genericum mutuavit : quare aliud genus persequar minus notum , CRINODENDRON scilicet. Primus omnium proceram hanc arborem observavit in Chile , atque descripsit D. Ioannes-Ignatius Molina.

Crinodendri flos quilibet , calyce destitutus , constat ; 1° corolla liliacea campanulata ; 2° tubo germen cingente , a medietate partito in decem filamenta æqualia erecta , antheras totidem oblongas sustinentia ; 3° germine supero ovato , obtuse trigono , terminato stylo subulato , de cuius stigmatis figura non constat. Fructus denique est capsula trigona coriacea , lapide elasticitate dehiscens , semina continens tria subrotunda ciceris magnitudine. Hæc omnia mihi communicavit D. Molina , qui arborem nominavit *Crinodendron Patagua*. Inter innumera vero semina , quæ ex Chilense regno reportavit D. Dombey , quædam vidi eodem nomine notata , *Patagua* scilicet ; quorum capsula erat certe trivalvis , trilocularis , in stellam aperta , fortasse vi elastica ; at tamen minime continere poterat tantæ magnitudinis semina , qualia Hispanus Molina observavit atque descripsit. Quid ergo de seminibus iudicandum Dombeyanis ? Dicit ipse dicentque brevi tempore peregrinatores indefessi atque celeberrimi DD. Pavon et Ruiz , quos reduces in dies exspectat Hispania , quique orbi litterario liben-

tissime communicabunt innumera tor laboribus , tor annis conquisita in botanica profectum , atque in carissimæ patriæ laudem (1).

ANTONIAM vidi siccam et fructibus orbatam ; quare in præsentiarum admitto quæ Linnæus in supplemento dixit, nec verbum licet addere. Haud simili modo de sequentibus dicam.

STEWARTIÆ nomine in unum coniunxit Linnæus stirpes duas nedum specie , sed genere diversas ! *Stewartiam* scilicet virginicam Catesbi , et *Malachodendron* Ioannis Mitchelli. Illius exemplar siccum accepit a Claytonio , atque examinatum inter polyandras collocavit in Actis Upsalensibus 1741, editis anno 1746. Postea vero mutato consilio ad Monadelphiam retulit in suo systemate plantarum , cum qua et Mitchelli *Malachodendron* iunxit reluctantibus fructu , stylis , germine ; huius Mitchelli fortasse ductus auctoritate , qui in epistola quæ prostat in Catesbeio opere STEWARTIAM dixit esse eandem cum sua *Malachodendro* plantam atque monadelpham. Ego vero , qui non auctorum nomina , sed scriptorum momenta pendo , postquam *Malachodendron* vivam examinavi , atque attente vidi quæ de *Stewartia* dixit auctor , qui hanc vivam utique observavit atque pingendam dedit celeberrimo Ehretio , Linnæum diversa confudisse arbitror. *Malachodendro* enim germen est piriforme styli 5 , aut 6 , atque stigmata totidem globosa : *Stewartiæ* vero germen subrotundum , stylus simplex , stigma incrassatum breviterque quinquecrenatum. Huius item fructus est hirtus , conicus , in quinque pyramides lignosas triangulares partibilis , inter quarum superficies contiguas , et prope axim semina locantur duo ovata fusca lucida , quandoque unum : *Malachodendri* vero fructus componitur ex quinque capsulis coadunatis , quæ sunt ovato-acuminatæ bivalves monospermæ. Ad hæc , stamina in hac sunt basi in urceolum connata , quod de *Stewartia* non constat. Quæ omnia , aut multum fallor , aut diversa genera designant.

NAPÆAM sidis adiunxi , quoniam eadem est utrisque fructificatio. Scio equidem genus hoc innumeras species complecti novisque in dies augeri ; quod fastidium sæpe , difficultatem aliquando creat : verumtamen quoadusque a Botanicis in duo dividatur , quorum aliud *Malvindas* Dilleni complexatur cum affinibus , illas scilicet species , quibus capsulæ sunt monospermæ ; aliud vero reliquas ; malo sidæ genus augeri , quam retineri nomina , quibus character essentialis nullus est. Claris. medicum audio , SOLANDRAM etiam sidis adiunxisse ; quæ tamen si aliquando ad aliud genus revocanda foret , *Laguna* potius quam ceteris annumerari vellem , tuncque media esset inter Sidam , et Hibiscum , a quo calycis exterioris defectu recedit.

Tandem nova quotidie semina accipiens , hortosque et regios et curiosorum

(1) D. Michaël Barnades M. D. atque indefessus Hispaniæ peregrinator Floram Hispanicam a patre inchoatam , quamque ipsemet post huius obitum mirandum in modum auxit atque polivit , typis quamprimum mandabit , centum et amplius tabulis ornatam , quæ pl. ntas novas aut rariores sistent.

In Hispania et Gallia lustrans, 15 novas habui species, quas quintæ huic dissertationi præfixi Mantissæ nomine, delineatas qua potui diligentia atque summa cura insculptas a D. Sellier. Observationes quoque quamplurimas feci, quibus superiora opuscula illustravi, quandoque etiam castigavi, quum falsa, aut minus naturæ consona vidi quæ in illis conscripseram. Hæc ergo Botanicis haud ingrata fore existimans, offero, dum sextam ipsis paro dissertationem, quæ brevi tempore, Deo favente, in lucem prodibit.

Parisiis 9 maii 1788.

MANTISSA II.

GERANIUM.

333. GERANIUM LANCEOLATUM. Nonnulla vidi folia tricuspidata prope basim caulis.

367. GERANIUM EXSTIPULATUM. (Tab. CXXXIII. fig. 1.) *Post foliorum descriptionem addatur* : Stipulæ minimæ, in aliquibus exemplaribus vix conspicuæ. Flores umbellati : pedunculus communis axillaris, et veluti terminalis, foliis longior : involucrum quinquefidum, lacinias brevibus revolutis : pedicelli 3-5 vix semipollicares ; cuniculus longitudine pedicelli.

Calyx monophyllus, profunde partitus in quinque lacinias acuminatas reflexas, superiori erecta.

Corolla papilionacea, dilute carnea, petalis tribus inferioribus dependentibus immaculatis, extus albicantibus ; duobus reliquis erectis, apice reflexis, maculis saturatioribus.

Reliqua ut in affinis.

Habitat ad Caput Bonæ Spei. H. habui floridum mense augusto.

Obs. Huius plantæ folia odorem spirant suavissimum originis maiorem haud dissimilem : tenera et in aere aperto sunt nonnihil albicantia tomento minimo, in caldariis glabra, viridia.

395. GERANIUM GLANDULOSUM. (Tab. CXXXV. f. 2.)

G. Acaule : foliis tripinnatis longissime petiolatis ; petalis duobus latioribus, maculatis, plumosis.

Caulis nullus.

Folia radicalia, longissime petiolata, pilis aliquot minimis, numerosa prostrata et erecta, tripinnata ; pinnulis minimis sublanceolatis. Stipulæ adnatae, crassæ, bifidæ.

Florum pedunculi erecti, graciles, quatuor pollices longi : involucrum 8-9 fidum, acutum : radii subquatuor, pollicares, parce villosi.

Calyx pentaphyllus villosus, foliolis ovatis striatis, arista crassa divergente terminatis.

Corolla dilute violacea ad album accedens, patens, petalis apice rotundatis cum acumine : tria inferiora ornantur tribus lineis saturatioribus ; duo reliqua, quæ sunt paulo latiora, habent tres nervos ramosos saturate violaceos ad nigrum accedentes, et maculam ulterius cinereo-argenteam : glandulæ globosæ, virides, lucidæ.

Stamina : urceolus germen cingens, decempartitus, filamentis purpureis, alternis brevioribus : antheræ ovatae, sulcatae, purpureæ.

Germen pentagonum : stylus ac stigmata purpurea.

Fructus : capsulæ quinque basi acutæ, arista pollicari tortili terminatæ.

Habitat in Hispania : habui floridum mense iunio. 17.

Obs. I. *Hæc nova species, quasi media videtur inter regulares et irregulares ; corollâ enim cum his convenit ; glandulis vero ac defectu cuniculi ad regulares accedit.*

II. *Collocari debet cum sequenti ante G. PETREUM, n° 315.*

396. GERANIUM PULVERULENTUM. (Tab. CXXV. f. 1.)

G. Caulibus reclinato-erectis : foliis oppositis pinnatifidis, laciniis incisissimis ; pedunculis elongatis umbelliferis.

Tota planta tomento brevissimo albicante est obsita, ita ut pulvere adpersa videatur.

Radix descendens, fibrosa.

Caules teretes, initio reclinati, postea erecti.

Folia radicalia numerosa, in orbem erecta : caulina opposita, omniaque petioli breviora ; pinnatifida, pinnis oppositis decurrentibus, crenato-incisissimis : stipulæ ovatæ, marcescentes.

Florum pedunculi axillares, solitarii, erecti, foliis multoties longiores : involucrum quadrifidum ; radii subquinque vix pollicares : florentibus erectis ; fructiferis arcuatis.

Calyx parvus, ex quinque foliolis ovatis, striatis, aristatis.

Corolla dilute violacea, patentissima, calyce dupla.

Stamina : urceolus germen cingens, filamentis decem terminatus, quorum quinque alterna breviora : antheræ ovatæ.

Germen pentagonum ; stylus brevis : stigmata revoluta.

Fructus ut in congeneribus : aristæ semipollicares.

Habitat in Hispania in monticulis arenosis inter Aranjuez et lacum Antigua. V. floridum ultimo martio ☉?

397. GERANIUM MURCICUM. (Tab. CXXVI. f. 1.)

G. Caulibus gracilibus herbaceis ramosis : foliis oppositis trilobis, lobo medio longiore, obtuso, crenato.

Caules striati, nodosi, villosi, graciles, pedales, ramis aliquot.

Folia opposita, petioli subæqualia, basi acuta, triloba crenata ; lobo medio longiore, obtuso. Stipulæ ovatæ, marcescentes.

Flores umbellati : pedunculi communes axillares, solitarii, longitudine fere foliorum : involucrum multifidum, marcescens : radii tres aut quatuor, vix semipollicares.

Calycis foliola ovata, striata, aristata.

Corollam non vidi.

Fructus ex quinque capsulis rufescentibus basi acutis, arista plusquam pollicari, tortili, plumosa, acutissima terminatis.

Habitat in Hispania prope Murciam. ☉. V. S. communicatum a D. Barnades.

Obs. *Collocari debet prope G. Chium.*

398. GERANIUM PRÆCOX. (Tab. CXXVI. f. 2.)

G. Acaule ; foliis pinnatis : scapis bifloris.

Tota planta pilis albis est obsita.

Radix descendens, nonnihil fibrosa.

Folia omnia radicalia, bipollicaria, in orbem expansa, pinnata, pinnulis incisissimis, basi nuda atque stipulis rubris stipata.

Florum scapi radicales, graciles, fusci, tripollicares, erecti, uni-biflori, cuius involucri rubescens, tri-4 fidum.

Calyx ovatus, valde tomentosus; foliolis quinque ovatis aristatis.

Corollae petala saturate violacea, patentissima, cuius diameter octo linearum.

Staminum urceolus albicans, filamentis alternis brevioribus sterilibus. Antherae quinque fuscae.

Germen ac reliqua ut in *G. cicutario*.

Habitat in Hispania, ac copiosissime in monticulis arenosis inter Aranjuez et lacum Antigola V. V. mense martio. ☉.

Obs. *Hæc species differt a G. cicutario; 1° pedunculis bifloris; 2° hirsutiae cana; 3° quia acaulis. Collocari debet cum sequenti post Ger. Botrys.*

399. GERANIUM BIPINNATUM. (Tab. CXXVI. f. 3.)

G. Caule decumbente: foliis oppositis inæqualibus, bipinnatis: pedunculis bifloris.

G. Æthiopicum. Lamarck Dict. vol. 2. pag. 662. n° 40.

Caules prostrati, glabri, breves.

Folia opposita, inæqualia, bipinnata, laciniis angustis brevibus: stipulae ovatae, scariosae.

Florum pedunculus communis axillaris, foliorum fere longitudinis: involucri breve 3-4 fidum: radii duo vix semipollicares.

Calycis foliola ovata, striata, aristata.

Germen villosum: stylus purpureus.

Capsulae basi acutae: arista tortilis, sesquipollicaris.

Habitat in arenosis Numidia, ubi id reperit D. Poiret. V. S.

400. GERANIUM PILOSUM.

G. Radice napiformi: scapis proliferis; foliis subovatis, subtrilobis.

Tota planta est pilis albis vestita, exceptis foliorum paginis.

Radix tuberosa, napiformis, fibrillis ornata.

Scapi radicales, ramosi, umbelliferi, quatuor aut quinque pollices alti.

Folia radicalia, glabra, ciliata, subovata, subtriloba, nervis inferne protuberantibus, superne vix conspicuis: petioli crassi folio longiores, stipulis lanceolatis acuminatis stipati.

Flores umbellati: involucri profunde partitum in 6-7 laciniis lanceolatas acutatas: radii subduodecim, patentes, semipollicares, rubescentes.

Calyx ovato-oblongus, laciniis lanceolatis, superiore erecta.

Corolla papilionacea carnea; petalis duobus superioribus emarginatis, revolutis, notatisque macula atro-rubra.

Stamini u n urceolus albus germen cingens: filamenta quinque longiora: antherae ovatae, incarnatae incumbentes.

Germen villosum: stylus incarnatus.

Fructus ut in proliferis.

Habitat in Capite Bonæ Spei H. V. *floridum in R. H. P. mense maio.*

Obs. *Tabulæ huius dissertationis erant excissæ, quando hæc planta floruit; quam ob rem eius figura desideratur dabo alibi.*

S I D A.

1. *SIDA PUSILLA.* (Tab. CXXVII. f. 1.)

3. *SIDA VERONICÆFOLIA.* (Tab. CXXVII. f. 3.)

11. *SIDA CAPILLARIS.* Hæc species nominatur a DD. Jacquino et Murrayo = *Sida atro-sanguinea.*

14. *SIDA TRILOBA.* (Tab. CXXXI. f. 1.) *Addatur* = capsulæ septem muticæ; monospermæ. V. S. comm. a D. Thumbergio.

Explic. fig. *a* Fructus intra calycem. *b* Capsula.

33. *SIDA RETUSA.* (Tab. CXXXI. fig. 2.) Habui florentem mense augusto.

40. *SIDA PALMATA.* (Tab. CXXXI. fig. 3.) *Addatur*: Flores laxè spicati, corolla violacea non nisi calidissimis diebus sese aperiens ab hora 9 usque ad meridiem, petalis apice latioribus crenulatis. Stamina — Summitas tubi, qui basi est subvillosus, totusque albus, in 16-20 filamenta brevia partitur, antheras lutescentes sustinentia. Germen rotundato-compressum octosulcatum nitidum: stylus simplex apice octofidus. Stigmata globosa cærulea. Fructus intra calycem nigricans. Capsulæ in eodem ramulo, at non in eodem fructu variant. Aliæ enim sunt muticæ, aliæ arista sesquilineari terminantur. Floret a mense innio usque ad novemb. ☉.

a. Calyx. *d* Petalum. *e* Genitalia. *f. f.* Fructus. *g* Capsula cum semine. *T* Tubus staminifer auctus. *E* Germen auctum.

42. *SIDA CARPINIFOLIA.* (Tab. CXXXIV. f. 1.)

Caulis bipedalis; ramosus, ramis piloso-scabris, patulis, alternis, nonnihil compressis, et flexuosis.

Folia disticha parce petiolata, petiolis prope nervum incrassatis, ovato-lanceolata, argute serrata, serraturis terminatis pilis brevibus evanescentibus, glabra. Stipulæ lanceolato-falcatae, erectæ, deciduæ.

Flores axillares umbellati, umbella subquadriflora, et ad huius latus flos axillaris solitarius.

Corolla lutea ex petalis quinque patentibus, quorum altera extremitas acutior et longior ut in *S. spinosa* n° 16.

Staminum tubus saccharate flavus, corolla multum brevior, apice partitus quam proxime in 24 filamenta: antheræ reniformes luteæ.

Germen

Germen subglobosum : styli octo , staminum longitudine.

Fructus intra calycem, globoso compressus : capsulæ octo monospermæ muticæ.

Habitat in Madera. J. Habui floridam mens. octob. et nov.

Obs. *Sida planicaulis*, quam in prima dissertatione descripsi n° 50, poterit quamoptime ad hanc reduci, si potius non eadem est species. Illam enim vidi adhuc teneram in R. H. P. ubi frigore perit antequam debitam attingeret magnitudinem : inde ergo differentia in magnitudine, vita ac florum numero.

43. *SIDA CILIARIS.* (Tab. CXXVII. f. 2.)

60. *SIDA UMBELLATA.* (Tab. CXXIX. f. 2.) *Adde:*

Sida umbellata. Jacq. hort. vol. 1. t. 56.

f Genitalia. *g* Germen cum stylis. *h* Fructus. *i* Idem dehiscens. *k* Capsula. *l* Eadem secta.

65. *SIDA CRISPA.* (Tab. CXXXV. f. 2.) *Addenda atque corrigenda :*

S. Foliiis cordatis, crenatis, scabriusculis ; capsulis cernuis inflatis repandis crenulatis.

Caulis atro-purpurascens, viridis, tripedalis, ramosus, aliquantum debilis.

Folia cordata, ovato-acuminata, crenata, scabriuscula, superiora subsessilia (quod in errore induxit D. de la Marck pro statuenda nova specie in encyclopedico Dictionario nomine *S. sessilifolia.*) Inferiora petiolis breviora.

Stipulæ reflexæ. Corollæ petala orbiculata : tubus brevissimus. Fructus globosus, umbilicatus, &c. Capsulæ muticæ trispermæ, raro monospermæ, tuncque semine duplo maiori. Semina nigra reniformia glabra. Floret a mense iunio usque ad octob.

g Calyx. *h* Flos. *i* Genitalia. *k* Fructus. *l* Capsula secta. *m*. Semen.

66. *SIDA ASIATICA.* (CXXVIII. f. 1.)

a Capitulum floris. *b* Genitalia. *c* Germen cum stylis. *d* Fructus. *e* Capsula. *f* Eadem secta. *g* Semen.

68. *SIDA PLANIFLORA.* (Tab. CXXXV. f. 1.) *Adde :* Folia mollia, dependentia a petiolo, ipsis subæquali ; subtus albicantia tomento brevissimo : stipulæ subulatæ, arcuato-erectæ, longæ. Corolla sesquipollicaris petalis patentibus cordatis, lobis subrotundis. Calycis fructiferi lacinia patulæ ; ac tandem exsiccatione reflexæ. ♂. ♀?

Obs. *Hæc videtur eadem ac Sida Mauritania Jacq. Icon. rar. Tab. 137.*

a Flos expansus situ et magnitudine naturali. *b* Fructus. *c* Idem aliter spectatus. *d* Capsula. *e* Eadem secta. *f* Semen.

69. *SIDA POPULIFOLIA* (Tab. CXXVIII. f. 2.)

H Fructus. *I* Capsula. *K* Eadem secta. *L* Semen.

Obs. *Hæc est omnino eadem planta in prima Mantissa n°. 90. nominata S. Etero-smichos. Descriptionem tunc temporis ex Hispania misit D. Trigueros ;*

qui et frustulum per epistolam mihi communicavit, ac semina, quæ terræ commissa plantam dederunt, iam notam, atque a me descriptam anno 1785.

70. *SIDA HIRTA.* (Tab CXXIX. f. 1.)

a Flos expansus. *b* Fructus extra calycem. *c* Capsula. *d* Eadem secta. *e* Semen.

78. *SIDA PERUVIANA* (Tab. CXXX.)

Quoniam perfecte hanc plantam vidi usque ad fructus maturitatem, delenda volo quæ in prima dissertatione dixi atque sequentia substituere.

Tota planta tomento brevi mollissimo est obsita.

Caulis orgialis et amplius, ramosus.

Folia cordata, magna, subrotundo-acuminata, mollia crenulata, septem-nervia, nervis ramosis, subius - albicantia: stipulæ ovato-lanceolatæ, patulæ.

Flores axillares, pedunculis sæpe binis unifloris, arcuato-nutantibus, petiolo longioribus.

Calyx pollicaris, basi concavus, semiquinquefidus, laciniis lanceolatis, trinerviis.

Corolla campanulata, magna, petalis albicantibus rotundatis integris, nervis protuberantibus, quorum ungues crassæ, angustæ, glabræ, limbis ciliatæ, basi tubi affixæ.

Staminum tubus cylindricus, pollicaris, glaber, apice in quinque corpora linearia brevia partitus, e quorum summitatibus innumera prodeunt filamenta lutescentia duarum aut trium linearum longitudine: antheræ reniformes saturate luteæ.

Germen cylindraceo-obtusum, villosum, sulcatum: styli 10-13 dilute lutei filiformes, quorum aliqui versus basim recurvi: stigmata globosa viridia.

Fructus intra calycem, hocque maior, cylindraceus, apice truncatus, nonnihil umbillicatus, ex tot capsulis compositus quot fuerunt styli; longitudinaliter et profunde toties sulcatus quot sunt capsulæ: in quarum singulis semina reperiuntur quinque, aliquando tria, raro sex, subrotunda altera parte leviter reniformia.

Habitat in Peru. H. Colitur in R. H. P. habui floridam toto augusto et septembri.

A Flos expansus. *a* Capitulum dehiscens. *b* Corolla. *c* Genitalia. *d* Germen cum stylis. *e* Fructus. *f* Capsula aperta. *gg* Semina.

92. *SIDA SYLVATICA.* (Tab. CXXXIII. fig. 2.)

A Styli. *b* Tubus cum staminibus. *c* Fructus. *D* Capsula. *E* Semen.

93. *SIDA CALYPTRATA.* (Tab CXXXIII. fig. 1.)

a Fructus. *b* Capsula. *c* Eadem aperta. *d* Calyptra. *e* Semen.

Nota. Huius plantæ accipio semina nomine SIDÆ NUTANTIS.

401. *SIDA PHYLLANTHOS.* (Tab. CXXVII. f. 4.)

S. Foliis crassis, tomentosis, imbricatis, duplicato trifidis : petiolis floriferis.

Radix descendens fusiformis, fibrillis aliquot.

Caules breves, carnosius? ramosi, prostrati, foliorum vestigiis exasperati, tuncque radículas proferentes.

Folia imbricata, numerosa in caulibus et ramorum summitatibus, petiolata, duplicato trifida, laciniis profundissimis lanceolato-ovatis, carnosius, tomentosa, desuper albicantia, subtus rufescentia. Stipula longitudine petioli, huiusque lateribus adnata, membranæ instar, quæ utrimque terminantur appendice obtuso.

Flores solitarii, sessiles in petioli apice et inter stipulas.

Calyx ovatus semiquinquefidus, laciniis acutis.

Corolla folio multo maior subcærulea ex quinque petalis apice emarginatis, unguibus barbatis et nonnihil coalitis.

Stamina : tubus germen cingens in columnam assurgens, versus cuius apicem exstant filamenta plurima brevissima in globum disposita : antheræ reniformes luteæ.

Germen conicum villis erectis obsitum : stylus (in sicco) simplex versus apicem 12 partitum : stigmata incrassata oblongiuscula.

Fructus desideratur, ac embryonem minimum examinando reperi 12 cellulas, quas in totidem capsulas abituras credidi. Semina

Habitat in Peru, ubi eam reperit Josephus de Jussieu. V. S. communicatam ab eius nepote.

a Folium cum flore. b Calyx. c Corolla. d Genitalia. e Germen cum stylo et stigmatibus. f Embryon fructus multoties auctus.

402. *SIDA HUMILIS.* (Tab CXXXIV. f. 2.)

S. Caule spithameo scabro : foliis cordatis, crenatis, orbiculatis, villosis.

Caules vix semipedales erecti, scabri, fusci, basi valde ramosi; ramis diffusis, horizontalibus.

Folia parva, cordata, petiolis subæqualia, crenata, orbiculato-acuminata, villosa : stipulæ subulatæ, patulæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculis erectis, folio longioribus.

Calyx pentagonus, semiquinquefidus.

Corolla calyce paulo maior lutea patens, petalis obcordatis.

Staminum tubus brevis, terminatus filamentis minimis : antheræ parvæ, reniformes, luteæ.

Germen pentagonum : styli quinque : stigmata globosa rubra.

Fructus intra calycem, cuius quinque capsulæ sunt muticæ, monospermæ.

Habitat V. floridam in R. H. P. mense septemb.

a Floræ expansus. b Genitalia. c Fructus. d Capsula e Semen.

Nota. Collocari debet hæc species inter *Sidas* veronicæfolia et repentem numeris 3 et 4.

403. *SIDA NAPÆA.* (Tab. CXXXII. f. 1.)

S. Caulibus virgatis ramosis : foliis glabris, cordatis, palmatis, lobis quinque acutissime productis : petalis concavis, cuspidatis.

Napæa laevis pedunculis nudis laevibus : foliis lobatis glabris. *Linn. Sp. pl. vol. 4. p. 28.*

S. Foliis palmatis, laciniis lanceolato-attenuatis. Hort. Cliff. 346. Hort. Upsal. 198. Roy. Lugdb. 348.

Malva virginiana Ricini folio. *Herm. Lugdb. 22. t. 23.*

Tota planta glaberrima.

Caules virgati ramosi, quatuor pedes alti, et amplius.

Folia alterna, petiolis longiora, cordata, palmata, laciniis lanceolato-attenuatis, dentatis, media longissima. Stipulae lanceolatae, ciliatae, marcescentes.

Flores in pedunculis axillaribus, solitariis, ramosis, 2-7 floris.

Calyx globosus apice quinquedentatus, aliquando 6-7 denticulis terminatus.

Corolla candida, campanulato-patens ex 5-6-7 petalis concavis, apice acumine setoso terminatis.

Stamina : tubus albus germen cingens, corolla brevior, et subvillosus, plurimis filamentis brevibus coronatus : antherae parvae, cinereo-fuscae.

Germen album globosum, decemsulcatum : styli decem fasciculati, tubo longiores, basi coaliti.

Fructus globosus ex decem capsulis compositus; quae sunt rotundato-triquetrae apice acuminatae, dehiscendo nonnihil birostratae. Semina solitaria, nigra, reniformia apice acuminata.

Habitat in Virginia. Tr. V. V. in R. H. P. floret ultimo julio, et toto augusto.

Obs. I. *Stylorum numerus variat ab 8 usque ad 10 : sed capsularum numerus semper illis respondet ; quod de sequenti specie est utique intelligendum.*

II. *Planta est hermaphrodita ; fructificatio sida.*

a Flos integer. b Petalum. c Calyx. d Staminum tubus stylos continens. e Germen cum stylis. f Fructus. g Capsula. h Semen.

404. *SIDA DIOICA.* (Tab. CXXXII. f. 2.)

S. Foliis palmatis scabris : floribus parvis dioicis.

Napæa scabra, pedunculis involucrentibus, angulatis : foliis palmatis scabris *Linn. loco citato.*

Napæa (dioica) floribus dioicis. Gron. Virg. 102. Amœnitat. Acad. 3. p. 18. Trew. in Nov. act. A. N. C. tom. 1. t. X.

Abutilon folio profunde dissecto, pedunculis multifloris, mas. *Ehret. pict. 8. f. distincta et pict. 7. f. 1. femina.*

Althæa magna, aceris folio, cortice cannabino, floribus parvis, semina rotundim in summitate caulium, singula singulis cuticulis rostratis cooperta ferens. *Banist. virg. 1928.*

Tota planta scabra.

Caulis orgialis ramosus erectus.

Folia palmata, digitationibus 3-5-7. profundissimis lanceolatis, inæqualiter et profunde dentatis ; inferiora pedalia, arque longe petiolata, superiora sensim breviora, petiolisque longiora. Stipulae ovato-lanceolatae.

Flores racemoso-capitati, numerosi: pedunculus principalis axillaris, elongatus, supra ramosus.

Calyx urceolatus, semiquinquefidus.

Corolla albicans venosa calyce duplo maior, minor tamen quam in præcedenti: petala 5-7 rotundata.

Stamina: tubus brevis, corolla minor, atque apice filamentis pluribus brevibus terminatus. Antheræ reniformes: in mare fertiles; in femina vero minimæ, paucæ, effætæ, adeo ut potius rudimenta diaphana videantur quam veræ antheræ.

Germen in mare nullum reperi, neque stylos: in femina vero illud est globosum sulcatum: stylique decem tubo longiores apice incrassati.

Fructus utin præcedenti.

Habitat in Virginia. W. V. S. Communicatam a D. Thumbergio.

A. Calyx. B Genitalia. C Germen cum stylis auctum. D Tubus staminifer maris.

S O L A N D R A.

88. Paginis 41 et 55. SOLANDRA LOBATA. (Tab. CXXXVI. f. 1.)

A Flos integer. *a* Petalum. *b* Genitalia. *c* Germen. *d* Fructus. *e* Idem dehiscens. *f* Valvula cum seminibus. *g*. Semen.

405. SOLANDRA TERNATA. (Tab. CXXXVI. fig. 2.)

S. Caule herbaceo villosa: foliis inferioribus ternatis, media longissima: superioribus subhastatis longissimis integerrimis.

Novum genus monadelphicæ Adanson. *Herb. n°.* 143. *apud D. de Jussieu.*

Ex eadem radice tereti parum fibrosa, caules assurgunt basi ramosi, herbacei, pedales villosi, ut et tota planta.

Folia distantia alterna, petiolata, petiolis filiformibus longis folio brevioribus: inferiora ternata, foliolis ovato-linearibus inæqualibus, media longissima: superioribus cordatis, subhastato-lanceolatis, longioribus, integerrimis. Stipulæ breves deciduæ.

Flores laterales, solitarii, pedunculati, pedunculis petiolo longioribus erectis, prope florem geniculatis, incrassatis.

Calyx simplex, monophyllus, profunde partitus in quinque lacinias lanceolatas, acutissimas, persistens.

Corolla

Stamina monadelpha.

Fructus intra calycem: estque capsula ovato-acuminata, quinquelocularis, quinquevalvis, loculis trispermis. Semina nigra reniformia tuberculis minimis exasperata.

N Calyx. *O* Fructus. *P* Idem dehiscens. *s s* Semina.

Habitat in Senegal. V. siccum unicum exemplar apud D. de Jussieu.

Nota. Exemplar quod vidi erat floribus orbatum, ex fructu tamen ad solandram

refero. Nunquam enim per D. Adansonium mihi licuit plantam oculis perlustrari : si vero aliquando ipse opus quod parare mihi dixit, prelo committat, tunc rectius de huius plantæ genere pronunciari poterit.

M A L V A.

96. MALVA ELEGANS. Hæc planta est eadem quam Linnæi filius præpostere nominavit *Malvam abutiloidem*, suppl. pag. 307. V. S. communicatam a D. Thumbergio.

104. MALVA ANGUSTIFOLIA. *Add: capsula bi-trispermæ*; quare collocanda erit post *Malvam abutiloidem* n°. 97.

108. MALVA CRETICA (Tab. CXXXVIII. f. 2.)
i Calyx exterior. h Interior.

406. MALVA TRIFIDA. (Tab. CXXXVII. f. 2.)

M. Foliis parvis duplicato-trifidis; calycibus piloso-scabris, exteriori diphylo. Tota planta est pilis hirta, præsertim calyces.

Ex eadem radice caules prodeunt teretes filiformes semipedales.

Folia (radicalia non vidi) caulina distantia, alterna, parva petiolis breviora, in tres lacinias profundas tripartitis fissa: stipulæ lanceolatæ breves, ciliatæ.

Flores solitarii axillares et terminales, pedunculis folio multo longioribus.

Calyx exterior ex duabus laciniis lineari-angustissimis: interior inferne pilis hirtus, estque semiquinque partitus, laciniis acutis, limbis ciliatis.

Corollæ petala quinque calyce triplo maiora, patentia, emarginata, dilute cærulea.

Stamina: tubus germen cingens et versus apicem onustus plurimis filamentis brevibus. Antheræ reniformes.

Germen orbiculato-compressum. Stylus simplex: stigmata sub-12.

Fructus intra calycem: capsulæ reniformes, monospermæ, tot quot stigmata.

Habitat in Hispania et præsertim in Mancha. V. S. Communicatam a D. Barnadesio.

Obs. Collocari debet hæc nova species post *Malv. ægyptiam*, n°. 98.

A Calyx. B Fructus. C Capsula. D Semen.

407. MALVA CAPITATA. (Tab. CXXXVII. f. 1.)

M. Caule arborescente: foliis quinque lobis, sinuatis, medio longissimo: floribus corymboso-capitatis.

Caulis teres, erectus, orgialis, sublignosus, ramosus, ramis erectis iterum ramosis, tomento brevi obductis præsertim teneris.

Folia alterna, petiolis longiora, subcordata, quinquelobata, lobo medio longissimo, sinuata, crenata: quædam sunt etiam cordato-ovata vix lobata:

omnium nervi petiolique tomentosi.

Stipulæ lanceolatæ, marcescentes.

Flores corymboso-capitati, terminales, numerosi: flos quilibet sessilis.

Calyx exterior ex duabus aut tribus laciniis subulatis: interior pentagonus, villosus, semiquinquepartitus.

Corollæ semipollicaris, dilute violacea, petalis striatis, unguibus albis villosis angustissimis, apice vero obtusis, dentato-laceris.

Staminum tubus albus subpubescens, filamenta fasciculata sustinens versus apicem: antheræ reniformes.

Germen ovato-compressum: stylus simplex in 15 quam proxime filamenta partitus: stigmata capitata rubra.

Fructus capsulæ tomentosæ, reniformes, dehiscendo birostratæ.

Habitat in Peru. ♀. V. floridam in R. H. Matritense mense decembri.

a Calyces. *b* Flos integer. *c* Genitalia. *d* Germen, stylus, stigmata. *e* Fructus.

f Capsula. *F* Eadem aucta. *g* Semen. *G* Idem auctum.

Nota. *Hæc nova species debet poni ante Malv. operculatam, n°. 105.*

408. MALVA SCABRA. (Tab. CXXXVIII. f. 1.)

M. Caule virgato, scabro, rubescente; foliis cordatis crenatis subrugosis: pedunculis solitariis 1-2 floris.

Tota planta scabra.

Caulis erectus, teres, virgatus, rubescens, ramosus, quatuor pedes altus.

Folia alterna, distantia, petiolis triplo longiora, ab hisque dependentia, cordata, crenata, oblonga inferne ampliata et sublobata. Stipulæ erectæ, oblongæ, angustæ.

Flores pedunculati, pedunculis axillaribus, solitariis, longitudine fere petiorum, erectis, bifloris, aut unifloris.

Calyx exterior ex tribus foliolis angustis acutissimis; interior turbinato-pentagonus, semiquinquefidus, acuminatus.

Corollæ dilute lutea patentissima, pollicaris, petalis supra latoribus, bifidis, obtusis.

Stamina: filamenta plurima versus apicem tubi brevis albi: antheræ luteæ.

Germen orbiculato-compressum umbilicatum, tomentosum. Stylus brevis: stigmata globosa, sub 12.

Fructus intra calycem patulum, sensim rufescens: capsulæ duodecim in centro muticæ, versus periferiam fructus breviter bifidæ: semen unicum reniforme.

Habitat in aridis Huanuci Imperii Peruani. ♀. Habui floridam toto augusto. Colitur in R. H. P.

a Calyx exterior. *b* Interior. *c* Flos integer clausus. *d* Fructus. *e* Idem extra calycem. *f* Germen, stylus, stigmata. *g* Genitalia. *h* Capsula. *i* Semen.

409. MALVA POLYSTACHYA. (Tab. CXXXVIII. f. 3.)

M. Caule fruticoso; foliis ovato-acuminatis serratis, scabris: floribus spicatis, capsulis glabris, muticis.

Caulis fruticosus, cortice griseo tectus, ramosus 4 pedalis.

- Folia alterna, petiolis longiora, ab hisque dependentia, ovato-acuminata, serrata, scabra Stipulæ breves, subulatæ, marcescentes.
- Flores spicati, spicis pluribus terminalibus, et ad superiores axillas: flos quilibet sessilis ad bracteam sæpius bifidam.
- Calycis exterioris foliola lanceolato-acuta: interior semiquinquefidus, laciniis acutis, villosis.
- Corolla lutea parva, petalis emarginatis, altero latere longiore.
- Tubus staminum brevis, luteus, terminatus filamentis brevissimis: antheræ reniformes.
- Germen globoso-compressum: stylus simplex: stigmata 12 incrassata, lutea.
- Fructus glaberrimus. Capsulæ muticæ, 12. monospermæ quæ semine maturo interiori parte dehiscunt, tuncque duo valvulæ spiraliter incurvantur semenque reniforme proiciunt.
- Habitat in Peru. V. V. floret mensibus iulio et augusto. ¶.*
- l.* Floris stipula aut bractea. *m* Calyx exterior. *n* Ambo calyces. *o* Fructus. *p* Idem aliter spectatus. *q* Valvulæ unius capsulæ nonnihil auctæ. *r* Capsula. *s* Semen.
- Obs. I. *Differt hæc planta a Malva spicata, n.º. 136. caule fruticoso, duplo maiore; foliis minime cordatis, sed acuminatis, scabris; tum etiam multitudine spicarum atque capsulis muticis. A M. ovata foliis non ovatis sed acute acuminatis.*
- II. *Aliam colui speciem peruanam, caule pariter fruticoso, foliis veluti pliocatis: spicis pluribus terminalibus apice compressis ut in celosia cristata; verumtamen quum aliunde maximam habeat affinitatem cum hac M. Polyst. ut varietatem eiusdem valde notabilem trado.*

LAVATERA.

146. LAVATERA ARBOREA. (Tab. CXXXIX. f. 2.) *Adde:*

- Flores axillares bini ternive, pedunculati, pedunculis sesquipollicaribus erectis.
- Calyx exterior monophyllus, basi ovatus, in tres lacinias latas obtusas semipartitus: interior duplo minor semiquinquepartitus laciniis acutis.
- Corolla rubescens, campanulato-patens, plusquam pollicaris; petala apice latiora, obcordata, basi angusta, saturatiora, striisque notata: inter ungues calycis conspicitur.
- Staminum tubus purpureus, versus apicem filamentis numerosis onustus: antheræ parvæ.
- Germen globosum glaberrimum: stylus simplex apice octofidus: stigmata revoluta, rubescentia.
- Fructus in centro calycum. Capsulæ octo subrotundo-triquetræ, monospermæ: *Habui floridam mensibus maio, iunio et iulio.*
- f* Fructus. *g* Capsula.

140. LAVATERA AFRICANA. (Tab. CXXXIX. f. 1.)

- L.* Caule fruticoso, foliis canescentibus quinquelobatis, crenatis: floribus cernuis, geminis.

Caulis fruticosus, ramosus, tomento brevi texto ex pilis fasciculatis; quatuor pedes altus.

Folia alterna petiolis subæqualia, quinquelobata, crenata, mollia, albicantia: Stipulæ angustæ, erectæ.

Flores axillares gemini, cernui, pedunculis pollicatibus.

Calyx exterior monophyllus, profundius quam in ceteris speciebus partitus in tres lacinias ovatas obtusas: interior semiquinquepartitus lacinii acutis. Uterque tomentosus.

Corolla ferè alba petalis dilutissime purpureis, rotundato-emarginatis, magnis, parentibus.

Staminum tubus saturate purpureus, basi nudus, apice filamentis onustus capillaribus albis: antheræ reniformes, parvæ, albicantes.

Germen orbiculato-compressum, 12 sulcatum glaberrimum: stylus albus: stigmata 12 longa reflexa purpurea.

Fructus intra calycem: capsulæ 12 reniformes dorso exasperatæ, monospermæ.

Habitat in Hispania et Africa septentrionali. H. Habui floridam mensibus iunio et iulio.

a Calyx exterior. b Interior. c Fructus. d Capsula. e Semen.

Obs. Affinis L. maritimæ.

PAVONIA.

195. PAVONIA URENS. Fructus globosus basi angustatus, ex quinque capsulis monospermis compositus. Istæ sunt subrotundo-triquetra, insculpta, villis orbatæ, quibus ornabantur dum teneræ adhuc erant. Unaquæque terminatur apice arista hamata subulata sesquilineari; lateraliter vero ad capsularum iunctionem arista similis reperitur obliqua, quæ fructu dehiscente bipartitur longitudinaliter, cuius medietates singulis capsulis respondent: semina sunt glabra, rufescenti-nigra, intus angulata, extus obtusa. Fructificavit in horto exc. ducis ab Ynfantado mense augusto 1787.

HIBISCUS.

411. HIBISCUS CALYPHYLLUS. (Tab. CXL.)

Hib. Foliis cordatis, crenatis, latis, subtrilobis: calycum exteriore folioso maximo.

Rami sulcati.

Folia alterna, petiolis subæqualia, cordata, trium pollicum diametri, orbiculata, crenata, versus apicem obtuse triangulata: nervi quinque ramosi. Stipulæ lanceolato-subulatæ, longæ.

Flores axillares, solitarii; pedunculus vix trium linearum.

Calyces monophylli : exterioris foliola plusquam pollicaria , nervosa , lanceolata , apicibus acutissimis : interior non ita profunde quinquefidus , coloratus , costa unica dorsali in singulis laciniis , lanceolatis.

Corolla parva (si perfectam magnitudinem attigerat , quam vidi) petalis quinque ovatis nervosis.

Stamina : filamenta brevissima , numerosa , germen cingentia (1) : antheræ bilobæ.

Germen ovatum : stylus simplex : stigmata quinque globosa.

Fructus.

*Habitat in Insula Bourbon in via que ducit ad Fleurimont , observata a Com-
mersonio. V. S. unicum exemplar apud D. de Jussieu.*

a Capitulum. b Flos integer. c Calyces. d Corolla. e Germen. f Genitalia.

PARS XXIII.

DE STERCULIA.

CHARACTER GENERICUS STERCULIÆ.

Calyx monophyllus , quinquepartitus , laciniis lanceolatis , coloratis , deciduus.
Corolla nulla.

Stamina : urceolus stipitatus , germen cingens , apice quinquedentatus , denticulis bi-trifidis , filamentis brevissimis terminatis 10-15. Antheræ ovato-compressæ.

Germen globosum quinesulcatum hirsutum , in fundo urceoli ; stylus filiformis brevis , apice recurvus ; stigma clavatum , bifidum aut quinquediatum.

Fructus : capsulæ quinque , sublignosæ , univalves , uniloculares , ovato-reniformes , reflexo-patulæ , longitudinaliter interiori parte dehiscentes ; polyspermæ.

Semina ovata , suturæ aut limbis capsularum affixa.

Obs. *Sterculia species sunt omnes exotica arbores , et delectantur in regionibus calidioribus utriusque Indiæ et Africae.*

SPECIES.

412. STERCULIA FÆTIDA. *Lin.* (Tab. CXLI.)

S. Foliis digitatis : floribus laxè racemosis.

S. Foliis digitatis. *Lin. Spec. plant. vol. 4. p. 195. n°. 2.*

Clompanus maior. *Rumph. Amb. 3. p. 168. t. 107.*

(1) Num stamina inhæreant alicui corpori tubuloso determinare haud potui : dicent alii.

Nux Zeylanica, folio multifido digitato, flore merdam olente. *Pluk. alm.* 266
Phyt. 208. f. 3.

Cavalam à feuilles digitées. *Sonnerat, Voyage aux Ind.* vol. 2. p. 234. t. 132.
Arbor alta erecta ramosa.

Folia in ramorum summitatibus longe petiolata, digitationibus 7-8-9 lanceolatis integerrimis, apice valde acuminatis, basi angustatis in petiolos, apici petioli principalis affixos. Stipulae lato-acutae, breves.

Flores laxè racemosi, pedunculis communibus axillaribus pendulis.

Calyx monophyllus extus pubescens subruber, intus tomento saturatiore obductus; laciniae profundissimae lanceolatae apice recurvae; ex quarum centro concavo assurgit stipes pubescens, ruber, calyce brevior.

Corolla nulla.

Stamina: urceolus campanulatus brevis, in apice stipitis, quinque acuminibus tridentatis terminatus; in singulis denticulis filamentum reperitur brevissimum: antherae 15 ovato-compressae versatiles, bilobae.

Germen in fundo urceoli globosum, tomentosum, quinqsulcatum: stylus villosus recurvus: stigma clavato-compressum.

Fructus: capsulae ovato-reniformes, apice acuminatae, tripollicares.

Habitat in Malabar, Amboina. *H. V. S. Communicatam a D. de Lamarck.*

Obs. I. Fructus abortat saepissime magno capsularum numero; quandoque non nisi unica constat, ad cuius pedem aliae minimae observantur.

II. In capitulis ante floris expansionem facillime separari potest urceolus atque 15 filamenta, et tunc temporis germen adparet cum styli rudimento.

III. Semina edulia, cortice nigro liberata, atque ita pingua, ut ex ipsis oleum exprimi queat. *Rumph. loco citato.*

a Capitulum. b Stipes cum urceolo staminifero. c Urceolus cum antheris valde auctus. d Anthera aucta. e Urceolus cum germine valde auctus. f Flos magn. nat. G Fructus triplo minor magn. nat. g Capsula cum rudimento alterius, quae abortum passa fuit.

413. STERCULIA CRINATA. (Tab. CLXII.)

S. Foliis ovatis integerrimis alternatim sparsis: fructus basi crinita.

Ivira pruriens. *Aublet. Guian.* p. 693. t. 279.

Arbor 60 pedes alta, ad summitatem ramosa, ramis expansis.

Folia alternatim sparsa, longe petiolata, petiolis prope folium incrassatis ovata cum acumine, integerrima, desuper glabra, subtus subtomentosa, rufescentia, trinervia, nervis protuberantibus, medio ramoso: stipulae breves, deciduae.

Flores paniculati; pedunculis stipula ad basim munitis.

Calyx monophyllus concavus, laciniiis longis acutis patulis, extus luteis, intus rubescentibus: ex cuius centro exsurgit stipes ipso longior.

Stamina: urceolus utrinque villosus in stipitis apice, quinqueidentatus, denticulis bifidis. Antherae decem ovatae oblongae bivalves, totidem denticulis affixae.

Germen in fundo urceoli, ovatum villosum quinquestriatum: stylus longus incurvus: stigma quinqueradiatum.

Fructus : capsulæ quinque (quarum nonnullæ quandoque abortum patiuntur) reniformes , apice acutæ , pedicello suffultæ , in orbem patulæ : quarum interiora superficies pilis rufis pungentibus referta est. Tomentum germinis sensim augetur , atque in innumeras setas capillares longas excrescit , quæ capsularum peduncululos et cingunt et obruunt.

Semina subquinque (embryones plures numeravi in fructu maturo) ovato-oblonga , nigra , suturis capsulæ utrinque affixa et pilis obducta.

Habitat in sylvis sinemariensibus et prope amnem Galibien. Floret mense octob. fructus maturos præbens maio. V. S. plantam et fructum apud D. de Jussieu. H.

Obs. *Quum capsulæ nedum pateant , verum et etiam nutent propriis pedunculis recurvatis ; earum latus quod initio erat contactus , et fortasse rectum , arcuatur , et inflexione exterius apparet : hac ergo de causa Aubletius dixit dehiscere latere arcuato , et externo , quod quidem initio erat internum.*

a Flos integer. *1* Pedunculus. *2* Calyx. *3* Stipes. *4* Urceolus cum genitalibus. *5* Stigmata. *b* Urceolus cum antheris valde auctus. *e* Antheræ. *d* Germen auctum. *f* Capsula dehiscens mag. nat. *g* Semen.

414. STERCULIA CORDIFOLIA. (Tab. CXLIII. f. 2.)

S. Foliis cordatis latis acuminatis septemnerviis valde venosis : pericarpio extus tomentosus , intus setoso.

Sterculia , et *collier faux* , *nommé Mangose*. Adans. herb. n° 214. apud D. de Jussieu.

Caulis arboreus.

Folia alterna adproximata , petiolis triplo longiora , lata , versus apicem obscure triloba , integerrima , septemnervia : stipulæ deciduæ.

Flores deerant in exemplari , (dicit D. Adanson.)

Fructus capsulæ oblongæ subreniformes , apice acuminatæ , basi in pedunculum brevem angustatæ , extus tomentosæ , rufescentes , intus membrana albicante vestitæ , in qua setæ innumerae rufescentes breves , quarum maxima copia circa insertionem seminum ; dehiscendo cymbiformes , quod commune est ceteris speciebus.

Semina plura ad margines internos capsularum pendula , pilis setiformibus tecta.

Habitat in Senegal reperta a D. Adanson. H. V. S. unicum exemplar floribus orbatum apud D. de Jussieu.

a Capsula. *b* Eadem dehiscens.

415. STERCULIA BALANGHAS. *Lin.* (Tab. CXLIV.)

S. Foliis ovatis integerrimis alternis petiolatis ; floribus paniculatis : (capsulis intus non urentibus.) *Lin. Sp. pl. vol. 4. p. 195. n° 1.*

Clompanus minor. Rumph. amb. 3. p. 169. t. 107. bis.

Cavalam. Rheed. malav. 1. p. 89. tab. 49. Rai hist. 1754.

Nux malabarica sulcata , mucilaginosæ , fabaceæ. *Pluk. alm. 266.*

Arbor est procera , ramis densis , cuius caudex est duorum pedum diametri ,

cortice crasso cinereo vestitus; lignum album, quodque contractum in filamenta protrahitur.

Folia, quibus denudatur arbor, ubi prodeunt capitula florum, sunt ovato-lanceolata, plana, lenia, glabra, novem pollices longa, tres lata, petiolis utrimque incrassatis multo longiora, uninervia

Flores fasciculati pedunculis ramosis in summitate ramorum prodeuntibus: capitula sunt oblonga, pilosa, rubescentia.

Calycis foliola angusta, cuspidata, introrsum arcuata et versus genitalia approximata, externe subrufa, interne viridi-flavescentia, limbis longe pilosis: ex illarum centro assurgit stipes.

Corolla nulla.

Germen ac stamina in summitate stipitis (quæ omnia apud Rheedium nominantur *nodulus crassiolus et flayus*.)

Fructus, qui crasso longoque insidet pedunculo, componitur ex quinque capsulis pediculis in orbem positis, quarum aliquæ abortum patiuntur. Quum vero hæc sunt teneræ, in unum arcte iunctæ sunt corpus villosum, tot sulcis distinctum quot sunt capsulæ. Harum quævis matura est rotundato-oblonga, extus dorso, intus sutura longitudinali, qua laxata defluit materia viscosa, quæ externam superficiem inducit ac lubricat. Eius cortex est crassus, durus, aurantijs; interne vero subflavescens, et membrana vestitur lacunosa cartilaginea.

Semina rotundato-oblonga, glabra, nigricantia, pollicaria numero 9-10 suturæ umbilicis affixa deorsumque pendentia.

Habitat in Malabar, Amboina, in locis petrosis et arenosis. J. Floret februario.

Nullibi hanc plantam vidi; quæ vero præcedunt et tabulam ex horto malayarico desumsi.

Obs. *An eadem planta a Rumphio et Rheedio descripta? In multis certe conveniunt: attamen Rumphii arbor est gracilis atque humilis florens mense iulio: Rheedii vero est procera, ut dixi, floretque mense februario et semel in anno: tabula ulterius horum auctorum in multis differunt præsertim figura florum; nihilominus non audeo pronunciare: verumtamen in gratiam lectorum sequentem speciem ut dubiam adiungam, quæ accedere videtur ad illam Rumphii.*

416. STERCULIA LANCEOLATA. (Tab. CXLIII. f. 1.)

S Foliis lanceolatis: capsulis kermesinis paucispermis.

Inter pulcherrimas icones vivis coloribus expressas, quas olim misit ex China P. d'Incarville ad D. de Jussieu, alteram vidi (quam mea tabula sistit) cuius fructus erat compositus ex quinque capsulis in stellam patentibus: quæ sunt univalvès cymbiformes coloris kermesini, semina nigra globosa continentes tria, aut quatuor: folia sunt lanceolata integerrima.

Obs. *Fortasse pictor chinensis plantam dedit magnitudine naturali multoties minorem: si enim folia et fructus picta sunt mag. nat. quin nova sit species nullus dubito.*

417. STERCULIA PLATANIFOLIA. *Lin. Supp.* (Tab. CXLV.)

S. Hermaphrodita foliis cordatis lobatis : floribus paniculatis. *Linn. Supp.*
pag. 423.

Tetraglotis baccifera Sinarum. *Pluk. amalth. 199. tab. 444. f. 4.*

Ou-tom-chu Sinarum.

Culhamia. Forskol, *Flora Ægyptia p. 96. n° 100. iuxta D. Vahl.*

Bupariti olim *R. H. P.*

Arbor altissima in patria, at hic (Parisiis) vix octo pedes alta; cortice virescenti glaberrimo vestita, supra ramosa.

Folia alterna petiolis teretibus pedalibus sustentata, magna, glaberrima, cordata, in lobos 3-5 semipartita, lobis acumine acuto terminatis, sinus ipsorum rotundati. Nervi principales tot quot lobi, suntque ramosi, ramis arcuatis. Stipulæ longæ, lanceolatæ, virides, deciduæ.

Habitat in China. H. V. V. absque floribus, in R. H. P. Figuram desumpsi ex inedita quam depinxit D. Basportes, quam vidi apud D. de Jussieu.

PARS XXIV.

DE KLEINHOVIA.

CHARACTER GENERICUS KLEINHOVIÆ.

Calyx pentaphyllus; foliolis lanceolatis, altero latiore, deciduis.

Corolla: petala quinque calyce paulo longiora; quorum quatuor ovato-oblonga, quintum duplo latius apice abscissum, limbo in tubum conniventi.

Stamina: urceolus stipitatus, germen cingens, minimus, semiquinque partitus; antheras 15 sustinens subsessiles, tres in unaquaque lacinia, quarum duæ terminales, tertia paulo inferior.

Germen turbinatum, pentagonum: stylus simplex: stigma subcrenatum.

Fructus: capsula inflata, turbinata, umbilicata, pentagona, quinquevalvis, quinquelocularis, loculis monospermis.

Semina globosa, nonnihil echinata, receptaculo centrali filo adfixa.

418. KLEINHOVIA HOSPITA. *Lin. (Tab. CXLVI.)*

K. Foliis subcordatis, latis, acuminatis: floribus racemosis.

K. Hospita. *Lin. Sp. pl. vol. 4. p. 63.*

Cari-marus. *Rumph. Amb. 3. p. 177. t. 113.*

Caulis arboreus mali altitudinis, crassus, incurvus, et nodosus, ramis glabris; ut et tota planta.

Folia alternatim sparsa, petiolis longiora, subcordata, lata, ovato-acuminata, integra, septemnervia, venisque subarcuatis notata. Stipulæ lanceolatæ.

Flores racemosi, parvi, numerosi, late purpurei.

Calyx et corolla ut supra in caractere generico.

Stamina : ex centro corollæ assurgit stipes corollæ longitudine , prope cuius radicem membranulæ minimæ observantur ; postea nudus est et erectus , apice nutans , ubi incrassatur in urceolum germen cingentem antheriferum.

Reliqua ut supra in generico caractere.

Capsula est initio viridi purpurea , postea rubens.

Habitat in Java , Amboina , Philippinis insulis. J. Floret sæpius in anno atque fere semper fructibus ornatur , copiosius tamen mense octobri. V. S. apud D. de Jussieu.

Nota I. *Folia contrita , tenera præsertim , violæ odorem spirant. Rumph.*

II. *Globulus genitalium adeo parvus est ut vix sinapis granum æquent : quare magno labore fructificationis systema examinatur in sicco præsertim.*

a Capitulum. b Calyx. c Huius folium. d Corolla cum stipite. e Petalum. D Flos integer multoties auctus. f Genitalia cum stipite. g Glandulæ. h Stamina. H Eadem aliter spectata. F Stipes longitudinaliter sectus et auctus. o Petalum latius situ naturali , sed auctum. O Idem expansum. l Fructus mag. nat. m Valvulæ. s Semen.

P A R S X X V.

D E A Y E N I A.

C H A R A C T E R G E N E R I C U S A Y E N I Æ.

Calyx pentaphyllus , foliolis lanceolatis acuminatis , deciduis.

Corolla pentaperala : petalâ , unguibus filiformibus in arcum constructis , sensim ampliantur , et parte superiore , qua genitalia tegunt , sunt latiora obcordata , in stellam conniventia , in quorum apice mucro exstat clavatus sursum spectans.

Stamina : urceolus stipitatus , germen cingens , quinquecrenatus : inter crenulas filamenta toridem brevia extrorsum porrecta petalorum limbis recta : antheræ quinque globosæ.

Germen globosum exasperatum : stylus simplex : stigma quinquecrenatum.

Fructus globosus aculeis parvis exasperatus : componitur ex quinque capsulis obtuso-triquetris monospermis.

Semina subreniformia.

Obs. *Genus hoc sequenti est valde affine.*

419. *AYENIA PUSILLA. Lin. (Tab. CXLVII.)*

A. *Caule fruticoso subprostrato : foliis ovatis , serratis glabris.*

A. *Foliis cordatis glabris. Linn. Sp. pl. vol. 4. p. 45. n°. 1.*

A. *Foliis ovatis , acutis , serratis , germine pedicellato , nectario plano stellato. Loëfl. it. 200.*

Urtica folio anomala, flore pentaphyllo purpureo, fructu pentacoco muricato.

Sloan. ian. 90. hist. 1. p. 209. t. 132. f. 2. apud Lin.

Caulis fruticosus, ramosus, prostratus, semipedalis, ramis alternis.

Folia alterna, ovata, serrata, glabra, petiolis longiora. Stipulae breves acutae.

Calyx et corolla ut supra. Attamen hæc est rubescens, et mucro niger.

Stipes et filamenta rubra: antherae luteae.

Reliqua ut supra.

Habitat in Iamaica, Cumana et Peru. Tr. V. V. cum floribus et fructibus in R.

H. Matritensi. Floret autumnno.

420. *AYENIA TOMENTOSA. Lin.*

A. Foliis ovato-subrotundis tomentosis. Loëfl. it. 200. 257 apud Linnaum.

Habitat in Cumana.

Obs. Nullibi hanc plantam vidi. Tertiã speciem quam Linnæus nominat *AYENIAM MAGNAM foliis cordatis pubescentibus, florum germine sessili, nectario concavo*, ad *Buttneriam* potius pertinere arbitror; de qua nullibi amplius dicam quia ignotior est adhuc præcedenti.

P A R S X X V I.

D E B U T T N E R I A.

C H A R A C T E R G E N E R I C U S B U T T N E R I Æ.

Calyx monophyllus, profunde partitus in quinque lacinias ovato-lanceolatas acutas, patentissimas; deciduus.

Corolla: petala quinque, in arcum conniventia, atque genitalia tegentia; basi acuta, supra lata, ibique auriculata ac tandem in setam longam terminata.

Stamina: urceolus germen cingens, apice quinqueidentatus; inter dentes totidem exstant filamenta antherifera brevia, extrorsum porrecta arcibus petalorum tecta: antherae quinque, ovatae, didimae.

Germen globosum, quinesulcatum: stylus subulatus, brevis. Stigma simplex, aut obsolete quinquefidum.

Fructus globosus, muricatus, ex capsulis quinque, bivalvibus, monospermis compositus.

Semina solitaria, ovata.

Nota. *Buttneria* species sunt omnes exoticæ, fruticosæ, aculeatae; delectantur in regionibus calidioribus America: in Europæ caldariis latissime vegetant, floribusque innumeris ornantur, at fructum nullum peragunt.

421. BUTTNERIA SCABRA. *Lin.* (Tab. CXLVIII. f. 1.)

B. Foliis lanceolato-linearibus, costa, petiolisque aculeatis. *Lamarck. Dict.*
z. 1. pag. 522.

B. Foliis, costa, petiolisque aculeatis. *Lin. Syst. plan. vol. 1. p. 551.*

B. Aculeata. *Jacq. Ameri 76. Loeßl. iter. 313.*

B. Scabra. *Aublet Guian. p. 241. tab. 96.*

Radix lignosa fibrosa.

Caulis erectus, 3-5 pedalis, angulatus, aculeis armatus, ramis alternis.

Folia alterna, lineari-lanceolata, pallide virentia, denticulis aliquot: inferiora sæpe hastata atque petiolis aculeatis sustentata; superiora sessilia, cunctisque costa aculeata. Stipulae minimæ deciduæ.

Flores axillares numerosi, subumbellati.

Calyx albicans, uti et corolla, cuius petalorum setæ sunt rubræ, pilosæ. Antheræ luteæ.

Germen globosum quinesulcatum: stigmata quinque (dixit Aublet.)

Fructus: capsula quinque bivalves monospermæ, in globum coniunctæ, tuberculis fuscis, acuminatis ornatae.

Habitat in pratis submersis Caiennæ. Floret mense iunio. V. S. Communicatam a D. de Jussieu. H.

422. BUTTNERIA OVATA. *Lamarck.* (Tab. CXLIX. f. 1.)

B. Foliis ovatis serratis, petiolis inermibus, ramis quinqueangularibus aculeatis, caule erecto. *Lamarck Dict. tom. 1. p. 522.*

B. Ovata. *R. H. P.*

Caulis arborescens inermis; cuius rami virides, glabri, quinqueangulares, aculeati.

Folia ovata, serrata, glabra, petiolis longiora, a petiolis sæpe dependentia. Stipulae breves rubræ, deciduæ.

Flores axillares 3-6, pedicellis semipollicaribus dependentibus.

Calyx basi subpentagonus, luteo-albus.

Corolla albicans; setæ purpureæ, villosæ.

Reliqua ut in congeneribus, at fructuum aculei sunt longi, acutissimi.

Habitat in Peru, observata, descripta atque delineata a D. Iosepho de Jussieu. V. floridam in R. H. P. mense aprili. H.

Explicatio fig. a Capiculum floris. b Flos expansus magnitudine naturali. c Petalum auctum. d Idem multoties auctum. e Anthera cum filamentis. f Flos integer multoties auctus. g Germen. h Fructus magn. nat. i Idem sectus. k Capsula. l Eadem aperta. m Semen.

423. BUTTNERIA CORDATA. *Lamarck.* (Tab. CL.)

B. Foliis cordatis acuminatis, serratis, subtus pubescentibus, petiolis inermibus. *Lamarck Dict. tom. 1. p. 523.*

B. Cordata. *R. H. Matritensis.*

Caulis fruticosus, tetragonus, ramosus, aculeatus, tripedalis et amplius.
Folia alterna, petiolis longiora, ab hisque dependentia, cordata, ovato-acuminata, crenato-serrata, septemnervia, nervis ramosis, principali protuberante atque glandula sæpius rubra prope petiolum notato. Stipulæ breves, acutæ, patulæ, rubescentes.

Flores umbellati, umbellis axillaribus numerosis dependentibus : radii breves 5-7.

Reliqua ut in præcedenti ; at petalorum setæ sunt luteæ.

Fructum non vidi : at est subglobosus, subechinatus. *Dombey.*

Habitat prope Limam. V. Florentem in R. H. Matritensi mens. nov. H.

Explic. fig. *a* Capitulum. *b* Flos magn. nat. *c* Petalum. *d* Idem auctum. *e* Anthæra. *f*. Petalum aliter spectatum. *g* Calyx cum genitalibus.

424. BUTTNERIA RETICAULIS. *Lamarck.* (Tab. CXLIX. f. 2.)

B. Foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, integerrimis : ramis aculeatis teretibus.

Lamarck Dict. tom. 1. p. 523.

Buttneria. Herb. Jussieu.

An Buttn. Carthagenensis foliis ovatis in costa petiolisque aculeatis. *Jacq. Amer. pict. p. 41. apud Murrayum ?* Non vidi.

Rami huius plantæ sunt teretes nonnihil pubescentes, atque aculeis armantur.

Folia ovato-lanceolata, acuminata, integerrima, petiolisque aculeatis multoties longiora. Stipulæ brevissimæ.

Fructus minor quam in præcedentibus, at aculei longiores, semipollicares ; acutissimi.

Habitat in Peru, observata a D. Iosepho de Jussieu. H. V. siccam apud huius nepotem.

Explic. fig. *n* Fructus. *o* Capsula.

425. BUTTNERIA MICROPHYLLA. *Jacq.* (Tab. CXLVIII. f. 2.)

B. Ramis flexuosis : foliis ovatis, emarginatis subpetiolatis.

B. Ramis flexuosis lævibus ; foliis inermibus. *Lin. Sp. pl. vol. 1. p. 551.*

Buttnere à petites feuilles. *Lamarck Dict. loco citato.*

Butneria microphylla. Jacq. hort. vol. 1. tab. 29.

Tribulus frutescens spinosissimus. *Plum. mss. 5. t. 89. Burman. Americ. 2. 254. f. 2.*

Caulis erectus, ramique les, flexuosi, denuo ramosi, a 5 ad 6 pedes longi, spinisque aliquot decies armati ; angulosi.

Folia ovata, integerrima, quandoque emarginata, glabra, brevissime petiolata.

Flores 3-9 axillares, pedunculis brevibus.

Reliqua ut in congeneribus.

Habitat in Insula S. Domingo, observata a D. Jacquino, qui vivam possidet in H. Imper. Vindobonense. H. V. S. apud D. de Lamarck.

Expl. fig. *a* Flos expansus mag. nat. *b* Idem auctus. *c* Fructus. *d* Capsula. *e* Semen.

PARS XXVII. DE BOMBACE.

CHARACTER GENERICUS BOMBACIS.

Calyx monophyllus, tubuloso-campanulatus, persistens, ore 3-5 fido obtuso erecto.

Corolla pentapetala, aut monopetala quinquepartita, patens; petalis aut segmentis oblongis, concavis.

Stamina: filamenta quinque aut plura basi in urceolum aut tubum coalita: antheræ oblongæ aut reniformes.

Germen superum, ovatum, aut globosum: stylus filiformis staminibus longior: stigma globulosum breviter quinquedentatum, denticulis sæpe coalitis.

Fructus: capsula orbiculata, et sæpius oblonga, quinquelocularis quinquevalvis, loculis polyspermis.

Semina subreniformia lanata.

Obs. B. *GOSSYPIUM calyce gaudet pentaphyllo.*

PYRAMIDALE et CEIBA *corolla monopetala.*

PENTANDRUM, ERIANTHOS, et PYRAMIDALE, *staminibus quinque.*

Character generis difficillime eruitur.

Bombacis species omnes sunt arbores exoticæ, quæ delectantur in regionibus calidioribus utriusque Indiæ.

425. BOMBAX PENTANDRUM. *Lin. (Tab. CLI.)*

B. Foliis septenatis lanceolatis; floribus pentandris: antheris lunatis binis, aut ternis.

B. Foliis pentandris: foliis septenatis. *Lin. Sp. pl. vol. 3. p. 332. n° 1. Jacq. Amer. 191. t. 176. f. 70. Mill. dic. n° 2.*

B. Foliis digitatis, caule inermi. *Flor. Zeyl. 320. hort. Ups. 148.*

Eriophoros Javana. *Rumph. Amb. 1. p. 194. t. 80.*

Ceiba viticis folio; caudice aculeato. *Plum. 6. t. 80.*

Arbor a 30 ad 80 pedes alta, ramis patulis ac dependentibus; cortex glaber; quandoque exasperatus tuberculis magnis conicis spinosis.

Folia alterna longe petiolata digitata, digitationibus 7-9 lanceolatis, apicibus acuminatis, sæpe integerrimis, subtus cinereis, desuper late virentibus, quotannis deciduis. Stipulæ

Florum pedunculus communis brevis, pedicellos plures pollicares sustinens.

Calyx coriaceus 4-5 crenatus.

Corolla: petala quinque oblongo-ovata, concava, pollicaria, extus villosa et albicantia, intus flavescientia; atque apice leviter præmorsa.

Stamina: urceolus brevis germen cingens, filamentis quinque terminatus, erectis, longitudine corollæ: antheræ lunatæ versatiles duæ aut tres in singulis filamentis.

Germen ovatum : sylus longitudine staminum : stigma clavatum , quinque-
dentatum.

Fructus : capsula semipedalis , turbinata , teres , obtusa , quinquelocularis ,
quinquevalvis , valvulis subligiosis.

Semina plurima subrotunda , lanugine copiosa obvoluta.

Habitat in utraque India. H. V. S. apud DD. de Jussieu et Thouin.

Obs. *Rumphius dixit capsulas a basi ad apicem dehisci , quum Plumerius con-
trarium asserat ab apice scilicet versus basim : nihil vero de hac questione
D. Jacquin , qui arbores vivas examinavit , addens se vidisse nonnullas
aculeis difformibus.*

a Calyx. b Germen , stylus , stigma. c Flos integer. d Fructus magn. nat. minor.
e Eiusdem sectio.

427. BOMBAX ERIANTHOS. (CLII. f. 1.)

B. Caule aculeato : foliis septenatis lanceolatis glabris : corollis magnis extus
lanatis : antheris adnatis.

Coton en arbre à écorce très épineuse. *Commers. herb. Brasil.*

Arbor cortice valde aculeato tecta.

Folia longe periolata septenata : foliolis inæqualibus , lato-lanceolatis , integer-
rimis , glabris , apice acuminato , atque seta terminato : stipulæ. . . .

Flores magni pedunculis crassis brevibus.

Calyx intus tomentosus , apice tripartitus , lobis orbiculatis.

Corolla pentapetala , petalis fere tripollicaribus oblongis albis extus lanatis ,
intus glabris.

Stamina : tubus oblongus germen basi cingens , ubi est latior , deinde angus-
tatur in tubum qui apice partitur in quinque filamenta : antheræ oblongæ
(trium linearum) sulcis duobus rubescentibus notatæ , non versatiles ut in
malvaceis , sed longitudinaliter adnatæ interiori parti filamentorum.

Germen oblongo - ovatum : stigma globosum obscure quinquedentatum.

*Habitat in Brasilia prope S. Sebastianum. H. Commersonius reperit. V. S. uni-
cum exemplar apud D. de Jussieu.*

Obs. *Hæc species , foliis præcedenti similis , distinguitur ab ea innumeris cha-
racteribus ut patet ex descriptionibus ; quinimo diversa antherarum figura
et situs poterit alicui botanico notam sufficientem præbere ut ex ea genus
efformet.*

a Flos integer. b Genitalia.

428. BOMBAX PYRAMIDALE. (Tab. CLIII.)

B. Caule inermi : foliis cordatis angulatis : floribus pentandris ; antheris coadu-
natis ; fructu longissimo pyramidalis.

Gossypium seu Xilon arboreum fructu oblongo et sulcato. *Plumier , mss.
v. 4. tab. 8.*

Gossypium amplissima arbor fructu oblongo cylindraceo et sulcato. *Eiusdem.
Huampo Americanorum.*

Amplissima est arbor , ramis divaricatis : cuius lignum candidum , tenerum , tan-
taque præditum lævitate ut piscatoribus suberis loco pro sustentandis reti-

bus habeatur. Eius cortex est crassus, fibrosus, cinereus, maculis albicantibus variegatus, rugisque rufescentibus reticulatus.

Folia pede ampliora, angulata, petiolis longis sustentata, superne glabra et saturate virentia; inferne pallentia villisque rufescentibus obsita. Stipula ovato-lanceolata ferruginæ deciduæ.

Flotes in summis ramulis pedunculati, pedunculis crassis, rectis.

Calyx campanulatus rubro-virescens quinquepartitus, laciniis vel potius crenis rotundatis partim candidis partimque rubro-virescentibus.

Corolla monopetala profundissime partita in quinque lacinias albas, carnosas, reflexas et convolutas.

Stamina: e fundo calycis quinque emergunt filamenta longa, crassa, alba, angulosa, postea in techam coadunata, antheris longis.

Germen (pyramidale?) Stylus simplex, parte superiori clavatus, rufus, striisque planis cochleatus intra techam antherarum.

Fructus: capsula pyramidalis pentagona, octo aut decem pollices longa, sulcis quinque profundis excavata, quinquelocularis, quinquevalvis, basi dehiscens.

Semina minima, glabra, numerosa, subovata, lanugine mollissima rufa tecta.

Habitat in America ac frequenter in insulis Antillis. H. Roperit primus, descripsit ac delineavit hanc arborem P. Plumierius. V. V. sed tene am, quæ perit in caldario; quam habui ex seminibus missis ex Hispania nomine HUAMPO. Fructum maturum ac folia vidi etiam apud D. de Jussieu.

Obs. Plumierius dixit huius plantæ lanuginem inutilem nendo reputari propter nimiam brevitetem et lubricitatem pilorum: verumtamen D. Desportes utilem esse ostendit his verbis: Tout le monde admire la beauté des castors d'Angleterre; on doit attribuer ces bonnes qualités au duvet contenu dans le fruit de cet arbre. *Plantes usuelles de S. Domingue*, vol. 3. p. 16 et 17.

Pulcherrima atque dignissima species, quam vivam ulterius examinare debent Botanici ut proprium ac debitum genus determinetur: interea tamen hic cum Bombacibus prodit, quamquam antheræ quinque coalitæ alibi ordinem obtineant in systemate Linnaeano.

a Flos integer, in quo T antherarum techæ secta longitudinaliter. e Styli pars superior. b Fructus sectio. c Idem dehiscens. d Semina. f Folium multoties minutum.

429. BOMBAX GRANDIFLORUM. (Tab. CLIV.)

B. Foliis septenatis: floribus pentapetalis maximis polyandris; staminibus basi in tubum coalitis.

B. Floribus polyandris, floribus septenatis. *Comm. herb. Brasil.*

An Xiloxochitl. *Hernandez p. 68?*

Huius arboris folia sunt septenata, longe petiolata, inæqualia, inferiora minora; omniaque ovato-lanceolata, glabra, subtus glauca, uninervia, nervo in petiolum desinente. Stipulae. . . .

Flores maximi, sustentati pedunculo crasso brevissimo.

Calycis lacinia quatuor coriacea, subrotunda.

Corolla decempollicaris, cuius quinque petala sunt crassa, ensiformia, extus

tomentosa, apice obtusa; basi carnosâ atque staminum tubo affixa.

Stamina: tubus germen cingens, pollicaris, crassus, ex cuius apice prodeunt innumera filamenta rubra, corolla paulo breviora: antheræ totidem parvæ, versatiles.

Germen pyriforme: stylus simplex corollæ longitudine, ruber, crassiusculus, apice terminatus denticulis quinque.

Fructus desideratur.

Habitat in suburbis Rio Janeiro. H. Floret iunio et iulio. V. S. unicum exemplar apud D. Thouin.

Obs. *Hæc species valde affinis est Adansonix et magnitudine florum, et staminum tubo.*

a Flos integer. b Calyx. c Tubus staminum. d Folium.

430. BOMBAX HEPTAPHYLLUM. Linn.

B. Foliis septenatis; floribus polyandris: staminibus pentadelphis.

B. Floribus polyandris: foliis septenatis. *Lin. Sp. pl. vol. 3. p. 333. n° 3.*

B. Septenatum. *Jacq. Amer. 193.*

Moul-clauou. *Rheed. Mal. 3. p. 61. t. 52.*

Gossypium vel Xylon, arbor orientalis, digitatis foliis lævibus; fructu alba nitente lanugine. *Pluk. Alm. 172. t. 184. f. 4.*

Arbor 50 pedes alta, cuius basis orgialis diametri: lignum tenerum, læve; fragile; cortex crassus, cinereus, spinis evanescentibus.

Folia septenata, foliolis lanceolatis.

Flores numerosi magni.

Calyx quadripartitus laciniis rotundatis.

Corollæ petala quinque, crassa, oblonga, extus tomentosa, staminum urceolo basi affixa.

Stamina: urceolus vix duarum linearum altus, ubi in quinque partitur corpora, ex quibus innumera prodeunt filamenta rubra, corolla breviora, totidem antheris terminata.

Fructus oblongus cucumeris forma.

Vulgatissima in India orientali. H. Florem V. S. apud D. de Jussieu.

Obs. *Linnaeus in opere cui titulus Genera plantarum, huic speciei corollam concedit monopetalam; ad quam refert plantam Rheedianam: verum tamen quum hic asserat flores esse pentapetalos, quod et egomet vidi apud D. de Jussieu, necesse est aut Linnaum errasse aut de alia planta locutum fuisse; tuncque prapostere ad suam adduxisse arborem Hort. Malavarici.*

431. BOMBAX CEIBA. Lin. (Tab. CLII. f. 2.)

B. Caule aculeato: foliis quinatis: floribus monopetalis polyandris: fructus apice concavo.

B. Floribus polyandris foliis quinatis. *Linn. Sp. pl. vol. 3. p. 333. n° 2. Miller. Dict. n° 1.*

B. Quinatum. *Jacq. Amer. 192. t. 176. f. 71.*

Xylon foliis digitatis, caule aculeato. *Hort. Cliff. 75.*

Gossypium arboreum, maximum, spinosum, folio digitato, lana sericea grisea. *Sloan. lam 195. hist. 2. p. 72.*

Gossypium arboreum caule spinoso. *Bauh. pin. 430.*

Caulis arboreus, semper aculeatus.

Folia semper digitato-quinata atque integerrima. (*Vidi in R. H. P. teneras plantas, quorum foliola erant lanceolato-acuminata atque dentata.*)

Calyx parvus, persistens ! ore integro levissime quinque-dentato.

Corolla monopetala : tubus infundibuliformis erectus, calyce duplo longior : imbus quinquefidus laciniis oblongis concavis obtusis.

Stamina : filamenta numerosa filiformia longitudine corollæ, inferne coalita in quinque corpora, confluentia basi in tubum conicum, adnatum infimæ parti tubi corollæ, eiusdemque tubi longitudinis : antheræ oblongæ, versatiles.

Germen ovatum, quinqueangulare, calyce duplo brevius ; stylus filiformis, ad basim paulo crassior, erectus, longitudine staminum.

Stigma obtusiusculum, subquinquefidum.

Fructus : capsula magna, ovata, quinqueangularis, nitida, apicis depressi centro concavo, stylique basi crassa persistente terminato, quinquelocularis, quinquevalvis, valvulis lignosis, ad angulos dehiscentibus, planiusculis, tum radiatim patentibus.

Semina plura, subrotunda, lanugine obvoluta.

Habitat in Indiis. H. Quæ præcedunt et fructus figuram desumpsi ex Jacquini opere citato, qui de petalorum mensura dicens, addidit — OMNIUM ESSE LONGISSIMA ; quod haud verum est, existentibus B. B. Grandifloro et Eriantho.

432. *BOMBAX GLOBOSUM. Aublet. (Tab. CLV.)*

B. Foliis quinatis, emarginatis ; fructu globoso rufescente. *Aublet Guian. p. 701. tab. 281.*

Arbor 30 pedes alta diametri sesquipedalis, cuius lignum album leve, cortex vero glaber cinereus.

Folia palmata, digitationibus quinque inæqualibus, ovatis, obtusis, nonnihil emarginatis. Stipulæ longæ, acutæ, deciduæ.

Flores haud vidit Aubletius, qui fructus dixit racemosos ad foliorum axillas, et in summis ramis, quique sunt singuli, capsula globosa rubescens pomæ magnitudine, 5-6 locularis, 5-6 valvis, valvulis crassis et coriaceis. Semina fusca, subovata molli gossypio obvoluta.

Habitat in Guiana. H. Fructus gerit in mense ianuario.

Nullibi hanc plantam vidi ; quæ præcedunt et tabulam a dicto opere mutuavi.

a Fructus. b Idem dehiscentis. c Idem sectus.

433. *BOMBAX GOSSYPIUM. Linn. (Tab. CLVI.)*

B. Foliis quinquelobis acuminatis, subtus tomentosis : floribus polyandris ; calycibus pentaphyllis.

B. Foliis quinquelobis acuminatis, subtus tomentosis. *Linn. Sp. pl. vol. 3. p. 333. n° 4.*

Fromager à grandes fleurs. *Sonnerat, Voyages aux Indes, vol. 2. pag. 235. tab. 133.*

Arbor alta, cuius lignum ut in præcedenti; cortex vero viridis et subglaber.

Folia alterna, petiolis breviora, palmata, quinquelobata, lobis cuneiformibus, acutis; supra viridia, inferius albicantia, tomentosa, quinquenervia, nervis utrimque ramosis, ramis parallelo-arcuatis.

Flores magni paniculati, pedunculis tomentosis.

Calyx pentaphyllus, foliolis inæqualibus oblongis obtusis.

Corollæ petala quinque, patentia, lutea, subovata, apice emarginata.

Staminum urceolus brevissimus circa germen, in filamenta numerosa partitus, corolla dimidio breviora: antheræ luteæ, oblongæ, acuminatæ, corniformes.

Germen ovatum: stylus simplex filiformis: stigma obtusum.

Fructus: capsula ovato-obtusa quinquelocularis, loculis polyspermis.

Semina reniformia lanugine alba cooperta.

Habitat in Coromandel. H. V. S. communic. a D. de Lamarck.

Obs. I. *Semina ante maturitatem contusa, colorem præbent luteum. Sonnerat.*

II. *Hæc species valde affinis est Gossypio, si ad folia et fructus dumtaxat attendas; flore tamen et genitalibus differt.*

P A R S X X V I I I.

D E A D A N S O N I A.

CHARACTER GENERICUS ADANSONIÆ.

Calyx monophyllus, coriaceus, semiquinquefidus, cyathiformis, laciniis revolutis, deciduus.

Corollæ petala quinque, subrotunda, nervosa, unguibus crassis basi tubi staminum affixa.

Stamina: tubus germen cingens terminatus innumeris filamentis subulatis, patentibus, corolla brevioribus: antheræ reniformes incumbentes.

Germen ovatum: stylus longissimus varie tortus: stigmata 10, radiatim patentia.

Fructus: capsula ovalis, lignosa, non dehiscens, decemlocularis, intus pulposa, pulpa farinacea, dissepimentis membranaceis.

Semina numerosa reniformia, pulpa friabili involuta.

Obs. *Stigmata variant a 10 ad 14, tuncque loculamenta fructus ipsis respondent.*

434. *ADANSONIA DIGITATA. Lin. (Tab. CLVII.)*

A. *Caule monstruoso: foliis digitatis; fructibus pendulis.*

A. *Digitata. Lin. Sp. pl. vol. 3. p. 332.*

Baobab. *Prosp. Alps de plantis Ægypti. c. 17, Lamarck, Dictionn. vol. 1. pag. 370.*

Guanabanus, *Scaligeri.*

Abavo arbor radice tuberosa. *Bauh. pinax, lib. 2. c. 10.*

Adansonia, *Acta academ. Par. an. 1761. p. 218. t. 6. 7. Hort. R. P.*

Goui vulgo apud *Afros*; et apud ibi degentes *Gallos* — Pain de singe.

Arbor monstruosa difformis, cuius caudex 25 pedum diametri decem altus, ibique ramosissimus, ramis quaquaversum extensis, 30-60 pedum: cortex cinereus glaber, in ramis teneribus raro pilosus.

Folia alterna digitata, foliolis 5-7 inæqualibus, ovatis cum acumine, basi in petiolum desinentibus, glabris, uninerviis, integris, aliquando versus apicem dentatis. Stipulæ subtriangulares, acutæ, deciduæ.

Flores axillares, solitarii, pedunculis pedalibus, stipulis tribus distantibus ornatis.

Calyx sesquipollicaris, crassus, utrinque tomentosus, sulcis pluribus sed quinque præcipuis prominentibus, qui per pedunculum excurrunt.

Corolla alba nonnihil villosa.

Staminum rubus albicans: filamenta rubra fere pollicaria.

Fructus utrinque obtusus, pedalis, semipedem latus.

E centro seminum umbilicus longus ruber fibrosus quo illa centro affixa apparent.

Reliqua ut supra in caractere generis.

Habitat in Ægypto et Senegal. H. V. S. apud D. de Jussieu: fructus et flores apud ipsum examinavi: ubi decem stigmata reperi et 10. pariter in fructu loculamenta.

Obs. I. Folia umbra desiccata atque in aqua infusa, transpirationem fovent et excitant.

II. Fructus recens haud ingratus, nonnihil acidus. Adans.

III. Genus caractere et habitu nimium affine *Bombaci*; à quo differt et farina obducente semina loco lanæ, tum et capsularum loculamenti et valvulis.

a Floris capitulum magn. natur. quod examini servivit. b Idem inferiori parte spectatum. c Flos integer expansus. d Eiusdem sectio. e e Stamina. f Folium magn. natur. multoties minus. g Fructus magn. natur. multo minor. h Idem sectus et decorticatus ut loculamenta appareant. k Semen magn. natur.

PARS XXIX.

DE CRINODENDRO.

CHARACTER GENERICUS CRINODENDRI.

Calyx nullus.

Corolla campanulata patens, petalis sex ovatis.

Stamina : tubus germen cingens, terminatus filamentis decem erectis : antheræ totidem ovatæ, erectæ.

Germen superum ovatum : stylus simplex subulatus, staminibus paulo longior : stigma. . . .

Fructus capsula coriacea obtuse trigona, unilocularis, apice dehiscens vî elastica.

Semina tria subrotunda.

435. CRINODENDRON PATAGUA. (Tab. CLVIII. f. 1.)

C. Foliis oppositis lanceolatis serratis : caule arboreo.

C. Patagua. *Molina hist. di Chily. p. 179.*

Arbor superba semper virens, ramosa, cuius caudex est septem pedum diametri.

Folia opposita petiolis multoties longiora, læte virentia, lanceolata, serrata. Stipulæ nullæ.

Flores sparsi et axillares pedunculati, pedunculis unifloris, liliî odorem spirantes.

Semina sunt ciceris magnitudine.

Habitat in Chile. H. Reperit primus, descripsit atque delineavit D. Ioannes-Ignatius Molina, qui mihi iconem humanissime communicavit.

Consulatur præfatio

A a Flores. b Genitalia. c Fructus adhuc clausus. d Huius sectio. e Semen.

P A R S X X X.

D E A Y T O N I A.

C H A R A C T E R G E N E R I C U S A Y T O N I Æ.

Calyx monophyllus quadripartitus, laciniis profundis, ovatis, acutis.
Corollæ petala quatuor, erecta, æqualia, lato-ovata, concava, obtusa.
Stamina: tubus germen cingens in octo filamenta subulata partitus, corollâ longiora; antheræ ovatæ sulcatæ.
Germen superum ovatum: stylus filiformis longitudine staminum: stigma obtusum.
Fructus, dicente Linnæo, est bacca ovata exsucca membranacea, quadrangularis unilocularis fragilis, cuius anguli producti, acuti.
Semina columnæ affixa globosa, glabra.
Obs. *Variat aliquando calyce quinquefido, petalis quinque, staminibus decem.*
De Jussieu.

436. AYTONIA CAPENSIS. (Tab. CLIX. fig. 1.)

A. Caule fruticoso, foliis oblongis lanceolatis integerrimis fascicularis.

A. Capensis. *Linn. Supp.* 303.

Cotyledon foliis linearibus, flore quadrifido, fructu subrotundo. *Burm. Afr.* 53. t. 21. f. 2.

Aitone du Cap. *Lamarck, Dict. vol. 1. p. 75.*

Caulis fruticosus orgialis, cuius rami alterni subteretes rugoso-angulati erecti glabri, gemmis nodulosus.

Folia alternatim fasciculata, quandoque solitaria in summis ramis, suntque oblonga, sublanceolato-linearia, versus basim in brevem petiolum desinentia, uninervia, integerrima. Stipulæ nullæ.

Flores solitarii, axillares, pedunculis folio brevioribus, sæpe recurvis.

Petala incarnata, semipollicem longa.

Antheræ flavæ fusco-striatæ.

Fructus (non vidi), at iuxta Linnæum, Physalidis alkekengi assimilans: attamen Physalidis bæccæ sunt globosæ, Aytoniæ vero angulatæ angulis acutis productis; in quibus ergo stet similitudo haud video.

Habitat in Cap. Bonæ Spei prope Goudo-Rivier. H. V. S. Communicatam a D. Thumbergio

Obs. *Fructus desideratur in meis tabulis, quia nullibi vidi nisi pictum in Butmani opere, cuius figura haud convenit descriptioni Linnæi.*

PARS XXXI.

DE MALACHODENDRO.

CHARACTER GENERICUS MALACHODENDRI.

Calyx simplex monophyllus profunde quinque aut sex partitus : laciniis lanceolatis acutis, persistentibus.

Corollæ petala 5-6 patentia, rotundata, lacero-fimbriata, magna.

Stamina : urceolus brevis germen cingens, terminatus innumeris filamentis corolla brevioribus : antheræ reniformes.

Germen pyriforme quinesulcatum, villosum : styli quinque staminum longitudine : stigmata globulosa.

Fructus : capsulæ quinque coadunatæ bivalves, ovato-acuminatæ monospermæ.

Semen ovato-triquetrum.

Obs. *Planta quæ existit in R. H. Trianon quamque vivam vidi characterem mihi præbuit : fructus non maturat ; quæ vero de hoc dixi, in embryo examinavi. Neque diversam reputo ab ea quæ Ioannes Mitchell descripsit, sed eandem omnino : nam quas ego capsulas appello, quia tales reputavi, ille loculamenta dixit : in ceteris omnimoda consentio.*

437. MALACHODENDRON OVATUM. (Tab. CLVIII. f. 2.)

M. Caule arborescente : foliis alternis ovatis, serratis : floribus solitariis subsessilibus.

Malachodendron. *Mitch. gen.* 16. *Lin. vol.* 3. p. 368.

Caulis arborescens ramosus, orgialis et amplius.

Folia alterna, ovato-acuminata, serraturis distantibus acutis, uninervia nervo ramoso ; quum sunt adhuc tenera, pubescentia, postea glabra : petioli vix pollicares, inferne cylindrici, postea membranulis canaliculati, nonnihil villosi. Stipulæ nullæ.

Flores magni axillares, subsessiles.

Calyx extus villosus, intus glaber.

Corolla bi-pollicaris lutea aut albicans, extus villosa ; unguis petalorum subcoriacei.

Urceolus lutescens quemadmodum filamenta et antheræ.

Styli rubescentes.

Habitat. *H. V. V. loco citato. Floret augusto.*

F Flos integer. *G* Urceolus staminum expansus. *g* Idem integer. *h* Germen intra calycem. *H.* Fructus inchoatus. *i* Capsula. *K* Eadem aperta. *l* Semen.

PARS XXXII.

DE STEWARTIA.

CHARACTER GENERICUS STEWARTIÆ. *Catesbi.*

Calyx monophyllus semiquinquepartitus, laciniis subrotundis concavis persistentibus.

Corollæ petala quinque magna rotundata, quorum unum maculatum.

Stamina: filamenta numerosa germen cingentia: antheræ subrotundæ, incumbentes.

Germen orbiculatum hirsutum: Stylus simplex filiformis longitudine staminum: stigma incrassatum quinquecrenatum. *Catesbi.*

Fructus conicus lignosus, in quinque pyramides triangulares crassas partibilis, inter quarum superficies sunt semina duo ovata, quandoque unum. (Cav.)

Obs. Num stamina sint monadelpha incertum est. Nihilominus hic prodit ut facilius comparari cum *Malachodendro* possit.

4; 8. STEWARTIA VIRGINICA. (Tab. CLIX. f. 2.)

S. Foliis ovatis acutis serratis: floribus solitariis albis, petalorum altero maculato.

Stew. *Catesbi. Car. 3. pag. 13. tab. 13. Linn. Sp. pl. p. 367.*

Caulis frutescens, erectus, rigidus.

Folia alterna, breviter petiolata, ovato-acuminata, serrata.

Flores solitarii, breviter pedunculati.

Corolla patens alba: huius petalum unicum luteo-viride.

Stamina purpurea: antheræ cœruleæ.

Fructus hirtus: semina fusca, lucida.

Habitat in Virginia. J. V. Fructum apud D. de Jussieu.

D. Flos integer. d Stamen separatum. e Genitalia intra calycem. f Fructus dehiscens. gg Pyramides separatæ. h Itarum sectio. i Semen.

FINIS QUINTÆ DISSERTATIONIS.

ERRATA.

Pag. 286, lin. 3; interiora, leg. interior.

Pag. 292, n° 424; RETICAULIS, leg. TERETICAULIS.

Pag. 297, lin. 9; imbus, leg. limbus.

GENERA

ELUCIDANDA IN SEXTA DISSERTATIONE.

Camelia.

Gossypium.

Waltheria.

Melochia.

Hermania.

Mahernia.

Urena.

Gordonia.

Styrax.

Halesia.

Galaxia.

Ferraria.

Sisyrinchium:

Nous avons examiné, par ordre de l'Académie, une cinquième dissertation latine et botanique de M. l'abbé CAVANILLES sur plusieurs genres de la famille des Mauves, sur d'autres genres qui ont quelque analogie avec cette famille par la réunion des filets des étamines, et sur des espèces nouvelles de genres précédemment décrits.

Ces espèces nouvelles, au nombre de dix-sept, sont six *Geranium*, quatre *Malva*, un *Solandra*, un *Lavatera*, un *Hibiscus* et quatre *Sida*, dont deux formoient antérieurement le genre du *Napæa*, que l'auteur ne croit pas devoir conserver, parcequ'il ne leur trouve pas des caractères assez différents de ceux du *Sida*.

Les genres décrits dans cette dissertation sont au nombre de dix, sous lesquels sont rapportées vingt-sept espèces, dont quinze sont déjà désignées dans les ouvrages de Linné, trois dans l'Encyclopédie méthodique par M. de Lamarck, l'un de nous; deux dans les plantes de la Guyane d'Aublet; et les sept autres sont nouvelles, ou moins connues. Quelques uns de ces genres, tels que le *Bombax* et l'*Adansonia*, font partie d'une section des Mauves caractérisée par la réunion de la base des filets d'étamines en un simple anneau. Le *Butneria* appartient à une autre section, dont les pétales sont renflés et creusés à leur onglet, et les étamines réunies en un godet terminé seulement par des dents ou filets courts, chargés d'anthers. L'*Ayenia*, le *Kleinhovia*, le *Sterculia*, se rapportent à une dernière section ou famille voisine, ayant le caractère des étamines attribué au *Butneria* et à ses congeneres; mais très aisée à distinguer, par un support plus ou moins long, qui élève le pistil et les étamines beaucoup au-dessus du calyce. C'est cette disposition des organes sexuels qui avoit engagé Linné à ranger ces plantes dans la gynandrie dont elles doivent s'éloigner, comme l'observe M. CAVANILLES, puisque leurs étamines sont portées non sur le pistil, mais sur son support allongé.

Les détails de la fructification de ces différents genres, sur-tout des derniers, sont présentés ici avec soin, et l'on peut s'en former une idée plus exacte en lisant cette dissertation, enrichie, comme les précédentes, de planches très bien exécutées. Elles représentent non seulement les plantes énoncées ci-dessus, mais encore plusieurs espèces des dissertations précédentes, que l'auteur avoit mal figurées ou mal connues, et dont il donne de nouveaux dessins plus complets et des descriptions plus exactes. Il remet ainsi, sous les yeux de l'Académie, une suite assez nombreuse de *Sida*, et quelques Mauves. Pour compléter ces recherches sur cette famille, il ne lui reste plus qu'un petit nombre de genres à parcourir, et nous devons l'engager à ne pas laisser ce travail imparfait.

Les quatre genres qui terminent cette dissertation, et qui n'appartiennent pas à la même famille, sont le *Crinodendron*, l'*Aytonia*, le *Malachodendron*, et le *Stewartia*. Le premier, originaire du Chili, n'est point encore connu en Europe; c'est M. Molina, voyageur espagnol, qui le premier l'a observé sur les lieux, et en a envoyé la description et le dessin à l'auteur. Une corolle à six

pétales sans calyce , dix étamines réunies par le bas des filets en une gaine ; un germe supérieur , un style , une capsule uniloculaire remplie de trois semences , et des feuilles opposées , forment les principaux caracteres de cet arbre , qu'on ne peut encore rapporter à aucun ordre naturel. L'*Aytonia* paroît voisin des *Azedarachs* , par sa gaine d'étamines , sa corolle à pétales élargis par le bas , son germe supérieur , son style et son stigmate simple , son fruit polysperme , sa tige ligneuse , ses feuilles alternes : on en trouve dans le supplément de Linné fils une bonne description , à laquelle celle de M. Cavanilles , faite sur un exemplaire sec , est assez conforme.

Le *Malachodendron* , décrit par Mitchell , et le *Stewartia* de Catesby , avoient été regardés par ces auteurs et par Linné comme la même plante , et le caractere donné par Linné est un mélange des caracteres observés dans les deux. Mais le *Malachodendron* , qui existe en pleine végétation dans nos jardins , sous le nom de *Stewartia* , est caractérisé , suivant Mitchell et suivant M. Cavanilles , par ses étamines réunies par le bas en un anneau , son germe surmonté de cinq styles , et son fruit composé de cinq capsules uniloculaires. Le vrai *Stewartia* , au contraire , suivant la description et les dessins exacts que nous connoissons , differe par ses étamines très distinctes , son germe surmonté d'un seul style , et sa capsule à cinq loges. Il en résulte que ces genres sont très distincts l'un de l'autre , et que M. Cavanilles a eu raison de les séparer.

Ces plantes , ainsi que les autres consignées dans ce travail , sont gravées dans trente-six planches dessinées par l'auteur , et gravées sous ses yeux , avec le même soin. Nous pensons que cette nouvelle Dissertation , qui offre de nouvelles connoissances , mérite , comme les précédentes , d'être approuvée par l'académie et imprimée sous son privilege.

Au Louvre , le 7 juin 1788. Signés , DE LAMARCK , FOUGEROUX DE BONDARROY , DE JUSSIEU.

Je certifie le présent Extrait conforme à l'original et au jugement de l'Académie, A Paris , ce 12 juin 1788.

Signé , le Marquis DE CONDORCET.

Fig. 2.

Fig. 1.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

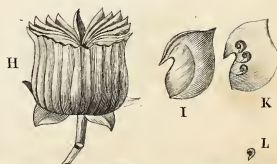

Fig. 1.

Fig. 2.

S

1

2

a

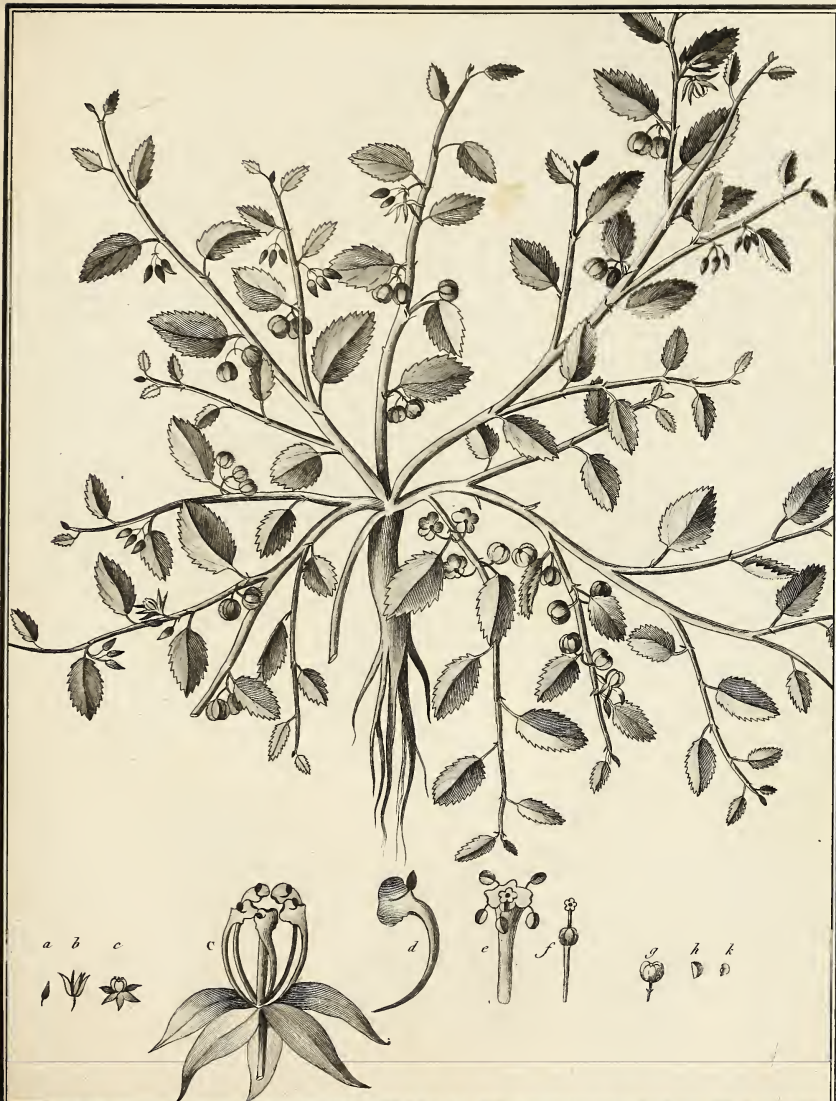

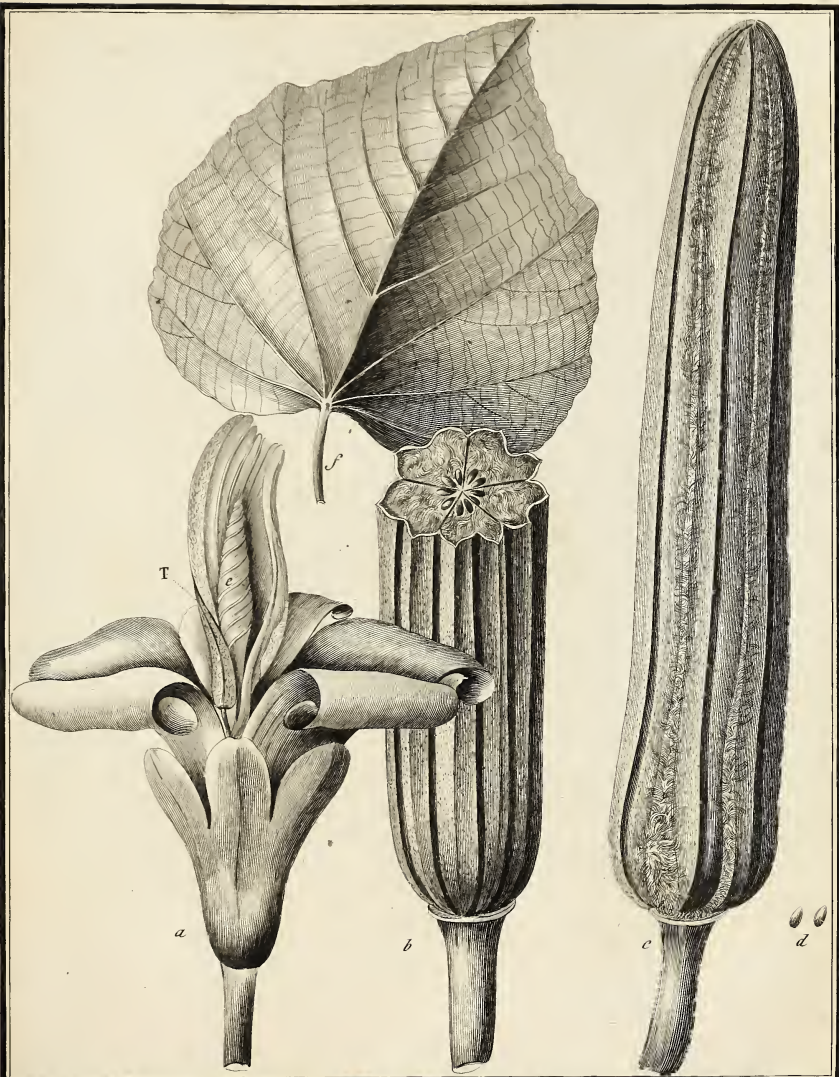

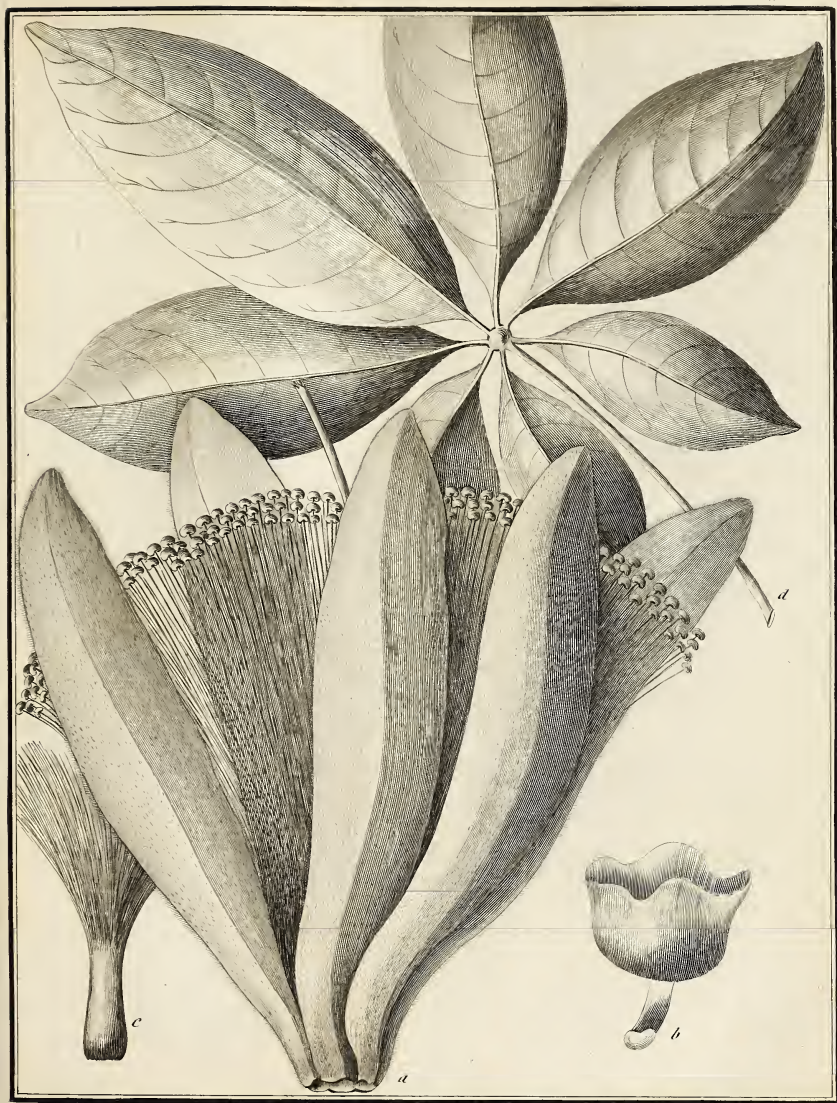

33
2 1/2 row

